

ПАМЯТЬ

ШАРКАЎШЧЫНСКІ РАЁН

МИНСК
БЕЛТА
2004

1941

1945

ІШЛА ВАЙНА НАРОДНАЯ

Трывожны чэрвень 1941 г.

З першага дня вайны Беларусь стала арэпай вялікіх бітваў. Непасрэдна пад яе тэрыторыі наступала буйнейшая нямецкая група армій «Цэптр» у складзе 4-й і 9-й палявых армій, 2-й і 3-й танкавых груп — усяго 50 дывізій, у тым ліку 15 танкавых і матарызаваных, 2 матарызаваныя брыгады. Яе падтрымліваў 2-і паветраны флот — 1,6 тыс. баявых самалётаў. Нягледзячы па герайшае супраціўлениe байцоў Чырвонай арміі, войскі Заходняга фронту не маглі стрымаць нямецка-фашистскіх захопнікаў, якія імкліва рваліся па ўсход. Афіцыйна пра пачатак вайны па Шаркаўшчыне стала вядома з выступлення на радыё памесніка старшыні СНК СССР В.М. Молатава 22 чэрвеня 1941 г.

* * *

Была прыгожая, празрыстая чэрвеньская рагіша, якія бываюць толькі ў пачатку ліста ў нас на Беларусі — росная, свежая і светлая-светлая. Пад адchyпеным акном нашага пакоя квітнеў вялізны куст язміну, яго шахам было настосна паветра. Мы з дырэктарам (Германавіцкай школы. — Склад.) толькі папіліся чаю.

Ранім з рэпрадуктара па сцяне пачуўся ўсхваляваны голас народнага камісара замежных спраў Молатава, які паведамляў савецкаму народу аб вераломні

нападзсі фашистскай Германіі на Савецкі Саюз.

Пад'язджаючы да Шаркаўшчыны, я пачнуў з усходу гучны гул з завывашнем самалётных матараў. Спыніўся пад прыдарожнай бярозай і пачаў, задраўшы галаву, узірацца ў сіняе неба. Хутка нада мной, на ісвялікай вишні, пранесліся тры самалёты. Выразна былі віды пад крыламі чорныя крыжы. Я слаба разбіраўся ў той час у самалётах і спачатку падумаў, што гэта нашы лётчыкі спляшающа на грапіцу, бо ляцелі яны з усходу, і вельмі здзівіўся, калі яны, пралятаючы пад чыгуначнай станцыяй у Шаркаўшчыне, пачалі яе бамбіць. Бамбілі пядоўга, скінулі па бомбе і зілкі... Бомбы ўпалі крыху лявей чыгуункі, па ўскрайку алховага гаю, які чамусыці местачкоўцы называлі «Звярышчам»... всерам узнілася высока чорная зямля і апала, заслаўшы паваколле дымам.

Прамова Молатава і тут жа бамбёжка чыгуначнай станцыі ў Шаркаўшчыне выклікалі сярод насельніцтва збянтэжанасць і трывогу. Як патрываючыя пчолы, загулі людзі. Яны збираліся групамі і аблікоўвалі па ўсе лады гэтую жахлівую і нечаканую падзвесю пачатак вайны.

Пасля паўдня ў гэты ж дзень вялікі або з нагрузканных фирмапак рушыў на ўсход. Ад'язджалі сэм'і савецкіх служачых. Гэта яшчэ больш устрывожыла мясцове насельніцтва. Папаўзлі розныя антысавецкія крыватолкі і хлуслівия меркаванні.

Райвасніком абвясці ў мабілізацыю ў раёне на другі дзень.

Начамі амаль ніхто не спаў. Адчувалася трывога, жах і неспакой. Адных захлынула вялікас гора, другіх — раптоўная радасць, падзея па вызваленіс ад бальшавікоў. Пачалі збірацца мабілізаваныя людзі. Зборачными пунктам была прызначана сярэдняя школа, праз дарогу наступраць маёй кватэры. Хутка вялізны двор школы быў набіты людзьмі. Цэлы дзень стаялі яны на сашапёку школьнага двара, чакаючы ад паведнага загаду. І перашачавалі тут, а шыкага загаду не было. Нарэшце пад вечар другога для пібыта прыйшло распараджэнне распусціць усіх па хатах. Разыходзіліся исахвотна — розныя пядобрыя думкі запалі ў сэрцы людзей. Яшчэ праз поч эвакуіраваліся ўсе савецкія служачыя — жанчыны і мужчыны сталага ўзросту. З устаноў не было чаго эвакуіраваць, вывезлі толькі банкаўскія справы ды сейфы.

...Я даведаўся, што першы сакратар райкома і амаль усе камуністы раёна, не прызваны ў Чырвоную армію, застаўца на месцы для арганізацыі партызанскаага руху, што раёны грузавыя аўтамашыны завозяць у Пілацкі бор і іншыя вялікія лясы зброю і харчовыя прадукты для першых партызанскіх баз.

...Пад'язджаючы да Германавіча, мы ўбачылі ў цэбе цэлую эскадрыллю варожых самалётаў. Яны ляцелі з усходу па іслялікай вышыні і вельмі спакойна адчувалі сябе, пібы ў сваім цэбе. Бамбіць не бамбілі, свой смертапосыны груз скінулі недзе рапсі. Толькі для панікі абстрэльвалі кожную фирмankу або статак жывёлы.

У Германавічах каля сельсавета тоўпіўся народ. Гэта былі мясцовыя служачыя або проста актывісты, якія сабраліся сюды з усяго сельсавета шукаць парады, што рабіць далей. Яны не ведалі, на што раішыца, — уцякаць ад фашыстаў ці заставацца тут. Да дому іх прывязвалі сэм'і і такаяськая гаспадарка, жывёла. Аднак яны ведалі і фашысцкія адлюстры да мірнага насељніцтва. Шмат хто з мясцовых жыхароў служыў у польскім войску і бачыў сваімі вачыма дранежпіцкія ўчынкі, што тварылі гэтая наслодзі над палякамі, як руйнавалі польскія гарады і вёскі.

У Лужках была зусім іншая карціна. Усё мястечка было забіта вайсковымі фирмакамі і чырвонаармейцамі. Адчувалася

ва ўсім мітусія — бегалі камандзіры, пяспыши вялася пераклічка, чуліся паасобныя каманды, а парадку ва ўсім гэтым не вельмі было.

Хадзілі панічныя чуткі, што фашысты занялі Глыбокас і Дзісну. На доўгі час у Лужках ніхто не спыняўся. За вёскай пачягнуўся амаль суцэльны абоз вайскоўцаў з іх гаспадаркай. Ад'схаўшы кіламетраў дзесяць, вайскоўцы рэзка павярнулі: адны управа, другія — улева...

Друкунца па кн.: М а ш а р а М. Старонкі летапісу. Мінск, 1975.

З успамінаў Ігната Пятровіча Ясінскага, ветэрана Вялікай Айчыннай вайны, жыхара в. Більдзюгі

Калі пачалася Вялікая Айчынная вайна мне было 15 гадоў, па той час я пасвіўсялянскіх кароў па дагаворным пайме. Треба было зарабляць па хлеб. Жылі мы ў вёсцы Карчи Мількаўскія — гэта на мяжы Шаркаўшчынскага і Браслаўскага раёнаў. Памятаю той ціхі, цеплы ранак, які абяцаў слякотны, гарачы дзень.

Вестку аб пачатку Вялікай Айчыннай вайны мы прынесла разам з ядой у поле маші. Яна хадзіла на пабажэнства ў касцёл вёскі Барадзінічы Браслаўскага раёна і там пачула, што «немец пайшоў вайной на Савецкі Саюз». Роспач, прадчуванне трывогі і цялэўнасці папавала сярод людзей: што ж будзе далей і як усё будзе?

Запомніліся эпізоды адступлення байдзіці Чырвонай арміі, якія іслялічкімі групамі ішлі днём і поччу і ўсё дапытваліся ці далёка да Дзвіны.

Адзін выпадак асабліва ўрэзаўся ў памяць. Гэта было на другі дзень вайны. Каюць я ўжо больш не пасвіў, а паколькі меў вольны час, адправіўся ў лес у грыбы. На збіраў іх шмат: баравікоў, падасілавікаў, лісічак і сыраежак. Прыйсёс дамоў, разам з маші перабралі, начысцілі. Маці адварыла іх, прыгатавала грыбы суп у самым вялікім катле, які меўся ў «кухонным арсенале». Адвячоркам завіталі ў хату адступаочныя байцы, змучаныя, галодныя, чорныя ад поту і пылу: «Хозяюшка, може пайдзеся чо-либо перскусіць?» — запыталі яны. І маші частавала іх грыбным супам. Яны па чарзе заходзілі ў хату. Перадыхнуўшы і шчыра падзякаваны за гасцініцу, чырвонаармейцы працягвалі шлях па ўсход.

Немцы ў нашых мясціах з'явіліся дзесьці на трэці дзень вайны.

Першымі нямецкімі салдатамі, якіх міс давялося ўбачыць, былі дазорыя матацикісты, якія з закасанымі рукавамі гімнастэрак і з самаўпэўненымі ўхмылкамі ехалі па дарогах.

Зрэдку можна было бачыць у небе пралітаючыя пямецкія самалёты, якія ішлі звычайна звёламі па тры, дзвеяць. Паветраных баёў над нашай тэрыторыяй я не пазіраў.

Бацька мой ледзь не паплаціўся жыццём у перыяд пямецка-фашистскай акупацыі за тое, што быў актывістам пасля прыходу бальшавікоў у 1939 г. Застаца жывым дапамог выпадак: калі вялі расстрэльваць, сустрэў знаёмага, які служыў памеснікам каменданта ў Браслаўскай камендачуре і той вызваліў яго.

Кожны дзесьці акупацыі застаўся ў май памяці. Арышты, здзескі, пастаянныя расстрэлы людзей — усё гэта прынеслі ў наш край пямецка-фашистскія захопнікі.

Документы сведчаць

З ПРАМОВЫ ПА РАДЫЁ НАМЕСНІКА СТАРШЫНІ САВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ СССР В.М.МОЛАТАВА АБ НАПАДЗЕ ГІТЛЕРАЎСКАЙ ГЕРМАНІІ НА САВЕЦКІ САЮЗ

22 чэрвеня 1941 г.

Граждане и гражданки Советского Союза!

Советское правительство и его глава тов. Сталин поручили мне сделать следующее заявление:

Сегодня в 4 часа утра, без предъявления каких-либо претензий к Советскому Союзу, без объявления войны, германские войска напали на нашу страну, атаковали наши границы во многих местах и подвергли бомбежке со своих самолетов наши города — Житомир, Киев, Севастополь, Каунас и некоторые другие, причем убито и ранено более двухсот человек. Налеты вражеских самолетов и артиллерийский обстрел были совершены также с румынской и финляндской территорий.

Это неслыханное нападение на нашу страну является беспримерным в истории цивилизованных народов вероломством. Нападение на нашу страну произведено, несмотря на то, что между СССР и Германией заключен договор о ненападении и советское правительство со всей добросовестностью выполняло все условия этого договора. Нападение на нашу страну совершено, несмотря на то, что за все время действия этого договора германское правительство ни разу не могло предъявить ни одной претензии к СССР по выполнению договора. Вся ответственность за это разбойничье нападение на Советский Союз целиком и полностью падает на германских фашистских правителей.

Уже после совершившегося нападения германский посол в Москве Шулленбург в 5 часов 30 минут утра сделал мне, как Народному Комиссару Иностранных Дел, заявление от имени своего правительства о том, что германское правительство решило выступить с войной против СССР в связи с сосредоточением частей Красной Армии у восточной германской границы.

В ответ на это мною от имени советского правительства было заявлено, что до последней минуты германское правительство не предъявляло никаких претензий к советскому правительству, что Германия совершила нападение на СССР, несмотря на миролюбивую позицию Советского Союза, и что тем самым фашистская Германия является нападающей стороной.

По поручению правительства Советского Союза я должен также заявить, что ни в одном пункте наши войска и наша авиация не допустили нарушения границы и потому сделанное сегодня утром заявление румынского радио, что якобы советская авиация обстреляла румынские аэродромы, является сплошной ложью и провокацией. Такой же ложью и провокацией является вся сегодняшняя декларация Гитлера, пытающегося задним числом состряпать обвинительный материал насчет несоблюдения Советским Союзом советско-германского пакта.

Теперь, когда нападение на Советский Союз уже совершилось, советским правительством дан нашим войскам приказ — отбить разбойничье нападение и изгнать германские войска с территории нашей родины.

Эта война навязана нам ис германским народом, не германскими рабочими, крестьянами и интеллигенцией, страдания которых мы хорошо понимаем, а кликой кровожадных фашистских правителей Германии, поработивших французов, чехов, поляков, сербов, Норвегию, Бельгию, Данию, Голландию, Грецию и другие народы...

Правительство призывает вас, граждане и гражданки Советского Союза, еще теснее сплотить свои ряды вокруг нашей славной большевистской партии, вокруг нашего советского правительства, вокруг нашего великого вождя тов. Сталина.

Наше дело правое. Враг будет разбит. Победа будет за нами.

Друкунца па кн.: СССР — Германия. 1939—1941: Сборник документов. Вильнюс, 1989. С. 24—25.

**З ПАСТАНОВЫ ЦК КП(6)Б «АБ ЗАДАЧАХ І МЕРАПРЫЕМСТВАХ
У СУВЯЗІ З ВЫСТУПЛЕНИЕМ ПА РАДЫЁ НАМЕСНИКА СТАРШЫНІ
СНК СССР В.М.МОЛАТАВА» АД 22 ЧЭРВЕНЯ 1941 г.**

...Созвать в Минске и в других областных городах партийные активы для мобилизации партийных организаций на разрешение задач, вытекающих из воинской обстановки...

На всех предприятиях, в колхозах, совхозах, учреждениях провести митинги.

Обязать все обкомы, горкомы и райкомы, советские, комсомольские и профсоюзные организации принять меры к организованному переводу работы промышленности и транспорта на нужды Красной Армии.

Секретарь ЦК КП(6)Б П.К.Пономаренко

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 4. Вол. 33а. Спр. 1.

**З ДЫРЭКТЫВЫ СНК СССР І ЦК ВКП(6) АД 29 ЧЭРВЕНЯ 1941 г.
ПАРТЫЙНЫМ І САВЕЦКІМ АРГАНІЗАЦЫЯМ ПРЫФРАНТАВЫХ АБЛАСЦЕЙ**

...4) При вынужденном отходе частей Красной Армии угонять подвижной железнодорожный состав, не оставлять врагу ни одного паровоза, ни одного вагона, не оставлять противнику ни килограмма хлеба, ни литра горючего. Колхозники должны угонять скот, хлеб сдавать под сохранность государственным органам для вывозки его в тыловые районы. Все ценное имущество, в том числе ценные металлы, хлеб и горючес, которое не может быть вывезено, должно, безусловно, уничтожаться.

5) В занятых врагом районах создавать партизанские отряды и диверсионные группы для борьбы с частями вражеской армии, для разжигания партизанской войны всюду и везде, для взрыва мостов, дорог, линий телефонной и телеграфной связи, поджога складов. В захваченных районах создавать невыносимые условия для врага и всех его пособников, преследовать и уничтожать их на каждом шагу, срывать все их мероприятия.

Всенародное партизанское движение в Белоруссии в годы Великой Отечественной войны (июнь 1941 — июль 1944): Документы и материалы. Мн., 1967. Т. 1. С. 50—51.

**З ДЫРЭКТЫВЫ ЦК КП(6)Б АД 1 ЛІПЕНЯ 1941 г. ПАРТЫЙНЫМ, САВЕЦКІМ
І КАМСАМОЛЬСКІМ АРГАНІЗАЦЫЯМ ПА РАЗГОРТВАННІ ПАРТЫЗАНСКАЙ
ВАЙНЫ Ў ТЫЛЕ ВОРАГА**

...2. Все местности Белоруссии, занятые врагом, должны немедленно покрыться густой сетью партизанских отрядов, ведущих непрерывную ожесточенную борьбу на уничтожение врага.

3. В районах и селах создаются подпольные партийные и комсомольские ячейки, главная задача которых — мобилизация народа на беспощадную расправу с врагом. Для этой цели все коммунисты и комсомольцы, способные носить оружие, остаются на территории, занятой врагом.

4. Подпольные организации и партизанские отряды должны иметь ячейочные квартиры, адреса которых сообщить военному отделу ЦК. Эти явки помогут держать связь, объединять (подпольщиков) и направлять (им) директивы и помошь.

5. Твердо помнить, что партизанская борьба не имеет ничего общего с выжидательной пассивной тактикой. Она имеет боевой наступательный характер. Не надо ждать врага — надо его искать и уничтожать.

6. Задачи партизан: уничтожать всякую связь в тылу врага, взрывать и портить мосты, дороги, поджигать склады горючего и продовольствия, автомашины, самолеты, устраивать крушения поездов. Уничтожать врагов, не давать им покоя ни днем ни ночью. Убивать их всюду, где застигнешь, убивать чем попало: топором, косой, ломом, вилами, ножом. Объединить несколько партизанских отрядов, нападать неожиданно на отряды противника и уничтожать. Особенно важно напасть ночью на аэродромы, сжечь самолеты, перебить летчиков.

7. Нельзя ждать ни минуты, начинать действовать сейчас же, быстро и решительно.

Всенародное партизанское движение в Белоруссии в годы Великой Отечественной войны (июнь 1941 – июль 1944): Документы и материалы. Минск, 1967. Т. 1. С. 53–54.

Акупацыйны рэжым

Падрыхтаваць захопленыя землі для німецкай калапізацыі — такая была мэта акупацыйнага рэжыму. Ідэ-алагічнай яго асповай з'яўлялася тэорыя нацыстаў пра расавую перавагу німецкай нацыі пад іштымі народамі, пра неабходнасць пашырэння жыццёвай прасторы для немцаў і права на сусветнае панаванне «Трэцяга рэйха» — вялікай германскай імперыі. Асобныя яго палажэнні былі выкладзены Гімлерам у сакрэтым мемараце «Некаторыя думкі пра абыходжанне з насельніцтвам на Усходзе» ад 25 мая 1940 г., у плане «Барбароса» (канчатковы варыянт выкладзены ў дырэктыве вярхоўнага галоўнакамандавання ўзброеных сіл ад 18.12.1940 г.), які вызначаў стратэгію і тактыку нападу на СССР, генеральным плане «Ост» — праграме калапізацыі тэрыторыі, германізацыі, высялenia і зпішчэння народаў Усходняй Еўропы, у тым ліку і беларусаў. Гэтыя аспоўнныя іх палажэнні дапаўняліся загадамі, інструкцыямі галоўнакамандавання ўзброеных сіл і іншых ведамстваў гітлераўскай Германіі, у якіх жорсткі тэрор, вынішчэнне насельніцтва, ліквідацыя ідэалагічных і палітычных аспоў дзяржавы ўзводзіліся ў ранг дзяржаўной палітыкі.

Віцебская вобласць, у тым ліку і Шаркаўшчына, была аднесена да так званай вобласці армейскага тылу групы армій «Цэнтр». У сваю чаргу — яе тэрыторыя, як і іншыя, падзялялася на акругі (гебіты). Тэрыторыя Шаркаўшчыны ўваходзіла ў Глыбоцкую акругу,

якую ўзначальваў гебітскамісар Яўген Карл (забіты партызанамі ў каstryчніку 1943 г.), пазней Пауль Гахман.

Раёшную ўправу ўзначальваў бургамістр. На тэрыторыі былых сельсаветаў былі створаны воласці па чале з воласцімі старшынямі, у вёсках прызначаліся старасты, солтысы, войты.

Шматлікія карыныя арганізацыі і спецыяльныя часці — служба бяспекі (СД), зондэркаманды, тайная палявая паліцыя (ГФП), фельдкамендатуры, ортскамендатуры, паліцыя, жандармерыя, ахоўныя паліцэйскія часці — усё было кінута супраць нашых людзей.

Асобную ролю ў сістэме ваенна-фашысцкага акупацыйнага апарату на тэрыторыі «вобласці армейскага тылу» выконвала тайная палявая паліцыя (ГФП). У ГФП набіраліся супрацоўнікі гестапа, німецкай паліцыі і іншых карыных органаў. Каманды ГФП пры мясцовых камендатурах і ахоўных дывізіях дзейнічалі ў кантакце з паліцыяй бяспекі і СД, палявой жандармерыяй і іштымі карынымі органамі.

Уся сістэма адміністрацыйнага кіравання будавалася паводле прынцыпу «фюрэрства», што давала неабмежавую ўладу акупантам у дачыненні да цывільнага насельніцтва.

Для падтрымания «новага парадку», масавага крывавага тэрору, была створана сістэмы німецка-паліцэйскіх гарнізону, а таксама апорных пунктаў дапаможнай паліцыі службы парадку, у якую ўваходзілі мясцовыя жыхары, што пайшлі на службу да акупантаў.

На тэрыторыі раёна ў найбольш буйных населеных пунктах размяшчаліся пямецка-паліцэйскія гарнізоны: у г.п. Шаркаўшчына (220 чалавек, акрамя гэтага там было 90 чалавек літоўцаў), у м. Ёды (60 чалавек), гарнізон БКА у маёнтку Чырвоны Двор (600 чалавек), у в. Казіны (180 чалавек), у в. Глібое Балота (150 чалавек), у в. Казакі (80 чалавек), у в. Бардзенцы (35 чалавек), у в. Грыгараўшчына (45 чалавек). (НАРБ. Ф. 3500. Воп. 4. Спр. 75. Л. 80—81.) У неяўлікіх вёсках апорай старастаў былі 2—3 мясцовыя паліцэйскія. Агульная колькасць узброеных гітлеррауцаў і ім памагатых у раёне складала звыш 1500 чалавек.

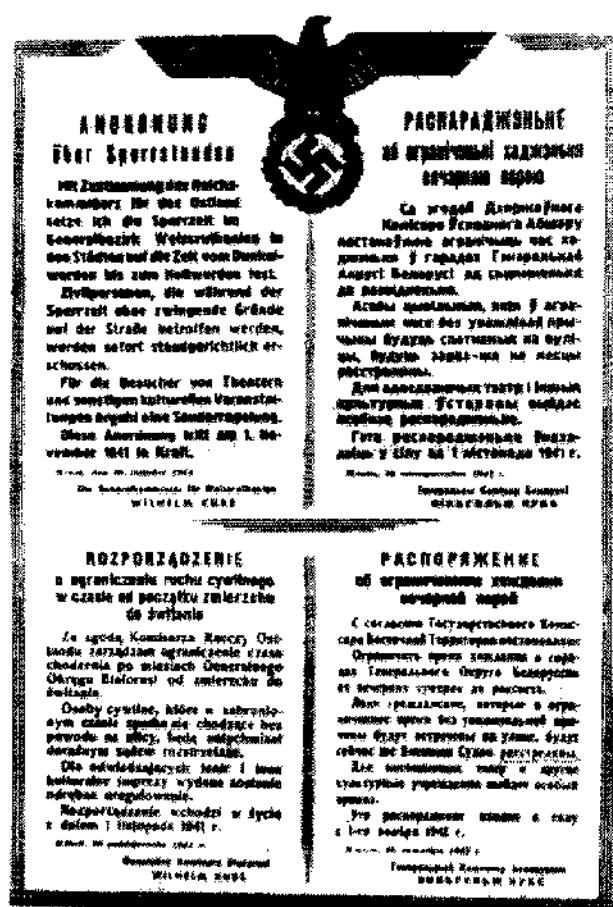
Кола людзей, якія падвяргаліся тэрору, увесь час расшыралася. Фашысты зпішчалі партыйна-савецкі актыў, асобныя сем'і, палілі вёскі разам з

людзьмі. Насельніцтва было пазбаўлена ўсялякіх грамадзянскіх правоў, свабоды, усюды ўводзілася падзвычайнае становішча, сістэма заложнікаў.

У населеных пунктах пастаянна вывешваліся шматлікія загады і расправаджэнні глыбоцкага гебітскамісара, пачальніка паліцыі. Кожы загад утрымліваў бясконцыя «забараўлецца», «не дазваляеца», «капфіскуеца», «смяротная кара».

Уводзілася вельмі многа падаткаў, якія павінна было плаціць насельніцтва. Акрамя асноўных былі і дадатковыя — падатак па дом, жывёлу, птушку і г.д. Сельскае насельніцтва абкладвалася акрамя падаткаў рознымі паборамі, прымусовымі пастаўкамі, працоўнымі павіннасцямі. Нараўбаныя прадукты і жывёлу акупанты пастаўлялі сваёй арміі і вывозілі ў Германію.

Беларускі народ узняўся на ўсенародную вайну супраць пямецка-фашысцкіх захопнікаў. У раёне былі створаны падпольныя і камсамольская арганізацыі, тысячы людзей пайшлі ў партызанскія атрады. Пад выглядам барацьбы з партызанамі акупанты праводзілі карыя аперацыі супраць цывільнага насельніцтва і масава зпішчалі яго. У загадзе Гімлера ад каstryчніка 1942 г. гаварылася, што барацьбу з партызанамі трэба весці з «самай бязлітасной жорсткасцю», што ў гэтай барацьбе не павінна быць палонных, бо яна вядзеца да поўнага вынішчэння. Гітлеравцы ўсюды ажыццяўлялі палітыку генациду і «выпалснай зямлі». Гэта нацысцкая палітыка ва ўсёй паўночце прайвілася ў перыяд правядзення карых аперацый, якія ўяўлялі сабой сукіпнасць тэрарыстычных акций венінага, палітычнага, эканамічнага характару, мелі на мэце задушыць партызанскі рух, зпішчыць як мага больш цывільнага насельніцтва, устанавіць непадзельнае папаванне фашысцкай улады па акупіраванай тэрыторыі.

Распараджэнне акупанцыйных улад.

У лістападзе 1942 г. такая аперацыя прайшла ў Браслаўскім, Пастаўскім, Шаркаўшчынскім раёнах пад кодавай назвай «Нюриберг». Пасля таго як немцам не ўдалося зпішчыць партызан у Казяцкіх лясах, яны вырашылі стварыць у партызанскай зоне «мертвую» пустынню.

Фашысты расстралялі і зажыва спалілі жыхароў вёсак Кушталі, Свілы, Трабаўшчына, Стропа, Журавоўшчына, Куялеўшчына, Бялкова, Сялібка, Ігнацева, Падрэзаўшчына, Станіславова. Спалены былі і самі гэтыя вёскі. Сведкі падзеі успамінаюць, што крыкі пакутнікаў у вогнеўным пекле — жаўчын, дзяцей, старых — былі чутны за пекалькі кіламетраў. Восені 1942 г. у Шаркаўшчынскім раёне было спалена 11 вёсак, расстраляніца каля 700 мірных жыхароў.

Карыня экспедыцыі фашыстаў паўтараліся не адзін раз. У кастрычніку 1943 г. былі поўпасцю або частково, разам з жыхарамі, спалены вёскі Ёды, Ёрзаўка, Буда Бліжнія, Буда Дальнія, Валащанская, Высокое, у 1944 г. — Чарамхова, Грыблы.

Некалькі вёсак з гэтага жалобнага спіску зпіклі з твару зямлі назаўсёды. Не адрадзіліся больш пасля вайны Ігнацева, Падрэзаўшчына, Сялібка, Бялкова, Стропа, Ёрзаўка.

Яшчэ адна трагічная старонка акупацыйнага рэжыму ў пашым раёне звязана з фашысцкім генацидам у адносінах да яўрэйскага насельніцтва. Адразу ж пасля акупацыі раёна фашысты сагналі яўрэйскае насельніцтва Шаркаўшчыны ў колькасці 1600 чалавек у гета. Над вязнямі гета здзекаваліся, іх білі, ганялі на цяжкія работы, рабавалі ў іх кантоўныя рэчы.

У маі—чэрвені 1942 г. адбыліся крывавыя расправы над вязнямі. Іх расстрэльвалі з вінтовак і кулямётаў, кідалі гранаты, палілі тэрыторыю гета гаручай вадкасцю. Дзесяткі людзей у агні згарэлі жывымі. Усяго ў той час

было расстраляніца і закатаўана 800 чалавек.

Расправа пад яўрэйскім насельніцтвам была ўчынена і ў мястэчку Ёды. На працягу двух сутак фашысты вялі масавы расстрэл людзей, якіх скідавалі ў вялікую яму. Усяго было забіта 450 чалавек.

Паводле даных Надзвычайнай камісіі ад 17 мая 1945 г., нямецка-фашысцкімі захопнікамі ў пашым раёне былі расстраляны 1882 чалавекі.

Усяго па Шаркаўшчынскім раёне за гады акупацыі фашысты закатаўалі, расстралялі і павесілі 2027 мірных грамадзян, у тым ліку: у Більдзюгах — 197, на хутары Буда — 11, у Гарбачонках — 2, у Амбросенках — 4, у Бяседным — 1, у Варонцы — 10, у Гізаўшчыне — 9, у Крапіўніках — 17, у Нова-Семянишніках — 8, у Шурпаках — 4, у Германавіцкім сельсавецце — 280, у Дзікеўскім — 14, у Каўшэлеўскім — 6, у Навасёлкаўскім — 30, у Палаўскім — 96, у Ручайскім — 20, у Шкуніцкім сельсавецце — 34, у вёсках: Кушталі — 204, Васілева — 1, Дворышча — 2, Залессе — 10, Каўшэлева — 1, Пілаты — 1, Піччурына — 1, у Галінове — 3, Вялікай Агалыніцы — 1, Ганове — 4, Грыблах — 26, Сямёпавічах — 21, Сцяпанісе — 8, Гарбунах — 3, Жданах — 4, Пяліках — 3, Дубавым — 1, Куслях — 1, Боўкалах — 1, Дуліне — 1, Ласішай Яме — 1, Яцкаўшчыне — 17, Шаркаўшчыне — 800 чалавек і 160 — на яўрэйскіх могілках.

Сярод ахвяр фашысцкага тэрору шмат дзяцей. У Германавічах нямецка-фашысцкімі захопнікамі было забіта 86 дзяцей, у Ёдах — 161, у Більдзюгах — 63, у Ручы — 5, у Шодрыках — 3, у Шкуніцах — 7, Равічоўцы — 3, у Шаркаўшчыне — 133 дзяцяці.

У Германію за гады акупацыі ў фашысцкага рабства былі вывезены 1484 жыхары Шаркаўшчынскага раёна.

Л.М.Лабачэўская.

Трагедыя вёсак

Да восені 1942 г. па заходзес Шаркаўшчынскага раёна ў Казянскіх лясах дзейнічалі пекалькі партызанскіх атрадаў і груп. Партызан падтрымлівалі жыхары на вакольных вёсак. Народныя месціўцы час та паведваліся ў Журавоўшчыну, Кужлётшчыну, Свілы, Кушталі, Трабаўшчыну.

Фашысты блакіравалі Казянскія лясы з мэтай зпішчэння партызан. Алс знайшлі яны толькі месцы быльх стаянак. Партизаны группамі выйшлі ў ішныя месцы, каб працягваць барацьбу. І тады фашысты ўчышлі расправу над мірнымі жыхарамі лясных вёсак, помсічы людзям за падтрымку партызан, за дацамогу ім.

Нярэдка расправы ў вёсках чыніліся па дапосах, часта ахвярамі іх становіліся людзі, якія не мелі піякага дачыненія да партызан.

З успамінаў Рыгора Васільевіча Касцюковіча, жыхара вёскі Кушталі

На світанкі 22 лістапада 1942 г. немцы лаштугом акружылі вёску Кушталі. Жыхарам было загадана шкоды не выходзіць. Затым усім мужчынам, якія ў гэты час былі ў вёсцы, загадалі сабраца ў хаце Сцяпана Лопскага, бышчам бы па сход. Прыйшлі трывіцаць чалавек. Алс піякага сходу не было. Дзворы дома зачыпілі звонку. Потым людзей пачалі выклікаць па адным. Выклікалі пяць чалавек. А праз пекалькі хвілін пачуліся кароткія аўтаматыя чэргі, стогны. Усе зразумелі, што тых пяцярых расстралілі. Потым зноў у дзвярах з'явіўся немец з аўтаматам і стаў выклікаць яшчэ людзей, але ніхто не пайшоў. Мы сталі біць акошас шкло.

— Граната! — пачуўся раптам крык. Я схапіў за доўгую ручку нямецкую гранату і выкінуў яе ў акно. Раздаўся выбух, пачуўся крык паранінага. Гранаты выкінулі з памяшкания Анатоль Шульга, Васіль Кадушка, ішыя. А хата ўжо гарэла. І тады мы з сілай паваліліся па дзверы, і яны рухнулі. Мы пачалі выбягачь па вуліцу. Немцы ва ўпор расстрэльвалі людзей з аўтаматаў і кулямётав.

Цудам уцалелі я, В.В.Кадушка, А.А.Бабчонак, А.А.Шульга. Нас выратава-

2 ліпеня 1942 г. па дапосе солтыса Рыгора Кухальскага фашысты расстралілі 16 чалавек у вёсцы Васіліны. Сярод загінуўшых былі 5 камсамольцаў і піянерка Марыя Лысінік.

У Ручайскім сельсавеце ў вёсцы Альбілава была спалена ва ўласным даме сям'я Рыгора Вікенцьевіча Мілеўскага. Разам з гаспадаром згарэлі жонка і пяцёра дзяцей.

У канцы лістапада 1942 г. карнія атрады гітлераўцаў з'явіліся ў вёсках Кушталі, Журавоўшчына, Падрэзаўшчына, Сялібка, Ігальцы, Бялькова, Стропа. Жыхароў расстрэльвалі або зганялі ў адзін будынак, які потым надпальвалі. Выратавацца ўдалося адзінкам.

Л.М.Лабачэўская.

ла то, што па пейкую хвіліну дзверы палаючага дома моцна зацягнула дымам. Я дапоўз да студні і зваліўся туды. Там ужо было пекалькі чалавек, і я перабраўся ў другі калодзеж. Там прасядзсю да самай цемры. Калі загарэўся драўляны зруб калодзежа, то стала зусім дрэнна. Палаючыя бэлькі падалі на галаву, абгарэлі валасы, твар, рукі. Выратавала вада.

Да самага вечара чуліся па вёсцы страляніна, крыкі і стогны. Аказваецца, немцы сагналі ўсіх жанчын і дзяцей у хлеў Аляксандра Мілянця і расстралілі іх з кулямёта, а пасля хлеў падпалилі. Там загінулі каля 30 жанчын і падлеткаў, каля 10 дзяцей да двух гадоў. Мая жонка Надзея з траімі дзесцьмі, хаваючыся, праляжала па ледзе ў кустах каля рэчкі пекалькі гадзін, а поччу пайшла ў суседнюю вёску Бліпоўшчына да сваіх родных. Аб гэтым я даведаўся пазней. А ў туго поч пайшоў у лес і правёў там два дні і дзве ночы.

А ў чацвер выйшаў па ўскраск лесу і пачуў страшныя стогны, крыкі, моцную страляніну. Фашысты палілі вёску Трабаўшчыну.

З вершаў Міхася Машары

КУШТАЛІ

Прышлі на світанні, калі толькі зоры
Датлелі ў полі шэрых нябес,
Снaloханы вечер узняўся праворны
І чорную вестку далёка панес.

А вочы сліпныя тулых кулямётцаў
На вёску смяротны свой зрок навялі.
Шапталіся вербы трывожна над плотам,
І травы прыніклі да самай зямлі.

Дарогай вясковай, з крывым аўтаматам
Вёў обер фальцыскі свой карні атрад.
І ў піш анямеўшага рання на хатах
Рассыпаўся залиш раз'юшаны град.

У сполаху бегалі людзі па вёсцы,
І крыкі, і сінкі нясліся ў простор.
Здрынулася ў жаху на ўзбочы бярозка,
Як быццам карэнні падцяў ёй тапор.

Шугала над вёскаю полымя грывой,
Клубамі каціўся па вуліцы дым.
Проносіўся раніцай вечер імкліва,
І зязла раса на лісці маладым.

Жывымі гінулі ў агні

З успамінаў Мядодзія Уладзіміравіча Вайчаховіча, жыхара вёскі Трабаўшчына

У туго восень міс споўнілася 14 гадоў. Памятаю, як фашисты ўварваліся ў папу вёску, як яны «гаспадарылі» некалькі дзён. Шыралі па хатах, забіралі ўсё, ічым не грэбавалі. У панядзелак, 12 лістапада, яны сабралі ўсіх мужчын каля дома Аляксандра Верашчакі, выставілі моцную ахову з кулямётамі. Потым усіх пад моцным канвоем павялі да вялікай адрыны, запіхалі туды прыкладамі і наглуха зачынілі дзвёры. Жалчын і дзяцей закрылі ў іншай пабудове.

Абодва будынкі загарэліся амаль адначасова. Калі пемцы падпалі адрыну, мужчыны выламалі дзвёры і паспрабавалі ўцячы, але былі заколаты штыкамі тут жа, каля дзвярэй. Стогны і крыкі пакутнікаў былі чуваць пават у суседніх вёсках.

З успамінаў Алены Васільеўны Сікоры, жыхаркі вёскі Малая Алашкі

11 сакавіка 1945 г.

События происходили во время, когда фашисты в Шарковщинском районе проводили карательную операцию против партизан осенью 1943 г.

У хане, аналенай вірам пажару,
Малая дзеяўчынка стаяла ў аіне.
Яна задыхалася дымам і гарам.
— Ратунку, ратунку, — малілася міс!

Да хаты падбегішы, сам обер граміла
Штурхнуў яе ў полымя, кат, ліхадзей.
Па вуліцы за вёску, да ямы гатовай,
Штыкамі бандыты зганялі людзей.

І бедныя маці пад куляй вітовак
На смерці сваіх дзетак любімых вялі.
Буранам пажару змяталіся хаты,
Змяталіся з роднай зямлі Кушталі.

Успыхнулі залпам яшчэ раз раскаты,
І сонца наблекла ад спежай крыві.
То справілі трывезну праклятыва каты
І далей у новую вёску пайшлі.

А яма зіяла крываваю ранай
І тлела абгар'е разбураных хат.
Адномсціца злачынцам за ўсё партызаны,
Да бою гатовы чырвоны атрад.

У агіі загінулі 104 чалавекі, у тым ліку 28 мужчын, астатнія жанчыны, падлсткі, дзеці. Згарэлі 9 исмаўлят ва ўзросце да 1 года. Ахвярамі фашистаў у той дзесьні сталі мая мама і сястра. Яны таксама былі спалены жывымі.

З нашай вёскі Трабаўшчына засталіся жывымі 7 жыхароў, якія рапей былі вывезены ў Германію. Некалькі чалавек пакінулі вёску яшчэ да прыходу фашистаў. У іх ліку быў і я з бацькам. Мы хаваліся ў лесе.

На наступную пасля трагедый рапіцу я і бацька прыйшлі па пажарышча. Маці і сястру мы зпайшлі па некалькіх шматках адзення і валасах. Яны загінулі разам, абняўшыся. Гэта ніколі не забудзеца.

Мой сын, Сикорю Георгий Семенович, пошел к своей сестре в д. Журавовщину Иодского с/с Шарковщинского района, чтобы передать родственникам сапоги. Однако, подходя к д. Журавовщина, Геор-

гий был схвачен немцами. В этот день немцы и полицаи, окружив деревню, всех жителей сгоняли в большой сарай, чтобы скечь живьем, причисляя их к партизанам. Много сына тоже вели к сараю, в котором впоследствии сожгли мирных жителей, пока не решил бежать и его за изгородью сарая убили выстрелами в голову и грудь.

Когда я присхала за телом своего сына в д. Журавовщину, то на месте фашистского злодействия увидела сгоревший сарай и обгоревшие останки сожженных людей. Опознать можно было только нижний ряд

людей, которые находились под пеплом и сгоревшими трупами верхних. От увиденного мне стало страшно.

Взяв тело своего сына, я вернулась в д. Малые Алашки и схоронила его на Грибовском кладбище, проклиная фашистских извергов, причинивших столько бедствий и горя мирным советским гражданам.

Сикоро Е. В. (подпись)

Следователь Мартынов (подпись)

Дэяржаўны архіў Расійская Федэрацыя. Ф. 2071. Вол. 92. Спр. 219.

Гарэла не толькі салома...

З успамінаў Мар'яна Антонавіча Грода

Ішоў 1942 г. На дварэ трашчаў мароз. У нашу вёску Ёды раптоўна наехали немцы. Загадалі мясцовым уладам аргапізаўваць 10 падвод у Стайкі. Гэта кіламетраў за 15 ад нас. Не казалі ж, куды і навошта іх всіці.

Прысхалі ў Стайкі. Фашысты акружылі вёску. Сталі ўсіх людзей згандязці, як жывёлу, у адзін з большых дамоў. Нашы мужчыны са страхам назіралі.

Здагадваліся ўжо, што будзе потым. Адзін з карнікаў, падышоўшы да іх, сказаў:

— Гэта вёска будзе пакарана. Жыхары яс парушылі загад фюрэра вялікай Германіі. Гэта вёска давала сесці іудам і партызанам.

Пачынала цямніць. А фашысты ўсё шукалі людзей і згандязілі ў гэты дом. Потым яго паднімлі. Каля дома побач стаяў стог саломы. Яго і перапаролі немцы штыкамі. А малая копка, крыху запарушаная снегам, заставалася пекранутая. Фашысты пе прыкметлі: адна жанчына схапіла ў бяспамяцтве, у страху сваю дзяўчынку, гадоў пяці, і падлезла пад ту ю копку-сховішча.

...А дом дагараў. Людзі ўжо пе крывачалі. Але тут фашысты знайшлі жанчыну, якая ратавалася ў склепе, у бочцы. Гоняць пе рад сабой яс з грудным дзіцем. Жанчына плача, просіць лістасці. Фашыст паблізу ад дагараючага дома зрывае хустку з дзіцяці, кідае яго ў агонь:

— Там будзе цёпла.

Жанчына — за дэіцём. Штыком гітлеравец падкідвае яс бліжэй да агню...

Тая жанчына, што схавалася ад карнікаў у стажку саломы, засталася жывая.

Калі фашысты пасхалі — вылезла з

саломы. Убачыла, што пе сваю дачушку, а чужую выратавала. Яе дачка згарэла. Маці страціла розум.

* * *

У час аблавы вёскі Ёды фашысты першаперш пачалі расстрэльваць камуністаў, камсамольцаў і яўрэяў. Недалёка ад вёскі была выкапана яма. Усіх яўрэяў пагналі да гэтай ямы. Фашысты пакрыквали сваё «шпэль», білі людзей прыкладамі ў спіну. Дзеці, старыя плакалі. Падагнаўшы людзей да ямы, прымусілі расправацца. А затым раздаліся кулямётныя чэргі. Дзяцей жывых кідалі ў яму.

Некаторым удалось выратавацца. Мой бацька почучу схаваў пяць яўрэяў. Так у нас стала прыбаўляцца сям'я. Сярод іх быў і Гірша, а яго сястра і мама схаваліся ў аднаго хутараніна ў лазні. Той жа назаўтра дайёс аб гэтым гітлероўцам. Іх расстралілі.

Пасля таго як фашысты пакінулі вёску, я і старэйшая сястра Моніка прыбеглі да вырытай ямы. Адразу ж апазнілі іх. Калі дома расказалі пра бачанае, плакалі ўсе, а Гірша страціў прытомнасць.

...У канцы лістапада 1941 г., почучу, пастукаўся пехта ў акно з просьбай пагрэцца.

Зайшлі ў хату дзве яўрэйкі — маці і дачка. Першая — моцна прастуджаная. Расказалі, што іх у сям'і было шасцёра. Толькі ім удалось выратавацца.

Сям'я павялічылася яшчэ. Мама і бабуля лячылі яўрэйку. Варылі чай з настоем маліны, напач рабілі хворай націраліне. Праз два тыдні абедзве былі ўжо зусім

здаровыімі. Жылі ў пас тры месяцы. Затым яны ўздумалі ісці самі ў гета, у Відзы. Несмы тады ўсподы пісалі, што калі хто застаўся яшчэ жывы, хай прыходзяць да пямецкіх улад — будуць жывыя і здаровыя, створаны будуць добрыя ўмовы для жыцця. Паверылі...

Праведнікі з вёскі Ёды

Гродь Антон и Мария — Беларусь

Сотрудники отдела «Праведники Мира» института Яд ва-Шем в Иерусалиме рады сообщить Вам, что на заседании специальной комиссии в знак глубочайшей признательности за помощь, оказанную еврейскому народу в годы Второй мировой войны, вышеуказанным лицам было присвоено почетное звание «Праведники народов мира», посмертно.

Имена праведников будут выгравированы на Стене Праведников в Яд ва-Шем.

С уважением и наилучшими пожеланиями д-р Мордехай Палдисль,
директор отдела «Праведники Мира»

Иерусалим, 27 октября 1997 года

Тры імёны аднаго чалавека

...Дети не выбирают, когда и где им родиться. У Иосифа Семеновича и Ехи Абрамовны Сосновик мальчик родился 11 августа 1941 года в местечке Германовичи. В это время в западных районах республики еще не было массовых расстрелов еврейского населения (это началось время пришло чуть позднее), но евреи уже были поставлены в нечеловеческие условия. Одно из правил «нового порядка» не только запрещало евреям пользоваться больницами — даже впускать их туда считалось страшной провинностью. И все же Еха Абрамовна рожала мальчика в больнице. Помог врач Герасимович.

Старики говорили, что все беды пришли из-за того, что молодежь перестала верить в Бога, соблюдать традиции, исполнять обряды. Чтобы мальчик выжил, внушили они родителям, надо сделать мальчику бритмилу (обряд обрезания). Время было такое, что хотелось верить в чудо. Только эта вера и помогла людям выжить в нечеловеческих условиях. И хотя мама малыша была фельдшером-акушером и очень боялась всяких инфекций и осложнений, а сделать даже несложную операцию в условиях гетто — задача не простая, нашли шойхета и сделали все, как велят традиции.

Мальчику дали имя Хопя-Япкеф.

Дедушка Симха Иосиф-Срол Сосновик был аптекарем, известным человеком в ок-

руге. И до 1939 года его выбирали депутатом в гмину (волость).

Летом 1942 года фашисты стали ликвидировать гетто в Германовичах, Плиссе, Лужках, Шарковщине. Аптекаря, как человека «пружной профессии», до поры до времени не трогали. Вместе с ним жила вся семья. Но через пару месяцев фашисты решили, что для обслуживания аптеки достаточно одного человека, а остальным приказали перебраться в Глубокское гетто.

...В этот день в Глубоком (август 1996 года. — Ред.) вручали Почетные дипломы и медали «Праведник народов мира», тем, кто спасал евреев в годы войны. Когда пришло время получать награду Марии Францевне Казаченок, она поднялась на сцену вместе со спасенным ею Яшай-Яиском. Посол государства Израиль в Республике Беларусь Элиягу Валк вручил медаль, и на глаза людей, прошедших через страшные испытания, навернулись слезы. А потом попросил слова Яшин отец — Иосиф Семенович Сосновик. Он вспоминал о том, что еще до войны Мария Францевна работала в аптеке его отца Симхи Сосновика сапитаркой. Трудолюбивую, приветливую девушку хорошо приняли, и вскоре она стала как член семьи. Когда наступили «черные» дни и надо было искать помощь, сомнений у Сосновиков не было, обратиться надо, конечно, к Марии.

К тому времени все уже понимали, что оказаться в гетто — значит обречь себя на верную гибель. Симха Сосновик поехал к бывшему войту (начальнику волости) Ромейко и попросил его посвятить в деревню Слободка, разыскать Марию Леванович и рассказать ей обо всем. 18-летняя девушка, ставшая за время войны не по годам взрослой, после коротких раздумий согласилась взять мальчика к себе. Иосиф Семенович и Еха Абрамовна Сословики в это время прятались у знакомых на хуторах, в лесу. Мария Леванович с мальчиком сначала поселилась у Ромейко. Соседям рассказывала, что ребёнка пожила с парнем, который погиб на войне. Все вокруг звали мальчика Янеком. А малыш вскоре стал называть девушку мамой.

Однажды к Ромейке пришла женщина из деревни Жуки. Она бывала в аптеке в Германовичах и сразу узнала мальчишку. Женщина заверяла, что не выдаст. Но решили, что надо перестраховаться. Ромейко пишет записку бывшему солтасу (старосте) Гапебому, у которого в это время прятались родители малыша. И почтую Марию и Янека перевозят на хутор к лесникам Черняевским. Они согласились принять, но только на один месяц. Все это время, забыв про осторожность, отец, мать, дедушка малыша ходили по деревням, хуторам, искали, куда перевести Марию и Янека. Одни знакомые даже на порог не пускали, другие спешили дать хлеб, молоко, только бы быстрой ушли, третья обещали помочь, но взять к себе не решались.

Наконец в Великом Селе Сосновики договорились с Александром Кривко.

Потом семья Сосновиков ушла в партизаны. Иосиф Семенович Сосновик был поллитагитатором в партизанском отряде 4-й Белорусской партизанской бригады. Его жена Еха и отец Симха были медработниками в этом же отряде. Весной 1944 года фашистское командование готовило блокаду партизанских соединений.

Великос Село, где прятались Мария с Янеком, было как бы промежуточной зоной между немцами и партизанами. Ночью хозяевами были одни, днем — другие. Командир партизанского отряда Горбатенко и комиссар Никитин (а только они в отряде знали, где прячется ребёнок Сосновиков), вызвали Иосифа Семеновича и предложили отправить мальчика самолётом на Большую землю. Все были согласны, но отправить ребёнка не успели. Начались бои.

Мария Леванович с Янеком снова пересходят жить к Черняевским, потом к Николаевым в деревню Панслы...

Потом пришло освобождение.

Так остался жить на белом свете маленький мальчик, у которого было сразу три имени: Хозя-Янкеф, Янек, Яков Сосновик. Сейчас ему за пятьдесят. Он живёт и работает в Новополоцке. В поселке Зибки Глубокского района живёт его спасительница Мария Франциска Леванович, которая на всю жизнь осталась его второй мамой. Теперь ее фамилия Казаченок.

Друкунца па кн.: Рыжин М., Шульман А. Народненіе войной. Витебск, 1997. С. 21—24.

Агульная трагедия

З успамінаў Антаніны Раманаўны Лаўрыновіч, жыхаркі вёскі Дубнікі

Калі пачалася Вялікая Айчынная вайна, я жыла з двумя сынамі, Апатолем і Сяргесем, якім было 10 і 8 гадоў, у вёсцы Корпіца. Жылі мы разам са свекрыўёй, а муж мой Фёдар пралаў без вестак у час вайны немцаў з палякамі ў 1939 г.

Шмат жудасных успамінаў пакінула вайна. Урэзалася ў памяць, як фашисты ў начатку вайны расстрэльвалі яўрэяў: маленькіх дзяцей, жанчын, старых, усіх, хто трапляўся пад руку.

Да маёй маці, Еўдакіі, у вёску Дубнікі аднойчы поччу прыбеглі дзве яўрэйскія дзяячынкі гадоў 7—8. Мама схавала дзяў-

чынак у доме, пакарміла, апранула, бо яны былі ў адных кашулях. Каля двух тыдняў дзяячынкі, Песька і Нелька, жылі ў маёй маці. А затым з'явіўся паліцэйскі і забраў дзяячынкак і маці. Адвезлі іх у шаркаўшчынскую турму.

Разам з братам і сястрой мы хадзілі ў Шаркаўшчыну (40 км туды і назад), каб адведаць маці. Аднойчы прыйшлі, а яе няма: фашисты расстралялі разам з яўрэямі на яўрэйскіх могілках. Разам з адпавядскоўцамі, чые родныя ў той дзень таксама былі загублены, мы спрабавалі згайсці цела маці і іншых пакутнікаў. Алс

гэта аказалася немагчымым, бо піхто не ведаў дакладнага месца, дзе яны былі закапаны.

Фашысты шмат людзей вывезлі ў Германію. Аднойчы ў Корпіцу прыйшлі немцы і сабралі ўсіх жыхароў на сход. Да-

дому з яго я ўжо не вярнулася. Разам са шматлікім землякамі была вывезена ў Германію. Вску амаль усю немцы спалі. Дзяцей маіх гадаваў брат Георгій Траба да самага майго вяртания дамоў пасля вайны...

Відавочцы сведчаць

**Няфёд Цімафеевіч Іваноў,
жыхар вёскі Залессе**

Осенью 1943 г. в нашей местности проходила карательная экспедиция немцев против партизан. В октябре 1943 г. деревню Залесье окружил карательный отряд. Окружив деревню, немцы ворвались в дома к Иванову Леонтию Тимофеевичу, Лавриковичу Александру Антоновичу, Иванову Ивану Егоровичу. Жителей из первых двух хат немцы расстреляли, причем в числе расстрелянных были старики и малолетние дети. С третьей же хаты Иванова Ивана Егоровича, Иванову Ксению Тимофеевну, Иванову Александру Дементьевну, 10 лет, немцы заперли в их собственную хату, а затем живыми сожгли. Все эти злодеяния немцев происходили на моих собственных глазах.

Немного спустя после этого в деревню снова приехали немцы и стали жечь все дома, а жителям сказали, чтобы вещи из дома не выносили. Так была сожжена деревня Залесье, а скот и цепное имущество немцы забрали.

На каторжные работы в Германию из деревни было вывезено спачала 7 человек, а потом 11.

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрациі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 219(2). Л. 284.

**Антон Іванавіч Баравік,
жыхар вёскі Лужкі**

С приходом немецких аккупантов в нашу местность каратели расстреливали ни в чем не повинных советских людей. Летом 1941 года немецкие каратели арестовали, а затем расстреляли советских людей: Гридушко Константина Юльяновича, Машару Ипполита Ивановича и Кравца Альтона Павловича. Я сам видел, как немцы издевались над указанными выше советскими людьми. Они их водили по местечку Лужки несколько дней и били их прикладами, издевались как хотели. Через

несколько дней после ареста Гридушко, Машару, Кривца немецкие захватчики расстреляли около деревни Велец в лесу.

Как их расстреливали, я видел сам, так как был мобилизован немцами в подводы в г. Глубокое, на этих же подводах немцы везли и Гридушко, Машару, Кривца.

Подпись

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрациі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 219(2). Л. 84.

**Тамара Міхайлаўна Шамрай,
жыхарка вёскі Ёды**

Я родилась и выросла в д. Йоды. Все время занималась сельским хозяйством.

В октябре 1943 г. в нашей местности проводилась карательная экспедиция немцев против партизан. 4 октября немцы потребовали все семьи прийти, якобы на переписку. Когда я явилась, то сразу меня задержали и дали только 20 минут на сборы. Причем, пока я собиралась, немцы поставили возле меня конвой. Затем меня, Мандрик Брониславу, Куцик Полю и других из нашей деревни повезли в Шарковщину, чтобы отправить на немецкую каторгу. Всего нас забрали 14 человек. Дома мне пришлось оставить свою дочь 2,5 лет, которая без меня умерла.

Из Шарковщины меня и других под конвоем отправили в г. Глубокое. Там нас посадили в 30 вагонов по 50 человек. Вагоны были товарные и не отапливались. Всего нас 14 суток, причем поесть дали только два раза. Нас привезли в г. Лик Восточной Пруссии. Через сутки меня взял хозяин немец Ковалек Густав — житель д. Диннелзее. Он имел 22 га земли, а его семья состояла из трех человек: отец, мать и дочь (два сына были убиты на войне).

Кроме меня, у этого хозяина работал француз. Работать мне приходилось по 17–18 часов в сутки. Есть давали только 300 граммов хлеба в день и беленый суп. Работать приходилось очень много. Хозяева все время следили, чтобы мы минуты

не стояли. Я делала как мужскую, так и женскую работу. Несколько раз хозяева жаловались на меня жандармам, которые затем избивали меня и штрафовали. За полтора года мое пребывание на немецкой каторге в Германии хозяева не дали мне ни белья, ни обуви, ни одежды.

22 января 1945 года мои хозяева стали уходить, так как Восточную Пруссию успешно освобождала Красная армия. Солдаты и жандармы нас также заставляли отступать вместе с хозяевами. Через 3 дня нас догнала Красная армия и освободила от немецкой неволи. 25 февраля 1945 года я вернулась домой.

Дзяржаўны архіў Расейскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 282.

Валянціна Іванаўна Радгош, жыхарка вёскі Верачеі

...Была угнана в апреле 1944 г. Насильственным угоном руководил карательный отряд СС во время экспедиции на партизан. Взяли за то, что в квартире моей находился штаб партизанского отряда.

Была направлена в г. Пархирг. Везли в закрытом товарном вагоне, питание почти никакого не было. В г. Пархирг меня определили на работу к хозяину Людвигу Торному.

Работала на сельском хозяйстве 13—14 часов в день, со мной были еще трое моих детей, питание было плохое, детям даже картошки жалели, снабжения обувью и одеждой никакого не было. Меня не били, а детей очень избивали, потому что они не работали, а есть просили.

Подпись

Дзяржаўны архіў Расейскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 282. Л. 34.

Гельвефа Антонаўна Рагавая, жыхарка вёскі Баяры

Мой брат Ластовка Иван Антонович, 60 лет, в 1940 и 1941 годах и до начала войны, когда были воссоединены западные области Белоруссии с восточными, был активистом советской власти, работал уполномоченным деревни.

Когда немцы оккупировали Шарковщинский район, то моего брата стали преследовать, как советского служащего. Фашисты забрали у него коня, телегу и велосипед, обложили большими натуральными поставками.

В 1944 году, за месяц до прихода Крас-

ной армии, через нашу местность проходил карательный отряд немцев. Отрядом командовал некто Витвицкий, имя и отчество его я не знаю. Все солдаты и офицеры этого отряда носили отличительные знаки «чертеп и скрещенные кости» на фуражках, на рукавах и на голенищах сапог. Как только прошла первая линия немецкой экспедиции, сразу же явился в нашу деревню отряд карателей Витвицкого, численностью примерно 300 человек. Все жители деревни были согнаны в центр, а затем под конвоем отправлены в м. Германовичи, это в пяти километрах. Брата же моего, как только вывели из дома, сразу стали избивать. Из разговоров полицейских я поняла, что на моего брата кто-то донес. Дом и все постройки моего брата Ластовки вместе с имуществом немцы подожгли. Еще сожгли дом Медведского Юльяна, а самого его с семьей вывезли в Германию.

По дороге в Германовичи моего брата продолжали избивать. Я была очевидцем, как один полицай, говоривший по-немецки и по-польски, на украинском и белорусском языках бил ногами брата, который сидел на земле в бессознательном состоянии. Этот каратель особенно жестоко избивал Ивана со словами: «Вот я покажу тебе советскую власть!». Он рвал его за усы, бил, добиваясь, чтобы брат признался в том, что сын его Ластовка Иосиф Иванович находится в партизанах.

К описанным событиям я могу добавить, что видела, как в Германовичах Витвицкий избивал Глебко Виктора Герасимовича, жителя д. Бояры за то, что он не захотел служить в самоохране и помогать фашистам. Также я была очевидцем избиения жителей д. Бояры Гридошки Иосифа Петровича и Роговой Брониславы Вацлавовны. Затем их увезли в Дисну. Что с ними стало, мне неизвестно.

Дзяржаўны архіў Расейскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 219. Л. 282.

Баравік, жыхар вёскі Лужкі

Летом 1943 года немецкими карателями на площади м. Лужки был повешен советский человек Жигель Сергей Игнатьевич из д. Путреница Плисского района. Я сам видел, как немецкий каратель повесил Жигеля, в это время я находился на площади.

Дзяржаўны архіў Расейскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 219(2). Л. 83.

Документы сведчаць

СА СПРАВАЗДАЧЫ ГЛЫБОЦКАГА АКРУГОВАГА КАМІСАРА
ПАЎЛЯ ГАХМАНА ГЕНЕРАЛЬНАМУ КАМІСАРУ БЕЛАРУСІ АБ ДЗЕЙНАСЦІ
ЦЫВІЛЬНай АДМІНІСТРАЦЫІ ГЛЫБОЦКАЙ АКРУГІ З ВЕРАСНЯ 1941 г.
ДА ЛІПЕНЯ 1944 г.

16 жніўня 1944 г.,
г. Данциг-Лангфур

Глубокский округ был принят под немецкое гражданское управление 20.9.1941 г. Исходя из понимания того, что покорение территории в 11 000 кв. км с населением в 400 000 человек требует способного и оперативного административно-управленческого аппарата, сначала со всей интенсивностью началось в Глубоком создание такого управленческого аппарата. Я был вынужден как можно быстрее укомплектовать местный управленческий аппарат способными и надежными работниками. Эта необходимость с самого начала отвечала моим целям: использовать в округе для выполнения поставленных вермахтом и рейхом задач, имеющих важное и решающее значение, только самое незначительное число немецких сил.

После того как созданный местный управленческий аппарат стал отвечать поставленным задачам, округ был разбит на три района: Глубокий, Поставский и Браславский, волости и общины, во главе которых был поставлен немецкий руководящий штаб, возглавляемый окружным комиссаром. Тотчас же началась работа в хозяйственной, промышленной, сельскохозяйственной, а несколько позже и в трудовой областях. Этим самым были приняты необходимые меры для обеспечения снабжения фронта промышленной и сельскохозяйственной продукцией. Задачи гражданского управления были направлены на удовлетворение нужд фронта. Для более интенсивной эксплуатации территории вскоре оказалось необходимым разделение Глубокского округа на 9 районов вместо существовавших трех: Глубокский, Дуниловичский (позже Воропаевский), Поставский, Браславский, Дисенский, Миорский, Плисский, Шарковицкий и Доюницкий (позже Нарафьяновский). Это новое административное деление оказалось крайне целесообразным во всех отношениях. Оно привело к дальнейшему повышению производительности в промышленности и в особенности в сельскохозяйственном производстве.

Глубокский округ почти исключительно сельскохозяйственного направления с огромными озерами, в особенности в Миорском и Браславском районах, первоначально занимал территорию в 11 000 кв. км с населением в 400 000 человек, из которых примерно 2/3 составляли белорусы и 1/3 поляки.

Осуществление разносторонних задач гражданского управления на первых порах не встречало никаких затруднений. К сожалению, во второй половине 1942 г. вследствие появления то там, то здесь бандитов настутили трудности, которые на первых порах не мешали осуществлению поставленных задач. Однако такое положение систематически и во все возрастающих масштабах изменялось, так как постоянно и все больше вражеские силы просачивались через линию фронта, и, кроме того, противник выбрасывал на парашютах активных руководителей НКВД и сотрудников. Дополнительных собственных сил для борьбы с противником, действующим отныне как бандиты, в нашем распоряжении не имелось. Слабые немецкие силы начальников СС и полиции, а позже и коменданта полиции округа с навербованными местными полицейскими даже сообща были не в состоянии покончить с бандитской деятельностью. Вермахт для этих целей не выделял военных сил. Мои постоянные усилия расквартировать в сельской местности располагающиеся в Глубоком немецкие части, штабы и обозы оказались безуспешными.

Бандитская обстановка с конца 1942 г. и до эвакуации из Глубокского округа 1 июля 1944 г. безудержно обострялась, что привело к тому, что уже в 1943 г. ездить по районам округа без надежной и достаточной охраны было невозможно. Грабежи и диверсионные акты бандитов постоянно возрастили и превзошли всякую допустимую меру. Полицейских сил коменданту полиции округа сдавали хватало, чтобы обеспечить охрану и безопасность окружного центра и районных городов с находящимися в них под немецким командованием стабильными постами жандармерии. Но и в них стали неизбежны нападения бандитов и диверсионные акты. Особенно угрозе подвергалось местное население, работающее на пользу немцев. Бандиты убивали и грабили имущество этих лиц. Под давлением бандитов некоторые

волостные управление и многие сельские старости без надлежащей охраны сдавали могли выполнять поставленные перед ними задачи. Во многих случаях волостные управления преобразовались в районные центры, в особенности в Воропаевском, Поставском, Шарковщинском и Дисненском районах. Население в особо угрожаемых бандитами районах полностью находилось под давлением банд. Созданные много позже так называемые «оборонные деревни» не выполняли своих целей, так как за это время бандитская деятельность приняла такие размеры, с которой могли справиться лишь крупные немецкие гарнизоны вермахта, разбросанные по всей территории округа. И созданная в марте месяце 1944 г. Белорусская краевая оборона (БКО) ни в какой мере не была в состоянии покончить с бандитской деятельностью. «Оборонные деревни» и БКО подвергались таким нападениям большевистских банд, с которыми могли справиться только немецкие силы. И все же следует отметить, что те части населения, которые не подвергались постоянному давлению со стороны банд, по возможности выполняли свои обязанности. В особенности в Глубокском, Плисском, Браславском и частично в Шарковщинском и Дисненском районах были достигнуты положительные успехи, особенно в сельскохозяйственном производстве, в то время как Воропаевский, Миорский, Поставский и отчасти Парафьяновский районы в большей или меньшей степени находились под воздействием банд. Несмотря на эти иногда кажущиеся непродолжимые трудности, работа продолжалась с большим усердием.

Отдел труда и использования рабочей силы

В начале 1942 г. в Глубоком начала свою деятельность биржа труда с одним немецким сотрудником в секторе труда. После подбора в отдел способных работников из числа местного населения начали проводиться мероприятия по учету и использованию рабочей силы на весенних работах. Население на первых порах охотно являлось на регистрацию. И позже, даже получив еще двух немецких сотрудников, на бирже труда было полно работы, чтобы обеспечить потребность в рабочей силе вермахта, а также гражданских учреждений. Вскоре постоянно возрастающая бандитская деятельность значительно затруднила мобилизацию рабочей силы, так что даже понадобилось вмешательство полицейских сил в это дело.

Количество мобилизованной рабочей силы в округе за период деятельности биржи труда составило 74 000 человек. На работы в Германию было отправлено примерно 24 000 мужчин и женщин.

Во время эвакуации из округа, происходившей слишком поспешно, было отправлено в тыл примерно 11 000 человек рабочей силы мужчин и женщин. Вследствие недостатка транспортных средств, в особенности железнодорожного состава, местное население угонялось с обозами или присоединялось к отступающим колоннам вермахта. Следует сказать, что организованная и упорядоченная отправка населения в немецкий тыл вследствие молниеносно развивающихся событий и недостатка транспорта оказалась неосуществимой. Кроме того, крайне отрицательные последствия на отправку в тыл рабочей силы из числа местного населения оказала преждевременная эвакуация полицейских сил, коменданта полиции округа... Часть эвакуируемой рабочей силы избежала погрузки для дальнейшей отправки в Германию на литовской границе.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 4683. Спр. 943. Л. 121 — 133.

АКТ АБ ЗЛАЧЫСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ БІЛЬДЗЮЖСКАГА СЕЛЬСАВЕТА

25 лютага 1945 г.

Комиссия в составе: председателя комиссии Пестуна Даниила Францевича — председателя Бильдюжского с/с, членов комиссии Менишина К.И., Мушкат А.М., Климапович И.И.

Установлено, что немецкие захватчики за три года оккупации совершили ряд зверств и преступлений над мирными гражданами Бильдюжского сельского Совета, установив режим кровавого террора. Немецко-фашистские захватчики убивали и угоняли на каторжные работы в Германию мирных жителей, занимались грабежом, насилием и издевательствами, старались поработить и превратить в рабов население данного сельского Совета.

Свидетель Рудковская А.Р. показала, что немцы приехали в д. Остановка, где вывели из дома Танаеву Клавдию Родионовну и ее сына 8 лет и на глазах у всего населения расстре-

ляли и приказали людям трупы не убирать и не хоронить. Ценности и вещи убитых немцы забрали себе.

Свидетель Чепуленок Елена Петровна показала, что осенью 1942 года в д. Горбачонки пролегали немцы. Они вывели из дома и расстреляли бывшего секретаря сельского Совета Чепуленка Петра Григорьевича и его сына Михаила Петровича. Их трупы фашисты приказали закопать на месте расстрела в двухстах метрах от дома. Остальным членам семьи Чепуленка удалось спастись.

«Нас в семье у родителей было четверо: я, братья, Степан и Петр, и сестра Ефросинья — рассказывает уцелевший свидетель Соколова Ксения Георгиевна. — Я с братом Степаном была в соседней деревне, когда осенью 1943 года в д. Яцковщина нагрянули немцы. Они ворвались к нам в дом и схватили Ефросинью и Петра и повели их расстреливать. Петр во время советской власти работал фининспектором. Мои отец и мать, Егор Иванович и Анна Федоровна, стали умолять фашистов, чтобы они пощадили их детей. Но фашист закричал «шурюк! шурюк!» на родителей. А родители все шли сзади за немцами и плакали и просили не расстреливать Ефросинью и Петра. Но фашисты все равно поставили их под расстрел. Тогда мои родители стали вместе со своими детьми, закрывая их собой. Так были убиты немецкими извергами мои родители, сестра и брат».

В тот день всего в д. Яцковщина было убито 17 человек. Эти злодяяния немцы проводили систематически в течение трех лет, чтобы уничтожить мирных жителей и превратить все население в рабов.

Таким образом, на территории Бильдюжского сельского Совета за три года немецкой оккупации было убито и замучено 197 мирных жителей, утрано на каторжные работы в Германию 55 человек, вывезено в Шарковщинское гетто и там уничтожено 176 евреев.

Виновниками этих злодяйний были жандармфюрер района и областной комиссар города Глубокое, вся фашистская клика во главе с Гитлером.

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 212.

З ПРАТАКОЛА АПЫТАННЯ СВЕДКІ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗЛАЧЫНСТВАЙ ЗІНАІДЫ ПЯТРОЎНЫ САПОНЬКІ, 1890 ГОДА ПАРАДЖЭННЯ, ЖЫХАРКІ ВЁСКІ КЛЁНЫ ШКУНЦЦКАГА СЕЛЬСАВЕТА

Сакавік 1945 г.

Мой муж, Сапонько Иван Яковлевич, 1890 г. р., в 1940 и 1941 годах, при установлении советской власти, работал председателем Шкунниковского сельского Совета. Когда немцы оккупировали нашу местность, мужа моего сначала не трогали, только гоняли на строительство дорог. В феврале месяце 1942 года, какого числа не помню, в 12 часов дня в нашу деревню из жандармерии г. Глубокое приехали четыре немца.

Когда немцы подъехали к нашему дому, муж был во дворе. Он работал по хозяйству. Один из немцев заговорил с мужем по-русски. О чем они разговаривали, я не могла разобрать. После разговора мой муж хотел зайти в дом, но немцы его не пустили. Я все время смотрела в окно и муж крикнул мне, чтобы я принесла ему одежду и что он уезжает. Я вынесла мужу одежду. После этого немцы забрали моего мужа и повезли. А куда повезли, я не знаю.

Я была очень расстроена, а когда пришла в себя, то сразу побежала к своему зятю Гилько Филиппу и попросила его, чтобы он проследил за немцами и узнал, куда повезли моего мужа. Филипп узнал, что моего мужа немцы завезли в Германовичи, где держат под арестом. На другой день я пешком пошла в Германовичи, чтобы узнать о его судьбе. Я нашла своего мужа и еще одного арестованного из Германович в закрытом помещении связанными. Сколько я ни просила, полицейский, который их охранял, не допустил меня к мужу. И даже не взял у меня продукты, которые я мужу принесла.

Я видела, как немцы ходили к телефону звонить, по-видимому, справлялись у начальства, что делать с моим мужем. В 10 часов дня моего мужа, Сапонько Ивана Яковлевича, и другого арестованного, связанных вместе, повели к сараю и, поставив к стенке, расстреляли из автомата. Трупы разрезали похоронить, но отдавать священнику под страхом смерти не позволили.

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 219. Л. 276.

**НАСЕЛЕНЫЯ ПУНКТЫ ШАРКАЎШЧИНСКАГА РАЁНА,
ЗНІШЧАНЫЯ ЗАРАМ З ЖЫХАРАМІ И НЕ АДНОЎЛЕНЫЯ
ПАСЛЯ ВЯЛІКАЙ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ**

Назва населенага пункта	Сельсавет	Колькасць нашчаддні вайны		Колькасць знішчаных		Дата знішчэння
		двароў	жыхароў	двароў	жыхароў	
Ігнальцы	Ёдскі	2	8	2	8	Лістапад 1942 г.
Падрэзаўшчына	Ёдскі	2	10	2	10	Лістапад 1942 г.
Сялібка	Ёдскі	1	3	1	1	Лістапад 1942 г.
Станіславова	Станіславоўскі	1	2	1	1	Лістапад 1942 г.

**НАСЕЛЕНЫЯ ПУНКТЫ ШАРКАЎШЧИНСКАГА РАЁНА, ЗНІШЧАНЫЯ ЗАРАМ
З ЖЫХАРАМІ И АДНОЎЛЕНЫЯ ПАСЛЯ ВЯЛІКАЙ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ**

Ёды	Ёдскі	125	975	117	1	Кастрычнік 1943 г.
Кушталі	Ёдскі	26	98	26	510	Лістапад 1942 г.
Трабаўшчына	Ёдскі	47	199	47	192	Лістапад 1942 г.

**НАСЕЛЕНЫЯ ПУНКТЫ ШАРКАЎШЧИНСКАГА РАЁНА,
ЗНІШЧАНЫЯ З ЧАСТКАЙ НАСЕЛЬНІЦТВА И НЕ АДНОЎЛЕНЫЯ
ПАСЛЯ ВЯЛІКАЙ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ**

Бялкова	Ёдскі	3	10	3	3	Лістапад 1943 г.
Ёрзаўка	Ёдскі	26	101	26	3	Кастрычнік 1942 г.
Страна	Ёдскі	5	12	4	8	Лістапад 1942 г.

**НАСЕЛЕНЫЯ ПУНКТЫ ШАРКАЎШЧИНСКАГА РАЁНА,
ЗНІШЧАНЫЯ З ЧАСТКАЙ НАСЕЛЬНІЦТВА И АДНОЎЛЕНЫЯ
ПАСЛЯ ВЯЛІКАЙ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ**

Буда Бліжняя	Ёдскі	12	60	12		Кастрычнік 1943 г.
Буда Далянняя	Ёдскі	17	90	17		Кастрычнік 1943 г.
Валашчанская-4	Ёдскі	7	45	7		Кастрычнік 1943 г.
Высокое-2	Ёдскі	2	16	2		Кастрычнік 1943 г.
Грыблы	Станіславоўскі	76	220	76	8	1944 г.
Журавоўшчына-1	Ёдскі	24	89	24	11	Лістапад 1942 г.
Куялсўшчына	Ёдскі	6	31	6	8	Лістапад 1942 г.
Надорпчына	Германавіцкі	10	66	10	2	Люты 1942 г.
Чаромхава	Германавіцкі	57	246	32	4	Красавік 1944 г.

Друкунецца па кн.: Нямецка-фашистыкі генаций на Беларусі (1941 — 1944). Мн., 1995.

Заўвага: ўсёскі Журавоўшчына, Высокое, Куялсўшчына, Валашчанская пасля вайны былі
еслены ў бліжэйшыя населеныя пункты.

**АКТ АБ ЗЛАЧЫНСТВАХ ГІТЛЕРАЎСКІХ ЗАХОПІШКАЎ
У МЯСТЭЧКУ ЁДЫ ШАРКАЎШЧИНСКАГА РАЁНА**

Сакавік 1945 г.

Комиссия в составе: председатель комиссии — председатель Йодского с/с Гадуцевич
Броніслав Иванович, членов — Троценкова Николая Алексеевича, ст. лейтенанта, директара Йодской НСШ — Яблонского Устина Марковича.

На основе опроса оставшихся в живых свидетелей: Шамрай Тамары Михайловой, Гадуцевич
Магдалины Антоновны, Иванова Сергея Нефедовича, установлено, что немецко-фашистские
оккупанты за период своего «хозяйничанья» в м. Йоды совершили ряд зверств над
мирным населением. За три года оккупации м. Йоды немцы и их пособники установили
здесь режим кровавого террора. Они занимались убийствами, пытками мирных граждан, а
также вывозили их на каторжные работы в Германию.

В м. Йоды фашистами было замучено и расстреляно около 450 мирных советских граждан,
утгнано на работы в Германию — 23 человека.

Из показаний свидетелей видно, что немцы производили массовые расстрелы мирных граждан.

«В октябре месяце 1941 года в м. Иоды приехало 60 немцев во главе с жандармфюрером из Шарковщины. С ними были и их пособники — полицейские. Еще раньше на сутки немцы и полиция пригнали в м. Иоды более сотни человек евреев и заперли их в здании школы. Среди них были старики, женщины и дети. В школу были согнаны и евреи, которые проживали в самих Иодах. Многих из них всла босиком, полураздетых, хотя в это время года был уже мороз. По пути следования немцы избивали евреев палками и прикладами.

После того когда все евреи были собраны, немцы и полицай стали группами, человек по 20—30, выводить за м. Иоды этих людей. Там была вырыта большая яма. Фашисты выстраивали людей на краю ямы. Затем евреев раздевали догола, после этого расстреливали. Такой массовый расстрел мирных граждан продолжался в течение двух суток.

Яму с расстрелянными жителями немцы не закапывали полтора месяца. Причем в течение этого времени немцы и полицай водили к яме и расстреливали все новых и новых людей. Таким образом, было расстреляно около 450 мирных граждан. Все эти злодеяния немцы совершили для того, чтобы поставить наш свободолюбивый народ на колени.

Виновниками этих чудовищных преступлений является Гитлер со своей кликой, областной комиссар г. Глубокое, жандармфюрер м. Шарковщина, а также их пособники — полицейские.

Кроме массовых убийств мирных жителей: старииков, женщин и детей, немцы систематически занимались грабежом мирных жителей м. Иоды.

Факты преступлений установлены. Виновники совершения всех злодяйний названы. Недалек тот день, когда эти фашистские стервятники предстанут перед суровым судом всего прогрессивного человечества.

Подпись комиссии: Трощенков Н.А.
Гадуцевич Б.И.
Яблонский У.М.

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 212.

З ПРАТАКОЛА АПЫТАННЯ СВЕДКІ КАЦЯРЫНЫ ДЗЯМЕНЦЕЎНЫ НЕЎЛЕВАЙ, ЖЫХАРКІ ВЁСКІ КАМАРОЎШЧЫНА

Сакавік 1945 г.

Я, следователь капитан госбезопасности Меньшин, расспрашивал в д. Комаровщина Бильдюжского с/с Шарковщинского района Невлеву Екатерину Дементьевну, 1924 г.р., уроженку д. Остановка, проживающей в д. Буда Бильдюжского с/с, белоруска, не судима, беспартийная.

«Во время немецкой оккупации я жила в д. Буда и работала на сельском хозяйстве отца. Мне известен такой факт злодяйий со стороны немецко-фашистских захватчиков. Не помню, в каком месяце, но это было зимой 1943 г., когда днем к Кузьмину Григорию Минасевичу пришли немцы в количестве 7 человек во главе с офицером. Мы с отцом и семья Кузьмина жили в одном доме, поэтому мы все видели.

Кузьмина немцы вызвали из дома на улицу и стали его о чем-то расспрашивать. После допроса его отпустили и, когда он повернулся и пошел в дом, ему выстрелили в спину. Потом фашисты вошли в его квартиру, откуда стали выводить его остальную семью: тещу Рудковскую Евдокию Петровну 70-ти лет, его спешную жену Кузьмину Христины, 1910 г.р., сына Алуфрия, 1932 г.р., дочь Зину, 1938 г.р. и дочь Александру, 1941 г.р. Все женщины плакали и просили их пощадить. Но фашисты на глазах у всего населения, на улице, зверски расстреляли эту семью. А затем начали грабить у них одежду. Это я сама лично видела.

Потом немцы поехали в д. Остановку, где так же зверски расстреляли Танаеву Клавдию Родионовну, 1912 г.р., вместе с ее сыном Афросином 8-и лет за то, что муж ее Танаев Егор Степанович работал председателем колхоза. Он тоже был расстрелян немцами.

Других фактов преступных злодяйий со стороны немцев мне не известно. Записало с моих слов верно и мне прочитано».

Допросил капитан Меньшин (подпись)

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 212.

**З ПРАТАКОЛА АПЫТАННЯ СВЕДКІ СТАНІСЛАВА ФРАНЦАВІЧА ГАЛЕЦКАГА,
1897 ГОДА НАРАДЖЭННЯ, ЖЫХАРА ВЁСКІ ЛУЖКІ**

Летом 1942 года примерно в июне в м. Лужки немецкими аккупантами было собрано все еврейское население в одно место. Всего в так называемое гетто было собрано около 500 человек евреев, среди которых были женщины, старики, дети. Все эти евреи были из местечка Лужки. Через несколько дней после этого немецкий карательный отряд всех собранных евреев погнал на расстрел. Всех евреев немецкие каратели привели в лес, который расположен в 2 км севернее м. Лужки напротив совхоза «Городец». Когда их привели к месту расстрела, немецкие каратели начали группами подводить к вырытым ямам, евреев заставляли раздеваться до гола и очередями из автоматов расстреливали их. Я сам слышал стонсы, крики ни в чем не повинных женщин, стариков, детей. Немецкие изверги издевались перед расстрелом евреев, били их прикладами, сице исумерших сталкивали в ямы и засыпали землей. Автоматными очередями немецкие каратели расстреляли всех привезенных ими евреев в количестве около 500 человек, а ямы в которые ложили расстрелянных, засыпали землей.

Подпись: Галецкий

Дзяржаўны архіў Расейскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 219(2). Л. 85.

**З ПРАТАКОЛА АПЫТАННЯ ІВАНА ІВАНАВІЧА БАХІРА,
1897 ГОДА НАРАДЖЭННЯ, ЖЫХАРА ШАРКАЎШЧЫНЫ**

Сакавік 1945 г.

Во время немецкой оккупации я все время проживал в м. Шарковщина, работая в промысловом отделе старшим мастером. Проживая в м. Шарковщина я был очевидцем следующих немецких злодействий и кровавого террора, применявшегося к гражданам СССР.

В июне месяце 1942 года немцы расстреляли массу евреев, находящихся в гетто в м. Шарковщина. В гетто находилось евреев свыше 1600 человек.

Зверское истребление евреев происходило следующим образом.

Рано утром до восхода солнца, примерно в конце июня 1942 г., я услышал выстрелы и крики людей и вышел из квартиры посмотреть, что такое. Выйдя из квартиры, я увидел страшное зрелище, масса евреев бежала из гетто в поле, а по ним немцы карательного отряда «СС» стреляли. Я быстро укрылся у себя в квартире и никуда не выходил.

Спустя 2 часа времени, ко мне в квартиру вошел полпредской и приказал мне взять лопату и идти копать яму.

Придя к реке Дисенка в 100 метрах от м. Шарковщина в северо-восточной части, нам приказали рыть яму. Рыли яму примерно 35 человек, я был назначен старшим рабочим. Вскоре мы выкопали одну яму длиной 6 метров и шириной 4 метра и 1,5 метра глубиной. Затем привели свыше 100 человек евреев, заставили их раздеваться до нижнего белья, по 5 человек подводили к яме, заставляли их прыгать в яму, в яме их расстреливали немцы из винтовок. Мы все это время находились вблизи от ямы в кустах и все это видели.

Одну красивую девушки немцы заставили раздеться до ната, все немцы смеялись над этой девушкой. Потом ее расстреляли в яме. Одна еврейка (фамилию не знаю) от этого страшного зрелища сошла с ума и когда ее вели к яме на расстрел, она несла на руках грудного ребенка и сама в безумстве танцевала и пела песни.

Расстреляв группу евреев, нам приказали их зарывать и рыть вторую яму. На северной стороне реки Дисенка вблизи от первых двух ям было выкопано две небольшие ямы: в одной уничтожено 23 еврея, во второй 11, а в двух больших ямах было зарыто свыше 500 (пятьсот) евреев. Зверское истребление евреев проводили немцы, примерно 80 человек, руководил расстрелом немецкий офицер, фамилию я его не знаю. Кроме истребления евреев, немцы часто расстреливали белорусов и русских в овраге возле м. Шарковщина. Я лично видел, как немцы приводили в разное время людей и расстреливали.

Большей частью немцы расстреливали мирных жителей на еврейском кладбище.

Кроме террора, немецкие изверги угоняли белорусский народ в немецкое рабство. В мае месяце 1942 г. мою dochь Бахир Люду насильно утили в немецкое рабство и много других юношей и девушек, жителей м. Шарковщина. В 1941 году я, как служащий советских учреждений, отбывал принудиловку у немцев, 3 месяца. Немцами был введен такой порядок, что

все советские служащие должны были отбывать принудительные работы, а часть из них расстреливали как советских активистов.

Подпись: И.Бахир

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 224. Л. 318.

**АКТ АБ ЗЛАЧЫСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКИХ ЗАХОПНИКАЎ
НА ТЭРЫТОРИИ ПАВАСЁЛКАЎСКАГА СЕЛЬСАВЕТА**

Сакавік 1945 г.

Мы, комиссия:

Председ. комиссии Цыунчик Иван Семенович, жит. д. Островляны; члены комиссии: Королько Олимпиада Фоминична, жит. д. Новоселки, Круглый Александр Антонович, жит. д. Казаки, Негурей Матвей Иванович, жит. д. Буйки, Вабель Вера Александровна, жит. д. Беда, Буйко Елена Федоровна, жит. д. Галиново, составили настоящий акт о злодействиях нем.-фашистских захватчиков на территории Новоселковского с/с Шарковщинского района.

Примерно в мае месяце 1944 года немецкими офицерами, войтом Мятелица были расстреляны и сожжены мирные жители: Буйко Аркадий Антонович, 1905 г.р., его жена Буйко Мария Антоновна, 1908 г.р., и дочь Антонина 1923 г.р.

В 1942 г. и 1943 г. нем.-фашистские захватчики увезли в рабство Германию на каторжные работы граждан в количестве 87 человек.

Председатель комиссии: Цуунчик

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 224. Л. 80.

**АКТ АБ ЗЛАЧЫСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКИХ ЗАХОПНИКАЎ
НА ТЭРЫТОРИИ РУЧАЙСКАГА СЕЛЬСАВЕТА**

Сакавік 1945 г.

Мы, комиссия по расследованию немецких злодействий в составе: председателя комиссии тов. Таранцева Д.М. (председателя с/с); членов: учительницы Гурковской школы Лебедевой В.Т., следователя Шарковщинского района Демина Г.И. и свидетелей-очевидцев Григорьева И.К. и Приставко Т.П.

Сего числа на основании заявлений и опросов свидетелей произвели расследования немецко-фашистских злодействий. С первых дней оккупации Ручейского с/с немецкие захватчики начали вводить «новый порядок», истребляя местное население, угоняя его на каторжные работы в Германию, приуждая советских граждан к принудительным работам, разоряя крестьянство, отбирая у них скот и имущество. Комиссией установлены следующие злодействия немецко-фашистских захватчиков:

1. За период трехлетней оккупации Ручейского с/с немецкие палачи истребили никого в чем не повинных советских граждан — 20 человек. Из них 1 человек был расстрелян на территории Ручейского с/с и 7 человек было сожжено в доме (5 детей и 2 взрослых), 2 человека расстреляны в местечке Шарковщина и 10 человек мирных жителей Ручейского с/с были отвезены в г. Глубокое, где и расстреляны.

2. Немецкие фашисты принудительно угнали в немецкое рабство в Германию 56 человек мирного населения.

3. Немецкие захватчики на протяжении всего времени оккупации подвергали советских граждан к непосильным принудительным работам.

4. Советские граждане в немецком рабстве находились в тяжелом положении, выполняя непосильную работу, питались плохо. О всех немецких злодействиях свидетельствуют показания заявителей, опрос свидетелей и письма советских граждан из Германии.

Свидетель Табала показывает: «Немецкие оккупанты на протяжении 3-х лет разоряли и грабили крестьян. В 1941 году немецкие фашисты арестовали зам. председателя Ручейского с/с Окунь Александра и расстреляли. В 1943 году немецкие фашисты сожгли живьем семью Миневского Григория в количестве 7 человек».

Пиварун Чеслав Павлович своим родственникам пишет из Германии: «Как нас привезли в Германию, мы жили в лагере, огороженном колючей проволокой, завтрака не бывает, обедаем в 12 часов, суп подают такой, что у нас маленькие поросята не кушают, хлеба дают 400 г. Делаем в шахтах непосильную работу».

Непосредственными виновниками немецко-фашистских злодяйий являются немецко-жандармские офицеры, находящиеся в Шарковщинском районе, и их сообщники:

Комендант Шарковщинской полиции — старшина райуправы Зуй Михаил, староста волости Метелица Владимир, комендант самооховы Приставко Владимир Иванович и Печенка Виталий Григорьевич.

Председатель комиссии: Таранцев

Члены: Лебедева, Демин

Свидетели-очевидцы: Григорьев, Приставко

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Воп. 92. Спр. 219. Л. 271.

АКТ АБ ЗЛАЧЫНСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ КАЎШЭЛЕЎСКАГА СЕЛЬСАВЕТА

Сакавік 1945 г.

Комиссия в составе: председателя комиссии — Заяц Порфирана Андреевича, председателя Ковшлевского с/с, членов: следователя Горшкова Алексея Дементьевича, директора Ковшлевской НСШ Котовича Вячеслава Лукича.

На основании показаний очевидцев Михайлова Ионы Никифоровица, Черного Всеволода Ивановича и других жителей Ковшлевского с/с составлен настоящий акт. Расследованием комиссии установлено, что немецко-фашистские захватчики с момента оккупации территории Ковшлевского с/с установили режим насилия и террора. Фашистские изверги занимались грабежом мирных жителей. Они забирали скот и имущество, сжигали дома. Захватчики угоняли молодежь на каторжные работы в Германию, отправив туда из сельсовета 47 человек в возрасте от 15 до 25 лет. Обреченным на отправку в Германию юношам и девушкам давали на сборы не более 10 минут, запрещая брать с собой продукты питания и одежду и под конвоем отправляли их на сборные пункты. Нацистские насильники расстреляли и повесили шесть мирных жителей.

В 1942 году фашистами был арестован и расстрелян в г. Браславе житель д. Ковшлево Язенок Мечислав Ильич, 1924 г.р. За агитаторство против фашистов в июле 1943 года ночью были схвачены и расстреляны житель д. Пилаты Малявко Юльян Казимирович, 1885 г.р., председатель сельского Совета; жители д. Дворище Дехтяренок Евдокия Гавриловна, депутат районного Совета, и Драбович Ирина Константиновна, секретарь сельского Совета. В это же время был арестован и повешен в д. Н. Погост житель д. Василево Коноплянский Виталий Михайлович, 1915 г.р. Труп его висел на виселице целые сутки. В 1944 г. был схвачен и расстрелян житель д. Пищуринко Мяделец Виталий Адольфович, 1920 г.р.

Таким образом, гитлеровцами и их пособниками на территории Ковшлевского сельского Совета расстреляно и повешено шесть человек и угнано на каторжные работы в Германию 47 юношей и девушек.

Виновниками указанных злодяйий являются германские оккупационные власти в г. Шарковщина.

О чем и составлен настоящий акт.

Председатель комиссии: Заяц

Члены комиссии: Горшков, Котович

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Воп. 92. Спр. 219. Л. 287.

АКТ АБ ЗЛАЧЫНСТВАХ, НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ ЛУЖКОЎСКАГА СЕЛЬСАВЕТА

Сакавік 1945 г.

Комиссия по расследованию злодяйий немецко-фашистских захватчиков над советскими людьми в составе: Лагуненок А.А. (председатель комиссии), Жингель Т.И., Ахремчик А.А. и Дорожкин С.Ф. установила:

Летом 1942 года немецкие оккупанты расстреляли в 2 км севернее м. Лужки около 500 человек — женщин, стариков, детей — еврейской национальности.

Летом 1943 года немецкие мерзавцы повесили на площади м. Лужки советского человека Жингель Сергея Игнатьевича.

Летом 1941 года немецкие оккупанты около деревни Велец Плисского района Полоцкой области расстреляли 3 советских людей: Гридушко К.Ю., Машара И.И., Кривец А.И.

Немецкие захватчики за время своего хозяйствования на территории Лужского с/с угнали в немецкое рабство 72 советских людей.

За время оккупации территории Лужского с/с Иллинского района Полоцкой области немецко-фашистские захватчики расстреляли, замучили и угнали в фашистское рабство около 600 человек, трудящихся Лужского с/с.

О чем комиссией составлен настоящий акт за соответствующими подписями

Подписи

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 219. Л. 80.

З АКТА АБ ЗЛАЧЫСТВАХ І ЗВЕРСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ ЮЗАФОЎСКАГА СЕЛЬСАВЕТА

Сакавік 1945 г.

По приказу немецких властей 7 декабря 1942 года в д. Равичевка немецкими солдатами и жандармами расстрелян ни в чем не повинный гражданин Стацевич Ян Казимирович, одновременно в бане гражданина Стацевича Яна Казимировича сожжены семь человек: один мужчина, три женщины и трое детей, два мужчины расстреляны на бегу около бани в Равичевке.

В убийстве 9 человек участвовали немецкие солдаты, жандармы, изменик Родины войт Шарковицыны Мятеліна.

В июне 1943 года на хут. Раіполь немецкими солдатами и полицейскими расстреляны 19 человек стариков, женщин и детей еврейской национальности. Фамилии их неизвестны.

В апреле 1944 года немецкими солдатами расстрелян на хут. Лось Яма гражданин Рутковский Альбин Владимирович, житель Юзефовского с/с.

В сентябре 1943 г. в д. Робертово немецкими солдатами расстреляны два мужчины еврейской национальности, бежавшие из гетто в м. Шарковщина.

В июне 1943 г. был арестован житель д. Дулино Арцабович Антон Антонович, который из Шарковщины не возвратился.

В декабре 1941 года вывезены в гетто в г. Глубокое 60 жителей д. Мгумице Юзефовского с/с. Никто из граждан, арестованных и вывезенных в Глубокое гетто, домой не возвращался.

Председатель Юзефовского с/с Лукьяненок

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 219. Л. 280.

АКТ АБ ЗЛАЧЫСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ ШКУНЦІЦКАГА СЕЛЬСАВЕТА

Сакавік 1945 г.

Комиссия в составе: председателя Шкунниковского сельского Совета тов. Крупко Михаила Евдокимовича, членов комиссии директора Шкунниковской НСШ Воложинка Филиппа Устиновича и очевидцев — Бруйко Игнатия Яковлевича, Рабизо Аркадия Игнатьевича.

Комиссией установлено, что за период временной оккупации с 1941 по июнь 1944 г. немецко-фашистские изверги и их сообщники на территории Шкунниковского сельского Совета истребляли ни в чем не повинных мирных жителей: женщин, стариков, детей, угоняли людей в немецкое рабство.

Так, например, в феврале месяце 1942 года немецкими жандармами был схвачен бывший председатель сельского Совета Сапонько Иван Яковлевич и увезен в м. Германовичи, где на следующий день был расстрелян.

В августе 1942 г. отрядом полицейских был схвачен депутат сельского Совета Гулько Владимир Венедиктович, 1900 года рождения, из д. Рабизы. Его увезли в Шарковщину, где в течение 5 суток допрашивали и жестоко избивали, а затем по дороге в м. Миоры Гулько был зверски расстрелян.

В феврале 1943 г. в г. Глубокое немцами былбит депутат сельского Совета Рабизо Аркадий Осипович, 1902 года рождения. Начальник Шарковщинского района М. Зуй направил его в Глубокое якобы на излеченис.

Осенью 1942 г. были схвачены в Шкунниках и вывезены в Шарковщинское гетто семья еврейских семей: мужчины, женщины, старики, дети, всего 28 человек. Летом 1943 г. фашисты их всех расстреляли. Уничтожались также и другие местные жители.

В октябре 1943 года немцы и их пособники полицейские устроили облаву в ряде деревень Шкунтиковского сельского Совета. Во время облавы хватали население, преимущественно молодежь, которое затем вывозилось на рабские работы в Германию. Всего немцами было вывезено с территории сельского Совета 80 человек.

Основными виновниками всех перечисленных злодяйий являются немецкий военный комендант Шарковщины, комиссар города Глубокое и начальник района Зуй.

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Воп. 92. Спр. 219. Л. 278.

З АКТА РАССЛЕДАВАННЯ ЗЛАЧЫНСТВАЎ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ ШАРКАЎШЧЫНСКАГА РАЁНА АБ ПРЫМУСОВЫМ ВЫВАЗЕ ЖЫХАРОЎ У ГЕРМАНИЮ

Сакавік 1945 г.

В продолжение всего периода оккупации фашисты насильственно вывозили население с территории района на работы в Германию, зачастую не оставляя в хозяйстве трудоспособных. Так, в деревне Никитенки Германовичского с/с фашистами были схвачены и вывезены в Германию: отец Крулин Викентий Феликсович, 1890 г.р., сыновья, Петр Викентьевич, 1922 г.р., Феликс Викентьевич, 1927 г.р., Иван Викентьевич, 1919 г.р., и дочь, Крулина Анеля Викентьевна, 1924 г.р. Дома осталась только одна больная жена Крулина. Регулярно оккупационными властями проводились массовые облавы по поимке молодежи для угона на каторжные работы в Германию. Угнанные в немецкое рабство в своих письмах к родным сообщали о невыносимых условиях жизни. В каждом письме они обращались к родным за помощью, прося прислать сухарей и какой-либо одежды. В своем письме домой Бехер Люба пишет: «На первый день пасхи я с подругами пошла в столовую. Мы думали, что в этот день нам дадут лучшие покупать, но нам подали ту же вареную брюкву. Мы заплакали и пошли, не купив, на работу».

Ермановская Валентина пишет своей матери из немецкой неволи в м. Шарковщина: «За посылку очень благодарна. Для меня это было большим праздником, шлите еще посылку».

О бесправном положении угнанных в Германию пишет Кушнер Анна, уроженка д. Королево Германовичского с/с: «...ведь уже целый год прошел с того времени, как я не видела вас, а что я видела за этот год, кроме презрения, унижения, слез — больше ничего».

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Воп. 92. Спр. 224.

З АКТА РАССЛЕДАВАННЯ ЗЛАЧЫНСТВАЎ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ АБ МАСАВЫМ ЗНІШЧЭННІ ЯЎРЭЯЎ У ШАРКАЎШЧЫНСКІМ ГЕТТО

Сакавік 1945 г.

Сразу же после оккупации района фашисты согнали все еврейское население в гетто, где были созданы нечеловеческие условия жизни для евреев. Их избивали, отбирали ценности и вещи, строем под охраной гоняли на тяжелые работы. Хлеба давали 100 граммов в день на человека. Летом 1943 года немцы окружили гетто войсками и жандармерией и начали массовое истребление евреев. Случайно спасшийся от расстрела гражданин Бык Ш. З. показал: «В гетто в м. Шарковщина находилось 800 человек. Немцы рано утром открыли стрельбу из винтовок и пулеметов, начали бросать гранаты, после чего территория гетто была полита с самолетов воспламеняющейся жидкостью, начался пожар. Более 400 евреев (мужчин, женщин, стариков и детей) сгорели живыми. Избежали смерти 396 человек».

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Воп. 92. Спр. 224.

З АКТА РАССЛЕДАВАННЯ ЗЛАЧЫНСТВАЎ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ І IX ПАСОБНІКАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ ШАРКАЎШЧЫНСКАГА РАЁНА

Сакавік 1945 г.

10 апреля 1945 г. районная комиссия в составе: председателя Крижакова, членов комиссии Бубнова, ст. лейтенанта Буткова, ст. лейтенанта Лосева рассмотрела имеющийся материал о злодяйиях немецко-фашистских захватчиков.

С первых дней оккупации немецко-фашистские власти творили на территории района неслыханные злодяйия. Осуществляя свою человеконенавистническую политику массового истребления народов, они уничтожали белорусов, поляков, евреев. Подвергались грабежу и

унищожению промышленные и торговые предприятия, школы, детские дома, культурные учреждения, а также сельское хозяйство. Фашисты чинили кровавую расправу над мирным населением, истязая, подвергая пыткам, расстреливая, сжигая живьем мирных граждан, стариков, женщин и детей.

Расследованием установлено, что фашистские варвары и их пособники только в местечке Шарковщина за период оккупации истребили свыше 800 мирных жителей.

Допрошенный очевидец житель м. Шарковщина Жадейко рассказал: «С приходом немцев в Шарковщину они стали производить аресты и расправы над мирными гражданами. На протяжении трех лет на еврейском кладбище в м. Шарковщина расстреляно свыше 800 человек ни в чем не повинных жителей. Меня лично трижды заставляли зарывать трупы расстрелянных, среди которых были женщины, старики, дети. Я сам несколько раз подвергался аресту неправильно за что. В немецком застенке меня избивали резиновой палкой до потери сознания. Также подвергались пыткам Шнакович Александр, Зубович Аркадий, после чего они были расстреляны».

Аналогичные показания дали жители м. Шарковщина Бахир Иван Иванович, Циплович Юдит Евсевьевич, Шабловский Михаил Маркович и др.

О зверствах немецко-фашистских захватчиков рассказывает свидетель Бреский Михаил Петрович, житель д. Грибы: «Я был очевидцем того, как немцы убили председателя Половского сельского Совета Бреского Никодима Иосифовича. На допросах его жестоко избивали, затем раздели и разули и раздетого вели по улице. Потом фашист приказал ему идти вперед и выстрелил ему в затылок. Тот же фашист зацепил убитому на шею веревку и втащил его в сарай».

Всего по Шарковщинскому району немецко-фашистскими захватчиками и их пособниками расстреляно, замучено и повешено 2027 человек. Угнало в Германию 1484 человека.

Непосредственными виновниками всех совершенных злодеяний на территории Шарковщинского района являются: гебитскомиссар Глубокского округа Гахман, жандармские офицеры: Фильям, Франк, Гайдс, зондерфюрер Дремер, комендант полиции Рудак и их пособники Данилевский Марлен, Кленовский Михаил, Тимошкевич, начальник района Зуй Михаил Макарович, начальник карательного отряда СД Витвицкий, старшина района Метелица.

Действуя по прямому указанию гитлеровского правительства и германского военного командования, они совершили чудовищные злодеяния на территории Шарковщинского района.

Председатель районной комиссии Крижаков

Члены районной комиссии: Бубнов, Бутков, Лосев

Ответственный секретарь областной комиссии Дродзов

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрэцыі. Ф. 7021. Вол. 2. Спр. 224.

АКТ АБ ЗЛАЧЫНСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКИХ ЗАХОПНИКАЎ НА ТЭРЫТОРИИ ГЕРМАНАВІЩКАГА СЕЛЬСАВЕТА

4 красавіка 1945 г.

Комиссия в составе председателя Германовичского с/с Демидовича Иосифа Ивановича, заведующей Германовичской НШ Матющенко Ларисы Андрессны и очевидцев-граждан Познякова Федора Николаевича и Бык Шлемки Абрамовича, проживающих в м. Германовичи, составили настоящий акт о злодеяниях, совершенных немецко-фашистскими захватчиками на территории Германовичского с/с Шарковщинского района Полоцкой области БССР. За период временной аккупации в данной местности, начиная с июля месяца 1941 года и по июнь 1944 года, немецко-фашистскими захватчиками и их сообщниками совершались убийства мирного населения и массовый угон жителей в немецкое рабство.

Например, в сентябре 1941 г. по распоряжению Глубокского гебитскомиссара были согнаны в м. Шарковщину 60 еврейских семей, в общей численности 270 человек, которые после всяких мучений и издевательств в мае месяце 1942 г. в числе других евреев на территории гетто, были зверски истреблены.

В марте месяце 1942 г. немецкими жандармами, приехавшими из г. Глубокое, был схвачен житель м-ка Германовича Ананич Станислав. На следующий день Ананич вместе с другими арестованными, бывшим председателем Шкуптиковского с/с Сапонько, был выведен на площадь и расстрелян. В начале июня 1944 г. карательным отрядом СД под командова-

нием Витвицкого был арестован житель деревни Бояры Ластовка Иосиф Антонович и по пути следования в м-ко Германовичи жестоко избит. Избисням Ластовка подвергался и в арестном помещении. На следующий день Ластовка был отправлен по направлению к Дисне. Возле деревни Никитенки Витвицкий на автомашине догнал группу арестованных, отвел Ластовку в сторону и расстрелял. Труп столкнул в овраг.

Расстреляно и измучено ряд других граждан.

Всего по Германовичскому с/с Шарковщинского района немецко-фашистскими захватчиками:

1. Убито, замучено, расстреляно мирного населения 280 человек.

2. Угнано в Германию в немецкое рабство 158 человек.

О чём и составлен настоящий акт.

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 224. Л. 87—89.

З АКТА АБ ЗВЕРСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ НА ТЭРЫТОРЫІ САВІЦКАГА СЕЛЬСАВЕТА

5 красавіка 1945 г.

В июне 1942 года в деревне Шавдрики по приказу немецких властей были зверски расстреляны ни в чем не повинные 3 женщины, один старик и трое детей — все они были еврейской национальности, фамилии и имена не установлены. Убийство семи человек производилось немецким солдатом и полицейским.

В октябре 1943 года в деревне Болкалы по приказу немецких оккупационных властей немецким полицейским был расстрелян житель дер. Болкалы Леон Андреевич Бахер.

Председатель Савицковского с/с Островский

Секретарь Машара

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 219. Л. 87.

ЗВОДНАЯ ВЕДАМАСЦЬ АБ УЛІКУ СТРАТ, НАНЕСЕНЫХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІМІ ЗАХОПНІКАМІ І ІХ ПАСОБNIКАМІ МАЁМАСЦІ КАЛГАСАЎ ШАРКАЎШЧЫНСКАГА РАЁНА

Общие размеры ущерба и убытков:

1. Разрушено и повреждено построек, сооружений на сумму 2457 тыс. рублей.

2. Разрушено и уничтожено сельскохозяйственного инвентаря на сумму 530 тыс. рублей.

3. Разгромлено, уничтожено и погибло от войны посевов и урожая на сумму 4886 тыс. рублей.

4. Уничтожены сады, леса и лесозащитные насаждения на сумму 1371 тыс. рублей.

5. Разграблено, уничтожено и погибло скота и птицы на сумму 2606 тыс. рублей.

6. Разграблены и уничтожены запасы семян, кормов, продуктов и материалов на сумму 284 тыс. рублей.

7. Недополучено доходов из-за прекращения или сокращения деятельности колхозов на сумму 22 848 тыс. рублей.

Указанные выше ущерб и потери, причиненные нем.-фашистскими захватчиками и их сообщниками выражаются в сумме 34 982 тыс. руб.

Председатель Полоцкой области

Комиссия

Секретарь

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Вол. 92. Спр. 240. Л. 178.

З РЭЕСТРА АКТАЎ ПА УЛІКУ СТРАТ, НАНЕСЕНЫХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІМІ ЗАХОПНІКАМІ КАЛГАСАМ

Область: Полоцкая

Район: Шарковщинский

Общая сумма ущерба
в рублях

к-з «Большевик»

Корницкий с/с

180 480

к-з «пм. Крова»

Корницкий с/с

1 802 764

		Общая сумма ущерба в рублях
к-з «Молотова»	Корницкий с/с	892 410
к-з «Первого Мая»	Савицкий с/с	1 480 330
к-з «17 Сентября»	Білльдюгский с/с	4 533 474
к-з «Ворошилова»	Новосельковский с/с	2 001 979
к-з «Красное знамя»	Новосельковский с/с	1 096 964
к-з «Сталина»	Савицкий с/с	8 658 282
к-з «Ударник»	Воронковский с/с	2 463 740
к-з «Ленина»	Воронковский с/с	10 622 441
к-з «Сталина»	Воронковский с/с	5 614 864
к-з «Калинина»	Воронковский с/с	2 117 319
к-з «Парижская Коммуна»	Воронковский с/с	1 456 357
Председатель областного комитета Жилянты		
Ответственный секретарь Дроздов		

Дзяржаўны архіў Расійскай Федэрацыі. Ф. 7021. Воп. 92. Спр. 240. Л. 5.

Падпольны і партызанскі рух

На Шаркаўшчыне, як і па ўсёй Беларусі, з першых дзён акупацыі разгарнулася актыўная барацьба супраць німецка-фашистскіх захопнікаў. У дырэктыве СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 29.6.1941 г. ставіліся канкрэтныя задачы па арганізацыі падпольшай і партызанскай барацьбы на захопленай гітлераўцамі тэрыторыі: «Ствараць невыпосныя ўмовы для ворага і ўсіх яго пасобнікаў, праследаваць і здушчаць іх па кожным кроку, зрывачь усе іх мерапрыемствы».

З мэтай выканання ўказания ЦК ВКП(б) па наступны дзеянія была прынята адпаведная дырэктыва аб падрыхтоўцы да пераходу па падпольную работу партарганізацый раёна. У дырэктыве рэкамендавалася пры стварэнні падпольных ячэек, у мэтах іх большай канспірацыі, падбіраць камуністаў, малавядомых у горадзе і раёне, дапускаючы перакідку з іншых раёнаў і прадпрыемстваў. Вылучаных для падпольной работы супрацоўнікаў рэкамендовалася своечасова перавесці па пелегальнае становішча, праінструктаваць і азнаёміць з умовамі падпольшай работы. Новая дырэктыва партыйным, савецкім і камсамольскім арганізацыям па разгортванні партызанскай вайны ў тыле ворага прынята 1.7.1941 г. У ёй адзначалася, што «ўся тэрыторыя рэс-

публікі павінна быць пакрыта густой сеткай партызанскіх атрадаў».

У першыя месяцы вайны па тэрыторыі раёна пачалі ўзікаць альтыфашыстскія падпольныя камсамольскія групы. У хуткім часе яны былі створаны і дзеялічалі ў многіх вёсках. Наибольш дзеяздольней сярод іх была Палаўская падпольная камсамольская арганізацыя «За Радзіму». 27 чэрвеня 1941 г. па ініцыятыве члена бюро райкома камсамола Генадзя Лысёнкі непадалёку ад вёскі Малая Агальніца тайна сабраўся камсамольскі сход. Присутнічалі Восіп Гінько (в. Пятровічы), Эма Бараноўская, Эдмунд Кухальскі (в. Балаі), Ананій Невядомскі (в. Рымкі), Сяргей Дзіковіч (в. Чаромушкі) і іншыя. У склад арганізацыі ўвайшоў 31 чалавек. Сакратаром абраўся Генадзя Лысёнку.

Сход вызначыў бліжэйшыя мэты камсамольскай арганізацыі: здабываць зброю для падпольшай і партызанской барацьбы, зрывачь расклешненія німецкія загады і распарараджэнні, заклікаць насельніцтва не выконваць іх. У мэтах канспірацыі інікіх запісаў на сходзе не вялося.

Так пачалася падпольная дзеялісць маладых патрыётаў. Яны знойдлі некалькі вінтовак з запасам патрошаў. Аўтамат здабыў Нікандр Дзіковіч з

вёскі Чаромушкі — выкраў у немца, калі той купаўся ў возеры. Гэты аўтамат быў перададзены афіцэрам Чырвонай арміі Цыганкову і Волкаву, якія ўцяклі з нямецкага палону. Пазней да падпольшчыкаў далучыліся афіцэры Аляксей Акайкін і Фёдар Піўкін, якія таксама ўцяклі з палону. У будучым усе яны ўвайшлі ў каманды склад партызанскай брыгады «Спартак», якая сфарміравалася ў Казяцкіх лясах. Юнакі і дзяўчата аказвалі дапамогу савецкім воішам, трапіўшым у акуружэнне, хавалі іх у падзейных месцах, лячылі параненых, збіралі зброю.

Камсамольцы-падпольшчыкі вялі агітацыйную работу сярод сялян і наўкальных вёсак.

У ліпені — жніўні 1941 г. Полаўская падпольная камсамольская арганізацыя «За Радзіму» ўстанавіла сувязі з пайболыш падзейнымі камсамольцамі вёсак Пятровічы, Алашкі, Васюкі, Жданы, Ляскова, Андроны, Русакі, Сямёновічы, Чаромушкі, Рымкі, Невядомшчына. У гэтых вёсках былі створаны невялікія (па 3—5 чалавек) падпольныя камсамольскія групы.

Жыхар вёскі Малая Агальніца Уладзімір Васільевіч Ходзюш не здаў нямецкім уладам, як гэта патрабавалася ў загадах, свой дэтэктары радыё-прыёмнік, а перадаў яго камсамольцам, падпольшчыкам Антону Сікоры, Эдуарду Кухальскаму, Генадзю і Паўлу Лысёнкам. Яны ўстанавілі прыёмнік у лесе і вечарамі слухалі Москву, зводкі Саўніфармбюро.

Здабылі падпольшчыкі шшуচую машину. Іра Катлярэўская раздрукавала зводкі Саўніфармбюро, а таксама лістоўкі з заклікам да насельніцтва не верыць фашистскай пропагандзе, помніць ворагу за яго злачынствы. Зводкі вывешваліся ў Шаркаўшчыне, Плісе, Глыбокім і ў вёсках.

У каstryчніку 1941 г., калі немцы гаварылі мясцовому насельніцтву аб разгроме Чырвонай арміі, аб хуткім парадзе сваіх войскаў у Москве, жыхары

Паставаў, Шаркаўшчыны, Варапаева, Казяц, Полава, Пятровіч, Белек, дзе размяшчаліся варожыя гарнізоны, мелімагчымасць даведацца пра юду з лістовак. У адной з іх гаварылася: «Драгія сябры! Не верце гебельсаўскай пропагандзе. Чырвоная армія хутка пагоніц гітлераўцаў з нашай зямлі. Даўайце будзем помсціц ворагу і яго памагатым за здзекі пад народам. Здабывайце зброю і рыхтуйцесь да бітвы!» (Унізе подпіс — Штаб камсамольскай арганізацыі «За Радзіму».)

Цяжкай і пакутлівой для падпольшчыкаў была восень 1941 г. Усюды — расстрэлы, здзекі пад мірнымі жыхарамі. Вёскі былі запоўнены немцамі і іх прыслужнікамі. Нямецкае радыё, іх мясцовыя газеты крычалі аб перамогах гітлераўцаў. Напрыклад, у газете, што выдавалася ў Паставах, паведамлялася, быццам у Москве і Ленінградзе ідуць апошнія вулічныя баі. У эфіры пастаянна гучалі прамовы Гітлера, Гебельса, пераможныя маршы.

У гэты нялёгкі час у доме Анастасія Невядомскага ў вёсцы Рымкі адбыўся другі сход падпольнай камсамольскай арганізацыі «За Радзіму». На ім прысутнічалі юнакі і дзяўчата вёсак Полава, Рымкі, Невядомшчына, Сямёновічы, Жуковічы, Пятровічы, Малая Агальніца. Сход завяршыў арганізацыя па афармлении падпольнай камсамольскай арганізацыі, у якую ўвайшлі камсамольцы пералічаных вёсак. Задачы ставіліся рапейшыя: збор зброі, падрыхтоўка да партызанскай барацьбы, выкryццё хлускі нямецкай пропаганды, расшырэнне і ўмацаванне радоў падпольшчыкаў.

Гэта быў апошні агульны камсамольскі сход падпольшчыкаў. На ім было вырашана ў мэтах канспірацыі сходы праводзіць у групах.

Былы член падпольнай арганізацыі «За Радзіму» Леанід Сікора ўспамінаў: «Падпольная арганізацыя была даволі заканспіраванай. Рабяты з адной вёскі (групы) не ведалі, хто ў яе ўва-

ходзіць з ішага населенага пункта. Напэўна, гэта было апраўдана. Але яна расла, папаўнялася ўсё новымі і новымі члеснамі.

Некалькі такіх сходаў праводзіліся і ў доме М. Трабы, на якіх, як правіла, прысутнічалі Генадзь Лысёнак, Анатоль Невядомскі, Пётр Балай, браты Мікалай і Канстанцін Брэскія, Пётр Райчонак, Мікалай Невядомскі, Валянціла Траба і іншыя. Напрыклад, падпольшчыкі вёсак Сямёновічы, Пеята, Навасёлкі трymалі сувязь толькі з Чаромушпіцка-Васіліскай групай, апошня — з групай вёскі Малая Агальница, а яна — з групай вёскі Алашкі і г.д. Так была ўстаноўлена сувязь ад вёскі Казяны да Шаркаўшчыны. Такім чынам, падпольшчыкі панярэджвалі адзін аднаго аб небяспечы, аб мерапрыемствах немцаў і паліцэйскіх. Хлопцы і дзяўчата пасілі падпольныя мяшушки: Горды, Малады Арол, Кіслы, Земфіра, Поля, Стрэлка і іш.

Зашыфроўвалася па ўстаноўленаі сістэме перапіска падпольшчыкаў з партызанамі. Так, партызаны былі «птушкі», камсамольскі сход — «вечарынка», немцы і іх войскі — «госці», перастрэлка — «бая», аўтаматы — «маты», тапкі — «санкі», наступленне — «вецер», Чырвоная армія — «сонца», правал, няўдача — «хмарца», Шаркаўшчына — «млын» і г.д.

Цэнтральнай з падпольных камсамольскіх груп была Рымкаўская. Сюды сцякалася інфармацыя з іншых груп, тут рэдагаваліся лістоўкі са зваротам да насельніцтва. Дом Пятра і Валянціны Сікораў быў явачнай кватэрай.

Рады падпольшчыкаў множыліся. У 1942 г. былі створаны групы ў многіх вёсках. Кіраваў імі штаб АФА (антыфашистыскія арганізацыі) на чале з Мікалаем Брэскім. Ад імя партызан і штаба АФА складаліся і распаўсюджваліся лістоўкі, пісьмы, сатырычныя карыкатуры, якія высыпаліся павятоўным начальнікам і старастам, глыбоцкаму гебітскамісару, паліцэйскім.

Напрыклад, начальніку шаркаўшчынскай самааховы падпольшчыкі даслалі пісьмо такога зместу: «Пан Мяцеліца! Ведаем аб вашай ролі аргашнізатора шаркаўшчынскай самааховы, якая закліканы... зацягваць пятлю, пакінутую Гітлерам. Стваралочы паліцэйскія атрады і ўсемагчымыя самааховы, вы змагаецеся за гэты «новы парадак», абараняеце яго. Значыць, вы жадаеце разарэшыць пашага краю, зпішчэнія свайго народа. Для таго каб выкупіць сваю віну, вы яшчэ маеце адну магчымасць. Падрыхтаваўшы ўвесь склад самааховы і паліцыі, вы павінны перайсці на бок партызан...». (НАРБ. Ф. 3753. Сир. 14. Л. 12—13.)

Калі Мяцеліца не выканаў гэтага патрабаванія, партызаны сумесна з падпольшчыкамі вырашылі зпішчыць яго як здрадніка. У яго кабінет была падкладзена міна, але яна ўзарвалася, калі Мяцеліцы не было там. Усё ж гэта быў папаміш здраднікам, што іх чакае пародная помста.

Падпольныя партыйныя, камсамольскія, антыфашистыскія арганізацыі і групы адыгралі значную ролю ў разгортаўші партызанскага руху, актыўнай барацьбы супраць нямецка-фашистыскіх захопнікаў. У жніўні 1942 г. у Казяинскія лясы з 2-й і 3-й Беларускіх партызанскіх брыгад было націравана 72 чалавекі для далейшага развіцця і актывізацыі партызанскага руху. Гэта быў партызанскі атрад «Спартак». 9.9.1942 г. ён папаў па варожы гарнізон у м. Ёды. Партызаны спалілі паліцэйскі ўчастак, гміну, пошту, маслазавод.

15.9.1942 г. камандаванію партызанскага атрада «Спартак» ад жыхароў павакольных вёсак стала вядома, што ў вёску Казяны рухаецца карны атрад колькасцю 600 чалавек. Трэба было чаго б гэта пі кантавала разграміць варожую групоўку. Партызаны выставілі пасустрач карнікам засады па 8—10 чалавек. Надпусціўшы ворага зусім блізка, яны раптоўна адкрылі па фашы-

стах моцны агонь. Народныя мсціўцы падбілі і спалілі 2 аўтамашыны, захапілі 30 веласіпедаў, шмат верхняга абмундзіравання, з боем увайшлі ў Казяны. Тут яны спалілі будышак паліцыі і забілі некалькі паліцэйкіх, раздалі жыхарам 30 т збожжа, якое нарабавалі гітлераўцы ў мясцовага насельніцтва. Гітлераўцы паспрабавалі ў Казянах аднавіць гарнізон. 3.11.1942 г. сюды прыбылі 180 салдат і афіцэраў. Падпольшчыкі паведамілі аб гэтым у атрад «Спартак». У поч па 4.11.1942 г. партызаны разграмілі гарнізон, запішчылі каля 50 фашистаў, 13 захапілі ў палон. Больш гарнізон у гэтай вёсцы не аднаўляўся.

Тым часам у рады народных мсціўцаў уступілі 50 падпольшчыкаў. Яны добра ведалі мясцовасць, што дало магчымасць напосіць па ворагу трапнія ўдары.

З цягам часу атрад вырас у брыгаду «Спартак». Камандзірам брыгады быў прызначаны А. М. Пашамароў, камісарам М. К. Ігнацьеў. У яе увайшлі 1, 2 і 3-і атрады, пазней сформіраваны 4, 5 і 6-ы. На дзень злучэння з часцямі Чырвонай арміі ў брыгадзе налічваліся 674 партызаны.

Партызаны засыпалі падпольшчыкаў у нямецка-паліцэйскія гарнізоны. Нярэдка яны ўладкоўваліся там па работе. Мікалай Брэсцкі і Пётр Балай былі засланы ў варапаеўскі гарнізон. Тут яны даведаліся аб колькасці немцаў, паліцыі і самааховы, іх узбраені, агнявых кропках, аб карых акцыях, якія рыхтаваліся супраць партызан і цывільнага насельніцтва. Ім удалося захапіць каштоўныя паперы, бланкі пашпартоў, пячаткі, пішучую машыну, падпаліць біржу працы і вярнуцца да партызан. У гарнізоне засталіся сувязні, з якімі падтрымлівалася сувязь аж да вызваленія.

Восенію 1942 г. на Шаркаўшчыне пачаў дзеяніцаць партызанскі атрад «Кастрычнік», які праз год вырас да 300 чалавек. Папаўняўся атрад добра-

ахвотнікамі з ліку мясцовых жыхароў. У верасні 1943 г. на базе атрада была створана партызанская брыгада «Кастрычнік». Камандзірам яе стаў Фёдар Кірылавіч Юрчанка (Вятроў), камісарам Іван Іосіфавіч Юкша. Партизанская брыгада дзеянічала на тэрыторыі сучасных Шаркаўшчынскага, Міёрскага, Глыбоцкага, Braslaўскага раёнаў. Баявыя аперациі партызаны праводзілі ў раёне вёсак Лужкі, Германавічы, Красаўшчына, на шашэйных дарогах Лужкі — Дзісна, Лужкі — Глыбокае, Германавічы — Міёры, Дзісна — Міёры, Міёры — Друя. Народныя мсціўцы з брыгады «Кастрычнік» вялі бай па разгроме гарнізонаў праціўніка, рабілі засады, праводзілі дыверсійныя аперациі, актыўна ўдзельнічалі ў рэйкавай вайне.

Для збору звестак, патрэбных партызанам, у атрад самааховы ў Шаркаўшчыну быў засланы Васіль Вярцінскі. Неаднаразова ў Паставы і Braslaў для ўстанаўлення сувязі з мясцовымі партыётамі і збору разведданых інакроўвалася камсамолка-падпольшчыца Клаудзія Шынкевіч. Камсамольцы з вёскі Балаі Эме Барапоўскай было даручана ў 1942 г. прабрацца ў глыбоцкі гарнізон і па вузлавую станцыю Крулеўшчыну. Ей удалося ўладкавацца на працу ў кухні нямецкай гарнізоннай сталовай. Падпольшчыкі лічылі тады, што для барацьбы ўсе сродкі падыходзяць. І яны з дапамогай партызан раздабылі для немцаў «прыправу» ў ежу — стрыхін. Эму выклікалі на явочную кватэру ў вёску Мажэйкі, дзе і ўручылі пакет з белым парашком. Яна яго перад абедам і падсыпала ў каёл з баршчом.

У г. Глыбокае Э. Барапоўская пазнаёмілася з галоўным урачом балыціцы — хірургам Пятром Слапко і яго жонкай, медыцынскай сястрой Валеццай. Менавіта пры іх садзеяніі пераправіла партызанам шмат медыкаментаў, медыцынскіх інструментаў, а таксама і разведданых. У 1943 г. яна, хірург з жон-

кай і двое ўласаўскіх салдат са зброяй і боепрыпасамі на грузавым аўтамабілі прыбылі да партызан.

Вялікае значэнне для актывізацыі партызанскай і падпольнай барацьбы супраць ворага мела пастапова лютайская Пленума ЦК КП(б)Б 1943 г. «Аб абставінах і задачах работы партыйных органаў і партыйных арганізацый у акупіраваных раёнах Беларусі», а таксама пастапова Вілейскага падпольнага аўкома КП(б)Б ад 17 верасня 1943 г. «Аб росце партызанскага руху і вылучэнні па кіруючую работу мясцовых кадраў». Гэтыя дакументы пропаноўвалі па месцах глыбока вывучаць палітычнае становішча, уважліва адносіцца да людзей, найболыш свядомых уцягваць у падпольную і партызанскую барацьбу. Адзначалася, што ў атрадах актывізаваліся баявыя дзеянні партызан, папоўніліся іх рады за лік камсамольскага падполля і антыфашистскіх груп. Не толькі для партызан, але і ў населеных пунктах чыталіся даклады, праводзіліся гутаркі, арганізоўваліся мітынгі і сходы, прысвечаныя рэвалюцыйным святам, выдатным падзеям у жыцці краіны.

У 1943 г. былі ўпрарадкованы партызанская фарміраваніі і кіраўніцтва імі. 29.8.1943 г. быў арганізаваны Пліскі падпольнырайком КП(б)Б. Сакратарамі зацверджаны Ф.К.Юрчанка (Вятроў), А.М.Кулічкоў. Шаркаўшчынскірайком КП(б)Б быў створаны 11.9.1943 г. (сакратар Ф.К.Акулаў), 14.9.1943 г. пачаў дзеяціцца Шаркаўшчынскі падпольнырайком камсамола. Пліскі падпольнырайком камсамола як калегіяльны орган стаў працаваць з 15.12.1942 г. Шаркаўшчынскі падпольнырайком ЛКСМБ стварыў камсамольскія арганізацыі ў партызанскіх атрадах. Сакратарамі сталі: у атрадзе імя Жданава — І.Зяленскі, імя Кірава — П.Пілецкі, імя Молатава — А.Пелюшэнка, імя Варашылава — І.Гінько. З верасня 1943 г. па 1.1.1944 г. прынята ў камсамол 39,

адноўлена 14 чалавек. (НАРБ. Ф. 3758. Спр. 14. Л. 26.)

На заданні Шаркаўшчынскага падпольнага райкома ЛКСМБ па падробленых дакументах пачаў служыць у БКА у Чырвоным Двары (за 1 км ад Шаркаўшчыны) Віктар Недзведзь. Яго залічылі салдатам у 3-ю роту. Малады патрыёт расказваў аб падзеях па фронце, аб дзяржаўнай палітыцы фашистыкай Германіі. Адпаведная пропагандысцкая работа прынесла плён. 40 чалавек з 3-й роты БКА перайшлі па бок партызан.

Камандаванне партызанскай брыгады «За Радзіму» даведалася шмат цікавага аб ворагу з паведамлення Віктара Недзведзя. Вось адно з дапясенняў. «У Шаркаўшчыне цяпер 40 паліцаяў. Кожнаму выдадзена вінтоўка і па 5 гранат. 60 літоўскіх нацыяналістаў узброены вінтоўкамі, аўтаматамі, маюць 2 станковыя кулямёты і 5 ручных. Ёсьць 60 самаахоўцаў, узброены слаба. Шаркаўшчына цяпер бацца партызан. Калі па яе наступаць, то цяпер самы час. У Чырвоным Двары, за 1 км ад Шаркаўшчыны, стайдзі адзін батальён БКА. Узброены слаба: адзін кулямёт, 2 «дзегцяры», 30 гранат, астатнія — вінтоўкі.

Двор Базымполле не ахоўваецца. Упачы там стаяць 15 самаахоўцаў. Мост у Рапаўцах ахоўвае 10 чалавек з БКА...» (НАРБ. Ф. 3753. Спр. 14. Л. 14.)

Такая інфармацыя, безумоўна, арыентавала камандаванне брыгады па выкананні таго ці іншага задания ў першую чаргу.

Па заданні падпольнага райкома камсамола ў агентурных мэтах быў націраваны ў Пастаўскую духоўную семінарыю камсамолец Іосіф Лысёнак з вёскі Вялікія Алашкі. Ён увайшоў у давер да начальніка павятовай управы Дасюкевіча. Аднойчы ў памяшканні управы, дзе знаходзіліся німецкія служачыя, І.Лысёнкам была закладзена міна запаволенага дзеяння. Узвыў выклікаў вялікі перапалох. Пасля гэтага

служачыя пакінулі працу, частка з іх перайшла да партызан. Сталі партызанамі 7 слухачоў семіпары.

Тым часам партызаны наносілі ўдары па шямецка-паліцэйскіх гарнізонах, узрывалі масты, знішчалі тэлефонную сувязь, выратавалі сотні людзей ад вывазу па прымусовыя работы ў Германію. У верасні 1943 г. на базе асобных атрадаў П.М.Шырокава (дзейнічаў з лістапада 1942), А.Ф.Ячмянёва (арганізаваны ў маі 1943), У.Ц.Антоплава і І.Ф.Бандарэнкі (арганізаваны ў верасні 1943) была створана партызанская брыгада «За Радзіму». Яна дзейнічала на тэрыторыі Шаркаўшчынскага, Маладзечанскага, Відзаўскага, Браслаўскага раёнаў. У Пліскі раён перадысласць правала брыгада «Кастрычнік». У Шаркаўшчынскім, Пастаўскім, Смаргонскім, Ашмянскім і Астрравецкім раёнах дзейнічала брыгада імя М.Ф.Гастэлы. Партызаны актыўна ўдзельнічалі ў «рэйкавай вайне».

Напрыклад, парадныя месціўцы з партызанскай брыгады 4-й Беларускай рэгулярна праводзілі дыверсіі на чыгуначках Невель — Віцебск, Полацк — Невель, Друя — Шаркаўшчына, Варапаева — Глыбокае. Толькі па чыгуначках Полацк — Невель, Варапаева — Глыбокае падарвалі больш за 600 рэек. Разгромілі варожыя гарнізоны ў вёсках Змяіна, Каменка, Кавалі, Заваль Мехаўскага, Ліхачы, Лявонпаль Дзісенскага, Жыгулі Дрысенскага, Узмёны Міёрскага, Грыгараўшчына Шаркаўшчынскага раёнаў. У нашым раёне таксама дзейнічалі іншыя брыгады. У лістападзе — снежні 1942 г., студзені — маі 1943 г., маі — чэрвені 1944 г. партызанская брыгада вялі абарончыя баі супраць карпікаў. Але заўсёды парадныя месціўцы з баямі прабіваліся з акружэння і зноў вярталіся ў свае раёны дыслакацыі.

М.А.Макаранка, Г.М.Траба.

Партызанская фарміраванні, якія дзейнічалі на тэрыторыі Шаркаўшчынскага раёна

1-я БРИГАДА ім. А.В.СУВОРОВА

Создана 2 марта 1943 г. приказом БШПД из группы партизан отряда «Спартак», вышедшей в ноябре 1942 г. во время карательной экспедиции врага в Россонский район Витебской области. При формировании бригады созданы отряды им. К.Е.Ворошилова «Большевик», им. В.П.Чкалова. В мае — июле 1943 г. часть ее личного состава передана отряду «Спартак», в октябре в бригаде сформирован отряд «Комсомолец».

Бригада действовала в Плещком, Дисенском, Дуниловичском, Шарковщинском районах.

Соединилась с частями Красной Армии 1 — 4 июля 1944 г. в составе 4 отрядов общей численностью 225 партизан.

Из них: мужчин — 193, женщин — 32; белорусов — 150, русских — 42, украинцев — 7, других нац. — 26; членов ВКП(б) — 6, кандидатов — 8, членов ВЛКСМ — 69, беспартийных — 142.

Командиры бригады: Хомченко Пётр Антонович (март 1943 — март 1944, июнь 1944 — июль 1944), Раевский Трофим Корнилович (март 1944 — апрель 1944, и. о.), Клецов Алексей Тимофеевич (май 1944 — июнь 1944, и. о.); комиссар Усов Николай Егорович (апрель 1943 — июль 1944); начальники штаба: Пивкин Федор Денисович (март 1943 — июнь 1943), Раевский Трофим Корнилович (июнь 1943 — март 1944, май 1944 — июль 1944), Клецов Алексей Тимофеевич (март 1944 — апрель 1944, и. о.).

Отряд им. К.Е.Ворошилова

Организован 2 марта 1943 г. из группы партизан отряда «Спартак».

На день соединения с частями Красной Армии, 4 июля 1944 г., насчитывал 31 партизана.

Командиры отряда: Нежинский Александр Георгиевич (март 1943 — май 1943, июнь 1943 — май 1944, погиб), Клецов Алексей Тимофеевич (май 1943 — июнь

Партызанська фарміраванні, якія дзейнічалі на тэрыторыі раёна

1943, і.о.), Комаров Анатолій Федорович (май 1944 – ліпень 1944); комиссары: Клещев Алексей Тимофьевич (марц 1943 – март 1944), Комаров Анатолій Федорович (март 1944 – май 1944); начальники штаба: Шафранский Василий Федосович (марц 1943 – апрель 1943, погиб), Гурьянов Павел Васильевич (апрель 1943 – ліпень 1944).

Отряд «Большевик»

Образован 2 марта 1943 г. из группы партизан отряда «Спартак».

На день соединения с частями Красной Армии, 4 июля 1944 г., насчитывал 56 партизан.

Командир отряда Акайкин Алексей Васильевич (март 1943 – ліпень 1944); комиссары: Иванов Иван Авксентьевич (марц 1943 – септамврь 1943), Ерашон Иван Андреевич (септамврь 1943 – ліпень 1944); начальники штаба: Гумаров Михаил Мусович (марц 1943 – септамврь 1943), Вяльцыш Дмитрий Федорович (септамврь 1943 – апрель 1944, погиб), Красильников Иван Алексеевич (апрель 1944 – ліпень 1944).

Отряд им. В.П.Чкалова

Сформирован 2 марта 1943 г. из группы партизан отряда «Спартак». В мас основная часть его личного состава передана отряду «Спартак», а оставшиеся партизаны влиты в отряды им. К.Е.Ворошилова и «Большевик». В ліпні 1943 г. отряд воссоздан из личного состава, выделенного бригадой.

На день соединения с частями Красной Армии, 1 июля 1944 г., насчитывал 67 партизан.

Командир отряда Очесев Иван Федорович (март 1943 – ліпень 1944); комиссар Гридин Григорий Митрофанович (марц 1943 – ліпень 1944); начальники штаба: Васильев Федор Сафропович (марц 1943 – август 1943), Мухин Дмитрий Васильевич (август 1943 – ліпень 1944).

Отряд «Комсомолец»

Организован 4 октября 1943 г. на базе инициативной группы П.М.Стрельцова, которая была выделена 1-й Присенской бригадой Витебской области и направлена в Вилейскую область в марце 1943 г.

На день соединения с частями Красной Армии, 4 июля 1944 г., насчитывал 48 партизан.

Командиры отряда: Стрельцов Павел Михайлович (октябрь 1943 – май 1944, погиб), Муравицкий Григорий Илларионович (май 1944 – ліпень 1944); комиссары: Муравицкий Григорий Илларионович (октябрь 1943 – январь 1944), Комаров Анатолій Федорович (январь 1944 – март 1944), Уминский Николай Захарович (март 1944 – апрель 1944), Крючков Николай Николаевич (апрель 1944 – ліпень 1944); начальники штаба: Комаров Анатолій Федорович (октябрь 1943 – январь 1944), Крючков Николай Николаевич (январь 1944 – апрель 1944), Муравицкий Григорий Илларионович (апрель 1944 – май 1944), Гладышев Николай Ильич (май 1944 – ліпень 1944).

БРИГАДА им. ЦК КП(6)Б

Создана в марте 1943 г.

В сентябре 1942 г. бригадой «За Советскую Белоруссию» Витебской области в Вилейскую направлена отряд им. А.Я.Пархоменко во главе с А.Д.Медведевым. 9 октября 1942 г. он и отделенные партизанские группы П.Ф.Рудова и Н.З.Уминского, прибывшие сюда летом 1942 г. из советского тыла по заданию ЦК КП(6)Б, объединились в группу отрядов, преобразованную 20 октября в 1-й батальон (командир Медведев Анатолий Данилович; комиссары: Воропов Федор Ефимович, Бондарев Тихон Никитович; начальник штаба Тясто Игнат Александрович). При организации батальона отряд им. А.Я.Пархоменко преобразован в 1-ю роту, группа П.Ф.Рудова – во 2-ю, Н.З.Уминского – в 3-ю, 26 октября в состав батальона включена группа А.И.Шевченко, прибывшая в Вилейскую область из-за линии фронта летом 1942 г. по заданию ЦК КП(6)Б. До 16 января 1943 г. батальон входил в подчинение бригады «За Советскую Белоруссию», затем передан бригаде Ф.С.Шляхтурова (позже им. Л.М.Доватора). 1-я рота батальона в бригаде Ф.С.Шляхтурова преобразована в 3-й отряд им. А.Я.Пархоменко, из личного состава 2-й и 3-й рот сформирован 4-й. 16 марта 1943 г. эти отряды вновь объединились в самостоятельный батальон. 4-й отряд был расформирован: группы П.Ф.Рудова, Н.З.Уминского, А.И.Шевченко выделились для организации самостоятельных отрядов. Одновременно из личного состава, выделенного отрядом им. А.Я.Пархоменко, сформи-

ровал 2-й отряд (позже им. В.П.Чкалова) в мае 1943 г. — 3-й (позже им. Г.К.Жукова), в июне — 4-й, который в сентябре 1943 г. передан бригаде им. К.К.Рокоссовского. В июне 1943 г. батальон переименован в бригаду А.Д.Медведева.

В августе 1943 г. в ее состав включен 5-й отряд Н.З.Уминского, в марте 1944 г. сформирован 4-й отряд им. Д.А.Фурманова. В феврале 1944 г. бригаде А.Д.Медведева присвоено имя ЦК КП(б)Б.

Бригада действовала в Плисском, Докшицком, Глубокском, Островецком районах Вилейской и Ушачском районах Витебской областей.

Соединилась с частями Красной Армии 6 июля 1944 г. в составе 5 отрядов общим численностью 338 партизан.

Из них: мужчин — 304, женщин — 34; белорусов — 242, русских — 54, украинцев — 18, других нац. — 27; членов ВКП(б) — 9, кандидатов — 28, членов ВЛКСМ — 96, беспартийный — 205.

Командиры бригады: Медведев Анатолий Данилович (март 1943 — июль 1944), Пучкарев Николай Григорьевич (сентябрь 1943 — октябрь 1943, и.о.), Федоров Николай Иванович (июнь 1944 — июль 1944); комиссары: Бондарев Тихон Никитович (март 1943 — июнь 1943), Воропов Федор Ефимович (июнь 1943 — сентябрь 1943), Пучкарев Николай Григорьевич (сентябрь 1943 — июнь 1944), Щуцкий Владимир Петрович (июнь 1944 — июль 1944); начальник штаба Тясто Игнат Александрович (март 1943 — июнь 1943).

Отряд им. А.Я.Пархоменко

Образован в июле 1942 г. на базе сарьянской подпольной группы, которая действовала с конца августа 1941 г. Входил в освейскую группу отрядов Витебской области. В сентябре 1942 г. командованием бригады отряд направлен в Вилейскую область. С октября 1942 г. действовал 1-й ротой в составе 1-го батальона бригады «За Советскую Белоруссию» Витебской области, с января по март 1943 г. — 3-м отрядом им. А.Я.Пархоменко в бригаде им. К.Е.Ворошилова, с марта отрядом им. А.Я.Пархоменко в батальоне А.Д.Медведева.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 72 партизана.

Командиры отряда: Глазов Николай Трофимович (июль 1942 — октябрь 1942), Сазонов Василий Семенович (октябрь 1942, январь 1943 — март 1943), Жук Бронислав Антонович (март 1943 — январь 1944), Кремс Дмитрий Ефремович (март 1944 — июль 1944); комиссары: Литвинов Антон Игнатьевич (июль 1942 — август 1942), Бондарев Тихон Никитович (август 1942 — октябрь 1942), Воропов Федор Ефимович (октябрь 1942, январь 1943 — март 1943), Быков Никита Сергеевич (апрель 1943 — май 1943), Улановский Николай Васильевич (май 1943 — август 1943), Лавринович Вячеслав Модестович (август 1943 — февраль 1944, и.о.), Ивенчиков Федор Николаевич (февраль 1944 — июль 1944); начальники штаба: Сазонов Василий Семенович (июль 1942 — октябрь 1942), Тясто Игнат Александрович (январь 1943 — февраль 1943), Майдрик Иван Адамович (март 1943 — октябрь 1943), Климов Петр Васильевич (октябрь 1943 — июль 1944).

2-й отряд им. В.П.Чкалова

Организован в марте 1943 г. из личного состава, выделенного отрядом им. А.Я.Пархоменко. 24 августа 1943 г. отряду присвоено имя В.П.Чкалова.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 62 партизана.

Командиры отряда: Шельков Иван Петрович (март 1943 — июль 1943), Михайлов Константин Павлович (июль 1943 — июль 1944); комиссары: Бакша Михаил Бонифациевич (апрель 1943), Любецкий Иван Михайлович (июль 1943 — сентябрь 1943), Улановский Николай Васильевич (сентябрь 1943 — июль 1944); начальник штаба Журавлев Иван Абрамович (июль 1943 — июль 1944).

3-й отряд им. Г.К.Жукова

Создан 2 мая 1943 г. на базе инициативной группы А.С.Рудаковского, выделенной отрядом им. А.Я.Пархоменко в апреле 1943 г. 24 августа 1943 г. ему присвоено название «Штурмовик», позже переименован в отряд им. Г.К.Жукова.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 82 партизана.

Командиры отряда: Рудаковский Антон Самуилович (май 1943 — май 1944), Жук Бронислав Антонович (— июль 1944); ко-

Партизанська фарміраванні, які дзейнічалі на тэрыторыі раёна

миссары: Самсоценко Василий Филиппович (май 1943), Крюков Федор Андреевич (— июль 1944); начальник штаба Ажермачев Иосиф Максимович (— июль 1944).

5-й отряд им. Денисова

Образован в марте 1943 г. на базе группы во главе с Н. З. Уминским (14 чел.), направленной ЦК КП(б)Б в Вилейскую область 22 июля 1942 г. С октября 1942 г. по январь 1943 г. группа входила в 1-й батальон бригады «За Советскую Белоруссию» Витебской области 3-й ротой с января по март 1943 г. — в 4-й отряд бригады им. К. Е. Ворошилова. С марта по август 1943 г. отряд проводил боевые действия самостоятельно, 24 августа 1943 г. включен в состав бригады как 5-й отряд им. Денисова.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 40 партизан.

Командиры отряда: Уминский Николай Захарович (март 1943 — август 1943), Игнатенко Тимофей Алексеевич (август 1943 — октябрь 1943), Громов Александр Петрович (октябрь 1943 — июль 1944); комиссары: Ищенков Федор Николаевич (август 1943 — февраль 1944), Сидоренко Евдоким Антонович (февраль 1944 — июль 1944); начальники штаба: Игнатенко Тимофей Алексеевич (— август 1943), Громов Александр Петрович (август 1943 — октябрь 1943), Савин Павел Игнатьевич (октябрь 1943 — ноябрь 1943), Тясто Игнат Александрович (ноябрь 1943 — май 1944, погиб).

4-й отряд им. Д.А.Фурманова

Сформирован в марте 1944 г. из партизан, выделенных бригадой.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 33 партизана.

Командир отряда Изюмов Дмитрий Парфенович (март 1944 — июль 1944); комиссар Гормачев Филипп Андреевич (март 1944 — июль 1944).

БРИГАДА «СПАРТАК»

Создана в июле 1943 г.

7 мая 1942 г. при образовании 2-й Белорусской партизанской бригады им. П. К. Попомаренко Витебской области из личного состава 3-й роты отряда М. И. Дьячкова сформирован 3-й отряд. В августе в соответствии с указанием ЦИПД он выделен из бригады и направ-

лен в Вилейскую область для организации партизанской бригады в Видзовском районе. В сентябре — октябре отряд пополнился местными партизанскими группами и назван «Спартак». В ноябре 1942 г. во время карательной операции врага отряд разделился на 2 группы. Одна, во главе с А. Н. Попомаревым и И. Н. Крысовым, вышла в Ушачский, вторая — в Россонский районы Витебской области.

В марте 1943 г. из партизан, вышедших в Ушачский район, воссоздан отряд «Спартак». В мае ему передана часть личного состава отряда им. В. П. Чкалова 1-й партизанской бригады им. А. В. Суворова.

Командиры отряда: Петров Игнат Ильич (май 1942 — сентябрь 1942), Попомарев Аркадий Николаевич (сентябрь 1942 — июль 1943); комиссары: Рыбаков Лука Назарович (май 1942 — август 1942), Попомарев Аркадий Николаевич (август 1942 — сентябрь 1942), Игнатьев Михаил Купресевич (сентябрь 1942 — июль 1943); начальник штаба Крысов Иван Никандрович (май 1942 — июль 1943).

10 июля 1943 г. отряд «Спартак» по распоряжению БШПД развернут в бригаду под тем же называнием. В нее вошли 1, 2 и 3-й отряды, позже сформированы 4, 5 и 6-й.

Бригада действовала в Видзовском и Шарковщинском районах.

Соединилась с частями Красной Армии 4 июля 1944 г. в составе 6 отрядов общей численностью 674 партизана.

Из них: мужчин — 639, женщин — 377; русских — 212, украинцев — 8, других нац. — 77; членов ВКП(б) — 16, членов ВЛКСМ — 147, беспартийных — 491.

Командир бригады Попомарев Аркадий Николаевич (июль 1943 — июль 1944); комиссар Игнатьев Михаил Купресевич (июль 1943 — июль 1944); начальники штаба: Крысов Иван Никандрович (июль 1943), Соловьев Федор Алексеевич (июль 1943 — июль 1944).

1-й отряд

Образован 10 июля 1943 г. из партизан расформированного отряда «Спартак».

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 110 партизан.

Командиры отряда: Соловьев Федор Алексеевич (июль 1943), Тимофеев Васи-

лий Васильевич (июль 1943 — июль 1944); комиссары: Самойленко Николай Яковлевич (июль 1943 — июнь 1944), Шукстис Виктор Теофилович (июнь 1944 — июль 1944); начальники штаба: Кричалов Михаил Романович (— сентябрь 1943), Вшивков Павел Николаевич (сентябрь 1943), Макаренко Иван Иванович (ноябрь 1943 — июль 1944).

2-й отряд

Организован 10 июля 1943 г. из партизан расформированного отряда «Спартак».

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 133 партизана.

Командиры отряда: Стрюков Иван Иванович (июль 1943 — июнь 1944), Самойленко Николай Яковлевич (июль 1944 — июль 1944); комиссары: Великородный Иван Андреевич (июль 1943 — март 1944), Мацук Владимир Осипович (март 1944 — июль 1944); начальники штаба: Конапев Петр Прокофьевич (— сентябрь 1943), Ярош Александр Федорович (ноябрь 1943 — январь 1944), Логинов Виктор Иванович (январь 1944 — июль 1944).

3-й отряд

Создан 10 июля 1943 г. из партизан расформированного отряда «Спартак».

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 125 партизан.

Командиры отряда: Харитонов Михаил Романович (июль 1943 — август 1943), Ушаков Николай Николаевич (август 1943 — июль 1944, погиб), Соколов Ефим Михайлович (июнь 1944 — июль 1944); комиссары: Ушаков Николай Николаевич (август 1943), Михалев Григорий Николаевич (сентябрь 1943 — апрель 1944, погиб), Мухин Александр Васильевич (май 1944 — июль 1944); начальники штаба: Гурьянов Павел Васильевич (июль 1943 — август 1943), Соколов Ефим Михайлович (август 1943 — октябрь 1943), Сазонов Михаил Андреевич (октябрь 1943 — июль 1944).

4-й отряд

Организован 1 сентября 1943 г. из личного состава, выделенного бригадой.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 70 партизан.

Командир отряда Ческунов Василий Дмитриевич (сентябрь 1943 — июль 1944);

комиссары: Гурьянов Павел Васильевич (сентябрь 1943 — апрель 1944), Лукьянов Геннаид Владимирович (апрель 1944 — июль 1944, погиб), Клименко Василий Васильевич (июнь 1944 — июль 1944); начальники штаба: Иванов Дмитрий Александрович (сентябрь 1943 — декабрь 1943, погиб), Логинов Павел Васильевич (— апрель 1944), Никитин Рафаил Михайлович (апрель 1944 — июль 1944).

5-й отряд

Образован 10 марта 1944 г. из личного состава, выделенного бригадой.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 78 партизан.

Командиры отряда: Конапев Петр Прокофьевич (март 1944 — июнь 1944), Ивкович Семен Гавrilovich (июнь 1944 — июль 1944, и.о.); комиссар Лысенок Методий Антонович (март 1944 — июль 1944); начальники штаба: Ивкович Семен Гавrilovich (— июнь 1944), Вишняков Иван Максимович (июнь 1944 — июль 1944).

6-й отряд

Организован 10 марта 1944 г. из личного состава, выделенного бригадой.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 87 партизан.

Командир отряда Кричалов Михаил Романович (март 1944 — июль 1944); комиссары: Вшивков Павел Николаевич (март 1944 — май 1944), Конопин Николай Алексеевич (май 1944 — июль 1944); начальник штаба Бирюков Василий Георгиевич (март 1944 — июль 1944).

БРИГАДА «ОКТЯБРЬ»

Создана 1 сентября 1943 г.

В сентябре 1942 г. по указанию секретаря Минского легального обкома КП(б)Б И.Ф. Климова из жителей Усвятского района Смоленской области организован отряд «Октябрь» и направлен в Миорский район Вилейской области. 14 октября он прибыл в тыл противника. До марта 1943 г. действовал в Россонском районе Витебской, затем Миорском и Плисском районах Вилейской областей.

Командир отряда Юрченко Федор Кириллович («Ветров») (сентябрь 1942 — сентябрь 1943); комиссар Юкша Иван Иосифо-

Партызанська фарміраванні, які дзейнічалі на тэрыторыі раёна

вич (сентябрь 1942 — сентябрь 1943); начальник штаба Юрченко Иван Кириллович (сентябрь 1942 — сентябрь 1943).

1 сентября 1943 г. отряд «Октябрь» развернут в бригаду под тем же названием. В нее включены отряды 1, 2, 3 и 4-й им. А.М.Горького.

Бригада действовала в Миорском, Плиском, Дисенском, Шарковщинском, Глубокском районах.

Соединилась с частями Красной Армии 2—4 июля 1944 г. в составе 4 отрядов общей численностью 256 партизан.

Из них: мужчин — 232, белорусов — 179; русских — 59, украинцев — 7, других нац. — 11; членов ВКП(б) — 10, кандидатов — 10, членов ВЛКСМ — 56, беспартийных — 180.

Командиры бригады: Юрченко Федор Кириллович (сентябрь 1943 — июнь 1944), Юкша Иван Иосифович (июнь 1944 — июль 1944, и.о.); комиссар Юкша Иван Иосифович (сентябрь 1943 — июль 1944); начальник штаба Тельнов Герман Трофимович (сентябрь 1943 — июль 1944, погиб).

1-й отряд

Организован 1 сентября 1943 г. из партизан расформированного отряда «Октябрь».

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 63 партизана.

Командир отряда Юрченко Иван Кириллович (сентябрь 1943 — июль 1944); комиссар Поляк Антон Павлович (сентябрь 1943 — июль 1944).

2-й отряд

Образован 1 сентября 1943 г. из партизан расформированного отряда «Октябрь».

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 60 партизан.

Командир отряда Котов Семен Иванович (сентябрь 1943 — июль 1944); комиссар Гавrilov Петр Васильевич (сентябрь 1943 — апрель 1944, погиб); начальник штаба Чадин Зиновий Андреевич (сентябрь 1943 — июль 1944).

3-й отряд

Сформирован 1 сентября 1943 г. из партизан расформированного отряда «Октябрь».

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 57 партизан.

Командир отряда Конопелько Андрей Иванович (сентябрь 1943 — июль 1944); комиссар Архипов Николай Федорович (сентябрь 1943 — июнь 1944); начальники штаба: Максимов Анатолий Алексеевич (сентябрь 1943 — ноябрь 1943, погиб), Титов Иван Александрович (ноябрь 1943 — декабрь 1943), Кухта Леонид Иванович.

4-й отряд им. А.М.Горького

Организован 1 сентября 1943 г. из личного состава расформированного отряда «Октябрь».

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 47 партизан.

Командир отряда Зырянов Федор Петрович (сентябрь 1943 — июль 1944); комиссар Кобряков Иван Андреевич (сентябрь 1943 — июль 1944).

БРИГАДА им. Н.Ф.ГАСТЕЛЛО

Создана в сентябре 1943 г. в соответствии с приказом военно-оперативного отдела при Вилейском подпольном обкоме КП(б)Б от 17 сентября 1943 г. на базе отдельных отрядов А.С.Орловского (позже им. А.В.Бочкина), С.А.Кольцова (позже им. К.С.Заслонова) и им. Н.А.Щорса. В декабре 1943 г. в бригаде организован комендантский отряд (позже «За Советскую Родину»).

Бригада действовала в Шарковщинском, Поставском, Сморгонском, Ошмянском и Островецком районах.

Соединилась с частями Красной Армии 8 июля 1944 г. в составе 4 отрядов общей численностью 364 партизана.

Из них: мужчин — 340, женщин — 24; белорусов — 183, русских — 115, украинцев — 25, других нац. — 41; членов ВКП(б) — 10, кандидатов 15, членов ВЛКСМ — 120, беспартийных — 219.

Командир бригады Манюхин Виктор Александрович (сентябрь 1943 — июль 1944); комиссары: Попок Василий Федорович (сентябрь 1943 — октябрь 1943), Тубелис Владимир Иванович (октябрь 1943 — июль 1944); начальники штаба: Красев Сергей Петрович (сентябрь 1943 — июнь 1944), Ануфриев Дмитрий Ануфриевич (июнь 1944 — июль 1944, и.о.).

Отряд им. К.С.Заслонова

Организован Белорусским штабом партизанского движения в феврале 1943 г. из числа партизан, вышедших в советский тыл. 18 марта 1943 г. отряд десантирован в Бегомольский район Минской области с задачей передислоцироваться в Вилейскую область. Сначала назывался по фамилии своего командира. 10 ноября 1943 г. ему присвоено имя К.С.Заслонова.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 91 партизана.

Командиры отряда: Манохин Виктор Александрович (февраль 1943 — сентябрь 1943), Кольцов Сергей Александрович (сентябрь 1943 — февраль 1944, погиб), Буровцев Василий Васильевич (февраль 1944 — июль 1944); комиссары: Попок Василий Федорович (март 1943 — сентябрь 1943), Суслов Николай Герасимович (сентябрь 1943 — июль 1944); начальники штаба: Красов Сергей Петрович (март 1943 — сентябрь 1943), Ануфриев Дмитрий Ануфриевич (сентябрь 1943 — июнь 1944), Хайцов Александр Романович (июнь 1944 — июль 1944).

Отряд им. А.В.Бочкива

Образован 22 августа 1943 г. из личного состава, выделенного отрядом им. К.С.Заслонова. 28 ноября 1943 г. отряду присвоено имя партизана-пулеметчика Бочкива Александра Васильевича, погибшего в бою 11 августа 1943 г.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 91 партизана.

Командир отряда Орловский Александр Семенович (август 1943 — июль 1944); комиссары: Юдин Яков Львович (август 1943 — март 1944), Мишуин Иван Афанасьевич (март 1944 — июль 1944); начальники штаба: Лавковский Николай Григорьевич (август 1943 — ноябрь 1943), Попович Василий Александрович (ноябрь 1943 — февраль 1944), Волостных Борис Яковлевич (февраль 1944 — июль 1944).

Отряд им. Н.А.Щорса

Организован в августе 1943 г. в бригаде «Народные мстители» им. В.Т.Воронянского Минской области. Согласно распоряжению БШПД отряд в конце августа выделен из нее и направлен в Вилейскую

область, где включен в состав бригады им. Н.Ф.Гастелло.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 72 партизана.

Командиры отряда: Короткий Владимир Михайлович (август 1943 — март 1944), Юдин Яков Львович (март 1944 — июль 1944); комиссары: Тубелис Владимир Иванович (август 1943 — октябрь 1943), Гирин Александр Дмитриевич (октябрь 1943 — январь 1944), Микула Викентий Степанович (март 1944 — июль 1944); начальники штаба: Мишин Константин Иванович (август 1943 — январь 1944), Смекалов Федор Иванович (январь 1944 — июль 1944).

Отряд «За Советскую Родину»

Образован 25 декабря 1943 г. как комсдантский из личного состава, выделенного бригадой. В феврале 1944 г. преобразован в отряд «За Советскую Родину».

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 66 партизан.

Командиры отряда: Ульянов Михаил Дмитриевич (декабрь 1943 — март 1944), Лавковский Николай Григорьевич (март 1944 — июль 1944); комиссары: Карпенко Василий Иванович (декабрь 1943 — март 1944), Буртыс Павел Евдокимович (март 1944 — июль 1944); начальники штаба: Лавковский Николай Григорьевич (декабрь 1943 — март 1944), Блинов Анатолий Павлович (март 1944 — июль 1944).

БРИГАДА им. Г.К.ЖУКОВА

Создана в июле 1943 г. в Россонском районе Витебской области в соответствии с указанием ЦК КП(б)Б и БШПД на базе отрядов им. М.И.Кутузова и им. К.К.Рокоссовского, выделенных Россонской бригадой им. И.В.Сталина, и боевым редом передислоцированной в Браславский район Вилейской области. Позднее в бригаде организованы отряды им. А.Я.Пархоменко, им. А.В.Суворова, им. В.И.Чапаева, им. В.П.Чкалова и им. Г.И.Котовского.

Бригада действовала в Браславском, Миорском, Дисненском районах.

Соединилась с частями Красной Армии 2 июля 1944 г. в составе 7 отрядов общей численностью 815 партизан.

Из них: мужчин — 753, женщин — 62; белорусов — 448, русских — 274, урани-

Партызанскія фарміраванні, якія дзеянічалі на тэрыторыі раёна

шев — 45, других пац. — 48; члесов ВКП(б) — 15, кандыдатов — 14, члесов ВЛКСМ — 132, беспартийных — 654.

Командир бригады Сыромаха Павел Яковлевич (сентябрь 1943 — июль 1944); комиссары: Сыромаха Павел Яковлевич (июль 1943 — сентябрь 1943), Булойчик Платон Петрович (сентябрь 1943 — октябрь 1943, погиб), Запорожец Андрей Порфириевич (ноябрь 1943 — февраль 1944), Коровкин Михаил Афанасьевич (февраль 1944 — июль 1944); начальники штаба: Запорожец Андрей Порфириевич (июль 1943 — ноябрь 1943), Черемшина Василий Степанович (ноябрь 1943 — июль 1944).

БРИГАДА «ЗА РОДИНУ»

Создана в сентябре 1943 г. на базе отдельных отрядов П.Н.Широкова (позже им. А.А.Жданова), А.Ф.Ячменева (позже им. К.Е.Ворошилова), В.Т.Антонова (позже им. С.М.Кирова) и И.Ф.Бондаренко (позже им. В.М.Молотова). 16 апреля 1944 г. образован отряд им. В.В.Куйбышева.

Бригада действовала в Шарковщинском, Видзовском, Молодечненском, Браславском районах.

Соединилась с частями Красной Армии 2 июля 1944 г. в составе 5 отрядов общей численностью 495 партизан.

Из них: мужчин — 459, женщин — 36; белорусов — 322, русских — 113, украинцев — 20, других нац. — 40; члесов ВКП(б) — 8, кандыдатов — 28, члесов ВЛКСМ — 93, беспартийных — 358.

Партийность 8 человек не установлена.

Командиры бригады: Широков Пётр Николаевич (сентябрь 1943 — январь 1944, июнь 1944 — июль 1944), Кондраценко Николай Владимирович (январь 1944 — июнь 1944); комиссар Акулов Фрол Карпович (сентябрь 1943 — июль 1944); начальники штаба: Дюженко А.А., Коптюгов Константин Исакович (январь 1944 — июль 1944).

Отряд им. А.А.Жданова

Организован в ноябре 1942 г. на базе инициативной группы П.Н.Широкова — Н.Д.Смирнова, выделенной в сентябре 1942 г. бригадой «Неуловимые», которая действовала в Витебской области, и из жителей Шарковщинского района. Во вре-

мя карательной операции врага против партизан в ноябре 1942 г. отряд передислоцировался в Полоцкий район Витебской области. Здесь в марте 1943 г. он расформировался, а группа (15 чел.) направлена в Шарковщинский район. В конце апреля на ее базе был воссоздан отряд. До сентября 1943 г. действовал самостоятельно. Сначала назывался по фамилии своего командира, а с 26 января 1944 г. — им. А.А.Жданова.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 125 партизан.

Командиры отряда: Широков Пётр Николаевич (ноябрь 1942 — сентябрь 1943), Морозов Федот Игнатович (— февраль 1944, погиб), Смирнов Николай Данилович (февраль 1944 — июль 1944); комиссары: Смирнов Николай Данилович (ноябрь 1942 —), Скворцов Василий Андреевич (— октябрь 1943, погиб), Троценков Николай Алексеевич (январь 1944 — июль 1944); начальники штаба: Троценков Николай Алексеевич (ноябрь 1942 — январь 1944), Малов Степан Павлович (январь 1944 — март 1944), Шуман Василий Никифорович (март 1944 — июль 1944).

Отряд им. К.Е.Ворошилова

Образован в мае 1943 г. из личного состава, выделенного отрядом им. А.А.Жданова. Сначала назывался по фамилии своего командира, а с 26 января 1944 г. — им. К.Е.Ворошилова.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 81 партизана.

Командиры отряда: Ячменев Александр Фомич (май 1943 — февраль 1944), Николаев Александр Сергеевич (февраль 1944 — июль 1944, погиб); комиссары: Николаев Александр Сергеевич (май 1943 — август 1943), Бурлаков Мартин Евстигнеевич (август 1943 — июль 1944); начальники штаба: Шуман Василий Никифорович (июнь 1943 — январь 1944), Николаев Александр Сергеевич (январь 1944 — февраль 1944), Богданович Даниил Яковлевич (февраль 1944 — июль 1944).

Отряд им. С.М.Кирова

Организован в сентябре 1943 г. на базе инициативной группы В.Т.Антонова, выделенной в марте 1943 г. бригадой «Неуло-

вимые», которая действовала в Витебской области. Отряд назывался по фамилии своего командира, а с 26 января 1944 г. — им. С.М.Кирова.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 114 партизан.

Командир отряда Антонов Владимир Тимофеевич (сентябрь 1943 — июль 1944); комиссар Гусев Николай Степанович (сентябрь 1943 — июль 1944); начальники штаба: Богданович Даниил Яковлевич (сентябрь 1943 — февраль 1944), Дегтярев Михаил Федорович (февраль 1944 — июль 1944).

Отряд им. В.М.Молотова

Сформирован в сентябре 1943 г. на базе инициативной группы И.Ф.Бондаренко, выделенной в марте 1943 г. Россонской бригадой им. И.В.Сталина Витебской области. Отряд назывался по фамилии своего командира, а с 26 января 1944 г. — им. В.М.Молотова.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 105 партизан.

Командир отряда Бондаренко Иван Федорович (сентябрь 1943 — июль 1944); комиссары: Шенделев Федор Дмитриевич (сентябрь 1943 — апрель 1944), Мишкунок Иосиф Степанович (апрель 1944 — июль 1944); начальники штаба: Токарев Константин Васильевич (сентябрь 1943 — январь 1944), Кабыш Александр Иванович (январь 1944 — июль 1944).

Отряд им. В.В.Куйбышева

Организован 16 апреля 1944 г. из личного состава, выделенного бригадой.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 62 партизана.

Командир отряда Ячменев Александр Фомич (апрель 1944 — июль 1944); комиссар Шенделев Федор Дмитриевич (апрель 1944 — июль 1944); начальник штаба Шпак Михаил Антонович (апрель 1944 — июль 1944).

БРИГАДА им. В.И.ЛЕНИНА

Создана в июле 1942 г. Северо-Западной оперативной группой ЦК КП(б)Б в советском тылу как Белорусская диверсионная бригада особого назначения из партизан, выделенных бригадами 1-й Белорусской и 2-й Белорусской им. Н.К.Пло-

номаренко. При ее формировании образованы отряды 1-й и 2-й, позже 3-й. В ноябре 1942 г. бригаде присвоено имя В.И.Ленина. Основная база до декабря 1942 г. находилась в советском тылу, куда отряды периодически выходили на экипировку. Согласно распоряжению БШПД, в сентябре 1943 г. из Витебской области бригада передислоцирована в Вилейскую. С декабря 1943 по апрель 1944 гг. находилась в составе Полоцко-Лепельской оперативной группы БШПД.

Бригада действовала в Суражском, Толочинском, Ушачском районах Витебской, Дуниловичском, Докшицком, Плисском, Глубокском — Вилейской областей.

Соединилась с частями Красной Армии 1 июля 1944 года в составе 3 отрядов общей численностью 315 партизан.

Из них: мужчины — 275, женщины — 40; белорусов — 252, русских — 48, украинцев — 7, других нац. — 8; членов ВКП(б) — 7, кандидатов — 12, членов ВЛКСМ — 62, беспартийных — 234.

Командиры бригады: Баскаков Алексей Андреевич (июль 1942 — май 1943, погиб), Горбатенков Максим Трифонович (май 1943 — июль 1944), Фурсо Евгений Устинович (апрель 1944 — июнь 1944, и.о.); комиссары: Лобарев Василий Дацлович (август 1942 — январь 1943), Горбатенков Максим Трифонович (февраль 1943 — май 1943), Шестаков Григорий Федорович (май 1943 — декабрь 1943), Уминский Николай Захарович (январь 1944 — февраль 1944, и.о.), Свирид Владимир Сергеевич (февраль 1944 — май 1944, погиб), Пучкарев Николай Григорьевич (июнь 1944 — июль 1944); начальники штаба: Подгорный Николай Петрович (ноябрь 1942 — март 1943), Сафонов Сергей Федорович (май 1943 — июль 1944).

1-й отряд

Образован Северо-Западной оперативной группой ЦК КП(б)Б в июле 1942 г. в Торопецком районе Калининской области в составе 5 человек и направлен в тыл противника. В октябре отряд выходил в советский тыл для экипировки, в декабре 1942 г. вновь возвратился в район боевых действий.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 93 партизана.

Партызанскія фарміраванні, якія дзеянічалі на тэрыторыі раёна

Командиры отряда: Глазунов Сергей Федорович (июль 1942 — май 1944, погиб), Брюхапов Савватий Яковлевич (май 1944 — июль 1944); комиссары: Осипов Георгий Никитович (июль 1942 — ноябрь 1942), Попов Вячеслав Иванович (ноябрь 1942 — март 1943), Скрипкин Михаил Александрович (апрель 1943 — июль 1944); качальник штаба Макареня Петр Яковлевич (— декабрь 1943).

2-й отряд

Начал организовываться в феврале — марте 1942 г. из жителей Пустошкинского района Калининской и Россонского — Витебской областей. До июня действовал самостоятельно, затем вышел в советский тыл, где был переформирован и в июле включен в состав бригады им. В.И.Лепнина. В августе направился в тыл противника. В октябре отряд выходил в советский тыл для экипировки, а в декабре 1942 г. в составе 103 партизан вновь возвратился в район босовых действий.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 92 партизана.

Командиры отряда: Антопенко (—август 1942), Стрекалов Павел Александрович (сентябрь 1942 — май 1944), Смунев Иван Андреевич (май 1944 — июль 1944); комиссары: Доволев Сергей Егорович (—март 1943, погиб), Дороных Николай Максимович (—декабрь 1943), Панкратов Павел Сергеевич (декабрь 1943 — июль 1944); начальник штаба: Панкратов Павел Сергеевич (—декабрь 1943), Смунев Иван Андреевич.

3-й отряд

Организован в августе 1942 г. в советском тылу, в сентябре направлена в тыл противника.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 110 партизан.

Командиры отряда: Глущев Федор Ермолаевич (август 1942 — январь 1943), Лянгер Иосиф Вениаминович, Алексеев Михаил Григорьевич (декабрь 1943 — июль 1944); комиссары: Добряков Иван Прокопович (август 1942 — декабрь 1942), Пинчуков Адам Лукьянович (декабрь 1942 —), Иванов Юрий Павлович (декабрь 1943 — март 1944, погиб), Василенко Евгений Андресевич (июль 1944); началь-

ник штаба Макарсия Пётр Яковлевич (— июль 1944).

4-Я БЕЛОРУССКАЯ БРИГАДА

Создана в июне 1942 г.

4 июня 1942 г. из 2-й Белорусской бригады им. П.К.Пономаренко выделилась инициативная группа во главе с В.А.Сазыкиным (20 чел.) и направлена в Холомерский и Обольский сельсоветы Мсховского района Витебской области. В д. Белодедово она объединилась в отряд с действовавшей здесь с апреля 1942 г. группой местных патриотов. Позже в него влилась группа партизан из 3-й Белорусской бригады.

Командиры отряда: Сазыкин Василий Александрович (июнь 1942), Фалалеев Ной Елисеевич (июнь 1942); комиссар Капкулов Дмитрий Аллесевич (июнь 1942); начальник штаба Фалалеев Ной Елисеевич (июнь 1942).

29 июня 1942 г. по указанию Витебского подпольного обкома КП(б)Б отряд (около 400 чел.) развернут в бригаду в составе 1, 2, 3, 4-го отрядов. Позже организованы 5-й и 6-й. В боях с карательями (апрель 1943 г.) 2-й отряд был рассеян. В связи с изменением состава бригады отрядам 3, 4, 5, 6-му в июле 1943 г. присвоены соответственно новые номерные обозначения — 2, 3, 4, 5-й, позже создан 6-й отряд. Согласно приказу БШПД бригада в октябре 1943 г. передислоцировалась в Миорский район Вилейской области.

Бригада действовала в Невельском районе Калининской, Межевском, Городокском, Россонском — Витебской, Миорском, Дисенском и Шарковщинском — Вилейской областей.

Соединилась с частями Красной Армии 3 июля 1944 г. в составе 6 отрядов общей численностью 603 партизана.

Из них: мужчин — 549, женщин — 54; белорусов — 418, русских — 85, украинцев — 11, других нац. — 89; членов ВКП(б) — 34, кандидатов — 56, членов ВЛКСМ — 69, беспартийных — 444.

Командиры бригады: Астрейко Александр Александрович (июнь 1942 – июль 1942), Фалалеев Ной Елисеевич (июль 1942 – август 1942, октябрь 1942 – сентябрь 1943), Сташкевич Яков Христианович (август 1942 – октябрь 1942, погиб). Сазыкин Василий Александрович (сентябрь 1943 – сентябрь 1944).

тябрь 1943 — январь 1944), Ермак Николай Иванович (январь 1944 — июнь 1944, погиб), Дюмин Дмитрий Иванович (июнь 1944 — июль 1944); комиссары: Касаткин Яков Иванович (июнь 1942 — октябрь 1942), Петров Георгий Сергеевич (октябрь 1942 — август 1943), Шенделев Владимир Кузьмич (август 1943 — январь 1944), Расюк Фома Маркович (январь 1944 — июль 1944); начальники штаба: Фалалесов Ной Елисеевич (июнь 1942 — июль 1942, август 1942 — октябрь 1942), Соболев Алексей Герасимович (апрель 1943, погиб), Плотников Александр Павлович (май 1943 — май 1944), Шарипов Филипп Ильич (май 1944 — июль 1944).

1-й отряд

Образован 29 июня 1942 г. С начала организации имелся 4-й.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 106 партизан.

Командиры отряда: Сазыкин Василий Александрович (июнь 1942 — апрель 1943), Семенов Алексей Семенович (апрель 1943 — сентябрь 1943), Ермак Николай Иванович (сентябрь 1943 — октябрь 1943), Игнатьев Александр Степанович (октябрь 1943 — июль 1944); комиссары: Семенов Алексей Семенович (июнь 1942 — февраль 1943), Потапенко Зиновий Степанович (март 1943 — июнь 1943, погиб), Андреев Федор Данилович (июнь 1943 — июль 1944); начальники штаба: Тетерев Николай Павлович (— ноябрь 1942), Шабалов Николай Алексеевич (декабрь 1942 — февраль 1943, погиб), Зайцев Филипп Прохорович (— сентябрь 1943), Ковалев Владимир Павлович (сентябрь 1943 — март 1944), Буряк Василий Ефимович (март 1944 — июнь 1944, погиб).

2-й отряд

Создан 29 июня 1942 г. В боях с противником в апреле 1943 г. был рассеян на группы.

Командир отряда Бабкин Михаил Тихонович (июнь 1942 — апрель 1943); комиссары: Прохоров Василий Фомич (— июль 1942), Потапенко Зиновий Степанович (июль 1942 — октябрь 1942), Будько Василий Антонович (октябрь 1942 — апрель 1943); начальники штаба: Логунов Василий Алексеевич (июнь 1942 — август 1942), Демин Степан Андреевич (август 1942 — февраль 1943).

2-й отряд (второго состава)

Организован 29 июня 1942 г. До июля 1943 г. назывался 3-й.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 140 партизан.

Командиры отряда: Кочетков Василий Алексеевич (декабрь 1942 — март 1943), Дюмин Дмитрий Иванович (март 1943 — июнь 1944), Уtko Степан Никитович (июнь 1944 — июль 1944); комиссары: Шепин Николай Родионович (июнь 1942 — февраль 1943), Семенов Алексей Семенович (февраль 1943 — апрель 1943), Будько Василий Антонович (— декабрь 1943), Шарипов Филипп Ильич (декабрь 1943 — май 1944), Логунов Григорий Матвеевич (май 1944 — июль 1944); начальники штаба: Астапенко (июнь 1942 —), Ивацов Василий Михайлович (сентябрь 1942 — январь 1943, погиб), Игнатьев Александр Степанович (март 1943 — октябрь 1943), Шуренков Владимир Федорович (ноябрь 1943 — февраль 1944, погиб), Горбатенко Петр Елисеевич (февраль 1944 — июнь 1944, погиб), Рассказов Михаил Иванович (июнь 1944 — июль 1944).

3-й отряд

Образован 29 июня 1942 г. С начала организации имелся 1-й, затем, до июля 1943 г., — 4-й.

На день соединения с частями Красной Армии насчитывал 54 партизана.

Командиры отряда: Григорьев Николай Никифорович (июнь 1942 — август 1942), Игнатьев Александр Степанович (август 1942 — октябрь 1942), Буваленко Иван Филиппович (ноябрь 1942 — июнь 1944, погиб), Дибрикский Алексей Григорьевич (июнь 1944 — июль 1944); комиссары: Андреев Федор Данилович (июнь 1942 — август 1942), Голенищев Григорий Михайлович (август 1942 — октябрь 1942, погиб), Ермак Николай Иванович (ноябрь 1942 — сентябрь 1943), Семенов Алексей Семенович (сентябрь 1943 — июль 1944); начальники штаба: Ахрамов Дмитрий Фомич, Плотников Александр Павлович (ноябрь 1942 — апрель 1943), Медведев Тихон Фомич (— сентябрь 1943), Дудин Василий Иванович (октябрь 1943 — апрель 1944), Будько Василий Антонович (апрель 1944 — май 1944), Дибрикский Алексей Григорьевич (май 1944 — июнь 1944), Логунов

Партизанська фарміраванні, якія дзейнічалі на тэрыторыі раёна

Васицій Алексеевіч (іюнь 1944 — ліпень 1944).

4-й отряд

Організаван в ліпні 1942 г. з личнога складу, выдэлсіншага отрядом П.Н.Широкова бригады «Неуловімъ». До ліпня 1943 г. іменовался 5-й.

На дзень соедынення с частямі Краснай Арміі насчитывал 91 партізана.

Командиры отряда: Шарипо Ефрем Максімович (ліпень 1942 — ліпень 1942), Крюков Ніколяй Ніколаевіч (август 1942 — ліпень 1942), Голайдо Захар Евстафьевіч (ліпень 1942 — январь 1943, погіб), Шеин Ніколяй Родіоновіч (февраль 1943 — ліпень 1943), Шарипов Філіпп Ільіч (ліпень 1943 — дакабрь 1943), Горбатенко Ніколяй Елісеевіч (дакабрь 1943 — ліпень 1944); комиссары: Логунов Григорій Матвеевіч (ліпень 1942 —), Нікітін Сергей Васильевіч (дакабрь 1943 — ліпень 1944), начальники штаба: Шарипов Філіпп Ільіч (ліпень 1942 — ліпень 1943), Карпов Дем'ян Карповіч (ліпень 1943 — ліпень 1943), Логунов Григорій Матвеевіч (ліпень 1943 — дакабрь 1943), Логунов Васілій Алексеевіч (май 1944 — ліпень 1944), Бабкін Міхаіл Тихопавіч (ліпень 1944 — ліпень 1944).

5-й отряд

Образован в дакабрі 1942 г. До ліпня 1943 г. іменовался 6-й.

На дзень соедынення с частямі Краснай Арміі насчитывал 91 партізана.

Командиры отряда: Косенков Григорій Прохорович (дакабрь 1942 — ліпень 1943), Батыянов Александр Федорович (ліпень 1943 — септэMBER 1943), Демін Степан Апдреевіч (октябрь 1943 — май 1944), Будько Васілій Аптонавіч (май 1944 — ліпень 1944); комиссар Журов Федор Петровіч (май 1943 — ліпень 1944); начальник штаба Глазкін Александр Афанасьевіч (ліпень 1943 — ліпень 1944).

6-й отряд

Сформирован в ліпні 1943 г. па базе ініцыятывной группы В.А.Сазыкіна, выдэлсіншага бригадой 25 ліпня 1943 г.

На дзень соедынення с частямі Краснай Арміі насчитывал 105 партізан.

Командиры отряда: Бабкін Міхаіл

Тихопавіч (август 1943 — ліпень 1943), Ефремов Іван Ефремович (ліпень 1943 — ліпень 1944); комиссар Карпов Дем'ян Карповіч (август 1943 — ліпень 1944); начальник штаба Скоробогатый Дмитрый Яковлевіч (август 1943 — ліпень 1944).

Агітаціонны отряд ім. А.М.Гор'кага

Сформирован 28 ліпня 1944 г. Вілейскім подпольным обкомом КП(б)Б как агітаціонны отряд.

На дзень соедынення с частямі Краснай Арміі, 4 ліпня 1944 г., насчитывал 27 партізан.

Командиры отряда: Тихонов Владимир Ільіч (январь 1944 — май 1944), Ягодінскій Федор Григорьевіч (— ліпень 1944); комиссар Нікітін Александр Сергеевіч (январь 1944 — ліпень 1944); начальники штаба: Ягодінскій Федор Григорьевіч (январь 1944 —), Гіздилов Міхаіл Георгіевіч (— ліпень 1944).

16-я СМОЛЕНСКАЯ БРИГАДА

Создана 28 ліпня 1942 г. в Касплянском районе Смоленской области па базе отрядов В.І.Целищевскага и А.С.Лещева, выдэлених 3-й бригадой Смоленской области. Отрядам были присвоены нумары обозначения 1-й и 2-й. Позже в составе бригады организованы отряды 3, 4, 5, 6, 7, 8-й (последний в дакабрі 1943 г. расформирован). Довесны 1943 г. бригада іменовалась 5-я, дзействавала в Смоленской области, в марце 1943 г. перадислоцировалась в Вітебскую.

Бригада дзействавала в Касплянском, Руднянском районах Смоленской, Лиозненском, Оршанском, Столпенском, Богутненском, Ушачском — Вітебской и Миорском, Шарковщинском, Свирском — Вілейскай областей.

Соедынилася с частямі Краснай Арміі 5 ліпня 1944 г. в составе 7 отрядов численностью 637 партізан.

Командиры бригады: Давыдкін Трофім Гурьевіч (ліпень 1942 — ліпень 1942), Шлапаков Іван Романович (август 1942 — ліпень 1944), Алексіків Іван Кузьміч (март 1944 — ліпень 1944, і.о.); комиссары: Гольцев Дмитрый Тимофеевіч (ліпень 1942 — септэMBER 1943), Куличков Александр Міхайловіч (октябрь 1943 — март 1944), Тимошкев Григорій Нікітасевич (март 1944 — ліпень 1944); начальники

штаба: Шалыгин Афанасий Ефимович (июль 1942 —), Алессиков Иван Кузьмич (март 1943 — апрель 1943), Юрьев Павел Филиппович (июль 1943 — январь 1944), Виноградов Павел Иванович (январь 1944 — май 1944), Бурцев Алексей Иванович (июнь 1944 — июль 1944).

Другое название: Партизанские формирования Белоруссии в годы Великой Отечественной войны (1941—1944): Краткие сведения об организационной структуре партизанских соединений, бригад (полков), отрядов (батальонов) и их личном составе. Минск, 1983. С. 176—182, 191—194, 198—200, 200—211, 207—211, 218—219, 317.

Партизанскія камандзіры

АКУЛАЎ Флор Карнеевіч, парадзіўся ў 1912 г. Да вайны — інструктар Магілёўскага палітадзеля Беларускай чыгуункі. У Вялікую Айчынную — сакратар Шаркаўшчынскага падпольнага РК КП(б)Б, камісар партызанскай брыгады «За Радзіму».

АЛЬШАНСКІ Прохар Мікалаевіч, парадзіўся 27.7.1913 г. у сяле Новаказапка Тэўрызскага раёна Омской вобласці. Адзін з арганізатораў і кіраўнікоў камсамольска-маладзёжнага падполья і партызанскага руху на тэрыторыі Віцебскай і Вілейскай абласцей. Доктар гістарычных навук (1973). Закончыў БДУ (1952), Акадэмію грамадскіх навук пры ЦК КПСС (1957). З ліпеня 1941 г. на Заходнім фронце, са снежня 1941 г. у партызанскім атрадзе. У красавіку — кастрычніку 1942 г. сакратар Мехаўскага падпольнага РК ЛКСМБ, з лістапада 1942 г. упаўнаважаны ЦК ЛКСМБ па Вілейскай вобласці. З 15.4 да 14.9.1943 г. сакратар, пасля да 5.7.1944 г. намеснік сакратара Вілейскага падпольнага аблкома ЛКСМБ, рэдактар абласнога камсамольскага бюлетеня «Молодежь Белоруссии в борьбе за Родину». З 1944 г. на партыйнай работе і ў друку. З 1957 г. у апарце ЦК КПСС. З 1959 г. у Інстытуце славянознаўства і балканістыкі АН СССР.

БАСКАКАЎ Аляксей Андрэевіч, парадзіўся 11.2.1923 г. у в. Сапікава Капакоўскага раёна Калінінскай вобласці. Адзін з кіраўнікоў партызанскага руху ў Віцебскай вобласці. З чэрвеня 1941 г. камандзір камсамольска-маладзёжнага батальёна па абаронгты будаўніцтве ў Калінінскай вобласці. У ліпені 1942 г. — май 1943 г. камандзір партызанскай брыгады імя У.І.Леніна. Загінуў у бат 19.5.1943 г.

КРЫСАЎ Іван Ніканоравіч, парадзіўся 16.3.1918 г. у в. Жэрдзева Урыцкага раёна Арлоўскай вобласці. Адзін з кіраўнікоў партызанскага руху ў Вілейскай вобласці. У партызанах з кастрычніка 1941 г.: камандзір групы, начальнік штаба атрада,

брыйгады, у лютым — ліпені 1944 г. камандзір партызанскай брыгады імя К.Я.Варашылава. З 1944 г. на савецкай і гаспадарчай работе.

ЛЫСЁНАК Генадэй Канстанцінавіч, парадзіўся ў 1921 г. у Шаркаўшчынскім раёне. Да вайны — старшыня раёна агентства фізкультуры і спорту. У Вялікую Айчынную вайну адзін з арганізатораў партызанскага руху ў раёне, сакратар Шаркаўшчынскага падпольнага РК ЛКСМБ.

МАНОХІН Віктар Аляксандравіч, парадзіўся 23.1.1911 г. у г. Томск. Адзін з арганізатораў і кіраўнікоў партызанскага падполья і партызанскага руху ў Вілейскай вобласці. З 1932 г. у органах АДПУ і НКУС СССР. У партызанах з верасня 1941 г.: з чэрвеня 1942 г. камісар, з лютага 1943 г. камандзір атрада, у верасні 1943 г. — ліпені 1944 г. — партызанскай брыгады імя М.Ф.Гастэлы, адначасова член Ашмянскага падпольнага РК КП(б)Б. З 1944 г. намеснік старшыні Полацкага аблвыканікома, намеснік міністра аўтамабільнага транспарту БССР, начальнік Упраўлення забеспячэння і збыту пры СМ Літоўскай ССР, у 1954—1967 гг. на адміністратыўнай работе. Памёр 26.9.1972 г.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Анатоль Данілавіч, парадзіўся 4.3.1907 г. у в. Цюміёўка Балашоўскага раёна Саратаўскай вобласці. Адзін з кіраўнікоў партызанскага руху ў Вілейскай вобласці. Закончыў Варонежскі хіміка-тэхнолагічны інстытут (1934). Працаваў у харчовай прамысловасці. Са снежня 1941 г. на Калінінскім фронце. У партызанах з красавіка 1942 г.: камандзір групы, роты, з ліпеня 1942 г. начальнік штаба Асвейскай партызанскай брыгады імя Фрунзе, камандзір атрада, з кастрычніка 1942 г. — батальённа, аўтадаўшага групу атрадаў. У сакавіку 1943 г. — чэрвені 1944 г. камандзір партызанскай брыгады імя ЦК КП(б)Б, адначасова член Докшыцкага падпольнага РК КП(б)Б. У 1945—1974 гг. пра-

цаўаў у сістэме прамысловага будаўніцтва. Памёр 6.4.1980 г.

ПАНАМАРОЎ Аркадзь Мікалаевіч, нарадзіўся 1.5.1912 г. у в. Інгулка Мікалаеўскага раёна Мікалайскай вобласці. Адзін з кіраўнікоў партыйнага падполья і партызанскага руху ў Вілейскай вобласці. Закончыў Мінскі педагогічны інстытут (1958). З 1933 г. на камсамольскай і партыйнай работе. У партызанах з мая 1942 г.: са спэція 1942 г. начальнік штаба, камісар атрада, у красавіку 1943 г. — ліпені 1944 г. партызанскі брыгады 1-й імя А.В. Суворава, адначасова член Пліскага падпольнага РК КП(б)Б. З 1944 г. на партыйнай работе ў Маладзечанскай вобласці, у 1951—1958 гг. на заводе ў Мінску. Аўтар уснамінаў «У сям'і партызанскай» (1988).

СЫРАМАХА Павел Якаўлевіч, нарадзіўся 10.5.1915 г. у в. Дварэц Жыткавіцкага раёна, адзін з кіраўнікоў партыйнага падполья і партызанскага руху ў Вілейскай вобласці. Закончыў Рэспубліканскую школу пры ЦК КПБ (1953). З 1935 г. на савецкай работе. З чэрвеня 1941 г. у Чырвонай арміі. У партызанах са жніўня 1942 г., з верасня 1942 г. камісар атрада, батальёна, у ліпені—верасні 1943 г. камісар, у верасні 1943—ліпені 1944 г. камандзір партызанскі брыгады імя Г.К. Жукава, адначасова са спэція 1943 г. сакратар Браслаўскага падпольнага РК КП(б)Б. З 1944 г. на камсамольскай, партыйнай, савецкай і гаспадарчай работе.

ТУБЕЛІС Уладзімір Іванавіч, нарадзіўся 28.10.1911 г. у г. Віцебск. Адзін з кіраўнікоў партыйнага падполья і партызанскага руху ў Вілейскай вобласці. Закончыў Рэспубліканскую партыйную школу пры ЦК КП(б)Б (1951). З 1931 г. на партыйнай і гаспадарчай работе. З 1942 г. упаўнаважаны ЦК КП(б)Б у Вілейскай вобласці. Са жніўня 1943 г. камісар атрада, у каstryчніку 1943 г. — ліпені 1944 г. камісар партызанскі брыгады імя М.Ф. Гастэллы, адначасова ў верасні 1943 г. — ліпені 1944 г. сакратар Ашмянскага падпольнага РК КП(б)Б. З 1944 г. на партыйнай і гаспадарчай работе ў Маладзечанскай вобласці. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1947—1951 гг. Яго імем названа вуліца ў г. Ашмяны. Памёр 17.5.1955 г.

УСАЎ Мікалай Ягоравіч, нарадзіўся 9.5.1913 г. у в. Вялікія Кулігі Невельскага

раёна Пскоўскай вобласці. Адзін з кіраўнікоў партызанскага руху ў Вілейскай вобласці. Удзельнік вызвалення Заходняй Беларусі ў 1939 г. З 1940 г. на культурно-асветнай работе ў Баращавічах. У партызанах з мая 1942 г.: са спэція 1942 г. начальнік штаба, камісар атрада, у красавіку 1943 г. — ліпені 1944 г. партызанскі брыгады 1-й імя А.В. Суворава, адначасова член Пліскага падпольнага РК КП(б)Б. З 1944 г. на партыйнай работе ў Маладзечанскай вобласці, у 1951—1958 гг. на заводе ў Мінску. Аўтар уснамінаў «У сям'і партызанскай» (1988).

ФАЛАДЕЕЎ Ной Елісеевіч, нарадзіўся 27.8.1912 г. у с. Слудка Вяцка-Паліянскага раёна Кіраўскай вобласці. Адзін з кіраўнікоў партызанскага руху ў Віцебскай вобласці. Закончыў Пермскі пастаўніцкі інстытут (1937), Рэспубліканскую партыйную школу пры ЦК КП(б)Б (1951). З 1929 г. рабочы, з 1937 г. на педагогічнай работе. З чэрвеня 1941 г. на Заходнім фронце. З верасня 1941 г. кіраўнік падпольнай групы ў Полацкім раёне. У партызанах з мая 1942 г.: камандзір атрада, у ліпені—жніўні 1942 г. і каstryчніку 1942 г. — верасні 1943 г. камандзір, адначасова ў чэрвені—каstryчніку 1942 г. начальнік штаба партызанскі брыгады 4-й Беларускай, з верасня 1943 г. у распараджэнні БШПР. Да 1969 г. на савецкай і гаспадарчай работе ў Віцебскай вобласці.

ХОМЧАНКА Пётр Антонавіч, нарадзіўся 8.7.1906 г. у в. Мікланы Віцебскага раёна. Адзін з кіраўнікоў партызанскага руху ў Віцебскай і Вілейскай абласцях. Закончыў Аб'яднаную Беларускую ваянную школу імя ЦВК БССР (1930), Интенданскую акадэмію Чырвоной арміі (1941). З 1927 г. у Чырвонай арміі. Удзельнік савецка-фінляндской вайны 1939—1940 гг. У Айчынную вайну ўдзельнік баёў над Лепінградам. У партызанах з чэрвеня 1942 г.: камандзір аддзялення, у ліпені—каstryчніку 1942 г. начальнік штаба, у каstryчніку 1942 г.—сакавіку 1943 г. камандзір партызанскі брыгады імя С.М. Кароткіна, у сакавіку 1943 г.—сакавіку 1944 г. і ў чэрвені—ліпені 1944 г. — партызанскі брыгады 1-й імя А.В. Суворава. Да 1951 г. на савецкай і гаспадарчай работе. Памёр 31.5.1973 г.

ШЛАПАКОЎ Іван Раманавіч, нарадзіўся 2.5.1909 г. у с. Самсоны Краснін-

скага раёна Смаленскай вобласці. Адзін з кіраўнікоў партызанскага руху ў Віцебскай вобласці. З 1929 г. па гаспадарчай і камсамольскай работе. З ліпеня 1941 г. па фронце. У партызанах са жніўня 1941 г.: у студзені — ліпені 1942 г. камандзір атрада, у жніўні 1942 г. — ліпені 1944 г. — партызанскія брыгады 16-й Смаленскай. Да 1958 г. у Савецкай арміі.

ЮКІША Іван Восіпавіч, нарадзіўся 12.4.1918 г. у Весцы № 2 Усвяцкага раёна Пскоўскай вобласці. Адзін з кіраўнікоў партызанскага руху ў Вілейскай вобласці. Закончыў Веліжскую педагогічную вучылішча (1941), Мінскі педагогічны інстытут (1966). З ліпеня 1941 г. удзельнік партызанскага руху ў Смаленскай вобласці. З лютага 1942 г. у органах міліцыі ва Усвяцкім раёне Смаленскай вобласці. З кастрычніка 1942 г. па Беларусі: камісар партызанскага атрада, у верасні 1943 г. — ліпені 1944 г. камісар, адпачасова ў чэрвні — ліпені 1944 г. в.а. камандзіра парты-

занскай брыгады «Кастрычнік», член Пліскага падпольнага РК КП(б)Б. У 1944—1978 гг. па партыйнай і педагогічнай работе.

ЮРЧАНКА Фёдар Кірылавіч (партызанскі псеўданім Вястроў), нарадзіўся 13.9.1913 г. у в. Прудок Веліжскага раёна Смаленскай вобласці. Адзін з кіраўнікоў партыйнага падпольля і партызанскага руху ў Вілейскай вобласці. З 1931 г. па педагогічнай работе. У партызанах з ліпеня 1941 г.: камандзір атрада, з лютага 1942 г. 2-і сакратар Усвяцкага РК ВКП(б) Смаленскай вобласці. З верасня 1942 г. камандзір партызанскага атрада, у верасні 1943 г. — чэрвні 1944 г. — партызанскія брыгады «Кастрычнік», адпачасова ў жніўні 1943 г. — маі 1944 г. сакратар Пліскага падпольнага РК КП(б)Б. У 1945—1976 гг. па педагогічнай работе ў Шаркаўшчынскім раёне.

Партыйныя і камсамольскія органы, якія дзеянічалі на тэрыторыі Пліскага і Шаркаўшчынскага раёнаў

ПЛІССКИЙ ПОДПОЛЬНЫЙ РАЙКОМ КП(б)Б (29.8.1943—2.7.1944)

Организован Вілейским подпольным обкомом КП(б)Б 29 августа 1943 года, секретарем райкома КП(б)Б утвержден командир партызанской бригады «Октябрь» Ф.К.Юрченко («Ветров»), потом А.М.Куличков. Райком партии базировался в партизанской бригаде «Октябрь» (комиссар И.И.Юкша).

СОСТАВ ПОДПОЛЬНОГО РАЙКОМА КП(б)Б

Секретари: Юрченко («Ветров») Федор Кирилович (29.8.1943—5.1944), Куличков Александр Михайлович (3.1944—2.7.1944).

Члены райкома: Киселева Альса Ивановна (29.8.1943—2.7.1944), Усов Николай Егорович (29.8.1943—2.7.1944), Юкша Иван Иосифович (29.8.1943—2.7.1944).

Печатный орган подпольного райкома КП(б)Б — газета «За свободу».

Редактор Василевский Антон Тихонович.

ШАРКОВЩИНСКИЙ ПОДПОЛЬНЫЙ РАЙКОМ КП(б)Б (11.9.1943—2.7.1944)

Образован 11 сентября 1943 года, утвержден Вілейским подпольным обкомом КП(б)Б 14 сентября 1943 года, базировался в партизанской бригаде «За Родину» (комбриг П.Н.Широков, комиссар Ф.К.Акулов).

СОСТАВ ПОДПОЛЬНОГО РАЙКОМА КП(б)Б

Секретарь Акулов Фрол Корнєевич (11.9.1943—2.7.1944).

Члены райкома: Гусев Николай Степанович (11.9.1943—2.7.1944), Кондрашев Николай Владимирович (7.2.1944—2.7.1944), Широков Петр Николаевич (11.9.1943—2.7.1944).

Печатный орган подпольного райкома КП(б)Б — газета «Народныі мстітэль»

Редактор Коптюгов Константын Ісаакович.

Друкунца паводле кн.: Подпольныя партыйныя органы Компартиі Беларуссии ў гады Вялікай Атчечственнай вайны. 1941—1944: Краткія сведэнні аб организаціі, структуре і состаўе. Мін., 1975. С. 93—94, 96—97.

ПЛИССКИЙ ПОДПОЛЬНЫЙ РАЙКОМ ЛКСМБ (15.12.1942—2.7.1944)

В октябре 1942 года в Плисский район прибыла утвержденная ЦК ЛКСМБ секретарем Плисского подпольного райкома комсомола А.И.Кисслева. 15 декабря 1942 года к ней присоединился секретарь Плисского подпольного райкома ЛКСМБ Н.А.Плехневич. С этого времени Плисский подпольный райком комсомола стал работать как коллегиальный орган. Его основная база находилась в партизанской бригаде «Октябрь» (командир Ф.К.Юрческо, комиссар И.И.Юкша) в Плисском районе.

СОСТАВ ПОДПОЛЬНОГО РАЙКОМА ЛКСМБ

Секретари: Кисслева Анна Ивановна (10.1942—2.7.1944), Плехневич Николай Александрович (секретарь по пропаганде, 15.12.1942—14.3.1944, погиб), Максименко Мария Сергеевна (секретарь по пропаганде, 14.3.1944—2.7.1944).

Члены райкома: Райпс Ниша Антоновна (15.12.1943—17.2.1944, погибла), Максименко Мария Сергеевна (28.8.1943—14.3.1944), Дроздович Елизавета Августиновна (28.8.1943—2.7.1944), Котов Семен Иванович (27.9.1943—2.7.1944), Слабухо Алексей Петрович (15.12.1943—2.7.1944).

ШАРКОВЩИНСКИЙ ПОДПОЛЬНЫЙ РАЙКОМ ЛКСМБ (14.9.1943—2.7.1944)

До создания подпольного райкома комсомольской работой в районе руководил член бюро довоенного состава Шарковщинского района ЛКСМБ Г.К.Лысенок. Подпольный райком комсомола приступил к работе 14 сентября 1943 года. Его основная база находилась в партизанской бригаде «За Родину» (командиры П.Н.Широков, Н.В.Кондращенко, комиссар Ф.К.Акулов).

СОСТАВ ПОДПОЛЬНОГО РАЙКОМА ЛКСМБ

Секретари: Лысенок Геннадий Константинович (14.9.1943—2.7.1944), Смирнов Николай Данилович (секретарь по пропаганде, 14.9.1943—2.7.1944).

Члены райкома: Гилько Иосиф Александрович (14.9.1943—2.7.1944), Гильецкий Павел Adamович (14.9.1943—2.7.1944), Тихомирова Елена Агееvna (14.11.1943—2.7.1944).

Инструкторы райкома по подпольной работе: Балай Петр Александрович (14.11.1943—2.7.1944), Болт Владимир Владимирович (14.11.1943—2.7.1944), Бресский Николай Петрович (14.11.1943—2.7.1944).

Друкучэцца паводле кн.: Подпольные комсомольские органы Белоруссии в годы Великой Отечественной войны. 1941—1944: Краткие сведения об организации, структуре и составе. Мн., 1976. С. 124—125, 128—129.

Сурова шумелі Казянскія лясы

З успамінаў І.А.Кабранава, былога камісара атрада імя А.М.Горкага брыгады «Кастрычнік»

Першыя ўрокі партызанскай барацьбы атрымаў у канцы 1941 г., калі мы адступалі па тэрыторыі суседняй Літвы. Ужо тады быў палітруком. Адыходзілі з баямі ў бок Беларусі.

На пачатку мая 1942 г. мы апынуліся ў Казянскіх лясах, дзе дэйнічаў у гэты час партызанскі атрад «Спартак». Камандзірам атрада быў Аркадзь Мікалаевіч Папамароў, камісарам — Міхаіл Кундрэсвіч Ігнацьеў, начальнікам штаба — Іван Мікано-равіч Крысаў. У хуткім часе нас прынялі ў атрад. Я быў прызначаны палітруком коннага ўзвода разведкі.

Ворагам мы напослі адчувальныя ўдары. Але хтосьці паведаміў у пямецка-палі-

цэйскі гарнізон у Паставы, што штаб нашага атрада вельмі слаба ахоўваецца. Фашысты вырашылі выкарыстаць гэтую акалічнасць. На «лёгкую» аперацию з радасцю згадзіліся 70 афіцэраў-выпушкінікоў нямецкіх ваяных школ, якія якраз былі ў Паставах. Пакінуўшы каля вёскі Азера-ва аўтамашыны, яны ў супрададжэнні паліцэйскіх шакіраваліся ў лагср. Аднак конныя разведчыкі своечасова зауважылі небяспеку і прыпялі ўсё неабходныя меры для абароны. Яны разам з членамі штаба атрада, байцамі гаспадарчага ўзвода зрабілі засаду на дарозе, якая вяла ў лагср. Як толькі гітлераўцы парабіліся з памі, мы адкрылі агонь. Тым часам па дапамогу

прышоў узвод з 25 чалавек пад камандаваннем лейтэнанта Васілеўскага. Вораг быў поўнасцю разгромлены.

Вестка аб гэтай перамозе партызан пад гітлераўцамі вельмі хутка разнеслася па ўсёй акрузе.

З кожным днём колькасна рос наш атрад. Да восені 1942 г. у ім ужо налічвалася звыш 300 чалавек. Практычна кожны дзень мы праводзілі баявия аперациі.

У кастрычніку 1942 г. з-за лініі фронту прыйшла да нас група моладзі на чале з камандзірам Фёдарам Кірылавічам Юрчанкам (партызанскі псеўданім — Вястроў). Большаясць юнакоў і дзяўчат — былыя выпускнікі школ. Гэта былі Марыя Максіменка, Іван Буніц, Марыя Цітова, а Марыя Рапс, якая потым стала разведчыцай штаба, споўпілася толькі шаснаццаць. Лютая пняшавісць да ворага за яго зверсты на днішчы пасельшчытвам, любоў да Радзімы прымусілі іх пакінуць вучобу, узяцца за зброю, пават на цяжкія па іх узросце выпрабаваші. Мы, старэйшыя таварышы, захалляліся іх цвёрдай рашучаццю змагацца з неіравістю ворагам да поўнага яго разгрому.

Камандаванне атрада вырашила перавесці мяне ў гэту групу. Маючы рацыю, мы разгарнулі вялікую растлумачальную работу сярод насельніцтва. Зводкі Саўніфармбюро нашымі разведчыкамі распаўсюджваліся пават у варожых гарнізонах Дзісны, Лужкоў, Шаркаўшчыны, Міср. Роля іх была неацэнная.

Наши сувязныя Данат Фаміч Ліманоўскі і яго дачка Ядвіга часта бывалі ў гарнізопе ў Лужках. Зводкі Саўніфармбюро, пісьмы да салдат, якія яны прыносялі, падрываюць пастрой гэтых ваяк. Многія з іх пераходзілі да партызан. Потым жа ўесь полк РВА пад камандаваннем палкоўніка Гіль-Радзішава перайшоў у рады народных месціўцаў і разам з імі змагаўся з нямецкімі карпікамі. Сам Гіль-Радзішав стаў камандзірам 1-й Альтыфашистскай партызанскай брыгады. Ен не дажыў па светлых дзён перамогі, загінуў смерцю храбрых у адным з баёў.

Дапамагала нам і насельніцтва. І не толькі хлебам і волаткай. Юзэфа Шубіна па заданні партызан працавала поварам у сельскагаспадарчай камендатуры. Потым спаліла гміну. Калі падпальвала склад гаручага, была схоплена. Яна не выдала нікога з падпольшчыкаў. Актыўнымі пашымі па-

мочнікамі былі Аляксандр Зубко і яго жонка Камілія з Лужкоўскага сельсавета і ішчыя.

«Рэйкавая вайпа» працягвалася па ўсіх участках чыгушкі нашай зоны. На перагоне Глыбокае — Шаркаўшчына — Друя практычна рух цягнікоў не быў наладжаны.

Моціа ахоўвалася чыгунка на перагоне Крулеўшчына — Падсвілле — Зябкі — Полацк. Але, нягледзячы на гэта, партызаны блакіравалі фашистскія бункеры, забівалі вартавых. Пад стыкі рэек закладвалі толавыя шашкі. Гримелі выбухі, уверх узляталі кавалкі рэек і шпал. Фашысты, баючыся выходзіць з бункераў, каб не трапіць пад кулі партызан, вялі з кулямётамі недакладны агонь. Значных страт яны нам не наносілі. Так за адну ноч мы выводзілі са строю сотні рэек. Несколько сутак затрачвалі гітлераўцы на рамонт чыгуначнага палатна. А гэта значыць, што на фронт не даходзілі эшалоны з жывой сілай і зброяй.

Асабліва кровапралітныя бai былі ў канцы 1943 г. і пачатку 1944 г. Карыя экспедыцыі інакроўваліся адна за адной.

...Брыгада ў гэты час знаходзілася па паўднёвым заходзе Галубіцкай пушчы разам з 1-й Альтыфашистскай брыгадай і брыгадай імя Суворава. У гэтыя цяжкія дні мы неслі вялікія людскія страты. Фашысты бамблі з самалётаў лінію нашай абароны. Скідавалі кантэнеры з дробнымі бомбамі, якія рваліся калі самай зямлі. Даводзілася зноў адыходзіць па новас месца дыслакацыі. Па пояс у вадзе, па балоце неслі парашеных, боспрыпасы. Усю поч вораг асвятляў тэрыторыю ракетамі, вёў агонь з кулямётамі. Аднак план гітлераўцаў зрушыць пас праваліўся. У гэты складаны час нам дапамагалі з-за лініі фронту. Самалёты з Вялікай зямлі бамблі фашыстаў, а нам скідавалі аўтаматы, процітанкавыя ружжы (партызанам няраз даводзілася весці барацьбу з танкамі), боспрыпасы.

У адным з баёў мяне раніла ў плячу і руку. Тады таварышы ў атрадзе, калі я не вярнуўся з разведкі ў вызначаны час, палічылі мяне загінуўшым. А паогул, смерць хадзіла заўсёды побач з памі. Успамінаецца такі эпізод.

Разам з маладым партызанам Анатолем Ялахавым, вяртаючыся з задання, зайшлі на хутар паблізу Крукоў крыху адпачыць. І раптам бачым, што хутар акружаны паліцыяй.

Становішча было крытычным. Лес знаходзіўся літаральна побач. Аднак месавіта з гэтага боку вораг і чакаў пас. Таму прынялі рашэнне прарвацца там, дзе менш чакалі. Праз вароты перабраліся ў двор, адтуль папаўзлі ў поле, да ручча. Прыкмсці фашысцкага памагатага. Надкраліся і прыгрозілі зброяй, каб маўчаў. І толькі тады, калі мы адпаўзлі на дастатковую адлегласць, пачалі па нас страліць.

Ужо пэзадоўга да вызваленія тутэйшых месцаў атрад знаходзіўся каля бало-

та Багна-Мох. І зноў акружэнне, зноў дзень і поч над галовамі «віслі» фашысцкія самалёты, ірваліся міны і спарады. Па балоце лаштугамі ішлі немцы з сабакамі.

Было вырашана выходзіць з акружэння малымі групамі, па 7—10 чалавек, а потым збірацца ў дамоўленых месцах.

Партызаны выстаялі, а ў хуткім часе злучыліся з часцямі Чырвонай арміі. Многія з іх разам з чырвонаармейцамі пайшлі дарогамі вызваленія і перамог.

Рызыкуючы жыццём

З успамінаў Віктара Недзведзя, былога камсамольца-падпольшчыка

Разам з Генадзем Мілянцем, Іосіфам Багаткевічам і Іосіфам Райчонкам я ўваходзіў у адну падпольную камсамольскую группу. Мы дзейнічалі ў аспоўпым на тэрыторыі Ёдскага сельсавета.

Цяжкі лёс выпаў на долю Генадзя Мілянца. Хлопец (а быў ён самым маладым з нас — 16 гадоў) застаўся сіратой. Яго бацькі, браты і сястра загінулі ў час карнай экспедыцыі, калі фашысты разам з людзьмі спалілі іх родную вёску Куцталі. Генадэй цудам уцалеў. Ён склаваўся пад печ у доме, які занялі фашысты. Больш сутак яны тут балівалі. А потым, абрабаваўшы вёску, падпалі яе. Пальхиула агнём і хата, дзе знаходзіўся Генадэй. Хлопцу ўдалося выскочыць з агнявога пекла. Потым праbraўся да партызан. У маладога шатрыста быў свой вялікі рахунак да немцаў, і ён стаў помсціць ворагам: хадзіў у разведку, мініраваў дарогі, збіраў звесткі аб фашыстах.

Іосіф Багаткевіч з дапамогай сакратара падпольнага РК ЛКСМБ Генадзя Канстанцінавіча Лысёнкі ўстанавіў сувязь з ксяндзом касцёла ў вёсцы Новы Пагост. Той даваў некаторыя звесткі аб ворагу, яны своечасова іх перадавалі партызанам. Генадэй Лысёнак і Іосіф Багаткевіч пасыпалі некаторым паліцаем праз іх родных, сваякоў запіскі, каб яны апамятаўся, што трэба пераходзіць на бок партызан, у адваротным выпадку іх будуть судзіць як здраднікаў Радзімы. Гэта давала пэўныя вынікі.

Аднойчы ў вёсцы Глісцінкі паліцаі падпалілі дом камсамольца Аляксандра Трабы, здэскаваліся з яго родных. Адзін паліцай, Аланас Цярэнцьеў, з якім падпольшчыкі да гэтага праводзілі работу, адмо-

віўся ўдзельнічаць у расправе. Перайсці па бок партызан Цярэнцьеў усё ж не рашыўся і праз пскаторы час застрэліўся. Яго брат, жыхар вёскі Варонка, пайшоў у партызаны.

Пасля вайны Генадэй Мілянцей працаў у Шаркаўшчыне па чыгуццы, казаў, што трэба адпаўляць тое, што ў час вайны даводзілася разбураць.

Іосіф Багаткевіч загінуў пры вызваленні Польшчы. Іосіф Райчонак пасля вайны працаў у калгасе ў роднай вёсцы Алашкі.

Я быў разведчыкам. Даводзілася бываць у пямецкіх гарнізонах. Добра ведаў польскую мову, і гэта дапамагала ў разведвальнай і агітацыйнай работе.

У красавіку 1944 г. немцы праводзілі мабілізацыю насельніцтва ў так званую Беларускую краёвую абарону. Падпольныя райкомы партыі і камсамола, камандаваныя партызанскіх брыгадаў накіравалі ў насельніцтва пункты сваіх пропагандыстаў, каб растлумачыць насельніцтву аб сапраўдных планах ворага. У выпіку масавая мабілізацыя была сарвана. Але батальён БКА у Шаркаўшчыне ворагам удалося стварыць.

Па заданні Генадзя Лысёнкі я быў пакіраваны ў гарнізон у Шаркаўшчыну. Батальён БКА размяшчаўся ў былым маёнтку Чырвоны Двор (за 1 км ад цэнтра Шаркаўшчыны). Ён ахоўваў Шаркаўшчыну з паўночнага боку, заходнюю частку ахоўваў літоўскі батальён, усходнюю і паўднёвую — самаахоўцы, паліцаі, немцы. Генадэй Канстанцінавіч здабыў мно мабілізацыі ліст. Мяне залічылі салдатам 3-й роты БКА. Тут знаходзіліся ў асноў-

ным мас адиавяскочы ѹ жыхары суседніх вёсак. Вёў сярод іх растлумачалыпую работу. Большасць з іх не хацела служыць ворагу, але баяліся за свае сем'і. Неаднойчы я ім зачытваў зводкі Саўїнфармбюро, расказваў аб наступлении Чырвоцай арміі. Відаць, наша пропаганда зрабіла сваю справу, бо многія мабілізаваныя вярнуліся дамоў.

Вясной 1944 г. партызаны нашай брыгады разграбілі самаахову ѹ вёсках Астраўляніс, Казакі, Галінова, Камароўшчына, Навасёлкі і іншых. Потым напалі на батальён БКА у Чырвоным Двары. Пасля гэтага дэзерцістра з краінай абароны пашырылася. Некаторыя мабілізаваныя, каб не служыць ворагу, паўмысна рабілі сябе інвалідамі. Так, жыхар вёскі Яцкаўшчына (прозвішча не памятаю) адсек сабе пальцы па правай руцэ. У канцы красавіка 40 чалавек з 3-й роты БКА перайшлі да партызан і ўліліся ѹ брыгаду «За Радзіму».

Да вайны адзін год я працаваў настаўнікам, ведаў калег у раёне. Многія з іх дапамагалі мес потым у разведвальнай работе. Шмат дапамог былы школыны інспектар Хващчынскі (імя не памятаю). Калі я знаходзіўся ѹ гарнізоне, ён дапамагаў мес матэрыяльна, даваў некаторыя звесткі аб ворагу.

У партызанскай брыгадзе даводзілася мес вёсці не толькі агентурую работу. Хадзіў таксама ўзрывак чыгуночку ѹ Літву (Дукшты — Турмонты), на іншыя аб'екты.

Многія партызаны брыгады «За Радзіму» аддалі жыццё ѹ барацьбе з фашысткімі захопнікамі. Раскажу пра некаторых разведчыкаў.

Восенню 1943 г. троес партызан вярталіся з разведкі ѹ атрад. У вёсцы Корніца іх аружылі. Разведчыкі ўстуцілі ѹ няроўны бой. Патроны ў іх скончыліся. Адзін партызан забіты, другі цяжка паранены. Разведчыку Антону Пятровічу Мядзведзю з вёскі Бусёшчына ўдалося прарванца праз кальцо ворага. Але яго таксама цяжка паранілі. Фашыстам не ўдалося яго ўзяць жывым,

ён узарваў пад сабой гранату. Антона Пятровіча партызаны пахавалі на могілках у Юдыцьніс. Пасля вайны яго астанкі былі перанесены ѹ Шаркаўшчыну.

Кожны раз цікавыя звесткі аб ворагу прыносиў камандаванню брыгады Міхаіл Фёдаравіч Мішаў. Але аднойчы каля вёскі Ганова ён трапіў у засаду. Партызан не разгубіўся. Даўшы некалькі чэргаў з аўтамата па праціўніку, ён ускочыў у капаву і вырваўся з акружэння. У хуткім часе фашысты самі натрапілі на партызанскую засаду.

1 мая 1944 г. з Шаркаўшчыны ѹ бок вёскі Еды пакіраваўся атрад фашыстаў. Разведчык Ігнат Лаўрыновіч (жыхар в. Парэчча) паспейшыў напярэдзіць партызан, але сам загінуў каля в. Касцюкі. Сястра Лаўрыновіча Раіса, пасля вайны Дубашынская, у той час 11—12-гадовая дзяўчышка, знаходзілася ѹ партызанскім лагеры, часта пад выглядам сіраты хадзіла ѹ разведку па вёсках.

Вясной 1944 г. партызанам паведамілі, што па дарозе Шаркаўшчына — Міёры рухаецца абоў немцаў і паліцыі. Народныя мсціўцы напалі на абоў. Некалькі немцаў і паліцэйскіх, у тым ліку здраднік радзімы Ляўкінь Фокаў, былі ўзяты ѹ палон.

Жыхары вёсак дапамагалі партызанам вёсці разведку, забяспечвалі прадуктамі харчаванія, пярэдка рамантавалі абурак, вонратку.

Вельмі дапамагаў пам настаўнік Мікалай Іванавіч Яблонскі, які дастаўляў разведданыя аб нямецкіх гарнізонах (ён валодаў пямецкай мовай). Шмат адказных даручэнняў камандавання брыгады выканалі падпольшчыкі Іван, Сяргей і Рыгор Яблонскія, Сяянтан Іосіфавіч Яблонскі, яго сын Іван, Уладзімір Рыгоравіч Дарашчонак і яго бацька Рыгор Фёдаравіч Дарашчонак, Пётр Лявонавіч Дарашчонак, Вікенцій Каспаравіч Шатыбелка, Уладзімір Ходзюш, Міхаіл і Іосіф Лысенкі, Генадзь Голуб.

Скразь агонь і смерць

З успамінаў П.М.Баранава, былога камандзіра аддзялення партызанскага атрада «За перамогу» брыгады імя С.М.Кароткіна, жыхара Шаркаўшчыны

Наша брыгада была створана ѹ чэрвені 1942 г. па базе асобных партызанскіх атрадаў «Мсцівец», «Грозы» і імя К.Я.Варашылава. Да лютага 1943 г. яна называлася

ся партызанскай брыгадай Сіроцінскай, затым да чэрвеня таго ж года — партызанской брыгадай імя Ф.Э.Дзяржынскага.

С.М.Кароткін да вайны працаваў рэ-

дактарам шумілінскай раёштай газеты. Калі ўжо быў камандзірам брыгады імя Ф.Э.Дзяржынскага, загінуў у час пералёту за лінію фронту. У памяць аб ім і была названа тады наша брыгада.

Мы дзеінічалі на акупіраванай тэрыторыі Сіроцінскага, Расонскага, Полацкага, Ушацкага, Пліскага, Шаркаўшчынскага і Міёрскага раёнаў.

Партызаны праводзілі дыверсіі на чыгунках Полацк—Маладзечна, Віцебск—Полацк, Гарадок—Несвіль, на шашэйных і грунтавых дарогах. Разгромлі варожыя гарнізоны на станцыях Язвіна і Лоўша Сіроцінскага, у вёсках Гута, Яничыкава, Званас і Балдыши Полацкага і Азерцы Пліскага раёнаў.

На працягу ўсяго 1943 г. партызаны брыгады актыўна ўдзельнічалі ў разбурэці чыгуначных камунікацый праціўніка. Толькі ў жніўні 1943 г., калі пачалася «рэйкавая вайна», на чыгуццы Полацк—Маладзечна народныя месціўцы нашай брыгады падарвалі болыш за 2 тысячи рэек. Здаралася так, што некалькі гадзін запар ляцелі ў паветра варожыя камунікацыі. «Рэйкавая вайна» не спынялася да злучэння партызан з часцямі Чырвонай арміі.

У пачатку верасня 1943 г. праціўнік з гарнізона в. Зябкі ў колькасці да 100 чалавек увайшоў у павакольныя населенія пункты. Фашысты грабілі людзей, прымусова забіralі маладых хлопцаў і дзяўчатаў на катаржныя работы ў Германію. Разведка паведаміла, у які час яны будуть вяртацца ў гарнізон. Нашым атрадам была зроблена засада каля чыгуначнай станцыі Зябкі. Падпусціўшы захопіштва метраў за 100, мы адкрылі моцны агонь. У баі было забіта 15 гітлераўцаў і 20 параненых.

У гэтym жа месцы дыверсійнай групай атрада «Грозны» на чыгуццы Полацк—Маладзечна, каля раз'езда Баравое, былі спалены лесапільнны завод і вялікая колькасць гатовай лесапрадукцыі і сыравіны. Гэтай жа грунай на рацэ Шоша, каля станцыі Падсвілле, быў узарваны чыгуначны мост.

У сакавіку 1944 г. перад нашай брыгадай, а таксама брыгадамі імя І.В.Сталіна, імя К.Я.Варашылава, 1-й антыфашысцкай была паставлена задача — сарваць рух паяздоў па чыгуццы Полацк—Маладзечна і вузкакалейцы Пароф'янаў—Беразіно. Сотні мстраў рэек адначасова ўзляцелі ў паветра, рух па чыгуццы Полацк—Маладзечна быў спынены па 9 сутак. Не паспявалі гітлераўцы закончыць рамонт пучей, як партызаны зноў выходзілі на чыгуунку і разбурали яе.

У канцы 1943 г. фронт наблізіўся да паўночных граñц Полацка-Лепельскай партызанскай зоны. Каб пазбавіць ад партызан свае тылы, гітлераўцы ў снежні 1943—лютым 1944 гг. некалькі разоў імкнуліся прарваць абарону лясных салдат. Аднак усё іх атакі правадліліся. Вясной 1944 г. праціўнік арганізаваў карыння экспедыцыі «Свята вясны» і «Імжысты дождж». У 60-тысячную групоўку карнікаў уваходзілі франтавыя часткі і спецыяльныя падраздзяленія. На ўзбрасці гітлераўцаў было 235 гармат, 137 танкаў, каля 75 самалётаў, два броненаязды. Тады мы не ведалі дакладна аб варожай сіле. Гэтыя лічбы я прыводжу з успамінаў У.Е.Лабанка, камандзіра партызанскага злучэння Полацка-Лепельскай зоны.

Наша брыгада знаходзілася паблізу вёскі Празаркі і станцыі Зябкі. Трымалі абарону ад вёскі Асінаўка ўздоўж возера Шо і па правым беразе ракі Шоша. Супраць кароткіншчыні была кінута групоўка злачынцы Вятвіцкага ў колькасці 5 тысяч чалавек, 26-ы паліцэйскі полк і асобы полк СС. 25 дзён мы вялі няспынныя баі, адбіваючы жорсткія атакі ўзброенага да зубоў ворага, забяспечаваць танкамі, цяжкімі гарматамі, авіацыяй. Дарагой цашой даставалася праціўніку кожная пядзя зямлі. Партызаны біліся з незвычайнай храбрасцю, выматываючы сілы ворага, злішчаючы яго тэхніку.

Праціўнік спрабаваў выціснуць нас з гэтай мясцовасці і заняць шашу, якая вяла да мястэчка Кублічы, прарвацца ў тыл партызанскім брыгадам. Камандаванне аддало загад — разарваць кальцо блакады, а яно тады звузілася да 8 кіламетраў. Пад вечар 4 мая аспоўнія партызанскія сілы занялі выгадны зыходны рубеж па поўдзені ад вёскі Забораўна ў Матырыўскім лесе. У поч з 4 па 5 мая абарона праціўніка была прарвана, гарнізоны вёсак Паперына і Новас Сяло разгромлены. Партызаны арганізавала выйслі ў лясны масіў па ўсход ад гарпасёлка Ушачы. З блакады было выведзена і каля 15 тысяч мірных жыхароў.

Камандаваў брыгадай Уладзімір Мануілавіч Талаквадзе, а камбрыгам быў Адольф Брапіслававіч Эрдман.

Самалёты прылятаючы апоўначы

З успамінаў Б.Р. Макавейчука, былога начальніка партызанскага аэрадрома

Несяк вечарам у апошніх дніях сакавіка 1944 г. мяне выклікалі ў штаб 4-й Беларускай брыгады, які размяшчаўся ў вёсцы Чырвоны Луг. Там мяне ўручылі загад аб арганізацыі аэрадрома для прыёму самалётаў. Гэтым загадам я быў назначаны начальнікам пасадачнай пляцоўкі.

Выбар свой я спыніў на возеры Ельня, што ў самым цэнтры непраходнага балота Багна-Мох. Тут, па астраўку, адзіны будынак — маленькая хатка і хляўчук. Партызаны жартам называлі гэта месца востравам Рабізона.

На гэты маленькі востраў можна было дабрацца толькі зімой. Тут жыў адзін стары. Звалі яго Фёдар Буда. Зімой ён шарыхтоўваў сабе прадукты, лстам лавіў рыбу, і так перабіваўся да маразоў.

Ужо 4 красавіка я з групай партызан, выдзеленых у памочнікі, падрыхтаваўся да прыёму першых самалётаў з Вялікай зямлі. Напярэдадні звязаўся з аэрадромам, дзе знаходзілася гвардзейская авіячасць, якая абслугоўвала партызан. Дамовіліся аб сігналізацыі і прыёмцы самалётаў.

І вось на партызанскі аэрадром на возеры Ельня прыязмліўся першы савецкі самалёт. Лётчык Тарасаў потым яшчэ неаднаразова прылятаў да пас. Кожную поч самалёты рабілі па искалькі рэйсаў.

Вясна ўступала ў свае правы. Гэты аэрадром аказаўся ўжо непрыгодным. Трэба было падрыхтаваць новы.

Будаваць новую пасадачную пляцоўку дапамаглі мясцовыя жыхары. Кожны дзень было занята па гэтай работе па 250 — 300 чалавек з розных населеных пунктаў. Працавалі з сярэдзіны красавіка да 7 мая 1944 г. Але з-за піскай воблачласці, пастаянных даж-

джоў не было магчымасці прымаць самалёты.

Пад вечар 9 мая вырашыў з'ездзіць у вёску Шаптырова, дзе знаходзіўся партызанскі шпіталь, праведаць хворых і параненых. Там мяне засыпалі пытаниямі, калі прылягаць самалёты для адпраўкі людзей па Вялікую зямлю на лячэшце. Нічога канкрэтнага па гэта адказаць не мог. Толькі 12 мая дэнь выдаўся надзвычай сонечны. Усё мы, як кажуць, вочы прагледзелі, чакаючы самалётаў. Яшчэ раз вызначылі напрамак ветру. Сігналы каstry размясцілі літарай «Г». Загадзя зрабілі каўпакі з чорнай бляхі па выпадак, калі варожыя самалёты выявіяць каstry. Гэтымі каўпакамі можна было хутка закрыць агонь.

17 мая апоўначы парэшце пачаўся гул самалётаў. Загарэліся каstry, абазначаючы лініі пасадкі. Дзесьць вінтакрылых машын прыязмліліся па аэрадроме.

Збраўшы параненых і хворых партызан, самалёты выліцелі па Вялікую зямлю.

...23 мая наш аэрадром прыняў чатыры самалёты. Яны даставілі партызанам бос-прыпасы, медыкаменты, свежыя газеты. У дэвэ гадзіны почы самалёты ўзялі курс назад. А раніцай прылягнулі яшчэ два самалёты. Лётчыкамі былі Барыс Палоў і Васіль Васільев. Ноччу яны вярнуліся на сваю базу.

Праз некалькі дзён гітлераўцы пададзілі другую карышчую экспедыцыю супраць партызан. Пасадачную пляцоўку прыйшлося замаскіраваць, закідаць галлём, а потым і наогул пакінуць яе. Самалётаў больш мы не чакалі. Кола блакады з кожным днём сціскалася ўсё маштаб. Партызаны пад націскам ворага адышлі далей на балота Багна-Мох.

Подзвіг ратны, подзвіг працоўны

З успамінаў П.Н. Максіменкі, былога камандзіра атрада «Паўночны»

У другой палове верасня 1943 г. мяне адклікалі з Паўночна-Захоўнага фронту ў распрараджэнне Наркамата дзяржбяспекі, які знаходзіўся тады ў Падольску. Шчыра кажучы, не ведаў, што стала прычынай гэтага. Прайшло двое сутак. І толькі потым

паведамілі, што мяне накіроўваюць у тыл ворага. Неабходна было прыкладна да 20 каstryчніка скамплектаваць групу з сямі-васьмі чалавек, у якой павінны быць радысты, надрыўнікі, разведчыкі.

Створашу групу назвалі «Паўночны».

Раён яс дзесяткія — наўпочны заход Вілейскай вобласці, а дакладней, Докшыцкі, Глыбоцкі, Шаркаўшчынскі, Пліскі і Дунілавіцкі раёны. Перад намі стаяла трывадлівая задача: разведка, дыверсіі, контрразведка.

...Аператыўны работнік Сенічаў пайшоў на заданне 6 лістапада, а вярнуўся 9. Вярнуўся не адзін, а з высокім, армейскай выпраўкі маладым чалавескам.

Сенічаў коратка далажыў аб выкананні задання і пазваў свайго спадарожніка. Ім аказаўся Аляксей Лук'янавіч Танканог, начальнік разведкі партызанскаага атрада імя Г.К.Жукава брыгады імя ЦК Кампартыі Беларусі. Танканог зняў шыцель, і мы ўбачылі па грудзях яго ордэн Леніна.

...33-я армія Заходніага фронту змагалася пад Вязьмай у акружэнні вось ужо каля трох месяцаў. Боспрыпасы па зыходзе, харчоў амаль пяма, асабовы склад арміі змучаны бесперашчынні абарончымі баямі. Камандаванне арміі распрацоўвала план выхаду з акружэння. На прарыў ударныя падраздзяленні ішлі цераз раку Угра. А.Л.Танканог у гэтых баях камандаваў ротай.

Ва ўзнагародным лісце Аляксея Лук'янавіча таго часу адзначана: «За час басёў з пямецкімі акупантамі тав. Танканог А.Л. прайвіў сябе як мужык і адважны камандзір, адданы справе Леніна-Сталіна.

У баях за вёску Шыпуны (Вяземскі раён) тав. Танканог А.Л. першы ўварваўся ў вёску: ва ўпор расстрэльваў фашыстаў з ручнога кулямёта. У баях 20 — 21 сакавіка 1942 г. за в. Хмельнікі, калі да вёсکі ўшчыльную падышлі 6 танкаў, тав. Танканог ва ўпор страліў па танках ворага з ПТР, падбіў адзін, знишчыў двух танкістаў. Два танкі былі подбиты разам з байцамі.

У час другой атакі тав. Танканог, знаходзячыся з байцамі, патхіяў іх, вёў зпішчальны агонь у абароне і асабіста зпішчыў чатырох фашыстаў».

Заключэнне Васіліага Савета арміі: «Дастойны ордэна Леніна».

Камандуючы 33-й арміі генерал-маёр М. Яфрэмаў.

За члена Васіліага Савета палкавы камісар А. Уладзіміраў.

Загадам па Заходнім фронце ад 28 сакавіка 1942 г. А.Л.Танканог узнагароджаны ордэнам Леніна.

Аднак не пашанцавала Аляксею Лук'янавічу. Праз искалькі дзён яго цяжка кан-

тузіла, і ён трапіў у палон да фашыстаў. Апрытомніць у Полацку ў лагеры для венцінапалонных. Але захаваў і пасіў пры сабе дарагую ўзнагароду — ордэн Леніна і пасведчанне.

Трэба было вырвацца з лагера чаго б гэта іш каштавала. Аляксей Лук'янавіч распрацаваў план зпішчэння аховы і ўцёкаў. Аднак васінапалонных раздзялілі па групах і вывезлі ў розныя месцы на работы. Танканог папаў у вёску Замошша, што за искалькі кілометраў ад вузлавой сталіцы Круляўчыцы. Тут ён арганізаваў групу з 5 чалавек і паставіў задачу рыхтавацца да ўцёкаў. Мяшчовыя жыхары тайком перадалі ім искалькі гранат. Даведаўшыся, што акунанты рыхтуюцца да інейкага свята, Танканог пазначыў ажыццяўленне свайго плана па гэты дзень.

Калі фашысты сабраліся пад тэктам грузавой машыны і началі папойку, Танканог падаў сігнал да захопу зброі, якая знаходзілася ў кабінах машын. Немцы лічылі, што галодныя, змучаныя іспасільшай працай васінапалонных не змогуць уцячы і дапусцілі памылку: пакінулі каля машын толькі аднаго вартавога. Ён пайграваў па губным гармоніку інейкую молодью і чакаў сваёй чаргі папасці пад тэлт.

Байцы падкраліся да вартавога і рэмнем сціспулі горла. Гітлеравец інават крыкнуў іс паслеў. Адзін з васінапалонных скапіў гармонік і стаў выконваць пямецкую песню.

— Усім да машын! Захапіць у кабінах зброю і бягом да балота! — скамандаваў Танканог, сціскаючы ў руцэ аўтамат пямецкага вартавога.

Толькі потым, калі сціхла музыка і васінапалонны быў ужо сярод сваіх, фашысты адкрылі страляніцу.

Пад раніцу група выйшла з балота да хутара. У жалчыны, якая працавала каля дома, спыталі пра партызан. Яна вынесла з хаты бохан хлеба і гладыш кіслага малака, начаставала. Потым да іх падышло сівы чалавек і без усякіх росынтаў узяўся праводзіць іх да партызан.

Так папаў Аляксей Лук'янавіч Танканог у атрад імя Г.К.Жукава, дзе пасля ўдзелу ў искалькіх баявых аперацыях яго назначылі камандзірам узвода. Многія з гэтых аперацый былі вельмі дзёрзкія. Напрыклад, вывад з памесція Бэзымполле больш за 500 галоў буйшай рагатай жывё-

Xouñjocb npgoaõojebabt lyctbic sapocjan kycataphimka, o6xouñjutb tonimic mecta 6ojoj. A bot celiac Jake Borupin topaickoh tpo- tyap kaaajica kypthim nojphenom b rogy. Ho

...Jibeyurka cتاباچاچ ناتن 60٪، نه
مکارابرا یکتاجوچن، خوت اونا اسپورا
هموچانم نه مچه /Bajauan kumortop،
Binaجاییه کراچیکا مچکم، خوت ناپن-

Al-Bakhaar passeeqah

Hauptschriftsteller des 19. Jh. 4.

Bphnja na omyuky jicca, a pacchokunia
otpaja co etopon namparjennia jirankunia
otpaja namparjennia na pacchokunia
metpob otjni goeu ot apyroto n jai tipnka-
sanice he ottppbarab otnia 6ec kowaujbi. Tog-
uyctne namparjennia tipnempiu na 70 metpob
ot pacchokunia otpaja, minio 6biti jaiu cni-
hai r ottppbarab otnia. Takaa octchahbra jija
namparjennia okazajach ncoeknjuzamion n on b
nhanke 6ekai, ne jarb inn ujihoro pictpejia.
B pegyjihrate goa hman 3axbahan 15
fphauuy3cknx suntorok, 20 geyprininknx,
oujin pyhnon hemekunii hyjzement, tpu n amu-
ka hemekunix matpobor, okoto 100 rphat n
12 namparjennia jobbo c pby3om.

Люжнінг зін язичнік, а носіїн пасре-
жні кунтчык. Осепольн то менин Коюа.
Ніпілінкінн зірою опара жас мекінде-
жні кунтчык. Осепольн то менин Коюа.

... 6711A opfamn3auun p3abreJkun mnoj0
6711A moccjania rpyma 12 c7ojoBc noJ-py-
kobojctBom jic7chani7ra Bacnjipkora. Bcje7a
3a p3abreJkun jBmnyjca o7pa7a. C7apmu7n
p3abreJkun rpyma 7rpyma 7rpyma 7rpyma
M7ojaX upnogx07nt y7crt Bocimoo6a3amnix
n 7to Boin7 n Kome7jai7t Bpice7am 7n7mpa-
7c7inn M7apkr07m7nti n7m Bpac7ar 7c 7oje-
ce7inn o ton, 7to 7o M. M7o7pi 7brnac7ra
6711A o7p7me co7mne7ne 7ap7nsa7.

3 ychamihay lirhara lirhira littpoba, kama haj3ipa atpala «Chapak»

Y Bakojiuax Becki E-Jabi

3 1953 r. 38000 tpykuwani rajaoy Arikci
Jyr anabari yanaqatbaray kartac ma Tarapci
na. Tpamoyhina gyuhi trapuwin aj3anahabi
opjanami Jelina, Kactpbyhukin Pabazi-
ubi, «Shak Ilawuhbi» i imarjikmi Mca-
jami.

9. jūnijā 1943 r. A.J.Taukāns bija i katra 2000 abešak, skrīvētais pārītājiem. Iepriekšējā gadsimtā tādiem ieradumi bija ļoti reti. Tādēļ šāds ieradums bija ļoti nozīmīgs. Lai gan tādiem ieradumi bija ļoti reti, tādēļ tādiem ieradumi bija ļoti nozīmīgs.

надо быть бодрой. Этого требует дело, об этом строго напоминал комиссар партизанского отряда, провожая в путь и вручая чемодан, в котором, как он шутливо выразился, лежал «пирожок с начинкой».

И вот конец пути — большое здание. Настя бросила быстрый взгляд на вывеску, на которой поверх слов уродливо корчилось изображение свастики. С беспечной улыбкой подала пропуск часовому, и, получив разрешение, скрылась за входной дверью.

Поговорив с секретарем-машинисткой по какому-то пустяковому вопросу, она, как бы в забывчивости, оставила чемодан в темном углу помещения и вышла на улицу, слова беспечно улыбнувшись часовому. В оставленном чемодане лежал грозный груз — мина замедленного действия. Это и был тот «пирожок с горячей начинкой».

Мина сработала в положенное время. Так было взорвано помещение немецкой жандармерии в городе Глубокое. На счету отважной разведчицы Бельской прибавилось еще 12 убитых гитлеровцев.

Анастасия Давыдовна Бельская родилась 20 июня 1923 года в селе Орехово Начского сельского Совета Полоцкого района в семье крестьяншины. Семья была очень большая, и детям с раннего возраста приходилось много работать.

Настя отличалась исключительным трудолюбием как в школе, так и дома. Она была первой помощницей матери — пасла свою и соседских коров, выполняла различную работу по дому, присматривала за младшим братом Костей, сестрами Соней и Варей.

Окончив семилетку, по совету своего старшего брата Иосифа, который в это время работал учителем, Анастасия решила стать учительницей и поступила в Полоцкое педагогическое училище. Приезжая на летние каникулы домой, она не собиралась отдыхать, а сразу включалась в работу. Работала вместе с колхозниками на прополке, на сенокосе. Всегда ее ставили в пример другим.

На втором курсе всех студентов отправили в воспитные лагеря. Там студенты изучали воспитное дело. Анастасия была одним из лучших стрелков.

В 1940 году в связи с тем, что в области не хватало учителей начальных классов, более способным студентам предложили пойти работать, а училище кончить заочно. Анастасия согласилась. Она была

направлена в деревню Звонь Ушачского района в начальную школу, где с большим интересом и усердием стала воспитывать молодое поколение. Когда фашистская армия вступила на белорусскую землю, Анастасия без всякого колебания пошла в партизанский отряд.

Анастасия стала разведчицей в партизанских подразделениях, которые дислоцировались в лесах бывших Плисского и Дисненского районов.

...У полицаев и эсэсовцев Анастасия была на особом счету. Враг считал ее неуловимой и крайне опасной диверсанткой-разведчицей. Друзья-партизаны видели в этой невысокой худенькой девушке особый талант прошкать в самые опасные места.

Шло лето 1943 года. Народные мстители своими боями операциями активно помогли Красной армии гнать врага на запад. Гитлеровцы цеплялись за каждый укрепленный район, создавая там усиленные гарнизоны.

Разместился такой гарнизон на центральной усадьбе совхоза «Городец». Партизаны решили разгромить гарнизон врага. Нужно было определить его силу, выявить слабые места. И вот в разведку вместе с двумя товарищами пошла отважная Анастасия Бельская.

Но удача, не раз сопутствовавшая ей в самых рискованных вылазках против врага, на этот раз изменила. Разведчица попалась на засаду. Настю тяжело ранили в ногу. Но она, истекая кровью, продолжала отстреливаться. Вот выпущена последняя пуля, потом схватила гранату, чтобы взорвать себя, но не сдалась живой в руки врага. Но не успела...

Ее доставили в гарнизон в Городце. Под усиленной охраной продержали два дня в местной больнице, а затем бросили в каменный подвал здания штаба гарнизона.

Здесь в подвале Настя встретила свою подругу Анну Краснякову. Анна была схвачена фашистами как связная партизан и невольно стала свидетельницей тяжелых испытаний, которые выпали на долю Анастасии.

По десять раз в сутки вызывали на допрос. Допрос вел изменник Родины, начальник гарнизона Иван Ветвицкий. На столе перед ним всегда лежали плетка и пистолет. Тут же стоял графин с водкой. Водку он пил стакан за стаканом.

Напрасно старались палачи выведать у Анастасии, где находятся партизаны, какое задание она выполняла, пробираясь в Городец. Девушка молчала. После допроса ее, избитую до потери сознания, бросали снова в подвал.

Несколько раз возили ее на допрос в Глубокое. Но так и не узнали от девушки ровно ничего.

Партизаны сделали попытку вырвать из лап врага свою лучшую разведчицу. Они заманили фашистов в лес и паязали им бой. Двадцать шесть убитых и десятки раненых увезли с поля боя караулы. Но разгромить гарнизон и освободить Настю не удалось. Ее расстреляли.

Это произошло 27 апреля 1944 года. В центре парка в Городце гитлеровцы собрали все население деревни. Конвой вывел Настю из подвала и ударами прикладов погнал к ранее вырытой могиле. Раненая, изуродованная пытками, она и сейчас па-

водила страх на фашистов. Ее сопровождали двадцать вооруженных солдат, хотя от подвала до могилы было 30—35 метров. Партизанка шла с гордо поднятой головой. Она пела. Когда разведчица подошла к могильной яме, она повернулась и крикнула:

— Стреляйте, гады! Все равно всех не перестреляете! За мою голову вы дорого заплатили!

Выстрел оборвал голос отважной партизанки...

Жители Городца, Лужков чутут память Анастасии Бельской. На ее могиле высится обелиск, ее именем названа улица в Лужках.

В Лужковской средней школе по многолетней традиции 27 апреля — в день гибели Анастасии Бельской — проходит день ее памяти.

З фонда музея баявой славы Лужкоўская сярэдняя школа.

Ішлі ў разведку хлапчуکі

У 1960—1970-я гады, калі я працавала настаўніцай беларускай мовы і літаратуры ў Шаркаўшчынскай сярэдняй школе, мы шмат увагі ўдзялялі пошукувай работе. Вучні сустракаліся з удзельнікамі Вялікай Айчыннай вайны, запісвалі іх успаміны. Вялі перапіску з бытумі камандзірамі і камісарамі партызанскіх брыгад і атрадаў, якія змагаліся з фашистамі на тэрыторыі Шаркаўшчынскага раёна. Гэтыя исцяжэнныя сведчанні сэрцаў чалавечых адыгрывалі вялікую ролю ў выхаваўчай работе.

У 1978 г. наш клас, у якім я была классным кіраўніком, атрымаў ліст ад былога камісара партызанскай брыгады імя Суворава Мікалая Ягоравіча Усава, у якім ён расказваў пра лясых гаўрошаў Жэню Кухарэнку, Сяргея, Аляксея і Ваню Слабухаў.

З Жэнем Кухарэнкам Мікалай Ягоравіч пазнаёміўся ў партызанскай брыгадзе. Хлопчык год чатыринаццаці, апрачуты ў лёгкую куртку, на галаве — чырвонаармейская пілотка, на грудзях — пямяцкі аўтамат. Саніроўны партызан. На гаворцы адчувалася, што ён не мясоўы жыхар, па сумных вачах няцяжка было вызначыць — паспытаў гора.

Цяжкі лёс у Жэні Кухарэнкі. Прысхаў

ён з маці і двумя малодшымі братамі з Ленінграда пагасціваць да дзядулі Антона ў вёску Громаўку Дрысенскага раёна. Тут яго і застала вайна.

Аднойчы ў вёсцы з'явіліся фашисты, пачалі патрабаваць зерне, якое было схавана ў зямлі. Дзядуля супраціўляўся, яго спачатку білі, а потым застрэлілі. Бачыў Жэня, як згарэлі ў хаце яго браты — Алег і Толя, а цяжка параніную маші забралі пікунды фашисты.

Жэня пайшоў у партызанскі атрад. Адвага і знаходлівасць здзіўлялі пават бытавых партызан.

Аднойчы Жэня вяртаўся з разведкі з мястэчка Шаркаўшчыны. Недалёка ад вёскі Казачкі испадзявалі паткнуўся на фашистскую засаду. Немцы былі зусім блізка, але агню не адкрывалі, відаць, разлічвалі захапіць юнага разведчыка ў палон. Не страляў і Жэня. Маўляў, адзін супраць не сколькіх гітлераўцаў. Аўтамат тут не дапаможа. Уся надзея на гранаты, якія ляжаць за пазухай.

Фашисты, якія заўважылі, што хлопчык не збірасцца страліць, асмялелі, сталі набліжацца. Калі падышлі блізка, Жэня выхапіў гранату і кінуў у гітлераўцаў, а сам упаў на зямлю. Выкарыстаўшы паніку ў радах ворага, юны разведчык непрыкмет-

на змік. Толькі вышаходлівасць і смеласць вырагавалі яму жыцце.

А праз тыдзень пасля гэтага здарэния Жэня разам з партызанамі прабраліся ў Шаркаўшчыну, дзе размяшчаўся варожы гарнізон, і без адзінага выстралу абязбройлі вартавых, а потым адправілі іх у штаб брыгады...

За баявыя заслугі перад радзімай ён быў узлагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі. Толькі праз дваццаць год узлагарода змайшла героя. А уручаў яе ў Ленінградзе па ўрачыстым зборы ў Палацы піянероў былы камісар партызанскай брыгады імя Суворава Мікалай Ягоравіч Усаў. У гэты ўрачысты момант піянеры як бы зноў прымалі яго ў свае рады. А чырвоны гальштук павязаў партызанскому разведчыку яго сын.

Сталелі ў баях

З успамінаў П. Касцюкевіча, былога разведчыка партызанскай брыгады «Спартак»

У кошай разведцы штаба партызанскай брыгады «Спартак» я быў самым маладым. Было мне ў той час 17 гадоў. Начальнік разведкі Віктар Зусў, былы кадравы кавалерист, дапамог хутка авалодаць верхавой яздой у сядле. Многаму мяне вучылі і дапамагалі мае старэйшыя таварышы Юльян Мацук, Веня Лук'янаў і Сямён Мілянщэвіч, які пасля гібелі В. Зуева стаў нашым начальнікам разведкі.

Перад намі была пастаўлена задача: як можна больш даведацца пра ворага, яго баявую моц, пра перамяшчэніе войскаў і паліцэйскіх атрадаў.

Па пяходжаных сцяжынках, па балотах і прасёлочных дарогах мы непрыкметна прабіраліся ў самыя аддаленыя вёскі, падыходзілі да варожых гарнізонаў і пранікалі іншы раз у іх.

Вясной 1944 г. нам паведамілі, што з боку Палацка супраць партызан будзе пакіравана варожая групоўка. Камандаваніе брыгады адправіла групу разведчыкаў у складзе пяці чалавек на ўсход, да Дзіспы, пад Палацк, каб упэўніцца ў гэтым. У склад гэтай групы ўваходзіў і я. Старшым групы быў назначаны вопытны разведчык Іван Макарашка. Па бяспечных месцах мы ехалі днём, па небяспечных — поччу.

Было гэта ў канцы мая. Стаяла ціхая зорная поч. Мы перасяклі бальшак Шар-

Вашу Слабуху было 14 гадоў. Ён мужчына пералосіў цяжкасці партызанскага жыцця. Быў вышаходлівым і кемлівым разведчыкам. Ваня заўважыў, што ў час бою, калі ў варожым тыле загараліся белыя ракеты, пемцы заўсёды адступалі. Умоўны гэты сігнал ці проста выпадковасць?

Аднойчы ў час бою, калі для партызан склалася крытычная сітуацыя, ён вырашыў праверыць свае пазіцыі. Прабраўся ў тыл ворага і пусціў белыя ракеты. Фашысты адступілі. Доўга ламалі партызаны галаву, што ж здарылася? І толькі тады адкрыў сакрэт Ваня Слабуха. Камандзір атрада перад строем расцалаваў юнага героя.

Л.В.Пранік, былая настаўніца Шаркаўшчынскай сярэдняй школы.

каўшчына — Новы Пагост і звярнулі па прасёлочную дарогу. З абодвух бакоў дарогі чарнелі дахі хутараў. І ранtam элсва і справа раздаліся аўтаматыя чэргі. Трасіруючыя кулі кішжалыным агнём разрэзалі сінь почы. Кошь правадніка ўздыбіўся, праваднік зваліўся ў капаву, а пашы ва ўсю сілу кінуўся наперад. Кіламетры чатыры, не чуючы пад сабой зямлі, імчалі нас коші.

Спышліся па ўзлеску бярозавага гаю. Слава богу, усе жывыя і цэлые, толькі плячо майго пішака крапула куля.

Вяртаючыся з разведкі, мы даведаліся, што ў туго поч па дарозе з Шаркаўшчыны на Новы Пагост рухаўся буйны фашысцкі абоз пад узмошненай аховай гітлераўцаў і іх памагатых. Абоз, звярнуўшы з дарогі, спыніўся па начлег. Вартавыя пасты абоzu і абстралялі нас. Пазней абоз гэты быў разбіты партызанамі Міёршчыны.

Гітлераўскі гарнізон у вёсцы Васевічы прыносіў пашай брыгадзе пяяма пепрысмінаццей. Амаль кожны дэсіль фашысты адкрывалі мінамётны агонь па ўзлеску. Міны рваліся підалёка ад лагера пашага другога атрада. Камандаваніе брыгады вырашила знішчыць варожы гарнізон. Патрэбна было вывучыць усе падходы да вёскі Васевічы і па магчымасці выявіць размяшчэніе агнявых кронак ворага.

Гэта пялёгкае заданне клалася на плечы

разведкі. Пад вёскай Вассвічы мес давялося трыв разы хадзіць у разведку: з Аляй Зелянковай і два разы з начальнікам разведкі Сямёнам Мілянщэвічам. Ноччу выпаўлі па адкрытас месца, заляглі ў канаву і зрабілі некалькі адзілочных выстралаў з аўтаматаў. Калі з боку вёскі ўдарыў шквалыны агонь, мы хунцелька адпаўлі ў ішас месца і з-за кустоў назіралі ў біюкль, адкуль вядзеца агонь. З гэтага месца мы пайшлі толькі тады, калі

пацимисла і фашысты амаль спынілі стралішту. Нам удалося выявіць, дзе больш за ўсё знаходзіцца ворагаў.

У поч пад 20 чэрвеня 1944 г. гарнізон у Вассвічах быў разгромлены. У гэтым бai загінулі і насы баявыя таварыши, шудоўныя хлопцы, сярод якіх быў мой старэйшы сябра Веня Лук'янаў, самы малады камісар 4-га атрада нашай брыгады. Было яму 20 гадоў.

Незабыўны сорак другі

З успамінаў П.В.Гур'янава, былога камісара партызанскага атрада № 4 брыгады «Спартак»

У 1942 г. лагер партызанскага атрада, на базе якога потым вырасла партызанская брыгада «Спартак», знаходзіўся прыблізна за два кілометры ад прымыкаючых да Казяпскіх лясоў хутароў вёскі Азэрава і за 300 метраў ад так званай журавоўскай копанкі. Так мясцовыя жыхары называлі канаву, якая працягнулася ад Азэрава да вёскі Замошча Браслаўскага раёна.

Гэтая, заўсёды напоўненая водой глыбокая канава як бы раздзяляла на дзве часткі вялізны масіў Казяпскіх лясоў, які стаў раёнам дыслакацыі брыгады «Спартак».

Восень 1942 г. была сухой, цёплай. Першыя замарозкі выдаліся испрацяглымі і лёгкімі, што давала магчымасць партызанам да пачатку пямецкай карнай экспедыцыі (да 22 лістапада) жыць у шалашах. Толькі штаб атрада размяшчаўся ў ісвялікім драўляным доміку.

Партызанская разведчыкі, якіх узначальваў Фёдар Коньшаў, установілі, што ў склад карнай экспедыцыі ўваходзілі даволі вялікія сілы розных відаў войскаў. Але, нягледзячы на гэта, пародныя месціўцы не пакідавалі, а спакойна рыхтаваліся да мансураванага адыходу. Усё трэба было зрабіць так, каб і ворагу інвесці значыць страты, і сваіх людзей зберагчы.

І вось раніцой 22 лістапада пачалося. Карнікі ішлі да лесу, дзе размяшчаўся партызанскі лагер. Падняўшыся па трывоце, партызаны зрабілі некалькі групавых залпаў па ворагу. Тым самым далі зразумець фашыстам, што іх чакае сур'ёзнае супраціўленне. Вядома, сілы былі няроўныя. Прыняць сустрэчны бой — азначала загубіць уесь атрад. Тому, выкарыстоўваю-

чы некаторую разгубленасць у фашысцкіх радах, партызаны здолелі імпенса адараўца ад іспрыяцеля, перабраўшыся цераз копанку. Варожы танкі спыніліся, а пехацінцы праследаваць пародных месціўцаў без падтрымкі тэхнікі пабаяліся.

Камандаваніс партызанскага атрада вечарам гэтага ж дня вырашыла вывесці людзей у больш недаступныя па сваёй забалочанасці раёны у Казяпскіх лясах — у Жураўлінас балота. Яно размяшчалася паміж вёскамі Журавоўшчына і Свілы. Пад покрывам ночы партызаны выйшлі на ўскраск лесу. Адсюль было відаць мноства пажараў. Гітлераўцы спальвалі ўсе прымыкаючыя да лесу хутары і вёскі.

Партызаны, прыбыўшы па новае месца дыслакацыі, збудавалі некалькі зямлянак, таму што началі ўзмацняцца маразы. Дрэнна было з харчаваннем. Усё гэта прымушала больш дасканала прадумваць пытанні будучай зімоўкі. Было прынята рашэнне часова пакінуць раён Казяпскага лесу і, раздзяліўшыся на ісвялікія групы, перабрацца ў Расонскі раён. Лесапід Жабін павёў адну группу. Мікалай Сіяпанав узначаліў группу, у якую ўваішлі камандзір узвода Іван Шафранскі, кулямётчык Аркадзь Озераў і яго брат Пётр, Васіль Голубеў, я і іншыя партызаны, усяго 12 чалавек. Астатнія групы павялі таксама найбольш вопытныя партызанская камандзіры.

Наша група ішла поччу, а днём спынілася па двух хутарах, што знаходзіліся за 13 кіламетраў ад Шаркаўшчыны. Размясціліся і ляглі спаць, выставіўшы вартавога. Але дзесьці калі дзвюх гадзін дні разбудзіў нас крыкам «Паліцэйскі!». Мы ўсе імпенса ўскочылі, разабралі зброю. З боку ісвя-

лікага іералеску кароткім перабежкамі пабліжаліся фашистыкія памагатыя.

Давялося выбірацца з хаты праз кухоннае аконо і весці прыцэльны агонь у адказ. Пасля бою, які працягваўся паўтары гадзіны, паліцэйскія адступілі. Іх страты складлі 15 чалавек. Ранілі ў каленны сустаў Васіля Голубева.

Заўсёды заставаўся камісарам

З успамінаў Ф.А.Конышава, былога намесніка камандзіра партызанскай брыгады «Спартак»

Міхаіл Купрэсвіч Ігнацьсӯ парадзіўся у 1904 г. у вёсцы Юркавічы Гарадоцкага раёна Віцебскай вобласці, аднак большую палову свайго жыцця працаваў на Шаркаўшчыне.

У 1931 г. ён уступіў у рады Камуністычнай партыі. Пралацаваў на савецкай і партыйнай работе. З 1939 г. у Чырвонай арміі. Быў намеснікам камандзіра роты па налітычнай часці. Примаў удзел у вызваленіі Заходняй Беларусі. Потым — савецка-фінляндская вайна. За актыўныя баявыя дзеянні Міхаіл Купрэсвіч быў удастоены медаля «За адвагу».

Страшная вестка аб пачатку Вялікай Айчыннай вайны застала Міхаіла Купрэсвіча па Гарадоччыне. На трэці дзень Ігнацьсӯ быў у радах Чырвонай арміі па пасадзе камісара батальёна. Давялося перажыць і адступленне, і акружэнне. Так атрымалася, што застаўся па тэрыторыі, акуپіраванай ворагам. Ён збіраў вакол сябе людзей: камандзіра Чырвонай арміі, салдат, якія трапілі ў акружэнне, а таксама жыхароў вёсак.

Словы праўды камісара, яго нястрымнае жаданіе помсіць ворагу пасялялі веру ў сэрцы кожнага, у непераможнасць савецкага народа.

Людзі верылі камісару, ахвотна далучаліся да партызанскай барацьбы. У пачатку 1942 г. Міхаіл Купрэсвіч з групай сваіх таварышаў прыбыў у 2-ю Беларускую партызансскую брыгаду імя П.К.Панамарэнкі, якая дыслучаўвалася па тэрыторыі Гарадоцкага раёна. Крыху пазней Ігнацьсӯ быў пакіраваны на мяжу трох брацкіх рэспублік: Беларусі, Літвы і Латвіі для выкананія асабліва важнага задания.

Тэрыторыю Вілейскай вобласці ён прайшоў, калі можна так сказаць, па на пасадзе палітрука. З яго актыўнай дапамо-

У час нашага рэйду прыйшлося пераходзіць раку Заходнія Дзвіна, на якой лёд яшчэ быў даволі тошкі. Сустракаліся і цяжкасці ішлага характару.

4 спліція наша група выйшла ў Расонскі раён і ўзяла курс на вёску Якубова.

гай была створана партызанская брыгада «Спартак», камісарам якой ён і стаў.

Міхаіл Купрэсвіч быў душой партызан. У час баёў і выкананія самых складаных аперацый камісар заўсёды быў паперадзе, знаходзіў патрэбныя слова, якія падбадрівалі народных мсціўцаў у самыя цяжкія хвіліны. Ён умсю разумець кожнага. Заўсёды, як бы і не было цяжка на душы, са шчырай усмешкай, з бацькоўскім клопатам сустракаў і праводзіў на заданні таварышаў па барацьбе. Партызаны адказвалі свайму важаку ўзасмінню.

Ігнацьсӯ не любіў затрымлівацца ў штабе. Ён заўсёды быў там, дзе чакалі яго дапамогі і падтрымкі. Праводзіў сходы, зачытваў зводкі Саўніфармбюро. І людзі, якія так чакалі вызвалення, услухоўваліся ў кожнае слова камісара, верылі ў бліzkую перамогу.

Памятаю, як напярэдадні гадавіны Вялікага Каstryчніка мы разам з камісарам паведвалі вёскі Дуброўка, Якшты, Сямёновічы, Азэрава. У хатах, дзе праходзілі сходы, заўсёды збіралася шмат сяльчан. Прамоўца ён быў здольны. Гаварыў заўсёды горача, пераканана, праўдзіва. Вельмі часта бывала, што адразу пасля сходу камісар прыводзіў у атрад папаўненне.

Цяжка, з болем у сэрцы Міхаіл Купрэсвіч успрымаў весткі аб смерці баявых таварышаў. Ён першым ірваўся ў бой. І заўсёды, у кароткія хвіліны пераныку, калі партызаны здзіўляліся яго храбрасці, ён ціха адказваў:

— Трэба помсіць за смерць пашых таварышаў.

Восенню 1942 г. Міхаіл Купрэсвіч з атрадам партызан گраміў варожыя гарнізоны ў вёсках Ёды і Пятровічы.

У сакавіку 1944 г. камісар вёў лясных салдат па варожы гарнізон, які быў раз-

мешчаны ў Відзах. Аператыя была праведсна паспяхова.

За баявля заслугі Міхаіл Купрэсвіч быў узлагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медалямі.

Пасля злучэння з часцямі Чырвонай арміі ў 1944 г. ён быў пакінуты на савецкай рабоце ў Шаркаўшчынскім раёне. Аднаўляў разбураную гаспадарку. Да баявых узлагарод прыбавіліся ордэн «Знак Пашаны», медалі, граматы.

І па пецісі Міхаіл Купрэсвіч праводзіў значную работу па патрыятычнаму выхаванню моладзі. Ён бываў у калгасах, саўгасах, школах, па прадпрыемствах. Заўсёды заставаўся камісарам.

Мы часта сустракаліся пасля вайны.

Узрыў электрастанцыі

Дыверсіі на энергааб'ектах паралізоўвалі мясцовую прымесловасць, якую гітлераўцы прыстасоўвалі для забеспячэння патрэб арміі. Ахову такіх аб'ектаў пяслі ўзмоцненія падраздзяленіі.

Я падбіраў людзей і праводзіў інструктаж па падрыхтоўцы дыверсій. Нам неабходна было ўзварваць электрастанцыю, якая знаходзілася за кілометр ад Шаркаўшчыны ў пасёлку Чырвоны Двор. Даў заданне Антону Станіслававічу Болтычу, які ваяваў у складзе «Паўночных», і перадаў яму магнітныя міны. Па даных разведчыкаў, па электрастанцыі ішлі рамонтныя работы.

Дамовіліся, што ён, Болтыч, разам з мясцовым жыхаром Генадзэм Антонаўчам Гардзіенкам паседзіц у Чырвоны Двор малоць зерпі і пры адпаведных абставінах узварвіць электрастанцыю. Млын прымыкаў да электрастанцыі, а начальнікам гэтых двух прадпрыемстваў быў адзін і той жа чалавек. Антон Станіслававіч улічыў, што начальнік вельмі любіў выпіць і за чарку спіртуога мог плюнуць пават на інтарэсы «вялікай Германіі», якой, зрэшты, даволі спраўна служыў.

Не даязджаюты да млына, Болтыч і Гардзіёнак спышлі надводу пасупраць электрастанцыі і сталі слёзна прасіць ахопіткай выклікаць начальніка па вельмі важнай справе. Суровая ахова за дэссятак якіх выканала просьбу. А праз некаторы час з'явіўся начальнік.

Болтыч стаў паспешна прасіць, што яму і папарніку да зарэзу трэба змaloць искалькі мяшкоў зерпі. Начальнік не пагаджаўся. Болтыч мітусіўся, напраўляў

Аднойчы, калі прыгадвалі партызанская будні, да дома Ігнацьева пад'ехала машина. Сакратар партарганізацыі прасіў яго выступіць перад хлебаробамі. Я асцярожна заўважыў:

— Вы ведаецце, Міхаіл Купрэсвіч не падта добра сябе адчувае. Можна сустрэчу перанесці па другі дзень?

Ігнацьеў пачуў гэта і з усмешкай адказаў:

— Я не маю права сядзець дома.

У 1982 г. Міхаіла Купрэсвіча не стала. Аб ім успамінаюць былыя сябры. У Шаркаўшчыне, дзе доўгі час жыў і працаў Міхаіл Купрэсвіч, яго імем названы адзін з завулкаў.

клункі ў санях і не пераставаў упрошваць. Нічога не дапамагала. Алс вось пад рукой Болтыча штосьці бразгула, і з-пад саломы быццам выпадкова паказалася бутля, заткнутая пакуллем. Начальнік адразу павсялсю, стаў больш лагодным. Болтыч заўважыў такую крутую перамену. Ён без цырымоніі прапанаваў выпіць і тут жа дастаў сала, хлеб, цыбулю. Начальніку хадзілася хутчэй пахмяліца і ён пабег шукаць шклянкі. Зразумеўшы, што здзслка адбылася, ахова пайшла ад варот.

Выкарыстаўшы зручную хвіліну, Антон Станіслававіч шмыгнуў унутр машынай залы электрастанцыі. Міну прыляпіў да паліўшага бака дызеля. Імгненіем выбег назад, абышоў сані, паправіў вупраж.

У гэтых час начальнік электрастанцыі запрасіў яго ўвайсі ў службовас памяшканне. Болтыч прыхапіў клунак з закускай, бутлю з самагонкай і пакрочыў у кантору.

Пакуль Болтыч бавіў час з начальнікам, Гардзіёнак змaloць зерні і незаўважна прыляпіў другую міну на генератары.

Зрабіўшы сваю справу, Болтыч і Гардзіёнак хуценька селі ў сані і без аглядкі памчаліся прэч ад Чырвошага Двара.

Міны спрацавалі. З 19 студзеня 1944 г. амаль месяц электрастанцыя бяздзейнічала. Спытшоўся па млыне памол зерня для гітлераўскай арміі.

Пасля гэтай дыверсіі гітлераўцы ўзмацнілі ахову па энергааб'ектах. Зноў узварваць электрастанцыю не ўдалося.

Л.Л. Танканог, былы партызан атрада імя Г.К. Жукава.

Чатыры меткі вайны

З успамінаў І.В.Гінько, былога начальніка разведкі партызанскай брыгады «Спартак»

Нялёгкі час вылаў на маё жыццё. Аб гэтым сведчаць чатыры меткі вайны. Роўна столькі варожых куль спрабавалі даслаць маё сэрца, забраць жыццё.

Аднойчы атрымаў задание даставіць сакрэты падпольшчыкі перададуць камандзіру. Але ў гарадскім пасёлку исчакана быў скончыны гітлераўцамі. Галоўнае, што не прыкметна ўдалося выкінуць у кусты пакет з сакрэтым дашесцем.

Допыт быў кароткі, моцна білі. Памятаю, як па вуліцы, каля сквира, пямецкі

афіцэр выпусціў у мяне абойму з пісталета. Фашыст, відаць, вырашыў, што я мёртвы. Ноччу я апрытомніс. З усіх ран цадзілася кроў. Мие пеяк удалося ўстаць і пайшоў туды, куды глядзелі вочы. Выратаваў стары літавец. Прывёў на хутар, перавязаў раны, накарміў...

З партызанскага атрада мяне пакіравалі ў шпіталь у Москву. Шэсць месяцаў урачы змагаліся за маё жыццё. Хіругі дасталі з цела чатыры кулі. Залечваў рапы аж да дня Перамогі.

Дні барацьбы і страт

З успамінаў Фёдара Кірылавіча Юрчанкі, камандзіра партызанскай брыгады «Кастрычнік»

...Побач з аспоўнай задачай умацавання ўчастка абароны, адведзенага нам Ушацкай аперацыйнай групай, брыгада «Кастрычнік» граміла фашысцкія гарнізоны, удзельнічала ў рэйкавай вайне. Акрамя Лужкоў, Празарок, Зябак, Плісы, Падсвілля і Галубіч у Пліскім раёне дававіўся яшчэ адзін гарнізон праціўніка ў вёсцы Чарнівічы. Акупанты павялічылі іх колькасць састаў. Апаясалі акопамі, дзотамі, бліндажамі. Густа абиеслі калочым дротам. Замініравалі пайболыш магчымыя падъходы. Была ўзмоцнена і ахова чыгункі Палацк — Маладзечна. Па абодва бакі чыгуначнага палатна таксама дававіліся абарончыя збудавані.

Адчувалочы сілу партызанскіх удараў, піспрыяцель стаў дэманстраціраваць сілу сваіх гарнізонаў. Гэта наглядалася ў Падсвіллі і Зябках, пават пры падтрымцы танкаў. Асабліва шмат было варожых салдат у Галубічах і Падсвіллі. Падчас у суседніх з гэтymі гарнізонамі вёсках кватараўвалі запасныя палкі праціўніка.

У пачатку 1944 г. гітлераўскае камандаванне арганізавала ў Галубічах васінае павучанне салдат малодшага ўзросту, толькі што прызваных у армію. Для аховы сваіх падлесткаў фашысты стварылі дадатковы гарнізон ў вёсках Бараўцы і Ольшчына. Гарнізон у Бараўцах уключалі 80 чалавек з узбраеннем: два ротныя міна-

мёты, два станковыя і сем ручных кулямётаваў, шмат аўтаматаў.

Праверыўшы разведданыя і стан испрыядзельскіх гарнізонаў ва ўсіх трох населеных пунктах, камандаванне брыгады распрацавала план правядзення аперацыі па разгрому фашысцкага гарнізона ў вёсцы Бараўцы. У аперацыі ўдзельнічалі першы, другі і чацвёрты атрады.

Штурмавая група — першы атрад у колькасці 70 чалавек па чале з камандзірам атрада І.К.Юрчанкам, дзве групы, якія скоўвалі праціўніка, па 50 чалавек кожная з другога атрада пад камандаваннем С.І.Котава і чацвёртага атрада па чале з камандзірам Ф.П.Зырапавым. У поч на 30 студзеня брыгада выйшла па баявую аперацыю. І ў 23 гадзіны кожная з груп была па зыходных рубяжах. Першы атрад у раёне вёскі Лыдица, другі — у раёне вёскі Прамашкі, чацвёрты — каля вёскі Селішча. Праз гадзіну ўзвілася чырвоная ракета. Гэта група Юрчанкі, наблізіўшыся да Бураўцоў, зняўны вартавога, з крыкам «Ура!» уварвалася ў размяшчэнне гарнізона. Адначасова група Зырапава, добра замаскіраваўшыся за 400 метраў на лаўдиёны ўсход ад Галубічаў, імітуючы наступленне, адкрыла агонь па гарнізону. Тос ж самае зрабіў і Котаў са сваёй групай, адцягваючы ўвагу гарнізона ў Ольшчыны.

Ад выбухаў партызанскіх гранат і запальных куль загарэліся дамы, занятыя фашистамі. Гітлераўцы ў Бараўцах у адной піжній бялізне высоквалі праз вонкі і, адстрэльваючыся, спрабавалі ўцячы.

На працягу 20 мінут баявая аперацыя была пасляхова закончана. У ходзе бою акупанты страцілі 15 чалавек забітым і 22 раненымі. З нашага боку страт не было. Партызаны ўзялі трафеі: 1 станковы і 1 ручны кулямёты, 12 вітовак і шмат бое-прыпасаў. Пры выкананні аперацыі вы-значыліся: камандзір першага атрада І.К.Юрчанка, начальнік штаба гэтага атрада І.А.Дзятлаў, камандзір камендантскага ўзвода А.Ф.Князэў, партызаны першага атрада І.С.Максіменка, В.А.Вязьмёнаў, Н.І.Клімава (гэта яшчэ захапіла ў праціўніка кулямёт), Д.К.Навіцкі, А.С.Навіцкі, камандзір аддзялення В.А.Фурманаў.

Фашистыкі гарнізон у Галубічах скоў-ваў баявую дзейнасць не толькі брыгады «Кастрычнік», але і нашых суседзяў. Пе-рашкаджаў дыверсійным групам. Галубічы для немцаў былі нешта пакшталт загара-джальшага шчыта ў бок Галубіцкай пушчы. Тут былі сабраны самыя адпетыя гітлераў-скія галаварэзы.

Аб тым, што робіцца ў Галубічах, мы заўсёды ведалі праз нашых агентурных разведчыкаў.

Лідзія Фёдараўна Васілевіч (Баран) была актыўнай партызанскай падпольшчы-цай яшчэ ў пачатку лета 1943 г. Акрамя Галубічаў, дзе жыў яе родны брат, дзяўчына было даручана наглядаць за ўчасткам чыгункі ў раёне перасэда Якубова. Патрэбную нам інфармацыю яшчэ ў аспоўным пера-давала праз нашага сувязнога (будучага яе мужа) Аляксандра Кузьміча Васілевіча.

— Адноічы летам, вярнуўшыся з Галу-бічаў, — успамінае Васілевіч, — мне неабходна было тэрмінова перадаць звесткі ў атрад «Кастрычнік». Маленькую запіску, скаваную ў прычосцы, патрэбна было ад-песці ў дамоўленасць месца ў лесе, кіламетры за трэх ад нашага дома.

Прыхапіўшы з сабой пусты кошык, дзяўчына адправілася па выкананне задання. Але ледзь прыйшла па лесе метраў сто, як раптам пачуўся гучны грубы голас: «Стой! Ни з места!»

Злева ад дарогі з хмызняку выйшлі шэсць паліцаў. Справа таксама пачуўся трэск сукоў. Дзяўчына спынілася.

— Куды, прыгажуня, ідзеш? — задае пытанне старэйшы з іх.

— Іду ў лес, можа грыбоў знайду... Вунь мой дом за лесам бачы.

— Ужо падта ты захацела тых грыбоў, — яхідна зазначыў паліца. — Абшукаць!

Паліцаі дэталіза праверылі яс адэсцис. Потым гэтак жа падаэроні агледзелі знятых чаравікі: нават спрабавалі ў іх падэшву адарваць. Але, на шчасце, нічога не знайшлі.

— Вось што, — сказаў той жа старшы.

— Ідзеш ты, ішлэш, у другое месца. І на-конт грыбоў нам зубы не загаворвай. Тры дні таму я бачыў, як ты ішла з лесу па гэтай дарозе з гэтым жа пустым кошыкам. Дык вось, ведай! Яшчэ раз убачым тут — ад-правім у Германію.

— Там будзеш збираць грыбы, — да-бавіў другі паліца. І ўсё засмяяліся.

Давялося змяніць маршрут і быць больш асцярожнай.

Умацаваны галубіцкі гарнізон палічваў больш за 300 іспрыяцельскіх салдат і па-лічаяў з узбрасцем: 2 батальённыя і 3 рот-ныя мінамёты, 3 станковыя і 11 ручных кулямётаў, 14 аўтаматаў і 280 вітовак. Зразумела, меў дзоты, акопы, бліндажы, густыя дротавыя агароджы. Падыходы да засеўшых тут акупантаў у радзе месц былі замініраваны.

Усяго за два кіламетра на стаццы Пад-свілле знаходзіўся другі шматлікі варожы гарнізон, готовы прыйсці па дапамогу ў любы час.

Па дамоўленасці з камандзірам 1-й ан-тыфашистыкай брыгады плацавалася разам выкананьць баявую аперацыю 4 сакавіка, на-ступліеніе на Галубічы мсркавалі пачаць раптоўна і імкліва.

Сілы брыгад, якія штурмавалі гарнізон, размеркавалі па трэх групах. Першы атрад 1-й антыфашистыкай брыгады наступаў па іспрыяцеля з заходу. Другі атрад той жа брыгады штурмаваў гарнізон з паўднёвага заходу. Група партызан нашай брыгады з трэцяга і чацвёртага атрадаў пад камандза-вашлем начальніка штаба брыгады Цяльно-ва вяла наступліеніе па гарнізон з поўдня. Для прыкрыцця штурмуючых атрадаў былі зроблены засады. Першая — антыфашистыкі ў раёне шашы Галубічы — Падсвілле. Другая — сіламі першага атрада нашай брыгады ў раёне вёскі Палоўшчына.

У 23 гадзіны ўсё групы, што ўдзельні-чалі ў штурме, былі на зыходных рубя-

жах. Праз паўгадзіны пачалося наступлэнне.

Аднак іспрыкметнага падыходу не атрымалася. Вораг своечасова прывёў сябе ў парадак і сустрэў партызан інтэнсіўным агнём. Група брыгады «Кастрычнік», дасягнуўшы ваколіц Галубічаў, з босм заняла вышыню за 70—80 метраў ад агнявых крапак праціўніка. А затым на загаду камандзіга пункта брыгада адначасова з атрадам антыфашистаў, які дэйпічаў побач, кінулася на штурм. Прашёнік жа адкрыў моцны агонь з усіх відаў зброі.

Пры такіх абставіншах не было сэнсу працягваць атаку, моглі быць вялікія страты, што і прымусіла камандны пункт брыгад аддаць загад аб выхадзе з бою ўсіх груп, не выканалаўшы плана баявой аперацыі.

На ўчастку абароны пемцаў у раёне наступлення груп брыгады «Кастрычнік» гітлераўцы страцілі 11 чалавек забітымі і 15 параненымі. Страты партызан — 6 забітых і 12 параненых.

Нямецкі гарнізон у вёсцы Шыпы Глыбоцкага раёна палічваў да 200 чалавек, меў па ўзбраенні 1 батальшыні і 3 ротныя мінамёты, 2 стаіковыя і 12 ручных кулямётаў, да 20 аўтаматаў і звыш 150 вітовак. Выконваў сваю асноўную задачу — ваяваў з партызанамі, ахоўваў чыгунку (там жа ў Шыпах фашисты рыхтавалі і сваіх унтарафішэраў). У паласе чыгункі гітлераўцы збудавалі бункеры, дзоты і чакалі з'яўлення народных мсціўцаў з боку партызанскай зоны з-за лініі чыгуункі, з усходу.

Пасля правядзення дэталёўкай разведкі і вывучэння шляхоў падыходу да вёскі Шыпы, камандаваніс брыгад распрацавала план правядзення баявой аперацыі па разгрому гарнізона сіламі паштай і антыфашистскай брыгады. Иланам быў намесчаны ўдар па гарнізону з захаду. Прадугледжвалася разбурэнне чыгуначнага палатна на ўчастку дарогі паблізу вёсак Карабёва і Запалоўс. Тым самым пемцы пазбаўляліся магчымасці падцягваць браняпосзд.

Згодна з распрацаваным планам, дзве пашы брыгады колыкасцю 600 чалавек зрабілі марш па дарозе ў бок чыгуункі Бор — Шабаны — Карабёвічы. і пасля пераходу чыгуункі Кавалі — Бараны занялі зыходы рубеж. У 23 гадзіны 16 сакавіка ўзрэшткі брыгады «Кастрычнік» пачалі рваць чыгуначнае палатно. А ў поўнач штурмуючыя сілы — троі атрады антыфашистаў і два

атрады брыгады «Кастрычнік», разгарнуўшыся фронтам, пачалі наступленне па гарнізон Шыпы з захаду. Атрады — першы на чале з камандзірам І.К.Юрчанкам і чацвёрты — на чале з Ф.П.Зыранавым — склалі левы фланг наступаючых.

Без шуму паблізіўшыся да вёскі Шыпы, камандзіры атрадаў узнілі сваіх байцоў і адначасова з антыфашистамі адкрылі ўраганы агонь, кінуліся на штурм. Закідвалі гранатамі хаты, дзе знаходзіліся гітлераўцы. Немцы, якіх захапілі зіянацку, у беспарафку пабеглі з гарнізона. Некаторыя ў адной піажнай бялізне. На працягу 40-мінутнага бою іспрыяцельскі гарнізон быў разбіты. Першымі ў яго ўварваліся і дзеянічалі смела прадстаўнікі з першага атрада — камандзір узвода П.В.Сушчанка, камандзіры аддзяленняў Г.Кручкоў, В.А.Фурманаў, партызаны В.Зуй, В.А.Вязьмёнаў, І.С.Максімсіка, В.А.Максімінка; з чацвёртага атрада — камандзіры ўзводаў Г.І.Паляк, А.Н.Насупкін, камандзіры аддзяленняў П.С.Карчэўскі, П.А.Мялешка, партызаны А.В.Панізік, Г.Л.Кузняцоў, А.П.Каскевіч, Е.П.Каралькоў, А.К.Дзямянець, С.А.Дзямянець.

Пры выкананні задачы па разбурэнні чыгуначнага палатна вызначыліся з другога атрада — камандзір узвода В.П.Шэндрый, басц Ф.С.Іваноў, падрышкі чацвёртага атрада В.М.Пірог і Н.А.Тамашэвіч.

На ўчастку дзеянняў атрадаў брыгады «Кастрычнік» праціўнік страціў забітымі 21 і параненымі 12 салдат і афіцэр. Да рэчы, якраз 16 сакавіка фашисты камандаваше ў Шыпах зрабіла чарговы выпуск малодшага каманднага саставу. Новаспечаныя унтарафішэры ўсю поч п'ятіствалі. Адзін такі, не паспешыў прыйсці ў сябе афіцэрышка, быў узяты ў палон.

Загінуў смерцю храбрых камандзір узвода першага атрада М.Саракаластаў.

Партызанамі былі ўзяты трафеі: 2 ручныя кулямёты, 4 аўтаматы і 186 вітовак. На ўчастку чыгуункі было падарвана 40 рэек і зішчаны 2 кіламетры тэлесфоннатаэлеграфнай лініі. Браняпосзд, які падышоў з боку Крулеўшчыны (вось як тут важна ўсё прадугледзець) па дапамогу гарнізону, вымушчаны быў бяздзейнічаць недалёка ад Шыпу.

Хочацца хоць коратка расказаць аб рэйкавай вайне. У поч на 25 верасня па перагоне Зябкі — Крулеўшчына ў розных

месцах 1, 2 і 3-і атрады падарвалі 183 рэйкі.

Асабліва ўлэўпепа і смела дзейнічалі М.С.Максіміка, Н.І.Клімава, В.А.Максіміка, Д.К.Навіцкі — з першага атрада, камандзір узвода П.Д.Доўгаяцялеся, партызанка О.В.Варчюхова, байцы С.Е.Саракаўмаў, Ф.С.Іваноў — з другога атрада, а таксама начальнік разведкі атрада Н.А.Райпс, камандзір узвода В.І.Бажутэнка, партызаны М.М.Круціновіч, Е.А.Панкрат.

У поч на 1 лютага 1944 г. па загаду штаба партызанскаага руху Беларусі праводзілася адначасовая аперацыя ўсіх брыгад Полацка-Лепельскай партызанскай зоны па разбурэнню чыгуноў Полацк — Маладзечна. У ёй удзельнічалі і тры атрады брыгады «Кастрычнік». Першы атрад — каля вёскі Ясевічы, другі — каля вёскі За-

мошча, чацвёрты — каля Каралсвічаў. Было падарвана 347 рэек. Асабліва вызначыліся падрыгуйнікі з першага атрада М.С.Максіміка, Н.І.Клімава, В.А.Максіміка, М.І.Цітова, з другога атрада — камандзір узвода О.В.Лапіц, камандзір аддзялення П.А.Кампан, партызан С.Е.Саракаўмаў, з чацвёртага атрада — камандзір узвода А.Н.Насупкін, камандзір аддзялення І.В.Івіц, разведчыкі Г.Л.Кузняцоў, Т.В.Шкілёнак.

З мэтай зрыву перавозак вясінных грузаў і жывой сілы праціўніка ў поч на 23 сакавіка брыгады зоны правялі адначасовую аперацыю па разбурэнню чыгуноў Полацк — Маладзечна. На перагоне Падсвілле — Крулеўшчына было зроблена 587 выбухаў і падарвана 986 рэек. Вызначыліся і тыя, што напослі першы ўдар, і павічкі.

Документы сведчаць

З ПІСЬМА ПАДПОЛЬЩЫКАЎ ДА ПАЛІЦЭЙСКІХ

Поліцейский! Путем обмана и угроз, лживой пропагандой фашисты заставили тебя одеть поліцейскую шинель и служить у ворот кровожадного хозяина, грабителя и убийцы. Многие из полиции осознали свою ошибку и повернули полученное оружие против врага. Они честно борются в рядах народных мстителей-партизан за освобождение, честь и независимость нашей Родины.

Каждый, у кого есть совесть и честность, видит, к чему ведет «новый порядок» в Европе, созданный злейшим врагом человечества — Гитлером и его бандитской шайкой. Тяжелое время неволи и мучений переживает наш народ. Немецкие звери опоганили нашу землю, разграбили и сожгли множество наших цветущих деревень, местечек и городов, а нас, подлинных хозяев этой земли, не считают за людей... Кровью наших отцов и матерей, братьев и сестер залита белорусская земля. Сердца белорусов горят ненавистью к заклятому врагу — немецким оккупантам. Многие тысячи сынов и дочерей белорусского народа в рядах Красной Армии и партизанских отрядов ведут священную освободительную войну против захватчиков за свою великую культуру, за родную землю, за национальную честь и независимость...

Немецкая армия истекает кровью. Разбойник Гитлер выдохся и в настоящее время вместе с холумом Островским в Белоруссии проводит насильтвенную мобилизацию белорусской молодежи, которую вооружает для борьбы против наступающей Красной Армии.

Близок день полного освобождения нашей Родины из-под когтей кровожадной лапы гитлеризма.

Ты взял оружие, предназначенное для уничтожения твоих братьев и сестер, для уничтожения тебе близких и родных.

Опомнись! Решительно! Осознай свою ошибку, поверни оружие против фашистов. Переходи к нам, пока не поздно. Подумай, что будет с тобой в день освобождения нашей земли. Сам народ тебя проклянет и осудит.

Помни, не откладывай это дело, решай быстро.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3753. Воп. 1. Спр. 14. Л. 8 — 10.

З ПАСТАНОВЫ ВІЛЕЙСКАГА ПАДПОЛЬНАГА АБКОМА КП(б)Б АБ МЕРАПРЫЕМСТВАХ ПА АБАРОНЕ НАСЕЛЬНІЦТВА ВОБЛАСЦІ АД ВЫВАЗУ Ў ГЕРМАНИЮ

Кастрычнік 1943 г.

ПОСТАНОВИЛИ:

Последней экспедицией, начавшейся против Нарочанской партизанской зоны и прокатившейся по всей части на север от озера Нарочь, немецкие оккупанты подвергли значи-

тельному опустошению Мядельский, Поставский, Дуниловичский, Куренецкий, Видзовский, Браславский, Шарковщинский, Миорский и Дисненский районы Вилейской области. Все население этих районов, не успевшее скрыться в леса и болота, без различия пола и возраста, особенно молодежь, угнано на каторжные работы, частично заживо сожжено (до 250 чел.). Имущество, скот и урожай этого года разграблены и уничтожены. Гитлеровские бандиты, откатывающиеся под ударами Красной Армии, постараются повторить свои злодейские набеги на мирное население области с той же целью грабежа и истребления народного добра, угона населения в фашистское рабство.

Учитывая опасность истребления населения области, превращения ее в пустыню, Вилейский обком КП(б)Б Белоруссии постановляет:

1. ...По всем отрядам и бригадам провести беседы, собрания с партизанами, на которых разъяснить задачи и обязанности партизан в борьбе их против истребления и угона в Германию населения области.

2. С активом каждой деревни особо обсудить:

- а) вопрос о месте укрытия населения и его имущества во время погреба (экспедиции) гитлеровцев,
- б) об охране укрывающегося населения,
- в) создать постоянно действующую группу разведчиков-связных деревни, поддерживающих связь с партизанским отрядом для взаимной информации.

3. Каждому отряду и бригаде привлечь в отряд, бригаду не менее 50% к общему составу безоружных товарищей, особенно молодежь... выделить из состава отряда организаторские группы по 5–7 человек, преимущественно местных партизан..., указать группе район действия и поручить создание отряда из местной молодежи и др. товарищей (даже безоружных или вооруженных холодным оружием...).

Организованные таким образом отряды вывести на лагерное положение, организовать работу по приобретению оружия и проведению диверсионной работы (завалы, рытье рвов по дорогам движения противника, уничтожение железных дорог и телеграфной связи и т.д.).

4. Считать необходимым во время непосредственной опасности угона населения, опираясь на актив деревни, выводить население в укрытия, недоступные противнику по естественным условиям, или же охраняться партизанскими отрядами, бригадами...

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 1334. Воп. 1. Спр. 5. Л. 40–41.

Падрыхтавала Р.А. Чарнаглазава.

РАЗГРОМ ГАРАДЗЕЦКАГА ГАРНІЗОНА

7 кастрычніка 1943 г.

Маневрируя с отрядом по территории Плисского р-на ком. отряда № 3 бр. «Октябрь» Конопелько А. И. через свою агентуру установил, что в расположении немецкого хозяйства Городец сосредоточено большое количество хлеба и до 390 голов крупного рогатого скота, предназначеннаго к вывозу в Германию. В зданиях немецкого хозяйства Городец размещался гарнизон немцев, который насчитывал в своих рядах до 200 человек и имел на вооружении 1 орудие, 2 миномета, 3 ст. пулемета, 9 ручных пулеметов, 12 автоматов и до 74 винтовок. В обязанность немецкого гарнизона входило — контроль местности и охрана объектов, имеющих экономическое и политическое значение.

Изучив местность и подходы к гарнизону Городец, ком. отряда Конопелько А.И. и начальник штаба отряда Максимов А. принял решение произвести налет на гарнизон Городец и уничтожить имеющийся на хранении там хлеб и скот. З-й отряд бр. «Октябрь» состоял из 60 человек и имел на вооружении 1 НТР, 6 ручных пулеметов, 3 автомата, 4 СВТ и до 50 винтовок.

В ночь на 7 октября 1943 г. отряд бр. «Октябрь» и группа отряда «Боевой», изъявившая желание принять участие в проведении операции, вышли на исходный рубеж, а затем, сделав засады в районе дорог Городец — Кумлево, Городец — Дубовка для закрытия ударной группы с флангов, начали наступление. Достигнув р-на Городец, ударная группа во главе с ком. отряда Конопелько бесшумно сняла в воротах пост и тихо проникла в расположение гарнизона. Продвигаясь в направлении склада хлеба, группа партизан наткнулась на 2-й пост немцев, который успел сделать сигнал тревоги, послуживший сигналом начала боя. После выстрела немецкого часового партизаны немедленно залегли и открыли уничтожающий огонь

по домам, где находились на отдыхе немцы. Немцы, быстро приведя себя в боевой порядок, открыли в свою очередь страшный по его активности огонь по партизанам. Началась ночная дуэль между немцами и партизанами. В самый разгар боя группа партизан во главе с нач. штаба отряда Максимовым А. ринулась к скирдам хлеба и скотному двору, а через 5—10 минут под огнем противника зажгли скирды и скотный двор, где находился скот. Во время поджигания скирд хлеба был тяжело ранен нач. штаба отряда Максимов А. и трое других партизан, что заставило ком. отряда Конопелько поспешить с отходом.

Подобрав раненых и унося их с поля боя, ударная группа с босм начала отходить, а затем вышла из боя и направилась в расположение отряда. При наличии большого света от пылающего пожара немцы боялись выйти из своих укрытий и отказались от преследования партизан.

В бою отличились: нач. штаба отряда Максимов, ком. взводов Крючков, Бажутенко, ком-ры отделений Кухта Л.И., Бандарь В.В., Кондратьев А.П. и партизаны Лакотко П.Д., Блажевич Б.Д., Петров П.С., Титович А.Н.

В ходе боя противник понес потери убитыми 21 и ранеными 12 немцев. Сожжено 25 скирд хлеба на 25 000 пудов, 4 комбайна и до 300 голов скота.

Потери партизан: убито 1, ранено 4 человека.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Вол. 4. Спр. 66. Л. 75—76.

НАЛЁТ НА ГАРНІЗОН САМАОХОВЫ Ў ШУМИНАВЕ

7 лістапада 1943 г.

По призыву немецких властей в период лета 1943 г. в районах действия полиции много было создано-организовано гарнизонов самооховы. В гарнизоны самооховы шли лица, враждебно настроенные по отношению к Советской власти или колеблющаяся часть из местного населения, попавшая под влияние немцев. В обязанности гарнизонов самооховы входило: контроль местности и борьба с партизанами в р-не дислокации гарнизона самооховы.

Маневрируя по территории Шарковщинского района, ком. отряда № 3 бр. «Октябрь» Конопелько А. И. получил от агентурных работников сведения о том, что в р-не фольварка Шуминово располагается гарнизон м/самооховы, численностью до 25 человек. Самооховцы гарнизонов Шуминово, имея на вооружении 1 ручной пулемет и до 25 винтовок, выполняли задачу по охране деревянного моста, находящегося в районе их дислокации, и контролировали движение партизан.

Получив данные о гарнизоне самооховцев, командир отряда Конопелько А. И. силой своего отряда при вооружении 5 ручных пулеметов, 3 автоматов и до 50 винтовок провел в ночь на 8 ноября 1943 г. налет на гарнизон самооховцев и разогнал его.

В ходе 10-минутного боя самооховцы потеряли 7 убитыми и 5 ранеными. Партизанами сожжен деревянный мост длиною 36 метров.

Партизаны, подобрав брошенное самооховцами оружие (1 ручной пулемет, 5 винтовок), без потерь вернулись в расположение отряда.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Вол. 4. Спр. 66. Л. 79.

БОЙ КАЛЯ ВЁСКІ ШАЎЛЕНЫ

19 апреля 1944 г. разведка бригады донесла, что из гарнизонов Браслава и Перебродье выехала группа немцев и полиции. Противник двигался в направлении м. Иоды общей численностью в 240 человек (180 нем. и 60 полицейских).

Как позже было выяснено, немцы и полицейские хотели уничтожить 3 парт. семьи в дер. Углы и Форма и выжечь эти деревни.

К концу дня 20.4.1944 г. бригада в 112 человек находилась в полной боевой готовности в р-не д. Подобы. Немцы и полиция концентрировались в районе д. Шавлене.

Ночью с 20 на 21 апреля 1944 г. разведка бригады установила, что противник продвинулся почти вплотную к дер. Форма и Углы. На рассвете 21.4.1944 г. бригада двинулась в направлении д. Рысовичи. На вооружении бригады находилось 7 пулеметов, 1 НТР, 32 автомата и винтовки.

У немцев — 3 миномета, 5 пулеметов, 60 автоматов и винтовки.

Не доходя примерно 0,5 км до д. Рысовичи, бригада развернулась и цепью пошла на сближение с противником. В центре, принимая удар на себя, находился отряд им. Кирова под командованием комиссара отряда т. Гусева Н.С.

С первого фланга находился отряд им. Жданова под командованием ком. отряда тов. Смирнова Н.Д., на правом фланге был отряд им. Молотова под командованием командира отряда тов. Бондаренко, а отряд им. Ворошилова стал обходить правый фланг немцев с целью зайти им в тыл и отрезать пути отступления.

Как только цепь партизан миновала д. Рысовичи и начала расширяться по флангам, немцы открыли, примерно с 600 метров, огонь из винтовок и пулеметов. Партизаны залегли и открыли ураганный огонь из всех видов оружия.

После пятиминутной перестрелки, причем огонь со стороны партизан был сильнее, несмотря на то, что противник открыл автоматический и минометный огонь, партизаны по команде командиров отрядов перебежками пошли в наступление.

До противника осталось 80—100 метров. Отряд им. Кирова первым рвался в оборону противника и тем самым расчленил ее на 2 части, а отряды им. Жданова и Молотова теснили фашистов с флангов.

Стало заметно, что немцы, потеряв управление, вели беспорядочный огонь. Началось массовое неорганизованное отступление немцев. Прикрывающие отступление группы немцев по 4—5 человек забрасывались гранатами.

Основная же масса противника почти не отстреливалась и, не маскируясь, в панике отходила.

Так гнали немцев и полицию около 4-х км.

За д. Шавлене отступающие немцы были задержаны пришедшими с г. Браслава подкреплением на 9 автомашинах численностью до 150 человек. Вновь прибывшие немцы заняли линию обороны.

Имея перед боем по 140—150 патронов на винтовку, уже через 4 часа боя партизаны стали иметь по 5—10 штук патронов. Вести дальнейшее наступление было бессмысленно, и партизаны организованно отошли на 1 км назад. Немцы не стали вести наступление и через 2 часа после окончания боя ушли в расположение гарнизонов...

Задача парт. бригады была выполнена. Деревни остались целы.

В результате этого наступления немцы вплоть до прихода Красной Армии не пытались больше вклиниваться в район действия бригады с подобными намерениями.

Расширилась территория района бригады. Группам бригады приходилось производить засады на 10—15 км дальше, чем это было до боя.

В этом бою было убито 45 и ранено 76 фашистов. Бригада захватила трофей: 2 миномета, 4 пулемета, 7 автоматов, 27 винтовок, 9 пистолетов и захватила 2-х немцев и 1 полицейского в плен.

Партизаны потеряли 1 убитым и 9 ранеными, причем из них 5 человек тяжело.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Вол. 4. Спр. 75. Л. 93—96.

СА СПРАВАЗДАЧЫ АБ БАЯВЫХ ДЗЕЯННЯХ АТРАДА «СПАРТАК» З 28 ЖНІЎНЯ 1942 г.

...9 сентябрь сделано наступление на м. Иоды, в результате чего сожгли гмину, почту, маслозавод, полицейский участок. При отходе нас встретили немцы. Командир отряда Петров первым начал бежать, бросив отряд. Мы с отделением Вишневкова вступили в бой с немцами и полицией, в этом бою один партизан убит, 2 ранено, два пропали без вести.

После этого боя немцы, полиция, пользуясь нашей неудачей, начали нас преследовать, через 5 дней повели наступление на лагерь. Наступление вели с трех сторон, подойдя к лесу, обстреляли с батальонных, ротных минометов, с пулеметов, но на лагерь не попали...

29 октября сделали повторное наступление на м. Иоды, убили 4 немцев, 7 полицаев, 2 немцев взяли в плен. Взято оружие, патроны. Наших потерь не было.

20 октября 8-часовой бой в м. Казяны.

16 ноября мы разбили гарнизон в м. Опса, в 6-часовом бою убито 8 человек, 13 ранено немцев и полицаев, остальных разбежались.

После этих боев все гарнизоны немцев и полиции убрались на 30—40 км от нашего местонахождения. Полицай остались только в м. Шарковщина, Поставах, Браславе. В этих местечках они начали сооружать дзоты, но ночам не спали. Немецкая жандармерия переодевалась по ночам в гражданскую одежду. Из Постав каждый день дезертировало по 5—10 полицейских. К нам в отряд приходила молодежь за 100—150 км из Литвы и др. районов.

24 ноября на нас бросили 7—8 тысяч регулярных немецких войск с 8 танками, бронема-

шинами и артиллерией. Кроме этого, были собраны все местные гарнизоны полиции, сделали нам полное окружение в очень короткий срок. Первые сутки с 6 часов утра до 2-х часов ночи вторых суток мы вели бесперерывный бой. В лес их не пустили.

25.11.1942 г. в 8 часов утра они повели вновь наступление на наш лагерь. При помощи танков, бронемашин в 14 часов они сумели войти в лес. Мы стали отступать в глубь леса.

С наступлением темноты штаб в 140 человек с боем начал прорывать окружение. При прорыве окружения прорвались через две сильные засады, с нами осталось 50 человек, остальные оторвались. Позднее все остальные выходили мелкими группами в разные направления.

В 2-дневном бою мы уничтожили до 500 немцев, наши потери до 30 человек убитых, много раненых.

Ком. бригады «Спартак» Крыса

Комиссар отряда Пономарев А.

* * *

...23 мая 1943 г. в д. Семеновичи группа партизан в 3 человека завязала встречный бой с полицией 40 ч. В результате боя 3 полицая ранено, остальныебежали.

Руководил боем секретарь РК ЛКСМБ т. Черных В.И...

...В июле месяце 1943 г. в им. Ганово для охраны движения по большаку Шарковщина — Иоды — Браслав немцы выставили гарнизон полиции в 60 человек. Нам было неизвестно, какое у них оружие. Для этой цели мы выслали агентурщика, который жил вблизи им. Ганово.

Агентурщик после дневного осмотра и разговоров с самоохранцами установил точно, сколько у них на вооружении пулеметов, винтовок, автоматов, установил, где расположены посты. На этот гарнизон мы сделали наступление. 2-х самоохранцев убили, остальные разбежались. На этом месте гарнизон больше не восстанавливали.

17 июля сожжено имение Николаево. Взят скот, хлеб. Исполнил командир взвода Логинов со взводом 25 человек...

...20 июля перерезана телефонно-телеграфная связь Шарковщина — Браслав на расстоянии 5 км...

20 июля в д. Слобода встречный бой с полицией гарнизона Шарковщины до 150 чел. С нашей стороны участвовало до 70 человек. В результате боя убито 4 полицая, 1 ранен. С нашей стороны потерь нет.

* * *

17 октября между местечками Германовичи — Лужки в д. Лесково, Погоры, возле Лесничевки, Мамонтовки 2 раза вступали в бой с преследовавшими нас немцами и полицейскими. В этом бою уничтожено 32 немца, с нашей стороны 1 убит, 1 ранен. В бою участвовали 1, 2, 3-й п/о под руководством Пономарева.

5 декабря силами партизан 2-го отряда в 70 чел. разбит гарнизон в д. Горбуны (30 человек), убито 9 самоохранцев, взято оружие.

М.К.Игнатьев, комиссар бригады «Спартак»

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Воп. 4. Спр. 63. Л. 22—23, 307, 316, 319, 320.

* * *

...В м. Шарковщина: литовцев — 2 роты, полиции 70 чел., самоохранцев и мобилизованных 700 человек, из них 110 вооруженных...

3 апреля 1944 г. составом 2, 4, 5-го отрядов разгромлен гарнизон самоохраны и мобилизованных в Червоном Дворе, охрана моста Раковицы через р. Янка в километре северо-западней Шарковщины.

Результаты: в Червоном Дворе убито 120 чел., взято в плен 41 чел., охрана моста через р. Янка разогнана, караульное помещение сожжено.

Со своей стороны 1 раненый.

Операцией руководил начальник штаба бригады Соловьев А.М.

* * *

...9 мая 1944 г. составом 1-го отряда разбит гарнизон самооборонцев в д. Казачки Шарковщинского р-на. Убито 10 самооборонцев. Своих потерь нет.

Операцией руководил ком. 1-го отряда Тимофеев Василий Васильевич.

В это же время силами 2-го отряда разбит гарнизон самооборонцев в д. Галиново Шарковщинского р-на. Операцией руководил ком. 2-го отряда Стрюков Иван Иванович. Убито 15 самооборонцев. Своих потерь нет.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Воп. 4. Спр. 63. Л. 55, 66.

3 ГІСТОРЫ ПАРТЫЗАНСКАЙ БРЫГАДЫ «ЗА РАДЗІМУ»

Начало организации бригады.

В 1942 г. в сентябре м-це по приказу ЦК ВКП(б) была послана в Вилейскую обл. (районы Шарковщизна — Браслав) группа бойцов и командиров в количестве 9 человек под командованием командира отряда т. Широкова П.Н., комиссара группы Смирнова Н.Д. и начальника разведки Антипенко К.Е. для организации партизанских отрядов.

Первыми вступали в парт. отряд военнопленные бойцы и командиры Красной Армии, бежавшие из лагерей военнопленных Латвии, Литвы, Зап. Белоруссии, Эстонии. Отбор и проверка людей проходили путем посылки отдельных групп на выполнение заданий по подрыву ж/д эшелонов, в открытых боях с фашистами, на засаде.

Отношение населения к первым партизанам было плохое. Народ ненавидел и боялся партизан. Там, где появлялись партизаны, немцы насаждали агентуру и в ноябре м-це против небольшого отряда бросили большую карательную экспедицию в количестве 22 000 фашистов.

Первоначальная работа партизан среди населения осуществлялась путем зачитывания сводок Совинформбюро об успехах Красной Армии, путем бесед с малыми группами и отдельными крестьянами. В результате разъяснительных работ отдельные кре-ис стали верить в победу К. А. и на основании этого стали оказывать помощь партизанам в агентурной разведке, питании, одежде и выявлении врагов Советской власти.

Рост отряда проходил за счет советских военнопленных бойцов и командиров, которые бежали из немецких лагерей и частично за счет местного населения, преимущественно из советских партийных работников, не успевших вовремя эвакуироваться.

Первоначальные места базирования отряда находились в Козянико-лесах Браславского, Шарковщинского и Видзовского районов.

В мае месяце 1943 г. отряд разился на 2 отряда численностью по 80 человек каждый. Каждый отряд разделился по 7—8 диверсионных групп.

Первоначальная группа партизан в количестве 9 человек за 2 месяца выросла до 115 человек. Немецкое командование, видя, как успешно развивается парт. движение в районе Козянико-лесов, в ноябре 1942 г. решило бросить экспедицию. Под напором 22 000 фашистов отряд вынужден был сняться и уйти в Восточную Белоруссию (в Полоцкий район), где находился до марта 1943 г. В марте 1943 г. по приказу ЦК ВКП(б) отряд был сдан в восточные бригады и в район Козянико-лесов Вилейской области была направлена группа в количестве 15 человек для продвижения организации партизанских отрядов.

До мая 1943 г. группа выросла в отряд численностью в 160 человек, разбита на два отряда...

В 1943 г. в сентябре м-це по приказу секретаря Вилейского ОК КП(б)Б в тыл врага тов. Климова по совещании командного состава отрядов и бригад Северной зоны к двум ранее организованным отрядам присоединили еще два отряда: отряд им. Кирова и отряд им. Молотова под командованием тт. Антонова и Бондаренко численностью по 40 человек каждый.

Командиром бригады был назначен бывший командир отряда т. Широков Петр Николаевич. Бригада стала называться «За Родину».

Население района в основном симпатизировало партизанам и всегда оказывало содействие партизанам и партизанской разведке, что давало возможность разоблачать агентуру гестапо и полиции, насажденную немцами в каждой деревне района действия бригады. Агентурная разведка возглавлялась также зам. комбрига разведки т. Гляком Н., а в отрядах пом. командира отряда по разведке. Агентура была насаждена в каждом гарнизоне противника, а также во всех деревнях района...

Через агентурную разведку было раскрыто ряд завербованных агентов гестапо, которые были направлены в район действия бригады для шпионской работы и проведения террористических актов.

Так, например, в отряде пм. Ворошилова был разоблачен засланный немцами шпион Шедов. Он достал ценные сведения о дислокации, вооружении, численном составе партизан и ре-

шил бежать из отряда в немецко-полицейский гарнизон. Но благодаря четкой работе агентурной разведки был задержан при совершении побега. При допросе шпион Шедов дал ценные материалы о шпионской сети гестапо в деревнях района бригады и в гарнизоне противника. Шедов был расстрелян.

В отряде им. Кирова был также раскрыт гестаповский шпион Волосатов...

Кроме того, в деревнях района действия бригады было разоблачено 12 человек шпионов гестапо... Через агентурную разведку раскрыта подпольная антисоветская польская националистическая организация, которая насчитывала 65 чел., из которых организаторов в количестве 6 человек расстреляли. Хорошо проверенных агентов направляли в гарнизоны противника, где они работали по разложению немецких гарнизонов.

В результате этой работы 14 человек украинцев из Браславского гарнизона перешли к нам. Из Шарковщинского гарнизона перешло 36 человек полиции и самоохранцев. Через агентурную разведку из г. Двинска перешло к нам 37 человек военнопленных и украинцев. Кроме доставления разведданных о противнике и его шпионской сети, агентура привлекалась к совершению диверсионно-террористических актов внутри гарнизонов... В фольварке Красный Двор Шарковщинского района посредством английской мины были взорваны электростанция и мельница, которые после взрыва не работали 2 месяца.

Кроме непосредственного выполнения диверсий, агентура своими разведданными существенно помогла при выполнении крупных боевых операций, а именно: в бою с фашистами от 21.4.1944 г. в д. Шавляны при разгроме немецкого продовольственного обоза 29.4.1944 на шоссейной дороге Миоры—Шарковщина, при разгроме гарнизонов в д. Гнилье Болота, в д. Козинцы, в д. Казаки и т.д...

В боевой и агентурной разведке бригады особенно отличились заместитель комбрига по разведке тов. Гляк Николай Захарьевич, зам. ком-ра отряда им. Воронилова по разведке т. Прокопенко Григорий, зам. командира отряда им. Молотова по разведке т. Михеев, заместитель командира отряда им. Кирова по разведке Пилетский Павел Адамович.

Оружие и боеприпасы со дня организации отрядов бригады, т. е. с 1942 г., добывались у местного населения. Количество патронов на винтовку приходилось в среднем по 42 шт.

Общее число добытого у населения оружия составляет: винтовок — 90 шт., автоматов 8 шт., пулеметы Р.П.Д. 6 шт.

Захвачено трофейного оружия: винтовок — 120 шт., пулеметов 7 шт., автоматов 14 шт., станковых пулеметов 1 шт., минометов 2 шт. (из них 1 бат.)

Эвакуация раненых на Больницу землю проводилась в 1 раз. Отправлено было 7 человек. Общее число раненых за весь период существования бригады составляет 74 человека; из них стало в строй 63 человека.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Вол. 4. Спр. 75. Л. 82—84, 86—90.

* * *

С сентября 1942 г. по апрель 1944 г. бригада действовала в Шарковщинском районе и размещалась в Козянских лесах. Бригада располагалась по отрядам в различных участках леса, а отряд повзводно располагался в больших лесных землянках. Только в апреле 1944 г. бригада вышла из леса в свой район и расположилась по деревням:

Штаб бригады и отряд им. Жданова в м. Иоды.

Отряд им. Кирова — в д. Соколовщина.

Отряд им. Молотова — в д. Тадуллино.

Отряд им. Воронилова — в д. Зяблики.

Отряд им. Куйбышева — в д. Алалики.

Отряды стояли протяжением в 25 км.

* * *

...В основном боевые действия бригады «За Радзіму» велись в нападении на гарнизоны противника, организации засад на путях движения групп противника, в нанесении диверсий по коммуникациям противника.

За время своего существования бригадой пущено под откос 22 вражеских эшелона, где было разбито 24 паровоза, 313 платформ, вагонов, цистерн с живой силой и техникой.

Разбито 4 ж. д. станции, 1 водонапорная башня, 1 водокачка, взорвано 1404 рельсы, 24 ж. д. и 105 шоссейных мостов, разрушено 71 км телеграфно-телефонной связи, 2 электростан-

ции, 35 различных мелких предприятий, подбито 2 бронемашины, 42 автомашины, 24 мотоцикла, 17 различных складов.

Разгромлено 5 немецко-полиц. гарнизонов, 4 волостных управления, 4 немецких хоз. имения.

Во время ж. д. крушений, засад в открытых боях уничтожено: 40 нем. офицеров, 2893 нем. солдат, 42 солдата и офицера нац. формирования, 154 полицеских; взято в плен: 3 нем. офицера, 24 нем. солдата, 54 офицера и солдата национальных формирований, 108 полицейских.

* * *

...При каждом отряде в Козянских лесах была продовольственная база с запасом питания для отряда примерно на 3 месяца.

Средний рацион питания для каждого партизана состоял из 800 гр хлеба, 400 гр мяса, 1 кг картофеля, 100 гр гороха. Раненые получали такой же пакет.

Обмундирование, белье, обувь для партизан бригады добывались в основном путем конфискации имущества врагов народа, открыто или тайно борющихся против партизан.

Кроме того, получали помощь со стороны местного населения.

При каждом отряде изготавливали из кож убитого скота кожу для обуви, частично на поправив обуви и обмундирования.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Воп. 4. Спр. 75. Л. 91, 93, 101—102.

З ГІСТОРЫ ЎЗНІКНЕННЯ, АРГАНІЗАЦЫІ БАЯВОЙ ДЗЕЙНАСЦІ ПАРТЫЗАНСКАЙ БРЫГАДЫ «КАСТРЫЧНІК»

Кастрычнік 1942 г. — ліпень 1944 г.

В последних числах сентября м-ца 1942 г. на территории Усвятского р-на Смоленской обл. по инициативе второго секретаря Усвятского РК ВКП(б) Юрченко Федора Кирилловича (Ветрова) организовалась группа из 25 чел., изъявивших желание перейти линию фронта, находящуюся от м. Усвяты в 6 км, и организовать борьбу в тылу врага.

Группа организовалась преимущественно из комсомольцев и районного актива, первым в которую входили Юрченко Ф.К. (Ветров), Юкма И.И., Юрченко И.К., Котов С.И., Лапин А.В., Янкевич В.Г., Киселева А.И., Максименко М.С., Снядин П.А.

Смоленский обком ВКП(б) инициативу группы поддержал, и группа, получив оружие, проходя минимальное обучение и сформировавшись в отряд, название которому дали «Октябрь», в ночь на 14 октября 1942 г. благополучно перешла линию фронта... и направилась в Миорский р-н Вилейской обл. в глубокий тыл врага...

В марте 1943 г. отряд «Октябрь» со всем его личным составом перешел в новое место дислокации д. Горное Плисского р-на, где основная его часть оставалась действовать, а комиссар отряда Юкша И. И. с группой в количестве 8 чел. пошел в Миорский р-н для освобождения р-на и организации партиз. б-бы на его территории...

...В первых числах января 1943 г. партизан разведчик Кобряков И.А. через свою агентуру сжег Миорское и Друйское волостные управление со всей документацией. А в период март — май 1943 г. группа партизан во главе с ком. взвода Конопелько А.И. уничтожила путем сжигания Германовичское, Залесское, Леомпольское и Николаевское волостные управление со всей документацией, контуру фронкопольского лесничества и по шоссейной дороге Миоры — Дисна уничтожила 2 моста и 7 км т/т связи; группой партизан во главе с ком. взвода Паляк А.П. на шоссе Лужки — Глубокое, Лужки — Дисна уничтожено 6 мостов и 2 км т/т связи...

Усиленные боевые действия проводились и в других направлениях.

...В результате боевых действий группы партизан отр. «Октябрь», заставивших полицию сидеть в своих гарнизонах, 60 — 70% местного населения было изолировано от полиции и перешло на сторону партизан, а это явилось следствием быстрого роста группы численно за счет проверенных лиц из местного населения.

К концу августа 1943 г. отряд «Октябрь» стал насчитывать свыше 300 чел., на базе чего 2 сентября 1943 г. была организована партизанская бригада «Октябрь», в состав которой вошли 4 отряда, комендантский взвод и взвод бригадной разведки.

...По шоссе Лужки — Дисна партизанам отряда «Октябрь» Максименко И.С. уничтожено 2 деревянных моста и 3 км т/т связи.

По шоссе Миоры — Германовичи группой партизан во главе ком. взвода Зареновым Д.Н. уничтожено 3 деревянных моста и 2 км т/т связи...

...16 августа 1943 г. по шоссе Лужки — Дисна группой партизан во главе с ком. части отряда «Октябрь» Конопелько А.И. принят встречный бой, в ходе которого 5 убито и 6 ранено немцев.

...12 сентября 1943 г. в р-не дер. (Полевица) Шарковщинского района группой партизан во главе с комиссаром 1 отряда Поляк А.П. сожжен мост, в результате чего 70 автомашин немцев вынуждены были вернуться.

17 сентября 1943 г. на шоссе Глубокое—Шарковщина группой партизан отряда № 1 во главе с комиссаром отряда Поляк А.П. сильной миной взорвана автомашина с живой силой, где убито 7 и ранено 11 немцев.

20 сентября 1943 г. На шоссе Глубокое—Шарковщина в р-не деревни Красовщина комиссаром отряда № 1 с группой партизан взорвана автомашина с живой силой, где убито 14 и ранено 8 немцев.

23 сентября 1943 г. На шоссе Глубокое—Шарковщина сожжен мост длиною 10 м — комиссар отряда № 1 Поляк А.П. с группой партизан.

1—6 октября 1943 г. На шоссейных дорогах Дисна—Лужки, Лужки—Плисса, Дисна—Германовичи группой во главе с командиром взвода отряда № 3 Божутенко сожжено 10 мостов и уничтожено 12 км т/т связи.

17 октября 1943 г. На шоссе Шарковщина — Глубокое Витебской обл. группой партизан во главе с комиссаром отряда № 1 Поляк А.И. взорвана автомашина с живой силой противника, где убито 5, ранено 7 немцев.

23 октября 1943 г. На шоссейной дороге Германовичи — ст. Погост Шарковщинского р-на командиром взвода отряда № 3 Крючковым с группой партизан сожжено 3 моста и сделана перекопка на дороге.

27 октября 1943 г. На участке ж. д. Миоры — Шарковщина подрывницей отряда № 3 Райси Н. с группой взорвано 150 ж/д рельс.

28 октября 1943 г. На реке Дисенка в местечке Германовичи Шарковщинского р-на командиром отряда № 3 Конопелько А.И. с группой партизан сожжен мост длиною 30 метров.

24—30 октября 1943 г. По указанию штаба бригады о разрушении шоссейных дорог двумя группами отряда № 4 во главе с ком. отделений Ивиным И.В. и Томашевичем Н.А. на дорогах Миоры — Дисна, Миоры — Погост, Миоры — Германовичи, Миоры — Друя и Дисна — Лужки уничтожено или сожжено 32 моста и 22 км т/т связи.

30 октября 1943 г. В местечке Лужки Плисского р-на командиром взвода Божутенко со взводом (отряд № 3 бр. «Октябрь») сожжено 2 моста, склад с хлебом — 3600 пудов, электростанция, мельница.

2 ноября 1943 г. На шоссейных дорогах Германовичи — Лужки, Дисна — Лужки, Дисна — Германовичи командиром взвода отряда № 3 с группой партизан сожжено 12 мостов, сделано 3 завала, 10 перекопов дорог.

30 января 1944 г. Разгром гарнизона Боровцы.

Р е л ь с о в а я в о й н а .

Только за одну ночь 1 февраля 1944 г. в результате одновременного удара всех бригад Ушачской зоны по разрушению ж. д. полотна по линии ж. д. Полоцк — Молодечно было порвано 347 ж. д. рельс.

4 марта 1944 г. Налет на сильно укрепленный гарнизон немцев Голубичи.

17 марта 1944 г. Удар по «Шипам» (дер. Шипы Плисского р-на).

23 марта 1944 г. «Концерт» на линии ж/д.

В ночь на 23 марта подрывниками бр. «Октябрь» было порвано 336 ж. д. рельс на линии Полоцк — Молодечно.

13 апреля 1944 г. В районе д. Синицы Шарковщинского р-на командиром отряда № 3 Конопелько А.И. с группой сделана засада на немцев и принят бой, в результате которого 4 убито и ранено 6 немцев.

У ш а ч с к а я бл o к a d a .

17 мая 1944 г. По шоссейной дороге Лужки — Мосарь в р-не дер. Гриблы Шарковщинского р-на группой партизан бригады «Октябрь» — 1 отряда во главе с комиссаром отряда Поляк А.И. и 3 отряда во главе с командиром отряда Конопелько А.И. разбиты и сожжены две автомашины с живой силой противника.

В ходе боя противник понес потери убитыми 16 и ранеными 17 человек.

Партизанами взяты трофеи: 13 винтовок.

Бои в период блокады в районе Багна-Мох.

Краткие выводы о б/действенности.

1. На протяжении всего периода жизни отряда, бригады действия в основном проводились в трех направлениях:

а) на день организации бригады боевые действия преследовали главную цель — личным примером боевой жизни привить любовь местного населения к партизанам и за счет лучших проверенных лиц из населения пополнить свои ряды.

Проводимые мероприятия дали хороший результат — отряд вырос за счет добровольцев до 300 человек, на базе чего была создана 1 сентября 1943 г. бригада.

б) получив большое пополнение за счет необученной белорусской молодежи, в бригаде началась упорная настойчивая работа по обучению молодых партизан военному делу.

в) подготовив предварительно личный состав в военном отношении, бригада полностью включилась в боевую деятельность и расширила ее — операции по разгрому гарнизонов противника, бои из засад, рельсовая война, охота за эшелонами и т.д.

2. За период боевой деятельности п./б «Октябрь» нанесла противнику урон:

а) в боях при разгроме гарнизонов противника, встречных боях, боях из засад, при обороне и диверсионных операциях убито 2091 немец и полицейский, в т.ч. 55 офицеров, ранено — 1180 немцев и полицейских, в т.ч. 42 офицера.

б) пущено под откос 8 военных эшелонов, в т. ч. с живой силой противника.

в) взорвано ж/д рельсов 1922 шт. и 6 ж. д. мостов.

г) уничтожено 95 деревянных мостов.

д) порвано т/т связи 91 км.

е) взорвано спецмашинами (угольными) 19 паровозов.

з) взорвали или сожгли 52 автомашины.

ж) сожжено хлеба на складах противника, приготовленного для вывоза в Германию 28 600 пудов.

и) разгромлено немецких и полицейских гарнизонов 4.

к) разгромлено 7 волостных управлений.

Соединение бригады с Красной Армией.

...Отряды бригады встретились с частями Красной Армии в разных местах дислокации.

а) отряды Котова С. И. и Юрченко И. К. соединились с КА в р-не Голубович Плисского р-на 3 июля 1944 г.

б) отряд Зарянова Ф. П. соединился с частями КА в р-не дер. Веретен 4 июля 1944 г.

в) отряд Конопелько А. И. соединился с частями КА в р-не д. Заполосье Миорского р-на 6 июля 1944 г.

При соединении с частями КА вышло личного состава 257 чел., при вооружении 1 рат. миномет, 5 птр, 15 ручных пулеметов, 59 автоматов, до 200 винтовок.

За продолжительную боевую деятельность в тылу врага и за проявление мужества в боевых и диверсионных операциях из числа коммунистов и комсомольцев награждены орденами 15 человек, медалями 10 человек, и представлены к правительственной награде 70 чел.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Воп. 4. Спр. 66. Л. 65, 71, 72, 75, 77, 78, 81—84, 86—89, 90—91, 92—102, 103, 106—107.

Рэйд жукаўцаў

Знойный и душный день угасал. Солнце медленно уходило за скопившиеся над горизонтом облака. Стало свежо, наступали сумерки. На луговину реки Дрисса одна за другой выходили группы вооруженных партизан. Они несли оружие и боеприпасы. Переправлялись на плотах.

Так 11 июля 1943 года бригада имени Г.К.Жукова покидала Россонский район и отправлялась на запад Беларуси.

На краю обрыва у реки стояли трое и внимательно наблюдали за ходом переправы. Это были командир бригады П.Я.Сыромаха, командир отряда имени М.И.Кутузова П.И.Климентенко, командир отряда имени К.К.Рокоссовского В.В.Черемыхин.

Они изредка обменивались короткими фразами, их тревожили одни и те же мысли. За Дриссой предстояло перейти

усиленно охраняемую противником железную дорогу Рига—Полоцк, дальше — Западная Двина, укрепленные гитлеровские гарнизоны.

Между тем переправа на лодках через Дриссу заканчивалась. Последними переправились командиры. Бригада продолжала марш.

...В Шпаковщине (Ветринский р-н. — *Укладальник*) 16 июля 1943 года был оформлен третий отряд бригады имени Г.К.Жукова, названный именем Александра Яковлевича Пархоменко, прославленного героя гражданской войны. Ядром нового отряда стала следовавшая с бригадой группа, возглавляемая П.Д.Прокофьевым и А.А.Костиным, первоначально направлявшаяся в Шарковщинский район. К ней были подключены отдельные партизаны из других бригад, совместно с жуковцами совершившие переход в западные районы Беларуси. Вошедшие в новый отряд партизаны были опытными воинами, обстрелянными в боях. Командный состав отряда состоял из офицеров-фронтовиков. Командир отряда — старший лейтенант Петр Дмитриевич Прокофьев, комиссар — капитан Андрей Андреевич Костин, начальник штаба — младший лейтенант Михаил Николаевич Кладовников сражались в тылу врага в составе кавалерийского корпуса П.А.Белова и 1-й партизанской бригады имени К.С.Заслонова.

В нескольких километрах от Шпаковщины начиналась территория Дисненского района. Свой боевой счет в западных районах Беларуси бригада имени Г.К.Жукова открыла разгромом крупного немецко-полицейского гарнизона в бывшем имении Куриловичи. Созданный здесь гарнизон охранял две большие дороги, связывающие Дисну с деревнями Лужки и Прозороки, где также находились гитлеровцы и полиция. Географическое положение бывшего имения позволяло гарнизону контролировать всю восточную половину Дисненского района. Полицейские грабили население, расстреливали людей, а награбленный у крестьян хлеб, скот, другое добро свозили в Куриловичи. К тому же и само имение, будучи крупным сельскохозяйственным объектом, служило откормочным пунктом скота, предназначенного для гитлеровской армии, поставляло оккупантам хлеб. В имении были масло-

завод, молочная и свиноводческая фермы. Куриловичский гарнизон контролировал пути, по которым пробирались партизанские отряды и группы из Россонского, Ушачского и Ветринского районов на запад и обратно.

Учитывая все это, командование бригады имени Г.К.Жукова приняло решение, базируясь пока в д. Шпаковщине, разгромить гарнизон в Куриловичах, а затем уже двигаться дальше.

...После разгрома полицейский гарнизон в Куриловичах был ликвидирован и уже не восстанавливался оккупантами, как и хозяйственная база.

Бригада, вновь остановившись в Шпаковщине и Посадах, подготовилась к выступлению на запад в соответствии с маршрутом, предусмотренным Белорусским штабом партизанского движения.

...Бригада получила возможность реализовать свои планы. 22 июля отряды выступили в запланированном направлении. Шли вечером, ночью и на рассвете подошли к заболоченным лесам близ реки Дисна.

Рубили жерди, укладывали в два ряда и по ним ступали, опираясь на палки. Над лесом кружил немецкий самолет. Оставив за собой завалы в лесу, партизаны вышли, наконец, к проселочной дороге и во второй половине дня подошли к реке. Переправились ночью вброд.

У хутора Буды, между болотами и озером Волозево, остановились на отдых, просушили одежду, обувь. Хуторяне рассказали, что к ним часто наведываются фашисты из гарнизона в д. Германовичи, забирают скот, сало.

Когда вернулась разведка, комбриг провел совещание. Приняли решение совершить налет. Но он должен быть стремительным: в Лужках, в 15 км от Германовичей, гитлеровский гарнизон с техникой и автомобильным транспортом.

Задолго до рассвета 25 июля подошли к Германовичам. Партизаны продвигались по окраинам и вскоре никем не замеченные оказались у реки. Невдалеке от берега остановился и комбриг со своими бойцами. Тут вблизи церкви был первый неприятельский пост. Второй пост за мостом, на другом берегу.

Два бойца отряда имени А.Я.Пархоменко — Шакюр Утешев и Владимир Ильяшев — обошли мост, по которому

взад-вперед ходил дозорный. Они спустились к воде, переплыли реку, подкрались к будке охраны. Часовые громко хранили. Босиком, бесшумно партизаны скользнули внутрь и уничтожили фашистов. Тот, который ходил по мосту, услышав позади какую-то возню, бросился к будке поста, но его здесь ждала участь тех двоих, и на мост он уже не вернулся. Пост № 2 был ликвидирован без единого выстрела.

Через несколько минут по команде комбрига Черемухин и Чечулов со взводом рокоссовцев были на другом берегу. Только теперь часовой у казармы услышал шум на мосту. Выбежали фашисты. Завязался бой. Прикрывая партизан, пулеметчик Алексей Алексеевич Ламинский был по полицейским. Те бросились обратно к казарме, но Алексей своим огнем отсек их. Пархоменцы поддержали его своими автоматами. Полиция разбежалась, а казарма загорелась.

Выстрелы встревожили охрану на первом посту. Выскочив из своего помещения, полицейские направились к реке. Но там их ожидал комбриг со своими бойцами. И ни один из предателей не ушел живым.

Пархоменцы сожгли маслозавод и мельницу. Были захвачены склады с продовольствием и солью, оружие, боеприпасы. Соль частью раздали населению, частью вывезли. Зашли и в аптеку. Местный аптекарь после беседы с комбригом выдал партизанам значительное количество лекарств, бинтов, дезинфицирующих и анестезирующих средств. Медсестра отряда имени К. К. Рокоссовского Полина Ивановна Чернышева пополнила свои запасы.

Небольшой обоз сформировался, пока еще у реки шел бой. Теперь надо быстро отходить. Чтобы задержать возможное продвижение машин из д. Лужки, партизаны заложили несколько мин на большаке и сожгли мост. Во всей этой операции двое партизан были ранены, убитых не было. Отход от Германовичей прошел благополучно.

Форсированным маршем бригада двинулась на северо-запад и 27 июля расположилась в двух деревнях — Залесье и Бертовщина Миорского района, в нескольких километрах от д. Новый Погост.

Вскоре разведка сообщила, что из этой деревни весь гарнизон гитлеровцев погрузился на машины и отправился против партизан, видимо на Германовичи. Коман-

дование бригады решило использовать отъезд фашистов. Отряд имени М.И. Кутузова вступил в Новый Погост, выдвинув дозоры. На церковной колокольне установили пулемет, контролировавший центр местечка. Провели митинг, на который сошлося много местных жителей. Сыромаха призвал население браться за оружие и вступать в партизанские отряды.

Тем временем фашисты, поблуждав по окраине и не обнаружив партизан, возвратились назад. Но их встретили огнем кутузовцы, и они отошли.

Отряд имени К.К. Рокоссовского остался в Залесье. В ночь с 27 на 28 июля, когда ничто не предвещало никакой опасности и весь отряд отдыхал, выставив дозорных, неспавший Петр Федоренко услышал гул моторов.

— Вставайте! Немцы! — закричал он.

Три бортовые машины с фашистами приближались к деревне. Партизанский пулемет из окопа дал по нем длинные очереди. Из гумна стрелял Заикин и бойцы его группы. Полицейские отстреливались из винтовок. Соскочив с машин, они приближались к гумну. Навстречу выбежал Заикин, бьет из автомата. Падают враги — убитые и раненые.

— Держись, ребята, — кричит Михаил.

Но вот из-за поворота дороги выполняет немецкий броневик и открывает пулеметный огонь. Сражены Заикин и Григорий Матюшин. Троє оставшихся партизан продолжают бой. Федоренко и Диденко через гумно бросают в противников гранаты. Раздаются крики. Посмотрели за угол — лежат! Значит, цель поражена!

Броневик направляется дальше, вслед огонь по деревне, обстреливает дом, в котором остановился штаб бригады. Здесь и комбриг. Незадолго до начала боя ему доложили, что кутузовцы отогнали полицейских. Нападение на Залесье и для него неожиданно. Теперь он вынужден покинуть охваченный огнем дом. Комбриг выносит рацию и уходит в лес. Вслед за ним уходят по канаве и болоту Диденко и Федоренко, захватившие с собой автомат Заикина и винтовку Матюшина.

Комбриг вместе с комиссаром отряда имени К.К. Рокоссовского Макаром Серавимовичем Цанавой собирают партизан на опушке леса. Здесь они встречают противника дружным огнем. Тем временем с дру-

той стороны к деревне подходит взвод кутузовцев. Под двойным ударом партизан гитлеровцы отходят.

Итак, поле боя осталось за партизанами. Но и потери велики. Погибло семь товарищ. С болью в сердце их похоронили на кладбище в Залесье. Всего несколько дней был в бригаде молодой белорусский учитель Григорий Григорьевич Матюшин. Оставил дома мать с малолетними братьями и сестрами, он, старший в семье, явился в штаб бригады в Шарковщине. За эти дни старательно учился военному делу. И вот бой. Первый и последний в его жизни. Михаил Николаевич Заикин, командир 3-го взвода отряда имени К.К.Рокоссовского, — опытный партизан. Уроженец д. Железняки Красноборского сельсовета Ростонского района, он прошел боевую школу в своей же округе. Но и его не стало.

Причины потерь? Несомненно, внезапность нападения была на стороне противника. Значит, конная разведка оказалась недостаточно оперативной. Агентурную же разведку в Миорском районе еще не успели наладить. Жуковцы учли урок боя в Залесье, и больше такое не повторялось.

После боя в Залесье бригада в составе двух отрядов — имени М.И.Кутузова и имени К.К.Рокоссовского — продолжала марш на запад и через сутки, 29 июля, прибыла в д. Поповщина Браславского района, расположенную на северо-восточной окраине Козянского лесного массива.

По поручению командования бригады 3-й отряд имени А.Я.Пархоменко был временно оставлен на территории Миорского и Шарковщинского районов для изучения сил и методов действия противника.

Сначала пархоменцы остановились в д. Пищелевка Шарковщинского района. В ночь на 31 июля Прокофьев вывел отряд к д. Гнилое Болото, где находился гарнизон полиции и самообороны, набранный из местных крестьян. Два партизанских взвода, один справа, другой слева, окружили деревню. Обнаружив это, «самаахоўцы» сумели просочиться по только им известным тропинкам и уйти, бросив все имущество, принадлежавшее гарнизону. Партизаны захватили вооружение и боеприпасы.

В ночь с 7 на 8 августа пархоменцы атаковали неприятельский гарнизон в д. Великое Село. В завязавшемся бою начальник штаба отряда имени А.Я.Пархоменко

Михаил Кладовиков вступил в рукопашный бой с великаном полицейским, вооруженным автоматом. С помощью подоспевшего партизана Александра Шаркевича Кладовиков одолел противника. Остальные фашисты попрятались. Партизаны унесли трофеи — оружие и боеприпасы, увезли продукты.

Успешные действия отряда вызвали беспокойство у местного командования гитлеровцев. Были получены сведения о подготовке к окружению и разгрому партизан. Пархоменцы покинули Пищелевку и продвинулись к северу. Их новой временной базой стал хутор Клибовщина. По прямой линии он был всего лишь в 10 км от Миор, но окружен лесами и болотами. А дорогами до него более 20 км. Зато до большой дороги из Миор в Шарковщину отсюда через лес рукой подать.

Пархоменцы оседлали большак. За несколько дней они трижды из засад обстреливали сначала колонну карателей, потом немецкую почту, наконец, обоз.

Во время действий в Миорском районе отряд получил некоторое пополнение. Краткая запись в дневнике отряда от 11 августа 1943 года сообщает, что в этот день в отряд имени А.Я.Пархоменко были приняты пять человек, бежавших из немецкого плена.

Это были Михаил Вершинин, Иван Кудрявцев, Николай Симонов, Михаил Губин и Роман Кочуков. Шли по ночам, пока не добрались до д. Линковщина Миорского района, где нашли убежище в доме Семена Ефимовича Пушкирева. С помощью Казимиры Ивановны Гириной, жительницы хутора Клибовщина, Пушкирев связал их с партизанами, а те привели в отряд имени А.Я.Пархоменко. Эти воины связали отныне свою судьбу с белорусскими партизанами.

Уже через несколько дней им пришлось принять участие в бою в глубоком тылу врага. Разведке отряда, имевшей хорошие связи в районе, стало известно, что по тракту из Миор на Шарковщину 15 августа будет следовать большой обоз с продовольствием под охраной полиции и немцев. Рано утром того же дня отделение под командованием Прокофьева направилось на большак. В него включили всех пятидесяти новоприбывших, снабдив их оружием. Прокофьев разъяснил поставленное зада-

нис, а новичкам сказал: «В бою посмотрим, не разучились ли вы воевать...» Эти слова, сказанные полуслухом, еще больше укрепили решимость всех пятерых во что бы то ни стало оправдать оказанное доверие.

В 11 часов дня партизаны на подводах въехали в д. Чыпуки, расположенную на тракте. Едва они заняли боевые позиции, как показался обоз с охраной, которая численностью и вооружением значительно превосходила пархоменцев. С обеих сторон был открыт огонь. От выстрелов противников загорелись два дома, крытые соломой. Нелегко приходилось засаде. Надо было вести огонь, стоя возле бушующего пожара, да еще из огородов, заросших высокой крапивой и малиной. Вершигин подставил свое плечо пулеметчику и тот точно по цели стал посыпать одну очередь за другой, чём принудил охрану обоза залечь. Затем с четырьмя автоматчиками Вершигин бросился на противника слева, в то время, как Прокофьев с остальными партизанами атаковал охрану обоза спереди. Впереди атакующих шли Алексей Ламинский, Шакюр Утешев и изновь прибывших — Николай Симонов.

Под натиском пархоменцев фашисты, оставив обоз, бежали с поля боя. Трофеи составляли оружие, боеприпасы, обмунди-

рование и продовольствие. Несколько гитлеровцев было убито и ранено.

На следующий день отряд получил приказ командования соединиться с бригадой, выделив группу для направления в Россонский район. Задача — встретить и проводить в западные районы Беларуси бригаду имени А. В. Суворова и следовавшую с ней группу Вилейского подпольного обкома КП(б)Б. П. Д. Прокофьев отрядел отряд в Козянские леса под командованием А. А. Костина, а сам с десятью партизанами направился в Россонский район и успешно выполнил полученное задание. Подбив на обратном пути автомашину карателей, он соединился со своим отрядом и бригадой.

За недолгое время операций в Миорском и Шарковщинском районах отряд имени А. Я. Пархоменко сплотился и проявил высокие боевые качества. Пархоменцы почти без передышки участвовали в боевых операциях. Их действия — пример того, как малочисленный отряд при большой маневренности может нанести врагу существенный ущерб.

Друкунца са скарачэннямі па кн.: Сыромаха П. Я., Козловскій П. Г. Пусть знают и помнят потомки. Браславщина в 1941—1944 гг. Мн., 1994. С. 39—54.

Документы сведчаць

З ДАКЛАДНОЙ ЗАПІСКІ КАМАНДЗІРА ПАРТЫЗАНСКАГА АТРАДА «СПАРТАК» І.І.ПЯТРОВА Ў ВІЛЕЙСКІ АБКОМ КП(б)Б АБ МАСАВА- ПАЛТЫЧНАЙ РАБОЦЕ І БАЯВОЙ ДЗЕЙНАСЦІ АТРАДА З 12 ЖНІЮНЯ ПА З КАСТРЫЧНІКА 1942 г.

З кастрычніка 1942 г.

...Связь с местным населением. По прибытии на место расположения с 5 сентября 1942 г. мы приступили к проведению бесед в деревнях среди крестьян и сейчас систематически проводим собрания, беседы с крестьянами ближайших дер. Якшты, Журавовщина, Цубровка, Журово, Подрязовщина, Барсуки, Озерово, Грибы, Алушки, Боровые, Волки, Григоровщина, Семеновичи и многих других. Население собрания посещает от старого до малого. Очень внимательно нас слушают, задают очень много вопросов о положении на фронте, о положении в советском тылу. К партизанам относятся очень хорошо, оказывают нам очень большую помощь в вооружении, штанини, сообщают о местах расположения полиции и немецких гарнизонов и об их действиях.

Командир партизанского отряда Петров

Всенародное партизанское движение в Белоруссии в годы Великой Отечественной войны (июнь 1941—июль 1944). Документы и материалы. Мн., 1967. Т. 1. С. 328.

ДАНЯСЕННІ ВОРАГА АБ ДЗЕЙНАСЦІ ПАРТЫЗАН НА ТЭРЫТОРЫІ ШАРКАЎШЧЫНСКАГА РАЁНА З КАСТРЫЧНІКА 1942 г. ПА 1943 г.

Да Глыбоцкай акругі адпосіліся раёны: Браслаўскі, Міёрскі, Відзаўскі, Шаркаўшчынскі, Дзісенскі, Пастаўскі, Дунілавіцкі, Глыбоцкі, Пліскі, Докшыцкі.

Першыя паведамленні аб з'яўленні партызан у акрузе:

6.10.1942 г. Банда¹ прайшла Зябкі—Празарокі.

7.10.1942 г. Узарвана чыгунка на лініі Крулеўшчына—Празарокі. Ахова чыгункі і будаўнічы батальён уступілі ў бой. Страты: 8 будаўнікоў і 2 салдаты аховы.

7.10.1942 г. Банда 150 чалавек каля в. Зябкі нашала на транспартную калону 150 павозак, звяла яе ў в. Перасечана, дзе бульбу разгрузілі ў палівы свіран, а ездавыя адцушчаны. Спалены маёнтак Чарніцы.

7.11.1942 г. Узброеная банда прайшла праз вёску Тунілонічы і спаліла ў маёнтку Антопаль школу і жылы дом.

7 і 8 лістапада 1942 г. Каля Опсы ўзброеная сутычка з паліцый. 5 бандытаў забіта. Страт няма.

10.11.1942 г. Баі ў в. Янкаўшчына (на поўнач ад Заброддзя), страты па аднаму з кожнага боку.

11.11.1942 г. Грабілі в. Фларыянаў, Верадзецкі, Осава.

У гэты час супраць партызан праводзіцца аперация «Нюрнберг» на тэрыторыі ад Мядзела да Відз, Богіна і да Глыбокага.

11.11.1942 г. 1-я пяхотная матарызаваная брыгада СС сабрана ў г. Барысаў для адпраўкі ў Глыбокое.

25.11.1942 г. Рапарт паліцэйскай брыгады з Глыбокага:

1. Аперация «Нюрнберг» завершана. Забіта 798 бандытаў. Расстраляна па падазрэнні ў прыналежнасці да банд 353 чалавекі. Расстраляна бандыцкіх памагатых 1833 чал. Страты: 6 чалавек забіта, 10 ранена.

2. Забітыя 12 кастрычніка 1942 г. 18 паліцэйскіх 1-га батальёна 23 паліцэйскага палка СС даставулены ў Глыбокое, дзе і пахаваны.

Выбітыя з мядзельскіх лясоў партызаны падаліся ў бок Шаркаўшчыны, Мёр, Дзісны.

25.11.1942 г. Дарога Крулеўшчына — Пабраддзе, на участку Паставы — Варалаева спалены драўляны мост 10 м, дарога на 2 гадзіны выведзена з ужытку.

25.11.1942 г. 30 чалавек занялі млын у в. Баброўшчына (26 км па ўсход ад Глыбокага).

30.11.1942 г. 100 бандытаў размясціліся ў в. Язна.

27.11.1942 г. Грабілі насельніцтва за 15 км ад Глыбокага.

29.11.1942 г. Грабілі насельніцтва ў в. Баяры.

1.12.1942 г. Разбураны шасійны мост за 9 км ад Шаркаўшчыны. Рэмонт заняў трыв дні.

1.12.1942 г. Пашкоджана чыгунка між ст. Зябліны і Падсвілле. У красавіку 1943 г. у раёне Глыбокое — Дзісна высадзілася каля 450 парашутыстаў.

10 — 12 красавіка 1943 г. Высадзілася каля Відз, Кабыльнікаў, Вілейкі 500 — 600 чалавек.

14.4.43 г. Высадзілася каля Мосара 10 чалавек.

16.4.43 г. Дэсант каля Відз і Кабыльнікаў, вялікая колькасць.

Да канца касавіка 1943 г. 700 дэсантнікаў сабралася ў Бяльмонцкім лесе, занялі в. Бла-жышкі, арганізуецца атрад на заход ад Богінскага возера.

А п е р а ц ы я «Г е р м а н» (24.9.1943 — 17.10.1943)

24.9.1943 г. Дзённая зводка:

1. Захараўшчына, 6 км ад Паставаў, занята неўстаноўленымі сіламі. У лясным квадраце 2124 — 2125 заўважаны рух праціўніка на поўдзень. Сутыка нашай разведкі са слабымі сіламі праціўніка ў квадраце 2110, 2097, 2193.

2. Два ваенна-палонныя і два пасобнікі бандытаў арыштаваны.

3. Баявія пазіцыі групы Шродэра — Дынабург (квадрат 2030).

Баявія пазіцыі групы Гарма — Глыбокое (2141), Мюлера — Конікі (2203), Гохтля — Відзы (2095).

4. Нашы страты: 1 забіты, 8 ранена.

Кампфгруппа (баявая група) Екельна, генерала паліцыі.

25.9.1943 г. Зводка:

1. За 2 км на ўсход ад Нагаўкі (квадрат 2163) умацаваны бандыцкі лагер. Вёска Лучай падпадена бандытамі. Вялікія рэквізіцы прадуктаў і адзення ў раёне Нагаўка — Груздзева. Каля вёскі Неўяры (2177) бой разведкі з пераўзыходзячымі сіламі праціўніка.

2. Вынікі: 2 пакінутыя бандыцкія лагеры разбураны, 3 бандыты забіты.

3. Дасягнута лінія групы Шродэра: Будзілы, Друшск, Казакова, Мілашова. Лінія групы Герман: на поўначы — Пераброддзе (2074), Аланаёнкі (2075), Забор'е (2075), на поўдні —

¹Летам 1942 г. рэйсхфюрэр СС Гімлер патрабаваў выключыць з ужывання слова «партызан», «партызанскі», замяніўшы іх словамі «бандыт», «бандыцкі».

Грзібкі (2178), Хабы, Ластавікі, Кашусцічы, Неўяры. Лінія групы Мюлера: Вытручэпікі (2190), Патовікі, Конікі, Валовічы, Маргі, Катловічы, Варанідзы, Рудня (2201).

4. Страты: 2 забітыя, 4 раненых.

Подпіс: Екельн.

26.9.1943 г. Зводка:

1. Размянгчэннс банд: каля в. Астрравішкі (2110) спроба прарваща. Моцнае супраціўленне каля вёскі Неўяры (2177). Бой каля Вілка – Осія і Паставаў.

2. Дасягнута лінія: групы Корнблюмэ – Станкавічы, Вяча, воз. Бузя, воз. Набіста. Група Небель – Сабалевічы (2074), Бірукі (2088), Калеснікі, Красоўшчына (2089), Германавічы (2103), Вішнеўцы (2179), Стапіслаўцы (2178), воз. Чорнае (2178), паўднёва-ўсходні вугал Ліпава (2176). Група Эдэльвайса – Кавалі, Наўры, Сваркі, Старжынкі, Бонда, Талуц, Сіўцы, Жыберакі.

3. Захоплена рабочай сілы: 131 мужчына, 45 жанчын. Бандыцкая в. Казъяны разбомблена, бандыцкая вёска Петрышкі (2110), Ушы (Учы), Маргі (2202) спалены. Знішчана 8 бункераў і 2 лагеры. 14 чалавек расстраляны, адна яўрэйка захоплена ў палон. Прыйгнана 59 галоў жывёлы.

4. Балявая пазіцыя Корнблюмэ з 15-00 26.9: Браслаў і ваколіцы.

5. Страты: 2 забітыя, 4 раненых.

27.9.1943 г.

1. Бандыты займаюцца рабункам. Дарога Більдзюгі – Яцкаўшчына (2087) замініравана. Моцная банда размясцілася ў Бяльмонцкім лесе.

2. Дасягнута лінія: група Корнблюмэ – воз. Абстэрна (2074), чыгуначная лінія ў в. Каўшэлева (2088), Шаркаўшчына (2114), Боўкалы (2115), воз. Пятроўскае (2127), Глыбоке (2141), Сітцы, Замосце, Місуны.

3. Захоплена для адпраўкі на прымусовыя работы мужчын 100, жанчын 74. Адзін расстраляны, 1 забіты ў баі, 5 узяты ў палон.

Трафеі: 300 галоў буйной рагатай жывёлы, 347 дробнай жывёлы, 14 свіней, 5 коней, 1 аўтамат, 1 вінтоўка.

4. Страты: 3 забітыя, 2 раненых.

28.9.1943 г.

1. Нобель заняў бераг воз. Укля (2074), Цяцеркі, Більдзюгі (2987), Шаркаўшчыну (2114), Боўкалы.

2. Захоплена 168 жанчын, 1386 мужчын, 11 дзяцей. Расстраляны 84 чалавекі, забіты ў баі 8 чал., узяты ў палон 3. Спаленыя вёскі: Новікі, Мацкі, Доўгіны, Будкі, Талуц, Шыберакі, Сіўцы, Лугі. Разбураны адзін лагер, 3 аямлянкі.

Захоплена жывёлы: 26 коней, 808 маладняка, 177 свіней, 348 дробнай жывёлы, 1196 авечак.

Трафеі: 1 павозка лёну, палавіна павозкі воўны, 1 кулямет, 3 вінтоўкі.

3. Страты: 1 афіцэр, 2 салдаты раненые, 1 забіты, 1 вінтоўка згублена.

29.9.1943 г. Занята лінія: Опса, воз. Дрывяты, воз. Укля, Цяцеркі, Більдзюгі, Гнільня Балоты, Шаркаўшчына.

30.9.1943 г.

1. Праводзілася разведка боем. Спалена 13 вёсак, разбураны 2 лагеры. Захоплена: 1 кулямет, 2 аўтаматы, 1 вінтоўка. Забіта 67 бандытаў, 7 узята ў палон.

2. Страты: 1 афіцэр забіты, 2 салдаты ранены.

1.10.1943 г. 1. Праведзена разведка ўсходніх ускраін Бяльмонцкага лесу. Адбіта спроба банды прарваща на заход. Прасунуліся наперад ад воз. Мядзель.

2. Захоплена многа людзей, жывёлы, рознай маёмасці (даецца пералік).

2.10.1943 г.

1. Групы бандытаў ад воз. Вісіты, у в. Савуткі, В. Панфілаўшчына прарваліся на заход. Бой з грушай каля в. Буйкі, бой каля Опсы, каля Мядзела.

2. Занята лінія: Заречона – Цяцеркі – Ёды – Буйкі – Шаркаўшчына – Букі – Мосар – Канстанцінаў – Слабада – Дзягелі.

3. Трафеі: сотні людзей, жывёлы, зброя (даецца падрабязны пералік).

3.10.1943 г.

1. Перастрэлка ў в. Падобы, Ёды, Варонка. Сутычкі каля Казъян, Астрравішак, Мікалаёва. Акцыя на ўсход ад Мёр: банды ўцяклі на поўдзень. Заняты Дунілавічы. Авіяцыйя бамбіла в. Чысты. Адзін самалёт пашкоджаны. Засада на ўсход ад Паставаў.

2. Сотні людзей узяты для адпраўкі на работу ў Германію.

Трафеі: сотні галоў жывёлы, тоны збожжа, бульбы (даеща падрабязны пералік маёмасці).

4.10.1943 г. 1. У Рудавы мошны агонь варожых кулямётаў. Каля 5000 бандытаў ад в. Падобы адышлі на паўночны захад. Напад на ахову моста Страча, в. Маскалішкі, Ракіты.

2. Лінія фронту: Цяцеркі, Густаты, Вытаркі, Пялікі, Рабартова, Канстанцінаў, Дунілавічы, Охабня.

3. Захоплены сотні людзей для адпраўкі на работы, тысячы галоў жывёлы, тоны прадуктаў і фуражу (падрабязны пералік).

5.10.1943 г.

1. З боем заняты Дварышча, Рудава. Баі ў в. Ёды, Прошкі, Кузня, Дубнікі.

2. Фронт па лініі: Жданы, Лабуці, Ружанполь, Юзафова, Луцк, Мосар, Канстанцінаў.

3. Захоплены сотні людзей для адпраўкі на работы, тысячы галоў жывёлы і розная маёмасць (даеща пералік).

6.10.1943 г.

1. Бой між вёсак Лонскія — Трабаўшчына. Напад на масты каля Дзісны і Германавіч. Масты ўмоўна прыгодныя для эксплуатацыі. Лагер бандытаў каля Плятэрова.

2. Лінія фронту: Кушталі, Алашкі, Полава, уздоўж р. Дзісна да Васюкоў. Ад Васюкоў да Канстанцінаў лінія ранейшая, далей — Дунілавічы, Варапаева, Лучай, Вароны.

3. Захоплена 147 мужчын, 99 жанчын, 52 дзяцяці — для адпраўкі ў Германію. Канфіскавана жывёла, хлеб (даеща пералік). Расстряляны 4 чал., забіта 13, у палон узята 16. Спалена 13 вёсак.

7.10.1943 г. Захоплена Трабаўшчына, бандыты адкінуты за Свілы. Бамблі в. Чыстое, поўнасцю разбурана. Часткова разбурана Клонаўка.

2. Захоплена: людзі, жывёла, прадукты (даеща пералік).

8.10.1943 г.

1. Сутычкі ў лесе на паўночны захад ад Алашкі — Рамашова. На захад ад лініі Свілы — Алашкі замініраваныя дарогі і прасекі ў лесе. Бамблі в. Дуброўка, Стойрова.

2. Фронт па лініі: Луцк — Навінкі — Макаршчызна — Варапаева.

3. Захоплена: людзі, жывёла, маёмасць (даеща пералік).

9.10.1943 г.

1. Лінія фронту: Забор'е — Алашкі — Рымкі — р. Голбецца — Варапаева.

2. Захоплена: людзі, жывёла, маёмасць.

10.10.1943 г.

1. Адбіты начныя спробы банд прапраўщца, знішчана яўрэйская банда 28 чалавек. Бой каля Шаркаўшчыны. Баі вакол воз. Ельня.

2. Захоплена: людзі, жывёла, маёмасць (даеща пералік).

11.10.1943 г.

1. Бамблі фугасамі і запальнымі бомбамі в. Хвасткі, Далёкія, Еўдзішкі, Заборце.

2. Лінія фронту: Купталі — р. Янка да ручая Мічэнка.

3. Захоплена: людзі, маёмасць (даеща пералік).

12.10.1943 г. 1. Паведамленне Корнблюмэ: банды накіроўваюцца на поўдзень і захад. Эдэльвайс: банды накіроўваюцца на поўнач.

Егер: лінія фронту ад воз. Янка (2098), Бялкова (2099), Позава (2099), Дзікі (2112), Кушталі (2099), Білкі, Балаж, Чачуны (2115—2125).

Мюлер: бамблі воз. Богіны, Браслаўская Лука (2097), воз. Янка, Плятэрова, Стойрова.

2. Захоплены 720 мужчын, 343 жанчыны, 259 дзяцей. Расстряляны 22 чал., забіта 12, у палон узята 58. Узята 1008 галоў маладняка, 196 свіней, 995 авечак, 197 коней, 26 дробнай жывёлы, 2563 ц зерня, 807 ц саломы, 666 ц бульбы, 2 ц ільнасемя, 1 ц аўса.

Спалена 15 вёсак, разбурана 15 бункераў і 10 лагераў.

Трафеі: 4 аўтаматы, 4 вінтоўкі, 28 павозак.

3. Страты: 2 раненыя (латышы).

13.10.1943 г.

1. Паведамленне Корнблюмэ: сутычка ў нізоўі ручая Янка (2110). Пазіцыя: воз. Богін, Стойрова, Плятэрова, Міхалішкі.

Егер: пазіцыя — р. Янка да Кушталей.

Эдэльвайс: назіцыя ўздоўж р. Дзісна ад Полава да Казьян.

Мюлер: бомбавыя ўдары па лясных масівах Міхалішкі, Азяравы, Казьянэ, Плятэрова.

2. Захоплена: 269 мужчын, 321 жанчына, 135 дзяцей.

Расстряляны 4 чал., забіты 25, узяты ў палон 4, адзін перабежчык. Узята 391 галава ма-

ладняка, 15 свіней, 317 авечак, 55 коней, 61 дробнай жывёлы, 307 ц зерня, 1980 ц бульбы, 22 ц сена, 20 павозак ільнотрасты.

3. Спалена 13 вёсак.

Трафеі: 1 кулямёт, 6 віントовак. Страт няма.

14.10.1943 г.

1. Паведамленне Корнблюмэ: сутычкі каля ручая Янка і каля Плантоўкі (2110).

Бой з бандай 200 – 300 чалавек за 1 км на захад ад Грыблюй. Частка банды знішчана.

3. Захоплена: 356 мужчын, 419 жанчын, 312 дзяцей. 9 расстряляна, 126 забіта ў баі, 64 захоплены ў палон.

Узята 1064 галавы маладняка, 119 свіней, 927 авечак, 91 конь, 1846 ц зерня, 2337 ц бульбы, 140 ц сена, 17 ц саломы, 1 ц ільнасемя, 8 льноцерабілак, 25 культыватараў, 19 барон, 14 сячкарань, 5 арфаў (зернеачыстак), 1 бульбамыйная машына, 12 павозак, 49 санак.

Спалена 5 вёсак.

4. Трафеі: 4 лёгкія кулямёты, 8 аўтаматаў, 16 віントовак, 3186 віントовачных патронаў, 38 мін, 1681 газавая граната.

5. Страты: 1 немец, 2 латышы ранены.

15.10.1943 г.

1. Карная акцыя ў нізіне р. Дзісна. Паліцэйская танковая рота правяла карньяя аперациі супраць 6 вёсак за 10 км ад Мядзела. Авіяцыйная група ц. б. ф. 7 вяла разведку на поўнач ад р. Дзісна і бамбіла край лесу на поўнач ад нізіны р. Янка.

2. Захоплена: 154 мужчыны, 239 жанчын, 187 дзяцей, 1 расстряляны, 42 забіты ў баі, 5 захоплены ў палон. Узята 139 галоў жывёлы, 60 свіней, 277 авечак, 37 коней, 3 ц аўса, 20 ц ільнасемя, 3 ц вікі, 70 ц зерня, 2903 ц бульбы, 44 ц сена, 4 ц саломы.

3. Спалена 6 вёсак, разбурана 20 бункераў.

Трафеі: 4 пісталеты, 1 лёгкі кулямёт, 1 аўтамашына, 10 віントовак, 2 міны, 1400 віントовачных патронаў, 360 аўтаматных патронаў, 37 павозак.

4. Страты: 1 немец ранены.

16.10.1943 г.

1. Авіягрупа атакавала цэлі ў лясным масіве Друшевічы (2084), Рудамысьль (2111), р. Янка, Свінаплуще (2097).

2. Паліцэйскай ротай захоплена ў квадраце (2150): 573 мужчыны, 803 жанчыны, 405 дзяцей. Расстряляны 11 чал. Узята 693 галавы маладняка, 228 свіней, 598 авечак, 26 дробнай жывёлы, 2383 ц зерня, 2990 ц бульбы, 230 ц сена, 50 ц саломы, 6 ц гародніны, 2 ц фасолі, 1 ц пыбулі, 5 ц гароху, 4 ц аўса, 99 ц ільнасемя, 99 ц ільнотрасты, 71 скура, 39 павозак, 7 санак, 245 розных сельскагаспадарчых машын, 7 вагаў, 7 рулонаў ацынкаванай бляхі.

Спалена 10 вёсак. Страт няма.

17.10.1943 г.

1. Сустрэч з праціўнікам не было.

3. Паліцэйскай ротай захоплена (у кв. 2150, 2151): 102 мужчыны, 110 жанчын, 89 дзяцей. Расстряляна 5, забіты 2, узяты ў палон 22. Узята 240 галоў буйной рагатай жывёлы, 297 свіней, 417 авечак, 22 кані, 624 ц зерня, 1378 ц бульбы... 15 калаўротаў, 1 легкавая машина, 1 швейная машынка.

Спалена 12 вёсак.

4. Страт няма.

Паведамленне Эдэльвайса аб выніках расследавання:

«Яшчэ 24 верасня бандыты былі папярэджаны аб аперациі. Многія атрады прарваліся на захад і пазбеглі аперациі.

Брыгада Маркава 25 верасня раздзялілася на дробныя групы, пакінуўшы прыкрыццё, лайцілі ў розных напрамках з задачай сабрацца на старым месцы праз два тыдні пасля аперациі.

Атрад Машко брыгады Маркава размяшчаўся ў в. Замошша, 80 чалавек.

Брыгада Сталіна, 2271 чалавек (штаб 130 чал.) размяшчалася ў Дварышчы. Атрад Варашылава меў 242 чалавекі, 2 гарматы, 3 мінамёты, 9 лёгкіх кулямётаў, 4 цяжкія кулямёты, 2 профітанкавыя ружжы, 23 аўтаматы, 162 віントоўкі».

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 4683. Вол. 3. Спр. 952. Л. 95, 148, 149; Спр. 943. Л. 139, 153, 158; Спр. 955. Л. 123; Спр. 950. Л. 102; Спр. 946. Л. 210, 211, 212, 213, 214, 216, 218, 220, 221, 223, 225, 227, 229, 231, 233 – 241, 243, 245, 250, 251, 256, 258, 259.

Пераклад з польскай мовы Г.Бялькевіча.

Падрыхтаваў У.К.Ляскоўскі.

**РАСПАРАДЖЭННЕ САКРАТАРА ЦК КП(б)Б, НАЧАЛЬНИКА БШПР
П.З.КАЛИНІНА ЎПАУНАВАЖАНАМУ ЦК КП(б)Б І БШПР ПА ВІЦЕБСКАЙ
ВОБЛАСЦІ А.Ф.БАРДАДЗІНУ АБ ПЕРАДЫСЛАКАЦЫ ПАРТЫЗАНСКІХ
БРЫГАД П.М.РАМАНАВА, Г.С.ПЯТРОВА, М.С.ПРУДНІКАВА І АТРАДА
С.Ф.БУБЕНА Ў ІНШЫЯ РАЁНЫ**

6 красавіка 1943 г.

Дальнейшее сосредоточение крупных сил партизан в ограниченных районах вредно и недопустимо.

Решением ЦК КП(б)Б и командованием Белорусского штаба передислоцируются: бригада Романова — в Бешенковичи, бригада Петрова — в район Видзы Витебской обл., бригада Прудникова — в Дисненский район Витебской обл., отряд Бубена — в район Дисна — Шарковщина. Срок выступления в новые районы установлен 20 апреля. Указанным бригадам поставлены задачи в пути следования в новые районы. Проверьте получение приказа, окажите содействие подготовке к выступлению в новые районы, соответственно поставленным задачам распределите боеприпасы, ВВ. О ходе подготовки выступления, выступлении сообщайте. Учитите скрытность подготовки и выхода бригад в новые районы.

Секретарь ЦК КП(б)Б П.З.Калинин

Всенародное партизанское движение в Белоруссии в годы Великой Отечественной войны (июнь 1941 — июль 1944): Документы и материалы. Мин., 1973. Т. 2. С. 264.

**ТЭЛЕГРАМА ГАУПШТУРМФЮРЭРА СС ВІЛЬКЕ НАЧАЛЬНИКУ
ПАЛЦЫН БЯСПЕКІ І СД У МІНСКУ АБ ХОДЗЕ АПЕРАЦЫІ «ФРИЦ»
3 24 ПА 30 ВЕРАСНЯ 1943 г.**

1 кастрычніка 1943 г.

1. 30 сентября 1943 г. достигнута след. линия в операции «Фриц». Север: — южный берег Дрисвятского оз. — западный берег оз. Укля. Восток: Тетерки — Бильдюги — Шарковщина — Сапелино — Константиново — Куриловичи — Волколата — Мисуны. Юг: Мядель — Кобыльник — восточный берег оз. Швакшта. Запад: на прежней линии.

2. Потери врага с 24 сентября по 30 сентября 1943 г.: убито — 76, взято в плен — 24, особо обработано — 118.

Собственные потери (немцы): убито — 10, ранены — 1 офицер и 22 рядовых.

Собственные потери (иностранные): ранено — 3, убито — 0.

Трофеи: 1 тяжелый пулемет, 5 винтовок, 4 седла, 12 телефонных аппаратов, 1 пишущая машинка, 1 радиоприемник, 1 полевая кухня.

Разрушено: 7 партизанских лагерей, сожжено 27 деревень.

3. Захвачено рабочей силы: 3050 мужчин, 514 женщин, 62 ребенка.

Скота: 2355 голов крупного рогатого скота, 294 лошади, 411 свиней, 1259 овец, 695 голов мелкого скота.

Подписал гаупштурмфюрер СС Вильке

Друкунца па кн.: Преступления немецко-фашистских оккупантов в Белоруссии 1941—1944. Мин., 1965. С. 111.

**УДЗЕЛ ПАРТЫЗАНСКАЙ БРЫГАДЫ «ЗА РАДЗІМУ»
Ў РЭЙКАВАЙ ВАЙНЕ**

1943 г.

По приказу ЦШПД с 4 по 5 августа 1943 г. проводилась рельсовая война. Согласно приказу нужно было взорвать 200 рельс. Отряды взорвали 320 рельс. Операция проходила с боями.

При переходе к ж.-д. линии были выделены 2-е группы для засад по флангам.

В то время, как проводилась операция, эти 2-е прикрывающие фланги группы вели бои с охранниками ж.-д.

Рельсы рвали посередине с помощью замедлительного шнура. Операция проходила в течение 4-х часов, руководил комиссар отряда т. Смирнов Н.Д.

1944 г.

Была поставлена з-ча: подорвать полотно ж.-д. линии Вильно — Даугавпилс в р-не ст. Турмонты. Ночью с 19 на 20 июня 1944 г. выступила вся бригада. Нужно было взорвать 500 рельс. Бригада взорвала 580.

Вся операция происходила в течение 56 минут. Дорога не эксплуатировалась немцами в течение 4-х суток.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Вол. 4. Спр. 75. Л. 92.

АБ ЭРЫВАХ ПАСТАВАК СЕЛЬГАСПРАДУКЦЫ

...Одним из видов экономической борьбы является срыв сельским населением поставок оккупантам хлеба, картофеля, мяса, яиц, молока и другой сельскохозяйственной продукции. Например, крестьяне Шарковщинского района Вилейской обл. выполнили поставки яиц только на 25 процентов, молока и зерна — на 30, картофеля — на 24,3 процента...

Всеноародная борьба в Белоруссии против немецко-фашистских захватчиков в годы Великой Отечественной войны. Мн., 1984. Т. 2. С. 411.

З ЛІСТОЎКІ ДА СЯЛЯН БРАСЛАЎСКАГА, ВІДЗАЎСКАГА, ДЗІСЕНСКАГА, МЁРСКАГА І ШАРКАЎШЧЫНСКАГА РАЁНАЎ АБ ПРАВЯДЗЕННІ ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ

...Тяжело будет некоторым из вас, товарищи, встречать эту весну. У многих крестьян немцы и их прислужники-полицейские отобрали посевной материал.

Крестьяне! Немцам больше не придется воспользоваться вашим урожаем, Красная Армия скоро прогонит немецких захватчиков с белорусской земли. Новый урожай в этом году вы будете собирать свободными от фашистской неволи. Приложите же все свои силы к тому, чтобы ваши поля и огороды, обработанные вашими мозолистыми руками, вновь зацвели и палились высоким урожаем. Не давайте немцам ни одного зерна. Выезжайте все на поля и засевайте сколько кто сможет.

Всеноародная борьба в Белоруссии против немецко-фашистских захватчиков в годы Великой Отечественной войны. Мн., 1985. Т. 3. С. 210.

ПАВЕДАМЛЕННЕ НАЧАЛЬНИКА ВАРОПАЕЎСКАГА РАЁНА Ў СД У ГЛЫБОКІМ АБ СТАНОВІШЧЫ Ў РАЁНЕ

22 красавіка 1944 г.

Ввиду того, что ситуация на территории Воропаевского уезда по причине усиленной бандитской деятельности стала невозможной, особенно на территории Дуниловской и Лосицкой волостей и частично Козловской, прошу принять соответствующие меры к ликвидации создавшегося положения. Бандиты большими отрядами проездом по деревням насильно грабят жителей, а мужчин забирают с собой (с 20 по 21 в местечке Дуниловичах и дер. Петровичах).

Достаточно количественный отряд бандитов расположен в деревне Вертинские Козловской волости, который ведет сильную антинемецкую пропаганду.

Почти каждую ночь бандиты проходят с территории Дуниловской волости на Козловскую между Воропаевым и д. Жуперки.

Ночью с 20 на 21.4.1944 г. ими сожжена школа в деревне Ожуны Дуниловской волости.

Особенно терпят от них семьи призванных в ряды БКА (Беларуская Краёвая Абарона). По причине их вражеской деятельности мобилизованные не могут явиться на наш вызов в ряды БКА.

Распоряжения немецких властей о доставке рабочей и тягловой силы и другие административные органы на 100% выполнить не могут ввиду сильной угрозы со стороны банд громадским солтысам и жителям, которые являются на определенные работы.

Сообщая об этом, прошу принять немедленно самые решительные меры к ликвидации банд, а такжеказать помочь батальону БКА хорошим автоматическим оружием, чтобы он мог приступить к борьбе с врагом.

Иванов, начальник района

Копии до сведения: окружному комиссару в Глубоком, жандармерии в Воропаево, «Kreisfandvit!» — хозяйственному офицеру в Воропаево.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 1379. Вол. 1. Спр. 23. Л. 18.

Падрыхтавала Р.А. Чарнаглазава.

**З ДАВЕДКІ БЕЛАРУСКАГА ШТАБА ПАРТЫЗАНСКАГА РУХУ
«ВЫНІКІ БАРАЦЬБЫ ПАРТЫЗАНСКІХ АТРАДАЎ БЕЛАРУСІ
З НЯМЕЦКІМІ ЗАХОПНИКАМІ ў 1944 г.» АБ НАСТУПАЛЬНЫХ АПЕРАЦЫЯХ
ПРАЦІЎНІКА СУПРАЦІ ПАРТЫЗАН ПОЛОЦКА-ЛЕПЕЛЬСКАЙ ЗОНЫ
У СТУДЗЕНІ—КРАСАВІКУ 1944 г.**

...Учитывая тяжелое, непрерывно ухудшающееся положение партизан и невозможность остановить наступающего противника, исчерпав при этом все способы и виды помощи, Военный совет фронта, по согласованию с тов. Пономаренко, для спасения партизан и населения Полоцко-Лепельской зоны принял решение вывести партизанские бригады и население из окружения в районы Шарковщины и оз. Нарочь. С этой целью 30 апреля дан приказ партизанским бригадам в ночь на 1 мая начать прорыв в западном направлении на участках к северу и югу от оз. Шо.

Баграмян, Леонов, Рыжиков, Курасов.

Всеноародное партизанское движение в Белоруссии в годы Великой Отечественной войны (июнь 1941—июль 1944): Документы и материалы. Минск, 1982. Т. 3. С. 304.

**АБ ДЫВЕРСІЙНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ АТРАДА А.Н.ПАНАМАРОВА
БРЫГАДЫ «СПАРТАК» НА КАМУНІКАЦЫЯХ ПРАЦІЎНІКА,
МАСАВА-ПАЛТЫЧНАЙ РАБОЦЕ СЯРОД НАСЕЛЬНІЦТВА
СА ЖНІЎНЯ 1942 г. ПА 28 ЧЭРВЕНЯ 1943 г.**

4 ліпеня 1944 г.

...После операций (в Опсе) немцы, полиция, местные гарнизоны боялись нашего духа. Партизаны почувствовали свое превосходство, население это чувствовало также. Среди населения стали ходить слухи, что партизан в лесу миллионы... По Браславскому, Шарковщинскому, Видзовскому районам разъезжали свободно и днем, и ночью. Гарнизоны в этих mestechkakh далеко никуда не выезжали, в mestechkakh поделали укрепления, огородились проволокой, по целым ночам не спали, ожидая нас в «гости». Немцы в гарнизонах на ночь переодевались в гражданскую одежду, зная, что партизаны гражданских лиц не трогают...

...С августа по 22 ноября мы провели большую работу среди населения. Основная часть населения Браславского, Шарковщинского, Видзовского районов помогала и сочувствовала нам. За это время мы создали 6 подпольных комсомольских организаций, вовлекли в работу весь местный актив. Подпольные комсомольские организации и местные активисты вели разведку, разлагали и подрывали местную власть, распространяли литературу...

...23 мая в дер. Семеновичах группа партизан (3 чел.) завязала встречный бой с полицией (40 чел.). В результате боя 3 полицая ранено, остальные бежали. Руководил боем секретарь РК ЛКСМБ Черных В.Н.

...20 июня перерезана телефонно-телеграфная связь Шарковщина — Браслав на расстоянии 5 км. Исполнители — комизвода Логинов со взводом.

...28 июня разогнан гарнизон полиции — «самоохранцев» в имении Ганово Шарковщинского района. Убито 2 полицая, взято 2 винтовки. В операции участвовало 90 человек. Командовал операцией нач. штаба отряда Крысов...

Командир партизанской бригады «Спартак» Пономарев

Комиссар Игнатьев

Нач. штаба Соловьев

Всеноародное партизанское движение в Белоруссии в годы Великой Отечественной войны (июнь 1941—июль 1944): Документы и материалы. Минск, 1973. Т. 2. С. 580.

**З ЗАГАДУ № 17 ВАЕННА-АПЕРАТЫЎНАЙ ГРУПЫ ВЛЕЙСКАГА
ПАДПОЛЬНАГА АБКОМА КП(б)Б АБ ДЗЕЙНАСЦІ ПАРТЫЗАНСКІХ
БРЫГАД І АТРАДАЎ У ЧАС ВЫЗВАЛЕННЯ ВОБЛАСЦІ**

1944 г.

Гитлеровская грабьармия по всему фронту отступает на запад. Красная Армия вступила на территорию Белоруссии.

В момент изгнания людого врага из пределов нашей Родины партизанские отряды и бригады Вилейской области должны максимально активизировать боевую и диверсионную борьбу, особо усилить удары по уничтожению отступающего врага, всемерно разрушая коммуникации его отхода.

Исходя из решения ЦК и Вилейского обкома КП(б)Б, всем командирам бригад и отрядов приказываю:

А. Производить боевые и диверсионные операции по следующим районам и объектам:

1. Казьянско-Воропасская зона.

Бригаде Широкова действовать против гарнизонов в Шарковщине, на железной дороге Воропаево—Миоры, шоссейной дороге Шарковщина—Козяны, Шарковщина—Иоды.

Бригаде Рокоссовского действовать против гарнизонов в Воропаево, Глубокое, на железной дороге Крулевщизна—Поставы, шоссейной дороге Глубокое—Шарковщизна, Поставы—Дуниловичи—Глубокое.

2. Северо-восточная зона:

Бригаде Петрова действовать против гарнизонов Плисса, Лужки, на шоссейной дороге Глубокое—Лужки, Глубокое—Плисса.

Бригаде Хомченко — гор. Дисна, дороги Миоры—Дисна, Шарковщизна, Германовичи.

Отряду Гавриленко — гарнизон Миоры, шоссейная дорога Друя—Дрисса, Миоры—Шарковщизна.

Б. Всем командирам отрядов и бригад:

1. Организовать подвижно-круговую блокаду гарнизонов, повседневно тревожить, плавить панику, разгонять и уничтожать оккупантов.

2. По железным и шоссейным дорогам устраивать завалы, рвы, создавать минные поля, рвать связь (от каждого отряда должно ежедневно действовать по одной-две диверсионные группы).

3. Выслеживать и обстреливать колонны немцев, делая сильные засады, демонстративно передвигаться днем и ночью, меняя часто место расположения и ни в коем случае не сидеть в лесу на базах.

Всем бригадам действовать отрядными боевыми рейдами, подвижно и маневренно, точно разработанному маршруту по отношению указанных каждому объектов. Применять массированные удары по объектам, в особенности по участкам железной дороги. В организации этого удара обязательно подробно разведать объект...

Все мелкие гарнизоны в зоне действия отряда, бригады, а также временно-оперативные гарнизоны, создаваемые противником, обязательно и незамедлительно разгонять...

Начальник Военно-оперативного отдела партизанского центра Вилейской области полковник Марков

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 1334. Вол. 1. Спр. 5. Л. 34—36.

Падрыхтавала Р.А. Чарнаглазаев.

ДАНЫЯ АБ УЗБРАЕННІ БРЫГАДЫ «СПАРТАК» НА СТАНЕ НА 1 ЛІПЕНЯ 1944 г.

В бригаде вооруженных — 624, не вооруженных — 35. На вооружении состоит: минометов ротных — 4, батальонных — 1, ПТР — 8, пулеметов — 23, автоматов — 99, винтовок — 430.

Площадь, контролируемая бригадой, составляет 784 кв. м, занимает территорию 651 кв. м, число населения на этой площади 15 736 чел.

Бригада действовала на объектах Видзы, Олса, Тверечь, Рымшаны, ст. Игналино и ст. Черный Брод.

ВЫНІКІ БАЯВЫХ ДЗЕЯННЯЎ БРЫГАДЫ ЗА ПЕРЫЯД З МОМАНТУ ЎТВАРЭННЯ ПА 1 ЛІПЕНЯ 1944 г.

Убито немецких солдат и офицеров: в результате засад и открытых боев — 1636, в результате диверсий — 1800.

Ранено нем. солдат и офицеров в результате засад и открытых боев — 330, в результате диверсий — 520, убито изменников родины — 15. Итого противнику нанесены потери в живой силе: убитыми — 3436, ранеными — 850, подорвано военных эшелонов противника 30, в том числе с живой силой — 9, с техникой — 8, с другими грузами — 13. При крушении разбито паровозов — 29, вагонов — 324, платформ — 93. Разбито и повреждено при крушениях: автомашины — 127, танков — 48.

Разбито и повреждено при минировании на болтыках и в боях: автомашин — 17, уничтожено ж/д мостов — 2, шоссейных мостов — 45, уничтожено солдат с военным иму-

ществом, боеприпасами — 2, с продовольствием — 9, уничтожено связи — 49 км, уничтожено шоссейных дорог и большаков — 4, перебито ж. д. рельс — 1728, разбито гарнизонов противника — 19, уничтожено промышленных предприятий и учреждений немецких владельцев — 21.

Потери: пулеметов — 7, автоматов — 25, винтовок — 283.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Воп. 4. Спр. 63. Л. 47, 49.

АБ ДЗЕЙНАСЦІ ПАРТЫЗАН ВІЛЕЙСКАГА ЗЛУЧЭННЯ НАПЯРЭДАДНІ БЕЛАРУСКАЙ НАСТУПАЛЬНАЙ АПЕРАЦЫІ

...В канун Белорусской наступательной операции тяжелые бои с карателями вели партизаны Вилейского соединения. В течение мая враг наращивал силы в северо-западных районах области, где действовали бригады 4-я Белорусская (командир Н.И.Ермак), «За Родину» (командир Н.В.Кондращенко), «Спартак» (командир А.Н.Пономарев), имени В.И.-Ленина (и.о. командира Е.У.Фурсо), имени М.И.Калинина (командир Ф.Н.Гавриленко). Партизаны вели упорные бои с прибывшими в гарнизоны регулярными частями фашистов и не только не уступали своих позиций, но и улучшали их. Бригада имени Г.К.Жукова, например, к середине мая расширила свой район на восток до железной дороги и большака Миоры—Шарковщина. Западная (козянская) и восточная (дисненская) части зон слились в одну, образовали обширную Северную зону, охватывающую несколько районов. Разгром бригадой имени Г.К.Жукова вражеского гарнизона в Комаровщине еще выше поднял боевой дух патриотов. 16—17 мая гитлеровцы предприняли попытку потеснить партизан, расширить узкую полосу вдоль дороги Миоры—Шарковщина, которую они контролировали. Партизаны отразили их атаки и не позволили осуществить свой замысел.

Всенародная борьба в Белоруссии против немецко-фашистских захватчиков в годы Великой Отечественной войны. Минск, 1985. Т. 3. С. 250.

УЗАЕМАДЗЕЯННЕ ПАРТЫЗАНСКІХ АТРАДАЎ З ЧАСЦЯМІ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

Партизаны Вилейской области во взаимодействии с нашими армейскими частями провели 230 боев с захватчиками, уничтожив при этом и взяв в плен тысячи солдат и офицеров. Вместе с населением они построили 312 мостов, оборудовали 15 других перевправ через водные рубежи для быстрейшего продвижения наших войск.

С большим энтузиазмом откликнулись жители Вилейской области на призыв ЦК КПБ и подпольного обкома партии об оказании посильной помощи наступающей Красной Армии. Целыми деревнями они с ломами, лопатами и топорами выходили разрушать вражеские коммуникации. Высокую организованность и работоспособность проявили крестьяне Мядельского, Куренецкого, Поставского, Дуниловичского, Миорского, Шарковщинского и Дисненского районов. Опираясь на поддержку населения, отряды и бригады партизан громили отступающих гитлеровцев, выбивали их из опорных пунктов, блокировали гарнизоны, не давая возможности фашистам отступать и вывозить награбленное.

Бригада им. Г. К. Жукова (командир П.Я.Сыромаха, комиссар М.А.Коровкин) совместно с бригадой «За Родину» (командир Л.Н.Широков, комиссар Ф.К.Акулов) во взаимодействии с частями Красной Армии вели трудные бои с отступающими гитлеровцами, задержав их колонны на дорогах Шарковщина—Браслав 1—3 июля 1944 года.

Лишь за один день 1 июля они истребили 142 фашистских солдата и офицера. Партизаны блокировали также крупный гарнизон противника...

Всенародная борьба в Белоруссии против немецко-фашистских захватчиков в годы Великой Отечественной войны. Минск, 1985. Т. 3. С. 308, 309.

З ДАКЛАДНОЙ ЗАПІСКІ САКРАТАРОЎ ВІЛЕЙСКАГА ПАДПОЛЬНАГА АБКОМА КП(б)Б І.Ф.КЛІМАВА І А.А.МАНАХАВА САКРАТАРУ ЦК КП(б)Б П.К.ПАНАМАРЭНКУ АБ МАСАВА-ПАЛІТЫЧНАЙ РАБОЦЕ І АКТЫВІЗАЦЫІ БАЯВЫХ ДЗЕЯННЯЎ ПАРТЫЗАН У ПЕРЫЯД НАСТУПЛЕННЯ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ З 23 ЧЭРВЕНЯ ПА 9 ЛІПЕНЯ 1944 г.

гор. Вілейка

...При приближении Красной Армии к Вилейской обл. и по мере занятия районов области партизаны ударили всеми своими вооруженными силами по отступающим фа-

шистам, выбивали врага из опорных пунктов и занимали их, вели фронтовые бои с оккупантами, блокировали немецкие гарнизоны. Бригада им. Суворова (Хомченко), дислоцировавшаяся в Шарковщинском районе, совершила ряд налетов на шоссе Ворошаево — Поставы, по которому отступали немцы. Партизаны производили минирование дорог, подорвали 5 автомашин и 1 мотоцикл. При этом убито 32 немца и 36 ранено. На этом же шоссе взорвали 10-метровый мост, чем задержали движение немецкого автотранспорта на 4 часа...

...4-я Белорусская бригада при подходе частей Красной Армии напала на отступающие колонны противника по большаку Германовичи — Миоры, с боями заняла несколько населенных пунктов. В этих боях уничтожено 23 и взято в плен 76 немцев. Подбито 3 автомашины...

...Население по всей области с большой радостью встретило свою освободительницу — Красную Армию.

Во время прохождения передовых частей наших войск по Миорскому, Шарковщинскому, Braslavskому районам почти в каждой деревне крестьяне выносили на улицу накрытые по-праздничному столы и хозяйки наперебой приглашали советских офицеров и солдат отведать хлеба-соли. Из всех окружающих деревень к большакам, где проходили наши войска, спешили и старые, и малые, чтобы посмотреть на Красную Армию. У многих на глазах блестели слезы радости. Всюду стихийно возникали митинги, превращавшиеся в некоторых местах в настоящие демонстрации (Иоды, Замошье)...

Климов

Монахов

Всенародное партизанское движение в Белоруссии в годы Великой Отечественной войны (июнь 1941 — июль 1944): Документы и материалы. Мин., 1973. Т. 3. С. 629 — 631.

Вызваленне

Шаркаўшчынскі раён быў вызвалены ад нямецка-фашистскіх акупантаў войскамі 1-га Прыбалтыйскага фронту ў ходзе Палацкай наступальнай аперацыі, якая разгорталася на першым этапе вядомай аперацыі пад кодавай называй «Баграціён». Было гэта летам 1944 г.

Баявыя дзеянні па вызваленні раёна вялі злучэнні 2-га гвардзейскага корпуса 6-й гвардзейскай арміі, 60-га стралковага корпуса 43-й арміі, 1-ы танкавы корпус і 46-я асобная механизаваная брыгада.

Асноўную задачу па вызваленні раёна выконвалі наступныя часці: 44-я мотастралковая брыгада, 89-я танкавая брыгада, 117-я танкавая брыгада, 10-ы асобны гвардзейскі мінамётны дывізіён, 108-ы мінамётны полк (1-ы танкавы корпус), 166-я стралковая дывізія, а ў яе складзе 1406-ы зенітна-артылерыйскі полк (2-і гвардзейскі корпус 6-й гвардзейскай арміі).

Галоўная лінія наступлення па праціўніка ішла ў напрамку ад Ветрына на Лужкі, дзе часці Чырвонай арміі 30 чэрвеня 1944 г. замацаваліся на рубяжы Лужкі — Лучайка — Залессе. Далей баявыя злучэнні наступалі на Германавічы, Дзікеў, Жукі Дальнія. Мощныя бай разгарнуліся за Германавічы, дзе праціўнік меў задачу не дапусціць пераправы войскаў Чырвонай

арміі цераз Дзісну. У гэтых баях актыўна ўдзельнічалі танкавыя брыгады, мінамётныя дывізіёны, якія падаўлялі жорсткае супраціўленне нямецкай артылерыі і авіацыі. Мост цераз Дзісну быў захоплены часцямі 89-й танкавай брыгады.

Праславіліся пры абароне пераправы ў Германавічах зенітчыкі 1406-га палка. Яны мужна адбілі моцныя атакі нямецкай авіацыі, не дапусцілі знишчэння моста цераз Дзісну і спынення руху калон нашых войскаў і тэхнікі.

Батарэя капітана Сяргея Міхайлавіча Прохарава адбіла атакі дзесяткаў варожых самалётаў. Калоны воінскіх часцей і тэхнікі страт не панеслі. Гераічныя зенітчыкі збілі ў tym бай 8 самалётаў. Мужнасць пры выратаванні палковага сцяга прадявілі капітан Макар Іванавіч Клойко, старшы лейтэнант Міхаіл Аляксеевіч Дзярабін, радавыя Мікалай Іванавіч Земскі і Аляксей Фёдаравіч Шырокай.

Ад Германавіч наступленне развівалася на Шаркаўшчыну. Было гэта раніцай 1 ліпеня 1944 г. Праціўнік адступаў, але аказваў упартасць супраціўленне. Бай адбыліся на рубяжах Шышкі, Пашкі, фальварак Шмель.

1 ліпеня 1944 г. у 15.00 часцямі 44-й мотастралковай брыгады пад камандаван-

нем Аляксандра Іванавіча Халаева фашистыкія войскі былі выбиты з Шаркаўшчыны. Далей 44-я брыгада, 108-ы мінамётны полк, 10-ы дывізіён і іншыя злучэнні выступілі ў напрамку Шаркаўшчына — Ёды, Браслаў, Дзвінск з задачай фарсіраваць Заходнюю Дзвіну і да канца 4 ліпеня 1944 г. завалодаць горадам Дзвінск.

За ўзорнае выкананне баявых заданняў за перыяд з 23 чэрвеня 1944 г. па 31 ліпеня 1944 г. у 44-й мотастралковай брыгадзе былі ўзнагароджаны ордэнамі і медалямі 1346 чалавек, а камандзір брыгады падпалкоўнік Аляксандр Іванавіч Халаеў — ордэнам Суворава II ступені.

Войскі 6-й гвардзейскай арміі да канца дня 3 ліпеня 1944 г. з баямі выйшлі на рубеж Дрыса, Міёры, возера Укля, Ёды, Журавоўшчына.

Але і пасля вызвалення Шаркаўшчыны нямецкая авіяцыя яшчэ рабіла налёты на райцэнтр. Так, 4 ліпеня 1944 г. самалёты праціўніка бамбілі калону 89-й танкавай брыгады на маршы і пераправу цераз Дзісну. На працягу трох налётаў мост у Шаркаўшчыне быў разбураны. У час бамбёжкі моста герайчнай смерцю загінуў маёр Нікіцюк, які, нягледзячы на бомбавы шквал, імкнуўся навесці парадак на пераправе.

Мужнасць і бясстрашиасць прайвіў лейтэнант Пётр Сяргеевіч Дзядзюрын у час бою з варожай авіяцыяй у Шаркаўшчыне. 4 ліпеня 2-я батарэя 1406-га палка пасля доўгага і стамляючага маршу прыкрывала ў раёне станцыі Шаркаўшчына чыгуначны мост і рух ваенных калон і,

тэхнікі. У 14.20 з'явілася 18 фашистыкіх самалётаў. Батарэя адкрыла інтэнсіўны агонь і не дала праціўніку скінуць бомбы на цэль.

Пасля перагрупоўкі самалёты абрастралялі батарэю гарматна-кулямётным агнём. Трапным агнём узвод Дзядзюрына збіў два ФВ-190. Дзядзюрын за мужнасць і адвагу ўзнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

У раёне памятаюць герояў-вызваліцеляў. Імёнамі Аляксандра Халаева, Сяргея Прохарава, Макара Клюйко, Міхailа Дзярабіна названы вуліцы ў Шаркаўшчыне, Германавічах. Пастаўлены абеліскі ў гонар воінаў. У Германавічах, на месцы былых пазіций батарэй 1406-га палка, устаноўлена як помнік 37-міліметровая зенітная гармата.

У час Вялікай Айчыннай вайны была разбурана народная гаспадарка раёна. Зруйнавана і вывезена ў Германію 709 жылых дамоў, 1130 гаспадарчых пабудоў, знішчана 1276 сельгасмашын, 2655 галоў коней, 7785 галоў буйной рагатай жывёлы, 4558 свіней, 9450 авечак. Выведзены са строю чыгунка, хлебапякарня, 3 цеплавыя заводы, 4 млыны, фанерны, лесапільны заводы. Была разрабавана, знішчана маёмастць сялянскіх і першых калектыўных гаспадарак, разбураны школы, клубы, бібліятэкі. Агульныя страты, нанесенныя раёну за гады Вялікай Айчыннай вайны, складаюць 35—70 мільёнаў рублёў (у грашовым вылічэнні 1946 г.). Амаль кожная сям'я панесла людскія страты.

Л.М.Лабачэўская.

Документы сведцаў ВЫЗВАЛЕНИЕ ШАРКАЎШЧИНЫ

Утром 1 июля 1944 года 44-я механизированная бригада под командованием полковника Халаева Александра Ивановича развернула наступление на Шарковщину. Батальон немецкой пехоты пытался остановить продвижение наших войск. Но советские воины обратили гитлеровцев в бегство. К 15 часам дня бригада на плечах отходившего противника прошла к городскому поселку Шарковщина.

Оборонительный рубеж противника проходил по окраине поселка. Гитлеровцы встретили наших воинов ожесточенным автоматно-пулеметным огнем. Ударом во фланг воины 44-й механизированной бригады освободили городской поселок и железнодорожную станцию Шарковщину от гитлеровских оккупантов. В этот же день были освобождены и многие другие населенные пункты.

Павшие в этих боях воины захоронены в городском парке Шарковщины. Сюда же перенесены останки партизан, погибших в боях с оккупантами.

В 20-ю годовщину победы советского народа над фашистской Германией в честь воинов 44-й механизированной бригады на площади 1 Мая в Шарковщине установлен обелиск.

Друквецца па кн.: В памяці народнай. Мн., 1969. С. 188.

АДНАЧАСОВЫ ЎДАР ПА ВОРАГУ

При переходе Кр. Армии к Шарковщинскому району бригада «За Радзіму» (1944) вела бои с немцами и латышскими легионерами, которые хотели очистить шоссейные дороги от партизан для прохода отступающих немецких частей.

Бригада вела бои в районе имения Бельмонт 27.6.1944 г., на шоссейных дорогах Н. Погост — Шарковщизна, Шарковщизна — Иоды, Н. Погост — Миоры 28, 29, 30 июня 1944 г.

В этих боях бригада не сдала ни одной шоссейной дороги и части Красной Армии в дни соединения проходили этими дорогами без единого выстрела.

В дни боев при переходе Красной Армии бригада уничтожила 6 автомашин противника и 3 мотоцикла, около 200 немцев. Этими боями руководил командир бригад Широков Петр Николаевич.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3500. Воп. 4. Спр. 75. Л. 98.

СА СПРАВАЗДАЧЫ АБ БАЯВЫХ ДЗЕЯННЯХ 108-га МІНАМЁТНАГА ПАЛКА

30 чэрвеня 1944 г.

По занятии ст. Ветрино полк совершил марш по маршруту ст. Ветрино, Загосце, Сквирице, Новое Село, Лужки, Германовичи. По занятию Германович, Шарковщизны 1.7.44 г. полк получил задание двигаться на Дуниловичи, Поставы.

В боях за Германовичи участвовал 108 мл. В направлении от Германович своим обеспечивал занятия плацдармы до 5 км в глубину от переправы. Подавил огонь «фердинанда». *Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. Ф. 108. Воп. 121194. Спр. 6. Л. 3.*

БАЯВОЕ РАСПАРАДЖЭННЕ ШТАБА 108-га МІНАМЁТНАГА ПАЛКА

30 чэрвеня 1944 г.,
лес, 2 км ад ст. Ветрина

1. 89 тбр, 44 тсбр, 108 мн к исходу дня

30.6.44 г. Лужки.

Двигаться по маршруту: ст. Ветрино, Загасце, Томашы, Караси, Блошники, Скворцы, Вороньши и дальше по шоссе на Лужки с задачей овладеть переправами на реке Дисна в районе Германович.

2. 1/108 мн с 1/44 мсбр двинуться по маршруту 44 мсбр в готовности поддержать головной отряд.

Начальник штаба майор Киселев

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. Ф. 108 мл. Воп. 46396. Спр. 3. Л. 2.

З ЖУРНАЛА БАЯВЫХ ДЗЕЯННЯЎ 108-га МІНАМЁТНАГА ПАЛКА

1 ліпеня 1944 г.

Полк находился в движении по маршруту Беляны, Германовичи, Терешки, поддерживая действия 1/44 мтсбр. 1/108 мл развернулся в 15.00, занял боевой порядок и вел огонь по огневым точкам и живой силе противника, уничтожил 2 легких пулемета и до 15 гитлеровских солдат и офицеров. 2/108 мл, продолжая движение по маршруту, к 20.00 достиг м. Шарковщизна, где к 20.30 развернулся и занял боевой порядок для прикрытия переправы через р. Дисна, огня не вел.

Потери: ранено рядового состава три человека. Получив новую задачу, полк с боевых порядков был слят и выступил по маршруту к Мужи, Путреница, Лучайка.

4 ліпеня 1944 г.

Полк находился в движении к новому месту сосредоточения по маршруту: Руда, Осиногрудок, Мазурино, Мужы, Мосары, Круковщизна, Саутки, Буки, Шарковщизна и к 10.00 сосредоточились севернее Шарковщизна 800 м.

Получив новую задачу, полк вместе с 44 мсбр совершил марш по маршруту Женище, Иоды, Закорье, Зимники.

Боевых порядков не занимал, огня не вел, потеряв в вооружении, технике, живой силе нет.

5.7.44 г. Полк продолжал движение по маршруту: Глистанки, Белобородье, Женище, Иоды, Закорье, Ореховка, Околица, Певце, Гайлеше и к 4.00, встретив сопротивление, полк развер-

нулся, занял боевой порядок в районе гост. двор Бельмонт, где в течение дня вел огонь по огневым точкам и живой силе противника.

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. Ф. 108. Воп. 143250. Спр. 1. Л. 12. 14.

З БАЯВЫХ ДАНЯСЕННЯЎ 44-Й МОТАСТРАЛКОВАЙ БРЫГАДЫ

м. Лужкі. 22.30 30.6.44.

1. Противник после боя на рубеже м. Ветрино с утра 30.6.44 начал отход в зап. и сев. зап. направлениях. По данным разведки, противник преднамеренного отхода не имел.

2. В 9.30 30.6.44 бригада получила задачу к исходу 30.6.44 овладеть м. Лужки. В 12.00 3-й мсб в составе передового отряда, 1-й и 2-й мсб в составе главных сил выступили по маршруту м. Ветрино, Загатье, Блошники, Черневичи, Новое Село, Лужки. Имея в голове усиленную разведку, к 17.00 30.6.44 заняли Лужки.

Положение частей на 18.00:

1-й мсб занял оборону на рубеже м. Лужки, Лучайка, имея в м. Германовичи заслон — 1-я стр. рота. 3-й мсб занял оборону на рубеже Лучайка, Залесье, имея в Сороки заслон и 1-ю стр. роту.

Задачи — не допустить контратаки пехоты и танков противника и удерживать рубеж до подхода стр. частей, в дальнейшем в готовности наступать в зап. направлении.

2-й мсб — на вост. окр. м. Лужки — в моем резерве.

Веду разведку в направлении Диково, Жуки — Дольние, Микулино — Запрудье.

Потери за 30.6.44 — 1 (ушубленный).

Трафеи — м. Лужки захвачено 5 складов с продовольствием.

Уничтожено до 40 гитлеровцев, взято в плен 17 солдат и офицеров.

3. Решил: а) удерживать рубеж до подхода главных частей;

б) вести разведку в направлении Диково, Жуки — Дольние, Микулино — Запрудье; в) быть в готовности выполнять дальнейшую задачу.

Командир бригады гв. подполковник Халаев

Начальник штаба подполковник Димитров

м. Лужкі. 23.45 30.6.44.

1. Противник 5-го латышского полка 6 батальона после боя и оставления м. Лужки перешел к обороне на рубеже м. Германовичи с задачей не допускать переправы наших войск через р. Дисна.

2. Части бригады, овладев м. Лужки и переправой через р. Дисна и преследуя отходящего противника в направлении м. Германовичи, заняли оборону в составе 1-й роты на рубеже с. з. окр. Германовичи.

3. В боях за переправу противник понес потери: убитыми и ранеными до 80 человек, пленными — 7 человек, из них один немец обер-ефрейтор, 1 немец солдат и 5 латышей.

4. Решил: прочно удерживать переправу в м. Германовичи через р. Дисна. Вести усиленную разведку в направлении Диково.

Командир бригады гв. подполковник Халаев

Начальник штаба подполковник Димитров

д. Бяляны. 21.45 1.7.44 г.

1. Противник после боя на рубеже опушки леса зап. м. Германовичи частями разбитого латышского полка и одного немецкого батальона с утра 1.7.44 начал отходить в направлении м. Шарковщизна в 11.00 силою до батальона оказывал огневое сопротивление на рубеже Фл. Шмель, опушки леса сев. Фл. Шмель.

В 15.00 оказывал огневое сопротивление пулеметно-автоматным и артиллерийским огнем на рубеже м. Шарковщизна.

В 15.00 1.7.44 охватом и обходом во фланг был выбит с м. Шарковщизна.

Авиация противника в количестве 8 самолетов «Ю-87» в 19.30 бомбила боевые порядки 1-го и 2-го батальона, в результате огневого зенитного воздействия было сбито 4 немецких самолета, взято в плен 2 летчика.

2. Части бригады с утра 1.7.44 начали наступление с рубежа м. Германовичи. МСБ с придаными средствами в 11.00 выбил до роты противника с рубежа опушки леса сев. зап.

м. Германовичи. В 14.00 противник был выбит с рубежа Фл. Шмель. Продолжая преследование противника, вошел на плечах отходящего противника в м. Шарковщизна в 15.00 и вышел на зап. ю. з. окр. м. Шарковщизна, где и закрепился до подхода пехотных частей.

1-й и 2-й батальоны в 20.00 1.7.44 выступили по маршруту Гаспировщизна, Крулевщизна, Дуниловичи, Поставы.

3. Потери за 1.7.44: убито — 3, ранено — 24, разбито — 4 автомашины «Студебекер».

По уточненным данным, в боях с 3.6.44 по 1.7.44 имеем потери в личном составе: убитых — 69, раненых — 245.

Командир бригады гв. подполковник Халаев

Начальник штаба подполковник Димитров

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. Ф. 3385. Воп. 2. Спр. 23. Л. 39, 40, 41.

З БАЯВЫХ РАСПАРАДЖЭННЯЎ ШТАБА 1-ГА ТАНКАВАГА КОРПУСА

30 чэрвеня 1944 г.

1. В результате боя 29.6.44 г. 89 и 44 тбр вышли на рубеж: м. Ветрино. Противник отходит в ю. з. и западных направлениях.

2. Корпус продолжает выполнять дальнейшую задачу по овладению Дзисны и к исходу 30.6.44 овладевает районом Глубокос, Лужки и удерживает их до подхода пехоты.

3. 89 тбр с придаными частями сосредоточиться в Концерово (10 км с.з., Прозорки). В дальнейшем наступать в направлении Заезерце, Богуцке, Казачки и во взаимодействии с 44 мсбр. овладеть м. Лужки в готовности к действиям в с. з. и западном направлениях.

4. 44 мсбр — наступать за 89 тбр в направлении Ветрино, Загосце, Миськово, Лужки с задачей: во взаимодействии с 89 тбр овладеть м. Лужки и к исходу 30.6.44 г. выйти на рубеж Лужки, Лучайки, Залесье и удерживать его до подхода стрелковых частей, в готовности к действию в с.з. и западном направлениях.

Передовыми отрядами захватить переправы через р. Дзисна у м. Германовичи и Сороки.

5. Начало наступления в 8.30 30.6.44 г.

Командир I кр тк генерал-лейтенант Бутков

1 ліпеня 1944 г.

Приказываю:

2. 44 мсбр. Одним усиленным батальоном овладеть Шарковщиной и удержать до подхода пехоты.

Главным силам бригады наступать по маршруту Германовичи, Гасперовщизна, Пуковщизна, Дуниловичи.

6. КП — роща 2 км. восточнее м. Лужки.

Командир I кр тк генерал-лейтенант Бутков

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. Ф. 3385. Воп. 1. Спр. 33. Л. 11, 12.

СА СПРАВАЗДАЧЫ АБ БАЯВЫХ ДЗЕЯННЯХ

44-Й МОТАСТРАЛКОВАЙ БРЫГАДЫ

23.6.1944 г.— 22.8.1944 г.

Бригада в составе 1 танкового корпуса, сосредоточившись на исходном положении в лесу зап. Селища Городовского района, 23.6.44 вошла в прорыв, преследовала отходящего противника по маршруту Бол. Суравни, Мишневичи, ст. Ловша, Шумилино, Любичи, Галли, форсировала р. Западная Двина, овладела м. Бешенковичи и продолжала наступление в зап. направлении.

26.6.44 бригада с боя овладела ст. Ветрино, перерезав ж. д. Полоцк—Молодечно. В дальнейшем бригада, ведя наступление с боями, овладела м. Лужки, м. Германовичи, м. Шарковщизна, м. Дуниловичи и десятками других населенных пунктов. Продолжая дальнейшее наступление, бригада также с боями овладела м. Видзе, м. Тауранугай, м. Даугалай, перерезав шоссе Двинск—Каунас. После 4-дневного боя (с 15 по 19 июля) бригада с боями овладела м. Камаяй и вела бои с контратакующим противником в районе Камаяй и м. Обеляй.

Части бригады, вполне сколоченные для боя, имея достаточную оснащенность вооружениями и автотранспортом, за период этих боев героически сражались с противником, который, цепляясь за каждый выгодный рубеж, не удержался, везде и всюду был выбит частями бригады с большими для него потерями.

За период боев с 23.6.44 по 31.7.44 противник понес следующие потери — уничтожено:

самолетов — 7
орудий разного калибра — 52
минометов — 42
пулеметов — 80
автомашин — 77
мотоциклов — 3
б/транспортеров — 2
винтовок и автоматов — 210
складов разных — 33
б/поездов — 1.

Солдат и офицеров противника до 4 тысяч.

Захвачено:

танков и самоходных орудий — 4
орудий разного калибра — 21
минометов — 12
пулеметов — 41
автомашин — 98
мотоциклов — 10
б/транспортеров — 2
винтовок и автоматов — 210
складов разных — 17

жел. дор. эшелонов с разным военным имуществом — 4.

Приказом Верховного Главного Командования от 23.7.44 бригаде присвоено наименование «Полоцкая».

За образцовое выполнение боевых заданий за период с 23.7 по 31.7.44 награждено орденами и медалями 1346 человек, в том числе командир бригады гв. подполковник Халаев А.И. орденом Суворова второй степени.

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расейскай Федэрацыі. Ф. 3385. Воп. 1. Спр. 5. Л. 12, 13.

ЗАГАД ПА 44-І МОТАСТРАЛКОВАЙ БРЫГАДЗЕ 1-ГА ЧЫРВАНАСЦЯЖНАГА ТАНКАВАГА КОРПУСА

4 ліпеня 1944 г.

Вверенная мне бригада, продолжая успешное наступление, стремительным налобком наших подразделений вышла на р. Зап. Двина, форсировала ее, прорвала оборону немцев на западном берегу, стремительным ударом и обходным маневром, искусно обходя многочисленные озера, пробиваясь с боями в лесах и болотах продвигается вперед.

Немцы оказывают упорное сопротивление, однако эффект получается обратный, силы немцев истощаются с каждой контратакой, они уже направляют в бой охранные и строительные батальоны, стремясь обеспечить себя запасными оборонительными рубежами, и гитлеровцы выгнали десятки тысяч людей на строительство оборонительных сооружений.

В результате стремительного удара бригада с 22 июня 1944 года освободила от немецких оккупантов десятки населенных пунктов, в том числе районные центры Белоруссии Германовичи, Лужки, Шарковщизну, Дуниловичи и железнодорожную станцию Ветрино.

В боях за овладение населенными пунктами и районными центрами отличились подразделения майора Пятилетова, капитана Иванова, майора Бондарь и капитана Автаева.

Приказываю:

1. За отличные боевые действия всему личному составу бригады объявляю благодарность.
2. Наиболее отличившихся в боях рядовых, сержантов и офицеров, проявивших мужество и отвагу, представить к правительенной награде.
3. Настоящий приказ объявить всему личному составу.

Командир бригады гв. подполковник Халаев

Начальник штаба подполковник Димитров

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расейскай Федэрацыі. Ф. 3385. Воп. 2. Спр. 23. Л. 168.

БАЯВЫ ЗАГАД № 016 ШТАБА 1-га ТАНКАВАГА КОРПУСА

1. Противник под ударами наших войск отходил в западном и с.з. направлениях. Войска 6 гв. А к исходу 3.7.44 с боями выплыли на рубеж: Дрисса, Меры, оз. Укла, Иоды, Жуковщизна.

2. Корпус из р-на Шарковщизна с рассветом 4.7.44 наступает в с.з. направлении, с задачей: к исходу 4.7.44 овладеть Друя, Двинск.

8. Начало наступления 4.00 4.7.44.

и. о. командира I кр тк гвардии
генерал-майор Сулеевков

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расейскай Федэрацыі. Ф. 3385. Воп. 1. Спр. 33. Л. 14.

З ЖУРНАЛА БАЯВЫХ ДЗЕЯННЯЎ 89-й ТАНКАВАЙ БРЫГАДЫ

30 чэрвеня 1944 г.

30.6.44 г. Согласно приказу командира I ткк № 09 от 8.00 30.6.44 бригада получила задачу: с придаными частями, совершив марш, сосредоточиться в районе Концерово, в дальнейшем наступать в направлении Заозерье, Богуцке, Казачки и во взаимодействии с 44 мсбр овладеть м. Лужки.

В 13.00 30.6.44 бригада, выполняя поставленную задачу, выступила по маршруту и прошла м. Лужки, которые к тому времени были заняты впереди действующими частями.

1 ліпеня 1944 г.

В 1.00. Головной отряд в составе 3 тб и роты мба достиг м. Германовичи и занял оборону у моста через р. Дисна на южной окраине Германович, 3 тб было захвачено 12 пленных.

Мост через р. Дисна был захвачен следующим образом:

1-я рота 3 тб в составе 7 танков, шедшая в голове батальона на большой скорости, ворвалась стремительным броском и захватила переправу. Дальнейшая переправа танков была невозможной, так как имеющийся деревянный мост требовал усиления.

Противник мелкими группами, отходя в западном направлении, ведет бои, стремясь сдержать стремительное наступление бригады, противник при своем отходе минирует дороги, разрушает и сжигает мосты.

Бригада танковой роты к утру 1.7.44 обороняет ю. в. окр. Германович, осталкой состав бригады с придаными частями (3 и 4) 1721 зап, 2/108 мп — располагались в лесу 3 км ю. в. Германовичи, куда прибыл весь состав 202 тб, который к этому времени вышел из подчинения 46 мсбр.

Личный состав тб приводил мех. часть в боевую готовность, производя технический осмотр и дозаправку танков...

Разведывод бригады вел разведку в направлении м. Шарковщизна, на рубеже Шилки была встречена группа пехоты противника, с которой завязался бой, в результате которого противник, понеся потери, отошел в направлении м. Шарковщизна.

Достигнув Папки, установлено, что мост в районе Папки, Гурки и Фл. Озета разрушен и сожжен отходящим противником.

В 14.15 по бригады натолкнулся на мелкие группы пехоты противника в районе леса, из д. Германовичи выбил их и, развивая наступление, в 15.50 овладел Дикево.

К 16.50 с боем овладел Замхово, Красовщина, дальнейшего продвижения не имел, так как был остановлен и возвращен.

4.7.44. В течение дня авиация противника производила развед. полеты и группами до 8 самолетов бомбила колонну бригады на марше и переправу через р. Дисна.

В течение 3-х залетов мост в районе Шарковщизна был разбит.

Во время бомбёжки авиацией пр-ка моста в Шарковщизне смертью храбрых пал командир мба майор Никитюк, который, несмотря на ожесточенную бомбёжку, стремился навести порядок в районе переправы через р. Дисна.

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расейскай Федэрацыі. Ф. 3187. Воп. 1. Спр. 5. Л. 56, 58.

АБ ЧЫМ ПІСАЛА АРМЕЙСКАЯ ГАЗЕТА «ВПЕРЕД НА ВРАГА»

№ 85, 3 ліпеня 1944 г.

От Советского Информбюро.

Из оперативной сводки за 2 июля.

Западнее и юго-западнее города Полоцк наши войска с боями продвигались вперед и овладели районными центрами Вилейской области городом Шраковщизна, Плисса, а также заняли более 250 других населенных пунктов, в том числе Погост Старый, Юндзилово, Комаровщина, Ужече, Замеле, Михалы, Лепляны, Несцеровщизна, Тушиловичи, Замосточье и железнодорожные станции Зябки, Подсвилье, Шарковщизна.

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. Ф. 1406. Воп. 693539. Спр. 76. Л. 72.

З ЖУРНАЛА БАЯВЫХ ДЗЕЯННЯЎ 117-Й ТАНКАВАЙ БРЫГАДЫ

4 ліпеня 1944 г.

Преследовать отходящего противника в направлении Даугавпилса.

В 9.00 4.7.44 г. бригада в полном составе вышла на марш из района рощи юж. Педкравщина в район Буда (вышло на марш танков Т-34 — 32 шт.). К 18.00 4.7.44 г. бригада сосредоточилась: 325, 326, 3 тб — роща южн. Барсучины, ртг — роща зап. Галиново, Штабрич.

Г. В. Буда прибыло в район сосредоточения Т-34 — 28, отстало в пути танков — 4. При переправе через р. Дисна в районе Шарковщизна и при сосредоточении на месте, авиация противника группами по 12—15 самолетов атаковала колонну бригады с бреющего полета.

Потери бригады: сгорело автомашины — 1, убито — 1 человек, ранено — 3 человека.

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. Ф. 3201. Воп. 1. Спр. 5. Л. 54.

Грымоты над Дзісной

**З успамінаў ветэрана 1406-га зенітна-артылерыйскага палка
П.Ц. Вастрянкова**

Наступающие части Советской армии в операции «Багратион» неуклонно продвигались вперед. 1406-й зенитно-артиллерийский полк совершал марш вслед за войсками, прикрывая колонны, по маршруту Фатыня — Камень — Улла — Березовка, где была остановка для прикрытия скопления наших войск.

Через день, т. е. 29 июня 1944 г. полк занял боевые порядки в районе ст. Загатье, откуда немцы еще не успели эвакуироваться. 1-я батарея капитана Ломачевского на остановочном пункте станции подбила готовый к уходу паровоз с пятью вагонами и захватила трофеи: бензин и муку, которые пошли на пополнение запасов полка и населения.

Полк следует по маршруту: Загатье — Угольники — Германовичи, где занял боевой порядок для прикрытия переправы через р. Дисна.

1 июля 1944 г. командир полка гв. майор Сазонов И.А. получил от командующего артиллерией 2-го гв. стрелкового корпуса задачу: из района Тиличино — Логовск — Спигальщизна маршем в 32 км, обгоняя

передовые части, достичь переправы в м. Германовичи и защитить мост.

В 20.30 после 2-часового марша полк был у переправы. Занял огневые позиции на ближних дистанциях, и тут же противник совершил налет на мост. 24 бомбардировщика в сопровождении 8 истребителей обрушили бомбы, пытаясь уничтожить мост.

Огонь всех орудий полка и пулеметов не дал возможности вести прицельное бомбометание, тем более, что первые 3 самолета были сразу же уничтожены. Противник беспорядочно разбросал бомбы. На КП офицеры штаба не дрогнули. Загорелась штабная машина, а там боевое знамя полка. При спасении штабных документов и знамени погибли капитан Клюйко М.И., партторг Дерябин М.А., рядовые Широков и Земских. Невзирая на взрывы бомб, майор Арзуманов А.М., рядовой Воронцов и Юнусов спасли знамя. Проявили героизм водители Кибкало и Арзамасцев, которые вывели в укрытие 8 автомашин. Тяжелораненые ст. лейтенант Субботин Ю.Н., мл. лейтенант Кашин, ст. сержанты Ильченко и Окуньков были от-

правлены в госпиталь. Комсорг Кремез Н.В., капитан Крысько, Лопарев эвакуироваться в госпиталь отказались.

Потери в технике: 6 автомашин. Артиллеристы батареи полка проявили героизм. Командир 2-й батареи капитан Прохоров Сергей Михайлович, подавая пример личной храбрости и мужества, несмотря на огонь и разрывы бомб, вел беспрерывный огонь из всех орудий, сбив 3 самолета противника. Девиз Прохорова С.М. был таков: «Меткому зенитчику стервятник на ствол не сядет».

Санинструктор батареи ст. сержант Мачкова А.И. в бою заменила недостающе-го номера орудия, после оказывала первую помощь раненым под огнем противника.

Командир 3-й батареи к-н Антипов Василий Павлович, умело ведя огонь зенитчиков своей батареи, не раз сбивал самолеты врага. Это его командиры взводов лейтенанты казах Бесингалиев Адист и татарин Рабаев Борис Ягудаевич, а также украинец Авдиенко Борис Иванович сбили самолеты над Шарковщиной.

2 июля 1944 г. в течение всей ночи авиация противника группами в 3 самолета несколько раз производила бомбардировку моста и района переправы, но безуспешно.

В 5.15 2 июля 1944 г. 17 «юнкерсов» и 4 «фоккера» снова пытались бомбить мост, но точным огнем зенитчиков противник был разогнан и недопущен к переправе, сбито 2 самолета.

В 19.00 было приказано занять огневые позиции около переправы железнодорожной станции Шарковщина.

3 июля 1944 г. в 9.00 налетело 20 «юнкерсов» и стали бомбить огневые позиции батарей. Сбит один самолет. Ранен рядовой

Чудиновский и еще двое, но в госпиталь убыть отказались.

4 июля 1944 г. снова налет 18 самолетов на позиции батареи и скопление войск в колоннах. Всего в этот день было 60 самолетовылетов противника. Полк, израсходовав 1467 снарядов и 1300 патронов «ДИК», сбил 3 самолета «ФВ-190». Особенно отличился при ведении огня по самолетам взвод лейтенанта Дедюрина П.С., рядовые Дубовченко Н.Т., Фомин А.В., сержант Матвеев Н.К., Надеждин, лейтенант Симакин С.М., наводчик Фадеев В.М.

6 июля 1944 г. полк получил задачу прикрывать части 103-го корпуса. Разведка полка во главе с майором Арзумановым А.М. выбрала маршрут и районы ОП. В районе дер. Рагнево 2-я батарея снова сбила самолет противника.

Мастерство и умение в поединках с вражеской авиацией показали батареи ст. лейтенантов Ломачевского Ф.Б., Плевинского Л.А.

Полк уже в районе Друя. 4-я батарея ст. лейтенанта Дворецкого Т.С. сбила бомбардировщик, летевший на бреющем полете. Отличились лейтенанты Суров Ф.К., Саенко Г.А., сержанты Пупов Б.П., Ильин В.Н.

С середины июля 1944 г. полку приказано прикрывать 89-ю и 117-ю танковые бригады 1-го танкового корпуса.

Героизм и смелость показывал каждый солдат 1406-го зенитно-артиллерийского полка. Примером для них был их командир полковник Сазонов Иван Александрович.

*Выкарыстыны матэрыялы Цэнтральнага архіва
Міністэрства абароны Расійскай Федэрэцыі.
Ф. 1406. Спр. 16. Л. 1–30.*

Той незабыўны дзень

З успамінаў Анфіяна Цыркіна, жыхара Шаркаўшчыны

На ўсё жыццё запомніўся мне дзень 4 ліпеня 1944 г. у Шаркаўшчыне. Дагаралі масты ў Чырвоным Двары, падпаленыя літоўскімі і латышскімі легіянерамі ў час ўцёкаў з раёна.

Па дарозе Германавічы – Шаркаўшчына рухаліся калоны машын з чырвонаармейцамі і пешых салдат.

Пры падыходзе да хутара Дубнічкі салдаты раптам сталі разбягацца ўрассылную.

Пачулася стральба з зенітных гармат, якія былі размешчаны ў чырвонадворскіх садах і ў раёне асфальтавага завода. 18 варожых самалётаў пры падлёце да Шаркаўшчыны раздзяліліся на тры группы. Адна направілася на цэнтр Шаркаўшчыны, другая – на скрыжаванне дарог Шаркаўшчына – Германавічы – Міёры, трэцяя з пасці самалётаў – уздоўж шашы Шаркаўшчына – Ручай. Яны скідавалі бомбы і абстрэльвалі

з кулямётаў раённы цэнтр і скапленні войскаў. Ад шасцёркі самалётаў, што на-
кіраваліся ўздоўж шашы Шаркаўшчына —
Ручай, раптам адзін аддзяліўся і стаў губ-
ляць вышыню. За ім паказаўся чорны
шлейф дыму.

Падбіты зенітчыкамі самалёт, не скінуў-
шы бомбы, знік дзесяці за лесам у паўноч-
ным напрамку.

Аднак пасля першай атакі самалёты
зноў набралі вышыню і сталі заходзіць на
паўторную. Адзін з пяці самалётаў стаў
шкіраваць не ўздоўж шашы, а ў напрам-
ку статка кароў. Раздаўся выбух страшэн-
най сілы. На месцы разрыву бомбы заста-
лася яма дыяметрам каля пяці і глыбінёй
каля трох метраў.

Самалёты працягвалі пікіраваць. Раз-

рываліся бомбы каля хутара Дубнічкі, уз-
доўж ручайскай шашы...

У выніку налёту варожай авіяцыі была
разбіта правая апора моста ў Шаркаўшчы-
не цераз раку Дзісенка. Ад прамога пада-
дання бомбы ў хату, што стаяла ў Сільма-
новічавым садзе, загінула старая жанчына.
Каля пераезда праз чыгунку (дзе асфаль-
тавы завод) асколкам ад разарваўшайся
бомбы быў забіты пастух Ананій Фёда-
равіч Ласоўскі. Каля хутара Падкосна
смяртэльна паранены чырвонаармеец Наз-
зар Назіпавіч Назіпаў.

Глыбы разбітай апоры моста ў Шаркаў-
шчыне, што ляжаць на дне Дзісенкі, побач
з новай апорай, напамінаюць аб tym неза-
быўным дні 4 ліпеня 1944 г.

Загінуў у Германавічах

У Шаркаўшчыне, у скверы, стаіць
абеліск. На ім высечаны прозвішчы воінаў,
якія загінулі, вызваляючы раён ад нямец-
ка-фашистскіх захопнікаў. Другі зверху
радок — капітан Макар Іванавіч Клюйко.

Яго радзіма — вёска Голацк у Пуха-
віцкім раёне Мінскай вобласці. Тут у
1920-я гады Макар Клюйко быў прыня-
ты ў піянеры.

...У апошні год перад вайной, прыязд-
жаючы ў родную вёску, ён, ужо кадравы
афіцэр, скупа дзяліўся з матуляй сваёй трыв-
огай: вайны з фашистамі не мінаваць. А
у тое ракавое лета толькі паспей прывезі
да маці свою жонку з маленъкім сынам. Сам
затрымацца не мог, адразу заспяшаўся па
станцыю.

Больш ён ужо іх не ўбачыць. Жорсткія,
кровапралітныя баі ішлі пад Бабруйскам.
Там у няроўных баях воінская частка, у
якой служыў Макар Іванавіч Клюйко,
была разбіта праціўнікам. У жывых заста-
ліся адзінкі...

У далейшым М.І.Клюйко атрымаў на-
кіраванне ў нанава сфарміраваны 1406-ы
зенітна-артылерыйскі полк, якім камандава-
ваў Іван Аляксандравіч Сазонав.

23 чэрвеня 6-я гвардзейская армія, у
якую ўваходзіў полк, начала моцнае наступ-
ленне. Сем дзён наступальных бaeў. Невя-
лікая перадышка.

М.І.Клюйко быў у той час намеснікам
начальніка штаба палка. 1 ліпеня па радыё
атрыманы загад: прыкрыць праходжанне

часцей стралковага корпуса цераз мост у
мястечку Германавічы ад авіяцыі праціў-
ніка. Дакладна не было вядома, у чyих
руках мост.

З успамінаў камандзіра палка І.А.Сазонава

На ўмацаванне перадавога атрада вы-
дзеліў 2-ю батарэю і зенітна-кулямётную
роту пад агульнай камандай капітана
Клюйко. У мястечку Германавічы камандзір батарэі капітан С.М.Прохараў
пад прыкрыццем агню роты разам з пеха-
цінцамі імкліва правёў цераз мост батарэю
і з колаў адкрыў агонь па ворагу, забяспечы-
ваючы дзеянне перадавога атрада...

З заходу з'явілася 27 пікіруючых бам-
бардзіроўлічыкаў. Самалёты, перагрупаваў-
шыся ў кільватэрную калону па трох, началі
заходзіць з боку сонца да бамбардзіроўкі
моста, па якому ішлі нашы часці. Агонь мы
адкрылі адначасова, усім палком па галоў-
наму самалёту першага звяна. Ён, не па-
спеўшы пачаць пікіраванне і скінуць бом-
бавы груз, ад прамых пададанняў зенітных
снарадаў узарваўся ў паветры. Два другія
падбітыя «юнкерсы» ўпалі недалёка ад
пазіцыі батарэі.

Варожая самалёты звяно за звяном
пікіравалі, скідваючы бомбы. Артылерысты
адказвалі ім ураганным агнём. Клюйко
знаходзіўся на камандным пункце палка.
Адтуль пакіроўваўся агонь батарэй. Але
адна з бомб разарвалася ў раёне штаба. Уз-

рыўная хвала і асколак сталі смяртэльнімі для Макара Іванавіча. Напярэдадні апошняга свайго бою Макар Іванавіч Клюйко ў радасным чаканні гаварыў таварышам: «Хутка я ўбачу сваіх родных».

Гв. капітан Клюйко ўзнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Айчыннай вай-

ны I ступені, медалямі. На месцы гібелі яго, каля школы ў Германавічах, ветэраны 1406-га палка ўстанавілі гармату — на ўшашаванне памяці загінуўшых воінаў-зенітчыкаў.

Л.М.Лабачэўская.

Вайсковыя фарміраванні Чырвонай арміі, якія вызвалілі Шаркаўшчынскі раён ад нямецка-фашистскіх акупантаў

2-і гвардзейскі стралковы корпус 6-й гвардзейскай арміі, а ў яго складзе: 9-я гвардзейская стралковая дывізія, 46-я гвардзейская стралковая дывізія, 166-я стралковая дывізія з прыдадзеным ёй 1406-м зенітна-артылерыйскім палком.

60-ы стралковы корпус 43-й арміі, а ў яго складзе: 235-я і 334-я Віцебскія стралковыя дывізіі.

1-ы танкавы корпус, а ў яго складзе 44-я Полацкая мотастралковая брыгада, 89, 117, 159-я танкавыя брыгады; 46-я асобная mechanізаваная брыгада.

Па матэрыялах Цэнтральнага архіва Міністэрства абароны Расійскай Федэрэцыі.

Падрыхтаваў Р.П.Пестун.

На франтавых дарогах

З успамінаў ветэрана вайны і працы Івана Мікалаевіча Гудоўскага

Пасля заканчэння палкавой школы малодшых камандзіраў мне прысвоілі званне малодшага сяржанта. Накіравалі ў г. Казельск камандзірам аддзялення ў 55-ы запасны стралковы полк. У кастрычніку 1944 г. усіх абучаных маладых салдат адправілі на фронт. Нашу группу кінулі цераз Літу на граніцу з Усходнім Прусіям, затым — пад Варшаву, а адтоль — у 543-і стралковы полк 120-й дывізіі 21-й арміі 1-га Украінскага фронту. Пераправіўшыся цераз Віслу, мы рухаліся дзень і ноч без баёў. Пад горадам Казеглоў немцы нечакана сустрэлі нас моцным агнём. Наша атака не прынесла поспеху, артылерысты зрасходавалі ўсе снарады і не было чым падтрымаць пяхоту. Мне загадалі прынесці скрынку са снарадамі. Пад кулямётным агнём фашистаў я даставіў бос-прыпасы на артылерыйскую пазіцыю. Пакуль наша гармата расстраляла ўвесь боекамплект, ездавыя падvezлі яшчэ некалькі скрынак. Запрацавала ўся батарэя. Вораг адступіў. Наш полк заняў Казеглоў. За гэты бой мяне ўзнагародзілі ордэнам Славы III ступені. Потым быў горад

Опель. Яго мы ўзялі з нязначнымі баямі. Фарсіравалі раку Одэр. Гэта было небяспечна. Лёд быў вельмі тонкі, таму па лядовым покрыве наслалі дошкі. Гарматы перанеслі на руках. А перадкі ад гармат сталі перапраўляць на конях. Пасярод ракі перадкі з копьмі праваліліся пад лёд, там апынуўся аптычны прыбор. Камандзір батарэі лейтэнант Белавусаў загадаў мне дастаць яго. Раздумваць было некалі. У шынялі і ў валёнках я скокнуў у ваду і выканаў загад камандзіра.

У далейшым нашу дывізію кідалі з аднаго ўчастка фронту на другі, пакуль мы не акружылі і пе знішчылі опелеўскую групоўку. У гэтым бai мы знішчылі 6 танкаў праціўніка.

Нас перакінулі на другі ўчастак фронту ў г. Брэслаў. Потым наша дывізія штурмавала горад Нейсе і фарсіравала раку Нейсе. Тут мяне параніла ў галаву і кантузіла. Гэта было ў другой палове сакавіка 1945 г. Як толькі сталі падсыхаць раны, я ўцёк з медсанбата ў сваю часць. Потым былі бai ў Чэхаславакіі.

Лісты з фронту

Лісты з фронту... Невялікія па памеры, складзеныя звычайна трохкутнікам, яны ішлі з фронту ў розныя мясціны, у любімую сем'і. У іх — шчырая любоў да свайго краю, да блізкіх, клопат аб тым, як жывуць яны, як спраўляюцца з сялянскімі справамі. А яшчэ — надзея і спакойная вытрымка. Ані нараканняў на лёс, ані страху, ані жалю да самога сябе няма ў гэтых лістах. Разгорнем салдацкія трохкутнікі, учытаемся ў радкі, што выцвілі ад часу.

Ліст Пятра Іванавіча Клімзы бацькам у вёску Пестунь:

«Дня 30.VIII.1944 год.

Здравствуйти дарагая родители!

Папа, Мама и также Анна, привет вам от дорогого сына Петра. Во первой встречи поведамляю вам я от Господа Бога что я пока жив и здоров, Знахожусь в латвии, со мною знакомые товарыши Минов, К. Соколов, Ефим и Богаткевич Чеслав, больше знакомых нету со мною... Дарогой Папа опиши домашние новости, про родных, про дядью Владимира, Кунцевичов, Колю и Володьку, вонце про... Таукіня, ... Далецких... чы узято они и чы прысылают письмы. Дарагая Родзители отписывайте письмы не забывайте про меня.

Затем досвидания Папа и Мама и с. Анна желаю вам всего харашага. Може я не понятно написал бо плоха писать сидя в оконе.

Дорогая Мамочка не скучай не плач по мне бо ни я один а увесь свет воюет. Када даст бог останус жив вернус домой и буде радостное и щасливое жыте.

Климза Петр Иванович.

Гэтыя пісьмы любоўна бераглі і захоўвалі ў сем'ях франтавікоў на працягу дзесяткаў гадоў. Напісаны пісьмы людзьмі, якія мелі розную адукацыю, нярэдка зусім невялікую. Але гэта не перашкодзіла аўтарам у акопных умовах, маючы ў руках аловак ды лісток палеры, данесці да родных свае думкі і пачуцці. Дайшлі яны і да нас, ды яшчэ як выразна. Стыль і мова лістоў захаваны. Там, дзе слова сцёрліся, давялося ставіць шматкроп'е...

Вось пісьмы жыхара вёскі Більдзюгі Авакума Давыдавіча Ягорава.

1944 г. 16 декабря.

Писмо от вашего мужа Авакума Давыдовича. Дорогой своей жене Степани-

ди Яковлевни. Дорогому свайму сыночку Васи и дорогому свайму сыночку Сарпивонки Авакумовичи. Дорогая моя жена Степанида Яковлевна. Уведомляю я вам что жив и здоров и вам желаю всеово хороша в жизни вашей. Дорогая моя жена Степана Яковлевна увидомляю вам ещё ваш муж Авакум Давыдович нахожус в красной армии на фронти, прибалтики. Дорогая Степана увидимляю вам что я вам деньги выслал 7.20 рублей. Затем досвидані астаюс жив и здаров и вам желаю всеово хорошева в жизни... Поклон всем родителям своим жене Степаны Яковлевны сыну Васи и сыну Сарпивонки сестрицы Аниси с мужем и с детками и систрицы Анафки с мужем и с детками и паклон всем радным...»

1945 Год. 15 Январа.

Посылаю свой ніжашыі паклон дорогой своеі жене Степаны Яковлевны и также дорогим сваім дыеткам Васи и Сарпивонки. Дорогая моя жена Степана Яковлевна увидомляю я вам что лежу я в балницах в горыди Двински. Я вам сколько писом ни послал но от вас ни одновонеи получыл. Дорогая Степана почаму вы мне не пишыти писом можа май писмы не полуіти а можыт я пишу плохой адريس. Я хотел бы на вас на всех поматрет на всех на сваіх на всех радных и посматрет на сваіх малінкіх сыночков Васу и Сарпивонку. Затием досвиданіе жив и здаров и вам желаю всеово хорошова...

1945 года 27 марта.

Посылаю ніскай лубімой своеі привет дорогой своеі лубімой жене Степаны Яковлевны и также дорогим своим лубімым малінкім дыетушкам Васи и Сарпивонки. Вижу я вас кажду ночь ва снах все я быываю с вами дома. Дорогая Степана Яковлевна увидомляю я вам что ваш муж Авакум Давыдович нахожу на фронти разым с билдускім с присидатилівым братым... дорогая моя Степана я тибе выслал справку вложына в писме дорогие моі деткі и забывайте про свайво патычку ваш патычка вас ни забывайт... малінкіх дыетушак. Дорогая моя Степана живи как нибудут я послал писмо свойму братцу Гришы и послал Герохи и послал Дуни и разым с твоім писмом и Фроси піредал по-

Яны прайшлі дарогамі вайны

клон. Дорогая моя Стопа тиредай поклон дорогим майим сестрицам и поклон дорогой сестры Аниси и дорогом шурину Фидасею с малинким деткам и поклон дорогой своей сестры Анафки и дорогому шурину Иринею с малинким деткам и поклон дорогому своему дяди Дементию Ларивоновичу и также тети Настаси Устиновны и сестрицы Натали Дементьевны и также поклон швагерки Гани с малинким деткам. Дорогой дядя Дементий Ларивонович не забывай аб мою жену Стопу Яковлевну. Дорогая моя Стопа больше нет что писат аттиши какий новыст замен дасвиданне астаюс жив и заров и вам же-лаю всею хорошива в жызни вашый... как получыш мойо писмо оттиши мниe...»

И яшчэ адзін дакумент да лёсу гэтых пісьмаў, іх аўтараў і адресатаў:

«Шарковщинский районный военный комиссариат Полоцкой обл., часть вторая
2 декабря 1947 г. № 21.

Извещение (копия)

Выдано г-ке Егоровой Степаниде Яков-

Яны прайшлі дарогамі вайны

БІЛЬДЗЮЖСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АСТАНОЎКА

КУЗЬМИН Фёдар Мінаевіч, н. у 1920, мал. сяржант, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

САКАЛОЎ Лаурэн Іванавіч, н. у 1917, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ФЯДОТАЎ Фалім Лукіч, н. у 1922, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ВЁСКА АЎЛАСЫ

ПЯТКЕВІЧ Сігізмунд Карапатавіч, н. у 1916, ст. сяржант, на фронце з лютага па май 1945.

ВЁСКА БІЛЬДЗЮПІ

АПАНАСЕНКА Міхаіл Раманавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з мая 1941 па ліпень 1944.

ЖЫЛЕВІЧ Браніслаў Аляксандравіч, н. у 1926, быў на фронце.

ЛАГУН Іван Балыслававіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛАКОМКА Міхаіл Мацвеевіч, н. у 1924, партызан брыгады імя Жукава з каstryчніка 1943 па ліпень 1944.

ЛОНСКІ Восіп Станіслававіч, н. у 1922, сяржант, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ЛУШЧЫК Васіль Фёдаравіч, н. у 1924, падпольшчык, партызан.

левне, прож. в дер. Бильдюги Бильдюгскага с/с.

Ваш муж Егоров Авакум Давыдович, 1907 года, уроженец дер. Бильдюги Бильдюгскаго с/совета Шарковщинского района Полоцкой обл., находясь на фронте, пропал без вести в апреле 1945 года.

Приказ ВС СССР № 220.

Подполковник Завьялов.

Начальник 2 части
капітан Сучков».

Так, бязлітасная вайна забрала кармішляў ад сем'яў, ад маленъкіх «дзетушак», ад любімых і дарагіх жонак. Забрала і не вярнула назад. Апошняя вестачкі з той вайны былі ўжо не салдацкія трохкунікі, а тужлівыя паведамленні «загінуў смерцю храбрых», «прапаў без весткі». Але праз гады ў сем'ях як найдараражэйшыя рэліквіі захоўваюць салдацкія пісъмы — дакументы таго суровага часу.

Падрыхтавала Л.М.Лабачэўская.

ПУЗЫРЭЎСКІ Станіслаў Карлавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

САМАЗВАНЦАЎ Акім Несцераніч, н. у 1911, радавы.

СОКАЛАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1917, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ХМЯЛЬНІЦКІ Алойзій Эдвардавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЮРЧАНКА Фёдар Кірылавіч, н. у 1913, партызан брыгады «Каstryчнік» з каstryчніка 1942 па чэрвень 1944.

ЯСІНСКІ Ігнат Пятровіч, н. у 1926, радавы, на фронце з сакавіка па красавік 1945.

С. К. Пяткевіч.

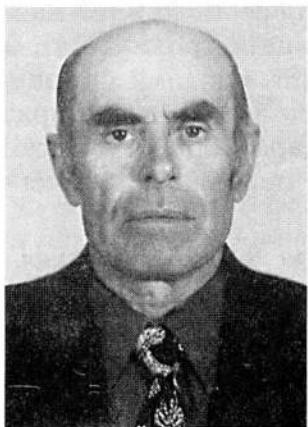
В. Ф. Лушчык.

I.P. Ясінскі.

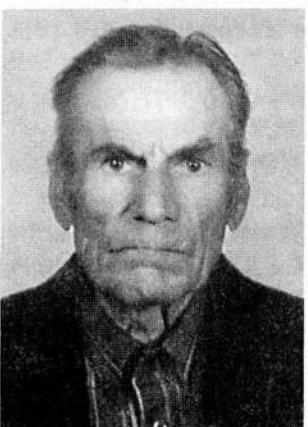
I.S. Ляскоўскі.

V.Ya. Марозаў.

A.P. Ляскоўскі.

B.I. Бездзель.

ВЁСКА ВАЎЧКІ

БАРАВІК Нарберт Карлавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ПУЗЫРЭЎСКІ Казімір Казіміравіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па верасень 1945.

ВЁСКА ВІШНЯВЕЦ

ЛЯСНЕЎСКАЯ Валянціна Васільеўна, н. у 1921, партызанка брыгады імя Жукава з верасня 1943 па студзень 1944.

МАЛЯЎКА Восіп Ларывонавіч, н. у 1907, радавы.

ВЁСКА ДВОРЫШЧА

КАЛИНКА Констанцін Мікалаевіч, н. у 1921, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

ВЁСКА КРАСНАЕ

ГАРБАЧОНАК Іван Барысавіч, н. у 1917, быў на фронце.

МАЛЯЎКА Іван Антонавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

РАКІТКА Аркадзь Вікенцьевіч, н. у 1911, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА КУБЕЛЕЎШЧЫНА

ЛЯСКОЎСКІ Іван Антонавіч, н. у 1915, на фронце ў 1944.

ЛЯСКОЎСКІ Іван Сцяпанавіч, н. у 1925, быў на фронце.

МАРОЗАЎ Васіль Яфімавіч, н. у 1920, партызан.

ПЯТРОЎ Якаў Фёдаравіч, н. у 1904, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ВЁСКА ПАДБАРОК

ВЫРЖЫКОЎСКІ Іван Юльянавіч, н. у 1910, мал. сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛЯСКОЎСКІ Стаян Піліпавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ПРАКОФ'ЕЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1908, быў на фронце.

ВЁСКА ПЕСТУНЫ

КАЗАРЫН Іван Антонавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ЛЯСКОЎСКІ Генадзь Вікенцьевіч, н. у 1925, радавы, на фронце са жніўня па верасень 1944.

ВЁСКА РЫМАРАЎШЧЫНА

ЛЯСКОЎСКІ Аркадзь Піліпавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ВЁСКА ЯНШКІ

ГРЫГОР'ЕЎ Пётр Калінавіч, н. у 1915, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЯЦКАЎШЧЫНА

БЕЗДЗЕЛЬ Баляслаў Іванавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945.

МАСЛЯКОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1916, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МАСЛЯКОЎ Палікарп Іванавіч, н. у 1923, быў на фронце.

ВАЛОЖЫНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЛЬХОЎЦЫ

СКАВЫРКА Мікалай Аляксандравіч, н. у 1913, франтавік.

ЦІТОВІЧ Станіслаў Іванавіч, н. у 1926, франтавік.

ВЁСКА АМБРОСЕНКІ

БАБІЧ Іван Ягоравіч, н. у 1918, быў на фронце.

БАБІЧ Пётр Генадзьевіч, н. у 1921, быў на фронце.

БАБЧОНACK Нестар Іванавіч, н. у 1909, быў на фронце.

СКАВЫРКА Генадзь Мікалаевіч, н. у 1909, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

СКАВЫРКА Леанід Раманавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ВЁСКА АСТРАЎЛЯНЕ

СЕДЗЮКЕВІЧ Мікалай Кандрацьевіч, н. у 1922, радавы, быў на фронце са снежня 1944 па студзень 1945.

ЦІТОВІЧ Піліп Паўлавіч, н. у 1908, радавы, быў на фронце са жніўня 1941 па студзень 1945.

ВЁСКА БУЙКІ

ДЗЯНІСАЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1901, быў на фронце.

ХАТКЕВІЧ Васіль Арсенавіч, н. у 1909, радавы, на фронце са жніўня 1944 па красавік 1945.

ВЁСКА БЯСЕДНАЕ

АПАЛЬКА Станіслаў Аляксандравіч, н. у 1920, радавы, быў на фронце ў красавіку 1945.

ІВАНОЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1905, радавы, на фронце з лютага 1942 па студзень 1943.

ІВАНОЎ Радзівон Рыгоравіч, н. у 1920, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ІВАНОЎ Севяр'ян Еўлампіевіч, н. у 1923, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ІВАНОВА Хрысціна Майсееўна, н. у 1925, партызанка брыгады імя Жукава з ліпеня 1943 па ліпень 1944.

ВЁСКА ВАЛОЖЫНКІ

ГРЫШЧАНКА Валяр'ян Міхайлавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ТАЎКІНЬ Павел Восіпавіч, н. у 1921, партызан брыгады «За Радзіму» з сакавіка па ліпень 1944.

ВЁСКА ГАЛІНОВА

ДАБРАВОЛЬСКІ Антон Васільевіч, н. у 1925, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАЧАН Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1908, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ЯЗЁНАК Анатоль Усціпавіч, н. у 1913, быў на фронце.

ВЁСКА ГЛІСЦІЁНКІ

ДАРАШЧОНACK Іван Трыфанаўіч, н. у 1921, радавы, на фронце з кастрычніка па снежань 1944.

С.А.Апалька.

ПАЗНЯК Міхаіл Ільіч, н. у 1907, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ПЯСТУН Франц Францавіч, н. у 1926, быў на фронце.

ТРАБА Гілярый Сяргеевіч, н. у 1908, на фронце з верасня 1944 па красавік 1945.

ТУРЧЫНСКІ Ювіналій Іванавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ДУБАВОЕ

КАШТАЛЬЯН Андрэй Астафьевіч, н. у 1909, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

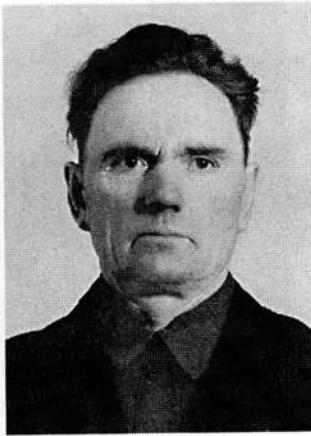
МІЛЯНЧУК Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1910, быў на фронце.

Я.М.Глушакоў (справа).

А.І.Буйка.

Ф.Ф.Даращонак.

ЦІТОВІЧ Іван Фаміч, н. у 1923, быў на фронце.

ВЁСКА ЗАГОРНАЕ

РЭДЗІКА Аркадзь Раманавіч, н. у 1901, радавы, на фронце са снежня 1944 па студзень 1945.

ВЁСКА ЗАРЭЧЧА

ГЛУШАКОЎ Якаў Міхайлавіч, н. у 1927, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ВЁСКА КАЗАКІ

БАЦВІНЁНАК Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1921, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

КАПЫРЫН Мікалай Мікалаевіч, н. у 1921, капитан, на фронце да сакавіка 1944.

ЛАПКОЎСКІ Якаў Антонавіч, н. у 1911, на фронце са студзеня па май 1945.

ЯЦЫНА Аляксандр Аляксандравіч, н. у 1927, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ВЁСКА ЛОНСК

БАТУРОНАК Леанід Восіпавіч, н. у 1922, радавы, быў на фронце.

ВЁСКА НАВАСЕЛЛЕ

АНАНІЧ Віталь Паўлавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

КАСЦЮКЕВІЧ Іван Карпавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ТУРОНАК Іван Іванавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ВЁСКА НЕПРЫНІКІ

БУЙКА Мікалай Іванавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ВЁСКА ПЯЛІКІ

БАБРОЎСКІ Сяргей Іванавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ВОРАНКАВА Марфа Фамінічна, н. у 1924, партызанка брыгады «Спартак» з чэрвеня 1943 па ліпень 1944.

КРУПКО Васіль Аляксеевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

МІЛЯНЦЕЙ Аляксандар Восіпавіч, н. у 1910, быў на фронце.

ВЁСКА ПЯТРОВІЧЫ

БАБЧОНАК Мікалай Паўлавіч, н. у 1916, радавы, быў на фронце ў 1945.

БУЙКА Аркадзь Іванавіч, н. у 1922.

ВОЛКАЎ Аляксандар Іванавіч, н. у 1924, ст. сяржант, на фронце са жніўня 1944 па сакавік 1945.

ЦІТОВІЧ Аляксандар Аляксеевіч, н. у 1914, быў на фронце.

ЧАРНЯЎСКІ Міхаіл Станіслававіч, н. у 1927, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ШЛАПО Мікалай Іванавіч, н. у 1921, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ВЁСКА САСНОЎЦЫ

ДАРАШЧОНАК Уладзімір Лявонавіч, н. у 1910, быў на фронце.

ДАРАШЧОНАК Фёдар Фёдаравіч, н. у 1922, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

РУТКОЎСКІ Сямён Трафімавіч, н. у 1909, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ВЁСКА ШУРПАКІ

НЕДЗВЕДЗЬ Васіль Мікалаевіч, н. у 1921, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЮЗАФОВА

КАБЕЛКА Васіль Васільевіч, н. у 1913, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

НАВІЧОННАК Аляксандар Віктаравіч, н. у 1904, быў на фронце.

ГЕРМАНАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БАЯРЫ

РАГАВЫ Іван Адольфавіч, н. у 1920, партызан 1-й антыфашистскай брыгады са жніўня 1943 па красавік 1944.

ЦЯРЭШКА Станіслаў Балядлававіч, н. у 1926, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па ліпень 1944.

ВЁСКА БАЯРШЧЫНА

РЫМДЁНАК Арсеній Восіпавіч, быў на фронце.

ВЁСКА БЕЛЫ ДВОР

ПРЫСТАЎКА Уладзімір Антонавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з сакавіка 1945.

СЛАБОВІЧ Пётр Лявонавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

СТАШКЕВІЧ Уладзімір Дэмітрыевіч, н. у 1923, партызан.

ВЁСКА БРЫЛЁК

ЛАЎРЫНОВІЧ Канстанцін Андрэевіч, н. у 1909, радавы, на фронце па май 1945.

ВЁСКА БУДЫ

БУДА Канстанцін Іванавіч, н. у 1921, партызан брыгады імя Калініна з мая па чэрвень 1944.

БУДА Пётр Антонавіч, н. у 1920, партызан брыгады імя Калініна з мая па чэрвень 1944.

ВЁСКА БЯЛЯНЫ

ЖЫНГЕЛЬ Аляксандар Васільевіч, н. у 1910, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ВАСІЛЬКОВА

ЯКІМЁНАК Іван Іванавіч.

ВЁСКА ВЯЛІКАЕ СЯЛО

АНДЗІЛЕЎКА Рыгор Рыгоравіч, н. у 1911, радавы, ваяваў з каstryчніка 1944 па красавік 1945.

АНДЗІЛЕЎКА Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1918, быў на фронце.

АРАБЕЦ Рыгор Раманавіч, н. у 1919, капітан, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1944.

БАЛАЙ Пётр Аляксандравіч, н. у 1915, партызан брыгады «За Радзіму» з чэрвеня 1943 па ліпень 1944.

БРЫЛЁЎ Спрыдон Ульянавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з ліпеня 1941 па май 1945.

ГАНЧАРОНАК Іван Антонавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ГАРАЧКА Іван Іванавіч, н. у 1894, радавы, на фронце з чэрвеня 1944.

ЕЎДАКІМАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1920, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЕЎДАКІМАЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1924, партызан у 1944.

ЗУЙ Міхail Міхайлівіч, н. у 1905, радавы, быў на фронце з лютага па май 1945.

ЗУЙ ЮЛЬЯН ЮЛЬЯНавіч, н. у 1924, радавы, на фронце са студзеня па сакавік 1945.

КАБАК Васіль Васільевіч, н. у 1908, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КОРСАК Міхail Іпалітавіч, н. у 1918, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

МАШАРА Іпаліт Мікалаевіч, н. у 1902, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

РЫМДЗЁНАК Барыс Антонавіч, н. у 1913, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

РЫМДЗЁНАК Рыгор Рыгоравіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

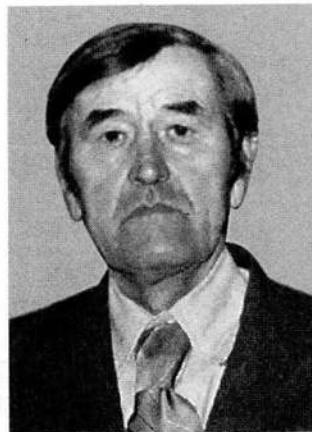
У.Дз.Сташкевіч.

П.А.Буда.

А.С.Жылко.

М.І.Качанаў.

ВЁСКА ГЕРМАНАВІЧЫ

ВАЙЦЕКАН Сцяпан Францавіч, н. у 1923, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па чэрвень 1944.

ВАЙЦОЛЬ Уладзімір Канстанцінавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЯРХОВІЧ Альберт Робертавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня па каstryчнік 1944.

ГЕРАШЧАНКА Севасцьян Яўстафіевіч, н. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па каstryчнік 1943.

ЕСПЁНАК Ягор Емяльянавіч, н. у 1918, мал. сяржант, на фронце са жніўня па лістапад 1944.

ЖЫЛКО Аляксандар Сяргеевіч, н. у 1924, сяржант, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945.

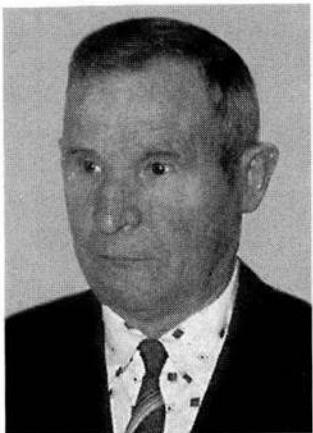
ЗУБКОВА Ядвіга Генрыхаўна, н. у 1919, партызанка брыгады імя Варашылава з чэрвеня 1943 па ліпень 1944.

ЗУБКОЎ Васіль Сямёnavіч, н. у 1915, партызан брыгады імя Варашылава з мая 1943.

КАДУШКЕВІЧ Эдуард Пятровіч, н. у 1926, быў на фронце.

КАЧАНАЎ Міхail Іванавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з каstryчніка 1941 па май 1942.

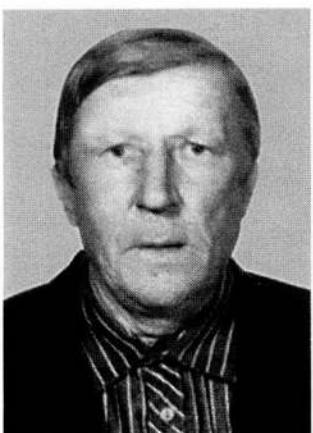
ЛАГУН Дэмітрый Пятровіч, н. у 1927, партызан.

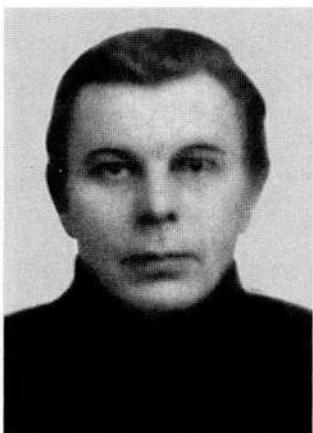
В.В.Рымчонак.

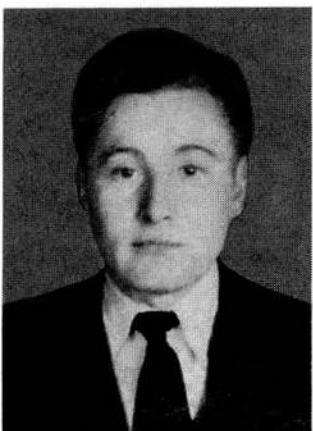
К.Б.Рымчонак.

А.С.Васілеўскі.

Дз.А.Корсак.

У.І.Чорны.

ЧАЙКОЎСКІ Казімір Міхайлавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ШЫШКО Страфан Іванавіч, н. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ГУЗАВАТКА

ТАЛАПІЛА Аляксандар Фаміч, н. у 1915, радавы, на фронце з сакавіка па ліпень 1945.

ВЁСКА ДЗІКЕВА

БОХАН Уладзімір Антонавіч, н. у 1913, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

РЫМЧОНACK Вацлаў Вацлававіч, н. у 1915, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

РЫМЧОНACK Канстанцін Баляслававіч, н. у 1923, партызан брыгады «Кастрычнік» з красавіка па ліпень 1944.

ЦЕРАХАЎ Цімафей Іванавіч, н. у 1925, партызан брыгады імя Ракасоўскага з лютага 1944.

ЯСЮКЕВІЧ Канстанцін Сцяпанавіч, н. у 1922, партызан брыгады імя Даватара са жніўня 1943 па ліпень 1944.

ВЁСКА ЖУКІ ГОРНЫЯ

КАЧАН Апанас Юльянавіч, н. у 1915, радавы, на фронце са студзеня па сакавік 1945.

КАЧАН Пётр Дэмітрыевіч, н. у 1921, партызан атрада імя Свярдлова брыгады імя Даватара са жніўня 1943 па ліпень 1944.

МІКУЛАН Вільгельм Адамавіч, н. у 1913, быў на фронце.

МЯЦЕЛІЦА Леанід Ігнатавіч, н. у 1920, радавы, на фронце са жніўня 1944 па сакавік 1945.

ВЁСКА ЖУКІ ЛОЖНЫЯ

ДАРГЕЛЬ Восін Ігнатавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з ліпеня па кастрычнік 1944.

ВЁСКА ЗОРКА

ВАСІЛЕЎСКІ Адольф Сігізмундавіч, н. у 1923, партызан брыгады імя Калініна, на фронце з красавіка па чэрвень 1944.

КРАСОЎСКІ Вячаслаў Рыгоравіч, н. у 1920, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па чэрвень 1944.

МАЛЫШІ Іван Савельевіч, н. у 1915.

МАЛЫШІ Уладзімір Сцяпанавіч, н. у 1924, партызан брыгады імя Калініна з красавіка 1944.

ХАДАНЁНАК Віктар Міхайлавіч, н. у 1927, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па ліпень 1944.

ЯЗЁНАК Іван Сямёновіч, н. у 1909, быў на фронце.

ВЁСКА ИВАНАВА

КАВІНЬКА Антон Восіпавіч, н. у 1912, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па ліпень 1944.

КОРСАК Дэмітрый Андрэевіч, н. у 1926, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па чэрвень 1944.

КОРСАК Іван Піліпавіч, н. у 1920, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па чэрвень 1944.

СІНІЦА Аляксандар Мартынавіч, н. у 1913, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па чэрвень 1944.

ХАДАНЁНАК Адам Казіміравіч, н. у 1920, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па ліпень 1944.

ЧОРНЫ Уладзімір Іванавіч, н. у 1919, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па чэрвень 1944.

ВЁСКА КАРАЛЕВА

СМЕРЦЕЎ Васіль Карпавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945.

ВЁСКА КРАПІЎНКІ

РАБІЗА Канстанцін Восілавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ТАЎКІНЬ Пётр Мечыслававіч, н. у 1924, партызан брыгады «За Радзіму» з сакавіка па лішень 1944.

ЧАРНЯЎСКІ Андрэй Францавіч, н. у 1907, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ВЁСКА КУРЫЛАВА

ГАЎРУТА Яўген Уладзіміравіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАВІНЬКА Восін Багданавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ОКУНЬ Пётр Уладзіміравіч, н. у 1920, партызан брыгады імя Калініна з красавіка 1944.

ОКУНЬ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1921, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па ліпень 1944.

РЫБАКОЎ Канстанцін Карпавіч, н. у 1925, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

ТАЛАПЛА Антон Міхайлавіч, н. у 1914, быў на фронце.

ВЁСКА ЛАЗОВІКІ

ЖВІРБА Пётр Антонавіч, н. у 1925, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

МАЙСЕЕЎ Ігнат Васільевіч.

ВЁСКА ЛЮДВІНОВА

МАЛЯВАНКІН Фёдар Іванавіч, н. у 1914, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944.

СІНЦА Уладзімір Дзянісавіч, н. у 1923, партызан брыгады «Кастрычнік» з сакавіка 1944.

СІЦЬКО Уладзімір Паўлавіч, н. у 1926, радавы, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945.

ТАБОЛА Іван Андрэевіч, н. у 1909, радавы, на фронце з сакавіка 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЛЯСКОВА

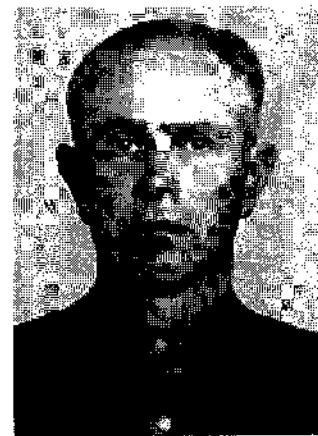
ДЗЯХЦЯР Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1923, партызан 1-й Актыфашысцкай брыгады, на фронце са жніўня 1943 па сакавік 1945.

ЛАТУШКА Мікалай Мікалаевіч, н. у 1909, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ТАЛАПЛА Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1918, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЁСКА МАРГІ

ВОЙТАЎ Пётр Макаравіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

П.М. Таўкінъ.

ПАЗНЯКОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1921, партызан з мая 1944.

ВЁСКА МІКІЦЕНКІ

РАЙБАКОЗ Іваі Сямёновіч, н. у 1922, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

ВЁСКА НАВАСЕЛЬЦЫ

ЛЕАНОВІЧ Вікенцій Барысавіч, н. у 1921, партызан са жніўня 1943 па ліпень 1944.

ЦЯРЭШКА Вацлаў Юльянавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з верасня 1944 па студзень 1945.

ВЁСКА ПАДОРШЧЫНА

ВАЛЕЎКА Павел Маркавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЁСКА ПОГАРЫ

ТАЛАПЛА Іван Нічышаравіч, н. у 1907, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ХАДАНЁНАК Восін Ігнатавіч.

ВЁСКА ПРАМЯНЫ

ЕЎДАКІМАЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1927, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

КІРАСАНАЎ Акціфій Савельевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945.

КІРСАНАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з верасня 1944 па люты 1945.

МЯТЛЁНАК Антон Макаравіч, н. у 1915, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ФЯДОТАЎ Андрэй Савельевіч, н. у 1927, быў на фронце.

ХАДАНЁНАК Эдуард Віктаравіч, н. у 1925, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ХАТКЕВІЧ Пётр Іванавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА СТАЛІЦА

ЛАГУН Ілья Іванавіч, н. у 1925, быў на фронце.

ТАРАРАКА Герасім Ігнатавіч, н. у 1920, быў на фронце.

А.Ф. Васіленак.

В.Р. Буйка.

ХАДАНЁНАК Адольф Восіпавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ХАДАНЁНАК Ігнат Вікенцьевіч, н. у 1908, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ХАДАНЁНАК Пётр Рыгоравіч, н. у 1909, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ВЁСКА ЦЯРЭШКІ

ВАСІЛЕЎСКІ Браніслаў Уладзіміравіч, н. у 1915, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ХРОЛ Віктар Восіпавіч, н. у 1918, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЧАРАМХОВА

КРАСЬКО Michaіl Сямёновіч, н. у 1909, радавы, быў на фронце ў красавіку 1944.

КРАСЬКО Уладзімір Сямёновіч, н. у 1916, радавы, на фронце з чэрвеня па снежань 1941.

МАЛЫШ Іван Савельевіч, н. у 1915, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па ліпень 1944.

МАЛЫШ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1917, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па кастрычнік 1943.

МЯДЗЕЛЕЦ Мікалай Аляксандравіч, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па ліпень 1944.

МЯДЗЕЛЕЦ Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1912, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ВЁСКА ШЫШКІ

БЯЛЯЦКІ Іван Паўлавіч, н. у 1913, быў на фронце.

СТОМА Баніфацый Адольфавіч, н. у 1909, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ТАРАРАКА Іван Адольфавіч, н. у 1911, быў на фронце.

ШЫШКО Іван Іванавіч, н. у 1904, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ВЁСКА ЮЗАФОВА

ЛАГУН Констанцін Францавіч, н. у 1924, партызан брыгады «Спартак» з лютага па ліпень 1944.

ПАРФЯНОВІЧ Адольф Уладзіміравіч, н. у 1920, радавы, на фронце з красавіка 1945.

ВЁСКА ЯМНА

ВАСІЛЁНАК Арцём Фёдаравіч, н. у 1907, партызан, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945.

ВАСІЛЁНАК Вікенцій Васільевіч, н. у 1913, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ТАЛАПІЛА Уладзімір Ільіч, н. у 1919, партызан з красавіка па ліпень 1944.

ЁДСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БЛІНОЎШЧЫНА

ЖОРАЎ Восіп Вікенцьевіч, н. у 1916, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

МІЛЯНЦЕЙ Іван Антонавіч, н. у 1924, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

СМЕРЦЕЎ Сідар Цімафеевіч, н. у 1914, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА БУДА БЛІЖНЯЯ

ПАНЦЯЛЕЕЎ Ларывон Апанасавіч, н. у 1925, партызан атрада імя Суворава брыгады імя Жукава з верасня 1943 па ліпень 1944.

ВЁСКА БУЕЎШЧЫНА

ДАРАШЧОНACK Уладзімір Леанідавіч, н. у 1914, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ЛАЎРЫНОВІЧ Яўген Антонавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па кастрычнік 1945.

ЛЫСЁНАK Michaіl Васільевіч, н. у 1920, быў на фронце.

ПАПЯРЭДЗЕНЬ Констанцін Іванавіч, н. у 1906, радавы на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЦІТОВІЧ Anatоль Сільвестравіч, н. у 1912, быў на фронце.

ВЁСКА ВАРОНКА

МАКСІМАЎ Астап Іванавіч, н. у 1922, радавы, на фронце са жніўня 1941 па май 1945.

МАКСІМАЎ Афоній Карпавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

СЯМЁНАЎ Андрэй Кандратавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з мая 1944 па май 1945.

ВЁСКА ГІЗАЎШЧЫНА

АРДЫНСКІ Пётр Венядзіктавіч, н. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945.

МІЛЯНЦЕЙ Нічыпар Усцінавіч, н. у 1913.

ТАЎКІНЬ Павел Іосіфавіч, н. у 1921.

ВЁСКА ДУБНІКІ

БУЙКА Васіль Раманавіч, н. у 1910, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

СЕДЗЮКЕВІЧ Пётр Вале́р'янавіч, н. у 1919, партызан брыгады «За Радзіму» з сакавіка па ліпень 1944.

ТРАБА Георгій Раманавіч, н. у 1920, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

ВЁСКА ЗАЛЕССЕ

МАРОЗАЎ Ізот Фаміч, н. у 1917, радавы, на фронце з сакавіка па красавік 1945.

ВЁСКА ЗЯБЛІНЫ

СМЕРЦЬЕЎ Авім Філатавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з чэрвяня 1944 па май 1945.

ТРАБА Андрэй Фадзеевіч, н. у 1920, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЁДЫ

БҮЙКА Фартунат Вітальевіч, н. у 1926, радавы, на фронце з чэрвяня па каstryчнік 1944.

ДАРГЕЛЬ Людвіг Іванавіч, н. у 1921, быў на фронце.

ЗАХАРАЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1925, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАЗЛОВА Адэлія Іванаўна, н. у 1921, партызанка брыгады імя Шмырова.

КУЧУК Іван Якаўлевіч, н. у 1914, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1941.

ЛЯСНЕЎСКІ Франтазій Раманавіч, н. у 1925, партызан брыгады імя Ракасоўскага з сакавіка па ліпень 1944.

МАРОЗАЎ Іван Ісаевіч, н. у 1921, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

МАЦУК Аркадзь Міхайлівіч, н. у 1905, яфрэйтар, на фронце са студзеня па май 1945.

МЯДЗВЕДЗЬ Павел Пятровіч, н. у 1921, партызан брыгады «За Радзіму» з верасня 1943 па ліпень 1944.

ПАЎЛОВІЧ Віктар Карлавіч, н. у 1921, партызан атрада імя Жданава брыгады «За Радзіму».

ПРАГОЎ Уладзімір Андрэевіч, н. у 1915, партызан, франтавік.

РЭВУТ Часлаў Фаміч, н. у 1921, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

ТАЎКІНЬ Дзмітрый Паўлавіч, н. у 1918, радавы, ваяваў з 1941 па чэрвень 1944.

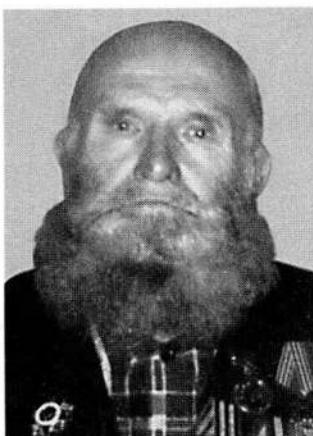
ТУРКАЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з чэрвяня па верасень 1941.

ЦТОВІЧ Антон Тарасавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЦТОВІЧ Купрыян Ігнатавіч, н. у 1924, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

ЯБЛОНСКІ Мікалай Іванавіч, н. у 1924, партызан брыгады імя Жукава з чэрвяня 1942 па ліпень 1944.

ЯБЛОНСКІ Фёдар Міхайлівіч, н. у 1921, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

А.Ф. Смерцьеў.

С.І. Седзюкевіч.

ВЁСКА КАРШУНКІ

АНДРЭЕЎ Іван Дзяменецьевіч, н. у 1923, быў на фронце.

ЕРАМЕЕЎ Ермалай Савельевіч, н. у 1905, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛІЗУНОЎ Дзяніс Спрыдонавіч, н. у 1910, радавы, на фронце са жніўня па каstryчнік 1944.

ВЁСКА КОРНІЦА

ПЕТУХОЎ Сямён Лук'янавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з ліпеня па каstryчнік 1944.

СЕДЗЮКЕВІЧ Васіль Іванавіч, н. у 1922, партызан 1-й антыфашысцкай брыгады са жніўня 1943 па май 1944.

СЕДЗЮКЕВІЧ Сяргей Іванавіч, н. у 1923, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

СЕДЗЮКЕВІЧ Сяргей Пятровіч, н. у 1920, радавы, ваяваў з 1944 па май 1945.

ЯЗЁНАК Васіль Філатавіч, н. у 1919, быў на фронце.

І.А. Захараў.

С.П. Седзюкевич.

М.В. Лаўрыновіч.

В.Л. Траба.

ВЁСКА ЛАКІНАЎЦЫ

МАКСІМОВІЧ Сяргей Іванавіч, н. у 1909.

ПАДОБА Апанас Міхайлавіч, н. у 1916, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЛОНСКІЯ

ГРАЙЧОНАК Восіп Вікенцьевіч, н. у 1907, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЖДАНКОВІЧ Аляксей Захаравіч, н. у 1920, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ЛОНСКІ Аляксандр Раманавіч, н. у 1899, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МАРОЗ Анастас Віктаравіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МАРОЗ Генадзь Рыгоравіч, н. у 1911, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

ТРАБА Мікалай Восіпавіч, н. у 1914, быў на фронце.

ЯНУШКЕВІЧ Лявон Пятровіч, н. у 1908, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ПАДОБЫ

КУРЭЦ Фёдар Ігнатавіч, н. у 1923, партызан атрада імя Кірава брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

ЛЫСЁНАК Аляксандар Сямёнаўіч, н. у 1909, быў на фронце.

ЛЫСЁНАК Сяргей Сямёнаўіч, н. у 1926, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

ЛЫСЁНАК Яўген Паўлавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з лютага 1943 па люты 1944.

ПАДОБА Канстанцін Іванавіч, н. у 1925, партызан брыгады імя Ракасоўскага з лютага па ліпень 1944.

ЦІТОВІЧ Баляслаў Генрыхавіч, н. у 1918, радавы, на фронце да верасня 1941.

ЯБЛОНСКІ Іван Сцяпанавіч, н. у 1926, радавы, ваяваў са студзеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА СВІЛЫ

ВАЙЦЯХОВІЧ Арсеній Паўлавіч, н. у 1906, партызан брыгады «Спартак».

ВАЙЦЯХОВІЧ Мікалай Ігнатавіч, н. у 1908.

МІЛЯНЦЕЙ Восіп Восіпавіч, быў на фронце.

МІЛЯНЦЕЙ Сяргей Іванавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЦІТОВІЧ Вікенцій Іванавіч, н. у 1914.

ШУЛЬГА Анатоль Андрэевіч, н. у 1909, радавы, на фронце з красавіка па ліпень 1944.

ЯБЛОНСКІ Арсеній Мікалаевіч, н. у 1926, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ВЁСКА СНЕГІ

ЛАЎРЫНОВІЧ Мечыслаў Віктаравіч, н. у 1919.

ВЁСКА ТАДУЛІНА

БАБЧОНАК Георгій Аляксандравіч, н. у 1912, на фронце з ліпеня 1944.

КАВАЛЁНАК Мікалай Пятровіч, н. у 1922, радавы, на фронце па май 1942.

МЯДЗВЕДЗЬ Генадзь Рыгоравіч, н. у 1920, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

НЕДЗВЕДЗЬ Аляксандар Сяргеевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

СЕДЗЮКЕВІЧ Арсен Пятровіч, н. у 1922, партызан брыгады «За Радзіму» з сакавіка па ліпень 1944.

ШПЕЦ Мечыслаў Іванавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з верасня 1943 па май 1945.

ВЁСКА ТРАБАЎШЧЫНА

ТРАБА Восіп Лукіч, н. у 1919, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

ВЁСКА ШЫЦІ

МЫШКО Георгій Трафімавіч, н. у 1922, партызан брыгады «Спартак» з мая па ліпень 1944.

ТРАБА Анатоль Мікалаевіч, н. у 1906, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

ЦІТОВІЧ Васіль Фёдаравіч, н. у 1907, радавы, ваяваў з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛУЖКОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АСІНАЎКА

МЯТЛА Ананій Дэмітрыевіч, н. у 1925, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

РАМАШКА Аляксандр Іпалітавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ВЁСКА БАРСУКІ

ГРЫДЗЮШКА Уладзімір Сцяпанавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з 1941 па май 1945.

ВЁСКА БЛІЗНІЦА

КАЛАНДА Васіль Сямёнаў, н. у 1926, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЁСКА ВЕРАЦЕІ

АНДЗІЛЕЎКА Іван Міронавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з лістапада 1942 па снежань 1944.

ГРЫДЗЮШКА Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1925, на фронце са студзеня па май 1945.

ГРЫДЗЮШКА Міхail Рыгоравіч, н. у 1918, быў на фронце.

ГРЫДЗЮШКА Піліп Рыгоравіч, н. у 1913, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ГРЫДЗЮШКА Яўген Дзянісавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня па лістапад 1944.

ЖЫНЬ Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па верасень 1944.

КРАВЕЦ Уладзімір Фадзеевіч, н. у 1926, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па красавік 1945.

КРЫЎКА Леанід Мікалаеў, н. у 1916, радавы, на фронце са студзеня 1945.

ПАДОРСКІ Мікалай Пракопавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ХАХЛУН Пётр Андрэевіч, н. у 1925, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ГАРАДЗЕЦ

ГАМАНОВІЧ Аляксандр Канстанцінавіч, н. у 1912.

ДАШКЕВІЧ Станіслаў Уладзіміравіч, н. у 1923, мал. сяржант, на фронце з сакавіка па май 1945.

ДРАЗДОЎ Васіль Гаўрылавіч, н. у 1910, партызан 3-й Беларускай брыгады з мая 1942 па снежань 1943.

КАРАТКЕВІЧ Дарафей Дзям'янавіч, н. у 1924, партызан брыгады «Спартак» з верасня 1942 па чэрвень 1944.

КРАВЕЦ Генрых Якаўлевіч, н. у 1910, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

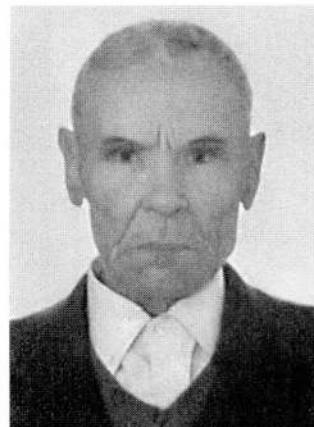
ЛАГУН Мацвей Дэмітрыевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з лістапада 1944.

ПАЛЯКОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па красавік 1942.

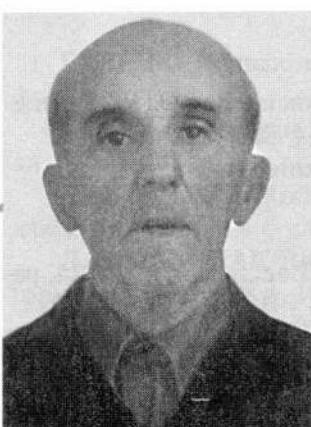
ПРАХАРОНАК Кацярына Купрыянаўна, н. у 1920, была на фронце.

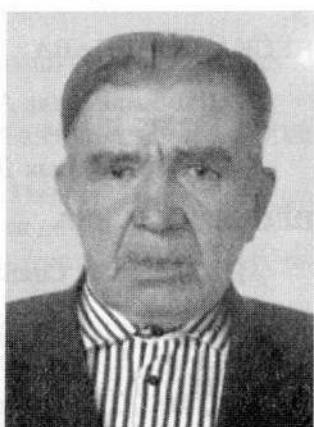
А.Дз.Мятла.

У.Ф.Кравец.

Л.М.Крыўка.

В.Э.Савік.

САВІК Браніслаў Эдвардавіч, н. у 1907, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

САВІК Восіп Эдуардавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

СТРУЙ Станіслаў Восіпавіч, н. у 1924, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ШАБАН Васіль Ігнатавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ШАНТАР Міхail Восіпавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ШЫМАНАЎ Міхail Васільевіч, н. у 1920, быў на фронце.

ВЁСКА ГАЎРЫЛЕНКІ

ЖЫНГЕЛЬ Восіп Васільевіч, н. у 1925, радавы, на фронце са жніўня па лістапад 1944.

ВЁСКА ГРЫДЗЮШКІ ВЯЛІКІЯ

АБЛАЖЭВІЧ Аркадзь Антонавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з ліпеня 1943 па сакавік 1945.

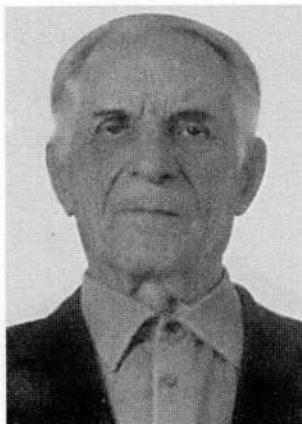
АБЛАЖЭВІЧ Валянцін Паўлавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1941 па май 1945.

ВЁСКА ГРЫДЗЮШКІ МАЛЫЯ

ГРЫДЗЮШКА Уладзімір Юльянавіч, н. у 1918, сяржант, на фронце з чэрвеня 1941 па снежань 1942.

М.Дз.Кельбас.

А.П.Грыдзюшка.

ВЁСКА ДВОРНАВА

ЖЫНЬ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КЕЛЬБАС Марыя Дзянісаўна, н. у 1921.

ВЁСКА ДУБАЎКА

АНДЗІЛЕЎКА Сцяпан Васільевіч, н. у 1924, радавы, на фронце са жніўня 1943 па верасень 1944.

КАВАЛЁНАК Фама Паўлавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

КАСНІКОЎСКІ Пётр Іванавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з лютага 1943 па май 1945.

ТОЛСЦІК Сямён Сцяпанавіч, н. у 1907, радавы, на фронце са жніўня 1943 па красавік 1945.

ВЁСКА ЖАРСЦВЯНКА

БАГДАНОВІЧ Антон Рыгоравіч, н. у 1918, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ЖЫНЬ Восіп Ігнатавіч, н. у 1902, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ПАРФЯНОВІЧ Антон Антонавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945.

ВЁСКА ЗАЛЕСІНКІ

РУДАК Сяргей Цімафеевіч, н. у 1914, радавы, на фронце з лістапада 1942 па май 1945.

ВЁСКА ІВАНАВА

ВАСІОК Мілянцей Андрэевіч, н. у 1905, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ЛЯЎШЫЦКІ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1922, партызан 1-й антыфашысцкай брыгады са жніўня 1943 па май 1944.

ХРОЛ Віктар Сцяпанавіч, н. у 1924, партызан 1-й антыфашысцкай брыгады са жніўня 1943 па май 1945.

ВЁСКА ІЗАБЕЛІНА

ЮРДЗІНСКІ Леанід Юльянавіч, н. у 1918, радавы, на фронце па ліпень 1941.

ВЁСКА КАВАЛЁВА

АЛЕКСІН Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

МАСЦІЦКІ Анатоль Сцяпанавіч, н. у 1917, ст. лейтэнант, на фронце з ліпеня 1941 па красавік 1945.

ВЁСКА КАВАЛІ

ЖЫНГЕЛЬ Аляксандар Васільевіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА КАЗАЧКІ

АБЛАЖЭВІЧ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з лютага 1944 па май 1945.

ЖЫНЬ Андрэй Паўлавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з мая 1943 па май 1945.

КАЗАК Андрэй Юльянавіч, н. у 1919, яфрэйттар, на фронце з чэрвеня 1941 па снежань 1942.

КАЗАК Уладзімір Юльянавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КРЫЎКА Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1926, радавы, на фронце па каstryчнікі 1941.

РУДАК Уладзімір Пятровіч, н. у 1924, партызан 1-й антыфашысцкай брыгады са жніўня 1943 па май 1944.

ТАЛАПІЛА Павел Фаміч, н. у 1909, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ВЁСКА КЛІНАВОЕ

АНДЗІЛЕЎКА Лявон Кузьміч, н. у 1920, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

КРЫЎКА Ігнат Аляксандравіч, н. у 1908, радавы, на фронце са снежня 1944.

КРЫЎКА Фадзей Антонавіч, н. у 1907.

МОРХАТ Пётр Станіслававіч, н. у 1909, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

РУДАК Лук'ян Аляксандравіч, н. у 1907, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ЯРАХНОВІЧ Віктар Восілавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з каstryчніка па снежань 1944.

ВЁСКА КРАСНАЯ ГАРА

ЗУБКО Сямён Уладзіміравіч, н. у 1922, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па чэрвень 1944.

МАЛЫШ Констанцін Іванавіч, н. у 1921, партызан брыгады імя Калініна з красавіка па чэрвень 1944.

МЯДЗЕЛЕЦ Даніла Сцяпанавіч, н. у 1920, партызан брыгады «Кастрычнік» са жніўня 1943 па ліпень 1944.

ВЁСКА КРЫЎКІ

АЛІХВЕР Уладзімір Піліповіч, н. у 1907, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

КАТУШОНACK Іван Герасімавіч, н. у 1906, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

КРЫЎКА Міхail Восіпавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

РУДАК Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

ВЁСКА КУШЛЕВА

ЕЎДАКІМАЎ Ягор Міхайлівіч, н. у 1924, партызан брыгады «Спартак» са жніўня 1943 па ліпень 1944.

РОГАЎ Іван Спрыдонавіч, н. у 1905, радавы, на фронце са снежня 1944 па сакавік 1945.

ВЁСКА ЛАМАЧЫНА

АБРАМЧЫК Іван Рыгоравіч, н. у 1904, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ЖЫНГЕЛЬ Юльян Андрэевіч, н. у 1926, радавы, на фронце са студзеня 1945 па май 1945.

ВЁСКА ЛАПУНОВА

ГРЫДЗЮШКА Арсеній Паўлавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ГУЛЯШКА Антон Захаравіч, н. у 1909, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

КАЗАНЕВІЧ Мікалай Сямёновіч, н. у 1920, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ПЛІСКО Іван Мікітавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ПЛІСКО Уладзімір Мікітавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РУДАК Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1921, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЛАТЫШЫ

КАЛАНДА Васіль Сцяпанавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ПРОТАС Сямён Сямёновіч, н. у 1922, радавы, на фронце з 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЛУГАЎЦЫ

ШЫНКЕВІЧ Пётр Піліпавіч, н. у 1901, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ВЁСКА ЛУГІ

АНІСЬКОВІЧ Канстанцін Андрэевіч, н. у 1909, радавы, на фронце з лістапада 1941 па май 1943.

ВЁСКА ЛУЖКІ

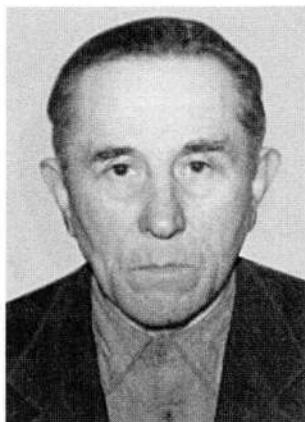
АБРАЗЕЙ Уладзімір Міканоравіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

АЎСЯНІКАЎ Аляксандар Кузьміч, н. у 1916, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1941.

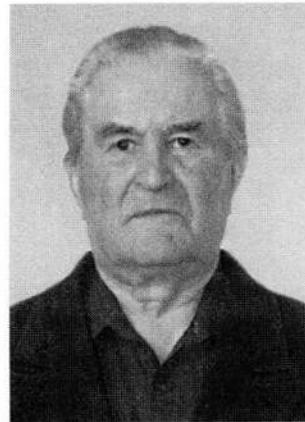
ВІНЯЦКІ Дэмітрый Данілавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з лістапада 1943 па люты 1944.

ВЯРБА Аляксей Піліпавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з лістапада 1942 па май 1945.

ГАЛЕЦКАЯ Надзея Вацлаваўна, н. у 1911, партызанка са жніўня 1943 па май 1944.

В.Б.Казак.

С.А.Ліманоўскі.

ГАЛЕЦКІ Мікадзім Антонавіч, н. у 1904, быў на фронце.

ГАЎРУТА Георгій Восіпавіч, н. у 1904, ваяваў на фронце.

ДАБРАВІЦКІ Міхail Мацвеевіч, н. у 1921, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ДАВЫДЗЁНАК Восіп Ігнатавіч, н. у 1920, радавы, на фронце са жніўня па снежань 1944.

ЖАЛЕЙКА Аляксандар Вікенцьевіч, н. у 1924, партызан брыгады № 3 імя Сталіна з красавіка 1943 па ліпень 1944.

ЗАБЕЛА Яўгенія Восіпаўна, н. у 1923, была на фронце.

КАБРАНАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1915, партызан брыгады «Кастрычнік» з мая 1942.

КАЗАК Васіль Баляслававіч, н. у 1921, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

КАЗАКОЎ Уладзімір Лявонцевіч, н. у 1924.
КАЛАНДА Іван Іванавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КЛЕШЧАНКА Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1924, партызан брыгады імя Чапаева са жніўня 1942 па май 1944.

КРАЦЁНАК Ягор Пракопавіч, н. у 1919.

КРЫЎКА Пётр Пятровіч, н. у 1912.

КУРДЗЮКОЎ Міхail Лукіч, н. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня па лістапад 1941.

КРЫЎКА Віктар Ігнатавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ЛАПУШЫНСКІ Іван Іванавіч, н. у 1915.

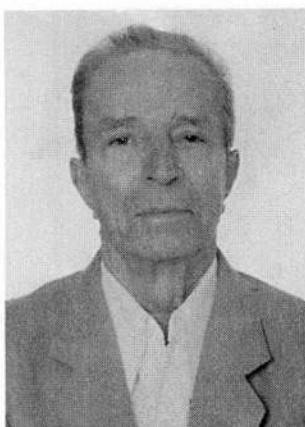
ЛІМАНОЎСКАЯ Ядвіга Данатаўна, н. у 1923, партызанка.

ЛІМАНОЎСКІ Сяргей Антонавіч, н. у 1922, ст. сяржант, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

МИРАНОВІЧ Расіслаў Мікалаевіч, н. у 1925, партызан брыгады імя Варашилава з верасня 1943 па ліпень 1944.

ПАЛЯК Антон Паўлавіч, н. у 1911, партызан брыгады «Кастрычнік» з сакавіка 1943.

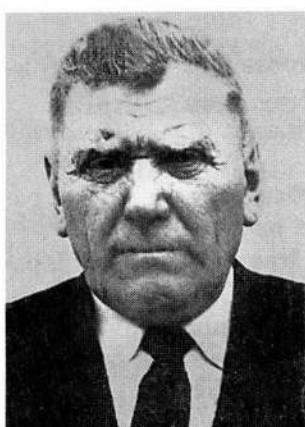
ПАЛЯК Павел Паўлавіч, н. у 1907, радавы, на фронце са студзеня па красавік 1945.

Р.М. Мірановіч.

М.Дз. Суконкіна.

М.І. Суконкін.

ПРОТАС Віктар Ігнатавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

РАМАНЁНАК Іван Канстанцінавіч, н. у 1918, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

РАМАНЁНАК Мікалай Канстанцінавіч, н. у 1915, быў на фронце.

РУМОЎСКІ Іван Францавіч, н. у 1906, радавы, на фронце з лістапада 1944 па сакавік 1945.

САРОКІН Леанід Канстанцінавіч, н. у 1920, маёр, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941.

САЧАНКА Восіп Пятровіч, н. у 1914, быў на фронце.

СТОМА Пётр Лукіч, н. у 1925, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

СУКОНКІН Іван Кузьміч, н. у 1898, радавы, на фронце са студзеня 1942 па май 1945.

СУКОНКІН Мікалай Іванавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

СУКОНКІНА Матрона Дэмітрыеўна, н. у 1924, партызанка брыгады «За Радзіму» з сакавіка 1943 па ліпень 1944.

УРУБЛЕЎСКІ Іван Васільевіч, н. у 1920.

ЦЯРЭШКА Аўгусцін Станіслававіч, н. у 1909, партызан з мая па ліпень 1944.

ШУРАЕЎ Васіль Васільевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ШЧЭМЕЛЕЎ Іван Васільевіч, н. у 1907, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ЮКША Іван Восіпавіч, н. у 1918, партызан брыгады «Кастрычнік» з каstryчніка 1942 па жнівень 1944.

ЮХНОЎСКІ Аляксандар Мікалаевіч, н. у 1903, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ВЁСКА ЛУЧАЙКА

КРЫЎКА Іван Ігнатавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з верасня 1944 па сакавік 1945.

КРЫЎКА Ульян Ігнатавіч, н. у 1898, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

ЛАПО Пракоп Ігнатавіч, н. у 1913, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

РУДАК Фёдар Шліпавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ШЧАСНЫ Антон Андрэевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з лістапада 1943 па май 1945.

ШЧАСНЫ Ігнат Антонавіч, н. у 1907, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ВЁСКА НАВАСЕЛЛЕ

ЖЫНГЕЛЬ Вікенцій Паўлавіч, н. у 1913, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ПАД'ЕЛЬЦЫ

ХАХОЛКА Іван Пятровіч, н. у 1915, радавы, на фронце з чэрвеня па снежань 1944.

ВЁСКА ПАДЛІПКІ

АЛЬШЭЎСКІ Анатоль Ігнатавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ВЁСКА ПАРЭЧЧА

КАРЧЭЎСКІ Аляксандар Карлавіч, н. у 1919, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

КАРЧЭЎСКІ Восіп Карлавіч, н. у 1913.

МІКУЛЁНАК Павел Сяргеевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

РАСПАРА Зігмунд Іванавіч, н. у 1910, радавы, на фронце са студзеня 1944 па май 1945.

РАСПАРА Іван Іванавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ВЁСКА ПІШЧАЛАЁЎКА

ФУРС Віктар Якаўлевіч, н. у 1926, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ВЁСКА ПУТРАНІЦА

АБРАМЧЫК Іван Антонавіч, н. у 1925, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

АНДЗІЛЕЎКА Іван Іванавіч, н. у 1925.

КОНАН Уладзімір Іванавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з сакавіка 1944 па верасень 1945.

МАЛЬКО Іван Усцінавіч, н. у 1918, партызан брыгады імя Дубава з верасня 1942 па ліпень 1944.

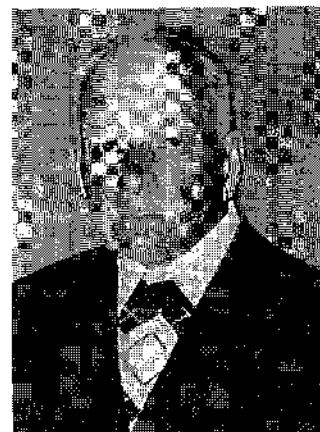
САВІЦКІ Аляксандр Іванавіч, н. у 1926, мал. сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ВЁСКА РУБАШКІ

ДЫЛЕВІЧ Васіль Ігнатавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ЗАВАЛЕНЬ Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1904, сяржант, на фронце са студзеня па май 1945.

ЩТОВІЧ Іван Андрэсвіч, н. у 1902.

У.В.Малатоўнік.

ВЁСКА ШПІКАЛОЎШЧЫНА

БАРТКЕВІЧ Сяргей Паўлавіч, н. у 1915.

ВЁСКА СТОМІНА

ЗЕНЬКА Сцяпан Пятровіч, н. у 1908, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

КАБЯК Аляксандр Ільіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАБЯК Аляксандр Сямёновіч, н. у 1920, радавы, на фронце з чэрвеня па спекакш 1941.

КАБЯК Анатоль Ульянавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА СТРАЛЬЦОВА

АБРАМОВІЧ Васіль Прохаравіч, н. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

МАКСІМОВІЧ Юльян Сцяпанавіч, н. у 1917, радавы, на фронце з красавіка 1944 па май 1945.

ВЁСКА СЯМЁНАЎКА

ХРОЛ Генадзь Іванавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1941.

ВЁСКА ТКАЧЫ

ГЛУШОНACK Уладзімір Антонавіч, н. у 1906, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

МАЛАТОЎНІК Уладзімір Венядзіктавіч, н. у 1922, быў на фронце.

ВЁСКА ТУПЧЫНА

БОРТNIK Іван Васільевіч, н. у 1905, радавы, на фронце з сакавіка 1943 па май 1945.

СІВІЦКІ Барыс Аляксееўіч, н. у 1925, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ВЁСКА УЛІНА

ЛАПАТКА Восін Усцінавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

НАРЭЙКА Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЁСКА ЧАРОМУШКІ

МЯЦЕЛІЦА Восіп Уладзіміравіч, н. у 1922, мал. сяржант, на фронце са студзеня па май 1945.

РАДЗЮКОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АНТАНОВА

АНАНІЧ Зянон Гаспаравіч, н. у 1924, быў на фронце.

ЖОЛУДЗЬ Станіслаў Восіпавіч, н. у 1916, мал. сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КУЛІК Іван Францавіч, н. у 1913.

ПАЎЛОВІЧ Бернард Эдуардавіч, н. у 1915, быў на фронце.

ШУНЕВІЧ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1909, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ВЁСКА БАЛБЕКІ

ЛАГУНЁНАК Генадзь Восіпавіч, н. у 1913, быў на фронце.

ВЁСКА БАЎТРАМЕІ

БАРАНАЎ Пётр Макаравіч, н. у 1922, партызан брыгады імя Кароткіна са жніўня 1942 па ліпень 1944.

МАШАРА Вячаслаў Гіляравіч, н. у 1926, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РЫМДЗЁНАК Леанід Пятровіч, н. у 1910, быў на фронце.

ВЁСКА БЕЛЯІ

АЛЬШЭЎСКІ Пётр Барысавіч, н. у 1920, быў на фронце.

КАЗАНОВІЧ Піліп Іванавіч, н. у 1900, радавы, на фронце з верасня 1944 па сакавік 1945.

КАЛМУК Міхайл Васільевіч, н. у 1909, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945.

ВЁСКА БОНДАРЫ СТАРЫЯ

ГУЛЬКО Яўген Уладзіміравіч, н. у 1921, быў на фронце.

М. В. Лазовік.

Ф. Л. Мікшта.

І. Я. Татаровіч.

РАБІЗА Іван Іванавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з сакавіка 1945.

РАБІЗА Піліп Пятровіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

ВЁСКА БОНДАРЫ ТУЛАЎСКІЯ

ЛАГУНЁНАК Уладзімір Лукіч, н. у 1914, партызан 1-й антыфашысцкай брыгады са жніўня 1943 па ліпень 1944.

ХАХОЛКА Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1926, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ВЁСКА БОЎКАЛЫ

ГРУДЗІЛОВІЧ Леанід Іванавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня па кастрычнік 1941.

РЫМДЗЁНАК Віталь Аркадзьевіч, н. у 1926, быў на фронце.

РЫЦЛЮЎСКІ Віктар Рыгоравіч, н. у 1920, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ТОЛКАЧ Аркадзь Юльянавіч, н. у 1923, радавы, на фронце са жніўня па лістапад 1944.

ТРУКАН Віктар Фаміч, н. у 1926, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЁСКА БРЫЦІКІ

КАСЦЮКЕВІЧ Яўген Якаўлевіч, н. у 1920, радавы, на фронце з лютага 1942 па май 1945.

ШУБЕРТ Аўгуст Іванавіч, н. у 1923.

ВЁСКА БУКІ

БУКА Мечыслаў Усцінавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЁСКА ДУЛІНА

ЛАБУЦЬ Міхайл Ігнатавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з сакавіка па красавік 1945.

ЛАЗОВІК Міхайл Васільевіч, н. у 1924, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

МІКШТА Франц Лук'янавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЁСКА ЖОЎНІЦА

БАГОВІЧ Павел Антонавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з лістапада 1944.

БАХІР Нікандр Мікалаевіч, н. у 1924, быў на фронце.

ДУЛІНЕЦ Генадзь Ільіч, н. у 1918, быў на фронце.

СТРАНЧЭЎСКІ Франц Генрыхавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945.

ШУНЕВІЧ Іван Міхайлавіч, н. у 1920, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЗААЗЕРЦЫ

КЛІМАНСКІ Ананій Мацвеевіч, н. у 1926, быў на фронце.

ВЁСКА ІВАНСКІЯ

КОЖАН Васіль Восіпавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945.

ВЁСКА КІСЯЛЁЎКА

ПАПКО Уладзімір Нічыпаравіч, н. у 1912, быў на фронце.

ВЁСКА ЛЯДНІКІ

ТАТАРОВІЧ Іван Якаўлевіч, н. у 1925, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па люты 1945.

ТАТАРОВІЧ Серафім Сямёновіч, н. у 1912, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ПАЛЯЛЕЙКІ

БАЛТАЧ Іван Станіслававіч, н. у 1922, радавы, на фронце са снежня 1944 па сакавік 1945.

БУРТОВІЧ Яўген Макаравіч, н. у 1918, радавы, на фронце па жнівень 1941.

ГАРДЗІЁНАК Міхайл Пятровіч, н. у 1923, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ГОСЦЕЎ Міхайл Сямёновіч, н. у 1925.

ЖЫГАЛАЎ Васіль Яфімавіч, н. у 1923, партызан з сакавіка 1943 па ліпень 1944.

КОЖУХ Пётр Мікалаевіч, н. у 1910.

ЛЯШКО Віктар Паўлавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ПАШКІ

ЗУЙ Michaіl Пятровіч, н. у 1920, быў на фронце.

КРЫЎКА Рыгор Рыгоравіч, н. у 1922, ст. сяржант, ваяваў з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА РАДЗЮКІ

БАР'ЯШ Дэмітрый Рыгоравіч, н. у 1925, партызан брыгады № 123 з верасня 1941 па жнівень 1943.

БАР'ЯШ Надзея Восіпаўна, н. у 1900, партызанка брыгады імя Шчорса з верасня 1941 па жнівень 1943.

БЫКАЎ Васіль Дэмітрыевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з мая 1943 па май 1945.

ЖУК Восіп Гіляравіч, н. у 1920, радавы, на фронце са студзеня 1944 па май 1945.

ЗУБОВІЧ Мікалай Васільевіч, н. у 1925, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

КОЖУХ Анатоль Аляксандравіч, н. у 1912, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ЛАЗОВІК Аркадзь Іванавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня па лістапад 1944.

ЛАЗОВІК Мікалай Антонавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ЛУК'ЯНЁНАК Аляксандар Піліпавіч, радавы, на фронце з лістапада 1944 па красавік 1945.

ЛУК'ЯНЁНАК Восіп Фёдаравіч, н. у 1914, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ЛУК'ЯНЁНАК Георгій Арэфавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

МАШАРА Барыс Пятровіч, н. у 1906, мал. сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ПАПКО Michaіl Карпавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

В.Г.Жук.

М.В.Зубовіч.

ПАПКО Пётр Карпавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з каstryчніка па снежань 1944.

РАГАЧЭЎСКІ Мікалай Кузьміч, н. у 1923, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

СЕДЗЮКЕВІЧ Восіп Ігнатавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ШПАК Афінаген Аляксандравіч, н. у 1921, радавы, на фронце з лютага 1942 па люты 1945.

ВЁСКА САВУТКІ

БУКА Антон Альбертавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

БУКА Вячаслаў Вікенцьевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з лютага 1944 па сакавік 1945.

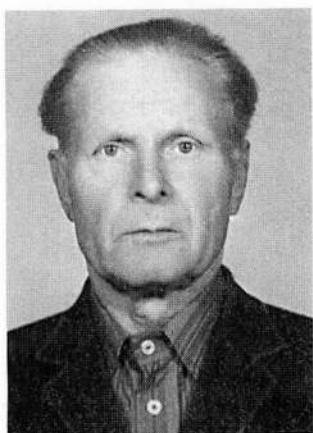
ЦІХАН Восіп Мікалаевіч, н. у 1923, партызан брыгады «За Радзіму» з ліпеня 1942 па ліпень 1944.

ШУЛЬГА Іпаліт Мацвеевіч, н. у 1906, быў на фронце.

ЮРКЕВІЧ Амбросій Адольфавіч, н. у 1927, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

Сустрэча ветэранаў вайны
Радзюкоўскага сельсавета.

I.M. Тарапака.

N.M. Часлаўская.

L.V. Шудзель.

G.M. Адамёнак.

ВЁСКА ТУЛАВА

ФЁДАРАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1922, радавы, быў на фронце.

ВЁСКА ШКУНЦІКІ

ГАРНОЎСКІ Аркадзь Сцяпанавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з каstryчніка 1942 па май 1945.

ПРЫСТАЎКА Лявон Лявонавіч, н. у 1924, быў на фронце.

РАБІЗА Васіль Уладзіміравіч, н. у 1914, быў на фронце.

РУЧАЙСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БАРДЗЕНЦЫ

АЎСЮКОЎ Васіль Ціханавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ICAЕЎ Іван Іванавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ПАВІН Андрэй Апанасавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з мая 1942 па сакавік 1945.

ЯНУШКЕВІЧ Савелій Андрэевіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945.

ВЁСКА БАРСУЧЫНА

ФЁДАРАЎ Пётр Фёдаравіч.

ВЁСКА ГРЫГАРАЎШЧЫНА

БАГОВІЧ Дзмітрый Аляксандравіч, н. у 1922.
ЛАПКОЎСКІ Уладзімір Максімавіч, н. у 1906.

НАВІЧОНДАК Восіп Аляксеевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ПЯЦЬКО Уладзімір Кліменцьевіч.
ТАРАРАКА Іван Маркавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1941.

ВЁСКА ГУРКІ

КАТОВІЧ Віталь Восіпавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з верасня 1944 па студзень 1945.

КАТОВІЧ Восіп Ігнатавіч, н. у 1906, радавы, на фронце са студзеня па люты 1945.

КЛІМЯНКОЎ Анатоль Васільевіч, н. у 1926, партызан брыгады «За Радзіму» са снежня 1943 па ліпень 1944.

СЯЧКО Людміла Уладзіміраўна, н. у 1924, партызанка брыгады імя Ракасоўскага з каstryчніка 1943 па ліпень 1944.

ЧАСЛАЎСКАЯ Ніна Максімаўна, н. у 1921.
ШУДЗЕЛЬ Леанід Віктаравіч, н. у 1922, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЗАБОР'Е

ДЗЯНІСАЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1907, быў на фронце.

РУБАШКА Пётр Мікалаевіч, н. у 1924, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945.

САФРОНАЎ Пётр Лаўрэнавіч, н. у 1903, партызан брыгады імя Калініна з мая 1942 па ліпень 1944.

ЧАРВІНСКІ Станіслаў Восіпавіч, н. у 1912, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ШАКУРА Пётр Якаўлевіч, н. у 1915, ст. лейтэнант, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945.

ВЁСКА ЗАПРУДДЗЕ

ЗУЕЎ Іван Спрыдонавіч.

ЗУЕЎ Міхайл Спрыдонавіч, на фронце ў 1944—1945.

ВЁСКА ЗАЧЫСЦІКІ

ЛАГУНЁНАК Валерый Уладзіміравіч, н. у 1910, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ВЁСКА КАТЫ

КАЧУР Павел Венядзіктавіч, н. у 1909, быў на фронце.

ВЁСКА КАЎШЭЛЕВА

АДАМЁНАК Генадзь Мацвеевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

КАТОВІЧ Васіль Лукіч, н. у 1901, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ФЁДАРАЎ Калінік Міхайлавіч, н. у 1925.

ЯЗЁНАК Сцяпан Васільевіч, н. у 1917, радавы, на фронце са снежня 1944 па люты 1945.

ВЁСКА ПАПКІ

АЛІПАЎ Юрый Ларыонавіч, н. у 1922, радавы, на фронце са жніўня па снежань 1944.

ВЯЗІЦКІ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ВЯЛІЧКА Франц Станіслававіч, н. у 1912, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ГУДОЎСКІ Іван Мікалаевіч, н. у 1926, капітан, на фронце з мая 1943 па май 1945.

КОЖАН Антон Ігнатавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ПЯТКЕВІЧ Міхail Віктаравіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня па кастрычнік 1944.

СТАШУЛЁНАК Пётр Рыгоравіч, н. у 1921, партызан брыгады «Кастрычнік» з красавіка 1944.

ТРАБА Мікалай Фёдаравіч, н. у 1906, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ШЫШКО Восіп Адамавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з верасня 1942 па лістапад 1944.

ВЁСКА ПЛАТЫ

АНІСЬКА Мікалай Восіпавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЁСКА ПРАЎДЗІНСКАЕ

ВОРАНАЎ Аляксандар Васільевіч, н. у 1920, старшина, ваяваў з ліпеня 1941 па май 1945.

ГРЭХАЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1915, радавы, на фронце з ліпеня 1941 па май 1945.

ВЁСКА РУЧАЙ

БАГОВІЧ Генадзь Мікалаевіч, н. у 1920, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ВЯЗІЦКІ Аляксей Восіпавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

КУРЫЛОВІЧ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1916, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛАТЫШОНACK Фама Якаўлевіч, н. у 1913, радавы, на фронце з кастрычніка па снежань 1944.

ХАХЕЛЬ Аркадзь Аляксандравіч, н. у 1916, радавы.

ШПАКОЎСКІ Віктар Аляксандравіч, н. у 1914, партызан брыгады імя Суворава з кастрычніка 1943 па ліпень 1944.

ЯКІМЁНАК Уладзімір Уладзіміравіч, н. у 1919.

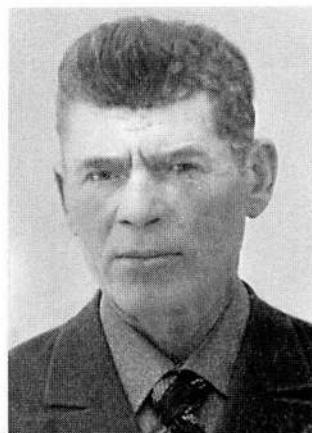
ВЁСКА РЭЧКІ

АДЗІНЕЦ Генадзь Ігнатавіч, н. у 1905, быў на фронце.

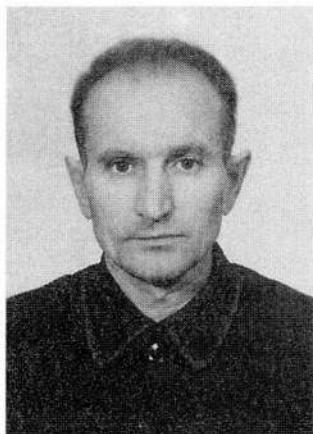
АРЛЮКЕВІЧ Валяр'ян Восіпавіч, н. у 1909, радавы, на фронце са снежня 1944 па красавік 1945.

М.М.Вязіцкі.

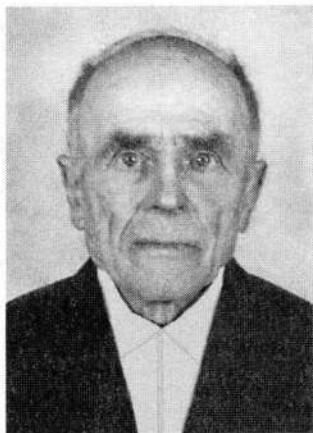
В.А.Шышко.

М.В.Аніська.

I.А.Грэхаў.

А.В.Вязіцкі.

А.А.Хахель.

ВЁСКА САВАРЫНА

БУРАЎСКІ Антон Антонавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ПАПЕРАДЗЕНЬ Іван Іванавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ШКЯЛІ

АНЕЦЬКА Віктар Аўгусцінавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945.

КУЗЬМИН Васіль Васільевіч, н. у 1918, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

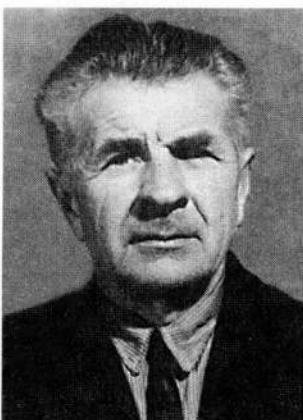
Г.І.Адзінець.

І.А.Андрэйчык.

П.В.Касарэўскі.

В.В.Мядзюха.

Л.С.Аляхновіч.

А.В.Волк.

СНЯТКОЎ Сяргей Савельевіч, н. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЯКУБОВА

ВАБЕЛЬ Аркадзь Восіпавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

ТУРОНАК Станіслаў Эмільевіч, н. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941.

СТАНІСЛАВОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АГАЛЬНІЦА

АНДРЭЙЧЫК Іван Анатольевіч, н. у 1926, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

ВОЛК Фёдар Кірылавіч, н. у 1907, радавы, на фронце са снежня 1944 па верасень 1945.

КАСАРЭЎСКІ Пётр Вікенцьевіч, н. у 1925, партызан брыгады «Спартак» з верасня 1942 па ліпень 1944.

КУРАЧОНACK Мікалай Сямёнаўіч, н. у 1924, партызан брыгады «Спартак» з верасня 1943 па ліпень 1944.

МЯДЗЮХА Валерый Валяр'янавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

МЯДЗЮХА Пётр Аляксееўіч, н. у 1903, партызан брыгады «Спартак» з красавіка 1944.

МЯДЗЮХА Сямён Фёдаравіч, н. у 1920, партызан брыгады «Спартак», франтавік, на фронце з каstryчніка 1943 па жнівень 1944.

ВЁСКА АЛАШКІ

АЛЯХНОВІЧ Леанід Сямёнаўіч, н. у 1920, партызан брыгады «За Радзіму» з каstryчніка 1943 па ліпень 1944.

ВОЛК Аляксандар Восіпавіч, н. у 1926.

ВОЛК Восіп Восіпавіч, н. у 1918, радавы, на фронце са снежня па май 1945.

ЗАХАРАЎ Іван Самсонавіч, н. у 1925, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

КІШКО Даніла Вікенцьевіч, н. у 1910, радавы, на фронце з верасня 1944 па сакавік 1945.

ЛОНСКІ Мікалай Вікенцьевіч, н. у 1926, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

ЛЫСЁНАК Антон Восіпавіч, н. у 1906, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ЛЫСЁНАК Генадзь Венядзіктавіч, н. у 1914, партызан брыгады імя Варашылава з чэрвеня 1941 па чэрвень 1944.

ЛЫСЁНАК Генадзь Ільч, н. у 1920, партызан, франтавік.

ЛЫСЁНАК Уладзімір Венядзіктавіч, н. у 1918, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

РАЙЧОНACK Восіп Канстанцінавіч, н. у 1923, партызан брыгады «За Радзіму» з ліпеня 1943 па ліпень 1944.

РАЙЧОНACK Самуіл Канстанцінавіч, н. у 1912, франтавік.

СІКОРА Аляксандар Сямёнаўіч, н. у 1922, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

СКРЫПЛЁНАK Восіп Восіпавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ТУРОНАK Дэмітрый Канстанцінавіч, н. у 1914.

ЧАБАТАРОНАK Іван Данілавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ВЁСКА ВАСЮКІ

БЯЛЕВІЧ Пётр Іванавіч, н. у 1922, партызан брыгады імя Ракасоўскага з каstryчніка 1943 па ліпень 1944.

ВАСЮК Васіль Васільевіч, н. у 1923.

ВЯРЦІНСКІ Васіль Пятровіч, н. у 1918, партызан брыгады «За Радзіму» з сакавіка 1942 па ліпень 1944.

КРАСНІКАЎ Аляксандар Сцяпанавіч, н. у 1914, старшина, на фронце з мая 1942 па жнівень 1943.

КУРЫЛОВІЧ Адольф Станіслававіч, партызан.

КУКОЎСКІ Генадзь Мікалаевіч, н. у 1921, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па снежань 1944.

КУКОЎСКІ Іван Пятровіч, н. у 1913, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

КУКОЎСКІ Сяргей Андрэевіч, н. у 1913, радавы, на фронце з лістапада 1944 па студзень 1945.

ЛАСОЎСКІ Генадзь Ішалітавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з лютага па сакавік 1945.

РАЙЧОНАК Мікалай Аляксандравіч, н. у 1914.

РУСАЧОНАК Мікалай Аляксандравіч, н. у 1914, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

СТАДВЕ Кацярына Канстанцінаўна, н. у 1920.

ТАРАШУК Рыгор Іванавіч, н. у 1906, партызан брыгады «За Радзіму» са студзеня 1943 па ліпень 1944.

ШАТАНЁНАК Ігнат Ігнатавіч, н. у 1917, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

ВЁСКА ГРЫБЛЫ

БРЭСКІ Пётр Мікалаевіч, н. у 1924, партызан брыгады «Спартак» з красавіка 1944.

СІКОРА Аляксандар Андрэевіч, н. у 1931, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

СІКОРА Мікалай Пятровіч, н. у 1926, партызан брыгады «Спартак», франтавік, на фронце са жніўня 1943 па жнівень 1944.

СІКОРА Уладзімір Канстанцінавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

СІКОРА Фядосій Валяр'янавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з чэрвеня па верасень 1944.

СІКОРА Яўген Сцяпанавіч, н. у 1922, партызан брыгады «Спартак» з верасня 1943.

СКРЫПЛЁНАК Канстанцін Кліменцьевіч, н. у 1916, партызан брыгады «Спартак» з чэрвеня па ліпень 1944.

СКРЫПЛЁНАК Мікалай Сямёновіч, н. у 1916, радавы, на фронце з лютага 1944 па май 1945.

ТУРОНАК Дзмітрый Канстанцінавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з лістапада 1944 па сакавік 1945.

ВЁСКА ЖДАНЫ

БАГДАНЁНАК Фёдар Фёдаравіч, н. у 1921, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па люты 1945.

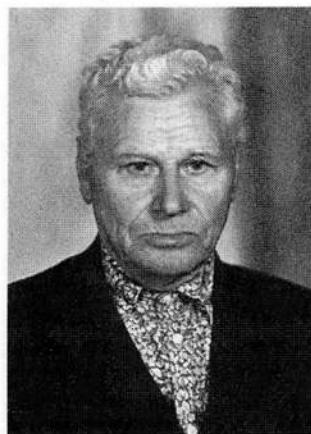
БАГОВІЧ Іван Паўлавіч, н. у 1921, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

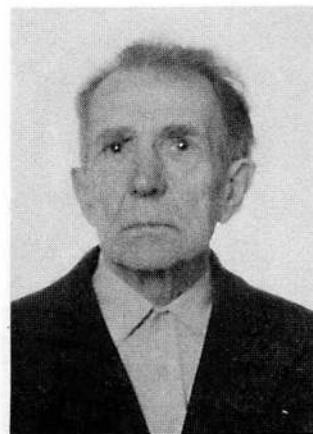
Дз.К.Туронак.

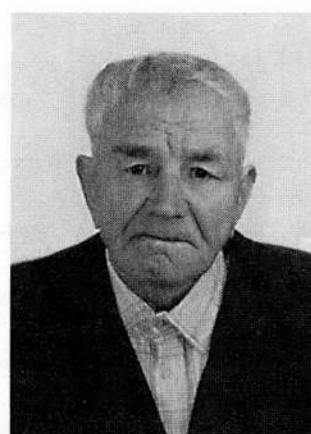
П.І.Бялевіч.

А.С.Краснікаў.

Г.І.Ласоўски.

П.М.Брэскі.

А.А.Сікора.

БАГОВІЧ Канстанцін Якаўлевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня па снежань 1944.

ЛАПАЦЬ Восіп Восіпавіч, н. у 1909, радавы, на фронце ў маі 1945.

ШАТАПЁНАК Георгій Іванавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з красавіка па ліпень 1944.

ВЁСКА ЖУКОЎШЧЫНА

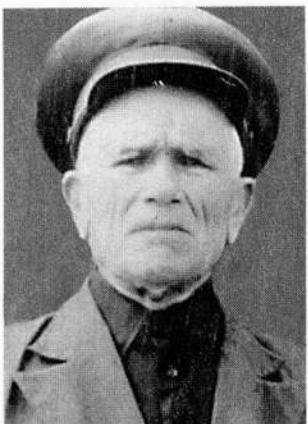
КАСАРЭЎСКІ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1922, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

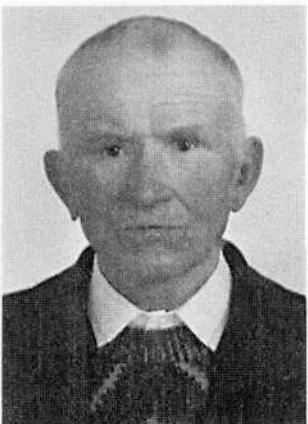
І.П. Баговіч.

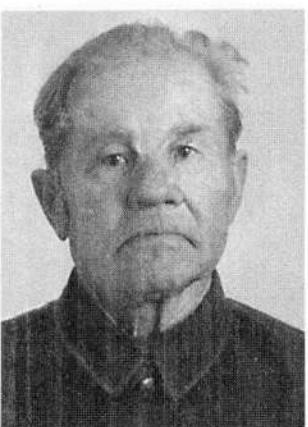
М.А. Касарэўскі.

П.М. Слаўнікаў

В.В. Магалінскі.

В.Б. Казлоўскі.

А.А. Лабуць.

МАЖЭЙКА Пётр Пятровіч, н. у 1922, партызан, франтавік.

СЕТА Мілецій Мікалаевіч, н. у 1914, партызан.

СЛАЎНІКАЎ Пётр Майсеевіч, н. у 1912, франтавік.

ЯНУШ Аркадзь Іванавіч, н. у 1919, партызан брыгады «За Радзіму», на фронце з красавіка па ліпень 1944.

ЯНУШ Уладзімір Валяр'янавіч, н. у 1909, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ВЁСКА ЗЯМЦЫ

БРЭСКІ Міканор Валяр'янавіч, н. у 1912, партызан брыгады «Спартак» з мая па ліпень 1944.

БРЭСКІ Флавіян Валяр'янавіч, н. у 1912, партызан брыгады «Спартак» з мая па ліпень 1944.

КАСАРЭЎСКІ Пётр Аляксандравіч, н. у 1920, партызан брыгады імя Варашилава з чэрвеня 1943 па ліпень 1944.

КУРАЧОНACK Уладзімір Іванавіч, н. у 1919, быў на фронце.

ЛЫСЁНАК Арсеній Ігнатавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛЫСЁНАК Дэмітрый Венядзіктавіч, н. у 1913, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

МАГАЛІНСКІ Вячаслаў Восіпавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ВЁСКА КУРЫЛАВІЧЫ

АЛЯХНОВІЧ Аляксей Адамавіч, н. у 1912, партызан брыгады імя Варашилава са жніўня 1943 па ліпень 1945.

АЎЛАСЕВІЧ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1913, сяржант, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

БЯЛЯЎСКІ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1923, яфрэйтар, на фронце з красавіка па май 1945.

КАСАРЭЎСКІ Канстанцін Іпалітавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з верасня 1941 па май 1942.

КУРЫЛОВІЧ Вікенцій Карлавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

КУРЫЛОВІЧ Казімір Вікенцьевіч, н. у 1912, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

КУРЫЛОВІЧ Уладзімір Васільевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з верасня па лістапад 1944.

РАМАНОВІЧ Міхail Рыгоравіч, н. у 1920, быў на фронце.

ВЁСКА ЛАБУЦІ

ВАСЮК Іван Проклавіч, франтавік.

КАЗЛОЎСКІ Восіп Баляслававіч, н. у 1918, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ЛАБУЦЬ Апанас Андрэевіч, быў на фронце.

РУТКОЎСКІ Альфонс Вікенцьевіч, н. у 1920, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ВЁСКА МЕЛЬНИЦА

АНДРЭЙЧЫК Восіп Валяр'янавіч, н. у 1910, партызан.

БРЭСКІ Васіль Восіпавіч, н. у 1921, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ЧАБАТАРОНАК Мікалай Аляксандравіч, н. у 1927, партызан брыгады «Спартак» з лютага па ліпень 1944.

ЧАБАТАРОНАК Мікалай Валяр'янавіч, н. у 1919, радавы, на фронце ў маі 1945.

ЯНУШ Уладзімір Пятровіч, н. у 1920, партызан брыгады «За Радзіму» з верасня па снежань 1943.

ВЁСКА МІШУТЫ

ВЯРЦІНСКІ Казімір Казіміравіч, быў на фронце.

ГІНЬКА Пётр Усцінавіч, н. у 1921, партызан брыгады «За Радзіму» з мая па ліпень 1944.

КУКОЎСКІ Мяфодзій Канстанцінавіч, н. у 1913.

ЛАБУЦЬ Рыгор Канстанцінавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945.

ВЁСКА СТАНІСЛАВОВА

КАСАРЭЎСКІ Канстанцін Іпалітавіч, н. у 1919.

КАСЦЮКЕВІЧ Уладзімір Нічыпаравіч, н. у 1919, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

КРУПСКІ Аркадзь Мацвеевіч, н. у 1905, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945.

КУРЫЛОВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ЛАТЬШОНACK Мікалай Іванавіч, н. у 1926, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па чэрвень 1944.

ЛАТЬШОНACK Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1923, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

ЛАЎРЫНОВІЧ Канстанцін Рыгоравіч, н. у 1910, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ЛАЎРЫНОВІЧ Сяргей Паўлавіч, н. у 1915.

СЕДЗЮКЕВІЧ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1907, радавы, на фронце з верасня па снежань 1944.

СЕДЗЮКЕВІЧ Уладзімір Іванавіч, н. у 1916, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ВЁСКА СЯМЁНАВІЧЫ

МИРОНАВА Вольга Апанасаўна, н. у 1925, партызанка брыгады імя Ракасоўскага з верасня 1943 па сакавік 1945.

МИРОНАЎ Аляксандар Аляксандравіч, н. у 1921, партызан брыгады «Спартак» з верасня 1942 па жнівень 1944.

ГАРАДСКІ ПАСЁЛАК ШАРКАЎШЧЫНА

АДАМОВІЧ Уладзімір Уладзіміравіч, н. у 1915, сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

АЛЬШЭЎСКІ Аркадзь Барысавіч, н. у 1919, яфрэйтар, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945.

АНАНІЧ Уладзімір Іванавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

АНТОНАЎ Сяргей Уладзіміравіч, н. у 1918, радавы, на фронце са снежня 1941 па май 1945.

АНЦПЕНКА Іван Міхайлавіч, н. у 1927, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

АРДЫНСКІ Генадзь Антонавіч, н. у 1917, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

АРДЫНСКІ Генадзь Антонавіч, н. у 1917, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

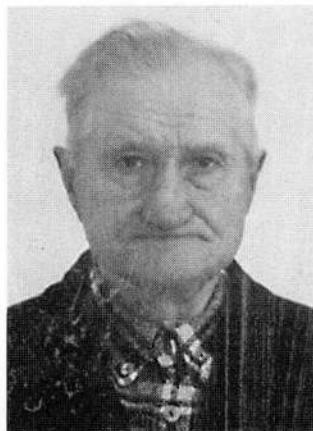
П. Р. Ардынскі.

М. Е. Бабаеў.

М. А. Бажко.

С. Б. Бездзель.

АРДЫНСКІ Пётр Рыгоравіч, н. у 1929, мал. сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

АРЦЁМЕНКАЎ Ігнат Пракоф'евіч, н. у 1909, ст. сяржант, на фронце з чэрвеня 1941 па ліпень 1944.

АСПЕНКА Георгій Міхайлавіч, н. у 1926, сяржант, на фронце з каstryчніка 1943 па сакавік 1945.

БАБАЕЎ Мікіта Ермалаевіч, н. у 1922, лейтэнант, на фронце з чэрвеня 1942 па сакавік 1943.

БАГЧОНАК Пётр Ільіч, н. у 1919, радавы, на фронце з верасня 1941 па май 1945.

БАГДАНОВІЧ Рыгор Казіміравіч, н. у 1927, партызан брыгады імя Жукава з верасня 1943 па ліпень 1944.

БАГОВІЧ Дзмітрый Аляксандравіч, н. у 1922, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

БАГОВІЧ Пётр Ільіч, н. у 1924, радавы, на фронце з верасня па снежань 1944.

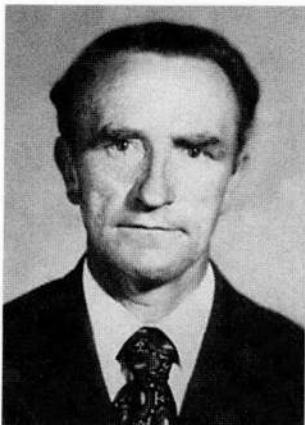
БАЖКО Міхайл Андрэевіч, н. у 1919, радавы, на фронце з лістапада 1941 па студзень 1942.

БАЖКО Міхайл Антонавіч, н. у 1924.

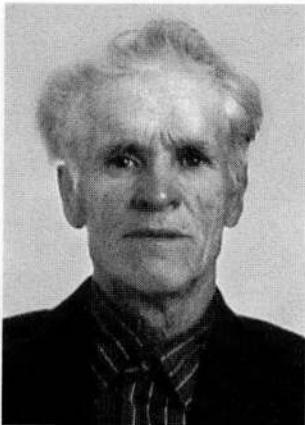
БАТУРОНАК Леанід Восіпавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1943 па май 1945.

БАЦВІНЁНАК Аркадзь Паўлавіч, н. у 1920, радавы, на фронце ў маі 1945.

БЕЗДЗЕЛЬ Станіслаў Батрамеевіч, н. у 1923, франтавік.

А.Б.Бузеліс.

М.М.Буйка.

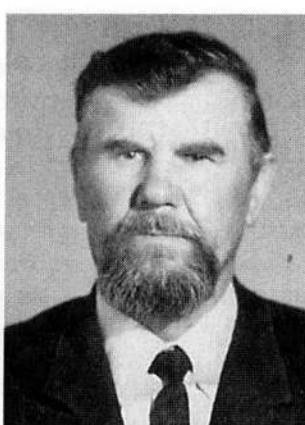
С.К.Буйка.

А.А.Гінько.

Ф.А.Грудзінскі.

С.Ф.Грыгор'еў.

БОНДАР Віталій Акімавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БУЗЕЛІС Антонас Баліслававіч, н. у 1923, радавы, на фронце са жніўня па снежань 1944.

БУЙКА Апанас Фёдаравіч, н. у 1926, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

БУЙКА Іван Ігнатавіч, н. у 1920, радавы, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945.

БУЙКА Іван Усцінавіч, н. у 1925, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

БУЙКА Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БУЙКА Сяргей Канстанцінавіч, н. у 1920, партызан брыгады імя Ракаускага з ліпеня 1943.

БУКА Усцін Рыгоравіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВАЛЕК Марыя Ільінічна, н. у 1915, радавы, на фронце з чэрвеня 1943 па жнівень 1944.

ВАРАНКОЎ Сямён Іванавіч, н. у 1911.

ВАСІЛЬЕВА Лідзія Аляксандраўна, н. у 1923, партызанка брыгады імя Варашилава.

ВАШТАЁНАК Вацлаў Паўлавіч, н. у 1897, радавы, на фронце з лютага 1942 па каstryчнік 1943.

ВАШТАЁНАК Іван Пятровіч, радавы, на фронце да ліпеня 1941.

ВАШЫТКЕВІЧ Уладзімір Ільіч, н. у 1915, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ВЕРТАШОНАК Дэмітрый Барысавіч, н. у 1924, партызан, франтавік.

ГАНЕБНЫ Рафаіл Юльянавіч, н. у 1925, партызан з красавіка 1942 па май 1944.

ГІНЬКО Адам Адамавіч, н. у 1925, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

ГЛАЗКОЎ Сямён Усцінавіч, н. у 1922, франтавік.

ГЛОБА Павел Васільевіч, н. у 1923, маёр.

ГЛУМИНА Раіса Міхайлаўна, н. у 1922, яфрэйтар, на фронце са студзеня 1943 па каstryчнік 1944.

ГРОДЗЬ Адольф Антонавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ГРОМ Леанід Макаравіч, н. у 1924, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ГРУДЗІНСКІ Франц Антонавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па лістапад 1945.

ГРЫБКО Альфонс Кліментавіч, н. у 1923, мал. сяржант, на фронце з лютага па май 1945.

ГРЫГОР'ЕЎ Савелій Фёдаравіч, н. у 1914, радавы.

ДАРАШЧОНАК Васіль Іванавіч, н. у 1925, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ДЗІЧКА Іван Рыгоравіч, н. у 1921, капітан, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ДЗЯМЕНЦЬЕЎ Дэмітрый Фёдаравіч, н. у 1925, партызан брыгады «За Радзіму» з верасня 1942 па чэрвень 1944.

ДЗЯМЕНЦЬЕЎ Савелій Іванавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня па каstryчнік 1944.

ЕРАМЕЕЎ Дэмітрый Іванавіч, н. у 1928, партызан атрада імя Суворава з верасня 1943 па ліпень 1944.

ЕРМАЛОВІЧ Станіслаў Казіміравіч, н. у 1913, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ЖАДЗЕЙКА Пётр Міхайлавіч, н. у 1914, радавы, на фронце са студзеня 1944 па красавік 1945.

ЖОРАЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1923, радавы, на фронце са студзеня па красавік 1945.

ЗАБЕЛА Аркадэй Данілавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ЗАБЕЛА Пётр Георгіевіч, н. у 1920, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ЗАБРОЦКІ Васіль Усцінавіч, н. у 1918, партызан брыгады імя Леніна са жніўня 1942 па ліпень 1944.

ЗАЙЦАЎ Мікалай Фядотавіч, н. у 1919, ст. сяржант, на фронце з мая 1944 па май 1945.

ЗАЙЦАЎ Фёдар Фядотавіч, н. у 1925, партызан з мая 1942 па снежань 1943.

ЗУБАВА Елізавета Рыгораўна, н. у 1909, радавая, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945.

ЗЯМЕЦ Міхail Антонавіч, н. у 1921, радавы, на фронце са снежня 1944 па красавік 1945.

ЗЯНЬКОВІЧ Клаудзія Міхайлаўна, н. у 1919, радавая, на фронце з лютага па снежань 1943.

ІВАНОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з ліпеня 1942 па жнівень 1944.

ІГНАЦЬЕЎ Міхail Купрыяновіч, н. у 1904, партызан брыгады «Спартак» з мая 1942 па ліпень 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Яфімавіч, н. у 1916, радавы, на фронце са снежня 1942 па май 1945.

КАЗАРЫН Восіп Ульянавіч, н. у 1913, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

КАЗАРЫН Станіслаў Юльянавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАЗЛОЎСКАЯ Ксенія Панкрантаўна, н. у 1918, партызанка брыгады «За Радзіму» са студзеня 1943 па сакавік 1944.

КАНДРАЦЬЕЎ Авім Іванавіч, н. у 1927, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

КАНДРАЦЬЕЎ Пратас Рыгоравіч, н. у 1907, франтавік.

КАРАБКОЎ Апанас Васільевіч, н. у 1920, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па студзень 1945.

КАРАЛЬКО Веніамін Андрэевіч, н. у 1924, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

КАСАРЭЎСКІ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

КАСЦЮКЕВІЧ Дэмітрый Васільевіч, н. у 1916, маёр, на фронце з чэрвеня 1941 па красавік 1945.

КАСЦЮКЕВІЧ Марыя Аляксандраўна, н. у 1920, радавая, на фронце з сакавіка 1942 па май 1945.

КАСЯНОВІЧ Віктар Восіпавіч, н. у 1922, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

КАЧАН Дэмітрый Аляксандравіч, н. у 1924, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

КАЧАН Мікалай Аляксандравіч, н. у 1922, мал. сяржант, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

КЛІМЗА Віктар Вітальевіч, н. у 1926, франтавік.

КОЖУХ Генадзь Кузыміч, н. у 1905, сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КОМАР Рыгор Іgnатавіч, н. у 1908, партызан з ліпеня 1942 па ліпень 1944.

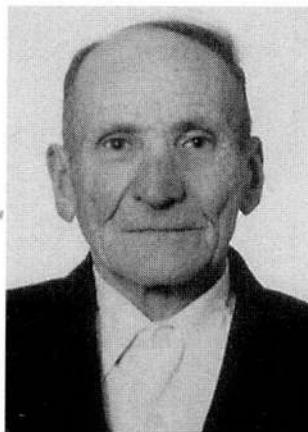
КРАСЬКО Віктар Іgnатавіч, н. у 1925, яфрэйтар.

К.М.Зяньковіч.

А.І.Кандрацьеў.

В.А.Каралько.

М.А.Качан.

В.І.Крас'ко.

І.С.Кунавіч.

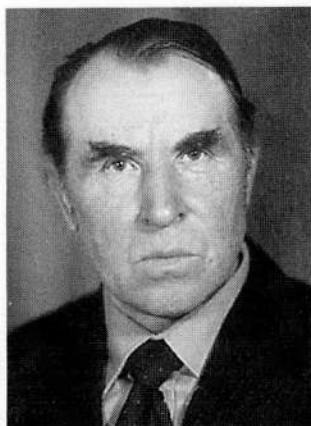
КРУГЛОЎ Уладзімір Мацвеевіч, н. у 1918, старшина, на фронце з чэрвеня па верасень 1941.

КРУГЛЫ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КРЫВІЦА Сяргей Сямёнавіч, н. у 1919, радавы, на фронце да лістапада 1941.

КУДРЫН Раман Сцяпанавіч, н. у 1916, франтавік, Герой Савецкага Саюза.

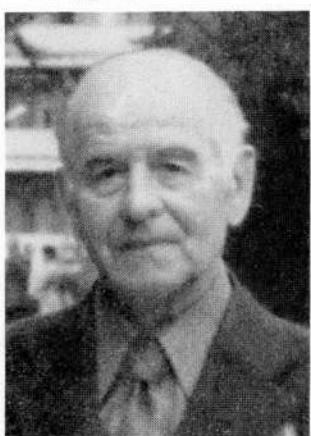
КУНАВІЧ Іван Сямёнавіч, н. у 1920, партызан брыгады «За Савецкую Беларусь» з красавіка па жнівень 1944.

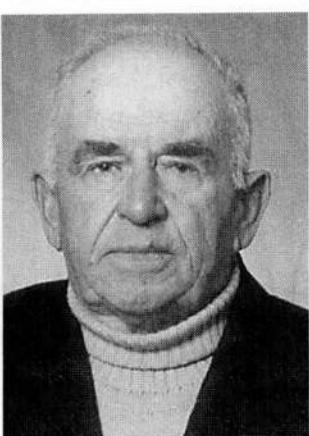
А.І.Курэц.

Г.Ф.Ліпскі.

М.А.Машара.

Ф.І.Накоўнікаў.

І.Е.Падсаднік.

КУРМАШОЎ Леанід Міронавіч, н. у 1924, партызан з ліпеня 1943 па ліпень 1944.

КУРЭЦ Анісім Ігнатавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЛАТЫШОНАК Аркадзь Максімавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛАЎРЫНОВІЧ Уладзімір Сямёновіч, н. у 1926, партызан брыгады імя Жукава з верасня 1943 па кастрычнік 1944.

ЛІПСКІ Генадзь Фёдаравіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛОНСКІ Аляксандр Васільевіч, н. у 1910, старшина, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945.

ЛОСЬ Васіль Іванавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ЛУЦЭНКА Мікалай Панцялеевіч, н. у 1921, ст. сяржант, франтавік.

ЛЫСЁНАК Іван Вацлававіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1941.

ЛЯЛЕКА Аляксандр Іванавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з лютага 1944 па май 1945.

ЛЯСКОЎСКІ Анатоль Карпавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЛЯСНЕЎСКІ Іван Пятровіч, н. у 1920, партызан брыгады «За Радзіму» з сакавіка па ліпень 1944.

МАКЯЁНАК Пётр Ілыч, н. у 1921, радавы, на фронце з ліпеня 1941 па май 1944.

МАЛЬКО Пётр Міхайлавіч, н. у 1915, партызан брыгады «Народныя мсціўцы» са студзеня 1943 па ліпень 1944.

МАЛЯЎКА Іван Уладзіміравіч, н. у 1908.

МАСЛЯКОЎ Дэмітрый Васільевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МАЦУК Пётр Сцяпанавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945.

МАШАРА Георгій Андрэевіч, н. у 1910, радавы, на фронце ў 1944—1945.

МАШАРА Мілецій Антонавіч, н. у 1907.

МІЛЯНЦЕЙ Нічыпар Усцінавіч, н. у 1913, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па чэрвень 1944.

МІХАЙЛОЎСКІ Раман Мікалаевіч, н. у 1913, капітан, на фронце з лістапада 1941 па май 1945.

МИШКУЦЁНАК Дэмітрый Сцяпанавіч, н. у 1922, лейтэнант, на фронце ў 1941—1945.

МИШКУЦЁНАК Любоў Васільеўна, н. у 1925, радавая, на фронце з мая па снежань 1942.

МУРАЎСКІ Фёдар Аляксандравіч, н. у 1924, партызан брыгады імя Сталіна з лістапада 1942 па ліпень 1944.

МУРАШКЕВІЧ-СВІРКА Марыя Апанасаўна, н. у 1921, партызанка брыгады імя Заслонава са студзеня 1943 па ліпень 1944.

НАГОРНЫ Пётр Іванавіч, н. у 1919, партызан з лютага 1943 па жнівень 1944.

НАКОЎНІКАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1926, мал. сяржант, на фронце са снегня 1943 па май 1945.

НЕСЦЕРАЎ Якаў Лявонавіч, н. у 1912, франтавік.

НОВІКАЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1920, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ПАДСАДНІК Іван Ерамеевіч, н. у 1927, партызан брыгады імя Варашылава з мая па ліпень 1944.

ПАКЛІКАЕЎ Пётр Ларывонавіч, н. у 1920, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ПАЛЯКОЎ Дэмітрый Пятровіч, н. у 1922, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945.

ПЕРАПЯЛІЦА Панцялей Сямёнаўіч, н. у 1916, капитан, на фронце са снежня 1941 па май 1945.

ПРАКАПЕНКА Любоў Ісакаўна, н. у 1922, партызанка з ліпеня 1944 па май 1945.

ПЯТКЕВІЧ Васіль Усцінавіч, н. у 1911, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ПЯЦЬКО Уладзімір Панцялеевіч, н. у 1920, радавы, на фронце са снежня 1944 па люты 1945.

ПЯЦЬКО Фёдар Панцялеевіч, н. у 1924, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945.

РАБІЗА Лаўрэн Іванавіч, н. у 1913.

РАБІЗА Міхайл Андрэевіч, н. у 1920, партызан брыгады «Спартак» з красавіка 1944.

РАМАНЬКОЎ Рыгор Антонавіч, н. у 1924, лейтэнант, на фронце са снежня 1941 па верасень 1943.

РУЖА Антон Войцехавіч, н. у 1927, партызан брыгады «Няўлоўныя» з мая 1943 па ліпень 1944.

РЫМДЗЁНАК Галіна Канстанцінаўна, н. у 1926, партызанка брыгады імя Чапаева з верасня 1943 па ліпень 1944.

РЫМДЗЁНАК Міхайл Андрэевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

САФРОНАЎ Міхайл Максімавіч, н. у 1926, яфрэйтар, на фронце з лютага па май 1945.

СВІРКА Марыя Апанасаўна, н. у 1921.

СВІРКА Сямён Піліпавіч, н. у 1914, франтавік.

СВІРКОВІЧ Пётр Восіпавіч, н. у 1920.

СВЯЦКІ Міхайл Маркавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з красавіка 1942 па май 1945.

СЕДЗЮКЕВІЧ Яўстафій Сільвестравіч, н. у 1908, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

СЕЛЯДЗЕЎСКІ Восіп Адольфавіч, н. у 1918, радавы, на фронце са студзеня 1944 па май 1945.

СЕРАБРАКОЎ Міхайл Фядотавіч, н. у 1923, партызан брыгады імя ВЛКСМ са жніўня па лістапад 1943.

СЕРБІН Валянцін Міхайлавіч, н. у 1927, радавы, на фронце з красавіка 1944 па май 1945.

СІДАРАВА Зінаіда Кліменцьеўна, н. у 1920, партызанка брыгады імя Ракасоўскага з лютага 1943 па ліпень 1944.

СІДАРАЎ Фёдар Ларыонавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1943 па ліпень 1944.

СЯРГЕЕЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з лютага 1943 па сакавік 1944.

СЯТКОЎСКІ Леанід Іванавіч, н. у 1925, радавы, на фронце ў маі 1945.

СЯТКОЎСКІ Павел Фёдаравіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

СЯТКОЎСКІ Уладзімір Іванавіч, н. у 1920, радавы, на фронце са студзеня 1941 па красавік 1942.

ТАБОЛА Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1923, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ТАНКАНОГ Аляксей Лук'янавіч, н. у 1919, партызан брыгады імя ЦК КПБ з ліпеня 1943 па ліпень 1944.

Ф.П.Пяцько.

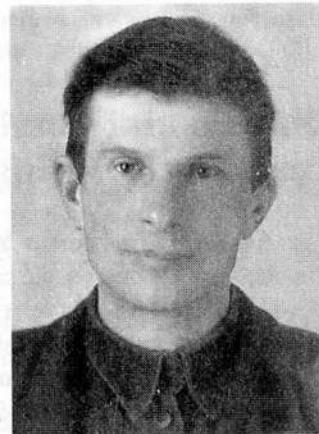
А.В.Ружа.

Л.І.Сяткоўскі.

М.М.Тарарака.

А.А.Цітовіч.

ТАРАРАКА Мікалай Міхайлавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з лістапада 1944 па красавік 1945.

ТКАЧЭНКА Анастасія Іванаўна, н. у 1922, радавая, на фронце з верасня 1942 па май 1945.

ТРАШКОЎ Пётр Ягоравіч, н. у 1927, партызан брыгады «Расонская» з лістапада 1942 па лістапад 1943.

ТРОЦКІ Аляксандар Георгіевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

УРУБЛЕЎСКІ Браніслаў Альфонсавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

I.C.Шчарбакоў.

I.A.Янчык.

G.I.Яцьна.

ФЁДАРАЎ Арсен Сіланцевіч, н. у 1924, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ХЛІМАНКОЎ Фёдар Паўлавіч, н. у 1926.
ЦТОВІЧ Аляксандр Васільевіч, н. у 1918, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ЦТОВІЧ Арсен Аркадзьевіч, н. у 1919, радавы, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941.

ЦТОВІЧ Вячаслаў Сямёнаўіч, н. у 1910, партызан брыгады імя Суворава з чэрвеня па ліпень 1944.

ЦТОВІЧ Нікадзім Мікалаевіч, н. у 1920, радавы, на фронце ў 1945.

ЦЫРКІН Васіль Харытонавіч, н. у 1906, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ЦЫУНЕЛЬ Арсен Восіпавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЦЯЛЕЖНІКАЎ Меркурый Галакціенавіч, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЧЫЖЭЎСКІ Пётр Венядзіктавіч, франтавік.

ШАТАНЁНАК Вадзім Іванавіч, н. у 1925, партызан, на фронце з мая 1943 па жнівень 1944.

ШАШОК Нікандр Лявонавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з лютага па сакавік 1945.

ШПЕЦ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1920, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ШЧАРБАКОЎ Іван Сямёнаўіч, н. у 1922.

ЯКУБОЎСКІ Канстанцін Хасанавіч, н. у 1911.

ЯНЧЫК Іван Апанасавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з чэрвеня 1943 па ліпень 1944.

ЯЦЫНА Генадзь Іванавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЯЦЫНА Сігізмунд Іванавіч, н. у 1914, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

Удзельнікі Вялікай Айчыннай вайны, дакладнае месца жыхарства якіх не ўстаноўлена

АБЛАМ Уладзімір Уладзіслававіч, н. у 1924, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

АКАЧОННАК Максім Сцяпанавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

АЛЕКСІН Сцяпан Восіпавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з чэрвеня 1944.

АЛЯХНОВІЧ Часлаў Рыгоравіч, н. у 1912, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

АНДЗІЛЕЎКА Віталій Пятровіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945.

АНДЗІЛЕЎКА Іналіт Міхайлавіч, н. у 1908, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

АНДРЭЕЎ Іван Даляменцевіч, н. у 1924, партызан брыгады імя Жукава з верасня 1943 па ліпень 1944.

АНИКЕЕЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1914, ст. лейтэнант, на фронце са снежня 1944 па красавік 1945.

АНЦІПКІН Іван Карнеевіч, н. у 1915, радавы, на фронце ў маі 1945.

АСТАПОВІЧ Платон Кандратавіч, н. у 1922, на фронце з сакавіка 1943 па ліпень 1944.

АЎСЮКЕВІЧ Андрэй Мікалаевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

АЎСЮКЕВІЧ Уладзіслаў Фёдаравіч, н. у 1909, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БАБІЧ Іван Ягоравіч, н. у 1924, радавы, на фронце з красавіка 1944 па май 1945.

БАБІЧ Пётр Георгіевіч, н. у 1921, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БАБЧОННАК Георгій Аляксандравіч, н. у 1925, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

БАГАЧОЎ Емяльян Іванавіч, н. у 1922, радавы, на фронце са студзеня па сакавік 1945.

БАГОВІЧ Іван Вацлававіч, н. у 1900, радавы, на фронце са снежня 1942 па май 1945.

БАГОВІЧ Уладзімір Мар'янавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БАРАВІК Нарберт Карлавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

БАСЯНОК Аркадзь Міхайлавіч, н. у 1918, радавы, на фронце па ліпень 1943.

БАЦВІНЁНАК Мікалай Іванавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

БЕЙНАРОВІЧ Гідон Восілавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з лютага па сакавік 1945.

БОНДАР Пётр Васільевіч, н. у 1913, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

БУЙКА Аркадзь Усцінавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

БУЙКА Вячаслаў Іванавіч, н. у 1925, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БУЙКА Канстанцін Данілавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БУКА Усцін Альбінавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БУЛАЎСКІ Віктар Вячаслававіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БУЛАЎСКІ Емяльян Іванавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

БУРАНЬ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1919, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БЯЛЕВІЧ Пётр Іванавіч, н. у 1922, партызан брыгады імя Ракасоўскага, на фронце з каstryчніка 1943 па ліпень 1944.

БЯЛЯЙ Іван Фёдаравіч, н. у 1904, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БЯСПАЛЬЧЫК Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВАЛЁЎКА Канстанцін Канстанцінавіч, н. у 1923, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

ВАЛЬШОНACK Лука Савельевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВАЛОЖЫН Клімент Ксаверавіч, н. у 1926, партызан брыгады імя Каліпіна з красавіка 1944.

ВАЛЫНСКІ Леанід Іванавіч, н. у 1922, партызан з чэрвеня 1943 па ліпень 1944.

ВАРАНКОЎ Сямён Іванавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945.

ВАСІЛЕЎСКАЯ Соф'я Іванаўна, н. у 1925, на фронце з красавіка 1944 па май 1945.

ВАСІЛЕЎСКІ Апалінарый Адамавіч, н. у 1900, партызан брыгады імя Калініна з чэрвеня па ліпень 1944.

ВАСІЮЦЁНАК Антон Сцяпанавіч, н. у 1907, радавы, на фронце з красавіку 1945.

ВЕНГЕРАЎ Іван Ягоравіч, н. у 1921, партызан з лютага 1943 па ліпень 1944.

ВЕРАПЧАКА Аляксандар Антонавіч, н. у 1901, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ВІШНЕЎСКІ Адам Браніслававіч, н. у 1926, радавы, на фронце з ліпеня па снежань 1944.

ВОЙТАЎ Севяр'ян Іванавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з 1944 па 1945.

ВОСПАЎ Ілья Карнеевіч, н. у 1909, радавы, на фронце з студзеня па сакавік 1945.

ВЯЗІЦКІ Канстанцін Сямёновіч, н. у 1909, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ВЯРЦІНСКІ Рыгор Аланасавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з 1944 па май 1945.

ГАЛЕЦКІ Нікадзім Антонавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з студзеня па май 1945.

ГАРНОЎСКІ Восіп Сцяпанавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

ГІНЬКА Восіп Вікенцьевіч, н. у 1920, партызан брыгады «Спартак» з ліпеня 1943 па ліпень 1944.

ГІНЬКА Піліп Аляксеевіч, н. у 1914, радавы, на фронце з лютага па сакавік 1945.

ГЛУШОНACK Восіп Уладзіміравіч, н. у 1912, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ГРОДЗЬ Глярый Ігнатавіч, н. у 1892, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

ГРОДЗЬ Пётр Ігнатавіч, н. у 1927, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ГРОМ Лявон Сямёновіч, н. у 1924, мал. сяржант, на фронце з лютага па май 1945.

ГРУДЗІНСКІ Іван Антонавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з каstryчніка па снежань 1944.

ГРЫГОР'ЕЎ Акім Іванавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з снежня 1944 па студзень 1945.

ГРЫГОР'ЕЎ Пётр Калінавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з жніўня 1944 па май 1945.

ГРЫДЗЮШКА Ігнат Ігнатавіч, н. у 1895, радавы, на фронце з чэрвеня па жнівень 1944.

ГРЫДЗЮШКА Уладзімір Іванавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ГРЫДЗЮШКА Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1919, радавы, на фронце з ліпеня 1941 па май 1945.

ГРЫЦКЕВІЧ Канстанцін Мацвеевіч, н. у 1902, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ГРЫЦКЕВІЧ Фёдар Андрэевіч, н. у 1903, радавы, на фронце з 1944 па май 1945.

ГРЫЩЧАНКА Валянцін Міхайлівіч, н. у 1926, радавы, на фронце з мая 1944 па май 1945.

ГҮЙДА Іван Піліпавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з жніўня 1944 па май 1945.

ГУЛЬКА Генадзь Уладзіміравіч, н. у 1925, партызан 1-й аптыфашистыцкай брыгады па жніўня 1943 па ліпень 1944.

ГУТАР Мікалай Мікалаевіч, н. у 1924, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ДАРАШЧОНACK Іван Іванавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ДАРАШЧОНACK Пётр Вікенцьевіч, н. у 1914, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ДАРГЕЛЬ Людвіг Іванавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945.

ДАШКЕВІЧ Леанід Уладзіміравіч, н. у 1925, радавы, на фронце з жніўня 1944 па сакавік 1945.

ДЗЕГЦЯРОЎ Міхail Фёдаравіч, н. у 1924, партызан брыгады «За Радзіму» з чэрвеня 1942 па ліпень 1944.

ДЗІВІН Васіль Леанідавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з жніўня 1944 па май 1945.

ДЗЯМЕНЦЕЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1919, сяржант, на фронце з чэрвяня 1941 па май 1942.

ДЗЯНІСАЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ДЗЯШУК Пётр Вікенцьевіч, н. у 1905, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ДРАБОВІЧ Мікалай Іванавіч, н. у 1921, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ДУЛІНСКІ Станіслаў Адамавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з ліпеня па лістапад 1944.

ЕРАМЕЕЎ Анатоль Іванавіч, н. у 1917, радавы, на фронце з каstryчніка 1942 па май 1945.

ЕРАМЕЕЎ Арсаноф Іgnatavіch, н. у 1913, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ЕРАМЕЕЎ Ерамей Савельевіч, н. у 1905, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЕРАМЕЕЎ Марк Іgnatavіch, н. у 1919, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ЖЫНГЕЛЬ Іgnat Andrэevіch, н. у 1910, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ЗАЙЦАЎ Уладзімір Кліментавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з чэрвяня 1941 па май 1945.

ЗАХАРАЎ Іван Іванавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з лютага па ліпень 1944.

ЗАПАНЁНАК Пётр Аляксандравіч, н. у 1908, радавы, на фронце з верасня 1943 па май 1945.

ЗУБОВІЧ Аляксандр Уладзіміравіч, н. у 1911, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЗУБОВІЧ Сямён Якаўлевіч, н. у 1914, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945.

ЗУЙ Іван Фёдаравіч, н. у 1910, партызан з мая па ліпень 1944.

ЗЯЛЁНАК Мікалай Ларыонавіч, н. у 1908, радавы, на фронце са студзеня па сакавік 1945.

ІВАНОЎ Васіль Карпавіч, н. у 1921, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

КАБАК Васіль Васільевіч, н. у 1908, радавы, на фронце з верасня 1944 па люты 1945.

КАВАЛЁНАК Мікалай Пятровіч, н. у 1920, радавы, на фронце з чэрвяня 1941 па лістапад 1944.

КАВАЛЁНАК Уладзімір Лявонавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

КАДУШКЕВІЧ Восіп Вікенцьевіч, н. у 1925, яфрэйтар, на фронце са жніўня 1944 па люты 1945.

КАДУШКЕВІЧ Эдуард Пятровіч, н. у 1926, радавы, на фронце з лістапада 1944 па студзень 1945.

КАЗАК Фёдар Барысавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАЗЛОВА Агаф'я Рыгораўна, н. у 1896, партызанка 1-й Беларускай брыгады з верасня 1942 па сакавік 1943.

КАЛАНДА Барыс Антонавіч, н. у 1922, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

КАЛАНДА Пётр Іgnatavіch, н. у 1906, радавы, на фронце з красавіка 1944 па май 1945.

КАРЧЭУСКІ Восіп Карлавіч, н. у 1913, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

КАСАРЭЎСКІ Іван Вікенцьевіч, н. у 1912, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

КАСАРЭЎСКІ Мікалай Юльянавіч, н. у 1922, партызан брыгады імя Ракасоўскага са жніўня 1943 па ліпень 1944.

КАСАТЫ Віктар Мацвеевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з чэрвяня 1944 па май 1945.

КАСЦЮКЕВІЧ Георгій Якаўлевіч, н. у 1919, ст. сяржант, на фронце па жнівень 1941.

КАСЦЮКЕВІЧ Мікалай Ксенафонтавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАСЦЮКЕВІЧ Яўген Яўленавіч, н. у 1906, радавы, на фронце са жніўня па снежань 1944.

КАТОВІЧ Аляксандар Лукіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАТОВІЧ Констанцін Іванавіч, н. у 1917, радавы, удзельнічаў у савецка-фінляндской вайне.

КАТОВІЧ Міхайл Пятровіч, н. у 1925, партызан.

КАЧАН Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

КАЧАН Уладзімір Юльянавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАЧАН Юльян Восіпавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАШЭЛЬ Іван Іванавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

КАШЭЛЬ Уладзімір Васільевіч, н. у 1917, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

КІРЫЛАЎ Міхайл Фёдаравіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1943 па май 1945.

КІРЭЙ Віталь Усцінавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КЛІМАНОВІЧ Аляксандар Аляксандравіч, н. у 1918, радавы, на фронце са студзеня 1944 па студзень 1945.

КЛІМАНОЎСКАЯ Ядвіга Данатаўна, н. у 1924, партызанка брыгады «Кастрычнік» з лістапада 1942 па ліпень 1944.

КОЖУХ Клаўдзія Ягораўна, н. у 1914, партызанка брыгады імя Ракасоўскага з лютага 1943 па чэрвень 1944.

КОЗЕЛ Констанцін Дэмітрыевіч, н. у 1913, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

КРАСНАДУБСКІ Андрэй Міхайлавіч, н. у 1907, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

КРАСПІКАЎ Аляксандар Сцяпанавіч, н. у 1914, старшина, на фронце з мая 1942 па жнівень 1943.

КРУГЛЫ Міхайл Ларыонавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з лістапада 1942 па красавік 1943.

КРУГЛЫ Уладзімір Іванавіч, н. у 1917, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КРЫВЁНАК Якаў Сямёновіч, н. у 1911, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

КРЫЎКА Вікенцій Міхайлавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з лістапада 1941 па лістапад 1944.

КРЫЎКА Мікалай Пятровіч, н. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945.

КУКОЎСКІ Павел Аркадзьевіч, н. у 1924, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

КУЛЕШ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

КУРЫЛОВІЧ Адольф Станіслававіч, н. у 1926, партызан брыгады імя Суворава з чэрвеня па ліпень 1944.

КУРЫЛОВІЧ Генадзь Міхайлавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КУШНЕР Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1905, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ЛАБАТЫ Мікалай Восілавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з лютага па сакавік 1945.

ЛАБУЦЬ Апанас Андрэевіч, н. у 1924, радавы, па фронце з красавіка па май 1945.

ЛАГУН Браніслаў Станіслававіч, н. у 1910, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ЛАГУНЁНАК Дамітрый Пятровіч, н. у 1927, партызан з мая 1944.

ЛАЗАРАЎ Іван Лаўрэнавіч, н. у 1918, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ЛАПАЦКІ Сцяпан Іванавіч, н. у 1902, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ЛАПАЦКІ Уладзімір Іванавіч, н. у 1905, радавы, па фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ЛАПУШЫНСКІ Іван Іванавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛАПЫР Віталь Валянцінавіч, н. у 1919, радавы, на фронце па ліпень 1942.

ЛАСОЎСКІ Восіп Гаспаравіч, н. у 1925, радавы, на фронце ў красавіку 1945.

ЛАТЫШОННАК Ніканор Сідаравіч, н. у 1907, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ЛАТЫШОННАК Пётр Восілавіч, н. у 1926, радавы, на фронце ў маі 1945.

ЛАЎРЫНОВІЧ Аляксандр Аляксандравіч, н. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ЛАЎРЫНОВІЧ Канстанцін Міхайлавіч, н. у 1925, радавы, на фронце са жніўня па верасень 1944.

ЛАЎРЫНОВІЧ Сяргей Паўлавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ЛОСЬ Ігнат Ігнатавіч, н. у 1910, радавы, па фронце з верасня па каstryчнік 1944.

ЛУК'ЯНЁНАК Аркадзь Ігнатавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛУК'ЯНЁНАК Валяр'ян Антонавіч, н. у 1890, партызан.

ЛУШЧЫК Васіль Фёдаравіч, н. у 1924, партызан з верасня 1943 па чэрвень 1944.

ЛЫСЁНАК Аляксандр Сямёновіч, н. у 1910, радавы, ваяваў з лютага па май 1945.

ЛЫСЁНАК Генадзь Юльянавіч, н. у 1920, партызан брыгады імя Варашылава са жніўня 1943 па жніўень 1944.

ЛЫСЁНАК Іван Усцінавіч, н. у 1900, радавы, на фронце з сакавіка па каstryчнік 1944.

ЛЫСЁНАК Канстанцін Сяргеевіч, н. у 1908, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ЛЫСЁНАК Фёдар Максімавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛЯСКОЎСКІ Іван Антонавіч, н. у 1905, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛЯСКОЎСКІ Леанід Аляксандравіч, н. у 1918, радавы, на фронце з мая па жніўень 1941.

ЛЯСНЕЎСКІ Іван Кандрацьевіч, н. у 1907, радавы, на фронце з лютага 1944 па май 1945.

МАГАЛИЦКІ Мікалай Васільевіч, н. у 1901, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

МАЖЭЙ Павел Марцінавіч, н. у 1903, радавы, па фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МАКСІМАЎ Іван Апфімавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

МАКСІМАЎ Рыгор Фядотавіч, н. у 1910, радавы, па фронце з красавіка па май 1945.

МАКСІМОВІЧ Іван Апфімавіч, н. у 1922, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

МАКСІМОВІЧ Пётр Канстанцінавіч, н. у 1923, партызан 1-й антыфашистыскай брыгады са жніўня 1943 па ліпень 1944.

МАКСІМОВІЧ Уладзімір Антонавіч, н. у 1907, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

МАЛАТОЎНІК Уладзімір Венядзіктавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

МАЛЬШІ Канстанцін Герасімавіч, н. у 1906, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

МАЛЬШІ Канстанцін Іванавіч, н. у 1923, партызан брыгады імя Калігіна з красавіка па чэрвень 1944.

МАНАХАЎ Уладзімір Аляксееvіч, н. у 1908, радавы, па фронце з верасня 1943 па лістапад 1944.

МАРКОВІЧ Кацярына Купрыяшаўна, н. у 1922, сяржант, на фронце з лістапада 1942 па красавік 1943.

МАРОЗАЎ Васіль Яфімавіч, н. у 1920, партызан брыгады імя Жукава са студзеня па ліпень 1944.

МАРОЗАЎ Восіп Яфімавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

МАРОЗАЎ Сяргей Нікіфаравіч, н. у 1913, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

МАЦКЕВІЧ Фёдар Якімавіч, н. у 1906, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

МАШАРА Анатоль Восілавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МАШАРА Уладзімір Восілавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па лістапад 1944.

МАШНЮК Аркадзь Казіміравіч, н. у 1923, радавы, на фронце са жніўня 1943 па сакавік 1944.

МАШНЮК Міхаіл Максімавіч, н. у 1907, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

МІЛЯНЦЕЙ Іван Гіляравіч, н. у 1908, партызан брыгады «За Радзіму» з сакавіка па ліпень 1944.

МІЛЯНЦЕЙ Лявон Аляксандравіч, н. у 1925, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

МІНАЎ Каліна Сцяпанавіч, н. у 1924, ст. сяржант, на фронце з ліпеня па снежань 1944.

МІРОНАВА (ВАШТАЁНАК) Вольга Апанасаўна, н. у 1925, партызанка брыгады імя Ракасоўскага з верасня 1943 па сакавік 1944.

МІХАЙЛАЎ Міхайл Нічышаравіч, н. у 1922, радавы, на фронце са снегня 1941 па 1944.

МІХАЛЬЧАНКА Іван Мікалаевіч, н. у 1917, радавы, на фронце з красавіка 1945.

МІШУТА Аляксандар Антонавіч, н. у 1917, сяржант, удзельнічаў у савецка-фінляндской вайне.

МОРХАТ Аляксандар Мікітавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з сакавіка па май 1944.

МОРХАТ Сцяпан Іванавіч, н. у 1916, партызан з мая па ліпень 1944.

МЫШКО Іван Карнілавіч, н. у 1911, радавы.

МЫШКО Мікалай Данатавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945.

МЯДЗВЕДЗЬ Міхайл Якаўлевіч, н. у 1914, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

МЯДЗЕЛЕЦ Фама Ігнатавіч, н. у 1901, партызан брыгады імя Калітіна з лютага па чэрвень 1944.

МЯДЗЮХА Дзмітрый Гаўрылавіч, н. у 1910, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

НАВІЧОНACK Аляксандар Віктаравіч, н. у 1904, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

НАВУМАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1907, яфрэйтар, на фронце з ліпеня 1942 па красавік 1945.

НЕДЗВЕДЗЬ Баліслаў Ігнатавіч, н. у 1913, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

НЕДЗВЕДЗЬ Казімір Лаўрэнавіч, н. у 1907, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ПАДОБА Констанцін Іванавіч, н. у 1925, партызан брыгады імя Ракасоўскага.

ПАЗНЯКОЎ Міхайл Лыч, н. у 1907, радавы, на фронце ў маі 1945.

ПАЛЯК Аваноль Пятровіч, н. у 1924, радавы, на фронце са снегня 1944 па май 1945.

ПАЎЛОЎСКИ Антон Міхайлавіч, н. у 1921, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ПЕСТУН Пётр Францавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з красавіка 1943 па май 1945.

ПЕСТУН Франц Францавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ПЕТРАКОЎСКИ Рыгор Нікандравіч, н. у 1910, радавы, на фронце з чэрвеня па жнівень 1941.

ПЛЯХТАН Віталь Констанцінавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ПУГАЧ Андрэй Аляксееўіч, н. у 1913, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па каstryчнік 1942.

ПУКА Сямён Рыгоравіч, н. у 1905, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ПУРВІН Іван Карлавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ПУРВІН Фёдар Якаўлевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ПЯТKEВІЧ Аляксандар Аляксандравіч, н. у 1913, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ПЯЦЬКО Міхайл Лаўрэнавіч, н. у 1905, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РАБІЗА Павел Адамавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РАБІЗА Уладзімір Мацвеевіч, н. у 1924, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

РАЙЧОНACK Констанцін Дзям'янавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РАЛАВЕЦ Іван Амбрасавіч, н. у 1910, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

РАМАНОВІЧ Аляксандар Констанцінавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з лістапада 1941 па лістапад 1944.

РАМАНОВІЧ Дзмітрый Валянцінавіч, н. у 1906, партызан брыгады «Спартак» з мая 1943 па ліпень 1944.

РУДАК Авяр'ян Мікалаевіч, н. у 1908, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РУДАК Іван Паўлавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

РУДАК Іван Юльянавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

РУДАК Сяргей Цімафеевіч, н. у 1919, радавы, на фронце па май 1944.

РУСАЧОНACK Станіслаў Вітальевіч, н. у 1903, радавы, на фронце са снегня 1944 па май 1945.

РЫЖЫ Аляксандар Восілавіч, н. у 1899, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РЫMDЗЁНАK Браніслаў Вацлававіч, н. у 1924, радавы, на фронце з чэрвеня па каstryчнік 1941.

РЫMDЗЁНАK Вячаслаў Ульянавіч, н. у 1907, радавы, на фронце ў сакавіку 1945.

РЫMDЗЁНАK Генадзь Мікалаевіч, н. у 1910, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

РЫMDЗЁНАK Іван Андрэевіч, н. у 1904, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РЫMDЗЁНАK Міхайл Андрэевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РЫMDЗЁНАK Сямён Мартынавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

РЫMDЗЁНАK Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1915, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

РЫМЧОНACK Леанід Антонавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з 1944 па студзень 1945.

РЭДЗЬКА Леанард Паўлавіч, н. у 1910, радавы, на фронце са снегня 1944 па май 1945.

РЭДЗЬКА Уладзімір Сямынавіч, н. у 1917, партызан з верасня 1943 па чэрвень 1944.

РЭВУТ Іван Іванавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

САКОВІЧ Ігнат Адольфавіч, н. у 1922, радавы, на фронце ў 1945.

САЛАВЕЙ Мілецій Аляксандравіч, н. у 1920, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

САМУСЁНАK Восіп Ігнатавіч, н. у 1907, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

САФАНОВІЧ Яўстафій Сільвестравіч, н. у 1908, радавы, на фронце ў лістападзе 1944.

СВІДЗЕРСКІ Уладзіслаў Іванавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з красавіка 1945.

СВІРЖЭЎСКІ Казімір Зігмундавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

СВЯЦКІ Аляксей Іванавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з чэрвеня 1941.

СВЯЦКІ Піліп Канстанцінавіч, н. у 1912, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

СЕДЗЮКЕВІЧ Афанасій Сільвестравіч, н. у 1915, радавы, на фронце па ліпені 1941.

СЕДЗЮКЕВІЧ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1925, партызан атрада імя Молатава брыгады «За Радзіму» з сакавіка па ліпень 1944.

СЕЛЬМАНОВІЧ Мікалай Пракопавіч, н. у 1917, радавы, на фронце са студзеня па красавік 1945.

СЕЛЯЗНЁЎ Уладзімір Яўстафіевіч, н. у 1927, партызан брыгады «За Радзіму» з каstryчніка 1941 па ліпень 1944.

СІКОРА Аляксандр Сямёновіч, н. у 1915, партызан брыгады імя Куйбышава з красавіка па ліпень 1944.

СІКОРА Мікалай Антонавіч, н. у 1915, радавы.

СІКОРА Станіслаў Валяр'янавіч, н. у 1917, партызан брыгады «Спартак» з красавіка па ліпень 1944.

СІКОРА Уладзімір Сямёновіч, н. у 1907, радавы, на фронце з лістапада 1944.

СІТКОЎСКІ Аркадзь Іванавіч, н. у 1913, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

СКРЫПЛЁНАК Барыс Іванавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з красавіка 1945.

СОКАЛАЎ Сямён Мітрафанавіч, н. у 1905, радавы, на фронце з каstryчніка па снежань 1944.

СТАШКЕВІЧ Пётр Лявонавіч, н. у 1923, партызан са студзеня 1942 па ліпень 1944.

СТАШКЕВІЧ Уладзімір Данілавіч, н. у 1913, партызан з красавіка па чэрвень 1944.

СУБАЧ Станіслаў Адамавіч, н. у 1922.

СУЧКОЎ Васіль Аркадзьевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня 1941 па май 1945.

СЯМЁНАЎ Фёдар Яфімавіч.

СЯТКОЎСКІ Віталь Іванавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

СЯТКОЎСКІ Іналіт Іналітавіч, н. у 1927, партызан брыгады імя Калініна з красавіка 1944 па жнівень 1944.

ТАБОЛА Васіль Фаміч, н. у 1905, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ТАБОЛА Леанід Аляксандравіч, н. у 1920, радавы, на фронце са студзеня па красавік 1945.

ТАЛСТАШЭІН Пётр Васільевіч, н. у 1925, радавы, на фронце з красавіка 1943 па каstryчнік 1944.

ТОЛКАЧ Герасім Спрыдонавіч, н. у 1899, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ТОЛКАЧ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ТРАБА Васіль Аляксандравіч, н. у 1925, радавы, на фронце з сакавіка 1944 па сакавік 1945.

ТРАБА Іван Лук'янавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ТРАБА Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

УПЕНІК Браніслаў Ягоравіч, н. у 1918, сяржант, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945.

УРУБЛЕЎСКІ Мечыслаў Станіслававіч, н. у 1921, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ФЕДУКОВІЧ Іван Дзям'янавіч, н. у 1906, партызан Першамайскай брыгады з сакавіка па ліпень 1944.

ФІЯЛКА Фёдар Пятровіч, н. у 1922, на фронце са жніўня 1943 па жнівень 1944.

Удзельнікі вайны з г.п. Шаркаўшчына.

ФЯДОТАЎ Андрэй Савельевіч, н. у 1927, радавы, на фронце з лістапада 1944 па сакавік 1945.

ФЯДОТАЎ Уладзіслаў Іпалітавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ХАДАСЕВІЧ Усцін Антонавіч, н. у 1900, радавы, на фронце са жніўня 1944 па красавік 1945.

ХАЛЯВА Павел Ігнатавіч, н. у 1910, партызан 16-й Смаленскай брыгады з мая па ліпень 1944.

ХАТКЕВІЧ Іван Арсенавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

ХАХЛУН Іван Яленавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з лютага па май 1945.

ХАХОЛКА Уладзімір Лявонавіч, н. у 1927, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ХМЯЛЬКОВІЧ Фёдар Паўлавіч, н. у 1926, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ХРОЛ Аляксандар Антонавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

ЦІМАФЕЕЎ Іван Майсеевіч, н. у 1918, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

ЦІТОВІЧ Генадзь Піліпавіч, н. у 1928, радавы, на фронце з сакавіка па красавік 1945.

ЦІТОВІЧ Іван Аляксандравіч, н. у 1920, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЦІТОВІЧ Іван Андрэевіч, н. у 1902, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ЦІТОВІЧ Іван Фаміч, н. у 1923, сяржант, на фронце з ліпеня па лістапад 1944.

ЦІТОВІЧ (ЗАБЕЛА) Яўгенія Восіпаўна, н. у 1921, радавая, на фронце з мая 1943 па ліпень 1945.

ЦІХАНОВІЧ Уладзімір Сафронавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ЦЯРЭШКА Іван Усцінавіч, н. у 1926, партызан антыфашистыкай брыгады са жніўня 1943 па ліпень 1944.

ЦЯРЭШКА Станіслаў Баляслававіч, н. у 1926.

ЧАБАТАРОНАК Фёдар Сямёновіч, н. у 1920, партызан брыгады «За Радзіму» з красавіка па ліпень 1944.

ЧАРНУХА Восіп Сяргеевіч, н. у 1915, мал. лейтэнант, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

ЧАРНЯЎСКІ Аркадзь Сяргеевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з чэрвеня 1943 па май 1945.

ЧАРНЯЎСКІ Віктар Васільевіч, н. у 1907, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па сакавік 1945.

ЧАРНЯЎСКІ Павел Антонавіч, н. у 1906, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

ЧАСЛАЎСКАЯ Ніна Максімаўна, н. у 1921.

ЧОРНЫ Мікалай Іванавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з сакавіка па май 1945.

ЧЫЖЭЎСКІ Мікалай Антонавіч, н. у 1917, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

ШАЛКОЎСКІ Восіп Ігнатавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945.

ШАЛЬЦ Клімент Мікалаевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ШУШКО Альфонс Данатавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ШЧАСНЫ Віктар Восіпавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945.

ШЫТБОРСКІ Восіп Міхайлавіч, н. у 1913, радавы, на фронце са снежня 1944 па люты 1945.

ЯБЛОНСКІ Рыгор Іванавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЯЗЁНАК Анатоль Усцінавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945.

ЯКІМОВІЧ Лявон Антонавіч, н. у 1915, радавы, на фронце з ліпеня па снежань 1944.

ЯКУБЁНАК Вацлаў Іванавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЯНУШКЕВІЧ Савелій Андрэевіч, н. у 1912, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945.

Група ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны і кіраўніцтва Шаркаўшчынскага раёна. 9 мая 2004 г.

АХВЯРЫ ВАЙНЫ

Загінуўшыя партызаны, падпольшчыкі, удзельнікі антыфашистскага руху, асобы, якія садзейнічалі партызанскаму руху і падполлю, члены іх сем'яў, мірныя жыхары — ахвяры фашистскага тэрору

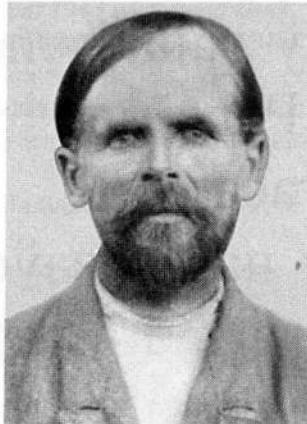
БІЛЬДЗЮЖСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АНІСЬКА Фёдар Антонавіч, н. у 1900, в. Більдзюгі, расстраляны.

АРСОБА Альбін Віктаравіч, н. у 1912, в. Більдзюгі, партызан, загінуў 22.4.1944. Пахаваны ў м. Опса Браслаўскага раёна.

В.І.Клімза.

Я.І.Сокалаў.

П.Я.Сокалаў.

БОГДЗЯ Пётр Ягоравіч, н. у 1895, в. Більдзюгі, расстраляны.

ГАРНАСТАЕЎ Якаў Еўдакімавіч, н. у 1915, в. Більдзюгі, расстраляны.

ГУША Сцяпан Іванавіч, н. у 1895, в. Більдзюгі, расстраляны.

ДЗЯНІСАВА Марыя Іванаўна, н. у 1922, в. Більдзюгі, расстраляна.

ЖУК Гілярый Усцінавіч, н. у 1895, в. Більдзюгі, расстраляны.

ЖУК Марыя Іванаўна, н. у 1900, в. Більдзюгі, расстраляна.

КАЗЛОЎСКІ Міхail Міхайлавіч, н. у 1892, в. Більдзюгі, расстраляны.

КЛІМЗА Вінцюк Іванавіч, н. у 1923, в. Пестуны, прарапаў без вестак 4.5.1944.

КУЗЬМИН Рыгор Мінаевіч, жыхар в. Буды, расстраляны зімой 1943. Расстраляны таксама яго жонка, н. у 1910; сын **Андрэй**, н. у 1932; дачка **Зіна**, н. у 1938; дачка **Аляксандра**, н. у 1938.

ЛЯСНЕЎСКІ Васіль Васілевіч, н. у 1910, в. Вішнявец, партызан, загінуў у 1943.

МАРОЗ Ігнат Яфімавіч, н. у 1922, в. Ваўчкі, партызан, загінуў 4.5.1944 г. у в. Паперына Ушацкага раёна.

МАСЛЯКОВА Ефрасіння Савельеўна, н. у 1880, в. Більдзюгі, расстраляна.

МАСЛЯКОЎ Васіль Панцялеевіч, н. у 1890, расстраляны.

РУТКОЎСКАЯ Еўдакія Пятроўна, н. у 1863, в. Буды, расстраляна зімой 1943.

СОКАЛАЎ Ягор Іванавіч, н. у 1890, в. Яцкаўшчына, расстраляны восенню 1943. Разам расстраляна яго сям'я: **Файна Фёдаравіна**, **Ефрасіння Ягораўна**, **Пётр Ягоравіч**, **Стафан Фёдаравіч**.

Загінушыя партызаны, падпольшчыкі і мірныя жыхары

ТАНАЕВА Клаудзія Радзівонаўна, н. у 1912, в. Астаноўка, расстраляна зімой 1943.

ТАНАЕЎ Афросій Ягоравіч, н. у 1938, расстраляны.

ТАНАЕЎ Ягор Сцяпанавіч, в. Астаноўка, да вайны быў старшынёй калгаса, расстраляны зімой 1943.

ТОМКА Аляксей Рыгоравіч, н. у 1902, расстраляны.

ТОМКА Мальвіна Р., н. у 1900, расстраляна.

ФЕЙГЕЛЬМАН Рубін, н. у 1926, в. Більдзюгі, партызан, загінуў 28.8.1943 у Braslauskім раёне.

ФЯДОТАЎ Восіп Рыгоравіч, н. у 1895, расстраляны.

ФЯДОТАЎ Іван Аляксееўіч, н. у 1915, в. Астаноўка, партызан, загінуў 6.10.1943.

ЦІНЯЕЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1923, расстраляны.

ЧАПУЛЁНАК Міхайл Пятровіч, н. у 1919, в. Гарбачонкі, да вайны сакратар сельскага Савета.

ЧАПУЛЁНАК Пётр Рыгоравіч, н. у 1888, жыхар в. Гарбачонкі, удзельнік Каstryчніцкай рэвалюцыі і грамадзянскай вайны, расстраляны восенню 1942.

ЯГОРАВА Васта Іванаўна, н. у 1895, в. Більдзюгі, расстраляна.

ЯЗЁНАК Вячаслаў Васільевіч, н. у 1925, партызан, загінуў.

ЯЗЁНАК Мікалай Аляксееўіч, н. у 1923, в. Грыбаўшчына, партызан, загінуў.

ВАЛОЖЫНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АНІСЬКА Восіп, н. у 1915, н. у в. Навінкі.

АРДЫНСКІ Іван Іванавіч, н. у 1905, в. Непрынкі, старшыня калгаса.

БАГДАНЁНАК Міхайл Ульянавіч, н. у 1919, в. Ганова, загінуў 1.8.1943 у в. Жданы.

БАЦВІНЁНАК Іван Паўлавіч, н. у 1901, в. Курычонкі.

БУЙКА Антаніна Аркадзеўна, н. у 1923, в. Галінова.

БУЙКА Аркадзь Анісімавіч, н. у 1905, в. Галінова.

БУЙКА Гаўрыла Андрэевіч, н. у 1905, в. Буйкі.

БУЙКА Марыя Антонаўна, н. у 1908, в. Галінова.

ВОЙТАЎ Якаў Гур'янавіч, н. у 1911, в. Пукі.

ВЯЗІЦКІ Яўген Пятровіч, н. у 1907, в. Пукі.

ДЗЯНІСАЎ Якаў Самсоноўчык, н. у 1923, в. Пукі.

ЖАБЯНОК Васіль Мар'янавіч, н. у 1897, в. Галінова.

ІВАНОЎ Арсен Цімафеевіч, н. у 1906, расстраляны ў г.п. Шаркаўшчына.

КАВАЛЕЎСКАЯ Ніна А., н. у. 1916, в. Бяды.

КАНАВАЛАЎ Арсен С., н. у 1923, в. Пукі.

КУКУЦІ Іван Іванавіч, н. у 1905, в. Непрынкі.

ЛАСОЎСКІ Юльян Рыгоравіч, н. у 1921, в. Дэмітраўка.

МАШНЮК Фёдар К., н. у 1895, расстраляны ў г. Глыбоке.

РАГАЧЭЎСКІ Аляксандар Кузьміч, н. у 1922, в. Зарэчча.

СІЛЯЎКА Мікалай Прохаравіч, н. у 1904, в. Буйкі.

СІЛЯЎКА Міхайл Восіпавіч, н. у 1930, в. Курычонкі.

ШАБЛОЎСКАЯ Феня Пятроўна, н. у 1926, в. Непрынкі.

ШАБЛОЎСКІ Пётр Міхайлавіч, н. у 1894, в. Непрынкі.

ШАБЛОЎСКІ Уладзімір Пятровіч, н. у 1921, в. Непрынкі.

ЯКАЎЛЕВА Марыя Васільевіч, н. у Вінніца, загінула 20.11.1943.

ГЕРМАНАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АДАШКОВІЧ Канстанцін, н. у 1902, в. Красоўщчына.

АЛЬХІМОВІЧ Восіп Восіпавіч, в. Чырвоны Луг.

АЛЬШЭЎСКІ Усцін Вікенцьевіч, н. у 1884, в. Альхоўка, партызан 4-й Беларускай партызанскай брыгады, загінуў у ліпені 1944.

АНАНІЧ Станіслаў, н. у 1902, в. Германавічы, загінуў.

БУДА Аляксандар Ігнацьевіч, н. у 1904, в. Буды, загінуў 12.5.1944.

БУДА Іван Грыгор'евіч.

БУДА Канстанцін Фёдаравіч, н. у 1924, загінуў 28.5.1944.

БУЁНАК Пётр Станіслававіч, н. у 1908, в. Чырвоны Луг, загінуў 20.5.1944.

ГАНЕБНЫ Іван Станіслававіч, н. у 1898, в. Ямна, працаў без вестак у чэрвені 1944.

ГАНЕБНЫ Максім Цімафеевіч, н. у 1902, в. Гастоўшчык, партызан, працаў без вестак 2.7.1944.

ДЗЯМЕНЦЕЎ Іван Пятровіч, н. у 1905, в. Вялікае Сяло.

ДЗЯШУК Вікенцій, в. Зорка, расстраляны ў 1943 у Дзісне.

ДЗЯШУК Уршуля, в. Зорка, расстраляны ў 1943 у Дзісне.

ЕЎДАКІМАЎ Кіпрыян Ануфрыевіч, н. у 1920, в. Вялікае Сяло.

ЕЎДАКІМАЎ Павел Ануфрыевіч, н. у 1920, в. Вялікае Сяло.

ЖВІРБА Станіслаў Бярнардавіч, в. Чырвоны Луг, паходаваны ў м. Опса Braslauskага раёна.

КАВАЛЕЎСКІ Іван Пілішавіч, н. у 1913, в. Василькова.

КАСЕВІЧ Ігнат Браніслававіч, н. у 1926, в. Цярэшкі, загінуў 13.6.1944.

ЛАГУН Баніфацый, н. у 1908, в. Германавічы, загінуў.

ЛАГУН Браніслаў Іванавіч, н. у 1888, в. Сталіца, загінуў.

ЛАГУН Ляонгін Восіпавіч, н. у 1916, в. Ліпава, партызан, прapaў без вестак 4.5.1944.

ЛАГУН Пётр, н. у 1918, в. Стрэліца, загінуў 3.6.1944.

ЛАГУН Сцяпан Францавіч, н. у 1921, в. Баяры, партызан брыгады «Спартак», загінуў 26.4.1944 у п. Опса Браслаўскага раёна.

ЛАГУН Эдуард Герасімавіч, н. у 1927, в. Васількова, партызан брыгады «Кастрычнік», загінуў у чэрвені 1944.

ЛАСТАЎКА Восіп Антонавіч, в. Баяры, забіты у чэрвені 1944.

ЛОГІНАЎ Эдуард Герасімавіч, н. у 1926, прapaў без вестак у чэрві 1944.

МІКУЛАН Альберт Антонавіч, н. у 1920, в. Белы Двор, партызан брыгады «Кастрычнік», загінуў у чэрвені 1944.

МІКУЛАН Восіп Адамавіч.

МЯДЗЕЛЕЦ Юльян Вікенцьевіч, н. у 1918, в. Германавічы, забіты.

НЕСЦЯРОВІЧ Іван Якаўлевіч, н. у 1911, в. Белы Двор, загінуў у ліпені 1944.

НЕСЦЯРОВІЧ Іналіт Восіпавіч, в. Чырвоны Луг, загінуў у чэрвені 1944.

ОКУНЕЎ Рыгор Піліповіч, в. Беляі, загінуў у чэрвені 1944, пахаваны ў в. Германавічы.

ПАЗНЯК Васіль Фёдарапіч, н. у 1919, в. Маркі, прapaў без вестак 4.5.1944.

ПУНДЗІС Аўгусцін.

ПУНДЗІС Франц Аўгусцінавіч, н. у 1907, в. Белы Двор, забіты 2.6.1944 за сувязь з партызанамі.

РОЎДА Дэмітрый, н. у 1888, в. Германавічы, забіты.

РЭЙБАКОЗ Леанард Аўгусцінавіч, н. у 1911, в. Белы Двор, загінуў у чэрвені 1944 у в. Вострава Міёрскага раёна.

САЧЫЎКА Аркадзь, н. у 1905, в. Аточі, загінуў 3.6.1944.

СІНІЦА Васіль Мартынавіч, н. у 1904, в. Чарамхова, загінуў у лагеры ў г. Глыбоке.

СІНІЦА Віктар Уладзіміравіч, н. у 1919, в. Буды, загінуў у ліпені 1944.

СІНІЦА Лявон Мартынавіч, н. у 1908, в. Чарамхова, расстраляны 18.6.1944.

СЛІВАЦКАЯ Аля Іванаўна, н. у 1907, в. Хатулёўка.

СЛІВАЦКАЯ Станіслава Іванаўна, н. у 1929, в. Хатулёўка.

СЛІВАЦКАЯ Яніна Іванаўна, н. у 1931, в. Хатулёўка.

СЛІВАЦКІ Іван Аляксандравіч, н. у 1897, в. Хатулёўка.

ТАЛСТОЙ Ціхан, н. у 1910, в. Германавічы.

УРБАНОВІЧ Станіслаў, н. у 1927, в. Лазовікі, забіты.

ФІЛІПЁНАК Іван Уладзіміравіч, н. у 1912, в. Стрэліца, загінуў 13.6.1944.

ХРОЛ Станіслаў К., н. у 1896, в. Цярэшкі, забіты.

ЦІТОВІЧ Аляксандар Мікалаевіч, н. у 1918, загінуў.

ЧАРНЯЎСКІ Станіслаў Францавіч, н. у 1909, в. Вялікае Сяло.

ШЫШКОВІЧ Вацлаў Адольфавіч, н. у 1909, в. Буды, партызан атрада «Бальшавік», загінуў 8.5.1944.

ШЫШКОВІЧ Восіп Пятровіч, в. Буды, расстраляны ў 1944.

ШЫШКОВІЧ Казімір Іванавіч, н. у 1904, в. Буды. Забіты ў чэрвені 1941 г., за данамогу воінам Чырвонай арміі.

ШЫШКОВІЧ Мечыслаў Юльянавіч, в. Буды.

ЕДСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ГАДУЦЭВІЧ Іван Браніслававіч, н. у 1925.

ГЕМБІЦКІ Аляксандар Якаўлевіч, н. у 1925, в. Ёды, загінуў 8.9.1941.

ІВАНОВА Аляксандра Дзяменцьеўна, н. у 1933, в. Залессе.

ІВАНОВА Варвара Цімафеевіна, н. у 1897.

ІВАНОВА Еўдакія Іхонаўна, н. у 1919, в. Нова-Сямашкі.

ІВАНОВА Ксенія Цімафеевіна, н. у 1887, в. Залессе.

ІВАНОЎ Іван Ягоравіч, н. у 1873, в. Залессе.

ІВАНОЎ Лявон Цімафеевіч, н. у 1897, в. Залессе.

ІВАНОЎ Феафан Маркавіч, н. у 1927, загінуў 18.5.1944.

ЛАЎРЫНОВІЧ Аксен Аляксандравіч, н. у 1932.

ЛАЎРЫНОВІЧ Аляксандар Антонавіч, н. у 1903.

ЛАЎРЫНОВІЧ Ігнат Шліповіч, н. у 1923, в. Корніца, загінуў 1.5.1944, пахаваны ў в. Глісценкі.

ЛАЎРЫНОВІЧ Марыя Аляксандраўна, н. у 1934.

ЛАЎРЫНОВІЧ Таццяна Іванаўна, н. у 1905.

ЛАЎРЫНОВІЧ Фёдар Аляксандраніч, н. у 1934.

ЛАПЕЗА Станіслаў Станіслававіч, н. у 1915, в. Корніца, загінуў 8.7.1944, пахаваны ў в. Корніца.

ЛЯСНЕЎСКІ Васіль Васільевіч, н. у 1910, в. Снегі, загінуў 28.8.1943.

МАНДРЫК Мікалай Аляксееўіч, н. у 1922, партызан, загінуў 2.7.1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Антон Пятровіч, н. у 1900, в. Буеўшчына, загінуў 28.12.1943, пахаваны ў в. Лонскія.

МЯРКУР'ЕЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1922, в. Каршункі, загінуў 14.2.1943.

ПАЗНЯК Пётр Пятровіч, н. у в. Дубнікі.

ПАЗНЯК Раман Іванавіч, н. у 1893, в. Парэчча.

ПАЎЛОВІЧ Валянціна Віктараўна, н. у 1925.

ПАЎЛОВІЧ Зінаіда, н. у 1897.

ПАЎЛОВІЧ Францішка, н. у 1923.

РАЧЫЛА Анастасія Антонаўна, в. Падобы, прapaла без вестак у красавіку 1944.

Загінуўшыя партызаны, падпольшчыкі і мірныя жыхары

РАЧЫЛА Ніна Восіпаўна, партызанка брыгады «Кастрычнік», працала без вестак у красавіку 1944.

СЕДЗЮКЕВІЧ Васіль Іванавіч, н. у 1922, в. Корніца, працаў без вестак 4.5.1944.

СЯМЁНАВА Васа Рыгораўна, н. у 1875, в. Нова-Сяманішкі, расстраляна.

СЯМЁНАЎ Яўстракій Ціханавіч, н. у 1906, в. Нова-Сяманішкі.

СЯМЁНАЎ Кандрат Ціханавіч, н. у 1905, в. Нова-Сяманішкі, расстраляны.

СЯМЁНАЎ Сава Ціханавіч, н. у 1921, в. Нова-Сяманішкі.

СЯМЁНАЎ Ціхан Васільевіч, н. у 1873, в. Нова-Сяманішкі.

ТАЎКІНЬ Юзаф Юзафавіч, н. у 1919, в. Гізаўшчына, загінуў 1.2.1943, пахаваны ў в. Лужкі.

ТРАБА Еўдакія Фёдараўна, н. у 1887, в. Дубнікі, расстраляна за сувязь з партызанамі ў студзені 1944.

ТРАБА Кацярына Антонаўна, расстраляна за сувязь з партызанамі ў студзені 1944.

ТРАБА Уладзімір Мікалаеўіч, н. у 1910, в. Дубнікі, партызан атрада № 5 брыгады «Спартак», загінуў 21.7.1944.

ЦТОВІЧ Мядодзій Міхайлавіч, в. Дубнікі, расстраляны восенню 1943, пахаваны ў в. Лонскія.

ЛУЖКОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АНДЗІЛЕЎКА Мікалай Васільевіч, н. у 1919, в. Баравое.

БЯГУН Міхаіл Мацвеевіч, н. у 1920, в. Жарсцвянка, партызан, працаў без вестак 4.5.1944.

ГЕРЦМАН Перац Гіршавіч, н. у 1900, в. Лужкі, партызан атрада № 1 брыгады «Кастрычнік», загінуў у час блакады ва Ушацкім раёне 10.5.1944.

ГРЫДЗЮШКА Аляксандр Кліменцьевіч, в. Грыдзюшкі Вялікія, расстраляны.

ГРЫДЗЮШКА Андрэй Маркавіч, н. у 1924, в. Грыдзюшкі Вялікія, партызан, працаў без вестак 4.5.1944.

ГРЫДЗЮШКА Васіль Міхайлавіч, в. Дубаўка, расстраляны.

ГРЫДЗЮШКА Ганна Восіпаўна, в. Грыдзюшкі Вялікія, расстраляна.

ГРЫДЗЮШКА Канстанцін Юльянавіч, н. у 1909, в. Лужкі, расстраляны ў 1941.

ГРЫДЗЮШКА Леанід Паўлавіч, в. Дубаўка, забіты.

ГРЫДЗЮШКА Мілецій Ігнатавіч, н. у 1910, в. Дубаўка, расстраляны.

ГРЫДЗЮШКА Піліп Мацвеевіч, в. Грыдзюшкі Малыя, забіты.

ДАРГЕЛЬ Восіп Фларыянавіч, н. у 1915, в. Лужкі, загінуў 7.7.1944.

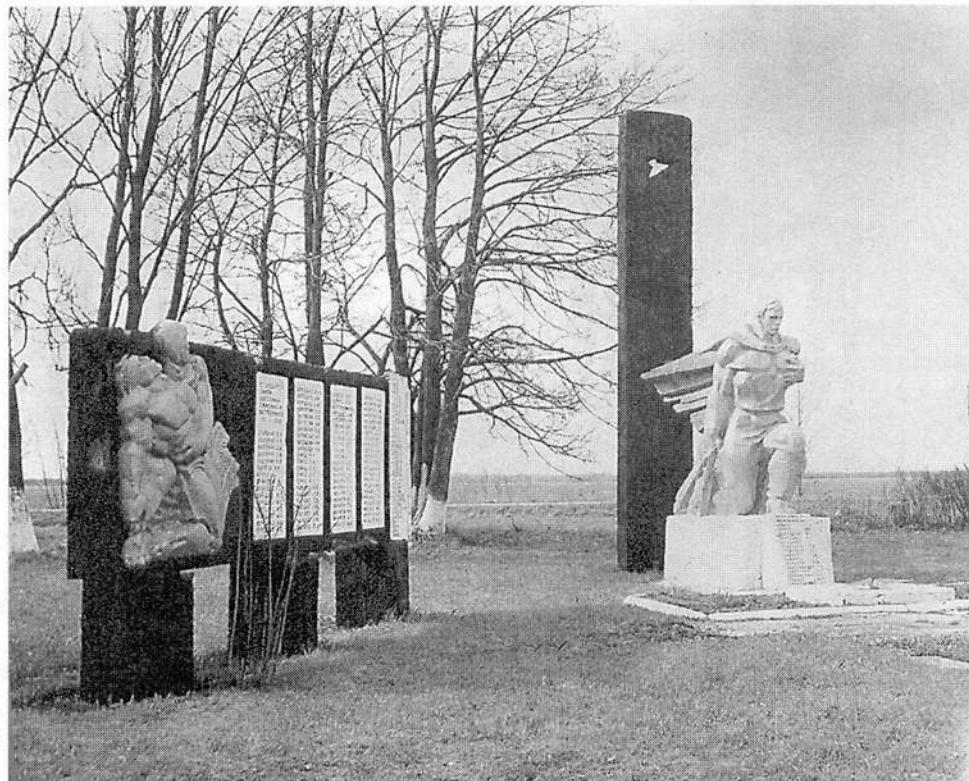
ДРАЗДОВІЧ Уладзімір Герасімавіч, в. Юркаў, расстраляны ў 1942.

ЖЫНГЕЛЬ Віктар Сцяпанавіч, в. Лучайка, расстраляны ў 1943.

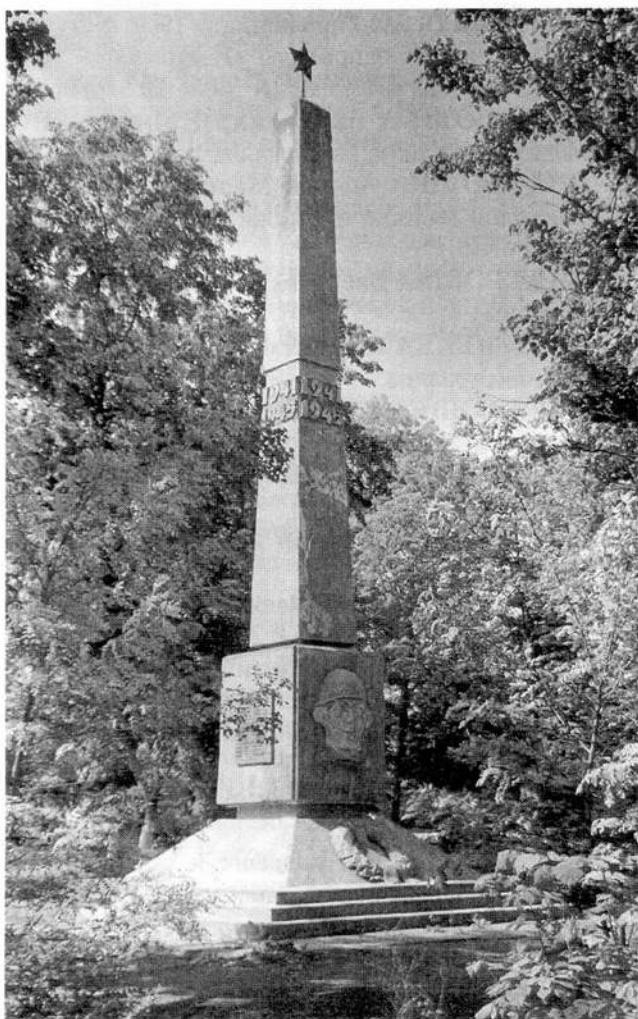
ЖЫНГЕЛЬ Сяргей Ігнацьевіч, н. у 1900, в. Путраніца, павешаны за сувязь з партызанамі ў 1943.

ЖУК Мечыслаў Уладзіміравіч, н. у 1923, в. Лучайка 1-я, партызан, загінуў у г. Глыбокае.

ЗАВАЛЕНЬ Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1915, в. Рубашкі, расстраляны.

Помнік на брацкай магіле савецкіх воінаў і ахвяр фашызму ў в. Шыці.

ЗАХАР'ЕЎ Якаў Іванавіч, в. Кушлева, партызан, загінуў.

КАЗАК Іван Юльянавіч, в. Казачкі, партызан, загінуў.

КАСНІКОЎСКІ Уладзімір Васільевіч, н. у 1924, в. Дубоўка, партызан, загінуў у час блакады ў 1944.

КАЛАНДА Міхайл Іванавіч, н. у 1914, в. Жарсцвянка, расстряляны.

КАЛАНДА Нікадзім Рыгоравіч, н. у 1904, в. Ламачына, расстряляны.

КАЧАН Анісім Емяльянавіч, в. Грыдзюшкі Малыя, расстряляны.

КАЧАН Міхайл Емяльянавіч, в. Грыдзюшкі Малыя, расстряляны.

КОНАН Арсен Міхайлавіч, н. у 1914, в. Путраніца, расстряляны.

КОНАН Міхайл Васільевіч, н. у 1893, в. Путраніца, расстряляны.

КРАВЕЦь Антон Іванавіч, н. у 1907, в. Лужкі, расстряляны ў 1941 калія в. Вялец.

КРАВЕЦь Антон Мартынавіч, в. Верачеі, расстряляны.

КУХТА Іван Іванавіч, в. Лучайка, прарапаў без вестак у 1941.

МАЖЭЙ Іван Мартынавіч, н. у 1912, в. Кавалёва, расстряляны.

МАШАРА Іпаліт Іванавіч, н. у 1892, в. Лужкі.

ЛАПО Авянір Лук'янавіч, н. у 1925, в. Лучайка, памёр ад ран 24.12.1943, пахаваны ў г. Беразіно Мінскай вобласці.

ЛАЎРЫНОВІЧ Ігнат Піліпавіч, н. у 1923, в. Паравча, партызан, загінуў 1.5.1944 у в. Глісцёнкі.

Помнікі ў в.Дзіўнае на магіле 9 савецкіх ваенапалонных і партызанкі А.Д.Бельской, расстряляных у 1942 г.

Загінуўшыя партызаны, падпольщицы і мірныя жыхары

ПАГОДЗІН Анатоль Дэмітрыевіч, н. у 1925, в. Лужкі, партызан, працаў без вестак 4.5.1944.

ПІЛІПЁНАК Іван Васільевіч, н. у 1925, в. Дзёўнае, партызан агтада «Жалязняк», памёр ад ран 22.9.1943, пахаваны ў г. Шчолакава Маскоўскай вобласці.

СТРУЙ Станіслаў Іосіфавіч, в. Стралыцова, расстраляны.

ШЧАСНЫ Георгій Міхайлавіч, в. Беразнянка, забіты.

ШЧАСНЫ Леанід Архіпавіч, в. Лучайка, расстраляны ў 1943.

ШЧАСНЫ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1925, в. Заграззе, партызан, працаў без вестак 4.5.1944.

ШЧАСНЫ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1925, в. Заграззе, партызан, працаў без вестак 4.5.1944.

ШЧАСНЫ Рыгор Мікалаевіч, н. у 1919, в. Заграззе, расстраляны.

РАДЗЮКОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БАГОВІЧ Іван Ларыонавіч, н. у 1898.

БОНДАР Міхайл Юльянавіч, н. у 1916.

БУКА Антон Сямёновіч, н. у 1919.

ГУЛЬКО Уладзімір Венядзіктавіч, н. у 1900.

ЖАДЗЕЙКА Павел Кузьміч, н. у 1891.

ЗУБОВІЧ Аркадзь Восілавіч, н. у 1898.

КАЧАН Антон Нічышаравіч, н. у 1907.

ЛУК'ЯНЁНАК Мікалай Сяргеевіч, н. у 1927.

ЛУК'ЯНЁНАК Пётр Паўлавіч, н. у 1906.

ЛУК'ЯНЁНАК Уладзімір Францавіч, н. у 1927.

НОСКА Яніна, н. у 1926.

ПЯЦЬКО Аляксандэр Ільіч, н. у 1900, старшина сельсавета.

ПЯЦЬКО Уладзімір Герасімавіч, н. у 1905.

РАБІЗА Аркадзь Восілавіч, н. у 1902.

РАДЗЮК Восіп Іванавіч, н. у 1899, старшина калгаса.

РЫМДЗЁНАК Антон Юльянавіч, н. у 1923.

САПОНЬКА Іван Якаўлевіч, н. у 1894, старшина сельсавета.

ТАБОЛА Генадзь Ігнатавіч, н. у 1921.

ТОЛКАЧ Васілій Юльянавіч, н. у 1912.

ТОЛКАЧ Іван Юльянавіч, н. у 1908.

ЦЫЦЫН Капстанцін, н. у 1924.

ШПАК Аляксандэр Францавіч, н. у 1898.

РУЧАЙСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АЛЯКСАНДРАЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у в. Пізіла.

АРШАЛОЎСКІ Васіль Фёдаравіч, н. у 1902, расстраляны.

БАГОВІЧ Якаў Сцяпанавіч, н. у 1908, расстраляны.

БАТКОЎСКІ Генрых Уладзіміравіч, н. у 1924, расстраляны.

БАТКОЎСКІ Іван Уладзіміравіч, н. у 1922, расстраляны.

БУКА Анастасія, расстраляна.

БАСАКАЎ Апанас Максімавіч.

ВОЎК Леанід Юльянавіч, партызан, загінуў у в. Шумялі.

ГРЫГОР'ЕЎ Павел Аляксеевіч, н. у 1889, расстраляны.

ДЗЕХЦЯРОНАК Еўдакія Гаўрылаўна, н. у 1890, в. Дварышча, расстраляна.

ДРАБОВІЧ Ірына Констанцінаўна, н. у 1910, в. Дварышча, расстраляна.

ЕРАЩЧОНАК Тарас, н. у в. Каўшэлева.

ЕЎСЯРОВІЧ Іван, н. у в. Каўшэлева.

ЗАЯЦ Парфён Ануфрыевіч, н. у 1908, першы старшина сельскага Савета, расстраляны.

ЗІНКЕВІЧ Уладзімір Гляравіч, н. у в. Малінова.

КАНАПЛЯНСКІ Віталь Міхайлавіч, н. у 1915, в. Васілева, павешаны.

КУКУЦЬ Эдуард Міхайлавіч, н. у в. Белазоры.

ЛАДНОЎ Іван Іванавіч, н. у 1908, расстраляны.

ЛАТЫШОНАК Любоў Аляксандраўна, н. у 1921, сакратар сельсавета, расстраляна.

МАЛЯЎКА Юльян Казіміравіч, н. у 1885,

в. Пілаты, старшина сельсавета, расстраляны.

МЕЛЬNIK A.

МІЛЕЎСКАЯ Браніслава Рыгораўна, н. у 1937, расстраляна і спалена.

МІЛЕЎСКАЯ Верця Рыгораўна, н. у 1938, расстраляна і спалена.

МІЛЕЎСКАЯ Сабіна Рыгораўна, н. у 1929, расстраляна і спалена.

МІЛЕЎСКАЯ Тафілія Рыгораўна, н. у 1936, расстраляна і спалена.

МІЛЕЎСКАЯ Франя Паўлаўна, н. у 1902, расстраляна і спалена.

МІЛЕЎСКАЯ Ядвіга Рыгораўна, н. у 1939, расстраляна і спалена.

МІЛЕЎСКІ Рыгор Вікенцьевіч, н. у 1902, расстраляны і спалены.

МІДЗЕЛЕЦ Віталь Адольфавіч, н. у 1920, загінуў в. Пішчуръна.

ОКУНЬ Аляксандэр, расстраляны.

ПАЗНЯК Іван Іванавіч, в. Ручай, партызан брыгады імя Суворава, працаў без вестак 3.5.1944.

ПРОНЬКА Венцімін Констанцінавіч, в. Лішава.

ПУРВІН Іван Іванавіч.

ПЯЧОНКА Аркадзь Рыгоравіч, в. Багута.

РЫМДЗЁНАК Констанцін Кандрацьевіч, в. Папкі.

РЫКУН Фёдар Фёдаравіч, н. у 1908.

ТАБОЛА Нікандр Кандрацьевіч, в. Папкі.

ШАБАНАЎ Мікалай Якімавіч.

ЯЗЁНАК Мечыслаў Ільіч, н. у 1924 у в. Каўшэлёва, расстраляны ў 1942.

ЯЛЕНСКІ Павел, н. у 1907, расстраляны.

ЯНУШКЕВІЧ Алена, н. у 1903, расстраляна.

СТАНІСЛАВОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АНАНІЧ Анастасія Паўлаўна, н. у 1883, в. Жданы, забіта за сувязь з партызанамі.

АНАНІЧ Лявон Кліменцьевіч, н. у 1883, в. Жданы, забіты за сувязь з партызанамі.

АНДРЭЙЧЫК Віктар Міхайлавіч, в. Вялікая Агальніца, партызан, загінуў у 1943.

АНДРЭЙЧЫК Іван, в. Вялікая Агальніца, забіты за сувязь з партызанамі.

АЎЛАСАЎ Павел Восіпавіч, в. Зямцы, партызан, забіты.

БАГДАНЁНАК Іван Сямёнаў, н. у 1903, в. Галава, расстраляны.

БАГДАНЁНАК Міхайл Юльянавіч, н. у 1922, в. Галава, расстраляны.

БАГДАНЁНАК Сямён Юльянавіч, н. у 1925, в. Галава, расстраляны.

БАГДАНЁНАК Юльян Сцяпанавіч, н. у 1878, в. Галава, расстраляны.

БАГДАНЁНАК Юльян Юльянавіч, н. у 1914, в. Галава, расстраляны.

БАГОВІЧ Стапілаў Сцяпанавіч, н. у 1918, в. Жданы, загінуў 15.12.1943. Пахаваны ў г.п. Шаркаўшчына.

БАЛАЙ Пётр Восіпавіч, н. у 1920, в. Грыблы, партызан брыгады «Спартак», загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Крашиева Пастаўскага раёна.

БРЭСКІ Леанід Венядзіктавіч, н. у 1917, в. Грыблы, партызан, загінуў 28.6.1944 у в. Васевічы Пастаўскага раёна.

ДРАБАСОЛ Ганна Дэмітрыеўна, н. у 1885, в. Пялікі, расстраляна.

ДУБАШЫНСКАЯ Антаніна Сямёнаўна, н. у 1900, в. Гарбуны, расстраляна.

ДУБАШЫНСКІ Восіп Восіпавіч, н. у 1905, в. Гарбуны, расстраляны.

ДУБАШЫНСКІ Восіп Мікалаевіч, н. у 1884, в. Гарбуны, расстраляны.

ЖАДЗЕЙКА Ягор, в. Вялікая Агальніца, забіты.

ЗАРЭЦКІ Лук'ян Лук'янавіч, н. у 1885, в. Вялікія Алашкі, забіты за сувязь з партызанамі, пахаваны ў в. Грыблы.

КАВАЛЕЎСКІ Ігнат Фролавіч, н. у 1913, в. Катука, партызан, загінуў 25.6.1944.

КАШТАЛЬЯН Іван Восіпавіч, н. у 1939, в. Дубавое, расстраляны.

КАШТАЛЬЯН Файна Андрэеўна, н. у 1917, в. Дубавое, расстраляна.

КРУПКА Любоў Іосіфаўна, н. у 1912, в. Пялікі, расстраляна.

КУРАЧОНACK Сяргей Сямёнаў, н. у 1920, в. Вялікая Агальніца, партызан, загінуў у каstryчніку 1943.

КУРАЧОНACK Цярэнцій Уладзіміравіч, в. Вялікая Агальніца, загінуў у 1943.

КУРЫЛОВІЧ Віктар Іванавіч.

КУРЫЛОВІЧ Восіп Сцяпанавіч, н. у 1920, в. Кусні, загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Васевічы Пастаўскага раёна.

КУРЫЛОВІЧ Павел Вікенцьевіч, н. у 1896, в. Кусні, расстраляны.

ЛАБУЦЬ Уладзімір Восіпавіч, н. у 1921, в. Прошкі, партызан, загінуў 25.6.1944 у в. Васевічы.

ЛІПСКІ Віталь Юльянавіч, н. у 1923, в. Пялікі, расстраляны.

ЛЫСЕННАК Аляксандар Вікенцьевіч, н. у 1932, в. Жукоўшчына, расстраляны.

МУРЗЁННАK Дзмітрый Міхайлавіч, н. у 1923, в. Сямёнаўчы, партызан, загінуў у лістападзе 1942.

РАЙЧОННАK Аляксандар Сцяпанавіч, н. у 1902, в. Сямёнаўчы, партызан, загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Васевічы.

СІКОРА Ягор Сямёнаў, н. у 1902, в. Вялікія Алашкі, забіты ў 1942 г. у в. Жукоўшчына.

СІНІЦА Мікалай Восіпавіч, н. у 1905, в. Зямцы, забіты за сувязь з партызанамі.

СКВАРЦЭВІЧ Вячаслаў Іванавіч, н. у 1906, в. Сямёнаўчы, партызан, загінуў 25.12.1943, пахаваны ў в. Сямёнаўчы.

УСЦІНАЎ Іван Кірылавіч, в. Халопаўшчына, партызан, загінуў.

ЧАБАТАРОНАK Аляксей Васільевіч, н. у 1922, в. Зямцы, забіты за сувязь з партызанамі.

ЧАБАТАРОНАK Фёдар Арсенавіч, в. Грыблы, партызан атрада імя Чапасва, загінуў у 1943.

ЧАРЭНКА Анфіса Іпалітаўна, н. у 1924, в. Вялікія Алашкі, забіта за сувязь з партызанамі.

ШЛАПА Уладзімір М., н. у 1906, в. Гарбуны, расстраляны.

ЯНУШ Атаній Пятровіч, н. у 1923, в. Мельніца, партызан, загінуў у 1943.

ЯНУШ Павел Кандрацьевіч, н. у 1925, пражываў у в. Зямцы, партызан, працаў без вестак у маі 1944.

ЯНУШ Уладзімір Пятровіч, н. у 1921, в. Мельніца, захоплены ў падон 28.12.1943, загінуў.

ШАРКАЎШЧЫНСКІ ГАРПАСЯЛКОВЫ САВЕТ

Г.П. ШАРКАЎШЧЫНА

ДУБАШЫНСКІ Пётр Філіповіч, н. у 1922, расстраляны ў 1943.

ЗУБОВІЧ Аркадэв, расстраляны ў 1943.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Антон Пятровіч, н. у 1900, расстраляны 28.12.1943.

ПАДОБА Альфонс, н. у 1889, загінуў пры бамбёжцы 7.7.1944.

ПУКА Клаудзія, н. у 1910, расстраляна 4.4.1944.

РАДЗІШЭУСКАЯ Алена А., н. у 1876, загінула пры бамбёжцы 7.7.1944.

ШПАКОВІЧ Аляксандар.

ЯНУШЭУСКАЯ Градзільда, н. у 1872, загінула пры бамбёжцы 7.7.1944.

ВЁСКА РАКАЎЦЫ

АРЛОЎ Пётр, н. у 1902.

**Жыхары Шаркаўшчынскага раёна яўрэйскай нацыянальнасці —
ахвяры фашизму**

БІЛЬДЗЮЖСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АРОН Голда Ёселеўна, н. у 1870.
АРОН Мошух Самуілавіч, н. у 1870.
БОДАШ Пэйсах Ісаравіч, н. у 1886.
БОДАШ Райна Рубінаўна, н. у 1890.
БОДАШ Рубін Пэйсахавіч, н. у 1920.
ВАПЛАН Зіта Моршухаўна, н. у 1920.
ВАПЛАН Моршух Г., н. у 1885.
ВАПЛАН Нохан Моршухавіч, н. у 1928.
ВАПЛАН Рафал Моршухавіч, н. у 1925.
ВАПЛАН Сіма Барысаўна, н. у 1890.
ВАПЛАН Хаім Моршухавіч, н. у 1922.
ВАПЛАН Хана Моршухаўна, н. у 1930.
ГОРЫНА Гіта Сямёнаўна, н. у 1922.
ГОРЫНА Сіма Сямёнаўна, н. у 1925.
ГОРЫНА Хая Сямёнаўна, н. у 1928.
ДРЭЙЗІН Міна Mix., н. у 1908.
ДРЭЙЗІН Самаіл Манд., н. у 1913.
ДРЭЙЗІН Сара Самойлаўна, н. у 1940.
ДРЭЙЗІН Юдыйл Самойлавіч, н. у 1939.
ДУБИНСКІ Беніямін, н. у 1900.
ДУБИНСКІ Песя Саламаўна, н. у 1895.
ДЭЙЧ Бася Лейзераўна, н. у 1935.
ДЭЙЧ Гірша Лейзеравіч, н. у 1929.
ДЭЙЧ Горка Хаймавіч, н. у 1875.
ДЭЙЧ Лазар Беркавіч, н. у 1896.
ДЭЙЧ Соня Хаймаўна, н. у 1900.
ДЭЙЧ Хаім Лейзеравіч, н. у 1922.
ДЭЙЧ Хая Іменаўна, н. у 1875.
ДЭЙЧ Эйзік Лейзеравіч, н. у 1925.
ЕСЬМАН Вульф Лейбовіч, н. у 1902.
ЕСЬМАН Мера Хаймаўна, н. у 1910.
ЕСЬМАН Сара Вульфаўна, н. у 1937.
ЗАВЕЛЬСОН Еніша Янкелеўна, н. у 1888.
ЗАВЕЛЬСОН Іда Моршухаўна, н. у 1928.
ЗАВЕЛЬСОН Ёсель Моршухавіч, н. у 1925.
ЗАВЕЛЬСОН Моршух Абрамавіч, н. у 1890.
ЗАХАРАВА Броха Хаймаўна, н. у 1870.
ЗАХАРАВА Інда Давідаўна, н. у 1928.
ЗАХАРАВА Сара Залмаўна, н. у 1895.
ЗАХАРАВА Фіна Давідаўна, н. у 1924.
ЗАХАРАВА Хая Давідаўна, н. у 1930.
ЗАХАРАЎ Давід Хаймавіч, н. у 1890.
ЗАХАРАЎ Ізраіль Давідавіч, н. у 1926.
ЗІЛЬБЕР Абрам Ноханавіч, н. у 1924.
ЗІЛЬБЕР Борух Гецлевіч, н. у 1932.
ЗІЛЬБЕР Геевел Янкелевіч, н. у 1890.
ЗІЛЬБЕР Гося Ноханаўна, н. у 1940.
ЗІЛЬБЕР Залман Ноханавіч, н. у 1928.
ЗІЛЬБЕР Нохан Янкелевіч, н. у 1894.
ЗІЛЬБЕР Песя Гецэлеўна, н. у 1935.
ЗІЛЬБЕР Роха Гецэлеўна, н. у 1938.
ЗІЛЬБЕР Роха Ноханаўна, н. у 1932.
ЗІЛЬБЕР Фрэйда Хацкелеўна, н. у 1890.

ЗІЛЬБЕР Хаім Іцкелевіч, н. у 1928.
ЗІЛЬБЕР Хана М., н. у 1905.
ЗІЛЬБЕР Хася Ноханаўна, н. у 1932.
ЗІЛЬБЕР Янкель Гецэлевіч, н. у 1930.
ЮФА Арон Лезараўіч, н. у 1900.
ЮФА Еніша Лезараўна, н. у 1915.
ЮФА Еніша Хаймаўна, н. у 1885.
ЮФЕ Бася Янкелеўна, н. у 1898.
ЮФЕ Гірша Ёселеўіч, н. у 1934.
ЮФЕ Іда Янкелеўна, н. у 1900.
ЮФЕ Ёсель Сіманавіч, н. у 1894.
ЮФЕ Іцак Ёселеўіч, н. у 1925.
ЮФЕ Кіра Ёселеўна, н. у 1927.
ЮФЕ Лейба Сім., н. у 1895.
ЮФЕ Люба Моўшаўна, н. у 1938.
ЮФЕ Моўша Сіманавіч, н. у 1900.
ЮФЕ Песя Ёселеўна, н. у 1931.
ЮФЕ Роха Моўшаўна, н. у 1936.
ЮФЕ Таўба Іцкавіч, н. у 1875.
ЮФЕ Хацкель Ёселеўіч, н. у 1922.
КАЛМАНОВІЧ Ёсель Берахавіч, н. у 1922.
ЛІНКОЎ Завель Залманаўіч, н. у 1922.
МЕЙРАЎ Мір Моўшавіч, н. у 1913.
МЕЙРАЎ Моўша Гіршавіч, н. у 1870.
МЕЙРАВА Хайя Лейбаўна, н. у 1970.
МИРАВА Сара Беркаўна, н. у 1890.
МИРШАН Мэра Рахманаўна, н. у 1880.
МУШКАТ Залман С., н. у 1870.
МУШКАТ Малька Лейзераўна, н. у 1928.
МУШКАТ Міхайл Абрамавіч, н. у 1870.
МУШКАТ Раня Сямёнаўна, н. у 1890.
МУШКАТ Сіма Сямёнаўна, н. у 1885.
МУШКАТ Соня Лейзераўна, н. у 1926.
МУШКАТ Тіна Лейзераўна, н. у 1924.
МУШКАТ Фрэйда Танхоф., н. у 1875.
ОРЛІК Аба Зав., н. у 1885.
ОРЛІК Абрам Зэлікавіч, н. у 1935.
ОРЛІК Барыс Ісар., н. у 1898.
ОРЛІК Бася Абаўна, н. у 1890.
ОРЛІК Бася Барысаўна, н. у 1940.
ОРЛІК Вульф Абавіч, н. у 1928.
ОРЛІК Гірша Абавіч, н. у 1932.
ОРЛІК Гірша Барысавіч, н. у 1935.
ОРЛІК Зэлік Барысавіч, н. у 1930.
ОРЛІК Зэлік Іцкавіч, н. у 1905.
ОРЛІК Ілья Зэлікавіч, н. у 1930.
ОРЛІК Іцка Барысавіч, н. у 1941.
ОРЛІК Лея Абрамаўна, н. у 1908.
ОРЛІК Лея Барысаўна, н. у 1938.
ОРЛІК Лея Зэлікаўна, н. у 1939.
ОРЛІК Люба Абаўна, н. у 1926.
ОРЛІК Роза Абаўна, н. у 1923.
ОРЛІК Савелій Абавіч, н. у 1925.

ОРЛІК Солам Барысавіч, н. у 1939.
ОРЛІК Цаля Абаўна, н. у 1935.
ПУКІН Борух Давідавіч, н. у 1915.
ПУКІН Борха Іцкавіч, н. у 1926.
ПУКІН Давід Ягораў, н. у 1880.
ПУКІН Йосор Лейзераўіч, н. у 1920.
ПУКІН Іцык Есаравіч, н. у 1880.
ПУКІН Лейзэр Осаравіч, н. у 1885.
ПУКІН Мелаҳ Пэйсахавіч, н. у 1900.
ПУКІН Пэйсах С., н. у 1880.
ПУКІН Сіман Іцкавіч, н. у 1924.
ПУКІН Хаім Іцкавіч, н. у 1940.
ПУКІНА Гіта Сіманаўна, н. у 1900.
ПУКІНА Леся Гіршаўна, н. у 1885.
ПУКІНА Ліна Давідаўна, н. у 1912.
ПУКІНА Люба Іцкаўна, н. у 1932.
ПУКІНА Сіма Іцкаўна, н. у 1936.
ПУКІНА Соня Ёселеўна, н. у 1890.
ПУКІНА Сара Іцкаўна, н. у 1930.
ПУКІНА Сара Пэйсахаўна, н. у 1926.
ПУКІНА Цыпа Пэйсахаўна, н. у 1926.
РАЙСІН Хацкель Шломавіч, н. у 1940.
РАЙСІН Шлома Іцкавіч, н. у 1895.
РАЙСІНА Люба Шломаўна, н. у 1935.
РАЙСІНА Песя Шломаўна, н. у 1939.
РАЙСІНА Сіма Шломаўна, н. у 1937.
РАЙСІНА Хая Сіманаўна, н. у 1908.
РАЙХЕЛЬ Гірша Лейбаніч, н. у 1937.
РАЙХЕЛЬ Рыва Вульфаўна, н. у 1910.
РАЙХЕЛЬ Ханя Лейбаўна, н. у 1940.
РАЙХЕЛЬ Янкель Лейбавіч, н. у 1935.
РОЗЕРМАН Врэйна Хацкаўна, н. у 1875.
РОЗЕРМАН Залман Л., н. у 1870.
РОЗЕРМАН Моўшэ Залманавіч, н. у 1912.
РОЗЕРМАН Сіма Гіршанаўна, н. у 1938.
РОЗЕРМАН Цісля Залманаўна, н. у 1910.
САСНОВІК Валда Вульфаўна, н. у 1924.
САСНОВІК Вульф Залкавіч, н. у 1892.
САСНОВІК Гійда Лейзераўна, н. у 1895.
САСНОВІК Лейзэр Хаймавіч, н. у 1890.
САСНОВІК Рыва Янкшаўна, н. у 1895.
САСНОВІК Тања Хацкелеўна, н. у 1890.
САСНОВІК Фейда Лейзераўна, н. у 1934.
САСНОВІК Хацкель Барысавіч, н. у 1930.
ТРЫБУХОВА Геска Вульфаўна, н. у 1920.
ТРЫБУХОВА Рыва Гіршаўна, н. у 1890.
ТРЫБУХОВА Хая Вульфаўна, н. у 1924.
ТРЫБУХОЎ Вульфа Абрамавіч, н. у 1870.
ФАНАРОВА Фейга Сролеўна, н. у 1922.
ФАНАРОВА Фрума Сролсўна, н. у 1916.
ФАНАРОЎ Сіма П., н. у 1890.
ЧАПУЛЕВІЧ Хаім Ёселеўіч, н. у 1910.
ЭЛМАН Лейба Хаймаўна, н. у 1885.
ЭЛМАН Фейга Ёселеўна, н. у 1890.
ЭФРОН Арон Лейзераўіч, н. у 1928.
ЭФРОН Завель Лейзераўіч, н. у 1922.
ЭФРОН Лейзэр Янкелевіч, н. у 1885.

ЭФРОН Райна Салмаўна, н. у 1885.
ЭФРОН Роза Лейзераўна, н. у 1929.
ЭФРОН Фрума Лейзераўна, н. у 1932.
ЭФРОН Хаім Лейзераўіч, н. у 1920.
ЭФРОН Хана Лейзераўна, н. у 1929.

ВАЛОЖЫНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ФЕЙГЕЛЬМАН Восар Коханавіч, н. у 1916,
в. Бядা.
ФЕЙГЕЛЬМАН Кохан Сімонавіч, н. у 1880,
в. Бяда.
ФЕЙГЕЛЬМАН Рувкі Коханавіч, н. у 1925,
в. Бяда.
ФЕЙГЕЛЬМАН Салом Коханавіч, н. у 1880,
в. Бяда.
ФЕЙГЕЛЬМАН Сімон Коханавіч, н. у 1916,
в. Бяда.
ЦЫМЕР Арам Цык, н. у 1860, в. Зазвярынец.
ЦЫМЕР Займан Цык, н. у 1884, в. Зазвярынец.
ЦЫМЕР Лейба Абрамаўна, н. у 1924, в. Зазвя-
рынец.
ЦЫМЕР Хася Абрамаўна, н. у 1881, в. Зазвя-
рынец.

ГЕРМАНАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АЛЬЖРОВІЧ Айзік, н. у 1890.
АЛЬЖРОВІЧ Боруа, н. у 1890.
АЛЬЖРОВІЧ Пера, н. у 1892.
АЛЬЖРОВІЧ Роза, н. у 1921.
АЛЬЖРОВІЧ Цыма, н. у 1890.
АРОН Абрам, н. у 1892.
АРОН Аўсей, н. у 1865.
АРОН Бейга, н. у 1892.
АРОН Ілья, н. у 1934.
АРОН Ліба, н. у 1931.
АРОН Сара, н. у 1934.
АРОН Цыпа, н. у 1870.
БАЙБЕНЦ Берка, 72 гады.
БАЙБЕНЦ Рока, 75 гадоў.
БАНК Абрам, н. у 1890.
БАНК Ася, н. у 1925.
БАНК Байбус, н. у 1906.
БАНК Бася, н. у 1932.
БАНК Бейга Ёсель, н. у 1930.
БАНК Ёсель Пэйсах, н. у 1894.
БАНК Зораг Пэйсах, н. у 1893.
БАНК Іда, н. у 1921.
БАНК Ілья Пэйсах, н. у 1900.
БАНК Ліба, н. у 1896.
БАНК Менцель Зор, н. у 1932.
БАНК Мілька, н. у 1886.
БАНК Пэся, н. у 1920.
БАНК Сара, н. у 1938.
БАНК Сіфаніда, н. у 1902.
БАНК Фета, н. у 1926.
БАНК Фрэйда, н. у 1896.

Загінущія партизаны, падпольшчыкі і мірныя жыхары

- БАНК Хаша Роха, н. у 1890.
БАНК Эстэр, н. у 1926.
БАНК Эся Зор, н. у 1935.
БАНТ Ася, н. у 1896.
БАНТ Байбус, н. у 1890.
БАНТ Ліза Саламонаўна, н. у 1897.
БАНТ Пулька, н. у 1902.
БАНТ Рафаэль, н. у 1888.
БАНТ Соня, н. у 1894.
БАНТ Янкель, н. у 1889.
БЕЙЛІН Аба Раф., н. у 1880.
БЕЙЛІН Гоўба, н. у 1880.
БЕЙЛІН Зельман, н. у 1880.
БЕЙЛІН Лея, н. у 1880.
БЕЙЛІН Рафаэль Аб., н. у 1915.
БЕЙЛІН Фрэйда, н. у 1862.
БЕРЗОН Рока, 70 гадоў.
БЕРЗОН Хана, н. у 1893.
БЕРЗОН Хая, н. у 1921.
БЕРЛОВА Беля Іос., н. у 1920.
БЕРЛОЎ Абрам Аронавіч, н. у 1920.
БЕРЛОЎ Венчамін, н. у 1940.
БІМБОТ Давейра, н. у 1936.
БІМБОТ Пэся, н. у 1904.
БІМБОТ Сара, н. у 1938.
БІНКЕЛЬШТЭЙН Дзвейра, н. у 1872.
БІНКЕЛЬШТЭЙН Моўша, н. у 1870.
БІШЭЛЬ Груня, н. у 1898.
БОР Пэся, н. у 1900.
БОР Сара, н. у 1918.
БОР Хайм, н. у 1939.
БОР Хана, н. у 1928.
БРЭЙДКІН Мася, н. у 1899.
БРЭЙДКІН Міхель, н. у 1934.
БРЭЙДКІН Рубін, н. у 1895.
БРЭЙДКІН Сара, н. у 1936.
БУМІН Бейля, н. у 1928.
БУМІН Давід, н. у 1921.
БУМІН Ліба, н. у 1929.
БУМІН Хайм, н. у 1895.
БУМІН Цына, н. у 1897.
БЫК Берка, н. у 1934.
БЫК Буйма, 70 гадоў.
БЫК Ёсель, н. у 1917.
БЫК Лія, н. у 1929.
БЫК Іуда, н. у 1932.
БЫК Меср, н. у 1912.
БЫК Поўба Германаўна, н. у 1900.
БЫК Рафаэль Шлёмавіч, н. у 1942.
БЫК Сімка, н. у 1907.
БЫК Слава, н. у 1906.
БЫК Хая, н. у 1932.
ГЕНС Рыва Сямёнаўна, н. у 1933.
ГЕНС Сафора Сямёнаўна, н. у 1934.
ГЕНС Сіма, н. у 1891.
ГЕНС Сіма Сямёнаўна, н. у 1929.
ГЕНС Соня Сямёнаўна, н. у 1928.
- ГЕНС Сямён, н. у 1935.
ГЕНС Сямёл Абрамавіч, н. у 1890.
ГЕНС (дзіця) Сямёнаў, н. у 1936.
ГЕНС Хайм Сямёновіч, н. у 1941.
ГУРЭВІЧ Голда, н. у 1883.
ГУРЭВІЧ Шэк, н. у 1893.
ДРЭЙЗАН Райза, н. у 1919.
ДРЭЙЗАН Соня, 55 гадоў.
ДРЭЙЗАН Соня, н. у 1915.
ДЭЙМ Ёсель, н. у 1922.
ДЭЙМ Зосеман, н. у 1928.
ДЭЙМ Зыда, н. у 1880.
ДЭЙМ Майсей, н. у 1890.
ДЭЙМ Сара, н. у 1932.
ЗІЛЬБЕРМАН Макс, н. у 1894.
ЗІЛЬБЕРМАН Міра, н. у 1934.
ЗІЛЬБЕРМАН Моўша, н. у 1936.
ЗІЛЬБЕРМАН Хася, н. у 1892.
КАЗЛІМЕР Гінда, н. у 1905.
КАЗЛІМЕР Лейба, н. у 1905.
КАЗЛІМЕР Меер, н. у 1932.
КАЗЛІМЕР Моўша, н. у 1935.
КАЛМАНОВІЧ Барыс, н. у 1919.
КАЛМАНОВІЧ Беля Іос., н. у 1898.
КАЛМАНОВІЧ Беня П., н. у 1936.
КАЛМАНОВІЧ Гейсах І., н. у 1896.
КАЛМАНОВІЧ Герман, н. у 1932.
КАЛМАНОВІЧ Ёсель, н. у 1860.
КАЛМАНОВІЧ Зіна, н. у 1920.
КАЛМАНОВІЧ Ілья, н. у 1910.
КАЛМАНОВІЧ Іоха, н. у 1912.
КАЛМАНОВІЧ Ліба, н. у 1880.
КАЛМАНОВІЧ Майсей, н. у 1870.
КАЛМАНОВІЧ Самуэль, н. у 1873.
КАЛМАНОВІЧ Сара, н. у 1922.
КАЛМАНОВІЧ Хана П., н. у 1938.
КАЛМАНОВІЧ Хая Ліба, н. у 1870.
КАЛМАНОВІЧ Эма, н. у 1893.
КЛЁНЕР Абрам, н. у 1912.
КЛЁНЕР Абрам Самуэльевіч, н. у 1910.
КЛЁНЕР Бэйга, н. у 1900.
КЛЁНЕР Бэйга Самуэльеўна, н. у 1909.
КЛЁНЕР Грейда, н. у 1880.
КЛЁНЕР Іся, н. у 1912.
КЛЁНЕР Іся, н. у 1939.
КЛЁНЕР Меер, н. у 1928.
КЛЁНЕР Міна Абрамаўна, н. у 1940.
КЛЁНЕР Муля, н. у 1931.
КЛЁНЕР Самуэль, н. у 1901.
КЛЁНЕР Самуіл, н. у 1874.
КЛЁНЕР Соня, н. у 1914.
ЛАСЦІК Абрам, н. у 1939.
ЛАСЦІК Гіта, н. у 1906.
ЛАСЦІК Зэлік, н. у 1926.
ЛАСЦІК Зельман, н. у 1900.
ЛАСЦІК Росхмія Сім., н. у 1904.
ЛАСЦІК Роха, н. у 1937.

ЛАСЦІК Сара, н. у 1901.
ЛАСЦІК Сілон Рось., н. у 1934.
ЛАСЦІК Хаім, н. у 1930.
ЛЕВІН Давід, 60 гадоў.
ЛЕВІН Іуда Сямёнаўіч, н. у 1886.
ЛЕВІН Пея, н. у 1888.
ЛЕВІН Хая, 60 гадоў.
ЛЕВІНЗОН Берка Германавіч, н. у 1929.
ЛЕВІНЗОН Вульфа Абрамавіч, н. у 1890.
ЛЕВІНЗОН Герман Абрамавіч, н. у 1888.
ЛЕВІНЗОН Гіта, н. у 1892.
ЛЕВІНЗОН Якаў, н. у 1927.
ЛЕВІНСОН Барыс, н. у 1923.
ЛЕВІНСОН Беля, н. у 1880.
ЛЕВІНСОН Навум, н. у 1890.
ЛЕВІНСОН Ціша, н. у 1929.
МІЛЬНЕР Аба.
МІЛЬНЕР Гіта, н. у 1896.
МІЛЬНЕР Інофя, н. у 1926.
МІЛЬНЕР Іся, н. у 1928.
МІЛЬНЕР Лінка, н. у 1889.
МІЛЬНЕР Моўша, н. у 1927.
МІЛЬНЕР Перла, н. у 1891.
МІЛЬНЕР Песя, н. у 1931.
МІЛЬНЕР Роха, н. у 1901.
МІЛЬНЕР Сара, 76 гадоў.
МІЛЬНЕР Тайхеш, н. у 1892.
МІЛЬНЕР Уцек, н. у 1920.
МІЛЬНЕР Хлавна, н. у 1896.
МИНДЛІН Байбус, н. у 1918.
МИНДЛІН Берка Шлёмавіч, н. у 1897.
МИНДЛІН Геля, н. у 1880.
МИНДЛІН Грэшна, н. у 1933.
МИНДЛІН Ента, н. у 1902.
МИНДЛІН Лейба, н. у 1919.
МИНДЛІН Лейзер, н. у 1929.
МИНДЛІН Лейзор, н. у 1917.
МИНДЛІН Шлёма, н. у 1926.
МИНДЛІН Шлёма Зейм., н. у 1878.
МИНДЛІН Шмуйло, н. у 1922.
МИНДЛІН Юда, н. у 1929.
МИНДЭЛЬ Іда, н. у 1902.
МИНДЭЛЬ Іод, 75 гадоў.
МИНДЭЛЬ Лейба, н. у 1908.
МИНДЭЛЬ Лейба, н. у 1937.
МИНДЭЛЬ Міндэль, 80 гадоў.
МИНДЭЛЬ Ніка, н. у 1914.
МИНДЭЛЬ Самуэль, н. у 1900.
МИНДЭЛЬ Сара, н. у 1938.
МИНДЭЛЬ Сара, н. у 1912.
МИНДЭЛЬ (дачка Самуля), н. у 1938.
МИНДЭЛЬ (сын Сары), н. у 1932.
МИНДЭЛЬ (сын Сары), н. у 1935.
МИНДЭЛЬ Сроль, н. у 1937.
РУБІНЧЫК Абрам, н. у 1888.
РУБІНЧЫК Лея, н. у 1889.
РУБІНЧЫК Рыва, н. у 1934.

РУБІНЧЫК Самуэль Абрамавіч, н. у 1933.
РУБІНЧЫК Хаім, н. у 1929.
РУКАСІН Самуэль Абр., н. у 1894.
РУКАСІНА Дзвейра, н. у 1928.
РУКАСІНА Пэся, н. у 1925.
РУКАСІНА Эця, н. у 1896.
РЭЗНИК Байбус, н. у 1931.
РЭЗНИК Давід, н. у 1920.
РЭЗНИК Зельда, н. у 1899.
РЭЗНИК Лейзэр, н. у 1920.
РЭЗНИК Міра, 50 гадоў.
РЭЗНИК Моўша, н. у 1933.
РЭЗНИК Рахмін, н. у 1895.
РЭЗНИК Роза, н. у 1920.
РЭЗНИК (сын Розы), н. у 1939.
РЭЗНИК Сара, 18 гадоў.
САНОВІК Абрам Іоф., н. у 1884.
САНОВІК Барыс, н. у 1915.
САНОВІК Барыс Ізраілевіч, н. у 1924.
САНОВІК Гірыш Ізраілевіч, н. у 1890.
САНОВІК Лейба, н. у 1917.
САНОВІК Міна Іозеленяна, н. у 1899.
САНОВІК Ніхама, 65 гадоў.
САНОВІК Рахеля Мос., н. у 1892.
СВЕРДЭЛ Гендэль, н. у 1909.
СВЕРДЭЛ Гера, н. у 1870.
СВЕРДЭЛ Міра, н. у 1907.
СВЕРДЭЛ Осія, н. у 1892.
СВЕРДЭЛ Песя, н. у 1920.
СЕГАЛЬ Герман, н. у 1932.
СЕГАЛЬ Міля, н. у 1910.
СЕГАЛЬ Роха, 60 гадоў.
СЕГАЛЬ Самуэль, н. у 1905.
СЕГАЛЬ Сара, н. у 1902.
СЕГАЛЬ Сроль, н. у 1905.
СЕГАЛЬ (сын Сроля), н. у 1939.
СЕГАЛЬ Хава, н. у 1907.
СЕРКІН Ася, н. у 1936.
СЕРКІН Бася Лейзераўна, н. у 1934.
СЕРКІН Лейзер Ш., н. у 1892.
СЕРКІН Лея, н. у 1890.
СЕРКІН Міна, н. у 1905.
СЕРКІН Орха, н. у 1938.
СЕРКІН Пера, н. у 1918.
СЕРКІН Роха, н. у 1911.
СЕРКІН Соня, н. у 1904.
СЕРКІН Цэрма, н. у 1894.
СЕРКОМ Аўсей Руб., н. у 1880.
СЕРКОМ Песя, н. у 1927.
СЕРКОМ Рубін, н. у 1924.
СЕРКОМ Цыва, н. у 1880.
ТРЫБУХОВА Зіна, н. у 1929.
ТРЫБУХОВА Хава, н. у 1931.
ТРЫБУХОЎ Асна, н. у 1895.
ТРЫБУХОЎ Ісаак, н. у 1892.
ТРЫБУХОЎ Жаўкнель, н. у 1933.
ШЛАЎМ Хваля, 75 гадоў.

ШЛЯХТМАН Зіта, н. у 1875.
ШЫМРО Майсей, н. у 1936.
ШЫМРО Моўша, н. у 1897.
ШЫМРО Сара, н. у 1939.
ШЫМРО Хася, н. у 1931.
ШЫМРО Хісна, н. у 1899.
ШЭРМАН Слава, н. у 1870.

ЁДСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АСТАПАВА Бэйля Калманаўна, п. у 1871.
АСТАПАВА Давера Лейбаўна, н. у 1898.
АСТАПАВА Хана Файвусаўна, н. у 1899.
АСТАПАВА Цыра Іцкаўна, н. у 1932.
АСТАПАЎ Геноф Іцкавіч, п. у 1931.
АСТАПАЎ Іцак Лейбавіч, п. у 1894.
АСТАПАЎ Лейба, н. у 1870.
АСТАПАЎ Файвус Іцкавіч, н. у 1935.
БАРНАМАВА Голда Залманаўна, н. у 1914.
БАРНАМАВА Люба Вульфаўна, н. у 1915.
БАРНАМАВА Рэвека Моўшаўна, н. у 1888.
БАРНАМАВА Соня, н. у 1886.
БАРНАМАВА Соня Ёселеўна, н. у 1881.
БАРНАМАВА Сара Ідалеўна, н. у 1937.
БАРНАМАВА Цэрна Зэлікаўна, н. у 1909.
БАРНАМАВА Эстра, н. у 1897.
БАРНАМАЎ Барыс Гдалевіч, н. у 1916.
БАРНАМАЎ Вульфа Лейбавіч, н. у 1937.
БАРНАМАЎ Гдалій Абавіч, н. у 1897.
БАРНАМАЎ Герцык Абавіч, н. у 1890.
БАРНАМАЎ Залман Абавіч, н. у 1880.
БАРНАМАЎ Сямён Гдалевіч, н. у 1934.
БАРНАМАЎ Зэлік Абавіч, н. у 1884.
БАРХАРАВА Вульфа Давыдаўна, н. у 1928.
БАРХАРАВА Роха Гіршаўна, п. у 1905.
БАРХАРАЎ Борах Давыдавіч, н. у 1929.
БАРХАРАЎ Давыд Залманавіч, н. у 1875.
БАРХАРАЎ Займан Давыдавіч, н. у 1920.
БІНЬКОВІЧ Гайба, н. у 1931.
БІНЬКОВІЧ Макс, н. у 1903.
БІНЬКОВІЧ Рэвека Максаўна, н. у 1926.
БІНЬКОВІЧ Сара, н. у 1929.
БІНЬКОВІЧ Хана Сілемаўна, н. у 1890.
БІРГЕР Дуня Янкелеўна, н. у 1912.
БІРГЕР Люба Рафаілаўна, н. у 1889.
БІРГЕРА Янкель, н. у 1887.
БЛЯХЕР Геня Хаваўна, н. у 1915.
БЛЯХЕР Пэйсах Хонавіч, н. у 1913.
БЛЯХЕР Хана Абаўна, н. у 1888.
БЛЯХЕР Хона, н. у 1887.
БЛЯХЕР Цалка Хонавіч, н. у 1913.
БОДЗІН Гаўрыл, н. у 1902.
БОДЗІН Геня, н. у 1904.
БОДЗІН Шмуйла Гаўрылавіч, п. у 1934.
БОДЗІН Янкель Гаўрылавіч, п. у 1937.
БОР Гіта Гіршаўна, н. у 1888.
БОР Салом Ёселеўіч, н. у 1880.
БРЭС Аба Лейбавіч, п. у 1930.

БРЭС Лейба Янкелевіч, н. у 1907.
БРЭС Роза Залманаўна, н. у 1910.
БРЭС Ура Лейбавіч, н. у 1935.
БРЭС Хая Лейбаўна, н. у 1937.
БЫЧЫН Люба Іосіфаўна, н. у 1906.
ВІЛЬКІЦКАЯ Гінда Аўсееўна, н. у 1933.
ВІЛЬКІЦКАЯ Міра Давідаўна, н. у 1904.
ВІЛЬКІЦКІ Абрам Аўсееўіч, н. у 1924.
ВІЛЬКІЦКІ Аўсей Абрамавіч, н. у 1902.
ГІНДЛІН Алтэр Ізраілевіч, н. у 1911.
ГІНДЛІН Зэлда Алтараўна, н. у 1936.
ГІНДЛІН Ізраіль Мустававіч, н. у 1930.
ГІНДЛІН Мустаў Ізраілевіч, н. у 1906.
ГІНДЛІН Соня Залманаўна, н. у 1909.
ГІНДЛІН Фейна Мулеўна, н. у 1898.
ГУРЭВІЧ Барыс Іцкавіч, н. у 1934.
ГУРЭВІЧ Іда Лейбаўна, н. у 1909.
ГУРЭВІЧ Ізраіль Іцкавіч, н. у 1930.
ГУРЭВІЧ Іцак Хлаўнавіч, н. у 1885.
ГУРЭВІЧ Міхайл Юдалевіч, н. у 1904.
ГУРЭВІЧ Мосель Міхайлавіч, н. у 1939.
ГУРЭВІЧ Сіма Давідаўна, н. у 1900.
ГУРЭВІЧ Хаім Іцкавіч, н. у 1932.
ГУРЭВІЧ Хлаўна, н. у 1860.
ГУРЭВІЧ Юдэль Міхайлавіч, н. у 1870.
ДАВОГЧ Аўсей, н. у 1863.
ДАВОГЧ Геня Хаймаўна, н. у 1895.
ДАВОГЧ Гесель Аўсееўіч, н. у 1922.
ДАВОГЧ Злата Аўсееўна, н. у 1929.
ДАВОГЧ Ёсель Аўсееўіч, н. у 1922.
ДАГОВІЧ Барыс, н. у 1863.
ДАГОВІЧ Рыва, н. у 1869.
ДАГОВІЧ Хая Барысаўна, н. у 1906.
ДРУКЕР Майсей, п. у 1890.
ДРУКЕР Соня Моўшалеўна, н. у 1888.
ДУБІНОЎСКАЯ Сара Ізраілеўна, н. у 1934.
ДУБІНОЎСКАЯ Спранца Ізраілеўна, н. у 1930.
ДУБІНОЎСКАЯ Хая Давідаўна, н. у 1902.
ДУБІНОЎСКІ Арон Ізраілевіч, н. у 1932.
ДУБІНОЎСКІ Ізраіль Аронавіч, н. у 1894.
ЕФО Лая, н. у 1928.
ЕФО Матус Піневіч, н. у 1930.
ЕФО Мацвей Піневіч, н. у 1921.
ЕФО Піня Сілемаўна, н. у 1888.
ЕФО Сілем, н. у 1860.
ЕФО Хана, н. у 1861.
ЕФО Эдка, н. у 1898.
ЗАК Рэвека, н. у 1938.
ЗАК Сара Янкслеўна, н. у 1937.
ЗАК Соня Бешынаўна, н. у 1920.
ЗІЛЬБЕРГ Барыс Давідавіч, н. у 1927.
ЗІЛЬБЕРГ Бася Давідаўна, н. у 1926.
ЗІЛЬБЕРГ Давід Беркавіч, н. у 1894.
ЗІЛЬБЕРГ Лейзер Давідавіч, н. у 1929.
ЗІЛЬБЕРГ Лінка Давідаўна, н. у 1936.
ЗІЛЬБЕРГ Соня Давідаўна, н. у 1930.
ЗІЛЬБЕРГ Эстра, н. у 1904.

ЗЛЬБЕРМАН Бэйкас Залманавіч, н. у 1916.
 ЗЛЬБЕРМАН Залман Юдэлевіч, н. у 1936.
 ЗЛЬБЕРМАН Ёсель Юдэлевіч, н. у 1936.
 ЗЛЬБЕРМАН Міра Залманаўна, н. у 1921.
 ЗЛЬБЕРМАН Цэлта, н. у 1850.
 ЗЛЬБЕРМАН Рыва Шмуйлаўна, н. у 1910.
 ЗЛЬБЕРМАН Сара, 55 гадоў.
 ЗЛЬБЕРМАН Сіма Юдэлеўна, н. у 1932.
 ЗЛЬБЕРМАН Сара Юдэлеўна, н. у 1930.
 ЗЛЬБЕРМАН Сямён Залманавіч, н. у 1920.
 ЗЛЬБЕРМАН Эда Залманаўна, н. у 1919.
 ЗЛЬБЕРМАН Эда Юдэлеўна, н. у 1933.
 ЗЛЬБЕРМАН Юдэль Залманавіч, н. у 1909.
 КАНФАР Аўсей Залманавіч, н. у 1933.
 КАНФАР Залман Шлемавіч, н. у 1901.
 КАНФАР Лейба Залманавіч, н. у 1935.
 КАНФАР Люба Залманаўна, н. у 1939.
 КАНФАР Мера Залманаўна, н. у 1928.
 КАНФАР Рэвека Шлемаўна, н. у 1894.
 КАНФАР Сара Залманаўна, н. у 1930.
 КАПЛАН Барыс Мееравіч, н. у 1929.
 КАПЛАН Геня Абрамаўна, н. у 1906.
 КАПЛАН Зэлік Лейбавіч, н. у 1939.
 КАПЛАН Кастрэль Лейбавіч, н. у 1931.
 КАПЛАН Кастрэль Янкелевіч, н. у 1933.
 КАПЛАН Майлах Лейбавіч, н. у 1934.
 КАПЛАН Меер, н. у 1885.
 КАПЛАН Меер Янкелевич, н. у 1937.
 КАПЛАН Роза Меераўна, н. у 1925.
 КАПЛАН Фаня, н. у 1907.
 КАПЛАН Фрума, н. у 1898.
 КАПЛАН Цына Лейбаўна, н. у 1932.
 КАПЛАН Іодэк Кастрэлевіч, н. у 1915.
 КУНІН Гасель Іцкавіч, н. у 1931.
 КУНІН Іда Лейбаўна, н. у 1911.
 КУНІН Іцак Лейбавіч, н. у 1907.
 КУНІН Майсей Іцкавіч, н. у 1934.
 ЛЕВІН Абрам Моўшавіч, н. у 1932.
 ЛЕВІН Лейба Моўшавіч, н. у 1934.
 ЛЕВІН Моўша, н. у 1905.
 ЛЕВІНА Ноха Ноткаўна, н. у 1904.
 ЛУРЫЯ Абрам, н. у 1907.
 ЛУРЫЯ Мера Хаймаўна, н. у 1900.
 ЛУРЫЯ Сара Абрамаўна, н. у 1930.
 ЛУРЫЯ Хайм Абрамавіч, н. у 1932.
 МЕЕРАВА Малка Янкелевіч, н. у 1929.
 МЕЕРАВА Рэвека Гіршаўна, н. у 1894.
 МЕЕРАВА Рэвека Янкелевіч, н. у 1931.
 МЕЕРАВА Соня Вульфаўна, н. у 1904.
 МЕЕРАВА Эстра, н. у 1868.
 МЕЕРАЎ Ізраіль Янкелевіч, н. у 1936.
 МЕЕРАЎ Ісаак Моўшавіч, н. у 1929.
 МЕЕРАЎ Лейба Моўшавіч, н. у 1927.
 МЕЕРАЎ Моўша Іцкавіч, н. у 1890.
 МЕЕРАЎ Янкель Ізраілевіч, н. у 1902.
 МІНІЦЭР Хая Шмулаўна, н. у 1935.
 МУНІЦ Абрам Гіршавіч, н. у 1898.

МУНІЦ Беніямін Мееравіч, н. у 1935.
 МУНІЦ Веніямін Гількаўіч, н. у 1934.
 МУНІЦ Гілька, н. у 1908.
 МУНІЦ Гіна Гількаўна, н. у 1936.
 МУНІЦ Добка Беніямінаўна, н. у 1908.
 МУНІЦ Іда Банцыёнаўна, н. у 1910.
 МУНІЦ Ізраіль Гіршавіч, н. у 1897.
 МУНІЦ Іцак Абрамавіч, н. у 1935.
 МУНІЦ Матля, н. у 1867.
 МУНІЦ Меер Вульфавіч, н. у 1906.
 МУНІЦ Роха Вульфаўна, н. у 1900.
 МУНІЦ Салом Мееравіч, н. у 1898.
 МУНІЦ Сара, н. у 1880.
 МУНІЦ Сара Абрамаўна, н. у 1932.
 МУНІЦ Сара Рафаілаўна, н. у 1875.
 МУНІЦ Сара, н. у 1888.
 МУНІЦ Суля Меераўна, н. у 1931.
 МУНІЦ Хава Меераўна, н. у 1898.
 МУНІЦ Хайм Абрамавіч, н. у 1929.
 МУНІЦ Хая Меераўна, н. у 1929.
 МУНІЦ Цына Вульфаўна, н. у 1895.
 МУНІЦ Эля Шмуйлаўна, н. у 1898.
 МУСЬКІН Вульфа Ноткавіч, н. у 1901.
 МУСЬКІН Іцак Ноткавіч, н. у 1894.
 МУСЬКІНА Люба Іцкаўна, н. у 1940.
 МУСЬКІНА Міхля, н. у 1900.
 МУСЬКІНА Сара Іцкаўна, н. у 1937.
 МУСЬКІНА Хая, н. у 1860.
 МУСЬКІНА Хая Іцкаўна, н. у 1938.
 МУШКАТ Берха Герцыхавіч, н. у 1921.
 МУШКАТ Нохан Герцыхавіч, н. у 1929.
 МУШКАТ Сіма, н. у 1897.
 НОМКІН Роха Рувінаўна, н. у 1921.
 ПАЙКЕН Еха Лейбаўна, н. у 1920.
 ПАЙКЕН Ізраіль Самуілавіч, н. у 1860.
 ПАЙКЕН Самуіл Ёсслевіч, н. у 1860.
 ПАЙКЕН Соня Ізраілеўна, н. у 1939.
 ПАЙКЕН Хая, н. у 1865.
 ПІНЦОВА Гайба Аронавіч, н. у 1892.
 ПІНЦОВА Люба Беркаўна, н. у 1890.
 ПІНЦОВА Остра Матэлеўна, н. у 1930.
 ПІНЦОВА Роза Абрамаўна, н. у 1900.
 ПІНЦОВА Спрынса Саеўна, н. у 1930.
 ПІНЦОВА Фрума Беркаўна, н. у 1873.
 ПІНЦОВА Эльза Беркаўна, н. у 1900.
 ПІНЦОВА Эстра Беркаўна, н. у 1905.
 ПІНЦОЎ Арон Саевіч, н. у 1928.
 ПІНЦОЎ Мотэль Носіпавіч, н. у 1904.
 ПІНЦОЎ Носім Рафаілавіч, н. у 1860.
 ПІНЦОЎ Осіп Матэлевіч, н. у 1934.
 ПІНЦОЎ Сая Фіселевіч, н. у 1884.
 ПІНЦОЎ Фісель Саевіч, н. у 1934.
 РОЗЕН Маша Рафаілаўна, н. у 1909.
 РОЗЕН Рафаіл Эльшавіч, н. у 1937.
 РОЗЕН Рыва Эльшаўна, н. у 1939.
 РОЗЕН Рэвека Эльшаўна, н. у 1935.
 РОЗЕН Эля Завелевіч, н. у 1890.

Загінушыя партызаны, падпольшчыкі і мірныя жыхары

- РУКАСІН Іда Ізраілеўна, н. у 1918.
РУКАСІН Ізраіль, н. у 1870.
РУКАСІН Ісак Ізраілевіч, н. у 1913.
РУКАСІН Ісер Мартхавіч, н. у 1893.
РУКАСІН Поля Ізраілеўна, н. у 1920.
РУКАСІН Рыва Гіршаўна, н. у 1887.
РУКАСІН Самуіл Ізраілевіч, н. у 1909.
РУКАСІН Соня, н. у 1878.
РУКАСІН Сара Ісераўна, н. у 1920.
РУКАСІН Фрэйда Ісераўна, н. у 1924.
РУКАСІН Цыва Ізраілсўна, н. у 1923.
РУМІН Абрам, н. у 1911.
РУМІН Геня Зэлікаўна, н. у 1911.
РУМІН Сара Абрамаўна, н. у 1939.
РЫНГО Цыша Калманаўна, н. у 1850.
САРАГОВІЧ Блюма Абрамаўна, н. у 1910.
САРАГОВІЧ Лейба Моўшавіч, н. у 1880.
САРАГОВІЧ Люба Шлёмаўна, н. у 1935.
САРАГОВІЧ Мама Шлёмаўна, н. у 1937.
СМУШКОВІЧ Давід, н. у 1867.
СМУШКОВІЧ Ента Меераўна, н. у 1940.
СМУШКОВІЧ Лейзер Песакавіч, н. у 1889.
СМУШКОВІЧ Лэя, н. у 1870.
СМУШКОВІЧ Меер Пэйсахавіч, н. у 1902.
СМУШКОВІЧ Пеця Мееравіч, н. у 1937.
СМУШКОВІЧ Соня Давідаўна, н. у 1918.
СТАРОБІН Ізраіль Хаймавіч, н. у 1936.
СТАРОБІНА Поля Меераўна, н. у 1902.
СТАРОБІНА Соня Хаймаўна, н. у 1934.
СТОЛЯР Бася Абрамаўна, н. у 1897.
СТОЛЯР Майсей Мееравіч, н. у 1899.
СТОЛЯР Міна Меераўна, н. у 1900.
СТОЛЯР Меер, н. у 1869.
СТОЛЯР Поля, н. у 1873.
СТОЛЯР Сара Замкаўна, н. у 1937.
СТОЛЯР Сара Замкаўна, н. у 1937.
СТОЛЯР Соня Меераўна, н. у 1909.
ТРОК Міра Файвусаўна, н. у 1936.
ТРОК Соня Меераўна, н. у 1910.
ТРОК Файвус, н. у 1910.
ФІШЭР Арон Іцкавіч, н. у 1928.
ФІШЭР Іцак, н. у 1897.
ФІШЭР Рэвека Ізраілеўна, н. у 1912.
ФІШЭР Сара Гіршаўна, н. у 1878.
ФІШЭР Хайм Іцкавіч, н. у 1909.
ХОДЭКЕЛЬ Абрам Хацкелевіч, н. у 1913.
ХОДЭКЕЛЬ Бэйля Абрамаўна, н. у 1915.
ХОДЭКЕЛЬ Люба Абрамаўна, н. у 1938.
ЦЕМАХ Бенцыён Мееравіч, н. у 1937.
ЦЕМАХ Ліза Бенцыёнаўна, н. у 1920.
ЦЫМАХОВІЧ Гана Рувінаўна, н. у 1917.
ЦЫМАХОВІЧ Люба, н. у 1889.
ЦЫМАХОВІЧ Меер Рувінавіч, н. у 1919.
ЦЫМАХОВІЧ Рувін, н. у 1889.
ЦЫМАХОВІЧ Самуіл Рувінавіч, н. у 1923.
ЦЫМАХОВІЧ Янкель Рувінавіч, н. у 1927.
ЦЫМАХОВІЧ Абрам, н. у 1880.
- ЦЫМАХОВІЧ Гінда Абрамаўна, н. у 1915.
ЦЫМАХОВІЧ Ізраіль Абрамавіч, н. у 1926.
ЦЫМАХОВІЧ Лейба Абрамавіч, н. у 1915.
ЦЫМАХОВІЧ Ліза, н. у 1888.
ЦЫМАХОВІЧ Меер Абрамавіч, н. у 1918.
ЦЫМЕРМАН Геня Абрамаўна, н. у 1888.
ЦЫМЕРМАН Келька Абрамаўна, н. у 1923.
ЦЫМЕРМАН Люба Абрамаўна, н. у 1930.
ЦЫМЕРМАН Хава, н. у 1888.
ЦЫМЕРМАН Янкель Абрамавіч, н. у 1924.
ЦЫПЕН Дзвера Хаймаўна, н. у 1937.
ЦЫПЕН Міна Хаймаўна, н. у 1935.
ЦЫПЕН Хава Гіршаўна, н. у 1907.
ЦЫПЕН Хайм, н. у 1903.
ЦЫПЕНЬ Самуіл, н. у 1912.
ШАФЕР Лейба Майсеевіч, н. у 1932.
ШАФЕР Майсей, н. у 1903.
ШАФЕР Соня Гіршаўна, н. у 1906.
ШАФІР Барыс Гдалевіч, н. у 1929.
ШАФІР Рэвека, н. у 1897.
ШАФІР Соня Гдалеўна, н. у 1931.
ШКОЛЬНИК Арон Пецевіч, н. у 1936.
ШКОЛЬНИК Бася Мойшаўна, н. у 1928.
ШКОЛЬНИК Давід Халмавіч, н. у 1875.
ШКОЛЬНИК Добка Моўшаўна, н. у 1922.
ШКОЛЬНИК Ёсель Сролевіч, н. у 1927.
ШКОЛЬНИК Іцак Рувінавіч, н. у 1928.
ШКОЛЬНИК Люба, н. у 1910.
ШКОЛЬНИК Люба Меераўна, н. у 1920.
ШКОЛЬНИК Моўша Ізраілевіч, н. у 1900.
ШКОЛЬНИК Роза Меераўна, н. у 1922.
ШКОЛЬНИК Роза Рувінаўна, н. у 1920.
ШКОЛЬНИК Рувін Пецевіч, н. у 1938.
ШКОЛЬНИК Рувін Хаймавіч, н. у 1890.
ШКОЛЬНИК Рыва Ёселеўна, н. у 1884.
ШКОЛЬНИК Сара, н. у 1881.
ШКОЛЬНИК Фаня Меераўна, н. у 1894.
ШКОЛЬНИК Фрейда Ісараўна, н. у 1900.
ШКОЛЬНИК Хая Моўшаўна, н. у 1932.
ШКОЛЬНИК Эстра Лейбаўна, н. у 1906.
ШКОЛЬНИК Янкель Рувінавіч, н. у 1922.
ШІМІТ Малха, н. у 1870.
ШІМІТ Меер, н. у 1860.
ШТЭЙМ Абрам Лейбавіч, н. у 1880.
ШТЭЙМ Роха Абрамаўна, н. у 1917.
ШТЭЙН Гірша Янкелевіч, н. у 1929.
ШТЭЙН Ёсель Рувінавіч, н. у 1938.
ШТЭЙН Рувін А., н. у 1908.
ШТЭЙН Сямён Янкелевіч, н. у 1922.
ШТЭЙН Хая Янкелеўна, н. у 1932.
ШТЭЙН Ціпора Рувінаўна, н. у 1936.
ШТЭЙН Цына Моўшаўна, н. у 1902.
ШТЭЙН Эда Гіршаўна, н. у 1888.
ШТЭЙН Эстра Рувінаўна, н. у 1934.
ШТЭЙН Янкель Шлёмавіч, н. у 1888.
ШУЛЬКІН Брайнс Мееравіч, н. у 1905.
ШУЛЬКІН Залман Ісакавіч, н. у 1936.

ШУЛЬКІН Залман Мееравіч, н. у 1929.
ШУЛЬКІН Зіна Ісакаўна, н. у 1930.
ШУЛЬКІН Ісак Залманавіч, н. у 1905.
ШУЛЬКІН Меер Залманавіч, н. у 1902.
ШУЛЬКІН Перас Мееравіч, н. у 1931.
ШУЛЬКІН Рэвека, н. у 1904.
ШУЛЬКІН Хана Ісакаўна, н. у 1930.
ШУЛЬКІН Юдэль Мееравіч, н. у 1933.

ШКУНЦІКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ДРЭЙЗІН Бася Ізраілеўна, н. у 1927.
ДРЭЙЗІН Ітка Меераўна, н. у 1890.
ДРЭЙЗІН Моска Ізраілеўна, н. у 1920.
ДРЭЙЗІН Пэйсаг Ізраілевіч, н. у 1922.
ЗАЙДЕЛЬ Гірша Моўшавіч, н. у 1920.
ЗАЙДЕЛЬ Давід Моўшавіч, н. у 1924.
ЗАЙДЕЛЬ Залман Моўшавіч, н. у 1922.
ЗАЙДЕЛЬ Ітка Давідаўна, н. у 1895.
ЗАЙДЕЛЬ Лейба Моўшавіч, н. у 1925.
ЗАЙДЕЛЬ Моўша Ісаэрэвіч, н. у 1882.
ЗАЙДЕЛЬ Соня Моўшаўна, н. у 1938.
ЗАЙДЕЛЬ Хаім Моўшавіч, н. у 1932.
ЛЕВІН Злата Гершавіч, н. у 1920.
ЛЕВІН Хаім Гершавіч, н. у 1893.
ЛЕВІН Шэйна Гершаўна, н. у 1918.
МІРМАН Бейнус, н. у 1910.
МІРМАН Ёсель Бейнусавіч, н. у 1941.
МІРМАН Фейга Ёслеўна, н. у 1910.
МІРМАН Ханка, н. у 1942.
СЛАБОДКІН Ірша, н. у 1900.
СЛАБОДКІНА Эля Іршавіч, н. у 1923.
ФЕЙГІН Осер, н. у 1900.
ФЕЙГІН Перла Вульфаўна, н. у 1910.
ФЕЙГІНА Буня Вульфаўна, н. у 1895.

ГАРАДСКІ ПАСЁЛАК ШАРКАЎШЧЫНА

АБРАМСОН Албар Т., н. у 1908.
АБРАМСОН Белія Т., н. у 1915.
АБРАМСОН Ліза А., н. у 1937.
АБРАМСОН Раја Б., н. у 1890.
АБРАМСОН Сендель А., н. у 1914.
АБРАМСОН Соф'я, н. у 1912.
АБРАМСОН Тэуль, н. у 1870.
АБРАМСОН Эдзія Т., н. у 1910.
БАРЫШNIКАЎ Аўсей М., н. у 1916.
БАРЫШNIКАЎ Міхайл, н. у 1890.
БАРЫШNIКАВА Сара М., н. у 1919.
БАШОЎКІН Аўсей, н. у 1885.
БАШОЎКІН Барыс Янк., н. у 1917.
БАШОЎКІН Нохама Янк., н. у 1915.
БАШОЎКІН Янкель, н. у 1895.
БАШОЎКІН Янкель А., н. у 1908.
БАШОЎКІНА Марыя А., н. у 1917.
БАШОЎКІНА Рахалія, н. у 1890.
БАШОЎКІНА Хая, н. у 1899.
БАШОЎКІНА Яўгенія А., н. у 1914.

БЕРМАН Басія Х., н. у 1915.
БЕРМАН Ізраіль Х., н. у 1933.
БЕРМАН Іосіль Х., н. у 1923.
БЕРМАН Міхія Х., н. у 1920.
БЕРМАН Раія І., н. у 1895.
БЕРМАН Самсон Х., н. у 1927.
БЕРМАН Хана М., н. у 1890.
БЕРХАН Вульф Л., н. у 1895.
БЕРХАН Гірша Л., н. у 1900.
БЕРХАН Давід Г., н. у 1930.
БЕРХАН Дзвіра, н. у 1906.
БЕРХАН Зінаіда, н. у 1905.
БЕРХАН Ішак Г., н. у 1935.
БЕРХАН Лейба В., н. у 1932.
БЕРХАН Лейба Н., н. у 1930.
БЕРХАН Мацвей Б., н. у 1900.
БЕРХАН Моўша С., н. у 1870.
БЕРХАН Нахама Н., н. у 1890.
БЕРХАН Роза О., н. у 1910.
БЕРХАН Роха М., н. у 1936.
БЕРХАН Рыгор В., н. у 1928.
БЕРХАН Самуіл С., н. у 1880.
БЕРХАН Сара, н. у 1875.
БЕРХАН Сіма С., н. у 1920.
БЕРХАН Соф'я В., н. у 1922.
БЕРХАН Соф'я М., н. у 1915.
БЕРХАН Соф'я С., н. у 1915.
БЕРХАН Таццяна, н. у 1880.
БЕРХАН Фаня Р., н. у 1905.
БЕРХАН Хая В., н. у 1930.
БЕРХАН Хая М., н. у 1910.
БЛАТ Барыс Р., н. у 1930.
БЛАТ Ліза Р., н. у 1933.
БЛАТ Рубін А., н. у 1900.
БЛАТ Соф'я М., н. у 1907.
БЛАТ Хая Р., н. у 1928.
БЛЯХ Бася, н. у 1914.
БЛЯХ Ліза М., н. у 1937.
БЛЯХ Мендэль, н. у 1917.
БЛЯХ Хана, н. у 1890.
БРУШТЭЙН Абрам М., н. у 1935.
БРУШТЭЙН Геня, н. у 1900.
БРУШТЭЙН Лейба К., н. у 1885.
БРУШТЭЙН Мордух Л., н. у 1908.
БРУШТЭЙН Хая, н. у 1890.
БРУШТЭЙН Янкель М., н. у 1933.
БУДАВА Сіма, н. у 1884.
БУДАЎ Барыс Х., н. у 1880.
БУДАЎ Залман Х., н. у 1934.
БУДАЎ Лейзер Х., н. у 1932.
БУДАЎ Хаім Б., н. у 1908.
БУШКАНЕЦ Ілья М., н. у 1900.
БУШКАНЕЦ Соф'я, н. у 1904.
БУШКАНЕЦ Хана І., н. у 1930.
БУШКАНЕЦ Хая І., н. у 1936.
ВАРАНС Рыгор, н. у 1910.
ВАРАНС Ліза Рыгораўна, н. у 1938.
ВАРОНІН Гірша А., н. у 1880.

Загінущія партизаны, падпольшчыкі і мірныя жыхары

- ВАРОНІНА Ліза Г., н. у 1917.
ВЕКСЛЕР Бася, н. у 1902.
ВЕКСЛЕР Вульф Ф., н. у 1900.
ВЕКСЛЕР Давід В., н. у 1933.
ВЕКСЛЕР Залман В., н. у 1925.
ВЕКСЛЕР Ізраіль В., н. у 1927.
ВЕКСЛЕР Іосіф В., н. у 1922.
ВЕКСЛЕР Любоў Г., н. у 1930.
ВЕКСЛЕР Роха Г., н. у 1932.
ВЕКСЛЕР Фанія М., н. у 1910.
ГОТКІНА Бася Х., н. у 1936.
ГОТКІНА Сара М., н. у 1910.
ГРЫБЗДОРФ Зінаіда, н. у 1915.
ГРЫБЗДОРФ Іцка С., н. у 1935.
ГРЫБЗДОРФ Рубін С., н. у 1935.
ГРЫБЗДОРФ Самуїл М., н. у 1908.
ГУРОВІЧ Залман З., н. у 1880.
ГУРОВІЧ Хана З., н. у 1910.
ГУРОВІЧ Хая А., н. у 1885.
ДЭЙТЧ Бейля, н. у 1903.
ДЭЙТЧ Нохан Янк., н. у 1928.
ДЭЙТЧ Хацкель Янк., н. у 1926.
ДЭЙТЧ Янкель А., н. у 1900.
ДЗІМЕНШТЕЙН Гірша Р., н. у 1875.
ДЗІМЕНШТЕЙН Зівайда Г., н. у 1923.
ДЗІМЕНШТЕЙН Рубін Г., н. у 1920.
ДЗІМЕНШТЕЙН Сара Р., н. у 1900.
ДЗІМЕНШТЕЙН Шмуйса Г., н. у 1917.
ЖМУДКІН Аўсей, н. у 1880.
ЖМУДКІН Зораг, н. у 1905.
ЖМУДКІН Саламон, н. у 1911.
ЖМУДКІНА Матля А., н. у 1885.
ЖМУДКІНА Раја, н. у 1907.
ЗАЛКІНД Аўсей М., н. у 1900.
ЗАЛКІНД Зораг Р., н. у 1931.
ЗАЛКІНД Мусія П., н. у 1910.
ЗАЛКІНД Нахам А., н. у 1932.
ЗАЛКІНД Рубін А., н. у 1910.
ЗАЛКІНД Хаім А., н. у 1935.
ЮФЕ Абрам Л., н. у 1936.
ЮФЕ Барыс А., н. у 1935.
ЮФЕ Голда, н. у 1875.
ЮФЕ Лазар, н. у 1885.
ЮФЕ Лейба Якаўлевіч, н. у 1890.
ЮФЕ Любоў, н. у 1890.
ЮФЕ Рыва Я., н. у 1920.
ЮФЕ Саламон, н. у 1870.
ЮФЕ Сара А., н. у 1910.
ЮФЕ Сара Я., п. у 1930.
ЮФЕ Тэвель А., п. у 1915.
ЮФЕ Фая С., н. у 1912.
ЮФЕ Хана, н. у 1895.
ЮФЕ Хая, н. у 1910.
ЮФЕ Шмуйла, н. у 1920.
ЮФЕ Эдзія, н. у 1867.
ЮФЕ Янкель, н. у 1888.
ЩІН Майсей Э., н. у 1936.
ЩІН Сямён Э., н. у 1932.
- ЩІН Эльяш, н. у 1905.
ЩІН Эфраім С., н. у 1935.
ЩІНА Міхія Э., н. у 1930.
ЩІНА Нахам, н. у 1900.
ЩІНА Соф'я, н. у 1907.
ЩІНА Хая Э., н. у 1934.
КАПЛАН Абрам М., н. у 1900.
КАПЛАН Алтар М., н. у 1908.
КАПЛАН Ізраіль А., н. у 1923.
КАПЛАН Ёсіль А., н. у 1933.
КАПЛАН Любоў С., п. у 1905.
КАПЛАН Міра А., н. у 1925.
КАПЛАН Соф'я А., н. у 1928.
КАПЛАН Хана Г., н. у 1912.
КАПЛАН Янкель А., н. у 1940.
КАЦ Барыс, н. у 1870.
КАЦ Вера З., н. у 1910.
КАЦ Гірша М., н. у 1925.
КАЦ Давід Б., н. у 1914.
КАЦ Ілья М., н. у 1935.
КАЦ Мацвей Б., н. у 1900.
КАЦ Міхія Б., п. у 1917.
КАЦ Нохім М., п. у 1928.
КАЦ Соф'я М., н. у 1934.
КАЧАН Барыс Янкелевіч, н. у 1917.
КАЧАН Вера Г., н. у 1895.
КАЧАН Ліза Я., н. у 1930.
КАЧАН Соф'я Я., н. у 1925.
КАЧАН Янкель К., н. у 1900.
КІСІН А., н. у 1905.
КІСІН Алтар, н. у 1911.
КІСІНА Роза А., н. у 1932.
КІСТ Бася П., н. у 1905.
КІСТ Рафаіл М., н. у 1900.
КНЭЛЬ Іосіф З., н. у 1885.
КНЭЛЬ Ліза І., н. у 1930.
КНЭЛЬ Фрума І., п. у 1925.
КНЭЛЬ Хана І., н. у 1923.
КНЭЛЬ Эдзія, н. у 1890.
КРАПУНІК Астэр А., н. у 1915.
КРАПУНІК Вера, н. у 1909.
КРАПУНІК Зораг Ш., н. у 1920.
КРАПУНІК Роха, н. у 1870.
КРАПУНІК Сямён А., н. у 1918.
КРАПУНІК Хая А., н. у 1920.
КРАПУНІК Шмуер З., н. у 1885.
КРОТКАВА Марыя А., н. у 1937.
КРОТКАВА Эдзія, н. у 1905.
ЛЕВІН Лейба М., н. у 1927.
ЛЕВІН Лейба С., н. у 1927.
ЛЕВІН Міхайл Л., н. у 1903.
ЛЕВІН Мендэль, н. у 1903.
ЛЕВІН Пінька С., н. у 1915.
ЛЕВІН Самсон Л., н. у 1900.
ЛЕВІН Сямён М., н. у 1914.
ЛЕВІНА Бася, н. у 1901.
ЛЕВІНА Бася С., н. у 1935.
ЛЕВІНА Бася М., н. у 1927.

- ЛЕВІНА Баюма С., н. у 1934.
 ЛЕВІНА Блюма М., н. у 1927.
 ЛЕВІНА Зінаїда Б., н. у 1913.
 ЛЕВІНА Любоў М., н. у 1933.
 ЛЕВІНА Любоў М., н. у 1925.
 ЛЕВІНА Рыва П., н. у 1930.
 ЛЕВІНА Фрума М., н. у 1907.
 ЛЕВІНА Хана М., н. у 1931.
 ЛЕЙКІНД Генія А., н. у 1905.
 ЛЕЙКІНД Ліза Х., н. у 1930.
 ЛЕЙКІНД Мацвей Х., н. у 1925.
 ЛЕЙКІНД Хаім Н., н. у 1890.
 ЛЕЙКІНД Хая Х., н. у 1933.
 ЛЕЙКІНД Эзраіл Х., н. у 1935.
 ЛІБЕРМАН Рубін Ш., н. у 1935.
 ЛІБЕРМАН Фрыда, н. у 1898.
 ЛІБЕРМАН Шмуер М., н. у 1903.
 ЛІВШЫН Залман Е., н. у 1933.
 ЛІВШЫН Фальян Е., 1933.
 МІГДАЛ Моўша, н. у 1870.
 МІГДАЛ Рыва, н. у 1877.
 МІЛЬНЕР Роха А., н. у 1887.
 МІНДЭЛЬ Ілья Т., н. у 1900.
 МІНДЭЛЬ Пэйся, н. у 1885.
 МІНДЭЛЬ Рыва, н. у 1907.
 МІНДЭЛЬ Тэваль, н. у 1930.
 МІРМАН Гірша, н. у 1885.
 МІРМАН Зінаїда Г., н. у 1915.
 МІРМАН Любоў, н. у 1905.
 МУНІЦ Бася П., н. у 1915.
 МУНІЦ Зораг Р., н. у 1931.
 МУНІЦ Міра Р., н. у 1937.
 МУНІЦ Рубін А., н. у 1912.
 МУНІЦ Саламон Р., н. у 1930.
 МУШКАТ Залман Э., н. у 1900.
 НАХАМЧЫН Ізраіль М., н. у 1912.
 НАХАМЧЫНА Любоў І., н. у 1935.
 НАХАМЧЫНА Слава, н. у 1914.
 НАХАМЧЫНА Шэсія І., н. у 1936.
 ОРЛІК Аба Л., н. у 1886.
 ОРЛІК Абрам Л., н. у 1898.
 ОРЛІК Бася А., н. у 1930.
 ОРЛІК Залік А., н. у 1927.
 ОРЛІК Ліза А., н. у 1925.
 ОРЛІК Міра, н. у 1892.
 ОРЛІК Нахама А., н. у 1917.
 ОРЛІК Рыва А., н. у 1923.
 ОРЛІК Хая, н. у 1901.
 ПАЙКІН Арон М., н. у 1925.
 ПАЙКІН Майсей А., н. у 1900.
 ПАЙКІНА Роза М., н. у 1928.
 ПАЙКІНА Рыва М., н. у 1923.
 ПАЙКІНА Соф'я М., н. у 1906.
 ПАЙКІНА Хая М., н. у 1933.
 ПАЛУМЯН Ента І., н. у 1930.
 ПАЛУМЯН Любоў І., н. у 1933.
 ПАЛУМЯН Рыва С., н. у 1907.
 ПАПКІН Хаім Я., н. у 1900.
- ПАПКІН Шлёма Я., н. у 1890.
 ПАПКІНА Ліза Я., н. у 1880.
 ПАПКІНА Роза М., н. у 1915.
 ПЕЛКІН Ісаак А., н. у 1895.
 ПЕЛКІНА Дыся Б., н. у 1900.
 ПЕЛЦЫН Барыс А., н. у 1900.
 ПЕЛЦЫН Лейба Б., н. у 1925.
 ПЕЛЦЫН Рубін Б., н. у 1928.
 ПЕЛЦЫН Самуіл Б., н. у 1930.
 ПЕЛЦЫНА Любоў Б., н. у 1933.
 ПЕЛЦЫНА Рахіль, н. у 1905.
 ПЕР Любоў С., н. у 1937.
 ПЕР Моўша С., н. у 1935.
 ПЕР Селён Х., н. у 1903.
 ПЕР Хаім А., н. у 1930.
 ПЕР Хая Ф., н. у 1910.
 ПЕР Юзія Х., н. у 1912.
 ПЕРМАК Пэйсах А., н. у 1900.
 ПЕРМАК Самуіл П., н. у 1935.
 ПЕРМАК Эдзая, н. у 1905.
 ПІЛДУС Бесія Г., н. у 1890.
 ПІЛДУС Генрут О., н. у 1890.
 ПІЛДУС Ізраіль Ф., н. у 1890.
 ПІЛДУС Любоў М., н. у 1887.
 ПІЛДУС Соф'я М., н. у 1925.
 ПІЛДУС Фалка А., н. у 1880.
 ПІЛДУС Хана Ш., н. у 1895.
 РАДЗІШКОВІЧ Давід Л., н. у 1936.
 РАДЗІШКОВІЧ Лазар М., н. у 1903.
 РАДЗІШКОВІЧ Мацвей Л., н. у 1933.
 РАДЗІШКОВІЧ Фанія М., н. у 1907.
 РАДУШКОВІЧ Хаім, н. у 1920.
 РАЗАНСКІ Беля, н. у 1913.
 РАЗАНСКІ Хаім, н. у 1910.
 РАПАПОРТ Леба Ш., н. у 1928.
 РАПАПОРТ Рыва Ш., н. у 1932.
 РАПАПОРТ Цала Ш., н. у 1925.
 РАПАПОРТ Эма Ц., н. у 1900.
 РУКАСІН Ісаак М., н. у 1912.
 РУКАСІН Мендэль, н. у 1882.
 РУКАСІН Сямён, н. у 1885.
 РУКАСІН Янкель М., н. у 1923.
 РУКАСІНА Блюма, н. у 1887.
 РУКАСІНА Блюма М., н. у 1914.
 РУКАСІНА Генія М., н. у 1915.
 РУКАСІНА Цыша, н. у 1887.
 РУКАСІНА Хая М., н. у 1913.
 РОЗАЎ Лейба Ц., н. у 1927.
 РОЗАЎ Іодзік, н. у 1895.
 РОЗАВА Гіта, н. у 1899.
 РОЗАВА Жэня, н. у 1930.
 РОЗАВА Рыва Ц., н. у 1925.
 САМАВАР Майсей Б., н. у 1907.
 САМАВАР Песія, н. у 1915.
 САМАВАР Рыва М., н. у 1936.
 ФЕГЕЛЬМАН Абрам, н. у 1915.
 ФЕГЕЛЬМАН Гіба Н., н. у 1885.
 ФЕГЕЛЬМАН Гісія, н. у 1880.

Войны Чырвонай арміі, якія загінулі пры вызвалені раёна

- ФЕГЕЛЬМАН Залман К., н. у 1936.
ФЕГЕЛЬМАН Калман Н., н. у 1905.
ФЕГЕЛЬМАН Лея М., н. у 1910.
ФЕГЕЛЬМАН Неух К., п. у 1930.
ФЕГЕЛЬМАН Рахілья, н. у 1920.
ФЕГЕЛЬМАН Соф'я К., н. у 1933.
ФЕЙГІН Залман К., н. у 1933.
ФЕЙГІН Калман Н., н. у 1900.
ФЕЙГІН Нахман К., н. у 1936.
ФЕЙГІНА Ліза К., н. у 1939.
ФЕЙГІНА Мусія, н. у 1904.
ФІНКЕЛЬШТЭЙН Давід Л., п. у 1908.
ФІНКЕЛЬШТЭЙН Лейба А., н. у 1870.
ФІНКЕЛЬШТЭЙН Расія, н. у 1902.
ФІНКЕЛЬШТЭЙН Х'ена А., н. у 1912.
ХАЗАН Барыс С., н. у 1932.
ХАЗАН Броха С., п. у 1927.
ХАЗАН Віхма, н. у 1904.
ХАЗАН Гесія Р., н. у 1905.
ХАЗАН Давід Л., н. у 1937.
ХАЗАН Лейба П., н. у 1907.
ХАЗАН Мар'я, н. у 1915.
ХАЗАН Мэндэль Л., н. у 1935.
ХАЗАН Мэндэль С., н. у 1932.
ХАЗАН Мордух М., н. у 1925.
ХАЗАН Нахман М., н. у 1900.
ХАЗАН Рахель М., н. у 1934.
ХАЗАН Хана С., н. у 1905.
ХАЗАН Щоха М., н. у 1929.
ХАЗАН Шэнсель Н., н. у 1923.
ХАХАН Бася, н. у 1915.
ХАХАН Давід М., п. у 1917.
ХАХАН Мэндэль Д., н. у 1938.
ХАХАН Мордух М., п. у 1912.
ХАХАН Пэйсах М., н. у 1900.
ХАХАН Саламон М., п. у 1900.
ХАХАН Соф'я К., н. у 1917.
ХІДСКЕЛЬ Алтар А., н. у 1910.
ХІДСКЕЛЬ Аўсей М., н. у 1880.
ХІДСКЕЛЬ Аўсей М., н. у 1937.
ХІДСКЕЛЬ Басія М., н. у 1890.
ХІДСКЕЛЬ Барыс Я., н. у 1885.
ХІДСКЕЛЬ Генія Б., п. у 1885.
ХІДСКЕЛЬ Іоха, н. у 1885.
ХІДСКЕЛЬ Іцак Б., н. у 1915.
ХІДСКЕЛЬ Лейба, н. у 1880.
ХІДСКЕЛЬ Любоў, н. у 1916.
ХІДСКЕЛЬ Майсей, н. у 1910.
ХІДСКЕЛЬ Марыя, н. у 1870.
ХІДСКЕЛЬ Нохама А., н. у 1925.
ХІДСКЕЛЬ Піньяка З., н. у 1913.
ХІДСКЕЛЬ Рахелія М., н. у 1930.
ХІДСКЕЛЬ Рыва Б., н. у 1890.
ХІДСКЕЛЬ Сахан Л., н. у 1915.
ХІДСКЕЛЬ Сіма П., п. у 1937.
ХІДСКЕЛЬ Соф'я Ш., н. у 1915.
ХІДСКЕЛЬ Таццяна Л., н. у 1915.
ХІДСКЕЛЬ Таццяна Э., н. у 1915.
- ХІДСКЕЛЬ Фаня А., н. у 1920.
ХІДСКЕЛЬ Хава Л., н. у 1912.
ХІДСКЕЛЬ Хайм А., н. у 1935.
ХІДСКЕЛЬ Хая А., н. у 1937.
ХІДСКЕЛЬ Шлёма Л., н. у 1920.
ХІДСКЕЛЬ Эсцира М., н. у 1870.
ЦЫМЕР Абрам, н. у 1900.
ЦЫМЕР Аўсей Ш., н. у 1938.
ЦЫМЕР Гіта, н. у 1890.
ЦЫМЕР Даіна Ш., н. у 1913.
ЦЫМЕР Залман, н. у 1880.
ЦЫМЕР Ізраіль З., н. у 1896.
ЦЫМЕР Ёсіль М., н. у 1902.
ЦЫМЕР Ліза Іэр., н. у 1924.
ЦЫМЕР Люба, н. у 1895.
ЦЫМЕР Любоў, н. у 1906.
ЦЫМЕР Марыя Ш., н. у 1915.
ЦЫМЕР Меух Х., н. у 1881.
ЦЫМЕР Расія Іэр., н. у 1920.
ЦЫМЕР Рафаіл, н. у 1936.
ЦЫМЕР Рыва І., н. у 1934.
ЦЫМЕР Соф'я, н. у 1913.
ЦЫМЕР Соф'я, н. у 1885.
ЦЫМЕР Фанія І., п. у 1930.
ЦЫМЕР Хана Ш., н. у 1936.
ЦЫМЕР Хая, н. у 1905.
ЦЫМЕР Хая Ш., н. у 1926.
ЦЫМЕР Шлёма, н. у 1914.
ЦЫМЕР Шмуйла, н. у 1885.
ЦЫПУКОЎ Вульф Л., н. у 1911.
ЦЫПУКОЎ Іцык З., н. у 1900.
ЦЫПУКОЎ Лейба З., н. у 1908.
ЦЫПУКОЎ Мацвей Л., н. у 1913.
ЦЫПУКОВА Басія Б., н. у 1910.
ЦЫПУКОВА Басія Б., н. у 1920.
ЦЫПУКОВА Геня В., п. у 1912.
ЦЫПУКОВА Лея І., н. у 1930.
ЦЫПУКОВА Мілія Л., н. у 1935.
ЦЫПУКОВА Соф'я Г., н. у 1908.
ЦЫПУКОВА Хая Л., н. у 1937.
ЦЫПУКОВА Цыпа З., н. у 1885.
ЦЫПУКОВА Эдзія Л., н. у 1915.
ЦЭЙЛІН Абрам, н. у 1880.
ЦЭЙЛІН Навум, н. у 1905.
ЦЭЙЛІНА Юдаіта А., н. у 1913.
ЦЭПЕЛЕВІЧ Віхна, н. у 1920.
ШУБ Даіна М., н. у 1920.
ШУБ Зінаіда М., н. у 1918.
ШУБ Моўша Л., н. у 1885.
ШУБ Рыва М., н. у 1917.
ШУБ Фрыда М., н. у 1921.
ШУБ Цыпа М., н. у 1915.
ШУЛЬГІН Арон М., н. у 1915.
ШУЛЬГІН Барыс, н. у 1895.
ШУЛЬГІН Бешык М., п. у 1900.
ШУЛЬГІН Борох З., н. у 1880.
ШУЛЬГІН Вульф, н. у 1915.
ШУЛЬГІН Грыгорый Б., н. у 1930.

ШУЛЬГИН Грыгорий Х., н. у 1931.
 ШУЛЬГИН Ірухам, н. у 1908.
 ШУЛЬГИН Ісаак Ф., н. у 1900.
 ШУЛЬГИН Іцак М., н. у 1913.
 ШУЛЬГИН Лейба Ф., н. у 1915.
 ШУЛЬГИН Майсей, н. у 1880.
 ШУЛЬГИН Мендэль Х., н. у 1880.
 ШУЛЬГИН Мордух Б., н. у 1918.
 ШУЛЬГИН Насон М., н. у 1903.
 ШУЛЬГИН Нахман, н. у 1885.
 ШУЛЬГИН Туйба М., н. у 1911.
 ШУЛЬГИН Фегэль З., н. у 1890.
 ШУЛЬГИН Хаим Б., н. у 1934.
 ШУЛЬГИН Хаим Н., н. у 1922.
 ШУЛЬГИН Хана Ф., н. у 1917.
 ШУЛЬГИН Йодаік М., н. у 1909.
 ШУЛЬГИН Янкель Х., н. у 1887.
 ШУЛЬГИНА Генія, н. у 1910.
 ШУЛЬГИНА Генія М., н. у 1903.
 ШУЛЬГИНА Зінаїда Н., н. у 1929.
 ШУЛЬГИНА Любоў, н. у 1917.
 ШУЛЬГИНА Любоў, н. у 1920.
 ШУЛЬГИНА Любоў Б., н. у 1913.
 ШУЛЬГИНА Мар'я М., н. у 1929.
 ШУЛЬГИНА Марыя, н. у 1888.
 ШУЛЬГИНА Міра І., н. у 1925.
 ШУЛЬГИНА Роза Б., н. у 1926.
 ШУЛЬГИНА Роза І., н. у 1929.
 ШУЛЬГИНА Роза Х., н. у 1933.
 ШУЛЬГИНА Роха, н. у 1885.
 ШУЛЬГИНА Роха Б., н. у 1900.
 ШУЛЬГИНА Сара, н. у 1887.
 ШУЛЬГИНА Таццяна, н. у 1886.
 ШУЛЬГИНА, н. у 1890.
 ШУЛЬГИНА Фрума Б., н. у 1921.
 ШУЛЬГИНА Хана, н. у 1912.
 ШУЛЬГИНА Хая Н., н. у 1926.
 ШУЛЬГИНА Шулья М., н. у 1906.
 ШУЛЬКІН Барыс М., н. у 1937.
 ШУЛЬКІН Мендэль, н. у 1915.
 ШУЛЬКІНА Рыва М., н. у 1939.
 ЭЙКІН Лазар, н. у 1890.
 ЭЙКІНА Фрума, н. у 1918.
 ЭЙКІНА Хана, н. у 1893.
 ЭСТРЫН Аўсей М., н. у 1935.
 ЭСТРЫН Бэймос З., н. у 1930.

ЭСТРЫН Веніямін П., н. у 1910.
 ЭСТРЫН Грыгорый Р., н. у 1937.
 ЭСТРЫН Залман Ш., н. у 1875.
 ЭСТРЫН Кошол І., н. у 1939.
 ЭСТРЫН Лейба М., н. у 1930.
 ЭСТРЫН Лейба П., н. у 1925.
 ЭСТРЫН Майсей, н. у 1895.
 ЭСТРЫН Мендэль, н. у 1880.
 ЭСТРЫН Моўша, н. у 1880.
 ЭСТРЫН Меер Ш., н. у 1915.
 ЭСТРЫН Пэйсах А., н. у 1870.
 ЭСТРЫН Рубін З., н. у 1907.
 ЭСТРЫН Самуіл Б., н. у 1895.
 ЭСТРЫН Хаім М., н. у 1923.
 ЭСТРЫН Хацкель П., н. у 1919.
 ЭСТРЫН Янкель М., н. у 1926.
 ЭСТРЫНА Алта, н. у 1884.
 ЭСТРЫНА Басія С., н. у 1885.
 ЭСТРЫНА Белія Р., н. у 1935.
 ЭСТРЫНА Дзіша, н. у 1880.
 ЭСТРЫНА Дзіна Ш., н. у 1885.
 ЭСТРЫНА Любоў, н. у 1918.
 ЭСТРЫНА Міхія, н. у 1915.
 ЭСТРЫНА Роза З., н. у 1925.
 ЭСТРЫНА Роза П., н. у 1928.
 ЭСТРЫНА Роза С., н. у 1925.
 ЭСТРЫНА Роха М., н. у 1932.
 ЭСТРЫНА Роха С., н. у 1890.
 ЭСТРЫНА Сара Б., н. у 1885.
 ЭСТРЫНА Сіма М., н. у 1917.
 ЭСТРЫНА Соф'я, н. у 1913.
 ЭСТРЫНА Фаня А., н. у 1937.
 ЭСТРЫНА Хана, н. у 1899.
 ЭСТРЫНА Хая Р., н. у 1939.
 ЭСТРЫНА Ціва М., н. у 1915.
 ЭСТРЫНА Ціша, н. у 1883.
 ЭСТРЫНА Ціпа П., н. у 1872.
 ЭСТРЫНА Шульгама М., н. у 1919.
 ЭСТРЫНА Эдзія З., н. у 1916.
 ЮДЗІН Мендэль Р., н. у 1905.
 ЮДЗІН Рубін, н. у 1910.
 ЮДЗІН Рубін М., н. у 1938.
 ЮДЗІН Янкель М., н. у 1934.
 ЮДЗІНА Басія, н. у 1915.
 ЮДЗІНА Басія, н. у 1908.
 ЮДЗІНА Хана, н. у 1880.

Войны Чырвонай арміі, якія загінулі пры вызваленні раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў і нахаваны на яго тэрыторыі

АБРАЖІЙ Васілій Сергеевіч, р. в 1919, мл.
сержант, погиб 5.7.1944 в д. Лужки.

АБРАМОВ Нікіта Міхайловіч, рядовай, погиб
в июле 1944.

АВВАКУМОВ, рядовай, погиб в июле 1944.

АДАЕВ Ніколай Кузьміч, р. в 1919, сержант, по-
гіб 2.7.1944 в д. Лужки.

АЛЕКСАНДРОВ Віктор Потапович, р. в 1925,
мл. сержант, погиб 30.6.1944 в д. Задворье.

АЛЕХІН Міхаіл Міхайловіч, р. в 1925,

Воіны Чырвонай арміі, якія загінулі пры вызваленні раёна

ст. сержант, погиб 30.6.1944 в д. Задворье.

АНИСИМОВ Николай Иванович, рядовой 33-го гв. стрелкового полка, погиб 6.7.1944 в д. Новополье.

АНТОНОВ Николай Федорович, р. в 1920, сержант, умер от ран 3.7.1944 в д. Подлипки.

АСЕЕВ Борис Сергеевич, рядовой, погиб в июле 1944.

БАЖЕНОВ, погиб в 1944.

БАКУШКИН Иван Федорович, р. в 1922, гв. сержант, командир отделения, умер от ран 3.7.1944 в д. Подлипки.

БАРАНЕЦ Иосиф Михайлович, рядовой, умер от ран 30.6.1944 в д. Подлипки.

БЕРДНИКОВ Александр Николаевич, р. в Ульяновском районе Ульяновской области, ефрейтор, погиб 4.7.1944 в д. Новосельцы.

БЕТЮНЬКОВ Андрей Миронович, рядовой, погиб 10.7.1944 в д. Авласы.

БЕШЕНКОВ Ананий Миронович, рядовой, погиб в июле 1944.

БИРТЮКОВ Василий Михайлович, погиб в июле 1944 в д. Лужки.

БЛИНКОВ Анарий Миронович, рядовой, погиб в июле 1944.

БОГАТЫРЕВ Алексей Александрович, р. в 1913 в Орловской области, мл. сержант, погиб в д. Жданы.

БОГОВИЧ Станислав Степанович, р. в 1918, рядовой, погиб 15.12.1944 в г.п. Шарковщина.

БОРИСЕНОК Андрей, погиб в июле 1944 в д. Лужки.

БУДКИН Дмитрий Алексеевич, мл. сержант, погиб 1.7.1944 в д. Диково.

БУКАТИН Александр Яковлевич, р. в 1925 в Альшаевском районе Башкирии, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовичи.

БУНИН Дмитрий Алексеевич, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовичи.

ВАЙНЕР Наум Яковлевич, р. в 1915, мл. сержант, командир орудия, погиб 1.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ВИШНЯ Иван Михайлович, р. в Черниговской области, рядовой, погиб 2.7.1944.

ВОРОНИН Владимир Ильич, р. в 1926 в Оренбургской области, рядовой 216-го тп, погиб 7.7.1944 в д. Камельщицна.

ГАПКО Павел Алексеевич, р. в 1916, лейтенант, умер от ран 5.7.1944 в д. Подлипки.

ГИБСКИЙ Илья Петрович, рядовой, погиб в июле 1944 в д. Жуки Ложные.

ГОЛЕНЕВ Павел Павлович, рядовой, погиб в июле 1944.

ГОЛОФАСТОВ Аркадий Николаевич, р. в 1925 в Шиболинском районе Кировской области, ст. сержант, погиб 1.7.1944 в д. Германовичи.

ГРАФОВ Андрей Сергеевич, р. в 1904, рядовой, умер от ран 3.7.1944 в д. Подлипки.

ГРАШЕВ Иван Петрович, старшина.

ГРЕДНЕВ Михаил Дмитриевич, р. в 1925, рядовой, погиб в июле 1944 в г.п. Шарковщина.

ГРИГОРЬЕВ Петр Арсеньевич, рядовой, погиб в июле 1944 в д. Авласы.

ГРИНЬ Александр Данилович, р. в 1924 в г. Днепродзержинск, рядовой, погиб 4.7.1944 в д. Кравченки.

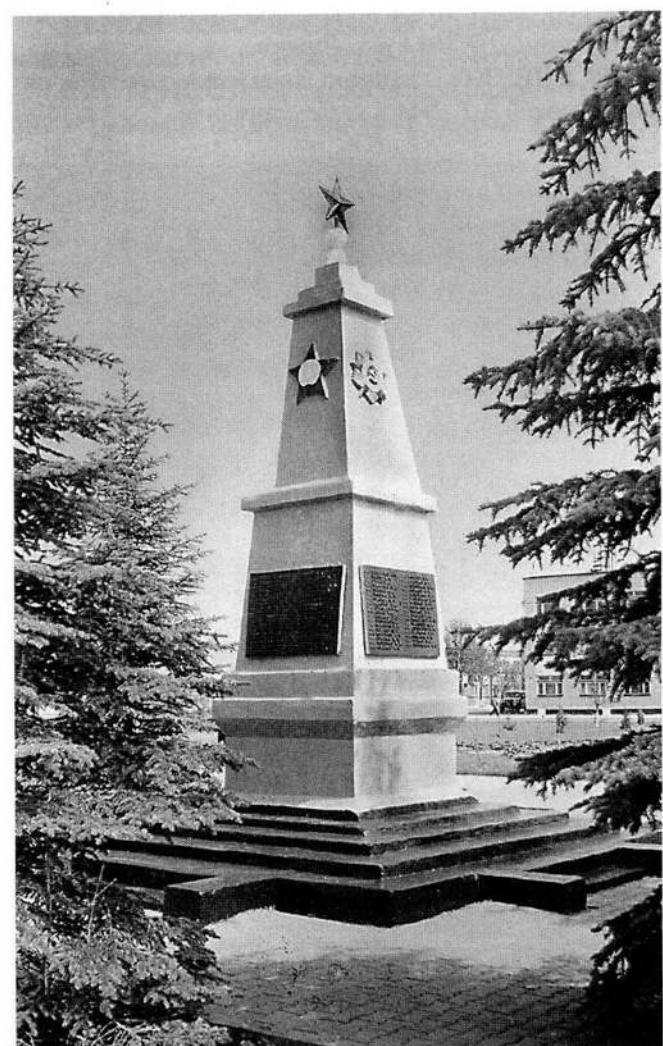
ГРИШАСЬ Григорий Лукич, р. в 1906 в Карадминском районе Рязанской области, подполковник, командир 735-го стрелкового полка, погиб 2.7.1944 в д. Пилаты.

ГРИШИН Алексей Степанович, мл. сержант, погиб 1.7.1944 в д. Германовичи.

ГРОМОВ Анатолий Трофимович, р. в 1907 в Московской области, мл. сержант, командир орудия, погиб 2.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ГРОМОВ Павел Семенович, р. в Калининской области, рядовой 33-го гв. сп, погиб 6.7.1944 в д. Новополье.

ГРУШИН Степан Васильевич, рядовой, погиб 10.7.1944 в д. Германовичи.

Помнік на брацькай магіле савецкіх воінаў і партызан у г.п. Шаркаўшчына.

ГУЛИН Гавриил Алексеевич, р. в 1921, рядовой, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ДЕНИСОВ Иван Иванович, р. в 1914 в Горьковской области, рядовой, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ДЕРЯБИН Михаил Алексеевич, р. в 1910 в Елецком районе Архангельской области, ст. лейтенант, погиб 1.7.1944 в д. Германовichi.

ДОДОНОВ Василий Иванович, р. в 1912 в Ульяновской области, рядовой, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ДОНДУКОВ Бато Жамазович, р. в 1922, ст. сержант, погиб 28.1.1944 в д. Пушки.

ДОНЕЦ Михаил Филиппович, р. в 1897, рядовой, погиб 4.7.1944 в д. Буды.

ДОРДАЛЬ Яков Степанович, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовichi.

ДУРНОЛЯП Макар Иванович, р. в 1912, рядовой, погиб 25.6.1944 в д. Кравченки.

ЕРЕМЕНКО Григорий Данилович, р. в 1921, в Термжском районе Омской области, рядовой, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ЕРЕМЕНOK Николай Владимирович, р. в 1904, гв. майор, заместитель командира бригады по политчасти, погиб 2.7.1944 в д. Лужки.

ЕСИПЕНКО Владимир Яковлевич, р. в 1924, рядовой, погиб 9.7.1944 в д. Германовichi.

Помníк воїнам-вyzvalіцелям у в. Германавічы.

ЖВИКОВ Дмитрий Алексеевич, погиб в 1944.
ЗВЕРЕВ Федор Инокентьевич, рядовой, умер от ран 5.7.1944 в д. Подлишки.

ЗЕБРИН Николай Михайлович, р. в 1918, мл. сержант, погиб 2.7.1944 в д. Лужки.

ЗЕМСКИЙ Иван Иванович, рядовой, погиб в июле 1944.

ЗЕМСКИЙ Николай Иванович, р. в 1925, в г. Калинин, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовichi.

ЗУБОВ Иван Михайлович, р. в 1925, рядовой, погиб в д. Джары.

ИВАНОВ Николай Сергеевич, погиб в 1944.

ИВАНОВ Федосий Николаевич, мл. сержант, погиб в 1944.

ИВКОВ Феодосий Николаевич, мл. сержант, командир отделения, погиб 17.7.1944 в д. Марьинполье.

ИЗМАЛКОВ, погиб в 1944.

ИОНОВ Владимир Ильич, р. в 1925, ст. сержант, погиб 30.6.1944 в д. Задворье.

ИСАКОВ Латын, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовichi.

КАРШИМАНОВ Иван Иванович, ст. сержант, погиб в июле 1944.

КАРЯНОВ Николай Григорьевич, р. в 1925 в г. Курск, ефрейтор, погиб 2.7.1944 в г.п. Шарковщина.

КАСАЧ Владимир Иосифович, погиб в д. Лужки в июле 1944.

КИСЕЛЕВ Степан Иванович, р. в 1901, ефрейтор, погиб 1.7.1944 в д. Дворишки.

КЛЮЙКО Макар Иванович, р. в 1914 в бывшем Руденском районе Минской области, гв. капитан, погиб 1.7.1944 в д. Германовichi.

КОБЗЕВ Василий Степанович, лейтенант, погиб 1.7.1944 в д. Германовichi.

КОЗЛОВ Иван Егорович, рядовой, погиб в июле 1944.

КОМАРОВ Казим Команович, рядовой, погиб в июле 1944.

КОНЕВ Алексей Петрович, р. в 1914, сержант, погиб 2.7.1944 в д. Лужки.

КОРШУНОВ Владимир Иванович, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовichi.

КОРШУНОВ Михаил Тимофеевич, рядовой, погиб в июле 1944.

КОШЕЛЕВ Александр Сергеевич, р. в 1929, рядовой, погиб 4.7.1944 в д. Саутки.

КРАСНОВ Алексей Андреевич, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовichi.

КРАСНОВ Иван Петрович, р. в Ярославской области, рядовой, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

КРАСЬКОВ Павел Яковлевич, рядовой, погиб в июле 1944.

КУДАРЬ Иван Алексеевич, р. в 1918, мл. лейтенант, командир танкового взвода, погиб 30.6.1944 в д. Гурки.

КУЛАКОВ Кильяний Батырбекович, старшина, погиб в июле 1944.

Воіны Чырвонай арміі, якія загінулі пры вызваленні раёна

КУЛИКОВ Иван Петрович, красноармеец, погиб в июле 1944.

КУЛИШЕВ Александр Иванович, р. в 1917, мл. лейтенант, командир танка, погиб 30.6.1944 в д. Гурки.

КУПОВ Килиани Батырбекович, старшина, погиб 2.7.1944 в д. Буйки.

КУЦЕНКО Иван Ануфриевич, р. в 1916 в г. Харьков, старшина, погиб 3.6.1944 в д. Пилаты.

ЛАГУНОВ Василий Афанасьевич, погиб в 1944.

ЛАПЕНИКОВ Павел Корнилович, рядовой, погиб в июле 1944.

ЛЕННИКОВ Иван Дмитриевич, мл. сержант, погиб 1.7.1944 в д. Германовичи.

ЛИТВИНОВ Петр Андреевич, р. в 1918, сержант, командир бронемашины, погиб 5.7.1944 в д. Лужки.

ЛОГВИНЕНКО Григорий Михайлович, р. в 1914 в Черниговской области, рядовой, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ЛОЖЕЙНИКОВ Павел Корнеевич, рядовой, погиб в июле 1944.

ЛОУМАНОВ Николай Александрович, р. в 1913, рядовой, погиб 30.6.1944 в г.п. Шарковщина.

ЛОХМАНОВ Михаил Георгиевич, р. в 1918 в Степновском районе Ставропольского края, капитан, погиб 3.8.1944 в д. Пилаты.

МАЙКОССКІЙ Степан Ильич, ст. лейтенант, погиб в июле 1944.

МАЛЬЦЕВ Василий, ст. сержант, погиб в июле 1944.

МАЛЬЦЕВ Григорий Яковлевич, р. в 1915 в Пермской области, ст. лейтенант, командир ср, погиб 8.7.1944 в д. Новополье.

МАЛЯР Андрей Степанович, р. в 1903 в г. Миргород, рядовой, погиб 5.7.1944 в д. Глистанки.

МАРТЫНОВ Иван Павлович, сержант, погиб 27.6.1944 в д. Сычково.

МАСЛОВ Борис Арсеньевич, р. в 1924, ефрейтор, погиб 2.7.1944 в д. Германовичи.

МАТЮХОВ Михаил Павлович, рядовой, погиб в июле 1944 в д. Грибовщина.

МИРОНОВ Иван Петрович, р. в 1925 в с. Покровское Калужского района Тульской области, мл. сержант, командир орудия, погиб в г.п. Шарковщина.

МИТРИН Александр Павлович, мл. лейтенант, погиб в июле 1944.

МИХАЙЛОВ Иван Александрович, сержант, погиб в июле 1944 в д. Пилаты.

МОГИЛЬНЫЙ Василий Петрович, р. в 1918, старшина, погиб 2.7.1944 в д. Лужки.

МОИСЕЕВ Иван Григорьевич, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовичи.

МОЛЧАНОВ Иван Трофимович, рядовой, погиб в июле 1944 в д. Пуки.

НАЗАРЕТЯН Митяс Назаретович, р. в 1921 в Грузии, гв. лейтенант, командир батареи, погиб 4.7.1944 в г.п. Шарковщина.

НЕУНЫЛОВ Николай Иванович, р. в 1924 в с. Уватово Уватовского района Тамбовской области, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовичи.

НЕФЕДОВ Яков Константинович, рядовой, погиб в июле 1944 в д. Станиславово.

НИКІТЬЕВ Федор Иванович, рядовой, погиб в июле 1944.

НИКІТЮК Данил Иванович, р. в 1905 в Киевской области, майор, командир мотобатальона автоматчиков, погиб 4.6.1944 в г.п. Шарковщина.

НИКОЛАЕВ Александр Сергеевич, погиб в 1944.

НОВОТАНОВ Николай Петрович, рядовой, погиб в июле 1944 в д. Грибовщина.

ОВЧЕРЕНКО Иван Михайлович, р. в 1913 в с. Семеновка Великобочинского района Полтавской области, рядовой, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ОДИЛС Яков Абрамович, сержант, погиб в июле 1944.

ОРЕШКЕВІЧ Василюй Ефимович, погиб в 1944.

ОСИПОВ Виталий Александрович, р. в Московской области, мл. сержант 927-го полка, погиб 1.7.1944 в д. Охватка.

ОСТАПЕНКО Корней Прохорович, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовичи.

ОСТИСТОВ Петр Демьянович, рядовой, погиб в июле 1944.

ПЕРЕВОЗНИК Василюй Алексеевич, р. в Харьковской области, погиб 2.7.1944 в д. Буйки.

ПЕСТРИКОВ Василюй Александрович, р. в 1918, рядовой 1310-го ап, умер от ран 4.7.1944 в д. Подлипки.

Помнік на брацькай магіле савецкіх воінаў у в. Лужкі.

ПИРОГ Аркадий Васильевич, погиб в д. Лужки в июле 1944.

ПИЧУТИН Сергей Алексеевич, мл. лейтенант, погиб 5.7.1944.

ПЛАТОНОВ Василий Павлович, р. в 1920, рядовой, погиб в июле 1944 в д. Германовичи.

ПЛЕШАКОВ Трофим Артемович, р. в г. Москва, рядовой, погиб 2.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ПОПОВ Николай Паладьевич, р. в 1925, рядовой, погиб 1.6.1944 в д. Защурье.

ПОПОВ Петр Иванович, р. в 1922, мл. лейтенант, командир танка, погиб 30.6.1944 в д. Гурки.

ПРИЩЕПЕНOK Устин Иосифович, погиб в 1944.

ПУЗАНОВ Егор Никифорович, гв. рядовой, погиб 8.7.1944 в д. Пуки.

РУДАК Владимир Семенович, погиб в 1944.

РЫЖОВ Николай Сергеевич, р. в 1925 в Тульской области, рядовой, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

РЫСЕВ Александр Семенович, сержант, погиб в июле 1944.

САНЬКОВ, рядовой, погиб в июле 1944.

СИЛАЕВ Василий Иванович, мл. лейтенант, умер от ран 30.6.1944 в д. Подлипки.

СОЛЕНКОВ Алексей Павлович, сержант, погиб в июле 1944 в д. Жуки Ложные.

СОЛОК Лаврентий Куприянович, рядовой, погиб в июле 1944.

СТАРОДУБЦЕВ Михаил Алексеевич, р. в 1925, ефрейтор, умер от ран 5.7.1944 в д. Подлипки.

СТАРОДУМОВ Павел Игнатьевич, р. в 1921, рядовой, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

СТАРЦЕВ, погиб в 1944.

СУДАКОВ Александр Николаевич, ст. лейтенант.

СУЛЕЙМАНОВ Махъян, р. в 1925, рядовой, погиб 4.7.1944.

СУСТАВОВ Алексей Семенович, р. в Омской области, сержант 935-го сп, погиб 25.6.1944.

ТАРАШУК Михаил Максимович, рядовой, погиб в июле 1944 в д. Карабунка.

ТЕПЛИК Евстафий Прокопьевич, р. в 1896 в с. Омельник Кременчугского района Полтавской области, рядовой, погиб 5.7.1944 в д. Глистанки.

ТЕМКИН Исак Иосифович, р. в 1914, в г. Константинополь, гв. ст. лейтенант, начальник связи мот-

тобатальона автоматчиков, погиб 1.7.1944 в д. Лужки.

ТИМОХИН Григорий Абрамович, ст. сержант, погиб в июле 1944.

ТИТОВ Александр Архипович, ст. лейтенант.

ТИХИН Александр Михайлович, р. в 1923, мл. лейтенант, погиб 5.7.1944 в д. Германовичи.

ТИШКИН Исаак Иосифович, погиб в д. Лужки.

ТУРУМИ Кондрат Прокофьевич, сержант, погиб в июле 1944.

ТЮНИН Яков Иванович, рядовой, погиб 2.7.1944 в д. Буйки.

УРУЗБАЕВ Базар, р. в 1915 в Сурхандарьинской области, мл. сержант 1258-го сп 378-й сд, погиб 9.7.1944 около д. Дворцово.

УСТИМЧУК Иван Егорович, р. в 1907, погиб в 1944 в д. Буйки.

УСТИНОВИЧ Михаил Егорович, р. в 1913, сержант, погиб 4.7.1944 в д. Буда.

ФЕДОСИМОВ Виктор Иванович, гв. рядовой, погиб в июле 1944 в д. Буйки.

ФЕЛЕНЮК Арсений Зотович, гв. рядовой, погиб в июле 1944 в д. Буйки.

ФРОЛОВ Василий Николаевич, р. в 1925, рядовой, умер от ран 2.7.1944 в д. Подлипки.

ХАРИММАНОВ Павел Иванович, р. в с. Загребя Козельцианского района Полтавской области, ст. сержант 139-го сп, погиб 1.7.1944.

ЧЕТИН Василий Кондратьевич, р. в 1919, ст. сержант, погиб 2.7.1944 в д. Латевщина.

ЧУРСИН Иван Яковлевич, р. в 1920 в Белгородской области, мл. сержант, погиб 1.7.1944.

ШИРОКОВ Алексей Федорович, р. в 1923 в с. Унимун Газимурозаводского района Читинской области, рядовой, погиб 1.7.1944 в д. Германовичи.

ЩЕРБАКОВ Иван Константинович, р. в 1925 в Тульской области, мл. сержант, погиб 3.7.1944 в г.п. Шарковщина.

ЭДЛИС Яков Абрамович, р. в 1902 в г. Ленинград, сержант, погиб 3.7.1944 в д. Пилаты.

ЮРАНОВ Дмитрий Григорьевич, погиб в 1944.

ЯКОВЛЕВ Алексей Петрович, р. в 1921, сержант, командир взвода, умер от ран 2.7.1944 в д. Подлипки.

ЯКИМОВ Михаил Федорович, рядовой, погиб 14.5.1944 в д. Пашки.

Воіны-землякі, якія загінулі ці прапалі без вестак на франтах 2-ї сусветной вайны (1939—1945)

БІЛЬДЗЮЖСКІ СЕЛЬСАВЕТ ВЁСКА АСТАНОЎКА

СОКАЛАЎ Яфім Іванавіч, н. у 1926, гв. радавы, загінуў 22.9.1944 у Латвії.

ФЯДОТАЎ Лаўрэн Кір'янавіч, н. у 1917, праўаў без вестак.

ФЯДОТАЎ Нікіфар Рыгоравіч, н. у 1918, праўаў без вестак.

ВЁСКА АЎГУСТОЎКА

ГАДЗЕВІЧ Восіп Сцяпанавіч, радавы 201-га гв. стралковага палка, загінуў 17.8.1944 у Латвії.

Воіны-землякі, якія загінулі ці прапалі без вестак

МАКЕЕНКАЎ Ніл Верамеевіч, н. у 1911, пра-паў без вестак у сакавіку 1945.

ВЁСКА БІЛЬДЗЮГІ

ГРЫГОР'ЕЎ Якаў Філатавіч, н. у 1918, рада-вы, прапаў без вестак у сакавіку 1945.

САМАЗВАНАЎ Савелій Васільевіч, н. у 1919, радавы, 1122-га стралковага палка, загінуў 29.10.1944 у Латвії.

ТРАФІМАЎ Апанас Юльянавіч, н. у 1911, радавы, прапаў без вестак у снежні 1943.

ШЫМАН Мікалай Іванавіч, н. у 1918, радавы, за-гінуў.

ЯГОРАЎ Авакум Давыдавіч, н. у 1903, прапаў без вестак у красавіку 1945.

ЯСІНСКІ Пётр Восіпавіч, радавы, загінуў 22.10.1944 ва Усходняй Прусіі.

ВЁСКА БОР

САБІНАЎ Кузьма Карнеевіч, н. у 1906, прапаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА БУДЫ

БАГАТКЕВІЧ Часлаў Раманавіч, гв. радавы 274-га стралковага палка, загінуў 17.9.1944 у Латвії.

БЕЗДЗЕЛЬ Уладзімір Батрамеевіч, гв. радавы, прапаў без вестак 17.9.1944.

КІРЫЛІНСКІ Іван, радавы памёр ад ран 10.2.1945 у Літве.

МАЛЕЦКІ Восіп Данатавіч, н. у 1913, радавы, загінуў пад Сталінградам у 1943.

ВЁСКА ВАЎЧКІ

ЖУК Часлаў Уладзіміравіч, н. у 1922, радавы 139-га гвардзейскага палка, загінуў 12.9.1944 у Латвії.

ВЁСКА ВІШНЯВЕЦ

КАЗЛОЎ Аляксей Восіпавіч, н. у 1907, радавы, загінуў 25.3.1945 у г. Цукаў, Польшча.

ЯЗЁНАК Уладзімір Васільевіч, н. у 1919, рада-вы, загінуў у снежні 1944.

ВЁСКА ГАРБАЧОНКІ

ГАРБАЧОНACK Генадзь Ільіч, н. у 1918, загінуў.

ГАРБАЧОНACK Генадзь Сцяпанавіч, н. у 1921, радавы, загінуў 17.4.1945.

ГАРБАЧОНACK Павел Васільевіч, радавы, памер ад хваробы 30.5.1945, пахаваны ў г. Чарнаўцы Валагодскай вобласці.

КЛАКОЎСКІ Станіслаў Карпавіч, радавы, пра-паў без вестак пры фарсіраванні р. Одэр.

СМУЛЬКЕВІЧ Мікалай Сямёновіч, радавы 199-га інжынерна-сапёрнага батальёна, загінуў 27.10.1944 у Латвії.

ВЁСКА ГРЫБАЎШЧЫНА

КРАПЛЁНАК Стас Кліменцьевіч, памёр ад ран 2.3.1945 ва Усходняй Прусіі.

РАЙЧОНАК Антон Іванавіч, загінуў 18.1.1945, пахаваны ў Польшчы.

ВЁСКА ДАНІЛАВА

ДУБІН Іван Савельевіч, н. у 1917, радавы. Удзельнік партызанскага руху, прапаў без вестак у снежні 1944.

ЦТОВІЧ Дзмітрый Міхайлавіч, н. у 1918, радавы, прапаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА ДВОРЫШЧА

САЙКОЎСКІ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1914, радавы, загінуў 24.12.1944.

Помнік землякам у в. Біль-
дзюгі.

ЧАРНЯЎСКІ Пётр Пятровіч, н. у 1912, радавы 323-га Туркестанскага горна-стралковага палка, пра-паў без вестак 13.12.1944 у Чэхаславакіі.

ВЁСКА ДУБОЎКА

ВАЛЯЎКА А. М.

ЛАПКОЎСКІ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1919, загінуў у красавіку 1945 у Латвіі.

ВЁСКА КАЗЛОЎШЧЫНА

СІДАРАЎ Ізот Філатавіч, н. у 1913, пра-паў без вестак у красавіку 1944.

ВЁСКА КАМАРОЎШЧЫНА

АЎСТУКЕВІЧ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1915, радавы, загінуў 11.4.1944 у нямецкім палоне.

ПЯТРАШКА Мікалай Піліпавіч, стралок 323-га Туркестанскага горна-стралковага палка, загінуў 17.12.1944, у в. Бочкаў, Чэхаславакія.

ХАДАСЕВІЧ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1919, пра-паў без вестак у верасні 1944.

ШУДЗЕЛЬ Генадзь Паўлавіч, н. у 1922, загінуў 10.10.1944 у Літве.

Помнік землякам у в. Кубелеўшчына.

ВЁСКА КАНАШОЎКА

МІНАЎ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1920, загінуў у 1944, пахаваны ў г. Зямцоў, Украіна.

МІНАЎ Яфім Сцяпанавіч, н. у 1923, загінуў у 1944 у Прыбалтыцы.

ВЁСКА КАРЧЫ МІЛЬКАЎСКІЯ

ПРАКОФ'ЕЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1914, пра-паў без вестак у снежні 1944.

РЫКУН Іван Паўлавіч, радавы 992-га стралковага палка, загінуў 28.2.1945 у Латвіі.

ВЁСКА КРАСНАЕ

ГАРБАЧОНACK Іван Юльянавіч, н. у 1925, радавы 201-га стралковага палка, загінуў 17.8.1944 у Латвіі.

ГАРБАЧОНACK Уладзімір Юльянавіч, н. у 1918, пра-паў без вестак пры штурме Кёнігсберга ў красавіку 1945.

ДЗЯМІТКА Фелікс Браніслававіч, н. у 1920, пра-паў без вестак у каstryчніку 1944.

ВЁСКА КУБЕЛЕЎШЧЫНА

АЛЯКСЕЕЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1915, радавы, пра-паў без вестак у лютым 1945.

ВАСІЛЬЕЎ Ірыней, н. у 1926, загінуў пад Берлінам у 1945.

ДЗЯНІСАЎ Фёдар Фядотавіч, н. у 1904, радавы, пра-паў без вестак у ліпені 1944.

ВЁСКА ПЕСТУНЫ

ЕРМАЛОВІЧ Іван Адольфавіч, н. у 1925, баец Войска польскага, пра-паў без вестак у красавіку 1945.

КЛІМЗА Пётр Іванавіч, н. у 1926, радавы, загінуў 20.9.1944 у Латвіі.

ВЁСКА ПУШАЛАТЫ

МАНЧЫНСКІ Пётр Аляксандравіч, н. у 1926, гв. радавы 274-га стралковага палка, загінуў 16.9.1944 у Латвіі.

ВЁСКА ЯНІШКІ

ГАЛЫГІН Цімафеі Мацвеевіч, н. у 1907, радавы, пра-паў без вестак у сакавіку 1945.

КАШТАЛЬЯН Васіль Пятровіч, н. у 1915, аўтаматчык, загінуў 16.12.1944 у Латвіі.

КУЛІКОЎ Павел Кірылавіч, радавы 348-га стралковага палка, загінуў 11.8.1944 у Латвіі.

ВАЛОЖЫНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АМБРОСЕНКІ

МІКУЛЬСКІ Іван Іванавіч, гв. радавы, загінуў 11.3.1945 у Польшчы.

Воіны-землякі, якія загінулі ці прапалі без вестак

ПЛОСКІ Іван Іванавіч, н. у 1907, памёр у нямецкім палоне ў г. Скідаль.

ПЛОСКІ Пётр Іванавіч, н. у 1915, радавы, загінуў 15.12.1945 у Польшчы.

ПУКА Аナンай Сямёнаўіч, н. у 1916, радавы, загінуў 31.12.1945 у Германіі.

ПУКА Антон Антонавіч, н. у 1919, радавы, пра паў без вестак у верасні 1944.

ШПЕЦ Мікалай Сямёнаўіч, н. у 1908, радавы 1214-га стралковага палка, пра паў без вестак 17.2.1945.

ШПЕЦ Нікадзім Андрэевіч, н. у 1908, радавы, пра паў без вестак.

I.I. Плоскі.

А.А. Пука.

ВЁСКА АСТРАЎЛЯНЕ

БУЙКА Канстанцін Міхайлавіч.

БУЙКА Мікалай Іванавіч, н. у 1927, радавы, загінуў.

ЦІВУНЧЫК Мікалай Іванавіч.

ВЁСКА БАБОЎЕ

ІВАНОЎ Савелій Рыгоравіч, н. у 1904, радавы 903-га гаубічнага артылерыйскага палка, загінуў 30.4.1945 у Берліне.

ІВАНОЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1917, мал. сяржант, загінуў у каstryчніку 1944 ва Усходняй Прусії.

МАРОЗАЎ Дзмітрый Мітрафанавіч, н. у 1901, радавы, загінуў у каstryчніку 1945.

МІЛЕВІЧ Казімір Восіпавіч, н. у 1913, радавы, пра паў без вестак у маі 1945.

ВЁСКА БУЙКІ

БУЙКА Рыгор Іванавіч, н. у 1909, радавы, загінуў 16.12.1945 у Латвіі.

ЛІПСКІ Канстанцін Купрыяновіч, радавы, памёр ад ран 16.4.1945 у Германіі.

ЛЯСНЕЎСКІ Аркадзь Мацвеевіч, н. у 1918, радавы, пра паў без вестак у верасні 1944.

НЕГУРЭЙ Рыгор Паўлавіч, н. у 1919, радавы, пра паў без вестак у каstryчніку 1944.

ТАЎКІНЬ Іван Міхайлавіч, радавы, памёр ад ран 10.2.1945 ва Усходняй Прусії.

ВЁСКА ВАЛОЖЫНКІ

МЫШКО Валянцін Міхайлавіч, н. у 1926, радавы, пра паў без вестак у снежні 1945.

ВЁСКА ГАЛАВА

ЛЯШКЕВІЧ Аркадзь Цярэнцьевіч, н. у 1912, радавы 1077-га стралковага палка, загінуў 12.1.1945 у г. Будапешт.

ЛЯШКЕВІЧ Канстанцін Цярэнцьевіч, н. у 1908, загінуў 15.1.1945 у г. Будапешт.

РАДЫНА Юзаф Антонавіч, н. у 1920, памёр у нямецкім палоне 17.2.1942.

ВЁСКА ГАЛІНОВА

НЕВЯРКОВІЧ Міхайл Аляксандравіч, н. у 1920, яфрэйтар, снайпер 382-га стралковага палка, загінуў 23.1.1944 у Венгрыі.

Помнік землякам у в. Амбрансенкі.

ВЁСКА ГАРБУНЫ

ЛУК'ЯНЁНАК Рыгор Іванавіч, радавы 623-га гв. Чырвонасцяжнага горна-стралковага палка, загінуў 16.12.1944 у Чэхаславакіі.

ПАЧОПКА Яўгеній Уладзіміравіч, радавы, мінамётчык, загінуў 19.2.1945 у Германіі.

РАМАНЧУК Сяргей Андрэевіч, радавы 316-й стралковай дывізіі, загінуў 5.2.1945 у г. Будапешт.

СЕДЗЮКЕВІЧ Апанас Іларыёнавіч, загінуў 17.2.1945 у г. Данцы, Польшча.

СЕДЗЮКЕВІЧ Іван Сямёновіч, радавы, мінамётчык 1077-га стралковага палка, загінуў 30.12.1944 у г. Будапешт.

СЕДЗЮКЕВІЧ Піліп Іларыёнавіч, н. у 1911, радавы 323-га Туркестанскаага горна-стралковага палка, загінуў 26.12.1944 у Чэхаславакіі.

ШЛАПА Генадзь Аляксандравіч, радавы, памёр ад ран 7.7.1945, пахаваны ў г. Ландсберг, Германія.

ВЁСКА ГЛІСЦЕНКІ

КУРЫЛОВІЧ Пётр Міхайлавіч, н. у 1921, працаў без вестак у снежні 1944.

ВЁСКА ДУБАВОЕ

АНАНІЧ Аляксандр Тарасавіч, радавы 50-га асобнага процітанкавага дывізіёна, загінуў 30.4.1945 у Германіі.

АНАНІЧ Іван Тарасавіч, н. у 1914, радавы, працаў без вестак.

АНАНІЧ Сяргей Тарасавіч, н. у 1916, радавы, працаў без вестак у лютым 1945.

КАЗАРЫН Адам Казіміравіч, радавы 993-га стралковага палка, загінуў 8.4.1945 ва Усходній Прусіі.

ВЁСКА КАЗАКІ

ВЯСНА Ульян Антонавіч, н. у 1897, радавы, працаў без вестак у каstryчніку 1944.

ЗІНКЕВІЧ Уладзімір Канстанцінавіч, н. у 1926, радавы, працаў без вестак у лістападзе 1944.

КРАЎЧОННАК Восіш Лыч, н. у 1901, радавы, загінуў 25.1.1945 ва Усходній Прусіі.

ТРУБЛЕЎСКІ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1911, радавы, памёр ад хваробы 1.11.1944, пахаваны ў г. Анега Архангельскай вобласці.

ВЁСКА КАСЦЮКІ

БУРЭЙ Дамітрый Міхайлавіч, н. у 1906, працаў без вестак у лютым 1945.

ДАРАШЧОННАК Ішаліт Сямёновіч, радавы, працаў без вестак у красавіку 1945.

ДАРАШЧОННАК Мікалай Сямёновіч, радавы, загінуў 10.2.1945 у Польшчы.

ДАРАШЧОННАК Павел Пятровіч, н. у 1921, радавы, загінуў 15.1.1945 у Літве.

ЖДАНКОВІЧ Дзям'ян Вікенцьевіч, радавы, загінуў 26.12.1944 у Латвіі.

ЛОНСКІ Сяргей Іванавіч, н. у 1918, радавы, працаў без вестак 28.11.1941.

МАШНЮК Андрэй Цімафеевіч, н. у 1916, радавы, загінуў 25.12.1944 у Літве.

ПАЛЯГОШКА Вячаслаў Рыгоравіч, радавы, загінуў у 1944 у Літве.

ЦІТОВІЧ Рыгор Андрэевіч, н. у 1923, загінуў у 1944 у Літве.

ВЁСКА КРАПІЎНІКІ

БУЙКА Мікалай Данілавіч, н. у 1908, радавы 716-га стралковага палка, загінуў.

КАШТАЛЬЯН Андрэй Пятровіч, н. у 1922, баец Войска польскага, загінуў 7.3.1945 у Польшчы.

ВЁСКА КУЛАПІ

РУЖА Вацлаў, баец Войска польскага, загінуў 25.4.1945.

ВЁСКА КУРЫЧОНКІ

БУЙКА Вячаслаў Якаўлевіч, н. у 1904, памёр ад ран 18.1.1945.

САМСОНАЎ Фёдар Філімонавіч, радавы, загінуў 15.5.1945 ва Усходній Прусіі.

ВЁСКА ЛАЗОЎКА

ЦІТОВІЧ Аляксей Аркадзевіч, н. у 1922, радавы, працаў без вестак у красавіку 1945.

ВЁСКА НАВАСЕЛЛЕ

РАМАНОВІЧ Пётр Анкудзінавіч, н. у 1919, радавы, працаў без вестак у чэрвені 1945.

КАНАВАЛАЎ Арсен Савельевіч, н. у 1925, радавы, загінуў 16.8.1944, пахаваны ў в. Мемелес у Літве.

ВЁСКА ПУКІ

ВАСІЛЬЕЎ Панфіл Іванавіч.

ДЗЯНІСАЎ Канон Рыгоравіч, н. у 1907, радавы, памёр ад ран 9.4.1945 ва Усходній Прусіі.

ВЁСКА САСНОЎЦЫ

ДАЛЕЦКІ Андрэй Карнавіч, н. у 1901, радавы, памёр 2.2.1945, пахаваны ў Гомельскай вобласці.

ДАРАШЧОННАК Пётр Лявончэвіч, н. у 1905, радавы, загінуў 17.3.1945, пахаваны ў в. Рыхан, Літва.

КАВАЛЁНАК Мікалай Рыгоравіч, н. у 1907, загінуў 24.3.1945 у Польшчы.

КЛІМЗА Пётр Іванавіч, н. у 1906, загінуў 19.10.1944.

МІЛЯПЦЕЙ Арсен Мікалаевіч, н. у 1911, загінуў у лютым 1945 у Польшчы.

МІЛЯНЦЕЙ Міхайл Антонавіч, н. у 1904, радавы 31-га стралковага палка, памёр ад хваробы 30.5.1945, пахаваны ў г. Анега Архангельскай вобласці.

Воіны-землякі, якія загінулі ці прапалі без вестак

ПІЛАНС Пётр Вікенцьевіч, н. у 1910, радавы, загінуў 4.3.1945.

ТУРЧЫНСКІ Мікалай Іванавіч, н. у 1901, радавы, прапаў без вестак у снежні 1944.

ВЁСКА ТАРЗЯНОВА

БАГДАНЁНАК Пётр Юльянавіч, н. у 1921, радавы, прапаў без вестак.

ГІНБАР Арсен Казіміравіч, радавы, прапаў без вестак у снежні 1944.

ЗІНКЕВІЧ Уладзімір Гіляравіч, н. у 1909, радавы, прапаў без вестак у красавіку 1945.

КАНАХОВІЧ Ігнат Восіпавіч, прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАБУЦЬ Нікіфар Іосіфавіч, н. у 1918, радавы, прапаў без вестак.

ЛУБЧОНАК Андрэй Макаравіч, мал. сяржант, загінуў 30.10.1944 у Латвії.

ЯФІМАЎ Уладзімір Савельевіч, радавы, прапаў без вестак.

ВЁСКА ШУРПАКІ

ДАРАШЧОНАК Барыс Фёдаравіч, н. у 1919, радавы, загінуў 27.12.1944 у Латвії.

ДАРАШЧОНАК Уладзімір Васільевіч, н. у 1905, радавы, загінуў 4.1.1945.

ПАЛЯГОШКА Леанід Фаміч, н. у 1918, радавы, прапаў без вестак у кастрычніку 1943.

ПАЛЯГОШКА Юльян Іванавіч, н. у 1912, радавы, прапаў без вестак у снежні 1944.

ЦТОВІЧ Георгій Міхайлавіч, н. у 1922, радавы, прапаў без вестак у лютым 1945.

ГЕРМАНАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АТОКІ

БУШУЕЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1924, камандзір аддзялення 65-га стралковага палка, памёр ад ран, пахаваны ў г. Колпіна Ленінградскай вобласці.

ВЁСКА БАЯРШЧЫНА

ЕЎЛАМПЕЕЎ Дэмітрый Ягоравіч, н. у 1912, прапаў без вестак у лютым 1945.

ПЯТКЕВІЧ Ігнат Ігнатавіч, н. у 1921, прапаў без вестак у снежні 1944.

ПЯТКЕВІЧ Серафім Усцінавіч, н. у 1904, прапаў без вестак у маі 1945.

РЫМДЗЁНАК Апалінарый Фаміч, н. у 1889, памёр ад ран 19.12.1944.

ВЁСКА БАЯРЫ

ЗУБКО Станіслаў Станіслававіч, н. у 1915, радавы, прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЦЯРЭШКА Артур Баліслававіч, н. у 1921, радавы, загінуў у 1945 у Германіі.

ЯКІМЁНАК Станіслаў Уладзіміравіч, н. у 1919, загінуў у 1944 у Латвії.

ВЁСКА БЕЛЫ ДВОР

БУЧАЛЬ Пётр Восіпавіч, н. у 1917, загінуў у 1939 у Польшчы.

БУЧАЛЬ Франц Людвігавіч, н. у 1918, радавы 13-га стралковага палка, загінуў 20.9.1944 у Латвії.

ЗІНКЕВІЧ Часлаў Восіпавіч, н. у 1926, прапаў без вестак у сакавіку 1945.

КАРТОШКІН Аляксей Аляксандравіч, н. у 1916, прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАСЕВІЧ Вільгельм Усцінавіч, н. у 1906, прапаў без вестак у красавіку 1945.

ЧАЛНО Альфонс Вікенцьевіч, н. у 1918, радавы, прапаў без вестак 6.7.1944.

ЧАЛНО Клімент Вікенцьевіч, н. у 1920, баец Войска польскага, загінуў 4.5.1945 у Польшчы.

ЧЫЖЭЎСКІ Казімір Антонавіч, н. у 1922, радавы 612-га стралковага палка, памёр ад ран 2.9.1944 у Каўнаскім раёне, Літва.

ВЁСКА БУДЫ

БУДА Аляксандэр Антонавіч, загінуў у Польшчы ў 1939.

ШЫШКОВІЧ Браніслаў Восіпавіч.

Помнік землякам у в. Белы Двор.

ВЁСКА БУКІ

ЛАЎРЫНОВІЧ Казімір, баец Войска польськага, загінуў 4.5.1945 у Польшчы.

ВЁСКА БЯЛЯНЫ

ГРЫГАРОВІЧ Аляксандар Міхайлавіч, н. у 1908, радавы, прапаў без вестак 27.11.1944.

ГРЫДЗЮШКА Мікалай Ігнатавіч, н. у 1903, радавы 132-га стралковага палка, загінуў 24.3.1945, пахаваны ў г. Гдыня, Польшча.

ВЁСКА ВАСІЛЬКОВА

ШАБЛОЎСКІ Уладзіслаў, н. у 1912, загінуў у 1941.

ВЁСКА ВЯЛІКАЕ СЯЛО

БРУЙКА Іван Васільевіч, н. у 1926, радавы, загінуў 1.3.1945, пахаваны ў г. Рэстц, Германія.

БРУЙКА Пётр Восіпавіч, радавы, 131-га стралковага палка, прапаў без вестак 30.10.1944.

БРЫЛЁЎ Ананій Юльянавіч, н. у 1926, памёр ад ран 11.6.1945, пахаваны ў г. Люблін, Польшча.

Помнік землякам у в. Вялікае Сяло.

ЗУЙ Іван Іванавіч, н. у 1915, радавы, прапаў без вестак у лютым 1945.

КАБАК Іван Фёдаравіч, н. у 1910, радавы, прапаў без вестак у снежні 1944.

КАБАК Сямён Васільевіч, н. у 1902, радавы 367-га стралковага палка, загінуў 6.11.1944, пахаваны ў Польшчы.

ЛАГУНЁНАК Дэмітрый Віктаравіч, радавы 131-га стралковага палка, загінуў 20.3.1945 у Польшчы.

МАШАРА Іпаліт Мікалаевіч, радавы 126-га стралковага палка, прапаў без вестак 21.3.1945.

ПАЛЯК Эдуард Віктаравіч, радавы, загінуў 5.2.1945 у Польшчы.

ПУГАЎКА Іван Пятровіч, радавы 598-га стралковага палка, загінуў 26.11.1944 у Латвії.

РЫМДЗЁНАК Міхаіл Маркавіч.

РЫМДЗЁНАК Пётр Маркавіч, радавы 131-га стралковага палка, прапаў без вестак 30.10.1944.

ЯКАЎЛЕЎ Цімафей Гаўрылавіч, радавы 32-й дывізіі, загінуў 28.2.1945 ва Усходній Прусіі.

ЯКУБЧОННАК Іван Сямёновіч, н. у 1915, радавы 126-га стралковага палка, загінуў 20.3.1945, пахаваны каля г. Гдыня, Польшча.

ВЁСКА ГЕРМАНАВІЧЫ

БАНК Майсей Якаўлевіч, загінуў 29.3.1945.

ДЗЯМЕНЦЬЕЎ Васіль Сяргеевіч, н. у 1923, прапаў без вестак 11.5.1945.

ДЗЕМЯНЧУК Васіль Сяргеевіч, н. у 1923, прапаў без вестак у чэрвені 1945.

КУКУЦЬ Марцін Пятровіч, радавы, загінуў 18.2.1945 у Латвії.

КУНІЦКІ Браніслаў Эдвардавіч, н. у 1912, загінуў 28.10.1944 у Літве.

ЛЕВІН Ілья Восіпавіч, н. у 1924, сяржант, загінуў 11.10.1943 у в. Гарэлікі Лёзненскага раёна Віцебскай вобласці.

ЛУК'ЯНАЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1910, радавы, прапаў без вестак 1.8.1944.

МОРХАТ Антон Ігнацьевіч, н. у 1913, радавы 531-га стралковага палка, загінуў 28.10.1944 у Літве.

СТЭЦКІ Іван Станіслававіч, н. у 1920, прапаў без вестак у красавіку 1945.

ФЁДАРАЎ Васіль Фёдаравіч, радавы, памёр ад ран 6.1.1945.

ВЁСКА ГЛІНАЎКА

КАТОВІЧ Аляксандар Аляксандравіч, н. у 1907, радавы, загінуў 18.4.1945.

ВЁСКА ДЗІКЕВА

РАГАВЫ Валяр'ян Іванавіч, н. у 1929, загінуў.

РАГАВЫ Страфан Адольфавіч, н. у 1924, загінуў у 1944 у Польшчы.

ВЁСКА ЖУКІ ГОРНЫЯ

КАЗАК Уладзімир Васільевіч, радавы, загінуў 17.4.1945.

Воіны-землякі, якія загінулі ці прapaлі без вестак

КАТОВІЧ Браніслаў Уладзіміравіч, радавы, прapaў без вестак 30.4.1945.

КАЧАН Аркадзь Емяльянавіч, н. у 1918, радавы, загінуў 16.1.1945 у Польшчы.

КАЧАН Іван Лук'янавіч, н. у 1906, радавы, загінуў 17.2.1945 у Польшчы.

ПРЫСТАЎКА Станіслаў Лук'янавіч, н. у 1926, прapaў без вестак у маі 1945.

САПЕГА Міхail Архіпавіч, н. у 1918, памёр у нямецкім палоне 5.2.1942.

ШАБАН Нікандr Ісаевіч, н. у 1915, радавы, прapaў без вестак у маі 1945.

ВЁСКА ЖУКІ ЛОЖНЫЯ

КАТОВІЧ Восіп Восіпавіч, н. у 1906, радавы, прapaў без вестак у маі 1945.

КАТОВІЧ Ерамей Станіслававіч, н. у 1918, загінуў 25.1.1945 у Польшчы.

КАТОВІЧ Франц Аўгусцінавіч, н. у 1919, прapaў без вестак у 1941.

МЯДЗЕЛЕЦ Аўгусцін Вікенцьевіч, н. у 1906, радавы, загінуў 5.5.1945.

ХУТАР ЗАРУЧЧА

ГЕРНАТ Браніслаў Аўгусцінавіч, н. у 1910, прapaў без вестак у маі 1945.

ВЁСКА ЗАРЭЧНАЕ

ВАЛЯЎКА Уладзімір Амосавіч, радавы, памёр ад ран 28.11.1944 у Латвії.

ВЁСКА ЗОЛАТАВА

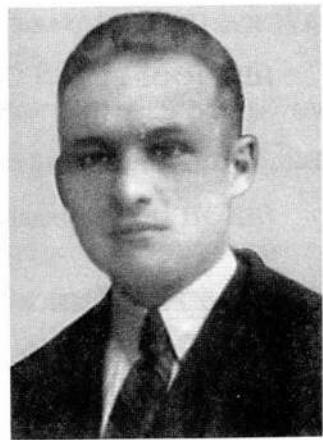
БОХАН Іван Антонавіч, радавы 342-га стралковага палка, загінуў 24.4.1945 у Германіі.

ВЁСКА ЗОРКА

БРУЙКА Сяргей Рыгоравіч, н. у 1913, радавы, прapaў без вестак у каstryчніку 1944.

А.А. Катовіч.

І.Л. Качан.

ВАЛОШЫН Валерый Пятровіч, н. у 1913, прapaў без вестак у каstryчніку 1944.

ВАСІЛЕЎСКІ Альбін Сігізмундавіч, н. у 1913, загінуў.

ВАСІЛЕЎСКІ Станіслаў Сігізмундавіч, н. у 1916, радавы, загінуў вясной 1945.

ДЗЯШУК Альфонс Вікенцьевіч, н. у 1907, загінуў у 1944 у Прыбалтыцы.

ДЗЯШУК Уладзімір Вікенцьевіч, н. у 1909, загінуў 3.5.1945 у Германії.

ДУНДУЛІС Напалеон Карпавіч, радавы, прapaў без вестак у снежні 1944.

КІСЕЛЬ Пётр Аўгусцінавіч, баец Войска польскага, загінуў.

КРАСОЎСКІ Вацлаў Ігнатавіч, н. у 1912.

СІНІЦА Андрэй Рыгоравіч, загінуў 6.7.1945 у Германіі.

СІНІЦА Канстанцін Мартынавіч, н. у 1901, загінуў у 1945 у Германії.

СКІПАР Альфонс Пятровіч, н. у 1923, радавы, памёр у нямецкім палоне ў каstryчніку 1941.

ХАДАНЁНАК Аляксандr Міхайлавіч, н. у 1925, загінуў у 1944 у Прыбалтыцы.

ХРОЛ Пётр Антонавіч.

На франтавой кухні. Злева стаіць П.А.Хrol.

ВЁСКА ІВАНАВА

ЯКІМОВІЧ Іпаліт Сцяпанавіч, н. у 1920, радавы, загінуў 22.1.1945 ва Усходній Прусіі.

ВЁСКА КАРАЛЕВА

ШКОНЧЫК Венядзікт Мікалаевіч, радавы 272-га стралковага палка, загінуў 15.9.1944 у Латвії.

ВЁСКА КРАПУНКІ

МАКАРАНКА Іван Андрэевіч, радавы, загінуў 20.12.1941, пахаваны каля г. Новафамінск Маскоўскай вобласці.

ВЁСКА КРАСНЫ ЛУГ

ШЫШКОВІЧ Юзаф Юльянавіч, радавы 287-га стралковага палка, загінуў 17.8.1944.

ВЁСКА ЛАЗОВІКІ

ЖВІРБА Мечыслаў Антонавіч, н. у 1918, радавы, пралаў без вестак у каstryчніку 1944.

ВЁСКА ЛАТЫШЫ

НЯВЕРАЎ Мікалай Андрэевіч, ст. сяржант, пралаў без вестак у снежні 1944.

ВЁСКА ЛІПАВА

ЛАГУН Апалінарый Восілавіч, н. у 1917, радавы, пралаў без вестак у каstryчніку 1944.

ПРОНЬКА Валянцін Констанцінавіч, радавы, памёр ад ран 6.2.1945, пахаваны ў г. Даўгайпілс, Літва.

ВЁСКА ЛЮДВІНОВА

БЯЛЯЎСКІ Станіслаў Восілавіч, н. у 1908, радавы, загінуў 16.1.1945, пахаваны ў в. Рэпнікі Краўціскага ваяводства, Польшча.

ЗУЙ Уладзімір Фаміч, радавы, пралаў без вестак у чэрвені 1944.

ІВАШКЕВІЧ Сцяпан Генрыхавіч.

КОЖАН Панас Кандрацьевіч, н. у 1921.

КРАСЬКО Віктар Паўлавіч, н. у 1913, радавы, пралаў без вестак у верасні 1944.

НЕСЦЯРОВІЧ Іпаліт Андрэевіч, н. у 1923, загінуў у 1944 у Прыбалтыцы.

ТАБОЛА Міхаіл Антонавіч

ЯЗЁНАК Антон Фёдаравіч, н. у 1918, радавы.

ЯЗЁНАК Нікандр Фёдаравіч, н. у 1914, радавы, загінуў у красавіку 1944 ва Усходній Прусіі.

ВЁСКА МАР'ЯНПОЛЛЕ

МІХАЙЛАЎ Рыгор Яфіманіч, радавы, загінуў 15.1.1944 у Польшчы.

ВЁСКА МІКІЦЕНКІ

КАВАЛЁНАК Ізыдор Восілавіч, н. у 1903, загінуў 28.4.1945 у Германіі.

ХРОЛ Пётр Антонавіч, н. у 1907, баец Войска польскага, загінуў 13.4.1945 у Германіі.

ВЁСКА МУРАШЧЫНА

ГАНЕБНЫ Пётр Уладзіміравіч, н. у 1913, пралаў без вестак у маі 1945.

СТАШКЕВІЧ Ігнат Дзянісавіч, н. у 1922, пралаў без вестак у 1944 у Латвії.

СТАШКЕВІЧ Лявон Дзянісавіч, н. у 1920, памёр ад ран 15.11.1944 у Латвії.

ВЁСКА НАВАСЕЛЬЦЫ

ЛЫСЁНАК Сямён Іванавіч, радавы 131-га стралковага палка, загінуў 17.1.1945 у Польшчы.

АЛХВЕР Сава Піліповіч, н. у 1909, радавы, загінуў 27.1.1945 у Польшчы.

ВЁСКА ПОГАРЫ

МЯТЛА Весіл Міхайлавіч, н. у 1911, радавы, пралаў без вестак у каstryчніку 1944.

ХАДАНЁНАК Пётр Ігнатавіч, н. у 1921, радавы, пралаў без вестак у лютым 1945.

ВЁСКА ПРАМЯНЫ

НІКІЦІН Іван Сафронавіч, радавы 1336-га стралковага палка, загінуў 7.4.1945 пад г. Кёнігсберг.

НІКІЦІН Фёдар Лукіч, н. у 1919, пралаў без вестак у каstryчніку 1944.

ХАДАНЁНАК Казімір Бярнардавіч, н. у 1919, радавы, пралаў без вестак у лістападзе 1944.

ВЁСКА РЫНПОЛЛЕ

БОЛДЫШ Густаў Васільевіч, н. у 1924, радавы, пралаў без вестак у маі 1945.

ВЁСКА СІНІЦЫ

ГАЙБОВІЧ Кліменцій Восілавіч, н. у 1914, радавы, пралаў без вестак у верасні 1944.

ДЗЯШУК Альфонс Вікенцьевіч, н. у 1912, радавы, пралаў без вестак у верасні 1944.

КАРПЦКІ Міхаіл Мацвеевіч, н. у 1904, радавы, пралаў без вестак у сакавіку 1945.

КРАСОЎСКІ Вацлаў Ігнацьевіч, н. у 1912, радавы, пралаў без вестак у жніўні 1944.

ВЁСКА СМЕЙНА

ТАЛАПІЛА Данііл Нікіфаравіч, радавы, загінуў 22.2.1945 у Польшчы.

ВЁСКА СТАЛІЦА

ГРАБОЎСКІ Ігнат, басц Войска польскага, пралаў без вестак 28.4.1945.

КЕРАМОК Леанід Кандрацьевіч, пралаў без вестак 20.3.1945.

ЛАГУН Мікалай Браніслававіч, н. у 1923, радавы, памёр ад ран 25.11.1944.

Воіны-землякі, якія загінулі ці пропалі без вестак

ПАЎЛОЎСКІ Іван Восіпавіч, н. у 1923, пропаў без вестак у снежні 1944.

РУБНІКОВІЧ Адольф Восіпавіч, н. у 1919, радавы, пропаў без вестак у ліпені 1944.

ХАДАНЁНАК Апалінарый Ігнацьевіч, пропаў без вестак у лютым 1945.

ХАДАНЁНАК Восін Вікенцьевіч, н. у 1910, радавы, пропаў без вестак у сакавіку 1945.

ХАДАНЁНАК Іван Вікенцьевіч, н. у 1910, радавы, пропаў без вестак у сакавіку 1945.

ХАДАНЁНАК Іналіт Зянонавіч, н. у 1917, радавы, загінуў 26.4.1945.

ХАДАНЁНАК Лявон Вікенцьевіч, н. у 1906, загінуў 22.2.1942.

ХАДАНЁНАК Франц Венядзіктавіч, пропаў без вестак у маі 1945.

ХАДАНЁНАК Франц Фларыянавіч, н. у 1920, пропаў без вестак у верасні 1944.

ХАДАНЁНАК Юльян Адамавіч, радавы, пропаў без вестак у маі 1945.

ВЁСКА СТРЭЛІЦА

ФУРС Іван Антонавіч, радавы, памёр у нямецкім палоне ў 1945.

ВЁСКА ЦЯРЭШКІ

ХРОЛ Аўгусцін Лук'янавіч, н. у 1917, баец Войска польскага, пропаў без вестак 28.4.1945.

ХРОЛ Пётр Адамавіч, н. у 1920, загінуў 7.5.1945, пахаваны ў г. Дрэздэн, Германія.

ХРОЛ Станіслаў Усцінавіч, н. у 1918, пропаў без вестак у маі 1945.

ХРОЛ Юзаф Станіслававіч, н. у 1918, пропаў без вестак у чэрвні 1944.

ВЁСКА ЧАРАМХОВА

МАЛЫШ Міхаіл Нічыпаравіч.

МЯДЗЕЛЕЦ Флор Аляксандравіч, радавы, памёр ад ран 4.2.1945, пахаваны ў Польшчы.

НІЗЮЛЬКА Іван Дэмітрыевіч, н. у 1923, пропаў без вестак у верасні 1944.

ТАЛАПІЛА Васіль Несцеравіч, н. у 1923, загінуў 20.2.1945 у Латвії.

ВЁСКА ШЫШКІ

АНКУДОВІЧ Калістрат Восіпавіч, н. у 1919, пропаў без вестак у верасні 1944.

ГЕРАСІМАЎ Ягор Канстанцінавіч, н. у 1906, пропаў без вестак у снежні 1943.

РАБІЗА Уладзімір Восіпавіч, н. у 1907, загінуў.

СІДАРЭНКАЎ Іван Андронавіч, н. у 1901, пропаў без вестак у каstryчніку 1944.

ШЫРОКАЎ Павел Аляксандравіч, н. у 1917, пропаў без вестак у лістападзе 1944.

ШЫШКО Пётр Вікенцьевіч, н. у 1919, загінуў у 1941 пад г. Магілёў.

ШЫШКО Уладзіслаў Іванавіч, н. у 1919, радавы, пропаў без вестак у каstryчніку 1944.

ВЁСКА ЮЗАФОВА

НАВІЦКІ Мечыслаў Вацлававіч, памёр ад ран 28.1.1945.

ВЁСКА ЯМНА

ГАРДЗЯЁНАК Апанас Багданавіч, радавы, пропаў без вестак у каstryчніку 1944.

НЕСЦЯРОВІЧ Іналіт Андрэевіч, пропаў без вестак у верасні 1944.

СТАШКЕВІЧ Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1913, радавы, пропаў без вестак у студзені 1945.

ЁДСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЛЕКСАНДРЫНА

ШПЕЦ Нікандр Іванавіч, радавы, загінуў 17.9.1944 у Латвії.

ВЁСКА БЛІНОЎШЧЫНА

АГУР'ЯНАЎ Савін Трафімавіч, н. у 1917, радавы, пропаў без вестак у каstryчніку 1944.

ВЁСКА БУДА БЛЖНЯЯ

БЕЗДЗЕЛЬ Арсен Варфаламеевіч, радавы 517-га стралковага палка, загінуў 15.9.1944.

МЯДЗВЕДЗЬ Міхаіл Пятровіч, радавы 213-га стралковага палка, загінуў 23.9.1944 у Латвії.

НЕВЯРКОВІЧ Іналіт Фёдаравіч, н. у 1902, пропаў без вестак у красавіку 1945.

ВЁСКА БУДА ДАЛНЯЯ

ІВАНОЎ Васіль Агаф'евіч, радавы 332-га стралковага палка, памёр ад ран у Польшчы.

ВЁСКА БУЕЎШЧЫНА

ЛЯСНЕЎСКІ Антон Восінавіч, н. у 1920, радавы, загінуў 8.10.1944 у Літве.

ЛЯСНЕЎСКІ Лявон Іванавіч, радавы 219-га стралковага палка, загінуў 16.8.1944 у Латвії.

МЯДЗВЕДЗЬ Антон Пятровіч, загінуў у лістападзе 1943.

ЦТОВІЧ Аляксандар Іванавіч, радавы, загінуў у каstryчніку 1944 у в. Даўгуне, Літва.

ЦТОВІЧ Феадосій Станіслававіч, н. у 1906, радавы, пропаў без вестак у верасні 1944.

ЦТОВІЧ Юзаф Герасімавіч, радавы 219-га стралковага палка.

ВЁСКА ВАРОНКА

МАСЛЯКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1911, пропаў без вестак у 1945.

СЯМЁНАЎ Лявон Міхайлавіч, н. у 1912, рада-

вы 219-га стралковага палка, загінуў 14.9.1944 у Латвії.

ВЁСКА ВЕСЯЛОВА

ПЯТКУН Мікалай Міхайлавіч, радавы 1195-га стралковага палка, загінуў 27.1.1945 у Польшчы.

ЦТОВІЧ Купрыян Тарасавіч, н. у 1910, прapaў без вестак у красавіку 1945.

ВЁСКА ВОЛКАЎШЧЫНА

САРОКІН Рыгор Феадосьевіч, н. у 1925, прapaў без вестак у верасні 1944.

ЦЯЛЕЖНИКАЎ Феафан Трыфанавіч, н. у 1924, прapaў без вестак у сакавіку 1945.

ВЁСКА ГІЗАЎШЧЫНА

ГРОМ Астап Аляксеевіч, радавы 199-га стралковага палка, загінуў 10.10.1944 у Латвії.

ДАРГЕЛЬ Антон Данатавіч, н. у 1922, загінуў у нямецкім палоне.

ДАРГЕЛЬ Віктар Данатавіч, н. у 1918, прapaў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛАБАНОЎСКІ Пётр Антонавіч, н. у 1921, радавы, памёр ад ран 5.10.1944 у Літве.

МАНКЕВІЧ Вячаслаў Антонавіч, н. у 1905, прapaў без вестак у маі 1945.

МАЦІЁНАК Дзмітрый Іванавіч, н. у 1918, радавы.

МІЛЯНЦЕЙ Іларыён Васільевіч, н. у 1918, радавы, загінуў 23.1.1945.

МІЛЯНЦЕЙ Мікалай Іванавіч, н. у 1925, радавы, прapaў без вестак у студзені 1945.

ЦТОВІЧ Аляксандр Восіпавіч, н. у 1912, загінуў 18.4.1945 у Германіі.

ЦТОВІЧ Віталь Усцінавіч, радавы, загінуў 13.10.1944 у Латвії.

ЦТОВІЧ Уладзімір Усцінавіч, радавы 44-га стралковага палка, памёр ад ран 21.4.1945 у Германіі.

ВЁСКА ДУБНІКІ

ПАЗНЯК Пётр Пятровіч, радавы, загінуў 17.1.1945 у в. Пастэце Кракаўскага ваяводства, Польшча.

ТРАБА Арсен Васільевіч, радавы, загінуў 30.10.1944 у Літве.

ВЁСКА ЁДЫ

ГРОДЗЬ Францішак Станіслававіч, загінуў 18.4.1945 у Германіі.

ЗАПРУДНІК Лявон Мартынавіч, загінуў 1.5.1945.

ЗІНЬБЕРМАН Пейсак Алторавіч, радавы 287-га стралковага палка, загінуў 1.9.1944 у в. Міруся, Латвія.

КАВАЛЁНАК Казімір, баец Войска польскага, загінуў 25.4.1945.

КАВАЛЁНАК Мечыслаў Антонавіч, радавы, загінуў 31.1.1945 у Латвії.

КУЦЫН Фёдар Лявонавіч.

МАСЛОЎСКІ Валянцін Канстанцінавіч, радавы 1105-га стралковага палка, загінуў 23.4.1945 у Германіі.

МАСЛОЎСКІ Канстанцін Іванавіч, радавы 1105-га стралковага палка 328-й стралковай дывізіі, загінуў 23.4.1945 у Германіі.

СКОЛЬНІК Зайшан Ізраілевіч, загінуў 1.9.1944 у в. Міруся, Латвія.

ТРАШЧАНКОЎ Анатоль Аляксеевіч, н. у 1925, прapaў без вестак у 1944.

ЦТОВІЧ Анатоль Аляксеевіч, прapaў без вестак у 1944.

ШЫШКО Антон Данатавіч, загінуў 16.4.1945 у Германіі.

ВЁСКА ЁРЗАЎКА

ЦЯРЭНЦЬЕЎ Гаўрыл Аляксандравіч, радавы 199-га стралковага палка, загінуў 17.1.1945 у в. Пастэце Кракаўскага ваяводства, Польшча.

Помнік землякам у в. Ёды.

ВЁСКА ЖУРАВОЎШЧЫНА

ХАТКЕВІЧ Рыгор Андрэевіч, загінуў.

ВЁСКА ЗАЛЕССЕ

СМЕРЦЕЎ Мітрафан, баец Войска польскага, загінуў 23.4.1945.

ВЁСКА ЗЯБЛІНЫ

БУЙКА Парфірый Сямёновіч, загінуў 16.1.1945 ва Усходній Прусіі.

БУЙКА Фёдар Ільіч, радавы, загінуў 5.3.1945 у Германіі.

ЗАХАРАЎ Архіп Савельевіч, радавы, бранябойшчык 1214-га стралковага палка, прапаў без вестак 17.2.1945.

ЗАХАРАЎ Самсон Носманавіч, радавы, памёр ад ран 5.5.1945, пахаваны ў г. Крустпілс, Латвія.

МІХАЙЛАЎ Міхайл Мікітавіч, радавы 210-га стралковага палка, загінуў 20.8.1944 у Латвії.

НЯМІРСКІ Іван Сцяпанавіч, радавы, памёр ад хваробы 19.1.1945.

ВЁСКА КАРШУНКІ

АНДРЭЕЎ Сцяпан Дзяменцьевіч, радавы 210-га стралковага палка, загінуў 25.3.1945 у Латвії.

РЫБАКОЎ Піліп Самсонавіч, н. у 1922, радавы 669-га стралковага палка, загінуў 14.1.1945 у Варшаўскім ваяводстве, Польшча.

СОКАЛАЎ Фадзей Кірылавіч, загінуў 13.1.1943.

ВЁСКА КОРНІЦА

БУГАЧОЎ (БАГАЧОЎ) Нікадзім Усцінавіч, радавы 268-га стралковага палка, загінуў 24.11.1944 у Латвії.

КАВАЛЁНАК Міхайл Іванавіч, н. у 1907, радавы, памёр ад ран 19.2.1945 у в. Крустпілс, Латвія.

КАВАЛЁНАК Міхайл Мікалаевіч, радавы 213-га гв. стралковага палка, загінуў 16.8.1944.

МАТУТАЎ Мікалай Мікалаевіч, радавы, памёр ад ран 4.11.1944 у Літве.

ПАЛЯГОШКА Уладзімір Фёдаравіч, радавы, загінуў 27.12.1944 у Латвії.

ПУГАЧОЎ Нікадзім Усцінавіч, загінуў 24.11.1944.

СЕДЗЮКЕВІЧ Іпаліт Пятровіч, н. у 1897, пра- паў без вестак у 1944.

СЕДЗЮКЕВІЧ Мечыслаў Іпалітавіч, радавы, мінамётчык 1302-га стралковага палка, загінуў 29.3.1945 у Польшчы.

СЕДЗЮКЕВІЧ Мікалай Валяр'янавіч, н. у 1912, загінуў 25.8.1944 каля в. Грыцкаўшчына Ветрынскага раёна.

СЕДЗЮКЕВІЧ Мікалай Васільевіч, радавы, тэлефоніст, загінуў 1.5.1945 у Берліне.

СЕДЗЮКЕВІЧ Уладзімір Валяр'янавіч, радавы 213-га стралковага палка, прапаў без вестак 18.9.1944.

А.С. Захараў.

СКРЫПЛЁНАК Кандрат, радавы 213-га стралковага палка, прапаў без вестак 18.9.1944.

СОКАЛАЎ Іван Епіфанавіч, н. у 1923, прапаў без вестак у верасні 1944.

ШПЕЦ Міхайл Альфонсавіч, н. у 1926, прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ВЁСКА КУЯЛЕЎШЧЫНА

ЛЫСЁНАК Лявон Аляксандравіч, н. у 1922, прапаў без вестак у сакавіку 1945.

Помнік землякам у в. Корніца.

Дз. С. Яблонскі.

ВЁСКА ЛАЗОЎКА

ЦІТОВІЧ Аляксей Аркадзьевіч, н. у 1922, радавы, загінуў у красавіку 1945.

ЦІТОВІЧ Лявон Ксенафонтавіч, н. у 1906, загінуў у лютым 1945 у Германіі.

ВЁСКА ЛАКІНАЎЦЫ

КРУМІН Восіп Іванавіч, загінуў у 1945.

ЛЫСЁНАК Васіль Уладзіміравіч, н. у 1898, працаў без вестак у лістападзе 1944.

МАКСІМОВІЧ Іван Казіміравіч.

МАКСІМОВІЧ Міхаіл Казіміравіч.

ПЕРХУРОВІЧ Юзаф Францавіч, радавы, загінуў 14.11.1944 у Польшчы.

ВЁСКА ЛОНСКІЯ

ВЕРАШЧАКА Іпаліт Антонавіч, н. у 1907, працаў без вестак у красавіку 1945.

ЛОНСКІ Міхаіл Дэмітрыевіч, радавы, загінуў 15.10.1944.

ЛОНСКІ Пётр Раманавіч, радавы, загінуў 4.2.1945, пахаваны ў Прыякульскім раёне, Латвія.

МАРЦЫНКЕВІЧ Яўстафій Мікалаевіч, н. у 1902, працаў без вестак у маі 1945.

СКРЫПЛЁНАК Яўген Паўлавіч, радавы 517-га стралковага палка, памёр ад ран 27.2.1945.

ЯБЛОНСКІ Дэмітрый Сідаравіч, н. у 1912, загінуў у красавіку 1945.

ВЁСКА МАРЦІНЯТЫ

ШЧОГАЛЕЎ Феакціст Іванавіч, н. у 1910, радавы, памёр ад хваробы 30.10.1944.

ВЁСКА ПАДОБЫ

ВАРОНА Рыгор Ілыч, радавы 239-га стралковага палка, загінуў 26.3.1945 каля г. Гдыня, Польшча.

КАРДАШ Аляксандар Іванавіч, працаў без вестак у 1941.

КУРЭЦ Анатоль Васільевіч, н. у 1918, сяржант, працаў без вестак 6.10.1944.

КУРЭЦ Мікалай Іванавіч, н. у 1910, радавы, працаў без вестак у лютым 1943.

ЛЫСЁНАК Лявон Іванавіч, загінуў у 1941.

МАКСІМОВІЧ Міхаіл Казіміравіч, н. у 1920, загінуў у лютым 1945.

МІЛЯНЦЕЙ Восіп Васільевіч, мал. сяржант 171-га стралковага палка, памёр ад хваробы 2.2.1945, пахаваны ў Германіі.

ПАЎЛОВІЧ, загінуў у 1941.

РОДЧАНКА Назар Макаравіч, радавы, працаў без вестак 21.2.1945.

ЦІТОВІЧ Аляксандар Іванавіч, працаў без вестак у 1941.

ВЁСКА ПУНІШЧА

ЛЯСНЕЎСКІ Генадзь Сільвестравіч, загінуў 29.1.1945 ва Усходній Пруссі.

ШКЛЯНЕВІЧ Казімір Генрыхавіч, н. у 1918, камандзір аддзялення, мал. сяржант, працаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА РАФАЛОЎКА

АНДРЭЕЎ Сцяпан Дзяменецьевіч, радавы, загінуў 25.1.1945 у Латвіі.

ВЕРАШЧАКА Сцяпан Пятровіч, н. у 1912, радавы, працаў без вестак у лютым 1945.

ВЁСКА СВІЛЫ

ВАЙЦЯХОВІЧ Анатоль Восіпавіч, н. у 1923, радавы, працаў без вестак 12.4.1945.

ЛОНСКІ Пётр Уладзіміравіч, н. у 1921, загінуў 11.11.1944.

МІЛЯНЦЕЙ Віктар Якубавіч, працаў без вестак у лютым 1945.

ВЁСКА СЕМЯНІШКІ

ВІШНЕЎСКІ Станіслаў Баніфатавіч, загінуў 27.1.1945.

НЕДЗВЕДЗЬ Вацлаў Адамавіч, баец Войска польскага, памёр ад ран 21.4.1945.

НЕДЗВЕДЗЬ Урбан Антонавіч, радавы, памёр ад ран 19.2.1945 у Польшчы.

ВЁСКА СНЕГІ

БАГДАНОВІЧ Мікалай Фаміч, радавы 941-га стралковага палка, загінуў 15.2.1945 у Германіі.

ІВАНОЎ Аляксандар Міхайлавіч, радавы 569-га стралковага палка, загінуў 25.4.1945 у Германіі.

КЛІМАНОВІЧ Сяргей Уладзіміравіч, н. у 1913, радавы, працаў без вестак у 1945.

МЯДЗВЕДЗЬ Вячаслаў Уладзіміравіч, радавы 199-га стралковага палка, загінуў 16.10.1945 у Германіі.

НЕДЗВЕДЗЬ Антон Антонавіч, радавы 241-га стралковага палка, загінуў 16.2.1945 у Германіі.

ТРУБІЛА Вячаслаў Андрэевіч, радавы 241-га стралковага палка, загінуў 16.2.1945 у Германіі.

ВЁСКА СУТОКІ

ЦТОВІЧ Барыс Васільевіч, радавы 213-га стралковага палка, памёр ад ран 17.7.1944.

ЦТОВІЧ Пётр Ларыёнавіч, н. у 1913, пропалаў без вестак у студзені 1945.

ВЁСКА СУХАБОРАЦ

ДАРГЕЛЬ Лявон Паўлавіч, памёр ад ран.

ВЁСКА ШЫЦІ

ВАЙЦЯХОВІЧ Пётр Мікітавіч, пропалаў без вестак.

ДАРАШЧОННАК Пётр Рыгоравіч, радавы 199-га стралковага палка, загінуў 2.9.1944 у Літве.

ЖАРАЎ Іван Іванавіч, радавы, загінуў у канцлагеры ў Германіі ў 1941.

ЛУЖКОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АСІНАЎКА

ЦЯБУТ Пётр Юльянавіч, н. у 1913.

ВЁСКА АХВАТКА

ЯКАЎЛЕЎ Ігнат Ягоравіч, радавы, пропалаў без вестак у сакавіку 1945.

ВЁСКА БАРСУКІ

ЗУЙ Адам Антонавіч, памёр ад ран 2.2.1945.

ЗУЙ Аляксандр Андрэевіч, радавы, загінуў 9.2.1945 ва Усходній Пруссі.

ПАЛЯК Канстанцін Восіпавіч, радавы, загінуў 16.1.1945 у Польшчы.

РАБІЗА Канстанцін Юльянавіч, радавы 1933-га зенітна-артылерыйскага палка, памёр ад ран 4.3.1945 у Яраслаўскай вобласці.

ВЁСКА БЕРАЗНЯНКА

КАЗАК Адам Зіноўевіч, загінуў.

КАЗАК Ігнат Баліслававіч, н. у 1924, радавы, пропалаў без вестак.

КАЗАК Ігнат Зіноўевіч, н. у 1924, загінуў у 1944.

КАЗАК Станіслаў Браніслававіч, н. у 1926, пропалаў без вестак у маі 1945.

КРАСНАДУБСКІ Сяргей Ігнатавіч, н. у 1915, радавы, загінуў у 1944.

ВЁСКА БЛІЗНІЦА

КАРОЛЬ Канстанцін Іванавіч, н. у 1921, радавы, загінуў 20.1.1945.

КУШНЕР Віктар Ігнатавіч, н. у 1926, загінуў у Латвіі.

ВЁСКА ВАСІЛЕВА

ГРЫДЗЮШКА Нічыпар Сцяпанавіч, н. у 1926, радавы, памёр ад ран у лютым 1945 у Германіі.

ВЁСКА ВЕРАЦЕІ

АБРАМЧЫК Максім Дэмітрыевіч, н. у 1924, радавы, загінуў 15.10.1944 у Літве.

АНДЗІЛЕЎКА Іван Васільевіч, радавы, пропалаў без вестак у верасні 1944.

БЯГУН Павел Ільіч, н. у 1915, радавы, памёр ад ран 6.8.1944.

ГРЫДЗЮШКА Восіп Барысавіч, н. у 1909, пропалаў без вестак у снежні 1944.

КАСНІКОЎСКІ Васіль Валянцінавіч, радавы, загінуў у 1944 у Прыбалтыцы.

КАСНІКОЎСКІ Георгій Аляксандравіч, радавы, пропалаў без вестак у 1944.

КРАВЕЦ Уладзімір Сямёновіч, загінуў.

КРАСНАДУБСКІ Георгій Аляксандравіч, загінуў.

ПАД'ЕЛЬСКІ Валянцін Васільевіч, радавы, загінуў у 1944 у Прыбалтыцы.

ПАДОРСКІ Віктар Уладзіміравіч, н. у 1924, пропалаў без вестак у снежні 1944.

ПАДОРСКІ Пётр Пракопавіч, радавы, загінуў 23.7.1944.

ПРОТАС Павел Іванавіч, радавы, пропалаў без вестак у студзені 1945.

Помнік землякам у в. Верацеі.

В.Б. Карман.

Э.А. Эйтміновіч.

ПРОТАС Сямён Вікенцьевіч, загінуў.

САЧЫЎКА Валянцін Уладзіміравіч, радавы, загінуў 2.5.1945 у Германіі.

ТАЛАН Ілья Якаўлевіч, радавы, загінуў у 1944 у Прыбалтыцы.

ТАЛАН Канстанцін Андрэевіч, радавы, загінуў у 1944 у Прыбалтыцы.

ТАЛАН Пётр Іванавіч, загінуў.

ТАЛАН Уладзімір Ігнацьевіч, загінуў.

ШАБАН Усцін Міхайлавіч.

ВЁСКА ГАПОНЫ

РЫМКО Іван, загінуў.

ВЁСКА ГАРАДЗЕЦ

БАРАВІК Уладзімір Лук'янавіч, н. у 1916, радавы 1175-га стралковага палка, сяржант, загінуў 8.2.1945.

ПАВУЛЬСКІ Михаіл Антонавіч, н. у 1918, радавы, загінуў 18.2.1945.

РЭУТ Адам Іванавіч, н. у 1917, радавы, прapaу без вестак у лістападзе 1944.

САВІЦКІ Генрых Эдуардавіч, н. у 1917, радавы, загінуў 20.1.1945.

СТРУЙ Уладзімір Восіпавіч, н. у 1919, радавы, прapaу без вестак у кастрычніку 1944.

ШАБАН Іван Паўлавіч, н. у 1915, радавы, прapaу без вестак у верасні 1944.

ШПРОНАК Рыгор Іванавіч, н. у 1917, радавы, прapaу без вестак у снежні 1944.

ВЁСКА ГРЫДЗЮШКІ МАЛЫЯ

КРАСНАДУБСКІ Іван Мікалаевіч.

ВЁСКА ДУБАЎКА

ЛАПКОЎСКІ Михаіл Міхайлавіч, радавы 1246-га стралковага палка, загінуў 1.4.1945 у Латвії.

ВЁСКА ЕМЯЛЬЯНЧЫКІ

АЛЕКСІН Рыгор Восіпавіч, н. у 1901, радавы, памёр ад ран 12.12.1946.

ВЁСКА ЖАРСЦВЯНКА

БЯГУН Мілецій Мацвеевіч, н. у 1910, радавы, прapaу без вестак у чэрвені 1944.

ЖЫНЬ Мікалай Ігнацьевіч, н. у 1905, радавы, загінуў 24.7.1944.

КРЫЎКА Мікалай Восіпавіч, н. у 1915, радавы, прapaу без вестак у лістападзе 1944.

КРЫЎКА Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1913, радавы, прapaу без вестак у снежні 1944.

КРЫЎКА Сяргей Міхайлавіч.

ВЁСКА ЗАГРАЗЗЕ (цяпер ЧАРОМУШКІ)

ЕРАЎНОВІЧ Арсен Восіпавіч, н. у 1918, загінуў 30.3.1944 у в. Слейні Калінінскай вобласці.

ВЁСКА ЗАЛЕСІНКІ

КАРМАН Віктар Браніслававіч, загінуў.

ЭЙТМІНОВІЧ Эдуард Альфонсавіч, н. у 1908.

ВЁСКА ЗАРЭЧЧА

КРАЗЁНАК Іван Іванавіч.

ВЁСКА ЗУІ

ЗАХАРАЎ Лука Кліменцьевіч, радавы, загінуў 13.1.1944.

ВЁСКА КАВАЛІ

ЖЫНЬ Аркадзь Паўлавіч, н. у 1909, радавы, загінуў у 1944 у Літве.

КАЗАК Анатоль Барысавіч, н. у 1907, радавы, загінуў у 1944.

КАСНІКОЎСКІ Іван Юльянавіч, н. у 1925.

КРЫЎКА Макарый Юльянавіч, н. у 1925, радавы, загінуў у 1944.

ЛАГУН Васіль Сцяпанавіч, н. у 1920, радавы, прapaу без вестак у сакавіку 1945.

РУДАК Іван Сямёновіч.

РУДАК Леанід Фёдаравіч.

РУДАК Мікалай Юльянавіч.

РУДАК Фёдар Фёдаравіч, н. у 1914.

ВЁСКА КАЗАЧКІ

РУДАК Максім Міхайлавіч, загінуў.

ВЁСКА КАНАВАЛАВА

ШЫШЛА Уладзімір Фердынандавіч, ст. сяржант, памёр ад ран 8.3.1945.

ВЁСКА КРАСНАЯ ГАРА

ПАЎЛЮЧУК Восіп Якаўлевіч, н. у 1910, радавы, прapaу без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА КРЫЎКІ

КАТУШОНACK Михаіл Якаўлевіч, загінуў.

КРЫЎКА Аляксей Ігнатавіч, загінуў.

КРЫЎКА Іван Мартынавіч, загінуў.

Воіны-землякі, якія загінулі ці прапалі без вестак

КРЫЎКА Марцін Лявонавіч, н. у 1901, радавы, загінуў 25.3.1945.

ПРОТАС Іван Кірылавіч, н. у 1918, радавы, загінуў 5.3.1945 у Польшчы.

ВЁСКА КУЗЬМІЧОВА

ПЛІСКА Восіп Восіпавіч, н. у 1919, загінуў у чэрвені 1941 у г. Брэст.

ВЁСКА КУШЛЕВА

ЗАХАР'ЕЎ Арсен Іванавіч, н. у 1917, радавы, працаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЗАХАР'ЕЎ Сцяпан Герасімавіч, н. у 1913, радавы, загінуў у лістападзе 1944 у Польшчы.

ЗАХАР'ЕЎ Фадзей Андрэевіч, н. у 1917, радавы, памёр ад ран 19.5.1944 у Калінінскай вобласці.

ЗАХАР'ЕЎ Якаў Іванавіч, н. у 1915, радавы, загінуў у маі 1945 у Германіі.

ВЁСКА ЛАМАЧЫНА

АБРАМЧЫК Васіль Рыгоравіч, загінуў.

АНДЗІЛЕЎКА Лука Васільевіч, загінуў.

АНДЗІЛЕЎКА Уладзімір Уладзіміравіч, загінуў.

КАТУШОННАК Восіп Казіміравіч, загінуў.

ВЁСКА ЛАПУНОВА

ГРЫДЗЮШКА Павел Андрэевіч, н. у 1910, радавы, працаў без вестак у сакавіку 1945.

ЖЫНГЕЛЬ Віктар Антонавіч, н. у 1915, радавы, загінуў 23.4.1945.

КРЫЎКО Віктар Ігнацьевіч, загінуў.

КРЫЎКО Мілецій Ігнацьевіч, загінуў.

КУШНЕР Аркадзь Мацвеевіч, загінуў.

КУШНЕР Мікалай Мікалаевіч, загінуў.

ЛАТАНОЎСКИ Восіп Восіпавіч, н. у 1910, радавы, працаў без вестак у маі 1945.

ПЯКОЎСКИ Восіп Сямёновіч, загінуў.

РУДАК Леанід Ігнацьевіч, загінуў.

ВЁСКА ЛУГІ

КАЗАК Уладзімір Восіпавіч, н. у 1914, радавы, працаў без вестак 27.10.1944.

ВЁСКА ЛУЖКІ

АЗАРЭВІЧ Сяргей Міхайлівіч, н. у 1920, працаў без вестак у верасні 1944.

БАСОК Мікалай Аляксеевіч, н. у 1919, радавы, працаў без вестак у маі 1945.

ВІНЯЦКІ Уладзімір Данілавіч, н. у 1910, загінуў 20.12.1943, пахаваны ў Лёзененскім раёне Віцебскай вобласці.

ГІРЭЙ Ігнат Дамінікавіч, н. у 1905, радавы, памёр у нямецкім палоне 23.10.1942.

ЗЯНЬКО Іван Андрэевіч, н. у 1910, радавы, працаў без вестак у красавіку 1945.

М.І.Крыўко.

ЛАСТАЎКА Павел Міхайлівіч, н. у 1910, радавы, працаў без вестак у сакавіку 1945.

ЛАСТАЎКА Пётр Міхайлівіч, н. у 1918, радавы, загінуў 29.11.1944.

НІКІФАРОЎСКИ Мікалай Васільевіч, радавы, працаў без вестак.

СІТАЎ Міхаіл Кірылавіч, н. у 1920, ст. сяржант, памёр ад ран 26.3.1945, пахаваны ў Латвії.

ЮХНОЎСКИ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1905, радавы, загінуў 14.8.1941.

ВЁСКА ЛУЧАЙКА

АНДЗІЛЕЎКА Вадзім Ігнатавіч, н. у 1918, баец польскай арміі, загінуў у 1939 у Польшчы.

КАЖАМЯКА Дэмітрый Пятровіч, н. у 1924, радавы, загінуў у 1945 пры фарсіраванні р. Одэр.

КУРЫЛЁНАК Сяргей Восіпавіч, н. у 1917, працаў без вестак у 1944.

ВЁСКА МАЛЫШЫ

МАЛЫШ Пётр Нічыпаравіч, н. у 1921, радавы, працаў без вестак у лютым 1945.

П.А.Грыдзюшка (у цэнтры).

ВЁСКА НАВАСЕЛЛЕ

АНДЗІЛЕЎКА Пётр Васільевіч, загінуў.

ВЁСКА НАВАСЕЛЬЦЫ

АНДЗІЛЕЎКА Аляксандр Іgnатавіч, н. у 1916, радавы, прapaў без вестак у красавіку 1945.

ПІСКУНОВІЧ Васіль Іванавіч, радавы, загінуў 20.1.1945 у Латвії.

ВЁСКА ПАДЕЛЬЦЫ

ПАДЕЛЬСКІ Валянцін Васільевіч, н. у 1908, радавы, загінуў у 1944 у Латвії.

ВЁСКА ПАДЛІПКІ

АЛЬШЭЎСКІ Аляксандр Іgnатавіч, радавы, загінуў 13.4.1945 пад г. Кёнігсберг.

АНКІПОВІЧ Восін Антонавіч, н. у 1905, радавы, загінуў у нямецкім палоне 2.12.1941.

ВЁСКА ПАДОРКА

БАГДАНАЎ Апанас Прохаравіч, н. у 1919, прapaў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА ПАРЭЧЧА

ДРАГУН Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1925, радавы, прapaў без вестак у маі 1945.

ВЁСКА ПАХОМАВІЧЫ

ЖАРКОЎ Пётр Ільіч, н. у 1909, старшина, прapaў без вестак у снежні 1943.

ВЁСКА ПРЫВОЛЬНАВА

АЛЕКСІН Якаў Антонавіч, загінуў у 1944.

ВЁСКА ПУТРАНІЦА

АНДЗІЛЕЎКА Васіль Іgnатавіч, н. у 1917, радавы, загінуў 16.4.1945 у Латвії.

АНДЗІЛЕЎКА Павел Васільевіч, н. у 1921, радавы, прapaў без вестак у 1944.

БАРАВІК Леанід Сямёновіч, прapaў без вестак у 1945.

ЖЫНГЕЛЬ Мікалай Іgnатавіч, н. у 1910, радавы, памёр у нямецкім палоне 21.7.1942.

КАСНІКОЎСКІ Віктар Юльянавіч, прapaў без вестак у 1944.

КОНАН Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1919, радавы, прapaў без вестак у снежні 1944.

КРАСНАДУБСКІ Канстанцін Іванавіч, н. у 1912, радавы, загінуў у капцэптрацыйным лагеры.

САМУЧОНACK Іgnat Восіпавіч, загінуў 31.1.1945 ва Усходній Пруссі.

ЮЗВЯК Мар'ян Сцяпанавіч, сяржант, намеснік камандзіра ўзвода, памёр ад ран 5.3.1945 у Польшчы.

ВЁСКА РУБАШКІ

АЛЕКСІН Уладзімір Юльянавіч, радавы, загінуў у 1944 у Прыбалтыцы.

ВЯЛІЧКА Рыгор М., н. у 1900, загінуў 5.3.1945 у Германіі.

ГУЙДА Анатоль Аляксееvіch.

ГУЙДА Міхаіл Піліпавіч, радавы, прapaў без вестак.

ГУЙДА Пётр Дэмітрыевіч, сяржант, загінуў 10.12.1944 у Румыніі.

ВЁСКА СОМЧЫНА

ГМЫЗА Іван Восіпавіч, н. у 1902, радавы, загінуў 24.5.1945 у Германіі.

ВЁСКА СТОМІНА

КАСАТЫ Мікалай Мацвеевіч, загінуў.

ВЁСКА ЦЫГАНКІ

КАСАТЫ Аляксандр Міхайлівіч, загінуў.

ФУРС Аляксандр Раманавіч, загінуў.

ШЫМАН Антон Антонавіч, загінуў.

ВЁСКА ЧАРАНЫ

ПАРАДНЯ Пётр Аляксандравіч, н. у 1914, радавы, прapaў без вестак у 1944.

РАДЗЮКОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АДАМАВА

СТРАНЧЭЎСКІ Часлаў Генрыхавіч, радавы, прapaў без вестак 17.2.1945.

ВЁСКА АНТАНОВА

БАГАТКЕВІЧ Часлаў Раманавіч, радавы, загінуў 17.9.1944 у Латвії.

ВОЛК Арсен Андрэевіч, радавы 1122-га стралковага палка, загінуў 30.11.1944 у Латвії.

ВЁСКА БАЛБЕКІ

МЯТЛА Мікалай, н. у 1922, загінуў 19.1.1943 у канцлагеры Маўтгаўзен, Аўстрыя.

ВЁСКА БАЎТРАМЕІ

НЕСЦЯРОВІЧ В.М., н. у 1916, загінуў у 1944 пад г. Будапешт, Венгрия.

ТАБОЛА Д.І.

ВЁСКА БАХАНІХА

ЗУБОВІЧ Іван Уладзіміравіч, радавы, загінуў 18.12.1944 у Венгриі.

ВЁСКА БЕЛЯІ

ГРЫЦКЕВІЧ Канстанцін Крэсанавіч, н. у 1925, радавы, загінуў 26.4.1945.

ЗЯЛЁНКА Уладзімір Мартынавіч, н. у 1911, радавы, загінуў 23.1.1945 ва Усходній Пруссі.

КАЛМУК Іван Фrolавіч, н. у 1921, радавы 1258-га стралковага палка, памёр ад хваробы 13.4.1945 у Польшчы.

Воіны-землякі, якія загінулі ці пропалі без вестак

ПАПКО Мацвей Фёдаравіч, н. у 1917, радавы, загінуў 17.3.1945.

ВЁСКА БОЙКАЛЫ

БАХІР Міленцій Паўлавіч, н. у 1920, загінуў у 1944 пад г. Будапешт, Венгрыя.

ГРОШАЎ Мікіта, н. у 1918, загінуў у 1944.

ЛУК'ЯНЁНАК В.М., н. у 1926, загінуў у 1944.

РАБІЗА К.І., н. у 1914, загінуў у 1944 пад г. Будапешт, Венгрыя.

РАБІЗА Сяргей Іванавіч, н. у 1906, загінуў у 1945 пры вызваленні Польшчы.

ХУТАР БРУЙКІ

ТАБОЛА Аркадзь Рыгоравіч, радавы, загінуў 15.1.1945 ва Усходняй Пруссіі.

ВЁСКА БУКІ

ВІТКО Эдуард, баец Войска польскага, загінуў 25.4.1945.

ВЁСКА ВЕЛЯНЦЕІ

РАБІЗА Канстанцін Канстанцінавіч, загінуў 19.2.1945 ва Усходняй Пруссіі.

ВЁСКА ВЫТОРКІ

МЯДЗВЕДЗЬ Васіль Аляксеевіч, н. у 1918, радавы, пропаў без вестак у кастрычніку 1944.

ВЁСКА ДУЛІНА

КРУГЛЫ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1926, баец Войска польскага, загінуў 28.5.1945.

КРУГЛЫ Павел Сцяпанавіч, н. у 1928, радавы, загінуў.

ВЁСКА ЖОЎНЦА

АРЭХАЎ Аляксандар Якаўлевіч, н. у 1921, радавы 732-га стралковага палка, загінуў у кастрычніку 1944 у Літве.

ЗАЯЦ Восіп Феліксавіч, н. у 1910, радавы, пропаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА КАЗЛОЎШЧЫНА

САМСОНАЎ Павел Емяльянавіч, н. у 1916, пропаў без вестак у кастрычніку 1944.

ВЁСКА КАРАЛІНАВА

ТАТЫРЖА ЮЛЬЯН Паўлавіч, радавы 598-га стралковага палка, загінуў 25.11.1944 у Латвії.

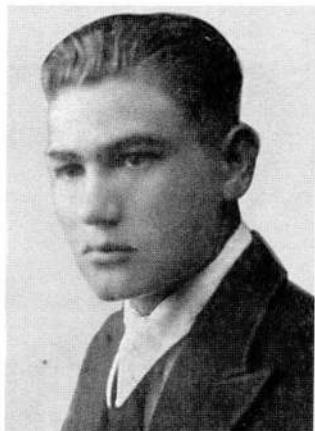
ВЁСКА КАЧАНЫ

КАЗЛОЎСКІ Канстанцін Юльянавіч, н. у 1905, радавы, загінуў 18.12.1944.

ПАДАБЫЦЬКА Вікенцій Васільевіч, радавы 340-га стралковага палка, пропаў без вестак у верасні 1944.

В.М. Несцяровіч.

М.П. Бахір.

М. Грошаў.

К.І. Рабіза.

ПАДАБЫЦЬКА Віктар Віктаравіч, н. у 1906, памёр ад ран 9.1.1945 у Чэхаславакіі.

ПЕНЦЮГОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1918, радавы 340-га стралковага палка, пропаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА КЛЯНЫ

ПАЛЯК Аляксей Паўлавіч, радавы, памёр ад ран 26.11.1944 у Латвії.

ПАЛЯК Дэмітрый Васільевіч, радавы 141-га стралковага палка, загінуў 22.11.1944 у Латвії.

ПАЛЯК Іван Рыгоравіч, н. у 1920, пропаў без вестак у лютым 1945.

ПАЛЯК Фёдар Восіпавіч, радавы 1154-га стралковага палка, загінуў 2.4.1945 у Латвії.

ТАБОЛА Васіль Паўлавіч, н. у 1915, пропаў без вестак у чэрвені 1945.

ВЁСКА МАЛОНКА КАЗЛОЎСКАЯ

ЛАЛЫКА Анатоль Васільевіч, радавы 323-га горна-стралковага палка, загінуў 19.12.1944 у Чэхаславакіі.

ЯКІМОВІЧ Нікандр Канстанцінавіч, санітар 1077-га стралковага палка, загінуў 24.12.1944 у Венгрыі.

В.В.Лабаты.

П.А.Кажан.

К.Г.Машара.

I.В.Рабіза.

У.У.Рымдзёнак.

Г.Ф.Собаль.

ВЁСКА МАСЛЮКІ

РУТКОЎСКІ Іван Іванавіч, памёр ад ран 4.10.1945 у Аўстрый.

ВЁСКА МАЧУЛІШЧА

БЕЙНАРОВІЧ Пётр Юльянавіч, баец Войска польскага, загінуў 18.4.1945 у Германіі.

ВЁСКА ПАШКІ

РЫМДЗЁНАК Пётр Іванавіч, радавы 530-га стралковага палка, прapaў без вестак 18.9.1944 у Латвії.

ВЁСКА СКУРАТЫ

ДЗІКОВІЧ Іван Канстанцінавіч, н. у 1925, радавы 1216-га стралковага палка, загінуў 6.3.1945 у Германіі.

ЛАЗОВІК Аркадзь Іванавіч, радавы 197-га стралковага Львоўскага палка, прapaў без вестак 8.11.1944 у Венгрыі.

ПАЧКОЎСКІ Вацлаў Віктаравіч, н. у 1921, радавы 154-га стралковага палка, загінуў 26.10.1944 у Польшчы.

ЯЦЫНА Уладзімір Віктаравіч, н. у 1910, радавы 1075-га стралковага палка, загінуў 9.12.1944 у г. Чэпель, Венгрия.

ВЁСКА СЛАБАДА

ГОЛУБ Генадзь Васільевіч, н. у 1922, радавы, загінуў 20.8.1944 у Латвії.

ЗАЯЦ Пётр Паўлавіч, н. у 1903, радавы, загінуў 27.1.1945 у Польшчы.

ВЁСКА ХВАСТОВА

ЛАБАТЫ А.В.

ЛАБАТЫ В.В.

ВЁСКА ШКУНЦІКІ

ЗАБЕЛА Ігнат Паўлавіч, радавы, загінуў 10.8.1944 у Літве.

ЛУК'ЯНЁНАК Рыгор Іванавіч, радавы 623-га стралковага палка, загінуў 16.12.1944 у Чэхаславакіі.

ПЛЯХТАН Уладзімір Юльянавіч, радавы, памёр ад ран 21.12.1944 у Латвії.

ТАБОЛА Леанід Пятровіч, н. у 1922, прapaў без вестак 11.8.1944.

ХУТАР ЯСЕВА

ВАШЫТКЕВІЧ Дзмітрый Ільіч, снайпер 1077-га стралковага палка, прapaў без вестак 17.11.1944 у Венгрыі.

* * *

ГАПАНЁНАК Андрэй Рыгоравіч, н. у 1919, радавы, загінуў у 1941.

ЗУЙ Анатоль Пятровіч, н. у 1926, радавы, загінуў у 1944 пад г. Будапешт, Венгрия.

КАЖАН Пётр Аляксеевіч, н. у 1922, радавы, загінуў у 1945 пры вызваленні г. Варшава, Польшча.

МАШАРА Генадзь Канстанцінавіч, радавы.

РАБІЗА Іван Васільевіч, н. у 1916, загінуў у 1943 пры вызваленні Польшчы.

РЫМДЗЁНАК Уладзімір Уладзіміравіч, н. у 1925, радавы, загінуў 23.11.1944 пад г. Будапешт, Венгрия.

СОБАЛЬ Генадзь Фёдаравіч, н. у 1923, радавы, загінуў у 1944 пры вызваленні Прыбалтыкі.

РУЧАЙСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЗЭТА

КУРЫЛОВІЧ Анатоль Восіпавіч, радавы 200-га стралковага палка, загінуў 30.12.1944 у Венгрыі.

Воіны-землякі, які загінулі ці прапалі без вестак

ПРОНЬКА Валерый Аляксандравіч, н. у 1902, радавы, прapaў без вестак у студзені 1945.

ВЁСКА БАГУТЫ

ПЯЧОНКА Аркадзь Рыгоравіч, загінуў 26.2.1945 ва Усходній Пруссіі.

ВЁСКА БАРСУЧЫНА

БЛІНКОЎ Пракоп Іванавіч, н. у 1908, радавы, загінуў 12.2.1945 у Германіі.

СТЭЦКІ Іван Станіслававіч, н. у 1921, загінуў 5.5.1945.

ФАМІН Іларыён Фёдаравіч, н. у 1907, радавы, пралаў без вестак у сакавіку 1945.

ХУТАР БЕЛАЗЁРЫ

КУКУЦЬ Эдвард Міхайлавіч, памёр ад ран у г. Уладзімір 8.11.1944.

ВЁСКА ВІНАГРАДЫ

ВАСІЛЬЕЎ Іван Іванавіч, н. у 1919, пралаў без вестак у кастрычніку 1944.

РАЖКО Іван Аляксандравіч, радавы 367-га стралковага палка, загінуў 22.5.1944 у Польшчы.

ВЁСКА ГАЛУБКА

БАЙКОЎСКІ Адам Восіпавіч, н. у 1919, радавы, памёр ад ран 28.4.1945.

ПАЎЛАЎ Мікалай Іванавіч, радавы 23-га стралковага палка, загінуў 20.9.1944 у Латвіі.

ЦЫРКІН Ігнат Арэф'евіч, радавы 1192-га стралковага палка 357-й стралковай дывізіі, загінуў 22.9.1944 у Латвіі.

ВЁСКА ГРЫГАРАЎШЧЫНА

ТАРАРАКА Восіп Восіпавіч, н. у 1913, памёр ад ран 9.4.1945 ва Усходній Пруссіі.

ТАРАРАКА Мілецій Юльянавіч, н. у 1920, радавы, загінуў 30.1.1945 у Польшчы.

ВЁСКА ЗАПРУДЗЕ

ЗУЕЎ Іван Спірыдонавіч, н. у 1927, загінуў.

ЗУЕЎ Пётр Спірыдонавіч, н. у 1924, загінуў.

ЗУЕЎ Фёдар Спірыдонавіч, н. у 1924, загінуў.

ВЁСКА ЗАРЭЧЧА

ЛАПКОЎСКІ Максім Максімавіч, н. у 1904, радавы 269-га стралковага палка, загінуў 22.4.1945 у Польшчы.

ВЁСКА ЗОСІНА

ВАСІЛЬЕЎ Ізот Парфёновіч, радавы, загінуў 14.1.1945 ва Усходній Пруссіі.

ВАСІЛЬЕЎ Парфірый Яўстаф'евіч, радавы, памёр ад ран 31.12.1944, пахаваны на станцыі Востраў-Мазавецкі, Польшча.

ВЁСКА ІХМУСЦЁВА

СЕТА Валянцін Мікалаевіч, загінуў 13.8.1944 у Латвіі.

ТАТЫРЖА Міхаіл Паўлавіч, загінуў 22.12.1944 у Венгрыі.

ВЁСКА КАДРЫШКІ

ВАЛЯЎКА Антон, н. у 1924, загінуў у 1944.

НАВІЧОНАК Леанід Вікенцьевіч, н. у 1922, загінуў.

ФАМІН Сямён Фёдаравіч, радавы, памёр ад ран 19.1.1945.

ЯЗЁНАК Антон Фёдаравіч, радавы 74-га стралковага палка, загінуў 6.3.1945.

ЯЗЁНАК Нікадзім Фёдаравіч, мал. сяржант, камандзір аддзялення 74-га стралковага палка, загінуў 27.2.1945 у Польшчы.

ВЁСКА КАСАРЭЎШЧЫНА

КАСАРЭЎСКІ Венядзікт Восіпавіч, н. у 1914, пралаў без вестак у 1944.

ВЁСКА КАТЫ

РУДЗЬ Іосіф Юльянавіч, н. у 1898, пралаў без вестак у кастрычніку 1944.

ВЁСКА КАЎШЭЛЕВА

БЯСПАЛЬЧЫК Фёдар Аляксандравіч, н. у 1926, пралаў без вестак у снежні 1944.

ЗАЯЦ Іван Міхайлавіч, радавы, загінуў 26.12.1944.

КАТОВІЧ Алег Вячаслававіч, н. у 1919, пралаў без вестак у верасні 1944.

КАТОВІЧ Мікалай Іванавіч, н. у 1915.

НАВІЧОНАК Васіль Міхайлавіч, н. у 1906, загінуў 6.3.1945 у Германіі.

ПУРВІН Мікалай Восіпавіч, н. у 1912, радавы 729-га стралковага палка, памёр ад ран у 1944 у Літве.

Помнік землякам у в. Каўшэлева.

ЧАРНЯЎСКІ Шліп Лукіч, радавы 262-га стралковага палка, загінуў 13.4.1945 ва Усходній Прусіі.
ВЁСКА ЛЯНДЭРНЯ

МІХАЙЛАЎ Іларыён Іванавіч, радавы 278-га стралковага палка 175-й стралковай дывізіі, загінуў 22.4.1945 у Германіі.

МІХАЙЛАЎ Лаурэн Паўлавіч, н. у 1909, загінуў.

МІХАЙЛАЎ Пракоп Рыгоравіч, н. у 1903, памёр ад ран 19.3.1945 у Венгрыі.

МІХАЙЛАЎ Севасцей Паўлавіч, н. у 1907, радавы, працаў без вестак у маі 1945.

МІХАЙЛАЎ Трахім Іванавіч, н. у 1907, радавы, працаў без вестак у маі 1945.

ВЁСКА МАЛІНАВА

КАТОВІЧ Уладзімір Купрыяновіч, н. у 1918, працаў без вестак у маі 1945.

ВЁСКА МІКАЛАЁВА

ХРОЛ Браніслаў Міхайлавіч, н. у 1912, радавы, працаў без вестак 15.1.1945.

ШПЕЦ Аляксандр Антонавіч, радавы 13-га стралковага палка, загінуў 21.10.1944.

ВЁСКА ПАДРЭЧКІ

ЦІТОВІЧ Венъямін Усцінавіч, н. у 1919, працаў без вестак у 1944.

ВЁСКА ПАПКІ

ВЯЗЩКІ Віталій Сямёновіч, н. у 1921, радавы 63-га стралковага палка, працаў без вестак 14.3.1945.

ГРЫГАРОВІЧ Іван Фёдаравіч, н. у 1919, працаў без вестак у ліпені 1942.

ЗІНКЕВІЧ Пётр Восілавіч, н. у 1915, радавы, загінуў 23.3.1945, пахаваны ў г. Гданьск, Польшча.

ВЁСКА ПІЛАТЫ

АЛЕКСАНДРОВІЧ Констанцін Констанцінавіч, н. у 1904, старшина, працаў без вестак у маі 1945.

ЯБЛОНСКІ Дамітрый Сідаравіч, н. у 1912, працаў без вестак у 1944.

ВЁСКА ПІШЧУРЫНА

ВОЙТАЎ Якаў Іванавіч, загінуў.

ВЁСКА РАЦЬКІ

ЛІПСКІ Вячаслаў Юльянавіч, н. у 1913, радавы 147-га стралковага палка, загінуў 15.3.1945 у Венгрыі.

ВЁСКА РУЧАЙ

БАГОВІЧ Іван Фёдаравіч, н. у 1918, баец Войска польскага, загінуў 18.5.1945 у Германіі.

БАГОВІЧ Леанід Пятровіч, н. у 1926, баец Войска польскага, памёр ад ран 5.4.1945 у Польшчы.

БАГОВІЧ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1912, памёр ад ран 22.12.1944, пахаваны ў г. Сысаўцы, Чэхаславакія.

ЗАЖМІЦКІ Іван Сцяпанавіч, н. у 1920, радавы, памёр ад ран 15.1.1945 у Польшчы.

КУНІЦКІ Браніслаў Эдуардавіч, радавы 706-га стралковага палка, загінуў 29.7.1944 у Літве.

КУДЗІНАЎ Фёдар Карнеевіч.

ЛАТЫШОНACK Васіль Якаўлевіч, н. у 1910, радавы 1073-га стралковага палка, загінуў 29.12.1944 у г. Будапешт.

НОВІКАЎ Міхал Барысавіч, радавы, памёр ад ран 15.1.1943.

ПРЫСТАЎКА Антон Іванавіч, н. у 1926, радавы, працаў без вестак у маі 1945.

ПРЫСТАЎКА Станіслаў Лукіч, н. у 1925, радавы, працаў без вестак у студзені 1945.

СЦЯПАНАЎ Агафон Іванавіч, н. у 1901, радавы 1073-га стралковага палка, загінуў 23.11.1944 у Венгрыі.

СЦЯПАНАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1907, радавы 1075-га стралковага палка, загінуў 28.11.1944 у Венгрыі.

ВЁСКА РЭЧКІ

АРЛЮКЕВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1918, загінуў.

АРЛЮКЕВІЧ Павел Восілавіч, н. у 1918, загінуў у нямецкім палоне ў г. Лепель Віцебскай вобласці.

ВЁСКА САВАРЫНА

ЗУБКО Іван Аляксандравіч.

КАЗЛОЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1918, радавы, працаў без вестак у снежні 1944.

РАБІЗА Уладзімір Восілавіч, н. у 1910, радавы, памёр ад ран 28.2.1945 у Венгрыі.

САКОВІЧ Цімафей Васільевіч, н. у 1906, загінуў 24.1.1945.

ШАМШУР Мікалай Іванавіч, н. у 1911, радавы 315-га горна-стралковага палка, загінуў 9.12.1944 у в. Бачкоў, Чэхаславакія.

ВЁСКА СЕБАСЦІЯНАВА

БОЛДАШ Альберт, н. у 1922, радавы, загінуў 3.12.1944 у Венгрыі.

ВЯЛІЧКА Сцяпан Станіслававіч, н. у 1904, радавы, загінуў 11.12.1944 у Венгрыі.

ЗУБКОЎ Вячаслаў Антонавіч, н. у 1921, радавы, загінуў 23.1.1945 у Латвії.

ВЁСКА СКОРНІХА

ІЧЧАСНЫ Аляксандр Юстынавіч, радавы, памёр ад ран 25.3.1945 ва Усходній Прусіі.

ВЁСКА СТАРАБОРЦЬ

ТУРОНАК Клаўдусь Карлавіч, н. у 1923, радавы, працаў без вестак у красавіку 1945.

ВЁСКА СЫНАДВОРЦЫ

АНКУДОВІЧ Калістрат Восіпавіч, прапаў без вестак у верасні 1944.

КУРЫЛОВІЧ Фартунас Усцінавіч, загінуў 7.8.1944 у Латвії.

ВЁСКА ШКЯЛІ

ДЗЯНІСАЎ Карней Цімафеевіч, н. у 1919, радавы, памёр ад ран 27.3.1945 у Латвії.

МІХАЙЛАЎ Іван Пятровіч, н. у 1909, радавы, прапаў без вестак у маі 1945.

СІДАРАЎ Яўграфій Іванавіч, н. у 1915, мал. сяржант 176-га стралковага палка, загінуў 9.3.1945 у Германіі.

ВЁСКА ЯКУБОВА

КУКУЦЬ Іван Аляксандравіч.

СТАНІСЛАВОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЛЬХОЎЦЫ

ЦІТОВІЧ Канстанцін Іванавіч, радавы 414-га стралковага палка, загінуў 19.3.1945 у Германіі.

ЯКУБОЎСКІ Адам Браніслававіч, радавы, загінуў 17.1.1945 у Польшчы.

ВЁСКА БРУДНАЕ

БУЙЧОНАК Генадзь Паўлавіч, н. у 1906, радавы 1047-га стралковага палка, загінуў у снежні 1944 у Венгрыі.

ВЁСКА ВАСЮОКІ

ЛАБУЦЬ Васіль Канстанцінавіч, радавы, памёр ад ран 19.3.1944 у Літве.

ЛАБУЦЬ Георгій Аляксандравіч, н. у 1924, радавы, прапаў без вестак у красавіку 1945.

ЛАСОЎСКІ Уладзімір Іпалітавіч, н. у 1918, радавы 384-га стралковага палка, загінуў 25.2.1945 ва Усходній Пруссіі.

МЯДЗЮХА Уладзімір Анатольевіч, н. у 1909, радавы, загінуў 24.4.1945.

ТАТЫРЖА Уладзімір Сямёновіч, н. у 1903, радавы, прапаў без вестак у маі 1945.

ВЁСКА ВЯЛІКАЯ АГАЛЬНІЦА

АНДРЭЙЧЫК Уладзімір Уладзіміравіч, н. у 1919, радавы, прапаў без вестак у верасні 1944.

ВАСЮКОВІЧ Уладзімір Ільіч, н. у 1906, радавы, памёр ад ран 22.11.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяводстве, Польшча.

КАСАРЭЎСКІ Аляксандр Гіляравіч, н. у 1923, радавы 1105-га стралковага палка, загінуў 14.4.1945 у Германіі.

КАСАРЭЎСКІ Леанід Вікенцьевіч, н. у 1919, радавы, прапаў без вестак 25.7.1941.

У.І.Ласоўскі.

КАСАРЭЎСКІ Мікалай Усцінавіч, радавы, памёр ад ран 28.1.1945.

КУРАЧОНACK Сцяпан Сямёновіч, н. у 1917, радавы 21-га паветрана-дэсантнага стралковага палка, загінуў 8.1.1945 у Венгрыі.

ВЁСКА ВЯЛІКІЯ АЛАШКІ

БРЭСКІ Уладзімір Валяр'янавіч, н. у 1906, радавы, загінуў 27.1.1945 у Германіі.

ВІЦЬКО Віктар Восіпавіч, н. у 1906, радавы 367-га стралковага Сандамірскага палка, загінуў 22.10.1944 у Польшчы.

ЛЫСЁНАК Дзмітрый Ульянавіч, н. у 1925, загінуў 5.9.1944 у Латвії.

РАЙЧОНАК Антон Юльянавіч, н. у 1904, загінуў 24.2.1945.

СІКОРА Іван Антонавіч, н. у 1904, прапаў без вестак у снежні 1944.

СІКОРА Пётр Данілавіч, н. у 1905, прапаў без вестак 27.11.1944.

СІКОРА Пётр Іванавіч, н. у 1919, загінуў.

ВЁСКА ГАРБУНЫ

ЛУК'ЯНЁНАК Рыгор Іванавіч, радавы, загінуў 16.12.1944 у Чэхаславакіі.

РАМАНЧЫК Сяргей Андрэевіч, курсант асобнай вучэбнай роты 316-й стралковай дывізіі, загінуў 5.2.1945, пахаваны у г. Будапешт.

ПАМОХ Станіслаў Францавіч, радавы, загінуў 25.5.1945 у Германіі.

ПАЧОПКА Яўген Уладзіміравіч, радавы, загінуў 19.2.1945 у Германіі.

СЕДЗЮКЕВІЧ Апанас Іларыёнавіч, загінуў 17.2.1945, пахаваны ў г. Гданьск, Польшча.

СЕДЗЮКЕВІЧ Іван Сямёновіч, радавы 1077-га стралковага палка, загінуў 30.12.1944 у г. Будапешт.

СЕДЗЮКЕВІЧ Пліп Іларыёнавіч, радавы 323-га Туркестанска-горна-стравалковага палка, загінуў 26.12.1944 у Чэхаславакіі.

ШЛАПА Генадзь Аляксандравіч, радавы, памёр ад ран 7.7.1945, пахаваны ў г. Ландсберг, Германія.

ВЁСКА ГРЫБЛЫ

АНДРЭЙЧЫК Дзмітрый Дзмітрыевіч, н. у 1922, радавы, загінуў у 1944 у Латвії.

БАЛАЙ Канстанцін Сямёнаўіч, н. у 1912, радавы 126-га стралковага палка. Загінуў 19.10.1944 у Польшчы.

БАЛАЙ Мікалай Сямёнаўіч, загінуў 16.8.1944 у Латвії.

БАЛАЙ Пётр Антонавіч, н. у 1909, радавы, загінуў у 1944 у Прыбалтышы.

БАЛАЙ Уладзімір Кліменцьевіч, радавы 268-га стралковага палка, загінуў 16.8.1944 у Латвії.

БРЭСКІ Даніл Пятровіч, н. у 1912, радавы, працаў без вестак у снежні 1944.

БРЭСКІ Мікалай Пятровіч, н. у 1922, радавы, загінуў 16.8.1944 у Латвії.

КІЖЛО Арсен Сямёнаўіч, радавы 365-га стралковага палка, памёр ад ран 1.11.1944 у Літве.

КІЖЛО Віталь Вікенцьевіч, н. у 1905, радавы, працаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛЫСЁНАК Іван Пятровіч, н. у 1926, радавы 272-га стралковага палка, загінуў 15.9.1944 у Латвії.

ЛЫСЁНАК Канстанцін Сямёнаўіч, радавы 126-га стралковага палка, загінуў 19.10.1944 у Польшчы.

ЛЫСЁНАК Пётр Васільевіч, н. у 1912, радавы, працаў без вестак у снежні 1944.

ЛЫСЁНАК Фёдар Анатольевіч, н. у 1914, радавы, загінуў.

РАЙЧОНАК Веня́мін Дзям'янаўіч, радавы 126-га стралковага палка, загінуў 6.1.1945 у Польшчы.

РАЙЧОНАК Уладзімір Восіпавіч, н. у 1915, радавы 268-га стралковага палка, загінуў 13.8.1944 у Латвії.

СІКОРА Анатоль Антонавіч, н. у 1915, працаў без вестак у 1944.

СІКОРА Мікалай Андрэевіч, н. у 1919, радавы, працаў без вестак у верасні 1944.

СКРЫПЛЁНАК Анастас Кліменцьевіч, н. у 1910, радавы, памёр ад ран 2.3.1945 ва Усходняй Прусіі.

ЧАБАТАРОНАК Дзяніс Венядзіктавіч, радавы 272-га стралковага палка, загінуў 29.12.1944 у Латвії.

ВЁСКА ЖДАНЫ

АНАНІЧ Васілій Міхайлавіч, н. у 1904, радавы, працаў без вестак у снежні 1944.

АНАНІЧ Фіфан Лявонавіч.

АНАНІЧ Ягор Лявонавіч, загінуў у 1944 у Латвії.

БАГОВІЧ Уладзімір Андрэевіч, радавы 1073-га стралковага Львоўскага палка, загінуў у снежні 1944 у Венгрыі.

МЯДЗЮХА Платон Гаўрылавіч, радавы 1077-га стралковага палка, загінуў у снежні 1944 у Венгрыі.

СЕДЗЮКЕВІЧ Кірыла Сямёнаўіч, н. у 1898, радавы, памёр 30.7.1945, пахаваны ў г. Львоў, Украіна.

ШАТАНЁНАК Ілья Якаўлевіч, н. у 1909, працаў без вестак у снежні 1944.

ШАТАНЁНАК Уладзімір, загінуў у Прыбалтышы ў 1944.

ВЁСКА ЖУКОЎШЧЫНА

ГІНЬКО Зянен Вікенцьевіч, н. у 1923, загінуў у Прыбалтышы ў 1944.

КАСАРЭЎСКІ Восіп Усцінавіч, н. у 1914, памёр ад ран 4.5.1945, пахаваны ў г. Шваан, Германія.

ЛЫСЁНАК Аркадзь Сямёнаўіч, н. у 1912, загінуў у 1945.

ЛЫСЁНАК Вікенцій Валяр'янавіч, н. у 1902, загінуў у нямецкім палоне ў 1942.

ЛЫСЁНАК Генадзь Лявонавіч, н. у 1925, загінуў у лютым 1945.

ЛЫСЁНАК Канстанцін Ягоравіч, н. у 1924, загінуў у Прыбалтышы ў красавіку 1945.

ЛЫСЁНАК Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1918, загінуў 29.1.1945 у Германіі.

РАЙЧОНАК Восіп Валяр'янавіч, н. у 1912, загінуў у снежні 1944.

СТАНЮШ Ананій Канстанцінавіч, н. у 1898, радавы, працаў без вестак у маі 1945.

СТАНЮШ Генадзь Вікенцьевіч, н. у 1909, радавы 131-га стралковага палка, загінуў 31.10.1944 у Польшчы.

ВЁСКА ЗЯМЦЫ

АНДРЭЙЧЫК Сяргей Іванавіч, н. у 1925, радавы, загінуў.

БРЭСКІ Мікалай Лук'янавіч, н. у 1924, загінуў.

КАСАРЭЎСКІ Генадзь Вікенцьевіч, радавы, загінуў 13.2.1945, пахаваны ў с. Ліхнаў, Польшча.

КУРАЧОНАК Іван Сямёнаўіч, н. у 1918, працаў без вестак.

ЛЫСЁНАК Канстанцін Усцінавіч, н. у 1915, радавы 23-га стралковага палка, загінуў 17.8.1944 у Латвії.

ЛЫСЁНАК Мікалай Валяр'янавіч, н. у 1912, радавы 53-га стралковага палка, памёр ад ран 5.10.1944.

ЛЫСЁНАК Пётр Венядзіктавіч, н. у 1903, радавы, загінуў у 1945 у Латвії.

ЛЫСЁНАК Яфім Усцінавіч, н. у 1918, працаў без вестак.

РУБЦОЎ Георгій Іванавіч, н. у 1917, радавы, працаў без вестак у кастрычніку 1944.

СЕДЗЮКЕВІЧ Міхail Пятровіч, н. у 1909, радавы 23-га стралковага палка, загінуў 28.10.1944.

СКРЫПЛЁНАК Арсен Францавіч, н. у 1912, радавы 618-га стралковага палка, загінуў 18.11.1944 ва Усходняй Прусіі.

ВЁСКА КУРЫЛАВІЧЫ

КУРЫЛОВІЧ Сяргей Вікенцьевіч, загінуў 24.11.1944, пахаваны ў Латвії.

СІКОРА Пётр Валяр'янавіч, радавы 1077-га стралковага палка, загінуў 22.11.1944.

Воіны-землякі, які загінулі ці прапалі без вестак

ВЁСКА КУСНІ

КУХАЛЬСКІ Павел Іванавіч, н. у 1920, прapaў без вестак у лютым 1945.

ВЁСКА ЛАБУЦІ

ЛАБУЦЬ Пётр Фёдаравіч, радавы 414-га стралковага палка, загінуў 9.4.1945.

ЛАБУЦЬ Станіслаў Сяргеевіч, н. у 1915, загінуў.

МУРЗЁНАК Пракоп Антонавіч, радавы, загінуў 25.1.1945 у Польшчы.

СВІЛЁНАК Аляксандар Вікенцьевіч, н. у 1906, загінуў 22.8.1944.

ВЁСКА МЕЛЬНІЦА

ВАСЮКОВІЧ Якаў Канстанцінавіч, прapaў без вестак.

КАСАРЭЎСКІ Венъямін Восіпавіч, н. у 1914, загінуў у 1944.

КАСАРЭЎСКІ Генадэзь Канстанцінавіч, н. у 1916, загінуў у 1944.

КАСАРЭЎСКІ Сяргей Канстанцінавіч, н. у 1920, загінуў у 1941.

ВЁСКА МІШУТЫ

ВЯРЦІНСКІ Іван Лявонавіч, н. у 1923, загінуў.

ЛАБУЦЬ Серафім Анатольевіч, н. у 1922, загінуў 16.3.1945 у Германіі.

ЯКІМОВІЧ Вікенцій Восіпавіч, радавы, загінуў 24.1.1945 ва Усходняй Прусіі.

ВЁСКА ПЯЛІКІ

БАГДАНЁНАК Пётр Іванавіч, радавы 198-га будёнічага палка, памёр ад ран 29.12.1944 у Венгрыі.

КРУПКО Фёдар Канстанцінавіч, радавы 247-га стралковага палка, прapaў без вестак 24.4.1945.

КУРЫЛОВІЧ Уладзімір Васільевіч, радавы 1077-га стралковага палка, загінуў 22.11.1944, пахаваны ў Венгрыі.

ЛАЗОВІК Аляксандар Іванавіч, н. у 1910, загінуў 7.2.1945.

ЛАЗОВІК Іван Аляксандравіч, радавы, загінуў 7.2.1945.

ЛАЗОВІК Ігнат Щімафеевіч, радавы 1073-га стралковага Львоўскага палка, загінуў 21.12.1944, пахаваны ў с. Халопі каля г. Будапешт, Венгрия.

МІЛЯНЦЕЙ Яўсей Лявонавіч, памёр ад ран 30.1.1945.

ВЁСКА СЛАБАДА

ЧАБАТАРОНАК Уладзімір Францавіч, радавы 274-га стралковага палка, загінуў 15.8.1944 у Латвії.

ВЁСКА СТАНІСЛАВОВА

ВЯРЦІНСКІ Іван Лявонавіч, радавы, загінуў 20.2.1945 у Латвії.

КАСАРЭЎСКІ Міхайл Іванавіч, радавы 1075-га стралковага палка, загінуў 25.12.1944 у Венгрыі.

КУРЫЛОВІЧ Васіль Піліпавіч, н. у 1924, радавы, прapaў без вестак у снежні 1944.

КУХАЛЬСКІ Іван Іванавіч, радавы 1075-га стралковага палка, загінуў без вестак у 1944 у Венгрыі.

ЛАБУЦЬ Нікандр Іосіфавіч, прapaў без вестак.

ПУКА Васіль Васільевіч, радавы 315-га горнастралковага палка, загінуў 10.12.1944 у Чэхаславакіі.

РАБІЗА Канстанцін Іванавіч, радавы 131-га стралковага палка, загінуў 5.2.1945, пахаваны ў с. Любіва Паморскага ваяводства, Польшча.

СЕДЗЮКЕВІЧ Андрэй Валяр'янавіч, загінуў у 1944 у Венгрыі.

ШАШОК Павел Фёдаравіч, радавы санітарнага батальёна 97-й стралковай дывізіі, памёр ад ран ва Усходняй Прусіі.

ВЁСКА СЯМЁНАВІЧЫ

ДУБІНА Аляксандар Дэмітрыевіч, радавы 1254-га стралковага палка, загінуў 21.12.1944 у Латвії.

ЛЫСЁНАК Пётр Ільіч, н. у 1914, радавы 274-га стралковага палка, загінуў 16.8.1944 у Латвії.

СТАХОЎСКІ Іван Паўлавіч, радавы, загінуў 23.4.1945 у Германіі.

ВЁСКА ХАЛОПАЎЩЫНА

ХАТКЕВІЧ Георгій Андрэевіч, радавы, санітар 307-га стралковага палка, загінуў 10.2.1945 у Польшчы.

ГАРАДСКІ ПАСЯЛКОВЫ САВЕТ

Г.П. ШАРКАЎЩЫНА

АВЯР'ЯНАЎ Нікан Агеевіч, радавы, прapaў без вестак у 1944.

АНАНІЧ Эдуард Восіпавіч, радавы 920-га артылерыйскага палка, загінуў 19.12.1944 у Латвії.

БЕРНАШОЎ Лейба Крацэвіч, радавы 287-га стралковага палка, загінуў 1.9.1944 у Латвії.

Помнік землякам у в. Мішуты.

БЕРХІН Яўсей Самуілавіч, радавы 648-га стралковага палка, загінуў 24.2.1945 у Польшчы.

ВАНШТАЙ Леанід Міхайлавіч, радавы, пралаў без вестак 29.5.1942.

ГАЛУБЦОЎ Малкеры Іванавіч, н. у 1903, пралаў без вестак у снежні 1944.

ГАЛУБЦОЎ Міхаіл Маркелавіч, н. у 1922, сяржант, загінуў 1.1.1944.

ГІНТАУТ Бірнард Канстанцінавіч, яфрэйтар 340-га стралковага палка, загінуў 16.1.1945 у Польшчы.

ЖАДЗЕЙКА Ювіналій Кузьміч, радавы 340-га стралковага палка, загінуў 28.2.1945 у Польшчы.

ІГНАЦЬЕЎ Пётр Васільевіч, н. у 1903, пралаў без вестак у верасні 1944.

КАЛАНДА Мікалай Іванавіч, радавы, пралаў без вестак у жніўні 1945.

КАСЦЮКЕВІЧ Юльян Канстанцінавіч, радавы, загінуў 28.1.1945.

КОЖУХ Антон Кузьміч, радавы, загінуў 15.1.1945 ва Усходняй Пруссі.

КОЖАН Міхаіл Паўлавіч, н. у 1906, памёр ад ран 26.1.1945 ва Усходняй Пруссі.

КУЦ Марціям'ян Мартынавіч, загінуў 23.10.1944 у Польшчы.

КУЦІН Фёдар Лявонавіч, радавы, пралаў без вестак у 1945.

НОВІКАЎ Уладзімір Сяргеевіч, радавы, пралаў без вестак у сакавіку 1945.

ПАСТУШКОЎ Ермалай Аляксандравіч, радавы, пралаў без вестак у 1944.

ПАСТУШКОЎ Іван Парамонавіч, н. у 1919, радавы, пралаў без вестак у кастрычніку 1944.

ТАЛАПЛА Яўген Аляксееўіч, радавы, загінуў 15.1.1945 у Польшчы.

ЧАРНЕВІЧ Уладзімір Юльянавіч, радавы, загінуў 14.1.1945 у Польшчы.

ШАБАНАЎ Мікалай Авакумавіч, н. у 1915, радавы, пралаў без вестак у маі 1945.

ШАБЛОЎСКІ Аркадэй Лук'янавіч, радавы, загінуў 1.4.1945 у Польшчы.

ШАБЛОЎСКІ Іван Антонавіч, н. у 1909, радавы, загінуў 13.2.1945 у Германіі.

ШАБЛОЎСКІ Мікалай Іванавіч, радавы, пралаў без вестак 16.1.1945.

ШАБЛОЎСКІ Уладзімір Лук'янавіч, радавы 176-га стралковага палка, загінуў 27.1.1945 ва Усходняй Пруссі.

ШАРСЦЕНЬ Баліслаў Сямёновіч, н. у 1897, пралаў без вестак у лістападзе 1944.

ШУЛЬГІН Маціс Мендуль, радавы, загінуў 15.9.1944 у Латвіі.

ЯЗЁНАК Нікадзім Фёдаравіч, н. у 1914, мал. сяржант, камандзір аддзялення, загінуў 27.2.1945 ва Усходняй Пруссі.

ЯНУШКЕВІЧ Уладзімір Мікалаевіч, радавы 1193-га стралковага палка, загінуў 19.2.1945 ва Усходняй Пруссі.

ВЁСКА ВАРАНЧУКІ

ГОЛУБЕЎ Іван, н. у 1891, загінуў 31.8.1942 у канцлагеры савецкіх ваеннапалонных у в. Масюкоўшчына Мінскай вобласці.

ВЁСКА ГВАЗДЫ

ПЕНЦЮГОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1918, пралаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА ГЕРСЯНІКІ

СКРЫПКА Мікіта Пятровіч, н. у 1907, радавы, пралаў без вестак у лютым 1945.

ВЁСКА МАСКАЛЮКІ

ГРЫГОР'ЕЎ Цімафей Кузьміч, радавы, пралаў без вестак у чэрвені 1945.

ВЁСКА РАКАЎЦЫ

ІВАНЕНКА Пётр Васільевіч, н. у 1920, загінуў 2.9.1941.

МАР'ЯНАЎ Мікалай Гаўрылавіч, н. у 1921, радавы, пралаў без вестак у кастрычніку 1944.

СПІРЫДОНАЎ Арцём Іванавіч, н. у 1920, пралаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЦІМАФЕЕЎ Антон Паўлавіч, н. у 1918, радавы, пралаў без вестак у снежні 1944.

ВЁСКА САЎЛУКІ

ВАЛЕНЦЮКЕВІЧ Іван Сямёновіч, н. у 1908, радавы, пралаў без вестак у лютым 1945.

ВЁСКА УЛЬЯНОВА

БЕЛІНІС Юзаф Рамуальдавіч.

ДАБРАВОЛЬСКІ Ян Станіслававіч, баец Войска польскага, загінуў 23.4.1945, пахаваны ў Германіі.

КУРЫЛОВІЧ Ігнат К., баец Войска польскага, загінуў 27.4.1945.

ЛАСОЎСКІ Аркадэй Рыгоравіч, радавы 760-га стралковага палка, загінуў у красавіку 1945 у Германіі.

МАКСУРАЎ Апанас Ягоравіч, н. у 1913, пралаў без вестак у снежні 1943.

РАХАНСКІ Станіслаў Аляксандравіч, н. у 1915, загінуў.

СКУКОЎСКІ Пётр Вікенцьевіч, радавы 384-га стралковага палка, пралаў без вестак 16.2.1945.

СЯМЁНАЎ Кірыл Пракопавіч, радавы 126-га стралковага палка, загінуў 28.3.1945.

ТАБОЛА Васіль Іванавіч, пралаў без вестак 17.2.1945.

ТАБОЛА Нікандр Кандрацьевіч, баец Войска польскага, памёр ад ран 18.4.1945.

ШАБЛОЎСКІ Аркадэй Ільіч, загінуў 1.4.1945 у Польшчы.

ШВЕДАК Станіслаў Восіпавіч, радавы, пралаў без вестак у чэрвені 1941.

ШПЕЦ Нікадзім Андрэевіч, пралаў без вестак у маі 1945.